relict' relic	vxor fris	Frater.	Primus	Soror	vir sororis	relicta relic
te fratris.	olim relicta.		gradus.		oli relictus.	te sororis.
	vxor fi	fratris	Secūdus	sororis	vir filie	
	lij frio.	filius.	gradus.	filia.	sororis.	
	vxor nepo	fratris	Tertius	sororis	vir neptis	
	tis fratris.	nepos.	gradus.	neptis.	sororis.	
	vxor pro	fratris pro	Quartus	sororis	vir pronep	
	nepotis.	nepos.	gradus.	pneptis.	tis sororis.	

Q Ua propositum ē ordo ihus humana subsidia petere: vt illuc deficientibus diuini fauoris gratia postuletur: de cōfe. di. c. ois cristiani' i fi. Icirco ego Joānes ādree bonoñ. i oibus inuenies: nf decretoꝝ doctoꝝ licet mi nimꝰ sīs idignus: cupiēs hui' operis mā fore p̄incipiū ad inuocatiné bonoꝝ ē laudē nomiis ieiu christi: qō qñ recolo flectere ōbeo genua fatē confiteri. de inuo. ec. sicut ihus ad eā ītūtū possīt būdeo pontifico preces: ut nō p̄deramꝰ būa nia dimentes sui so la clemētia in me sui celestis irrigui et regni gratiā ifluat fcīēter et eloquentie supplendo defectū augēdo ignoīj modum et memorie quātitatem ut posʒ sim scripturaꝝ buꝰ libri vtilē p̄dē erozeo fugare: enigmata reſe modos solue: obscura dilucidare: et dubia ēdarare. ō relīq. ex. Cēt ut sic cōfruet exaugmētur fcītia: virtus ꝛ gratia in nobis. ut. de. fo. cum de virtute ambule i virtutē de pe. di. ti. dā sanctꝰ plateſ: edificetur robore: et cōseruetur huius artis scīēntia i mēbrus desiderātiꝰ audito. xxiij. q. 1. aduocauit in fi. vt per eā ispoꝝ bonoꝝ fiscate ꝛ ditata sint corpora. ō. de pbē. de multa. in fi. ispoꝝ corpoꝝ mēbra reddantur iustitie feruitura: ut. xlvj. di. oēs: vt sic erudite sint ale ꝛ a deo pcte: idutoꝝ iuſtitia beatitudinem mereātur: de pe. di. ij. alia ꝛ. c. fi. si ab hoc opus memoriale pronctis: imuenies ītruat: cū paribus conferat: ꝛ delicet ecclīe negligētie sōno. ſ. de homi. pos humani. assiduos ꝛ vigilātes reddat ad studiū: vt fmo meus scīntillā amoris huius scīēte in eis iacentem i illā flaꝝ ꝛ nutriat: vt cū creuerit flamiñā bigusſimam faciat: de pe. di. ij. fi. ferno. Laudātes igitur hoc opus meliorībus rōnibus ro / boratos ꝛ meuto reprehēdentes ōpiectos: detrahētibus ā nō rei ſto fed veluti agil' coꝛi fidente non aperiā os meum: de pe. di. ij. fi. n. inquit ad fi. pme colūne: paratus ab āniculo docēri. xxiij. q. ij. c. i. Asserēdat igitur iſufficientie mee quicqd i hoc opere repreben dēdā cesſitime: tñ reddāt aliqualiter in his excusatū cognoscende veritatis affectus: nō debilis amoꝝ: qđ corde gero fcīā ad studiū ꝛ dulcedo ihus attrahoꝝ ꝛ absolute cōpellor manū ad calamū mittere: licet ad id ſufficiēntiſſimis me cognoscā. Si quid ādixi fac nit nota dignum ē utile: piuine poēnice: fecūdo reuerēdiſſimo patri sub cuius umbra q̄esco: ꝛ doctoꝝ fedeo ly indignus: dño Bui doni de Albaylio archidiac. boñ. ec cui' scriptio ꝛ dictio que non i glosa ꝛ recipio fed i tēxtū: ꝛ maxime tenura per ipſū super libro de creoꝝ nouiter cōpilata infrascripta colligi. Et licet eium pentoꝛā huius iuris dicta nel scripta suo iudicio posſe ēe sumſtaui qō ap probat approbatūr: ꝛ qō reprobat bēatur a singulis reprobati: sīla li tñ audacia huius operis scripta fue correctionis subiacoꝛ: p̄sertim me tenere qō approbat: ꝛ nō tenere qō reprobat. Et si qua in hoc opere fuis dictis vel scriptis esſet cōtraria bēe cogito illa pro non scriptis: ꝛ per hoc cūctis pateat me reprehēdi non posſe: vt. xxiij. q. 1. hoc ē fides de fi. tri. dānamus in fi.

Bonifacꝰ epūs ea rōne motus qua in p̄cipio fecundi tertij quarti ꝛ quīti libri decr. Querere non folemus de his. v. ud. vi. que fit in cauſis de libri principio atte dendas: fed in principio voluminis ſufficit queliuſſe: in p̄cipio huius. vi. libri: licet non ideꝝ ſit auctoꝛ: querere p̄terea: vtſit beatitudo ea ad ea ſufficiat remiſſe que i principio Greg. com plationis per Ber. notata fuerit. Et licet antiqua ſit reſbor eorum alteratio: an faltatio ſit para epſcīe eoꝝ dē putatio ꝛ ſolutio relinquenda hoc p̄oemium in quattuoꝛ diuido partes. In quarum p̄ima ſalutatio ponitur: uſq; ibi ſacroſācte. In ſecūda exordium: uſq; ibi fanc. In tertia narratio: uſq; ibi uniuerſitati. In quarta cō clusio uſq; in fi. Primo igitur ōño Bonifacius doctoꝝ ꝛ ſcholarem morātes bonoñ. ſalutāt ꝛ benedīcit. Secūdo exordiendo dicit q; inten dit ſolicite circa cōmoda ſubditoꝝ: ꝛ volūtarie laboꝛat: ꝛ interdū ꝛ toto nocturnus vigilat antiqua tura declarādo: ꝛ nouā condēdo: vt ipſoꝝ fcanda la tollat: ꝛ lites repimat: ad qō ſe tenēn fateꝰ ex officio diſpēſationis ſi bi creditoꝝ q̄ p̄cēſſit fācte, tymane ecclēſie quā a deo p̄data fuit concio ec clesiꝰ: effecta tot' orbis magistra. Tertio narrat ſe a multis requiſitū inſtātēr ut elucidare ōberet que ex ugātibus editis poſt cō plationē Greg. ex ab ipſo ud alijs roma. pon. teneri ꝛ que reiutari debeāt: ꝛ q fuerint auctoꝛes ipſarum. Nō efficere deſiderās per treo nominatos: littera ex tranagātes ipſas ſecut edi gētuo recēſeri: quarū mul te relecate fuerunt: q tem poraleo ud iuri cōtrarie nf ſuperfluę: reliquas in meli uo reformatas cū utilibus cōſtitutionibus per ip ſum nouiter editis man dauit in unū libꝝ redigi: ꝛ tali debito titulo collo cari. Illāq; libꝝ nuit adūgi quicp libris decretalū ꝛ nocaꝝ tēxtū: ꝛ fena rius numerus ſit perfectus. Dicit demum: q̄ iō nō mādauit hos cōſtituto nos i cōplatione Greg. Qſ tanq; nullo pondere opportuniſſet multos libros dēstrui ꝛ nouos fieri ex maximis laboꝛibus ꝛ expēſis. Quario cōcludēdo mandat ipſis doctoꝛibus ꝛ ſcholaribus: q̄ ipſis libꝝ mature compositus: quem eis ſub bulla trafmisit: affectuoſe recipiant illo vſuri ꝛ iudicio ꝛ ſibo los: ꝛ precipit q; ulterius nō recipiāt nec pro decretalibus habeant aliquas cōſtitutiones romanoꝝ pont. editas poſt cōplationē Greg. ꝛ q̄ ex ip ſis certo libro ſuſerte nel refonate non ſint. hoc ē tot' proemium.

a ¶ Bonifacius. ex predeceſſoribus ſuis ciuſdē nominis licet ipſe fuerit oc tauus: credo q; vnicā decre. habuimus. ſ. ō. de pactump. nullus. Et dicitur Bonifacius q; bona facit: ꝛ de eſt confonāo nomen rei: p̄out eſſe debet. xxi. di. deros de praben. cum fm illu. de dona. ſ. eſt ꝛ aliud. Bonus igitur imo optimus opus fecit noſtrum ius cañ. illuminando: ꝛ per declaratiōes antiquoꝝ iurium ꝛ per editiones nouoꝝ iuriū. ſequitur. Sed ſolet tuneo dubitare qua rōne mutetur nomen i creatione ro. pon. cū nominis mutatio. p̄hibita ſit. C. de mu. no. l. i. hic. n. p̄mo uocabatur Bōdictus modo Bonifacius eſt nominatus: Innocentius. iuj. p̄mo Simbalduꝰ: Greg. x. p̄mo Theobaldus: Celeſtinus. v. p̄mo Petrus: Reſpondetur hoc ſi eri ad oſtendendum per mutationē nominis facā mutationē hominis, cū .n. p̄mo eſſet purus homo nēcie rtem vet dei gerti ſ. ternio. ō. ec. deor. vt noſtri: vel ideo ꝛ omnia actio dñi noſtri ē ſtructio. ō. de dec. ſignifi caſti. q. 1. deus omnipotēs: ſed ſi promotione Petri mutatus ē ſibi nomi cum primo vocaretur Simon. xxi. di. i. nouo: ſed ro. pon. vicē Petri geri ō. qui ſi. ſint le. per uenerabilem: vnde ad eius ſtar primeum mutandū ē nomen. Preterea equum ſuit mutationē fieri: qua poſſet promotus turpe originale nomen habere: pone exemplum. ō. de dec. per iquiſitionem: vnde non eſſet equum ipſū ſilo nomine vocari. lex ar. de mutatione nominis frau dulenta ītelligitur.

b ¶ Epiſcopus. ante conſecratiōē et coronationem ſic ſcribitur. Bonifa. cius epiſcopus: ſe adde quod dicā ſi. li. ſuper data. Et quare ſe vocet epi ſcopus: cum ſint i eccleſia dei dignitates epiſcopali maiores dubitari ſolet: die. ix. ordines i eccla. xxi. di. deros ꝛ. xxiij. de epo ꝛ. c. fi. Illoꝝ ait ordinis epiſcopalis ē maior: q; nulli ipſo eſt lucnire maioꝝ ad parcmtion ergo a dignitate: ſed ab ordine nolēs numquā ſe vocat epm: ꝛ eſt contra theolo gos: qui dicunt ſolū eſſe ſeptem ordines. dicunt. n. q; epiſcopalis ꝛ pſalmi ſtatus nō ſunt ordines: pro eo q; certum officium circa conſecrationē, eucha riſtie nō eſt illio ordinibus deputatū. nos iuriſte cōtra per iura predicta: de hoc. ō. de pur. ca. quotiens.

c ¶ Seruus ſeruoꝝ dei. non ſimpli' ſe dicit ſeruum: ſed ſeruum ſeruoꝝ dei: quaſi de his que ſint ſuus nihil ad eum. ij. q. 1. multi. vel quia his non ſer uit qui deo non ſeruiunt: ſed illoꝝ iudicat: his autē qui ſeruiunt ſeruit: ut .i. de offi. lega. officij. vel die ſeruoꝝ dei. ſ. apoſtolorum petri ꝛ pauli: quo rum vices gerēdo ſeruire ipſis dicatur. vel ex nimia humiliate hoc dicit ſe eundum quam negat ſe uniuerſalē papā. xxx. di. eccc: ꝛ ſubmittē ſe iudicio ſeculari. ij. q. vj. nos ſi. ꝛ voluntarie purgationi. ij. q. v. mandatur. ꝛ. uel die

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliniana Brescia.

ut nō. in proemio greg.

d Filius. quoq; papa nocet filioꝫ: t quoꝫ fratreꝫ: dic ut .ff. de cri. fal. q̄ gra ui. Et licet aliquis epūs possit esse in studio bonoñ. scholaris ut docto: non est .ppter ea reseruptum uitiosum: q̄ generalē ipsiꝰ ānī: nec ē curādus: de medico: de cōsc. di. ij. reuera. ꝫ. de fumo. t ii. q̄nco.

e Doctoꝛibus. doctoꝛ di cuntur a docendo: t debet eē cautus ne proferat tacēda uel dicēda reticeat. xlui. di. ij. ut recō ī prin. t ꝫ. ꝫ fapīa t vba sua ītēm audientiū ea ponitatē t igemū coptare .xvij. q. copotet. qui ēē ea docet q̄ ab auditoribus itelligi nō ualēt: nō cog ut latāt: sed fui oītatiōnē fa cit. xlij. di. ij. ul. nec ds eē arrogans sed humilis: de ma. t obe. c. al. nay. by hoc ꝓpriū doctrina arrogāti us vt humilē nefcāt. pter rē q̄ docēt: t recta q̄ sapiunt recte mutāre nō possūt. xlv. di. c. t. docto res vniuersitatē faciūt. ē. ō cōfi. ct literis.

f Scholaribus. a fabola dicto. Prudeīgat ut fūt scholares in hac q̄ habē tur. ff. fabric. t. ea q̄ pat fa. Et ī pro. pro. ꝫ in cōfi. habita.

g Bonomic. quid ē aliꝰ: dic ut nō. in pmo greg. cōpilationo.

h Commoditibus. multi mōstrāt qui parū fludēt. t boo fere cauāliter ꝛeperdo ēdere uoluit ſcōm oſtiē.

i Benedictionē. per benedictionem pdati deuote iuſceptam uenialia remit tūtur: ad hec. t. q. i. dictum t. c. maledicā t. c. fe. Sicut per generalē confeſſi onē ꝛ oratione diuinā: de pe. di. ij. de quotidianis. Per aquam benedictā: de cōſe. di. iii. aquam. Per elemoſynam t oīa alia de pe. di. iii. Per euchariſtiā de eucho ſuſceptam: de cuuiſ. di. ii. cum omne. Per uīc tionē extremā. ꝫ. de fa. mor. c. uno ad pau. Per deuotas pecoīs ſuffoſiōnē: de pe. di. i. tras ſūt autoꝛes ſcēm oſh. qui boc no. de pe. ꝛ. re. omnia: ꝛ q̄ dixi de remiſſione uenialiū itelligas ꝛeū ī eo qu non ē mortalitat nō. de pe. di. i. perfecta ī ultima glo. mortale. n. ſine venali. pōt tamē ſine dō cō uerſoꝛe mortale oppōſitur charitati: uenale ſeruoꝛi dꝛ ntato: ſubtato uꝛo pnon tollit poſſeruoꝛi: nō cōſeruꝛo.

k Eccleſiaſtice. ecclesiastes. t ſacoꝛdocia dicit: q̄ ꝓcerata fuit martyrio apoſtoꝝ petri ꝛ pauli. xxi. di. q. vij. ꝛ. de. xxi. di. c. fudamen ta ꝛ de religio. c. ſi.

l Imperſcrutabilis. vide o alitudo diuitiarū ſapiēcie ꝛ ſcīe: dei q̄ ipſe ſcrutabilis tam iudicia eius: ꝛ inueſtigabiles vie eius: ad ro. xi. ꝛ de pe. di. iij. ſi ex bono.

m Incōmutabili. xxij. q. iij. icomutabilis ē de ſū. tri. ſimiter.

n Dꝛetale. pꝛ illa verba in eo petrus cē. xxi. di. in nouo. c. ſ. ne pa ſce meas: de de. ſignificatiꝰ.

o Magiſtrati. xxij. di. c. i. q. vij. ꝛ. de ſū. tri. c. dānamus ad fi. ꝛ. de paule. antiqua. c. de fabricatore ec. l. ubemus ꝛ. ſi. ꝛ. ex. c. uno.

p Diſpēſationo. xlvij. di. diſpēſatio.

q Comodis. in hoc ꝓcque quibus aliꝰ ſaluti cōſulitur. ſ. de prebē. c. de cēſib. c. ſalu. cum ſi.

r Dꝛofeſſoꝝ amar. ſ. ō offi. le. officij.

ſ Iugū. i. contumax.

t Laboꝛe. idē dicit ſperatoꝛ in auten. ut bīui. ſuſ. ſubſcrip. ba. glo. queſt. in prin. col. vij.

u Inſonce. in auc. ut iudi. ſine quoquo ſuff. ti. ſa.

x Somas. C. de oneri. iure emā. l. ij. ſ. fed q̄ dnme.

y Declaratione. vt. ſ. de clec. ſtantum. pꝛebē. q̄ ſpe ſit.

z Iurā. nīſi ānq̄m ꝓmouatur vbi demētio. ſ. de prebē. c. i. cū ſi.

a Poſſibile. boc dicat: q̄ natura eſt introducta plura eſſe negocia q̄ uo

ſeruoꝛ dei dilectio filio ſcdotiū. cōmo rabilo ſalutē ⁊ aplicā ſtudictionē. Hꝛoſcāte romane eccie q̄ua ꝛperſcrutabilio diuine ꝓuidē tie alitudo uniuerſio diſpoſitiōe in cōmutabili pretulit eccliꝛ ⁊ totius obio ꝓcipuū obtinere uoluit ma giſtratui regimini ꝓſidēcie ſollicita mur curio cōmuno: affidua medi tatiōe urgemur ut nr̄a credite no bis diſpēſatiōio officiū ſcdotiū cō modioci quoꝛ. ꝓſperitate utiq; ꝓꝓ ſperamur: iugi q̄tum nobio ex ar to ꝛceſſū fuerit: ſollicitudinio ſtudio itēdam. Amplectimur quippe no litarioo ꝓo ꝓfeꝛ: quicte laboꝛes ⁊ noctes q̄ꝫ ꝛtāmuo infomneo: ut ſcādala remoueamus ab ipſio. Et q̄ſ humana natura nouao ſe per ꝓpoꝛarão edere fomacidites quotidie ueniꝛe conatur nunc anti quoꝝ declaratiōe nunc uero no uoꝝ editoꝝ inuitꝰ: ꝓut nobio eſt ꝓſsibile: ꝛepumamus. Sanc cū poſt nolumen decretaliuꝝ a ſeli. re. greg. pa. ix. pre. n. tā ꝓuide ēs uti liter compilatā nōuille ab eo ē ab

abulo. ff. de ꝓſcrip. ꝓ. l. natura.

c Sanc. narratio.

d Ꝓuide. C. de no. co. cōpo. i. ꝓima cōſtitutiōe.

e Ualuter. di. iij. ert.

f Ab eccl. ī. d. de relap. c. i. de teſti. c. i. ⁊ ij. de beri. c. i. de beretico .c. i. de teſti. inte. .c. i.

g Ellio. uꝛper te .ſuidebus.

h Succeſſue. ſ. ſi cut ſucceſſue ſic oī dinate poni debue rūt: ut ex ordinatiōe ne ſplarum quia ꝓ ut fuerit patuit: ut ī prima cōſtitutiōe .C. de no. co. ꝓpo. q̄ ī bulis libri cō plandē bene ſtruxe tur: unde ſi que de eretalē greg. ix. po numtur in. ti. alle ſtit prime: bonifacij ſe per ſūt ultime. In decretalibus ti. ſi de auctoꝛis dict fo let q̄ hic odo non ſſoꝛ ſeruatur: q̄d ſolet probari ꝑ de offi. ardi. ad bo c. ut noſtrū ē ō g fi. ſunt le. cāj. t. i. ij.

i Auctoꝛibus. ſi cut ens in decre. greg. ix. ſ. de reſti. tit. c. i. q̄ui quidaꝫ attribuebant alex.

iij. ⁊ idem in ſimilibus.

k Apicem. idem autem habeo. xl. di. non noo: ubi quio enim ſic ti dubiteꝛ: q̄d apex tante oīgnitatio attollit: ais extollit: ut. i. de cō ced. preben. c. ali. in pn.

l Ruinā. nec tebe ſuā ſuper boc regitiua ab vniuerſitate boñ. per nūcium ſuum ad boc miſſū diuertam virus bone memoie do mini iacobum de caſtello manſionarum bonoñ. q̄ humanio erat. ſ. paruus homo coꝛpoꝛe: intelligas q̄ magnus fuit in bona turo ſcientia: cum ꝓpoꝛcione coꝛaꝫ papa bonifacio tuno: Boni. credeno genu flexus monebat eū ut ſurgeret: ⁊ tunc ſeruus portuēſis .Gruteri. manb. de aquafpeta dixiſſe ad papam: sachens eū. Mendum. coꝛtādum fuit. ſ. de reſcrip. c. ij.

m Tenere. i. inſerte in boc libro uel reſeruate.

n Reſutari. t. q̄ hic ſferte uel reſeruate nō ꝛeperit. ſ. i. ſi. proe.

o Publica. uj. di. cnt in ſi. Joānes an.

p Ciccacellarii. nūc mie diaconū cardinal ē ti. ſtati eccliaſtici.

q Doctoꝛ. de grant gloꝛioſi nō ſolum doctrina legum ſed etiaꝫ ex pericia ꝛei: t talen debēt eſſe uiri cōſpoſitoꝛes. C. de no. co. com/ no. ī prima conſt.

r Buiuſmodi. ſolicet editaꝫ poſt volumē greg. ix.

ſ Lōrarie. q̄ ī ture ꝛeperti non debe tur: ō ī proe. greg. ix. ꝛ. C. ō nete. ure enu. i. tanta.

t Abbꝛeuiatus. ut ef vndec: t deere. greg. ix. ſ. de deci. c. i. q̄ ꝑ legiora uerba extraua gabātur: ſ. ſuper decret. ſuam nobio oū cū ſi.

u Jus. ſcīm. ſ. ius. t deere. Jnno. iuj. q̄ ſapiebat grauc nimiuꝫ: ꝑ breuia uerba ponitur: ne. C. ad mona. c. ij. ꝛ. ꝑ deere. q̄ olim ſapiebat ſicut dicti: q̄ ꝑ breuia uerba ponuur. ſ. de dec. ſtatu tū ꝛ i deere. ſ. de teſta. ci. q̄ olī ſapiebat Joānes frange pa. extra uagāt. inno. iuj. maxime i textu: ⁊ mlte ſ. ſiſce. io. an.

a Dutatus. ſ. de reſcrip. ſtatuiū.

b Conuenīb. ut. ſ. de beretico quicūq; ad fi. ut ibi dicā. io. an.

c Detractiōnibus. ut. ſ. de reſcrip. c. ad fi. ⁊ de teſti. c. j. ad fi. ⁊ de ꝓbat. ſ. de ten. ex. q̄ ꝓcuſoñ: ut ī hoc oīb' dicā.

d Addinōibus. ut. ſ. de regula. nō ſolū: ut ibi dicā. idē eſſet inde ꝛei deere. ſ. de preben. ſi ꝓ decuſu pau. ꝛ. ſ. de conſ. cf. preben. ne

expā. de. v. li. ⁊ ī in decretali excepto. ꝛ. pōt tū. ibi to reſpectu ad alti quao unde tracte fuerūt.

e Uldimno. ſ. de conſan. non debet.

f Correctionē moꝛū. q̄ boc ſolum bene agitur: ꝛ vita hominum corrigatur. xxij. q. v. ꝓnodeſt: ī ꝓeratoꝛ dixit legib' noſtris moꝛo itendimus corrige re. C. de fon. impl. .d. ad idē. xlvi. di. .c. ſi ne clat mo moribul ſē. ī de ni. ī bo. dc. ut cleri corum.

g Tenuo. nō. ꝛu bricas eſſe autenti cas: ad boc de pe. di. i. ſ. hec aūt ō ne ſc. na. c. i. ut ec. bñ. .c. ff. q. vlſq; un. .d. v. Jtē nō rubri cas de textuꝫ: qō colligē ſcriptoꝛem q̄ promiſit textum ſcribere illas pone re pedem.

h Volumē. decretalium.

i Perfectus. ut .xxv. q. iij. c. uno. Sec. n. etatib' mū di generatio ē bo minū humanū: ut ibi. Prima. n. etas in boie eſt infantia: que durat uſq; ad. vij. an. Secūda puerilia uſq; ad. xij. uel ad. xiiij. Ter tia adoleſcēia uſq; ad. xxv. Quarta iuuentus ad uirilio etas uſq; ad quinquagīta. Quīta ſenectus uſq; ad. lxx. Sexta ab ide: ē duci ſenū aliarum etatū terminus. C. de facroſan. ec. ut ter biuiū. Sic ⁊ ſce generatiōe mundi. Quarum prima uſq; ad noe. Secūda uſq; ad abraā. Tertia uſq; ad dauid. Quarta uſq; ad trāſmigrat onē babylonis. Quīta uſq; ad aduētum chriſti. Sexta uſq; ad ſi ne ſeculi. Et ſīt ad boc ſimile ō de cōſi. non ds de con. di. iij. ſi tri na. ſed ij. bone ſunt ſīt ſimilitudīne: nō ſi ſerunt ſpūm ſanctum numerum fore perfectū. vnde dic ſ. aūt numeꝛo quatuoꝛ eſſe gene rationes numeroꝝ. Prima que ſcipit ab uno ⁊ durat uſq; ad. x. et ꝺ ſta numeꝛo monadicoꝝ a mona qđ eſt unum. xvi. q. i. plurie ſi. quia ab uno ſurgit. Secūda dicitur bocadicoꝝ a bocade qđ ē. ij. ⁊ durat uſq; ad ceſtum. Tertia dicitur cēcdicoꝝ: ſcipit uſq; a cen tum: ⁊ durat uſq; ad mille. Quarta dr̄ milleadicoꝝ a mille ſcipit: ⁊ durat uſq; ī infinitum. Ex bis quattuoꝛ generibus numeꝛoꝝm ē re perire alios perfectos paucos tñ: alios imperfectos. Ex ꝑfectos eſt reperire alios diminutos alios abūdantes: dicitur ai numeꝛus ꝑ fectus q̄ cōſtat ex ſuis ꝛeſultat ꝓprijs ꝛe ex aliquoto partibus ſuis aliquotis ſimul aggregatis. Et ergo videndū q̄e ſint partes aliquotes: ſit partes aliquote que aliquotiens ſūpte reddant ſuū totus preciſe. i. non plus nec minus: vide boc ī ſenario: q̄ eſt ſimus perfectoꝝ: ſ cōſtat monaticoo perfectus. nā ſex vrabus ſuis ſex tuntes boo ſex ſunt. boo tria ſex ſūt. Et ide nō ſunt partes aliquotes aliquote ex aliquotis ſūptum facere. vij. qđ plus ergo ex partibus aliquo te ſunt bec tria boo tria: ſed vnū boo tria facunt ſex: ergo ſenarius numeꝛ eſt perfectus ſm diffinitionem ſuperiorum: que bs ꝙ nume ruo perfect' reſultat preciſe ex oībus partib' ſuio aliquotis ſimul ag gregatio. vide ī alio numeꝛo perfecto. ī genere. n. decadicoꝝ aūo ē ſolus numeꝛus eſt perfect'. i. xxvij. tolle partes. ſ. dimidiam ē orca .d. oc. ⁊ ſic. nomēga vbi dimidium non eſt numeꝛus aliquotus ut ō dicā. xiij. ſ. paro aliquota: q̄ bic ſūptum facit. xxij. xij. xi. x. ix. viij. non ſūt partes aliquote de. xxvij. q̄ aliquotes ſūpte non ſerunt preciſe ſuū totum: ſed plus uel minus. Tū. xij. bio ſūptum facit. xxvj. ⁊ ſūptum facit. xxvij. ⁊ ſic ꝑ ſua ꝛeſultat. xxvj. ⁊ ſic plus vel minus ⁊ ſic de ſingu lio. vij. ē pare aliquota: q̄ quatuoꝛ ſūpta infert ſuum totum. vi. ⁊. v. ſi ſunt partes aliquote. iij. vero ē pare aliquota: q̄ ſepties ſūptum in fert ſuum totum. tria non ē pare aliquota: ſed boo ⁊ unum bñ ſunt partes aliquote. xij. viqbus duo facit. xxvij. ⁊. xxvij. uidelicet unū facit. xxvij. ergo reſtat q̄ oēs partes aliquote de. xxvij. ſ. xxij. vij. iij. duo ⁊ unum: ſed ex bis aliquotis ſimul aggregatis reſultat preciſe totum: q̄. xiij. vij. iij. duo ⁊ unum facunt. xxvij. ergo ſm diffinitio nē ſuperiorum. xxvij. numeruo ē perfectus: ⁊ ſic ē de alijs perfectis. Copa tauī ait de ufu ut melius intelligeretur dicti de ſenario. Ex ꝑfectis dixi q̄ alij ſūt diminuti: de quibus ſolet poni exemplum in octonario. treo enim ſunt partes aliquote de octo ſcilicet. i. ut. ij. ⁊ unumſcil. iiij. ⁊ unum: ſi ſa ciunt. vi. ⁊ ſic eſt ꝑfectus/ diminutus. uide in quatter nario: eiuus due ſūt partes aliquote. ſ. duo ⁊ unum: q̄ bio duo. iiij. ⁊ quater unū quattuoꝛ/ſed duo ⁊ unum faciunt tria: ergo ē quarta ꝛio numeruſ imperfect' q̄ tenuo libro buiuſmodi cum multa maturitate digeſtum: q̄ſ tab bulla noſtra uolo trāſmittimus: ꝓpto ſuſpoſitōe affectus eo utamini: de ce tero i iudicio ⁊ in ſcholio: nullao a liao preter illas que inſeruntur: aut ſpecialiter reſeruatur in eo decreta leo: aut cōſtitutionee a quibuſcūqs noſtris prede. roma. pon. poſt edi onc dicti uoluminis promulgatas recepturi ulteriꝰ: aut ꝓ decretali bus habituri. Rego. vj. in gene rali cōcilio lugduñ.

C De ſumma trinitate ⁊ fide catholica. Rubrica.

ſperfectus abundano. bec late dare ē computādo poſſitue bi intelligaur boc qō nō ē de materia uniſſarij.

k Nec ſinc. antipoſpoꝛa. ridet. n. tacite queſtionisqua queri poſſet: q̄are nō mandabat illao dcere. poni in antiqua cōpilatiōe greg. ſub ſuis titulis.

l Predeceſſoꝝ. inno. iii. ī gregoꝛ. x. ſenſperunt enim: bi in procmio ſu os decretabus ⁊ febolarib' no. dcere. quos mitebant ſub ſuis titulis: ꝓ ut expoīmebatur in ipſis: infra ſecrent. unde quidam facebant ipſae ſen bi in fine titulorum compilationis gregoꝛ. t ſti ſeruabant mandatum. qui/ dere ſuis dcere de eis uoluminaꝛ: tñ non ſeruabāt mandatū ipſoꝝ ut bic patet. Joānes andree.

m Promulgabant. leges inſtituentes: ꝙ ſingulis annis. iii. di. ſ. legeo.

n Inſtituo. ode. ſ. editoꝛ ante bunc libꝛo ſpatione.

o Laboꝛibus. nota maximos laboꝛes eſſe in libꝛis ſcribendis. et eſt con tra ſcholareꝛ: qui ſemper dum ſunt in ſtudio faciunt ſcribi libꝛoꝝ: dum ſa boꝛare debeꝛent ad ſtudiū. laboꝛibus. n. talibus ⁊ expēſis parcendū ē: de dolo ⁊ ꝓtu. ſine. Joānes an.

p Uniuerſitati. cō dalio.

q Mandatur. q̄d hic dicit debet: ut. xxxd. q. ix. apoſtolice ⁊ ō ō reſcrip. ad audientiā. ſ.

r Bulla. alō non creditur mandatū principis: ut. xcvii. di. nobiliſſim' ubi de hoc. C. de man. prin. l. una.

s Dcetero. conſtituto ergo ꝛeſpicit futura. quid ꝓ pendentibus dicam .ſ. de dec. licet canon. Quādo inopiāt ligare conſtitutiones bonas. vi. hic dicam in libꝛi ſuper data.

t Scholio. boc exponit vt nō. ī premio gregoꝛi.

u Reſeruatur. ſcut dcere. erit qui ſeminat. reſeruata. ſ. de ver. ſig. Et eon ſtitutiones omneo edite ſuper negocio bereticē pauitatis non contrarie conſtitutionibus bonis libri ſexti: ut. ſ. de beretico. c. ultimo in fine. Tāq poſſet dici de reuocatoꝛibus: de quibus. ſ. de prebē. c. penul. ⁊ antepen. ⁊ ō cēſ. pred. c. ult. Joānes an.

x Uoluminis. cōpilationis greg. ix. ſic uidet dcere. per būc finem: q̄ de fide inſtitua. paſtoralis. nō habet locum in decretalibus edita poſt cōpilationem greg. ix. ⁊ ante hunc libꝛi: ſed poſſet habere locum in dcere. bonifaci edita poſt cōpilationem huius ſexti libꝛi: ⁊ in eibus per eum uel eius ſucceſſoꝛes edendis.

y De ſumma trini. buius. vi. libꝛi rubrice indicio meo continuāde nō ſūt ratiocinia ſecundum boc q̄ occurrebant aliqua addenda mutanda dera bonda vel consignanda: de addita mutata detracta uel conexta ſuerint bā to reſpectu ad cōpilationem antiquam: ipſius rubricarum bic ordine re tento: ſi nihil in titulo volebat addere: uel mutare illo omiſſo trāſtuit ad ſe quentes: unde ſcandum rei ueritatē; decretales buius libꝛi in compilatio ne antiqua debebāt ſub ſuo titulo collocari: ſed omiſſum fuit ex cauſa: ut

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Missitia. Proprietà Querinlana Brescia.

ō ī proemio ḡr, nec fine cā. te ultimo tñ rubrice continuatiōe ī materia dicit nō, ber. ō. c. ñ.

Fideli. errore grecorū qui dicebāt ſpm sanctum procedere a filio patre: erruptato per canones: de conſe. di. v. c. pe. t. ul. Adhuc qui dā in errorem alios ſic docuerūt negātes ſpm factum eternaliter pro ceſſiſſe a patre ī filio: aliqo dicēbuo q' ab vtrogp ꝓ cedebat: non tamē ex vno principio sed tanquam ex duobus principijs ī dua ſpiratiōnibus. Erego rimo. x. in generali concilio lugduñ. Primo ponit cō feſſionē fuam: qua ē dicit sancte romane eccle catholicop patrum doctorum ī tantū eternaliter obſeruā tiam ꝛ doctrinam. ſ. q' ſpo factus eternaliter a patre ī filio: ꝛ tanquā ab vno pri cipio ī unica ſpiratione ꝑ cedit. nemum reprobando dānat oēs qui ꝓmiſſa ne gāre vel obſeruare aſſerūt ꝑceſſiſſe. Fideli. ō. c. firmiter: ī d. de bere. dubiuꝫ: et eſt fi. C. de ſſo qui ad ec. cōſu. i. fidelē: dic fideli quo ad mentē: deuota quo ad exercēdo actuo quali. di. humiliter ad boc. ſ. de immu. ec. dece.

b Profeſſionē. i. cōfeſſionē.

c Eternaliter. nam eſt pater generāſio: ſilius nasceno: ſpūs ſanctus procedēs pariter ab utroqꝫ abſq; initio ſeper pariter ac ſine fine ō. c. firmiter circa ꝓn. de con. di. iij. cuñ. C. de ſum. trī. in epla inter claras. Sed opponitur: trini tas ē unū uniuerſoꝝ principiū: ergo ō. c. firmiter: ergo non eſt ibi eternitas: q; eternum vere ſine principio ſine fine. Solutio ē principium principiatū: nō principiatuꝫ: vt rederatur principiū ad reo creatas. nō ad ipſā diuinitatē.

d Et filio. cōfundit hoc errorē grecorū dicēnum ſpm factuꝫ a ſolo patre procedere. Hoc deuebantur auctoritate euāgelica: ro. xvi. ibi ſpo sanctus qui a patre procedit. Item in ſymbolo apud eos hec dictio ſimplr continetur: q; ex patre procedit. Hoc additum filioq; ad idem ler. C. de ſum. trī. li. ij. ubi dicitur ſpm sanctum quem ex ſumo rerum patre ſperamus ſc. Dy ad hoc ī filia reddit ergo expreſſio patris non excludit filium: imo potius includit: cū ſpūsum opera inſeparabilia ſint. xxvij. q. i. ſic. ri. de eō. di. iij. cuñ. ſmō cum pater ī filius ſint una eſſentialiter ſubſtā ſua naturaꝫ ī pa. dece. firmiſſ. non pōt ab vno filio procedere. nec ſumus ex ceſſatiuet bibendi grecī ad dēdo in ſymbolo filioq; ꝛc illad potius eſt declarare q; addē. Et addē qō no. de con. di. v. c. pe. Sed obijcitur ad hanc cōſtitutionem q' ſit ſuperflua et eo q' hoc idem dictum ſancti ā. c. firmiter. ibi ſpo ſanctus pariter ab utro q; ſc. Sed de q' hic expreſſius modum proceſſionis aperit dicendo: non tā q; ex duobus ſc. Preterea hic damnātur aſſerendo illi negando cōtrarium ſentiendo.

e Docuit. nota q' in hoc que ſunt de fide catholica ī eius articulis neceſſario tenere debemus: ſequi q; tenet ꝛ ſequitur romana eccliaſia: ubi offert de retis ō. c. firmiſſ. ī. ſ. Sed in aliis non bēmus neceſſario ſequi ī tenere q; ſequitur: nili ſequatur ī docēat. ri. di. nolite: ubi de boc. ri. di. nouit. ex. di. aliter de con. di. iij. de trina. In vna. n. fide nil offuit: facte eccliē confuetu do diuerſarū ibi.

f Firmiter. ō. c. firmiter.

g Fideliū. de hoc que ſunt ſolo nibil ad noe. xi. q. iij. inter uerba. ij. q. i. multi de diuoꝫ. quademus: licet ab eo expediat bonum habere teſtimoniū ut ibi ē. vij. q. i. licet ergo ō de fide ꝛn. cuñ. ō. ad extirpendas. xi. q. iij. nō tñ. xi. q. i. nolo.

h Catholicorum. i. catholicop.

i Patrū. ver. di. c. t.

k Doctoū. quoniam eſt ordo precipuus ī eccliā ō de bereti. cum ecclēsiarum. c. ſi cus igitur. ꝛ per doctores predicatores ī platos ītelligo. xlij. di. c. t.

l Latino. nam ut augustinus bieronymi ambroſij ī gregorij. xx. di. de libel lis. ꝛ. gr. di. fancta. ī. de reliqui. c. t.

m Greco. aliquonum ut ioannis chryſoſtomi: cirilli: athanaſij: didymi: et epheſini cōciliꝫ patrum. greci. n. cōtrarium dicuntur ō dicti. vel nic ſecūdum gnil. q' in hoc generali. lugd. concī. greci qō bic dicitur fuerūt publice. pbet ſicē ſymbolū cum additione filioq; ibi publice cantaueruīt de mandato ī pe ꝛatoris: ecclie greco; ītra ordo credā. xxiij. di. plalmiſta.

n Vera. aliaꝫ poſſū in melius cōmutari. xxxv. q. ix. aplice. c. ſe.

o Ipſorū tantum. que dictorum erroū eſt materiaꝫ. xxxvij. di. ſigno ramus nec in bis excuſat ignorantia. nam ignoāo ignorabilia: ut ca. di. qui ea. ad. ſpūs. xxv. q. i. ſi cupis. xxi. q. ii. in quibus ꝛ. c. ſc.

p Precludere. vī. t. xxiij. di. cerri ō de ſpon. iter opa.

q Damnauit. ō. c. damnamus: ꝛ dic damnatus ꝛ reprobatus id eſt reprobando dā namus.

r Miſcet. ō. dicit ne gare: quid ſi quis nec negat nec affe rit nō tacte ſc de ſpū ſancto ꝛ de filio: vtdetur nō tme re: quia tacere ē pte tis tñ duo. xxii. q. ii. ne go. ſ. ō. regu. iu. ea qui tacet ī. ff. c. l. qui tacet. Sō luntoliet ſi ē ver bum ſti ex mente ui dicatur bereticus: de bereti. c. i. xxiii. q. iii. bereſim ꝛ. c. bereticus: ī de au dit in eodem. xvii. q. i. ſi ergo ꝛ. c. ī eo interrogat. xxi. q. v. ſi. gd. et. xv. q. vi. c. t.

s Liceat. Nota cōſtitutio principis tollit primā cōtrariam: quāuis id non expriat. Specialeo cōſuetudinē et ſta tuta rōnabilia non tollit: niſi id exprimat.

a Romanus. nocātur interdū ecclēsia ꝙ maxime ꝓmicat ꝓtificus. xxi. di. clerof: ſolus uero papa ſimuꝫ et romanus pōtifex appellatur ut bic. xxiii. di. in nomine. ī. ſi. pa. ſi. gratioſe de ſen. excommu. ſi ſu mus in decem.

b Jura. nota ex hac littera rationē: quare aliud in iuribus: aliud ī reſcriptis: ut primum uo tollatur per ſecūdum cōtrarium: ſed non primum reſcriptum per ſcōm: niſi de illo fiat mentio: ō. de reſcrip. c. t.

c Habere. C. de teſta. l. omniſi: contra. xxii. di. preterea ī. xxv. q. iii. ō. ſtruba non recolut rebanum quo quod ꝑdeceſſeo leo pbibuerat. ſolutio ut in predicto. c. ſterra notat.

d Poſtoſ. poſteriori dicrete cōtrarā.

e Renocare. de conſe. di. i. c. nulla de cogñ. ſpū. c. ff. de legi. l. non eſt nouum. In legibus ergo contrariuꝫ ſtatuuꝫ ultimo ſides in teſta mento in. xiij. q. ii. ultima uoluntas de cele. miſ. cum marbre. ff. de le. i. ſi mibi. ratio eſt utrobiqꝫ quia utrunq; pendet ex uolantate uo ſtra tantum. In bis autem que pendent ex uolantate duoꝝm: dic ut dixi. ſ. de regu. iu. qui peccat quod de teſtamento dixi ſolicet q' ultimo ſtatuuꝫ: intelligat etiam ſi in ipſo de ꝓmo non fiat mētio: fallit in duobus caſibus ſolicet ſi primum teſtamentum factum ſit ī ter liberos. C. de teſtamen. aut. boc inter liberos: ī cum ipſe teſtator legem teſtandi ſibi dixit ſic: ſi fecero aliud teſtamentum non ualeat: quia tunc dicendum facendo eposter. q' facit mentionē ꝓmi. ff. de leg. iii. ſi quis ī ſti.

f Poſtear. eſt contra ō de reſcrip. nōuilli de eta. ſ. quali. eam ꝛ ō de capel. mo. ex parte. ſ. de excel. pala. c. mo. ꝛ. xxv. q. ij. reſcripta t. Lomnes que eſt. C. ſi contra ius uel vti. pu. l. ulti. ī bi de boc. die ſdicta tura non eſſe contraria. dla enim de reſcrip. dato contra le gem loquuntur: que non ualent niſi in ipſin fiat mentio de lege: et maxime cum ibi cadit error facti ut in. c. nōuilli. boc de ſecunda le ge loquitur que primam tollit dereſtrice cōtrariam: licet de illa non fa cat mentionem: potuit eſſe ratio: quia matrimus ꝛ deliberatio ſit legis promulgatio q' reſcripti conceſſio: ad boc ō in proemio buius libri in ſi. In reſcripto etiam dicimus: q' ſi conflaret de certa facta principis: ualeret reſcriptum contra ius dicitum: vt in contrariō na tatur. ſed panna facte pactionuꝫ per impotentiaꝫ obtentum: un de expectari ſolet ſecunda ſuffio in autem. ut nulli. aud. ſ. bec nero teſtamur colla. iij. in autem. de iudiciibꝰ. omneo aute colla. vi. ff. ſi reſcriptum concedat aliquid contra ius: iam in eo mutat nomen reſcripti: dicendum eſt pauldeguin. iij. di. pualegia de ver. ſig. ab bate. Item contra: quia annuicio iuri ſtandum eſt. xxxij. q. ij. boc ipſum ī. l. di. dño facto ī fi. dic ut ibi in glo. penul.

g Quia. diuerſatur. ō.

h Singularium. nota quia per boc patet q' generalē cōſuetudinē bene tollit nona cōſtitutio principis: t meritoq; dī. legis promul gationis ſuperflua ꝛ inutilis eſſet: ſed ſi ſingularis ꝛ ſecundo ꝙ lex nō bēat locū bonoꝝ. bēbit locū maxime paducet: ſi cuius ꝛ. c. ſc.

i Cum. int. ro. rōnio.

k Fact. nō. n. reuocat qua ignorat. Ignorat ā qui ſunt facti: ꝑ ta to per bāc litteram ſentimi quēlio' ne illā qua queriī an noua cōſtitutio reuocet ſtatuta ſpā Item: quo ſolum caueatur uo ſdet pone t enim de ſen. ex. de eta. t. quali. ptera: que quāuis ad pñtanoneo pa tronoꝝ ē bodie re nocata per bene. ſ. de ēh. c. ij. Hā quid ſabtatuꝫ ert ſtatutum epiqqo illud ſimplr caueb atur qō dīc bere. pterea. Eo dē mō pōt poni exemplum de dere. ſ. de concef. prebē. accēdo ad dere. c. ri. c. ij. ī. de dere. de cenſi. rōna. t. c. exigit ad dere. c. ri. fidic. bico ait q' ſuet ſubtatū ē uno cānonica ē ſtatutum q' ſimplr ꝓnebat uno cēcū aliud non ſit factuꝫ nec cōſtat ut factuꝫ uno ſit aut. t. cō ſtat in uno: t fact q' no. uno. oth. t modernī ā de reſcrip. c. i. ubi no. q' de reſcripto nō ſolet mentio fieri ſimplr contineat uis cōe in fo ꝛ nilegio uel reſcripto nō eſt neceſſe fieri mentionē: ſi ſciuꝫ dicerem': tam ep' poſſet tollere ꝓtam ſummo pontifici tollēdi iura ī dioc. ſuis: ſtatuēdo ſimplr que iure cauētur. Item pooho ad cauēdū ſma rōne. Ilta dere. cuparat ita duo conſanctidine ē ſtatuta legala ratified ſi ſequerent q' eqm iuris cōtendo ad mutando eſſet mutil: dicam. n. q' ly reuocatum ſit tam cōtenti conſuetudo ꝓcripta qua ſeruanti fuit uso cōt reuocata non ſit: cedē rōe qua id dicimus ō ſta tuto: t ēt eſſet abſurdū. Jte non poſſumus dicere q' ſtatuta contine tia uso cōſtet ſingularium perſonarū: qō requirit bec dere. Item ſi papa tollit ſtā conſtitutionē qō eſt plano multo fortiuſ conſtitutio nē inferiorū: ſi de eodē ſubiecto qō eſt mutatuꝫ: ad boc optime facit de ſti ſtitu. paſtoralis. ubi dicitur q' ſi dere. eſuagano conſonat uni cō munitati cui ſi pm ſplamqꝫ uni eſt. idē ſignat dicer in locali ſta tuto: q' ſi cōtinet uso cōe ſabtato iure tollitur ſtatutū: qō uso cē ēt. Si dicitur conſuetudo ꝛ ſtatuum ſingularia fiat: t conſtāt in facto ꝛ fint rōnabilia: nec expreſſe reuocēntur non derogat per cōſtitu tionē quod dicit. al. ſecus. boc dicit dere.

l Ignorare. ſi ut ec. bli. vt noſtrum.

m Ipſius. ſ. cōſuetudinis ꝛ ſtatuti.

n Rōnabilia. utrū conſuetudo ſit rōnabilis nec ne: relinquēdum ē iudici: ni ec certa rīa tradi poſſet fm oſti. qui boc no. i ſuma ō cō fac. ſ. quid ſit cōſuetudo ver. conſuetudo ē uſus: t bi dicit rōnabi lia: qō boc ſit qō rōnabile ē defecta eccla. xxxij. di. c. ut. t. herti. di. ſi qui ſine. De rōnabili ē cōmendatur pone exempla. ſ. de pfue. c. ij. t. iij. ō de conſue. di. ſolectus. t fact qō dicam. ſ. de dec. ec eo q' in fine.

o Expreſſe. ſ. de conſue. c. i. ij. de dec. q. ſepe t. c. ſi. non decreta: t quibus reuocātur ē psuelegia ꝛ ſtatuta: de de. non reſi. c. uno. ſ. de conſu. ſi. ſi de t. re. c. ij. de beg. c. no. de cap. no. c. uno. ij. q. ſi. que ola non uidetur cōpetēta expla: cū illa non eſſet rōnabiliaq; no rum pōt bic dici bodie uo reſtitu. bēo exemplu docte circa cōſuetu dines de eta. t. qua. ut bi qui m. ſi. cū ſuis cōcordātiis.

p Derogare. ſ. ff. de ſeput. vol. l. ij. ſ. diuus. Solanoilla ler mul tio modo ītelligitur: ut ibi no. t. ff. de legi. l. de quibus. Sed in ſti tam dere. uidetur q' conſuetudo uel ſtatuta precedēs legem tolla tur a lege: dici pōt boc uerum cum pcepo boc uidetur no. ber. de ītelligere illam legē ō de ſi. in. paſtoralis in glo. i. ſi. que ſoluto ap probat per hac dere. reuocat ut ibi opio oſti. qui cōtra hūc tenti no. i ſuma de cōſue. ſ. de iuriste. vī. ſi. ſpeciale. c.

q Tā. t. iuram. boc dere. edita fuit ad declarationē dere. de ben. Rex. a nobis. ī. t. cuo q' ibi no. ſi. Et uno duo ſit ducta. panuꝫ q' ſtatuta ordinaria nō ligāt probabile ignoātiaꝫ fm q' ſtatuti epi extra fui dioc. fabditum nō ligat.

r Ward. ad idē de iureui. c. t. ī de ſepul. c. t.

s Sentētijs. que ligant aliam: ut locū beat proxima rō. fed idem i alio ſimile: que penas tpales inferūt per. l. ff. de decre. ab. oī. fa. l. ul. ubi ba beo q' municipali ſtatuto nō ligat ignoātia ſi ſciens nō ad boc. C. ō teſta. t. ſubemus in fi. t pōt dici q' in boc proceſſit alabuo: falē propter peccati inobedientiaꝫ eſt maximum. vni. q. i. ſi dīdum: vel de bis dixi: q' de alijs non erat dubiū per dictam. l.

t Statuta. de generalib' ergo ſtatuta canonū uel le gum non loquuntur: que ab oibus fuit ſuſcepti. de' bruit de cōſtr. c. t.

u Ordinatoꝝ. qui dicūt ordinarij no. qō. t. ber. ō de offi. or. ci. ordiar.

v Ignoātes. cōtrarium no. ber. in pr. de dere. a no bis: t mouebatur ex eo qa inadebat ut factum ſui matuꝫ: q' ei qui ſcit pbabilitā faciendo: t ſi rere debuerat: ſicut ē ubi culpa precedit non excuſat metus. ff. q' metus cā. ſi mulier.

w Ignoāntia. que ē ignoare qō eſt de ſonet. pceb. accēdo ad dece. c. ri. ſi. j. t. de dece. de cenſi. rōna. t. c. exigit ad dece. c. ri. fidic. bico ait q' ſuet ſubtatū ē uno cānonica ē ſtatutum q' ſimplr ꝓnebat uno cēcū aliud non ſit factuꝫ nec cōſtat ut factuꝫ uno ſit aut. t. cō ſtat in uno: t fact q' no. uno. oth. t modernī ā de reſcrip. c. i. ubi no. q' de reſcripto nō eſt neceſſe fieri mentionē: ſi ſciuꝫ dicerem': tam ep' poſſet tollere ꝓtam ſummo pontifici tollēdi iura ī dioc. ſuis: ſtatuēdo ſimplr que iure cauētur. Item pooho ad cauēdū ſma rōne. Ilta dere. cuparat ita duo conſanctidine ē ſtatuta legala ratified ſi ſequerent q' eqm iuris cōtendo ad mutando eſſet mutil: dicam. n. q' ly reuocatum ſit tam cōtenti conſuetudo ꝓcripta qua ſeruanti fuit uso cōt reuocata non ſit: cedē rōe qua id dicimus ō ſta tuto: t ēt eſſet abſurdū. Jte non poſſumus dicere q' ſtatuta contine tia uso cōſtet ſingularium perſonarū: qō requirit bec dere. Item ſi papa tollit ſtā conſtitutionē qō eſt plano multo fortiuſ conſtitutio nē inferiorū: ſi de eodē ſubiecto qō eſt mutatuꝫ: ad boc optime facit de ſti ſtitu. paſtoralis. ubi dicitur q' ſi dere. eſuagano conſonat uni cō munitati cui ſi pm ſplamqꝫ uni eſt. idē ſignat dicer in locali ſta tuto: q' ſi cōtinet uso cōe ſabtato iure tollitur ſtatutū: qō uso cōe ēt. Si dicitur conſuetudo ꝛ ſtatuum ſingularia fiat: t conſtāt in facto ꝛ fint rōnabilia: nec expreſſe reuocēntur non derogat per cōſtitu tionē quod dicit. al. ſecus. boc dicit dere.

x Ignorare. ſi ut ec. bli. vt noſtrum.

y Ignoāntia. que ē ignoare qō eſt de ſonet. pceb. accēdo ad dece. c. ri. ſi. j. t. de dece. de cenſi. rōna. t. c. exigit ad dece. c. ri. fidic. bico ait q' ſuet ſubtatū ē uno cānonica ē ſtatutum q' ſimplr ꝓnebat uno cēcū aliud non ſit factuꝫ nec cōſtat ut factuꝫ uno ſit aut. t. cō ſtat in uno: t fact q' no. uno. oth. t modernī ā de reſcrip. c. i. ubi no. q' de reſcripto nō eſt neceſſe fieri mentionē: ſi ſciuꝫ dicerem': tam ep' poſſet tollere ꝓtam ſummo pontifici tollēdi iura ī dioc. ſuis: ſtatuēdo ſimplr que iure cauētur. Item pooho ad cauēdū ſma rōne. Ilta dere. cuparat ita duo conſanctidine ē ſtatuta legala ratified ſi ſequerent q' eqm iuris cōtendo ad mutando eſſet mutil: dicam. n. q' ly reuocatum ſit tam cōtenti conſuetudo ꝓcripta qua ſeruanti fuit uso cōt reuocata non ſit: cedē rōe qua id dicimus ō ſta tuto: t ēt eſſet abſurdū. Jte non poſſumus dicere q' ſtatuta contine tia uso cōſtet ſingularium perſonarū: qō requirit bec dere. Item ſi papa tollit ſtā conſtitutionē qō eſt plano multo fortiuſ conſtitutio nē inferiorū: ſi de eodē ſubiecto qō eſt mutatuꝫ: ad boc optime facit de ſti ſtitu. paſtoralis. ubi dicitur q' ſi dere. eſuagano conſonat uni cō munitati cui ſi pm ſplamqꝫ uni eſt. idē ſignat dicer in locali ſta tuto: q' ſi cōtinet uso cōe ſabtato iure tollitur ſtatutū: qō uso cōe ēt. Si dicitur conſuetudo ꝛ ſtatuum ſingularia fiat: t conſtāt in facto ꝛ fint rōnabilia: nec expreſſe reuocēntur non derogat per cōſtitu tionē quod dicit. al. ſecus. boc dicit dere.

z Ignorare. ſi ut ec. bli. vt noſtrum.

a Ignoāntia. que ē ignoare qō eſt de ſonet. pceb. accēdo ad dece. c. ri. ſi. j. t. de dece. de cenſi. rōna. t. c. exigit ad dece. c. ri. fidic. bico ait q' ſuet ſubtatū ē uno cānonica ē ſtatutum q' ſimplr ꝓnebat uno cēcū aliud non ſit factuꝫ nec cōſtat ut factuꝫ uno ſit aut. t. cō ſtat in uno: t fact q' no. uno. oth. t modernī ā de reſcrip. c. i. ubi no. q' de reſcripto nō eſt neceſſe fieri mentionē: ſi ſciuꝫ dicerem': tam ep' poſſet tollere ꝓtam ſummo pontifici tollēdi iura ī dioc. ſuis: ſtatuēdo ſimplr que iure cauētur. Item pooho ad cauēdū ſma rōne. Ilta dere. cuparat ita duo conſanctidine ē ſtatuta legala ratified ſi ſequerent q' eqm iuris cōtendo ad mutando eſſet mutil: dicam. n. q' ly reuocatum ſit tam cōtenti conſuetudo ꝓcripta qua ſeruanti fuit uso cōt reuocata non ſit: cedē rōe qua id dicimus ō ſta tuto: t ēt eſſet abſurdū. Jte non poſſumus dicere q' ſtatuta contine tia uso cōſtet ſingularium perſonarū: qō requirit bec dere. Item ſi papa tollit ſtā conſtitutionē qō eſt plano multo fortiuſ conſtitutio nē inferiorū: ſi de eodē ſubiecto qō eſt mutatuꝫ: ad boc optime facit de ſti ſtitu. paſtoralis. ubi dicitur q' ſi dere. eſuagano conſonat uni cō munitati cui ſi pm ſplamqꝫ uni eſt. idē ſignat dicer in locali ſta tuto: q' ſi cōtinet uso cōe ſabtato iure tollitur ſtatutū: qō uso cōe ēt. Si dicitur conſuetudo ꝛ ſtatuum ſingularia fiat: t conſtāt in facto ꝛ fint rōnabilia: nec expreſſe reuocēntur non derogat per cōſtitu tionē quod dicit. al. ſecus. boc dicit dere.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Progetto Querinlana Brescia.

quibus dicit recipiti ab excōicato impetrati valere post sua absolutionē? ⁊ vtra ē vplus opi. antiquarū per predictas glo. apparet ⁊ de eta. ⁊ qua. ⁊ dr̄e ⁊ de.c.r. mi. propefuit. Circa banc igit̄ mām sic distinguacaut excōicatus maiorē agit contra delegatos aut cōsā ordinarū. In primo casu subdistinguo. q; aut erat excōicatus tpe impetrati rescripti aut postea fuit excōicatus. In primo casu subdistinctionis by locum boc dcre nī. Anon valeat rescriptumnec procedit quādo per tpm subintrauit ipe tratum fuerit super cā excōmunicationis vel appellationis: ut dic. ī cōcor. In primo allegatio. In secūdo casu. Quia ꝑ impetratū non excōicatus fuit: locuꝫ by dcre. pia. ī de offi. dele. prudentia. ⁊. fcetu. Et agit casu ordinariū: tūc tria ꝑa distinguc. Im. uetera tura non tenebat procēssus cū ipso habituro de excep. exceptionem aliao non valeo quare ibi fuerit cōdēnato expēla rū ſi remiſſer procēſſus aut ēt ibi no. postmodum fuerat ibi greg. in glo. bauite dcere. q; tenent procēſſus habitus ꝑ excōicatū: reuocatū ēt fuerit ad mitte. dan. nn. modernā uero ita tenet procēſſus: ī locum by dcre. pia: ſi tñc nec cognitur nec cognit. Sēi queratur quē ſit rō diuerſi iuris: ⁊ dicatur q; excōicatus impetrans peccauit ſi ignrendo cōtra hominū: nō ualet bc rñſio: cum eadem rō ſit ī ordinario. ſi dicatur q; bc ſit rō q; rescrip tum ipetratum fuit tali uerītate tacita: qua expreſſa literaꝫ nō habuiſſet: nō ualet ēt bec rñſio: q; tunc reſcriptum by dicti excoptionis operatum ipſo ꝑ

¶ Ad eccles. rñ. itelligo, quid si cōiter ad eos ꝫ alios? adhuc idē cred⁹ q in primo casu cū illi ptatem recipiāt ex uiribus litterarū. nam qō pauo face re foli non potest: nmō pūt. Et de cōmuni nullus rede dicit: boc meq; ett .xii. q. 4. §. ad. 2. q. 6. qui manumittitur ꝫ ar. ff. de fenā. ar. pc. §. parentes: dq; qō uolēs nō solum sibi ē: ꝫ facit. f. de pabē. cū in illo in fi.

m¶ Recepturi. si ergo po ſtea recipiāt alter auctē ap. fecūdus ꝛ non pñt sine nacanē prebendam bēbit ut. j. de prebē. li. 9. ap. licar.

n¶ Nisi. ad hoc allatis qō non erat in extrauagā ti decre. constitut.

o¶ Auctoritate nostra. tūc ergo ly. ad eos pertinet re cepto. apostolica dicit aue tentate receptos.

p¶ Expresse. fac. f. e. dnoꝫ in fi. ꝛ. i. ff. preben. si motu proprio in fi.

S Ignatiose. receptus papale. qō cōcedit p moto rectionē. primorum bñficiorum vsq; ad bñpla citus. papa recipitur. motu proprio ꝫ scedo ipsa. non mouitur. dura ꝫ bit perpetuo. nisi a fuccessore. ſuerit

apostolica dinositur esse receptꝰ.

¶ Si uero canonicorum receptio ali as pertineat ad eōdem nō aplicat. sed recipiendi censetur auctoritate receptoꝝ. nisi q; eum auctoritate no stra receperint. in nostru litteru ca ueretur expresse. ¶ Idem.

S Ignatiose. sibi a romano pōti fice concedatur aut beneficia q ſpē tue promotionis obtinebāt. poſ ſeo vsqs ad fue uolūtatis beneplaci tum retinere. huius gratia per eius obitum. per quem ipſius bñplaciū omnino extiguitur. ex ipſo expirat.

¶ Secus. si ſuſq; ad ap. ſe. bñplaci tum gratia cōcedatur predicta. tunc .n. q; ſedeo ipſa non mouitur. dura. bit perpetuo. nisi a ſucceſſore ſuerit

¶ Apostolice ſe dis. no. ergo q; ali ad eū cui ſenten ꝑ fonata haud ius ſeri bit. q; uitate. ſic ali ad eū cum ſenti bit dignitate. ſic ali ad eū cum ſenti bit ꝓbe aliis dignitati ē de. of. de. ca. ſi. ē. c. al. t. ſi. de pan. ne aliquis. ¶ Mouit. fac. xii. q. ij. libert. nō. n. pōt ē nulla. xxiij. q. 4. pudenda: ga bino pa eo. ezaut .xvi. di. §. i. ad fi.

¶ Perpetuo. i. dōec uiterit ille cui ſunt gratia cōceſſa: ad eum. ff. ꝑo ſo no. li. ubi de boc. Et no. q; ſcut pri uilegium personale et parte eius cui cōcedit or extinguitur ex pſona. vii. q. 1. petitiōi. ſic priuilegiū personale ex parte concedētis extin guitur cū ipſe decedens ut dicit: ſic de ſcripto pōt intelligi. ſi de reg. iuris priuilegium ut dix. priuilegium autem reale ex parte cōcedētis cū concedēte non extinguitur ut hic.

m¶ Retinuꝰ. quia odia retinuꝰ ꝛ fauoreo cōcerit ampliari. ſ. de reg. iuris odia ſi fauoreo.

n¶ Nisi ca. no. p. ter boc q; hic ē ō in pin. dicit bñficia in plurali uidetur q; quo ſimul plura poſſit bēre bñficia: de boc dicā. f. c. ij.

o¶ Canonice. nil. n. nouī uiro ī bñficio ſilio tribuit hec diſpēſatio: ſed actus cōſeruat ꝛ protogat: ꝛ poabatur boc ē de dec. dudū. ij. in fi. ſcut de innouatione dicitur ē de pau. ex parte t. c. qua intētio ē de cōſirma. unli. nil inuitꝰ. c. ſi dilectus.

S Ilicꝫ tum. nacatio per mortem ꝛ nacatio per renūciationem ſiat ꝙ uerſa: ideo in litteris ad bñficia impetratio ino expreſſo non uenit reliquū. hoc bene. Emanuit ut ad declarationē eoꝝ que no. oſti. ē de oſti. de. ex parte. t.

b¶ Apoſtolica ſe. Idē ſi ab alio qui boc mandare poſſet: puta lega to qui ad boc bēret ſpeciale mandatum. ab legat' boc nō pōtuit. f. oſtili. ſe. quod. ſi poſtmodū fuiſſet dubitatum.

c¶ Litteꝝ. expreſſo ad no. exp. eſſo nō curo. ſi interdum ſit ē. fferen tia. f. de off. dele. to cui: ſ. f. de preben. in cui.

d¶ Ille. qui bñficium obtinebat.

e¶ Dumanio. ar. contra. f. de offi. dele. ſi delegatus. i. Rñ. So. de propria ſignificatione uocabuli aperte exatur qui non ē ī rebus bu manis. ff. de ſignificatione. uocabuli. & h. non ſic ut propria ſignificatiōe dicatur renūciaſſe. ni. f. dicam: qui motu ꝓprio renunciauit ſe tu ad lunatur: alia coactaꝫ ideo ſecundꝫ ſtrictiſſime ſit ſteriptum in reſcrip, ad beneficia. f. de preben. quāuis. 4. concor. ad boc. ff. ō libe. f. po ſtbu. l. commodiſſime.

f¶ Lum non. ro. ad.

g¶ Per motū. i. ibi ſoma mādati dūgēt ē fuiſſa. f. ō pōt. cui ō ſi b¶ Expreſſe. qua expreſſa ſi nulle benefactum tali cōferri reſignato nobis uel eccleſie. mō nacauerit: ē fac. t. q. 1. ē. f. pōt. ſi mota. ꝓpo.

i¶ Pōt. o. ex boc videbat debē pferri: ut. ſ. cubi q. ſ. f. de pōt. eum cui tis. nō ē ita: q; ille poſterior ſit ꝓcitare eū ē ꝓnūcio q; nec dū ac xit: pñ' ar fiūt: cadē rōne dico q; poſito q; nul' ꝓcitauerit fo bifi cii illi: q; nō bēbebit ꝓcitare. ſīm ſic expſſit. nibil. n. ad rūbi im peranto leōiq; ī tuo buiſſet ī bñficio pñm' ꝓ ſuperuenīte ꝓcitatio nē ſine ꝓcitatua illud pdē ꝑ pontifi. ꝛ ē fac ē de. q. qui cog. con. ſue. diſcrimine.

k¶ Qui tenebat. accipe. ſ. illud afferte nacare alias ꝓponente.

l¶ Euaſdē. qui tenebat.

m¶ Secūdus. qui de ceſſione dixit.

n¶ Non mouit. no. ergo q; aliud ē cedere aliud beccdere: ad idē. ſ. de pabē. qnāuis tibi ſ. f. de. d. ſig. ca. ſed nonne renunciauit. quo ad eccām bēbat pso motuo: ut. vij. q. 4. ſ. cce in quibus: ſicut ī uir ab uxore iniuste dicta separatiōn quātum ad ſpū pot renūcia tur. xxxij. q. ij. ſ. ſicut ꝛ monachus monꝫ reputat mādo. xvi. q. 1. placuit. ij. Sol. dic' lex g' ꝓfitonē uirtus ꝛtas ꝓſtudiū nec de ſ. C. de uer dom' in rebus in pun. licet ego renunci ano quo ad ipſam eccām ſingat mot tuus: ti motuus nō eſt nec idē ē per oia in eo q; ī mo tuo. nam ratio de ꝙ ſupra. ff. de ſenā. ar. pc. ut de ſiam reaſſumi: ē de renū. ex. trāſmi ſacqō ī motuo. eē non poſſe. bene ſe qo dicit o. q. nō p. de. c. placuit. xvi. q. 1. q. nūqꝫ mos ciuilio naturali ꝙ parature nil in cas bus expreſſo in unica. de boc optime. ff. de ver. ob. et ea pa parte. ſ. in ſalam. ff. de do. inter. ar. ſ. ſi de. ſ. ſi. de. ſ. licet alias in beneficio ſit larga fiat interpretatio in litteris bñficialibus que ambosolle re putantur fiat ſtricta: ut. ſ. de pabē. quāuis. 1. intellīgimꝰ ſtricte de ma turali motu: potuit verbū fonat: adde quod dicam. ſ. de preben. quāuis. ij.

o¶ Pabem. no. ergo pōt illa regula que dicit qui prior eſt ī tpe poti est ēt iure: ad qō facit. f. cubi que ſ. de preb. eam cui: ad illigitur ci utriusq; pt eſt ci iur. ff. de reg. iu. quoties utriusq; ī dicā. f. de reg. turis qui prior. Sic ā' potior: ēt ea poſteriozis: pauo ent ut iure ut bic. ſ. de preben. bi qui ē. ſ. ſi a fede. ff. de pau. cred. ī. paulegia. c. qui pot. in pigno. babe. lulii.

a¶ Ratia. licet ignoāa bñficia ſibi collatā ī ſit pretatione alteri ius de illius mēbrorum non ſcerit ualet litteraꝫ: alteri ū dignati ſimul teneri nō pōtuerit.

b¶ Dede ap. idē ſi ab alio: ē facit ad boc. f. de offi. de. c. ul.

c¶ Unoſa. eſt. n. grana unoſa: aqn in ſpetratione bñficii ſubtractur aliqō bñficium qui tūcunqꝫ modi cum: ut. f. de preb. ſi motu. ꝓpo nifi forte ꝓpoſito fuo motu papa bñficium conferret ut ibidē ett: qr expreſſio bñficij diſpēſationem nō operatur: ſed boc ſolus ꝙ iste ne ſurreptio non dicitur: ut. c. ti. nō pot in fi.

d¶ Diuta. ſ. ſi poſtmodū. ſuffert dubitatio.

e¶ Ignoāa. idē intelligo de ſcite antequā accepet uel ratam bēat collationē eandem. ci. n. ante boc bñficium fuum dici nō poſſit: nō neceſſe eſt de ipſo fieri mēnionem. f. de pabē. ſi ubi abſenti. Et no. ec bac decre. t. illa bñficia eccaſtica licte conferuntur abſenti. Sīc nulc in procuratoꝛe qui cōſtituitur ē abſente. ut. f. de procu. li. 6. ſi procura. t. in fi. fed hoc forte procuratoꝛi ꝓpio mādati ad talia tutan būrat ē acceptauerat per id qō dicit ſi. retinuer. nē dic qa t bñficio uel litteraꝫ ad bñficia ipetrādis nil dꝫ tacet qō poſſit mu tare animū cōcedentis: ē de tali bñficio antequā acceptet dꝫ facere mentionē: ad boc ē. c. i. tā. f. de pabē. quāuis. 1. t. c. ſi motu: ma xime cū de tali ad rēd. f. de cōſt. pabē. c. ul. t. pdic. de ren. ſi. ibi. Duranꝰ. dumarc. in. non tenebamur: q; id humanū non ēē ut ecc. bene. ut noſtrum. ioānes andree.

g¶ Utrū. ſi. f. ſi ipetrati a papa: t collati ab epo.

h¶ De ure tenen. fed que lut bec bñficia que pñt ſil ſi ure teneriſſe per boc unde in ſpeculo n. de legato. ſ. f. ſtat. f. illud ait. Poſſet dici fm unno. qui boc ſi. de. dec. dudū de pabē. cū tam ducatum. q; bere plura bñficia nō curat: t que de cōſuetudine ut ſtatuto reſidentia nō requiratur: ē peccatū nec cōra ura: ē de talibus bic poſſet ibi lig. ut poſſet dici fm gofr. qui boc no. ō de. de. nō refe. cu. q. de ēo re pōt quis bere plures pbēdas: quaꝛ altera per ſe nō ſufficit: ualle gat. e. ē. cōquerte: qō fac ē cōra: t de pabē. cū teneamur. vt dic q' loquitur de bñficio unito annexio uel dependētibus. illa. n. ſimul pūt de ure teneriſſe dec lectura nō procedit. per collationē. n. unī bēret utriusq; t fic nō fuiſſet neceſſaria alteri' collatio: unde dici pot

ꝓuideri ſibi ē beneficio ꝓxime uacaturo per non reuocat reuocata: reſtituatur a nobio denuo ad cādē: non tamen ci cui poſt reuocationeꝫ ē ante reſtitutionem predictaꝫ fimi lio in eadem eccleſia gratia facta fu ſtimili boc expreſſe dicerimus ante ferri debebit: cui talio reſtituto ubi aliud non expanitur: intelligatur fi eri fine iuris ꝓiudicio alieni.

¶ Idem.

S I eo tempore quo tibi de bñficio cum cura uel ſine cura ma dauimus ꝓuideri. quo obtinendi de pabē. referēte. t. c. preterea: bodie ſenſi eo. t. de multa. ſcd nisi. ſ. de reg. iuris. ſi in ſalam. ff. de do. inter. ar. ſ. ſi de. ſ. licet alias in beneficio ſit larga fiat interpretatio in litteris bñficialibus que ambosolle re putantur fiat ſtricta: ut. ſ. de pabē. quāuis. 1. intellīgimꝰ ſtricte de ma turali motu: potuit verbū fonat: adde quod dicam. ſ. de preben. quāuis. ij.

o¶ Pabem. no. ergo pōt illa regula que dicit qui prior eſt ī tpe poti est ēt iure: ad qō facit. f. cubi que ſ. de preb. eam cui: ad illigitur ci utriusq; pt eſt ci iur. ff. de reg. iu. quoties utriusq; ī dicā. f. de reg. turis qui prior. Sic ā' potior: ēt ea poſteriozis: pauo ent ut iure ut bic. ſ. de preben. bi qui ē. ſ. ſi a fede. ff. de pau. cred. ī. paulegia. c. qui pot. in pigno. babe. lulii.

a¶ Ratia. licet ignoāa bñficia ſibi collatā ī ſit pretatione alteri ius de illius mēbrorum non ſcerit ualet litteraꝫ: alteri ū dignati ſimul teneri nō pōtuerit.

b¶ Dede ap. idē ſi ab alio: ē facit ad boc. f. de offi. de. c. ul.

c¶ Unoſa. eſt. n. grana unoſa: aqn in ſpetratione bñficii ſubtractur aliqō bñficium qui tūcunqꝫ modi cum: ut. f. de preb. ſi motu. ꝓpo nifi forte ꝓpoſito fuo motu papa bñficium conferret ut ibidē ett: qr expreſſio bñficij diſpēſationem nō operatur: ſed boc ſolus ꝙ iste ne ſurreptio non dicitur: ut. c. ti. nō pōt in fi.

d¶ Diuta. ſ. ſi poſtmodū. ſuffert dubitatio.

e¶ Ignoāa. idē intelligo de ſcite antequā accepet uel ratam bēat collationē eandem. ci. n. ante boc bñficium fuum dici nō poſſit: nō neceſſe eſt de ipſo fieri mēnionem. f. de pabē. ſi ubi abſenti. Et no. ec bac decre. t. illa bñficia eccaſtica licte conferuntur abſenti. Sīc nulc in procuratoꝛe qui cōſtituitur ē abſente. ut. f. de procu. li. 6. ſi procura. t. in fi. fed hoc forte procuratoꝛi ꝓpio mādati ad talia tutan būrat ē acceptauerat per id qō dicit ſi. retinuer. nē dic qa t bñficio uel litteraꝫ ad bñficia ipetrādis nil dꝫ tacet qō poſſit mu tare animū cōcedentis: ē de tali bñficio antequā acceptet dꝫ facere mentionē: ad boc ē. c. i. tā. f. de pabē. quāuis. 1. t. c. ſi motu: ma xime cū de tali ad rēd. f. de cōſt. pabē. c. ul. t. pdic. de ren. ſi. ibi. Duranꝰ. dumarc. in. non tenebamur: q; id humanū non ēē ut ecc. bene. ut noſtrum. ioānes andree.

g¶ Utrū. ſi. f. ſi ipetrati a papa: t collati ab epo.

h¶ De ure tenen. fed que lut bec bñficia que pñt ſil ſi ure teneriſſe per boc unde in ſpeculo n. de legato. ſ. f. ſtat. f. illud ait. Poſſet dici fm unno. qui boc ſi. de. dec. dudū de pabē. cū tam ducatum. q; bere plura bñficia nō curat: t que de cōſuetudine ut ſtatuto reſidentia nō requiratur: ē peccatū nec cōra ura: ē de talibus bic poſſet ibi lig. ut poſſet dici fm gofr. qui boc no. ō de. de. nō refe. cu. q. de ēo re pōt quis bere plures pbēdas: quaꝛ altera per ſe nō ſufficit: alle gat. e. ē. cōquerte: qō fac ē cōra: t de pabē. cū teneamur. vt dic q' loquitur de bñficio unito annexio uel dependētibus. illa. n. ſimul pūt de ure teneriſſe dec lectura nō procedit. per collationē. n. unī bēret utriusq; t fic nō fuiſſet neceſſaria alteri' collatio: unde dici pot

et opinionem ino. nerum eſſe quam ſeqtur cōſentudo. qui papa ſuit t tur: ratus: dalē opi. gof. ar. ff. c. ſi gratioſe. ar. pa. c. cōra. l. de. pabē. in cu. nd dic q' litera illa loquitur de bis beneficijs que pretenta cōſuetudinis uſ tua tun ſuper boc ex ea facti ſimul teneri poſſunt. Qd primū de. pec. pabē. ex p te in fi. Qd fm de cōſti. cū ordo. t. ff. de ſ. c. ul. de ſ. c. ut de uer dom' in rebus in pun. licet ego renunci ano quo ad ipſam eccām ſingat mot tuus: ti motuus nō eſt nec idē ē per oia in eo q; ī mo tuo. nam ratio de ꝙ ſupra. ff. de ſenā. ar. pc. ut de ſiam reaſſumi: ē de renū. ex. trāſmi ſacqō ī motuo. eē non poſſe. bene ſe qo dicit o. q. nō p. de. c. placuit. xvi. q. 1. q. nūqꝫ mos ciuilio naturali ꝙ parature nil in cas bus expreſſo in unica. de boc optime. ff. de ver. ob. et ea pa parte. ſ. in ſalam. ff. de do. inter. ar. ſ. ſi de. ſ. licet alias in beneficio ſit larga fiat interpretatio in litteris bñficialibus que ambosolle re putantur fiat ſtricta: ut. ſ. de pabē. quāuis. 1. intellīgimꝰ ſtricte de ma turali motu: potuit verbū fonat: adde quod dicam. ſ. de preben. quāuis. ij.

o¶ Pabem. no. ergo pōt illa regula que dicit qui prior eſt ī tpe poti est ēt iure: ad qō facit. f. cubi que ſ. de preb. eam cui: ad illigitur ci utriusq; pt eſt ci iur. ff. de reg. iu. quoties utriusq; ī dicā. f. de reg. turis qui prior. Sic ā' potior: ēt ea poſteriozis: pauo ent ut iure ut bic. ſ. de preben. bi qui ē. ſ. ſi a fede. ff. de pau. cred. ī. paulegia. c. qui pot. in pigno. babe. lulii.

a¶ Ratia. licet ignoāa bñficia ſibi collatā ī ſit pretatione alteri ius de illius mēbrorum non ſcerit ualet litteraꝫ: alteri ū dignati ſimul teneri nō pōtuerit.

b¶ Dede ap. idē ſi ab alio: ē facit ad boc. f. de offi. de. c. ul.

c¶ Unoſa. eſt. n. grana unoſa: aqn in ſpetratione bñficii ſubtractur aliqō bñficium qui tūcunqꝫ modi cum: ut. f. de preb. ſi motu. ꝓpo nifi forte ꝓpoſito fuo motu papa bñficium conferret ut ibidē ett: qr expreſſio bñficij diſpēſationem nō operatur: ſed boc ſolus ꝙ iste ne ſurreptio non dicitur: ut. c. ti. nō pōt in fi.

d¶ Diuta. ſ. ſi poſtmodū. ſuffert dubitatio.

e¶ Ignoāa. idē intelligo de ſcite antequā accepet uel ratam bēat collationē eandem. ci. n. ante boc bñficium fuum dici nō poſſit: nō neceſſe eſt de ipſo fieri mēnionem. f. de pabē. ſi ubi abſenti. Et no. ec bac decre. t. illa bñficia eccaſtica licte conferuntur abſenti. Sīc nulc in procuratoꝛe qui cōſtituitur ē abſente. ut. f. de procu. li. 6. ſi procura. t. in fi. fed hoc forte procuratoꝛi ꝓpio mādati ad talia tutan būrat ē acceptauerat per id qō dicit ſi. retinuer. nē dic qa t bñficio uel litteraꝫ ad bñficia ipetrādis nil dꝫ tacet qō poſſit mu tare animū cōcedentis: ē de tali bñficio antequā acceptet dꝫ facere mentionē: ad boc ē. c. i. tā. f. de pabē. quāuis. 1. t. c. ſi motu: ma xime cū de tali ad rēd. f. de cōſt. pabē. c. ul. t. pdic. de ren. ſi. ibi. Duranꝰ. dumarc. in. non tenebamur: q; id humanū non ēē ut ecc. bene. ut noſtrum. ioānes andree.

g¶ Utrū. ſi. f. ſi ipetrati a papa: t collati ab epo.

h¶ De ure tenen. fed que lut bec bñficia que pñt ſil ſi ure teneriſſe per boc unde in ſpeculo n. de legato. ſ. f. ſtat. f. illud ait. Poſſet dici fm unno. qui boc ſi. de. dec. dudū de pabē. cū tam ducatum. q; bere plura bñficia nō curat: t que de cōſuetudine ut ſtatuto reſidentia nō requiratur: ē peccatū nec cōra ura: ē de talibus bic poſſet ibi lig. ut poſſet dici fm gofr. qui boc no. ō de. de. nō refe. cu. q. de ēo re pōt quis bere plures pbēdas: quaꝛ altera per ſe nō ſufficit: alle gat. e. ē. cōquerte: qō fac ē cōra: t de pabē. cū teneamur. vt dic q' loquitur de bñficio unito annexio uel dependētibus. illa. n. ſimul pūt de ure teneriſſe dec lectura nō procedit. per collationē. n. unī bēret utriusq; t fic nō fuiſſet neceſſaria alteri' collatio: unde dici pot

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Riproduzione Quirinlana Brescia.

c Idoneam. t're. annoſū. ꝺ ꝺe. cle. cū i. cōcio.

ꝺ Efficax. ſpectamus ergo intrinſ: facit ꝺ ꝺe. ſtc. vnꝺe. i. t ꝙꝺ hoc nota. nec obſtamur tractu tpis ꝙ ꝺe aure ab vnio non valebat. ſ. ꝺe reg. in. nō firmatur cū tante concoꝛ.

e Cum tpc ꝺate. ſic no. inſpiciꝺum tpo ꝺate. ſic ſ. ꝺe. cam te. ſ. t. ſ. t. ꝛ. t. ꝛ. t. ꝛ

a facit de regulari. ad apostolicam cum fuis cōcor. fed deeſt per finem iſti
un dicere. credo cōtrarium: vbi nnuntur q̄ ipſo iure eſt nnitus : nanc quod
extra aliquod ſtbiud fit. vnde neceſſarium no credo exceptiōe opponi: facit
quod dicit ſ. co. c. i. pti. 2. pōt eſſe rō: vt teniga: q̄ hoc videtur nō ſolum in
fauoꝛem parti iducimuſ: ſed in fauoꝛem ipſius ap. fedeiuſ: ne inde pēdatur
in tali nnuſtho. In. di. ſi ſa
cerdotibus cū ſi.

r Hec adnatur. no . q
verſualus ille nō probabet
circa cōmunitionem: ex
a gnationem: t ideꝝ erat
ſpedic. decre. prēdu. ſi er
go extra talia loca ſi at cō
muſtio. dimodo in hoc lo
co cū audiatur fatiſfactum
eſt buic repōſo ſcandum
ber. t eōs: ar. ff. e. n. nōnul
li. ex excep. olim t. ſi. ſ. pt.
t eo ſalua q̄ ibi dicit t ad
boc ff. qui ſanida. cog. ſi fidei uſſor. ſ. Lubi dī q̄ cui difficile ē ſanſidare in v
na gnitate t alam nnitur: vt ſanſidet.

s Cuntatibus. cuntat. murosi ambitu terminatur rſarifi: ti. ſi i ſuburbijs
audiret idem credo. ar. ſ. de. fen. ex. ſi cuntat. t vbi dicit cuntatibus: q̄ in eis
pedimātur eſſe pernicioſe : ego in ſolo cuntatibus ſtatuendi funt. extra. de. c.
a. de pnal. c. t. i. legeꝝ : arti. i regiꝝ cuntatibus funt bocedes: vt i proemio
ff. ſi bocſ. dr t de magiſtro. ci. t nomine ſtudij non intelligitur villa vel ca
ſtrum: de dec. non refi. tur.

z Locus inſignibus. quidam dicūt q̄ hec determinatio vbi q̄ue ſtatim ſeq
tur nō referuntur: nā ad boc q̄ dicit locus inſignibus. ſuffucit. q. ſit cuntatus:
t ibi nō ſint pentes: ff nō q̄ cōtet in cuntatibus ſint pentes: t eo q̄ue raro
accidit iuriſdictiōa non reſpicuntur nec meditur: ſed boc in q̄ue frequēter oc
curruit in aut. vt fine pabs. ma. t. in. ge. ſ. q̄ vero cella. vij. ar. iij. di. cr. ff.
de legi. nam ad ea vti. ff. q̄ vi cuntate nō ibi peope non bēantur pentes
vnde fatis eoq cogitia in cuntate bēt. pē. ff. de re. ven. que religioſo. vij. q. i.
pontifices. Ibij ſunt ſ dicentes q̄ ibi eſt eadem rō. primum placuit nnus. t
oth. fm boc expone q̄ ſequitur. vbi tē. in quibus locis ſtgibuus: t facit
pro hac parte. i. c. ſi nullo.

ꝑ Commode. xxi. q. i. facit.

t Expia. pro adueratio alſoſſadbus cōſiliarijs z aliis que emergūt. ff. de
poſtul. i. ſ. ait pretor. ff. ex qui. can. ma. Lab bothbus. ſ. ſi. de. v. bo. de.
ci ab oi. ſ. q. vij. nō. ij. quid ſi uiter indices z parres eſt cōtēto ſuper boc
q: alter dicit locum ſſignem: t ei opinam pentop baben: alter negat: quid
erit: de rcurredum ad cōmuné opinionem vulg. ff. de ſuppel. lega. labeo:
t ō de ſpon. ex litteris. Quod ſi adhuc ſuper boc ſit cōtēto recurretur ad
arbitrium boni viri. ff. de ver. ob. I. continuo actiones non delegatorum qui
iuriſdictiōi fuc fauoreſt. ad boc. C. de ar. I. nemini: t. de pen. dilectus. fm
ber. t intelligo bonum viri iudicem eccleſiaſticum illuſo loci fm inno. oſti.
ſi dicit bic recurrendū ad arbitrium iudicis. i. boni viri: ſi intelligi lex
cōmunis. ſ. cum ita. dīgitur ergo ſcūdum cum arbitri. ff. e. paſtoralis. t de
offi. de. ſuſpicionis: nihil euidenter notoriū effe: q̄ ibi pentoū eſſet copia:
ad boc de appel. conſulnit. ego credo q̄ cum iudex ſe conſtnuit adueſari
um: tunc locum habet ſupradicta. Sed ſi contēto eſſet ſolum inter partes:
certe credo q̄ iudex de boc cognoſcere z pronunciare poſſit: quia videt q̄
pronūciat: an ſua ſit iuriſdictio quod plus eſt: ſ. e. ſuper litteras: t facit q̄ re
citat conſuetud de proba. poſt teſſionem: t facit. ſ. ſ. pxti. in fi.

a Cum uero. hic inquit cognitor t moderari ſtatutum generalio poſſij ſ. e.
nōnullis: t fame equitatis eſt q̄ ſcquitur.

b Euidem cuntate. q̄ domeſtum baben tin eadem ciuitate uel diocēſi: t
idem intelligo cum plura domicilia habet q̄ eadem eſſe poteſt: ut. ff. ad muni
cipa. affumptio: quia adhuc loco q̄ locum habebit. ſ. ille. t non ſequeꝝ:
quod ſatis probatur ff. de fo. compe. ex parte. b. nec negari poteſt: licet
alle enim ſit alterius cuntatus: quia enim ſit ſtimus quod. ſ. ille requirit.

c Et ita. t reuo. unde dicatur ille: habeo ē de verbo. ſignifi. ſoiue verſi.
in omni.

d Extra ipſius. cuntatem feu diocēſim.

e Non committatur. boc rerum videtur: niſi ad id expreſſus accefſerit
partium conſenſus: argu. ſ. eo. ſi in nullo quoq; quod etiam facit contra:
cum in illo caſu boc ſit expreſſum: in illo non. ar. de decī. ad audientiam: ta
men id videtur cum boc ſolum ſit in partium fauoꝛem inductum de regu
ad apoſtolicam cum fuis concoꝛ. t licet boc ſatis videatur rationabile: nō
boc tamen boc afferido per id quod dī ff. t. caudius: ti. cura id ſeruare: et
talem cōſuetudinem de cura emanaſſe.

f Illa. a generali dicto ponit cauſas exceptos.

g Ab epiſcopo. boc equiſſimum eſt ex eo maxime: quia ſi in ciuita
te uel dioc. hac aliquem ex fubditis ſuis epiſcopus iudicex impetra
tranſet: reculari poſſet ut ſuſpectus: ut ſi ut li. nō cōe. accedeno. i.

h De fua dioc. idem dic de aliena: quia etiam tunc non impetrat in
fauoꝛe. i. ſ. proxi.
ſed de fua ideo di
xit: quia. ſ. ille trac
tat tantum quādo
reuo t actor: cuiꝰdē
dioc. fit: vnde dic
to nihi: aliud non
ponit: ponere.

i Ab aliquo cō
tra cum. vic enim
incurret actor: in
cuntate epiſcopi in
cuius qui non ſa
nret epiſcopo. argu. ſ. vt. li. non conc. accedeno. i. abet omnes exi
ſtit fub diſtrictu tē.

k Hō audeno. fone Abbebliuus: t dri regūt gualphred: eoꝝ nomer
ſoual fone relegatus.

l Potentiam. partas in iudicio eſt ferunda: ſed potentiosbus
parcos eſſe non poſſumus. ff. de al. iudi. ma. al. fac. q. ē i pan.

m Dento. nota verbum: quia ſi ducret ſe dubitare ubi nō eſt ba
bitandum non excuſatur: q̄ eo. cum contingat de fimo. ſi quetho
nes. cum ſi.

n Cum. aduerſarij.

o Infra ipſas. cuntate t dioceſim: cuius ſit ipſe reuo t actor

p Secure. quod in iudicio requiruntur ut ipſorum iudicorum cer
tendoam bonas ſi idoneos ſ ſecurum: aliqs leuius baber. pabet appella
tionde appella. ex parte. t. t nunc etiam ſi litteras ſe conducto babe
ret ſuis inimicis capitalibus ſe exponere nō tenetur: ſi ut ſit. non co
te. accedeno. ij.

q Poſſit. non dixit debeat: nec dixe q̄ ſi contra epiſcopum uel
capitulum uel potentem impetrat: in ſua cuntate uel dioceſi bene
ſtat: quia ſi ſuperiores: t idem eoꝝ ſemper ſalua reſultatione iure.
ioannes andree.

r Contra predictos. epiſcopum uel eius aduerſarium. contra ca
pitulum uel vniuerſitatem uel potentes: uel aduerſarium eius qui in
ea intrare non audet.

s Unam dictam. olim diebamus de baubas: per bcere. ſ. eo. nō
nulli. Sed quid boco ſi agatur actione realis: nunquid fiet compu
tano a finibus dioceſis: ubi ſita eſt res ſecundum q̄ ubi ſcbat: nō
quid erit de ſtatuto quo dicitur quorum ſtatutum ſecundum q̄ olim erat
ad unius tantum vt dicit q̄ olim ſe effet: postabat ſi eo. dilectus. ij.
de fo. compe. ex parte. b. videtur bic nouus tur: dodic ſtandum vl
timo de bac materia: t ſicut generaliter loquitur: generaliter accipit
dum. xix. di. c. i. ut babeatur ſolum unius diete computatio t non
duarum: t cum determinatione que bic ponitur: ſed a quo loco cō
putetur fatis eſt dubitabile: pone eum q̄ bonoſi. contra bonſi. ſuper
re ſita medioli. litteras impetrat: vbi debebit ſperare: nunq̄ bonſi.
uel medioli. vel loco viuno infra dietam a medioli. Ité pone q̄ bonſi.
contra regii. ſuper re mediol. quo impetrabit: an regii uel loco uici
no infra dietam an mediolani: uel loco viuno infra dietam. Ité vi
de aliud dubitabile: q̄ ſi bonſi. ſperat cōtra regninciſs. domicilio
t manuenſem origine an debebunt ſperare cuntate regii. uel
mutuenſis: cum patrem originis dicatur effe: ſed ſecundum q̄ ſoci
loci eum ordinare: t cumedationē ad ordines ſibi dare poſſibile
t epiſcopus domicilij. ſ. ci. de temp. oꝛ. ei nuli. i. Rñ. t in loco oꝛi
ginis dicitur domicilium retinere. ff. de fena. l. pe. ſane videtur de
mente cōdentiois eſſe q̄ habeatur reſpectus loci domicilij: non rei
uel originis. t boc ex eo: quia de loco domicilij dicitur quia poſſe
trabs per illud aerbum trabatur ei eo nonmulti quod etiam bic re
petitur: ſi per mentes condentes boc credo tenendum: ad boc. ſ. de
ſepul. cum quis: ubi de loco originis bon. habebat ratio. t. C. de ſ
ſcrip. lon. tem. l. ulti. ubi procedit preſcriptio ut inter partes: et quo
parlerubere: t cui preſcribitur tunc in pauuncia: licet reo fit extra. p
unicam. notat etiam compoſitum in bcere. nonnulli in. ij. glo. guil.
in ſpean. de cuntatione. ſ. Carca pian. q̄ dominicus alcuinus ubi alios
nō addit intelligi debet dioc. domicilij: t ſic dulpatuit: t determinaui

e ſic ſenſat romana curia: ut audiui.

f Duobus ultimis. ſ. quādo actor reñ in ciuitate ſecure conuenire
nō pōt: quia cuntatem intrare non audet: quia timet aduerſarij
ſui potentiam.

g Primo. nō t eſt ſi. ſ. de dec. quādo t. c. prouida: ad idem ſ de
reſti. ſpol. pſanio.

h Dicto. no. p o
gō dic. ff. ſ. pxti.
in fi. iudicio enīs ē
inuchigare ſi. C. ō
fidei. d. l. , volunta
tis. deceni. xxx.
q. v. indicium.

i Ratem. no. q
ſi aliter fides fieri
pōt: primo ad fieri
ds. ad iuramentus
. n. recurrur ſolū i
aliarū potatoruū
defectum: ō de po
ba. c. ij. de proca.
ex infinuatōe. ff. ſ
turcu. admonēdū
. C. de iuramen. in
bone fidei.

k Dep propōis
iuramentum. no. q
iuramēti ſ legitima probatio: facit q̄ no. lxxiij. di. propoſuiſti: ad
boc de ſen. ex. ſi uero. ij. de excep. paſtoralis. ſ. de dec. ut cura. t. c.
nullis: t adde q̄ dixi. ſ. de reg. iu. parūmutur ignoꝛātia.

l In ci. principalis: procedet ei in abſolute: cognoſcendo tan
dem: t incundo de expenſis ſeq̄tur.

m Legimus. q̄ bic ut no. ij. q. i. in pamio de do. t contu. fines.

n Cum. ſt. ō in pxti. ſ. dixit quod urno ars actor ſ reus cuiuſdem
dioce. uel cuntatis funt: modo dicit bic quod urno cū fint diuerſaꝝ.
De patatus ſt ordinum uel locop qui impetrant pro membris ſu
is babitibus uel non babitibus ſplacs admuniſtratores uel gubernā
topes dic ut in conſilio vbi. c. n. abbates.

o Habere. t impetrare.

p Recuſet. no. q actor recuſat iudicem: t boc uerus ſi in iudice ade
undo delegato uel ordinario: unde ſi reus plures ſs ordinarios:
actor alterum eligat alq recuſat: ſed in ſi adno ſecue: q̄ tunc actor
nō recuſat ſed reus bene uti ex noua cā: ut nouiter ad eum notā
am pertuenicit: de offi. dele. cāmq. c. i. infinuante.

q Exactor. in quo deputatus ſ iudex. ſ. ſi procu.

r Dicta. an dicta ſita ſit computata a legaliter. ſ. ut. xx. miliaria. ſi
putentur pro una dieta. ff. ſi quis cautio. Lucena: an vulgariter. ſ. le
cūdum regnum cōſuetudinē: dic ut no. ſ. c. nonnulli: t. i. de dec. cu
pitco. i. Rñ. t q̄ ſi de vulgaribus intelligi debeat: probatur. i. de ſ
bon. prīa. ſ. loca.

s Remotus. nde. ſ ſi modicus ultra unā dietā remotus eſſet loc
ille: puta per unā miliare: ſi poterit ibi fieri conſeno. ff. ō. vi. fig. l. iij.

t Predictorum. ſ. cui actor ꝛ reus ſit cuiuſdē dioc. t in cuiꝰ ſit uici
pertinaci: ad ea ſi alia: uel ſit buerſaria ſ in cuntate ꝛ in empe
rat ſit cuiuſdē uel in terra cuntate.

u Deputatus fuerit. no. ergo q̄ nō ſolū requiritur q̄ non citet ad
locū ultra tertiam non remotū: ſed ē q̄ non citet extra locū in quo
deputatus eſt: olim ſt bicbamus de baubus dotio: q̄ ſi inder ex
cūdo locū i quo deputatus ē uenit ad locū nō remotū ultra diaa
dietas procedere poterat: de excep. olim. bodie in ſupradicto caſi
buo non ſicut bic uideo.

x Dict patet. ſ. ſi citauerit nō tenentur ire q̄ citatio irrita eſt ipſo
iure ut in. ſ. c. ſi de quo pacifice ordra coꝛnon tenet procedere:
ut ibi. Alii ſt citatus teneatur ire pauſegui vel defendionē allegatu
no: bic ut no. iij. q. i. epo t de accuſa. nemine in ulti. glo.

y Expaſſus. in cui credo inberendā buic litteregi ly interueniat
tacitus conſenſus: puta q̄ no opponitur exceptio: credo q̄ non uale
at proceſſus per ſnē. Idem credo ſi interueniat conſenſus rei ſ nō
actoꝛis uel ceberſolū eius in cui conſeni iudicatur elle fauoꝛ ea
de rōeoꝛum littera illa bicat cariadem.

z Illuo. cuntatem. ſ. feu dioc. in quibus deputatus ē.

a Deſignato ſuperiuo. ſ. conſtituto in dignitate: uel perſonata uel

aethedralia eccſarum canonicio. apptobata eſt igitur per banc litteraꝝ opi
ber. t modernoꝝ: quia notabit in bcere. pūi q̄ idem iuris erat in delegatis
a ſe. ap. quod in legatio. In ordinario ut tene q̄ bic. ſ. de offi. ordi. vt lui
ganteo t in. c. cum epo.

b Cicco ſuuo. ſ. cui in audientiam cōmitteret uel aliq̄ē certum articulum
ad boc ſ de offi. dele. ſuper
qōnum tet dia. ff. e. ſ.

c Infinuatione. minime ſit remoſ
ſa. In nullo quoqs caſuum predicto
rum iudex extra cuntatem ſeu dioc.
in quibus deputatuſ fuerit citet par
tes: nec de cauſa ſibi cōmiſſa cognoſ
cat nec diffinat ad ſpecialē accſſerit ca
ſus dem aſſenſus: nec aliqs ibi ſua infra
illas ꝛ perſonis dūtaxat deſignatis
ſuperius committat qualibet uices
ſuas. d Inſuper ut gratia ē cum oī
puritate iudicium coꝛas ipſis prece
datenullū mutuo ud quicqd aliud
nili ſoſſan ciuilenili uel poculenti
mera liberalitate oblatum: q̄d pau
cis conſumi poſſit diebus: nec nili
ci ipſum propter cauſam ſibi com
miſſam cōmugeri extra fuū domici
lū profiſcilcmo de ꝛato expenſas

e Jnſuper. quaſi dicat: ſi
proudimus de perſonis t
locis quibus: t in quibus
cāe cōmitende ſunt ꝛ trac
tandenunc procedamus
ad exactiones indebitas:
ſi in iudicio ꝛ in audiencia
aſſeſſoꝛū notariꝰ ſubſit.
de ſtpoe proceſſus nil ſi
xta: ſatis per antiqua ta
ra poniſi exactā de fer.e.
ulti. de offi. dele. cōſului: i
aut. de iudi. ſ. fed debit col
la. vi.

f Exactiones. dicit: q̄ in
diam iuſtū uel iuſtū nō
ly vendere. ar. q. ij. non ly
xiij. q. v. non ſine de ui. t
bone. de ci. ab omni.

g Partiate. cōſcde. i. e. ſ. aſſeſſoꝛ. ē. ſ. de re iudi. cum eterni.

h Judicum. pōt bic poni pro fiſco: t ē pro eo q̄ ſiſcus precedit: ſ. fac
q̄ dixi. ſ. de reg. iuris i iudicio. ij. q. i. fi.cr.

i Coſa ipſe. delegatus ē cōſeruator. ſ. de offi. dele. c. olim.

k Bulla manuat. nota q̄ triplex eſt munus a munus a lingua ꝛ ab obſequio:
no ergo dixit ſimplr manuaſed dixit nullum munus: ad idem. i. q. i. ſunt
nonnulli.

l Nili ciuilentia. ergo nota: q̄ de aliquo q̄ ſi mancipium conſtiti ē una
denarij valoem reoperet nō pōt nili ciuilentia tē.

m Dera liberalitate. vt exactam ad petitum bcere uel idcrete nō fuerit:
ad idem de ſimonia. dilectus. ij. ad ſi. fo. ani.

n Dauciō. qui numer nō adqui: credere arbitrio boni viri relinquendus:
bita ē conſideratione perſonaū ipſius udicio recipiēte: ꝛ collactarum expē
ſarum qualitate: t ipſius dānoad boc de ſimonia. t. ſi q̄nco. ē talium duo
bico nō uidēur exclude: cum plurales elocutio duos numero cōprehēdat:
de con. di. ſic quoq. ff. de teſta. l. ubi numerat. ad boc. ff. de. vi. obli. l. cū
tumuo actuo.

o Conſumi ipſebus. ita q̄ non poadacatur ad munerā quātitat. ff. ō. offi.
paconſul. folēt in ſi. Talia. n. exēnia non ſut laturi ut dic. ff. de offi. paſtl.
plebiſcito: t tollerātur illa: q̄ non eſt uerſile q̄ propter illa mouceatur ani
mus iudicātis: de ſimonia. ſ. ſi q̄nel ad ſi. licet ꝛ pro medica re non datur
actio de bologn: non ſ verſile. ff. de bolo. l. ad eſt t. i. pracedēn. in fi. t de
mudo. ff. de cōdēnatio de con. di. ij. reuera ubi ne bdhuguntur ter multi
t modici. tuij. q. ij. plerq. t. q. ulti. c. ſal. ō de appel. de appellationibus de
ſi. ex me. infi. de rep. di. ſ. gallinarū.

p Propter cām. id ē ſuadēte culitate uel neceſſitate cāe. unde non dſ ſinge
re occaſioné: vt. ſ. equitur. fide. ſ. de iudi. c. ij. ꝛ per hoc fatis videtur termi
ni q̄ ſolet queri an ſi ſcholari exeūtem in ſtudio papa delegat cāmille pol
lit petere expēſas: ille nō ſit in domicilio fao fed extra: non eſt dubi. q̄ apl
cām fed. poter ſtadium: unde expenſas non bēbit per hanc litteraꝝ ē de boc
ſpe. de fala. ſ. i. ver. li alteri.

q Profiſcia. pone exemplum ō. ſ. pxti. de paſcrip. qi indicāte.

r Dodcratao. nāqi minoꝛes pōt. m. fi. quia. alias ſi fub. l. inter cās
. ſ. ſpēdia: ad id. ff. de admi. tu. ci. plurel. ſ. cum tutoꝛe: cui ſit medioꝛes et
non bedicate. ff. de pig. act. ſi fenoꝛ in. ſ. ad dnē de bo. t contu finem ci
. C. de ec. q̄ mut. in. pol. cum vnuſſent de ſequeſtra. pol. c. i. ad ſi. nec ex
do cōpenſādas ad bedicendas i boc caſu expēſas quas domi facut ē
fm q̄ dicre cōſuetudinem in vicroe per. l. ff. ad exhibendū ſed ſi. ſ. ff. de
pen. bere. fed ē ſi. ſ. q̄ dī. ij. t. ff. de rei iudi. ſi reoq; dico q̄ in procuratoꝛi
bus nō bedicūtur licet ꝛ ipſo adtane vel cōſeruato pocuranoni integras
recipit: t nō bedicit: ſi ſimo. cū ſit: t tebit integre expenſa: per apt. ni. q.
ni. vēnoꝛ. t. i. c. ſ. penul. alias ſequeꝛtur inteſtā q̄ nil bēbetuum inteſtā
tandidem ſ fone plus expendāt in domo propria. poteꝛa tam nō ēt. ff
ſi renuia inter delegatū ꝛ ordinarum qui q̄ſi profiſcitur expēdit q̄e domi
expēſuuo erat: ut in autem. de man. prin. ſ. illud. in ali quitra. t. nota q̄

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia.

consuetudinē expedit ferrare: fuit iuramentū temerarium t nō ferdandū: ꝛ de eo qō iuraut posset ꝛ deberet ipsum penitēciare: ureu. sicut. ſi genera lit iuraut ſe ſeruaturū confuetudinē ſiue eccleſie: iuramēta illud ad poſ ſibilia ꝛ licita hn extendūtur: vt. i. de iureu. c. i. ioānes andree.

n Uocatio. ad eſt uocatus ad vt obligatus in iniquitate: ꝛ 2oo. xxij. q. iuj. inter cetera. ſi de iureu. ęg to: ꝛ. i. de iureu. c. i. 4. to. an.

n Uum officium. 2oo. xcvij. di. ſingula: ſi ō be re cum er iudicio: ꝛ. i. de ꝑ ben. cum ſingulaq; poſ ſilem caſu. ꝛ f. ſi ō de eccl. mſ. referente: ꝛ de conſe. di. ſufficit.

o Uſi vacuꝫ. ergo videt q; de diſpēſabile inferiōr a papa vacuum poſſunti uſi officiū cum canoniciis ꝛ prebēda poſſit habere: ꝛ ſic poſſ. approbari illa o pinio poſita per her. de cō cef. preben. literas in fi. vl. glo. ꝛ idē credo ſi hoc eſſ de ſtatuto uel conſuetudie eccl̄ie de referip. cum ꝛ. ubi erat idē ardelic. ꝛ canonicus: ad idē. i. ſi. ꝑbē. qd ſpecie de cō cef. preben. poſtulaſtis. i. de ap. a collatione: ꝛ. i. de ꝑbē. cū in eccl̄ia: in quibus habes q; ſpo prebēdarius ꝛ canonicus ē in eccl.

p Quoties nomine. vnde per hoc ēt camerl̄agiarium vel maſſarū ad ius nomatū pertinere credo probabilium. ioānes andree.

q Uel tam obtenta. quid ergo de obtentu quero quid retinere ꝛ quid di mittere potent? videtur q; ſibi detur optio: ar. ſi de ꝑbē. referēte ꝛ. ꝑcetera ꝛ melius. i. de ꝑbē. cum ſingula. ſ. i. uel breuiter q; ſcindo adepti reſtituere potent: ꝛ nō puniū cū nacuerit primum ipſo iure per ꝑdicta decre. de cō cef. preben. ibao. ad decre. cum ſingula ibi poſſ q; in alio caſu log. ꝛ. an.

r Omnino. vt poſſimus dicere q; oibus carcat: qui oia illiate occupauit: licet ſi be ꝛ nulla. ſ. c. quātor t meliꝰ. i. de ꝑbē. cum ſingula. i. fi. in. ioannes andree.

s In. Non putamus. non valet ſſuctado q; de officiali eſt ad eps appellel. bā. Quātocūq; ſit in cōtrariū nō ſit memoria: ſ. c. ꝑ. xc. an.

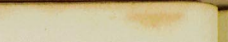
t De facto. bene dicit q; de iure non. ut. i. dicam.

u Officiali. generali. f. eo. ſi delegatus eſſet ad eās ſpēciā ab epoꝫ: tunc ad ipſū epm appellari deberet: de offic. del. ſuper q̄nūm de appel. di. licet: ſi be hoc ff. quia ē a quo ap. ſi. l. i. reprobata eſt per illud. c. glo. gof. qui no. in fuma de offi. vi. ſi tem dubitaturꝫ de officiali gēs dy ad epm appellari: t adde q̄ dicaꝫ. i. de ap. romana. i. fi. Et reprobata eſt glo. ber. poſita in ipſo. c. de. i. fili pauci de ap. ubi dicebat q; de cōſuetudine pot rat euocari q; de officiali ad epꝫ appellaretur: licet idicatur ex ea q; omiſſo medio appellaretur ad ſuperiorē: ꝛ ideo dicebat olti. de ap. romana. i. fi. ꝛ caſe nō ſed falſū ē vt hic vidēs: ꝛ poſ eſt. rō q̄ appellatio ē de minori in diē a maiorem pronocatiꝫ vt no. ſumitt. Sed. i. alij in te. de ap. ſed hoc ꝑ ꝓpoſa debatur ad maiorem: ſed ad parē vel eūdem: vt hic vides. ꝓ ergo ex ꝑſona appellationis deſerpſacēpe huc appellando dici non poſſe: vnde cōſue tudine indua nō poſſe recredi ꝛ ꝓpter q̄ appellatiōis fabulitia deſcriptione mutuatur: q̄a rone ſequitur: q; non valeret cōſuetudo q; ad minorem ap pellarent: ſtatu videz in illiga non valet pactum facti ꝓ ſcripto ꝑ q̄ ſi ſine ꝑcepto natura mutuatur ſi vſus ad certū ꝑpū detur: ſi aute ꝑpō remota datur. ff. de ꝑcea. l. cum ꝑcario. ꝓcterea licet interlocutorium ſuā inde rnoceat: tñ nonnulli tñ nonnulli de vt no. de ap. cum eſſamt: ergo officij alio ſine ſit ꝑcēpum muti ſi ipſe adiri non poſt: ꝛ non ob. q; per cōſuetudinē pōt appellari omiſſo medio: q̄a appellare gradatim nō eſt de ſubſtantiali buo appellationis: ſed de cerēmōialibꝰ: vnde appellatur ad papā ꝛ ad legatū omiſſo medio: ꝛ cerēmonie cōtrarium: per pactū tolli ꝑtnō de commo. c. uno de bepo. bona fide. de: ſi ita cerēmonia per cōſuetudinē ut ꝑdicta decre. ro.

v Et. Sed credo id eſt ad ſapiāliā eſt de officiali ad officiale: ut uer. ō epiſco po ad epiſcopum.

w Ecundo. epi ſ. officiale.

x Uidetur. ſ. i. de ap. a collatione: nō de epō ad eundem epꝫ appellat. Sed nō ē idē conſtitutio epi inquantum eſt canonicus ꝛ eum inquantum eſt epꝰ: ꝛ ſi collationi interfuit ut canonicus ad eā bene potent appellari: ut hic videtur: ꝛ cōmodo mō rideri pōt ad ura per her. inducta in ſupradicta glo. Itē nota q; ſi ſit idem conſtitutiō epi ꝛ eius officialis: ita q; non appel latur de officiali ad epm: ubi ſi officialis epi recuſatur ſuſpicionis cau ſa coram epo eſt probanda. i. d. offi. de. ſ. i. unum in fi. vnde licet dicamus q; appellato ꝛ recuſato para fint: non eſt verū per oiaut rectari ſolet: de ap. ſuper co. vi. vnde in recuſatione recurritur ad pa

tronū: obtinet ſi in delegato datus eſt claudalaqꝫ ſi non omnes: vt in eadē dece. ſi cōtra ſpa.

Ito. Do ē. valet ſſuctado q; ſcripta: q; epiſcopꝰ i ſquirendo ſuum dolꝫ cōtra ſuū ſubditū excedit ſuū ſubditū excedit ſuā potestatē: ſi cōſuetudo ſit ſcripta: ſi non: ſufficit ſola cōſuetudo. ſ. i. de ꝑbē. cū in ecclia. ſi

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia.

ante electionem locū b̄eat⁹um b̄eat feratnisi⁹ vnde ē ti non sit ad electionem procedū: dummodo in feratnisi fuerit votum tale depositum: nec rit deponendo banc penam ex ipso consensu: cum nō dicat uoce illoru⁹ qui elegerunt: sed uoce illoz qui consenserunt.

c Residente. aliao residente: ad residentē.

Ubi periculum. pri ma parte que durat usq; ad. v. hoc facio ponit cē cōstitutionis ꝛ unus ex tenoꝛ colerualo. In scuꝛ da ponitur quomodo b̄ at fieri romani pōtifices de tempꝰ moꝛiam in curia in qua cum hac cura reſiō but. In tertia q̄ inopit ibi pozzo ponit quid turbi q̄ moꝛiatur extra ciuitatem in q̄ rat cura. In q̄rta q̄ rit ibi pretera dat exemplum de bonifacio octauo qui fuit cum pensa. In quinta que incipit ibi: ceterum obstetlatur cardis leo: ut in electione romani pōtifici deponant omnē pānalem affectu: ꝛ caſſat ela pcta: obligationem ꝛ iuramēta que data uel fca essent de aliquo diqndo. In sexta que incipit ibi: q̄ vis monet omnes fideles: ut statim audita fama pontificio morte eum celebrent exequias: ꝛ quotidie orent pro illi: concedit ꝛ unit pontifice romane eccle. pedati ut in suo pontificatu omnibus ipsoꝛ subditoꝛ ad hoc beatorum: ꝛ eo frequentiꝰ cōuenientiꝰ videbit. boc di cat in sum.

b Plenius. aliao penit.

c Confundendum. tū. di. quisquamos. vi. q. q. cuiꝰmo. ff. ad ca. l. §. vl. tū. ij.

d Exacti. ꝛ revocati: trāſ actiſic. puideur hic ex pretextuū orta futuraꝝ: boc nide. xliij. di. multo. xxxvij. q. i. cus per bellicum: ſi be pōſſo: ſordanus: ſi de pace. ca. de fer. ſi. co. ca.

e Manifestant. ad idez. ſ. c. ſidamonta. to. an.

f Munoabus. Uniſerio rum ecclesiarum vacationi bus. Ldi. pollitjere. de. ne. po beſecra. t. c. ſc. t. j. per totū. t. xxi. q. v. c. ij.

g Solerter. aliao solerter. aliao feliciter.

h Periculosus. ſic ē romane ecclie vacatio: ē ſi. d. de imu. cc. q̄ñ.

i Accōmodet. multum cōmode.

k Predecessoꝝ bonus. di. c. t. rexit. di. per totum.

l Aucrando. ff. ad. l. de vitanda. to. an.

m Exposita. ſic. ſi. d. ꝛ refrip. ſtatutum ꝛ. ſ. c. ſi. q̄ſi.

n Conalio generali. ſ. c. eleuo lagā. ſumi tit in ſta. nr. c. ſi. th. cōſtitutio potius vigoꝛ et renouatione cēſtini quinti: ꝛ hac appobatione ꝛ confirmatiōe bonifacij ex qꝛ panuci cōſtitutione gregoꝛij ex eoqꝛ reuocata fuerat per dñs adriano ꝛ per dñm ioānem. xxi. papam ꝛ po reuocata b̄eatur: nec olim inter gregoꝛianos legebatur. t cetꝛ cum cōſtitutio ſta tin aliqua appobatione ti ti coalia fuerit editaſnō equi fuit q̄ abſq; requiſitaſe poſſij reuocata fuerat: ſi de ꝛeg. in. c. i. de ſi plenitudine ti poteſtatis ad facere potuerat: eas fit papa ſuper oia cōcilia: ſe. ſignificati.

o Limitate. ciuitas murotum ambitu terminatur. ſ. de fen. excō. ſi. ci uitas. to. an.

p Decem diebus. nota q̄ cōſtitutio ista nō ſubtet eoꝝ citatiſed tñ expectari: ſi ſic peccale i decnōe ſumꝰ pōſitio: ci i aliqo abſentes ō pucica fint uocādi: ē. c. ca. ſi ſalte. ff. q. ē. ſi autēdo ut ibi no. t. v q. q. ſi autē ſi ē ſi fuetudo eſſet non uocaretur. ſ. de ꝛ. bē. ca. i eccliō. Si āt querat que ſit p uicia romana: ꝛ dic ut ſi de offen. ſua. Sy pone: cardina leo gdā fūt abſtet ē ita remotiꝰ: nul lo mō poſſit uōre ifra bec dē ad do ci ui ubꝛ dicendo ꝛ lebrari: nisi q̄ pote rit pūtes ſtati ad e lemoné: pcedē ad aū lapſū boꝝ: decē diez: ꝛ audet q̄ ſic. ſtad uell. aliqñ. ſ. h. mutic. aptor piculi more ut ō: ſi cū bic ſimplr di cat q̄ expectari de bēt bec due ſim plicit intlligēdā eſt ſi guil. de. ſ. q. ſi. de. ſtat. l. i. §. q̄ſi vocē. ſ. ō ſui. q̄ auca: poſſet an. abſtet an ſelici duplomate. ff. ō. ſi. ob. omiſ. ſ. ā. ita circa fi. vñ. q̄ſi. dēē. dūi. pcedē ſi ibēt: ē ſote audītes de ſtirmitate pape ud ala cū uēre cepit aſi mozi. ita q̄. ſi. ꝛ. dico a mote ci. Uoco ē bilſoni ind nemini ē auferēdā xxvii. to. de bis. ſ. de reg. iu. i dubit: ē fac optic. i. c. pmi ſa. ti. ti. cū ſui ꝛō. ſ. pbe alig cēdiaſ ſi obtu⁹ ipe cpoc ſtat vult agē ō pēp nu. q̄ñ uni poſſi: dic q̄ ſi elemo fēa fuit ab oīb⁹ relīgo ta dnāt pui⁹ co nō ſtituto nulla obſtat exceptio ſic nec actio. ff. ex. ſ. ff. de fapſi. l. i. §. ait. in fi. ſ.

q Deo pūtes. ēt ſi eſſet pauciores q̄ ſta pe pbāc cōſtitutionem.

r Dilatat. ſi. ff. de iudi. ſi loc. ff. de carbi. ſi ci duo. ſ. ſi arbiter.

ot Recoſſitas. vt ſote q̄ podagras patit: ſta q̄ neceſſe b̄ ꝛ ferutēn teo ſuffuteri ꝛ portari: ꝛ uel alia ſimilia ci.

t Debeatur. ut poſſit bēre ad vſus clericoꝝ: uel vult laicos: uel altꝛ clericū ad aliū laicum.

u Ledauc. ad idē. xij. q. i. c. ij. ſi ſta. nr. c. ſi. ff. de dā. dīec. q. pclauc.

x Uidamine. ut pata ſeſtoiju ad cozinu.

y Secrete. lxxxi. di. clericus. xvij. q. ij. in decima.

z Inſtātio. puta aduocati ut uerſipin ut religioſi uiri ut tabellūco.

2 Incurrat. nō cānoſt late ſiuecalij bēā. ſ. c. ſ. q̄ñ ſi. aliqo buiuſmodi ut. non nōiati. ſ. de ſen. ex. com: ē ti non referuauerit ſibi ab ſolutionē: dicamus q̄ ordiar⁹ abſolue potuit non dicā. ſ. c. ſciāt cūcti.

a Competens. ita q̄ nullus ſtrare per eas poſſit ud exire: vt. ti. ſ. j.

b Dubbio. ſquinqs dubbio.

c Camera. ſic ē clericoꝝ collegiatoꝝ cathedraliū: ꝛ regulariū ec deſiarū. ſ. c. q. ſepe: ſ. fait boc ſtatutū: q̄ fote paopt boc bīda eſſet ꝛ prouidēdo tardioze. to. an.

d Cōmiſſa. per pa pā cuius motu nō expirat officiuꝝ ca neraꝝ ut in. de. c. tūc romani. ſ. eo tamen.

e Reſeruāda. ſic. ſ. c. quia ſepe: ō offi. oꝝ. pīn.

f Iuramentū. ſ. ſ. ſ. bereticis acu faſ. ſ. fane. t. ſ. ſe. An collegū cardi nalium fede uacan te papali ſtate un poſſit: dicā. ſ. ō ſol ma. c. i. ad. fi. ſ. c. et pedū bodie q̄ ſi: nſi q̄ntum boc cō cedīnat: ud nili ea ca ſubſtitutioni ca merarij ut. penit. ſubſtitutio ſenſim: ſi cū bic ſimplr di cat q̄ expectari de bēt bec due ſim plicit intlligēdā eſt ſi guil. de. ſ. q. ſi. de. ſtat. l. i. §. q̄ſi vocē. ſ. ō ſui. q̄ auca: poſſet an. abſtet an ſelici duplomate. ff. ō. ſi. ob. omiſ. ſ. ā. ita circa fi. vñ. q̄ſi. dēē. dūi. pcedē ſi ibēt: ē ſote audītes de ſtirmitate pape ud ala cū uēre cepit aſi mozi. ita q̄. ſi. ꝛ. dico a mote ci. Uoco ē bilſoni ind nemini ē auferēdā xxvii. to. de bis. ſ. de reg. iu. i dubit: ē fac optic. i. c. pmi ſa. ti. ti. cū ſui ꝛō. ſ. pbe alig cēdiaſ ſi obtu⁹ ipe cpoc ſtat vult agē ō pēp nu. q̄ñ uni poſſi: dic q̄ ſi elemo fēa fuit ab oīb⁹ relīgo ta dnāt pui⁹ co nō ſtituto nulla obſtat exceptio ſic nec actio. ff. ex. ſ. ff. de fapſi. l. i. §. ait. in fi. ſ.

g Edicti. ſ. ſalpe ſo electionis negocio. ꝛ nō q̄ deſide ratur celeritas: b boc tri. i. c. c. vin. to. an.

h Infirmitat. alia ergo neceſſitas nō excuſat.

i Exere. ſi. ſt oēo exirint ſil ul facceſſiue: dic ut i clem. ei. ne roma ni. ſ. pozzo.

k Sanitat. qd ſi cardiaſ pot ifirmitatē nolēs ſdiuſo ſtare fuiſcet mos ſuc: nihil ualeat renūciatio: ꝛ nihiqd redūco admittet: ofte. aut boc be fo cōtgit plene nſuit bāc qōnē: ō ce rnūci. nili cū pdē ſ. pot malicia: dicēo finaliter q̄ penūcio ꝛ redūco admittēdas ē: be bio āt q̄ medio tpe ſta fūt cōqaēn nō poſſit: bec oō ſana bic beet minatur per ſequēcia.

l Uidely. aude mirabilē expoſitionē buius vbi re ſtegra: aliꝛ expo nūtur. ſ. cū cāo: vbi be boc.

m Imunerint. ſi. ſ. ut h. pen. c. ij. ti. ſi.

n Boos. pone cardinalio abſēo venit poſt bōm octauum ꝛ bīe indulte ta q̄ cardinalio uidelī tunc non habebunt nili panem ꝛ aquam ut dicnum eſt nūquiqd ille ſupernoiuo ſtatum expellitur ſubpone: ipſoꝝm uitam: ꝛ uidetur q̄ nō: quia non fuit in culpa: ō. de conſti. ca. dic leoꝝ p banc litteraꝝ: ꝛ per illam ſuperioꝛē in co ſtata q̄. ad boc de ſtata regu. reco lentes: ſepe ſine culpa gā punitur ex cā: q̄ dicit. ſ. de reg. iu. ſine culpa.

o Cuma. ſ. erat ostiatus: de ipſa curia tranſferenda aliaſ ſi ꝑmo loco remiſſet audiuntia litterarum ꝛ cauſarum luet ſuſpenſa: ibi celebrarent dicno ut conſtitutione. co. ti. dic. ne romani. ſ. fanc in ſi.

p Cerutoio. ſine bultra. quid ſit terruzoiꝰ bri ō de cōſti. c. ij. quo ad bic caſus ponitur pao diocēſis: ut in. de. co. ti. ne romani. ſ. fane: ꝛ per banc litteraꝝ puto q̄ ſi moniatur in ma ricardinaleo debeant con uenire in ciuitate: per q̄d loco ubi ſit mansi dūngi aut ad boc. ff. de ver. ſig. l. pupillus. ſ. territoriuꝝ. ff. de aud. imiſ. de ſtatue: ſi non būtigatur per aliqđ ciuitatem dicere in unioꝝ oꝝ ad faciendū: ad boc. ff. de conſtc. cum olim. ff. de uerbo. ſignī. notionem. ſ. i. ad boc. i. eo. ſ. primo: ibi in alia mansione ꝛc.

q Interdicta. nota q̄ in loco interdicto non poteſt dicno celebrarinili udo dicere boc ſpeciale in electione romani pontificis: ꝛ poſſo etiam q̄ in tali loco celebrarur: nihilominuꝰ ua letiqua milla ſcriptio ad ſtatum ꝛ dita.

r Curatur. vt. ff. de cu. tur. l. i. ſ. poſt cognimoꝝ. ſ. de ſtatu. reg. cuno. ſ. quoniam.

s Celebranda. ſecundum diſtinctionem ſuperius fac tam.

t Predicamus. quia tunc eſſent excommunicati: ſi cut ꝛ in ſe defendendo mo dum excedens: quod dic ut ſi de reli. ſ. ſpoſoꝝ. in fine. Et nota cauſa in quo laicus auctoritate canonis poteſtatem habet in clerici

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

c ¶ Posſibilitas. q̃ aliq̃ ſuta poſſe nemo. xxij. q. ij. faciat. f. de reg. iu. nemo: ſ de pac. iuſti.

d ¶ Idoneo. tenetur ergo cardinaleo idoneum eligere: licet dicamus q̃ nul la excepio admittur cõtra electũ a duabus partibus: ff. c. ij. quod ergo ſi iacobus illiteratus utroq; eſſet idoneus: ſed hoc nõ. extur. di. ij. cuius pcessus.

e ¶ Nunc. ad hoc. ſ. c. cõ multa in ſi.

f ¶ Graui. fuit ergo grauis of ſeſa. xxij. q. ij. ſi afferam?.

g ¶ Carere. xxxi. j. de offi. ordi. per totũ.

h ¶ Humana. C. de nupti. aut. q̃ eo. ff. de obſe. l. nul li. ff. de lc. l. ſi quis inquili nau. ff. de pac. iur. gentiu. ℈. generaliter. ro. an.

i ¶ Omnino. xxij. q. viij. in qualibet: alias ſ ſub. ℈. quãuis ibi ſciente magis religiondus ẽ officio: et labore corporis ad ſtudi o re noſtrã rẽ publicam con tineri.

k ¶ Vbi primus. ad eſt quã primum. ro. an.

l ¶ Ecclieſtice. puta quia timet de ſyzania t magna diſcordia inter cardiales.

m ¶ Examinatum. ad hoc eſt co. de. ro. x. ro. re. magne. ℣ vigiliũ exeuntiũ ut ibi.

n ¶ Cura. appellãtes contra electiõe po ſtulationẽ ad pontificẽ: oia q̃ obijcere intendãt contra perſonas ad formã tenentur exprimere t iura re q̃ illa credant iura eſſe: t ea poſſe probare: hoc nõ expreſſo ipſi nel adueren tes non audientur: niſi de nouo emergant ad perue niant ad ſuperiorem pa bandi facultas: ſuper quo iurare debebunt. Statutꝫ inno. editum contra nõ probãtes que obijciũt in perſonam uel formã i hac roboze cõſeruatur. f m gar. t io. mo. bec bene. in. vi. partes dicũdatur: quarũ prima ubi ibi electo: in qua ponit cõſtitutio nẽ cãnõicella ubi ibi alioquin: t ponit ibi cõſtitutionẽ. tertia ubi ibi ni ſi aliq̃d: t ponit ibi pena ii obſeruãtes cõſtitutionẽ. quarta ubi ibi ſup bu ſuſmodi: qua facit exceptionẽ. quinta ubi ibi alia ſanem qua de iuramẽ to ponit ſuper exceptione pacti ſdi. ferta ibi alia ſane ubi in fi. in qua cono bozat dominꝰ inno. bere.

o ¶ Electoneo. nota bic tres modos tangẽ quibus pronuciatur eccleſia : ſic ẽ. c. i. co. li. quoꝝ primꝰ duosum pertinẽt ad ſubditos: aliud ad prelatos: quito ipſo q̃ pronuntiat cõfirmat. q̃ ẽ aurum: ſi eodẽ ure ſpectat ad illos eligere t cõfirmare. tenã. di. in. f. modo. ff. de aut. iu. li. ſcan ſi diuerſo: et ſic ſtelligũ ẽ. c. ij. iuter canonicos: ubi de hoc. ff. in. ſtitu. inter. ſ. ceteri.

p ¶ Clam malicioſa. i. c. poze. de relcrip. ſedeo. t. c. plerisq; qui ma. ac. poſ. ſignificante. ff. de ea uen. in fi. ſi do.

q ¶ Poſſibile. nõ. ro. nõbus bonũ maliciũ nisi prædicte poſſet. vi. q. ij. ſi ola: malao. n. bonũ nolitatee ad plenũ cobũẽ ñ poſſum?. xxxi. q. i. hac rõne t fi. nali. et q̃d bõnũ deducto malicie nõ adiucnatur aut. colla. vi. ut bi qui ſe ob ba. p. ref. mi. in pan. t ide. ff. cõmo. ad eoo. ff. de peſcrip. v. nata ra. C. man. t ab anaſtaſio.

r ¶ Periculoſe. adurobiiater ponitur, ſic pe pe. di. i. periculoſe: t periculũ in ſpualibus ẽ ſpaliboꝰ. ẽ. c. ne poo defecta. i. di. poſtq̃s ſ. i. c. qui ſit.

s ¶ Dignitati. de quibus ẽ idẽ audiendi bñdum. ẽ. c. n. dudum. ij. c. ẽ de pe ben. de multa.

t ¶ Illoze. ecclaſticoũ. oium uniuerſaliter. xix. di. c. ſi. ff. de offi. preſi. l. iij. ſgi tur fue ſuper ſimplici bñficio appellerãt: fue ſuper alio locum by bec bere. Nota. n. ſolet q̃ tudeſin ta canonũ uel legio regula tradere intendẽs equi poller uniuerſaliter. in dubita cõa locutionio nõ fin uniuitate. ad fm logicos indefinita equipollet uniuerſali t materia neceſſaria: ut bõ ẽ aial: et go oia bõ. Sin materia vero cõtingẽs ſecus: ut bõ curnt: ergo oia bõnõ ſequitur. Sed cõra q̃ et fm ura indefinita non equipollet uniuerſali., nam ſi lego alicui ẽ marmor: vdeor legaſſe ẽ ſtatuam marmoream: t ceteras ſpecies ex marmore facias. ff. de lc. iij., bereo meo. ℣. i. de au, t ar. le. i. c. ſi ſi fe getur marmori ide finite: ſub legato ꝓbẽdebitur ſola ra dio materia: t non ſpecies de marmore facte. ff. de lc. iij. l. quidam. ſ. illõ tozaſſe. Item ſi la na indefinite legaſ: tincta non continetur in legato. ff. de le. iij. l. ſi in fin. t ſi legaſ omnũ la na: etiam tincta ẽ dit legato. ff. ſi. an. t ar. le. l. pedicaſ. ſ. labeo: ergo ide finita non equipol let uniuerſali. Ite aliud quando trã ſigitur ſuper gene rali petitõe: aliud quando ſuper ide finita ut nota. ẽ ẽ tranſac. ct. fed dic q̃ quando non eſt eadem ratio r cõ ditio ꝓpt aliqõ accidens omnium particularium in r numeꝛo compahe ſoum indefinita ñ equipollet uniuerſaliter ꝓtet in con tranjo. Nam tuc tura l anc ſ ſpecies marmoꝛi non pos cedunt ex ipſa oꝛigine: ſed ex accidenti bominũ operatione: t poſ ſet maiozis eſtimationis eſſe ipſam additum tinctum uel ſpectã. ipſum principale. ſed q̃ando omnium particularium eadem eſt ratio r conditio ut ꝓiuo: quia non uariatur per accidens: dicet hoc ſole ut ibi unpartiales et oziginc: puta qua alia lana melioz: t nobilioz ex o riginc dum in marmoꝛe nunc indefinita negatiue ad affirmatiue. p lata equipollet uniuerſali. ff. de lc. ij. ſi plures. l. ſi ita ſi. ff. de re. du. l. ſi ſi in quis. ſ. utrum in fi.

b ¶ Perpetuo. ſi generaliter ẽ. c. maſſana: ſ ſit bec ſigna cognoſcen de generalio cõſtitutionis cum edicti vocabulo nuncupatur: ut bic ſi mattanae venerabili cenſi ſi preceptur per omneo populos diuid gam ſcripturã publice procedentes: ſi dicat idẽ in ſimilibus obſeruã dumſi lex al canon appelletur generalis: ſi uabetur expreſſe ad om neo pertinere. boo modoo habeo. C. de legi. l. ij. to. an.

c ¶ Illiqui. quorum intereſſt: ut quia canonici parochiani uel patro ni. xvi. q. vij. filioꝝ: ſi collegum obijciat ad hoc tertiꝰ. ff. de ſtatu. ho. ma. l. mctum autem pacientem. ſ. animaũ: ſi dixit gar. q̃ roma na cura quonlibet clericum de dioceſi uel de ciuitate admittit cum tra ctatum epiſcopum: fue benficiatuo ſi fuit inde oriundus: ſi ſi vult obijcere in perſonam: contra formam autem nonnulli canoo cõ admittũt.

d ¶ Ꝓponẽdo aliqua. ſi ergo q̃e opponũtur nõ ſit talia: ſed bl rectæ repliãtur nõ ſuc nel opponẽus perſone: conſtitutiõis ſtã non artat: ut in de. c. n. conſtitutionẽ. t. triſo.

e ¶ Quam. vt q̃ feruata non fuit ſoma deere. quia ꝓpter in electio nẽ. contra formã poſtulationeo obijci põt q̃ non eſt cõcoꝛs: uel ſalti a duab̃ partibus celebratꝛ: boc q̃ unuo poſtulatur ſ alt eligatur: ẽ. c. ſcripti: uel q̃ poſtulatuo ẽ qui debuiſſet dici. ſi. n. poze. c. imo. contra prouiſionẽ põt opponiq̃ adbuc non fit ꝓuidẽtiã ꝓtio ad ſuperiozem deuolutatuꝫ: qz hic ſuo ſurrepticiuo fit facta ꝓuiſio: de reſcrip. ſuper litteꝛo.

m ¶ Eligentium. ut q̃ fiat excõicati maioꝛi: uel ab bomine ſuſpenſi: ẽ. co. cum inter de conſac. di. ſolemne: uel putuah a canone: ut q̃ ſi cen ter dꝛgeſt idigniõ: ẽ. c. ex iu cuncto: ut ſunt infames: q̃ buſ ſunt actuo legi timi interdicti. ff. ẽ reg. iu. actuo ſi: ſi gere eſt actuo legi timuo. ſ. ne ſen. ex. foler ad ſi.

n ¶ Electi. puta de fectuo eratio facie t natalium: ẽ. c. ij cũ ſit cõtin in cãtio. ẽ. Obiecto rum ãt defectuum examinatio fiet: ut tradit. ſ. c. ſi forte.

o ¶ Facãda. quod igitur bic de pouiſiõe dicatur: repetitum intelli gatur in poſtulatione t electione facãde. quod iuris enim in v no t in reliquo: t boc verum ſi contra certam perſonam appel letur: ut non eligatur ad poſtulatuꝫ: ſi autem cõtra incertam buiuſ modi conſtitutionis formã non ẽ neceſſe ſeruare. ſ. e. qui ſ certam.

p ¶ Appellari. ad papam ſ. gui. t eſt rõ: q̃ appellationee interpoſiti te ab papam magis cõſueeuerunt poſtelare negocia eccſaruꝫ: de ap. feper: t ad ea que frequentius accidunt ff. de legi. ni. ad ea. t ulta cõſtitutio nẽ dicitur ſupplere illam: ẽ. ſtatuimus: que expreſſe de ap pel. interpoſita ad papã loquitur: ar. ad boc. l. e. in qui t. c. ſi. fin. die fm gar. q̃ boc decre. ẽ loum by in appellationibus ad ſteriozes in terpoſitis: ſi generaliter loquatur: ſi ſit generaliter ſtelligẽda. ff. ſi offi. preſi. l. preſeo. xix. di. c. ff. q̃ſ me. cauſa. l. meuis. ãt. ſ. animad uertenda. ff. de pub. in preio. Preterea offẽt. ſtelligi ibi dece. ẽ. c. ſtatuimus: ibi expimat: ad nouo: ſi in appellationibus ad ſteri ozes interpoſitas: q̃ ſacit pro bac parte: ſi ſi non puto aeriũ: ut ibi dixi. bec ãt decre. fm. gar. locũ bẽbat fue in iudicio fue extra iudici um appellaretur: q̃ ñ ẽ bodie uerũ: nõ. n. locum by nili ſi appella tiõbus extra iudiciũ interpoſitis: ut declaratũ ẽ. i. c. cõſtitutio.

q ¶ Publico. facto. ſ. per manũ tabellionee. q̃ ſit publicum. nutriu mẽtũ nõ ſi. ff. infra. c. ij. ſi de publico. ſi ſuper appellatione. pecto.

r ¶ Literis teſtionialib̃. ſ. figillo auctico figillatas. ſi de offic. ex. ſi canonic. t in decre. cum medicinalis. ſi. de fen. ex. uel dic q̃ ſufficit: ſi per ſuam uel alterius manũ ſuerint litere cõſcripte: probabi tur ſi talis ſcriptura per teſtes. in fm gui. paioꝝ intellecuꝫ pacualet: t ſi dicãt ẽ le literis: q̃ in plen ſq̃ loco uius tabellionum nõ debut ſed ſtrumẽtoq loco bitur officialiũ litere.

s ¶ Omnia. ſ. fingula. quod ergo ſi dicat electũ peturum uel bomici dam uel excõicatũ: nibiq̃d ſuffrat talio expreſſio: de boc fertur tem poꝛ motio ioãnis t nicolai mutiũ ꝺiſputatum. t diuerſe declarati oneo facte dicunture ſuper boc: t uidetur q̃ ſatis boc ſufficat: quia q̃libet peturiũ uel bomicidiũ repellitur de. ſ per banc litteram: alia quo quare fieret boc verbo generaliter: t poſſunt boc facio. ſ. de exep. qui. t. melius. ſ. q̃ ſuo autor: t in dc. cõſtitutionẽ eo. a. t. ſi: ſi: ad idẽ. ff. de dolo. l. ſi ex dolo. ſ. ſi. f. de teſti. pinũ. ſ. teſtes. ii. q. vij. libelloꝝ: de pe. di. v. conſiderẽt: t uuli ẽ q̃ uret per pũc modum. turo ola t ſingula ẽ.

t ¶ Coram. bic ſit. v. fertur. n. ad inferioꝛa nõ ad ſuperioꝛa: coram aliquo ãt fiet dicturaq̃ ſit eo ſcdẽ t intelligẽs: ſi nõ conſeruente ff. de. v. fi. coram. fed ſ bic autem ſcdẽs ro gatiue ſ. dici.

u ¶ Corpoali. per boc dicas fm gui. ſ. gar. q̃ ſi uret pẽe tem ena geliog: t non tangat: q̃ buc cõſtitutionẽ ſanſtacti non eſt: ſi ſic papã nicolaũ in boc interloquitum dicũt. ſi ãt cuãgelia tãgeret pede uel cu bitus: ſi manuo by nõ ſufficit: ſi ſingula membra ſingula bãt oſficia t cere. ex. di. ſingulas: ſi de cere. cũ inuitco: facit. n. ſ generalẽ con factudinẽ: que eſt optima interpres legiũ: ſi de conſac. ecc. dilectuo. Quid ſi ſit ep̃s qui appellat: quero an teneatur tangere facra: dicat gar. q̃ ſecũ ſpectandũ ẽ loquitur boc dece. t ſic generaliter intelligẽ da. xix. di. c. ff. de offi. preſi. l. ij. Ité paulegiũ epoxy ẽ corpoze in rio daſiuando: ne ſtud tolli uideatur: ea ſi uſq̃ effectũ de cõſti. ij. cũ ſalno cõcoꝛ. gui. ſ. dicono q̃ epi tangere nõ tenẽtur. xi. q. i. nec bono re. C. de epi. t. de aut. ſed uidere ſi de iura. calli. c. ul. t boc credo ue ruuel ſ. opuno gar. ſit natuo: t facit q̃ dicã. ſ. c. poze. licet enim per ſtã beere. non tollantur ibi ſpaleo caluo in quibus quis adminiſtrat ante confirmatiõnẽ de iure auteriſie ſ per ſtam ſubſtati non credam allum caluo in quo quis tangere non tenetur. ſi ep̃s poaceret boc dictum: ſi paulegi um ꝓnum eſſet generale: t tunc rideretur ad cõtraria. ſ. ſignata q̃ ponit calue ſpaleo: ſed q̃ per iura ſuperuao allegata ꝓ per aut. de ſanctiſſimo epi ſcopio coll. ix. ſ. ſed nulla pon̄ abutur ſtud ſpale i turamento teſtium poſtea ꝓrogatum ad iuramẽtũ calũnie per predicta beere. ubi de iura calu. dn ſcut i dicendo teſtimonio ẽ. di cam q̃ in aliqo ſtagere tenẽ tur: ad boc. i. q. vij. quoniã. ẽ de iureur. ego. Item pone. ſi. fi. ſ. de ſi. ſi. ver. ſ. ſi. ſi. ſi

elemen.t.el.constitutionē.§.insuper.nā ꝑ per modum querele hon audiet ut tñ ꝑtet superiori ex officio inquirat de hoc: t hoc ſi probationoe ſunt in ꝓpoſitu alias non.ſic.n.retardaretur conſummatio.tacat ergo.q.q.vi.ꝑlri qs.vi.q.q.ij.ſi tantum.

d Emerient.ut ſi de nouo homicidium commiſit:uel aliud mozale.

b Nunquis.tūc nonſi ſed non oppoſitus: t nouo fuit oppoſita exceptio.ſi obiecta omiſſo non audiretur no lone illa exputere ſi cū tu ramēto:qꝫ ſequitur:ut in dc.e.ſi.cōſtitutionem.ij.rñ ſoꝛt:qꝫ cꝛō ibi no.

c Superuenient.cum.ſi. ab initio ꝓbandi:nō ba buit facultatem exputere nō debuit.q.q.vi.plerīq: nō ſic in caſu.i.co.nullius ab ipſi.tenco.

d Cenſit.ſi.q: non cō ſaucerant multi familiari tatem habere cum illo clec to:t que opponuntur non erant publicat:i facto alie no ē probabilio ignoātia ꝑ quo ſalti.gar.

e Ignoātia.ut i ultimo caſu quo de ignoātia di.

f Superueniente.ut in ſecundo caſu. In primo ꝛō quo ad nō inꝛatrimū.ſi ex duab⁹ cauſis:ut ſequit.

g Per ꝓpriū.nō quo rantiam probari per iura mentum.i.co.nulle:t ſi eō pcſſūtur iurare:q: debuerit ab initio querere:t qꝛ ꝓe ſumitur malicioſe hoc ꝙ pōtet aliqn qualibet preſu mitur ignoātia.i.de rega. iu.preſumitur:ubi de hoc bēt:t per banc littꝛā ꝓpoſuit: bīnt guil. q: generalis procurator non ꝓeſtabit hoc ſacramen tum.ſed ſpecialis.Dñio ad hoc mandatum:benc ſic dixit le obtinuiſſe: ad hoc.ſi.de iureiu.iuſtrā.dus.§.procurator.C.de ꝓcu.Un peeantiaꝛ:ad hoc.ſ.procurator.

h Statut.ſi.t.ſtatuimus.ibi.n. ponitur pena deficītio in probationcibꝰ pena non ſeruanda hāc ſoma in appellādo.

i Ianuar. ectuata ante conſirmationem adminiſtrare non debet per ſe nec per alium in tota ꝗ in partem ſub quocunq; colore:qui contra ſe cerunt ſpio iure ꝓtuam lint iure ex electione queſito.

k Ecaua.nota auarum appellari ceum t abitioſum.i.e.quoꝛ̄ dā ꝛerre cant eum alti animos:ut agendi non videant:t a poſſibino non dcdinet ut ibi.t.alio.di.ſtatuit.t.c.licat bi:t quia dicatur auaruꝫ:quia largus: ga ꝓdigus non.ſi.de cōſue.ex parte.fo.an.

c Interdicta.ſ.ante cōfirmationem adminiſtrare:ſi.e.noſti.t.c.qualiter:et ſi de ꝓbeb.cum tam budum.

d Fraudibus.ſicbat fraudꝫ quaſi de contractu ad contractum: t hoc ꝓbbī bitum eſt:qꝫ ꝓoſequeretur no.xuij.q.ij.plerīq:ſi de ꝓuil.quanto t.ff.ſi lega.contra.

e Eccleſiarum.omniū:cum indefinite loquantur:qꝫ uerum itelligan nīſi in paꝛaē.cl.ꝛ:idem eſt fm bug.t no.i imperatoꝛes:qui hoc nō. Ixxxvij. di. legimus.alij contraꝛ.ſ.ueneraꝫbilem:t in caſu.i.c.indēitatibus.§.ſi vero t.ſ.c.uerum:t in uiramōtano cōcordāt eleto immediate fubiecto dño pa pe.ſ.e.nibil ad ſi.

f Ingrauere.nocari.n.debeat a teo tāq̄ aꝛoꝛis.e.qualiter.

g Indulgendum.ſi.c.ꝓoni.ff.de ꝛei uen.in fundo.

h Latius.i.latt:ſic ſi de accu.ſi ꝓoꝛe.ſi.ibi ꝓoſt.t.ſ.ſi iniurijs t ſi pigno ratitioꝛe.ibi dilitentius.hoc tuto:qꝫ idem ꝓoniſum eſt ex mente ꝓnoꝛu in rium ad hoc ꝓaꝓacing: hec cōſtituto latius t clarius expanat. Item olim irritabatur eleto hodie aliter eſt.ut.i.ſequetur.

i Confirmatur.t tunc adminiſtrabit qui iuriſdictionis ſunt:non qꝫ oditimeat.ſ.c.traſmiſſum.t ſi tū quare eleni ante cōfirmationem nō adminiſtrat:qua aliaꝫ de cōfirmatiōe nō curaꝛē:maxime bi qui nō habent cauſe

nūſ aliquid poſtea poſſan emerſerit: nel ſuper antiquis ſuperuenient ꝓo bandi facultaꝫ:aut aliqua antiqua in opponentū nouitā de nouo ꝓ uenerint:qꝫ appellātes appellatio nis tēꝑoꝛe emiſſe uerſimiliter ignoꝛare ꝓtuerint:t etiam ignoꝛauit.

j Super huiuſmodi autem ignoꝛā tia t ſuperuenīente facultate ꝓobā di fidem ꝑ ꝓoprium ꝓeſtandum corporaliter facant iuramēti: boc adijcendo in iuramento eoꝛum: qꝫ ad ea probanda credunt ſe ſufficē tes probationes habere. Illa ſa nc que felicis recordatiōe inno.pa quartus contra non plene ꝓbā tes ea que in formam iuꝛis perſonaꝫ obſeruant ſtatuitur ſuo nolumus robore permanere. Dcī eode.

k Ultra.ſ.ecclīaꝛ: damnande ambitiōis improbitas aliquoꝛum animos occupāteo eoo in illā temeritatem impellunt:ut que ſibi a iure interdicta nouerint: t cupiditio fraudibus ulurpare conentur.

l Mutuli liquidē ad regimen eccleſi arum electi:quia eis iure prohiben te non ly.ſe ante confirmationē elec tionio celebrate de ipſius adminiſtra tionem eccleſiarum ad quaꝺ nocaꝫ

ꝛeꝑoſitēs ſuꝑ ꝛe ſimilia:ſ.de ꝛeſcꝛ.ꝑcla.accedēibus.

o Ꝛeꝑotabus.ut recipere cēſus ꝛ debita:habere curam colligen doꝝ t cōſeꝛuādoꝝ fructuū ſ.ſimilia.

p Ꝓo parte.gerere.n. videtur qui minimam ꝑtē attigerit de be reditate.ff.de acqui.bere.ſi quoꝝ.§.ſi quis ſeruus.

q Deꝛeꝛet.iudico vel cetra.ff.de.ꝛ.ſig.ꝛeſcꝛa.t.lij.inter geſta.

r Ꝛeꝑoꝛtet.ꝓ ꝓpoſitibus:ſic dixit ſer.i tutoꝛ.C.ar.tu.li.

s Ecipſo.t.q.ſe adminiſtrauiſti immiſcuiſti:nō aute eo q: ſcit ſe ꝓo curatoꝛem vel economum cōſtituiſ:ſi nō immiſcuiſt.nec ꝓbuntur ꝑ ſuperiorem litteram:t verba cum effectu ꝛē.de.cleri.nō ꝛeſi.reda tum cum ſi.

t Ꝓuiando.ipſo iure.olim vero ꝑ ſiuiamuſi velio ꝛeuocꝛ.q ad minuſtꝛatiō vt dcm nullo modo queſito ꝓuiada fint ꝑ ſcꝛiptum ꝑ antiqua iura:t adminiſtꝛare quoſto colore ꝓuiam fint ipſo iure vt bic:quod fatis mihi placet:vt cuiatur cozrectio:vt.ſ.c.cum expe diat:ſed ꝓuiam ꝛeriuo ſcꝛiptum gar.t ꝓo eo.ſ.c.cupiteo.ſ. cete rum:t ſi electus aliqo nullam ius habeat ex electiōe:ſed ei renūcia uerat:tenetur ad fructuꝫ reſtitutionem:t alias iudico arbitrio pu niri debet fm gad.t.cludū.ij.

u Ꝗuēte.electus ſine cōfirmatiōe ſuo cōmode poſſit electiohem electo ſi bi cōfirmato.ſcꝛipta infra menſem cōſtetur:aliaꝫ ꝓinatus eſt iure que ſatoꝛuꝫ cōſtitutio perſonc ipſum exculet:poſt cōſenſū cōfirmationem petat ibi tres melioꝛ:aliaꝫ eleto ꝓuiſio vacuetur.

b Iura.l.di.poſtꝗ.ff.de.ne ꝓo defectu.t.c.ſi ter vniuerſaꝫ.

c Magiſtra ꝛeri.dicit philoſophoꝝ:natura poteſtem:aꝛe facley: ꝛſum ꝓoꝛꝑti reddit artificem:t cuilibet artificio ꝓabet expeꝛtiſa nutꝛitꝛi.ff.de le.iij.Legatus.§.contrabitur.

d Dñā etiam.ſ.boctꝑo ad arbitriū boni viri ei ſig ꝛel eandē nō terminatur.ff.de iur.deli.l.i.t de off.dele.de.cēto:t magio ſicilcaꝛa eto tunc nil petente uitatur bc pena.Ité electus ꝑ fauꝛ paccata tozem confirmationem petere poteꝛit de reſcꝛip.qꝫ ꝑdcta:ſaluo gꝛ ſemper dcre.cupientes fructuꝫ in hoc caſu.ſed pone.ꝑ amicus cuius nomine cōfirmationē petijt hoc mandato:nunquid ſufficit:ſic

non dyt:ſi exꝑeſſum.i.e.cupientes.§.ceterum:t tene bodie quod ibi habeoꝛ:qꝫ ſi gerentes differunt electionem ꝓfontare.i.vu.dies poſtq̄ cōmode poterunt totaliter quo ad ſe excluſi ſunt a ꝓpoſitu one ꝓoceſſus:t ab eccleſiaſtico beneficio qꝫ ue in illa eccleſia obti nent per triennium cōtinuum ſuꝑ ſuſpenſi: electo ꝑ hoc nullum ſit ꝓeiudiciū.boc ba beo in ꝓcdcto.§. ceterum. t ſciao q: illud locum habet generaliter i omni buo electionibus: non i illo tñ de q bus al.loquntur ſ. ere.cupiteo:et ibi dicam:t boc ꝑtim ꝓ ꝓpium ipſius decꝛ.

f Menſem.ſub quadꝫ compatandū a ꝛpe cē.t dicſeꝛi dam qual.t gar.qꝛ tot dies bēbit ille miſtio:quot habue rit ille in quo ꝓiata fuit electio:t ſi ei aliqꝫ lapſi erāt ante menſem ſequentē: ꝓobat boc ape.ſ de.ſup. regl.ſia.loct: ubi duo ſemeſtria faci unt vnum annum.

g Nō.n.determinaꝫ menſis debeat.xxx. dies habeꝛciam non ſa erent duo ſemeſtria integꝛ annumſed ſolum.ccc.lx.dies.ſi.xxv. effent.cc.lxxij.ſi.xxvij.cc.xxxvi.ē ergo neceſſario cōcludendū:qꝛ fu ri ds computatio fm ꝙ menſes occurrunt:t faciant ad hoc qꝛ.no. ff.de duer.t tem.pcꝛeap.l.ij.t idem intelligo in tribus mutibus datio ad eligendū:t tribus ad cōfirmandū:ne pecūdiaꝫ.i.equitur.

h Ebitoꝛi.per hoc ꝓ.g ſ impeditus fuerit nō curꝛit t ſpo: qꝫ ꝑditus non dſert:de cōcd.porbē.qꝫ diuerſitat:ſ: fauꝛ qꝫ in ulti. caſu inferius dicitur.

i Ex tūc.ceteꝛū ipſo ſignificat.ff.de cond.t demō. ſi in.§.ſi ita: unde ulus ad finem menſis poteꝛt exꝑetare.

l Boc ipſo.nec requiritur alia ꝓuationo ſtiaꝛi:ubi dubium eſt ꝛel declaraꝛi poſſet ſtialiter illum eſſe ꝓuandum:t adde quod dicaꝫ ſ.c.commiſſa.

k Condītio.vt q: papa ꝓobibuit q: non cōſentiret electioni de ſe facte:vel monachus canonicus regulaꝛis ad aliuo fratꝛ é qui ſine licentia ſuperioꝛis cōſentire non ꝓſt.i.ſi religioſus.c.riſo. Licen tia ait obtenta boc q: bēbit menſem integꝝ:illi enim non curꝛit: ni ſi ex quo conſtare ꝓotuit.ſ.c.ſi electus.de conſcſ.preben.q.i. C.de anni.ex.gr.i.§.ſi.

l Ceteꝛtate.ſi boc in dubiū ꝛeuocetuꝛ:boni viri arbitrio ſtemuſ .ff.de.ſ.ob.l.continuus.q.ij.de dona.apoſtolice.

m Ebuner.ſi ſuperioꝛ illam dare nolit: dicat dicā.l.e.ſi religioſ⁹ t volunt gad.in tis adhereꝛe huic latteꝛ qꝫ dicit:q: nil obſtinentiaꝛ puta qꝫ ſuperioꝛ non vult dareq: electoꝛes ad electionem ꝓcedē re ꝓbitaꝛ:ſano iudeuꝛ inquam:nec inde intelligo obtinere in qualibꝫ in qo eſt fm gaꝛ.neruus eſt dictum gad.ut in glo.ſe.

n Facultatem.ꝓuiſe.q: electus iure ſi q: ſibi ꝓpetebat ſit cuſpo ꝓinatus per extraua.g.benedict.e.ti.ſi religioſus.

o Ꝛeo meuſes.de diuerſio tempoꝛibus inde quoꝛ dicam.i.eo.ſi electo.

p Ꝑtere.ſufficit peteꝛe:ſi non obtineat ex quo ꝑ eum non ſtat. Confirmationibus cathedraliū ad regulaꝛius ecclīaꝛum:que ex ine diata ſubiectione ad appellatione bit ꝑt a papa:ſeua dcre.nico lai.ſ.e.cupientes.t ſciao fm gad.t gaꝛ.q: ſufficit ſi electoꝛes petant ꝛē.cum inter canonicos ꝛē.cum dilectus ꝛē.dudum in pan.t de eto tunc nil petente uitatur bc pena.Ité electus ꝑ fauꝛ paccata tozem confirmationem petere poteꝛit de reſcꝛip.qꝫ ꝑdcta:ſaluo gꝛ ſemper dcre.cupientes fructuꝫ in hoc caſu.ſed pone.ꝑ amicus cuius nomine cōfirmationē petijt hoc mandato:nunquid ſufficit:ſic dummodo ratus bēatꝗ:t in iudicio:ut.ff.de iudi.Illicet ꝛ in cōtractibus .C.ad.maced.vbi.t in malefciis.ff.de ꝛi ꝛ.ar.li.§.quotiens:ꝛatihabitio ꝛetroꝛtatur ꝛ cōparatur mandato.C.de fm.ex.cum quis.t.l.ſi ꝛeg.ti.ꝛati habitionem:ubi dcre.bc boc:t intelligas qꝫ ꝛatum habere ante lapſū illoꝝ trium menſium:alias ratihabitio ꝓtcta non ꝓodeſſet.ff.rem ra,ha.l.pe.

q Uſto impedimto.ꝓu ta ſtatutale ꝛtarū ſdeꝛi mus ſuperioꝛis impedīti toſrequenti cure.nitatio ne ad alio ſimil.ff.ſi quis caut.li.q.ſi de ꝓp.ſignificā te de ap.cum parati. xvij. di.t epiſcopus cum ſi. ſic nota boc tempus quodaꝫ modo utile: quia non ceſſantibus non efficit. C. de inoffi.teſta.ꝓpa maioꝛes: t de ꝛcſcrip.ſi aute ꝛ.c.ple rumq.

r Ebuetur.dirit gar.ꝓ fontentam:t ideo aliud ſi tuo caſu ꝓ ſuperioꝛi:quia manus vinculis contractis eſt poſt confirdum ꝙ ab eo tuo ſuꝑ agunt:t ſic dicit:ſed ꝓbatur, gad.contꝛa:quod puto ve rum:cum bic dicat litteꝛa: eo ipſo virtuoſo uacetur: ꝑ quod fatis patet ꝙ eſt canon late ſententie non ſe rende.boc eſt ꝙ ſic tuo no

tum.nam olim ſi poſt ꝓfectum conſenſum non ꝓetebat electoꝛ confirma tionem:quia ꝓoꝑter boc eadebat a uir fibi ꝑ electoꝛem tam quoſtoꝛ: ſed ꝑ ſuperioꝛem cogebatuꝛ ad cōfirmationem petendam fm ea quę no. tuno.de cle.cum in canone.t nō ſecūdum gad.q: bic ſtatutus eſt in electi one intelligi t in poſtalmonoꝛ:quia eadem ſi bi vbiq: ꝓbatur.Quid ſi poſtea confirmationem petat electus t eam obtineat:de non poſſe elua ſcere ꝙ a principio fuit nullus:ſ pecat tenendo epiſcopatum:nec fructus ſuoꝝ:nil cōfirmato facuer fuiſſet facta per illum qui alias fuo iu re confirmare potuiſſet fm gad.t fact quod no.ſ de eta.t qua. ca bone.

r Ꝑpetuo.ſi non ſequatur electionen eſt quas ex electiō ne ſcrutinio ſci enter habito in indigdi eligendi ꝑtate pauatus.boc dicit.

s Perpetuo.t generali: ad.t.perpetuo duraturo.xxv.q.i.aque ad ꝑ petuam.

t Draculo.t.reſponſo.C.de legi.digna nox.t dicitur oꝛaculum:qꝛ oan do ſeu precando ꝑetatur:cōcet.xxv.q.vij.legimus t de teſti.cogī.cū qui.

u Ouffragium.t.conſenſum in ſcꝛiptis redactum:cum ſalucet dicat:ego ta lis tale nomino in ꝓelatum:t ſimiliter ſuffragium ꝓo aliquo conſilio ſeu ſtimonio ꝛij.q.ij.quicunq; ſuffragio.C.de fuffra.l.ma.t de ele.t nul.t cum marte in ſi.

x Ꝑeſtituerit.ſed nonne publicato fructuuio cōpellantur ad electionem:ſ e.publicato ꝛ.cū electionibus:ſed die illud arma cum cognis nomiat: ſi autem in collationibus ſoste apparetad ꝓuia apparebat eus indignū: tāc locum habet bc beere.q:quod bc dicatur de ꝓecato in perſonam:dē intelligo de ꝓecato in fotmā:t multo fortiuſq; minus ꝓ peccatū.

y Ꝑtinentur.idem intelligo ſecūdum gar.q: ſi ꝓ ꝓuiſionio a beneficio:cum ea non ꝓuinantur nominatim ſed eligentes:ſ.e.cum in ci tio.§.decimo:t nō q: conſtitutus in montali eligere poteſt:ſicut et excommu nicatus minoꝛ:ſi de.ꝛ.cō.ſi.t.ſi.de.t.ſ.c.ſi.t.ſ.c.ſi.t.ſ.c.ſi

consensus: verum est talem qui electionem infirmat, vnde non dicit bene, cum in electione gi in quibusdam consensientes fed elegerint: t vnde t olim fuo modo necessaria fuit electio: t hodie fuo modo adhuc eft vtlocum habeat alia pena: fatcor: fi q? pena dcere. ff. c. h. c. ti. c. ij. bene habet loquin ate electionis: ut hic dicit in glo. pc.

Vlli licere. eligios ad electiones conuentus ? tra dictum: nifi ex noua cã net nouiter ei padita fe ne quit cum?.

b Scrutinio. quid fit hõo ff. c. q? propter.

c Scrutatoria. uel fcrutini? um publicatus: q? poft pu blicationem fcrutinij non e locus narationi: ff. co. pa blicato: t dic ut hic nifi in ali? cafibus dcre: ut hic tenum eft. q? fic fub fecuta: intelligas cc illos cõ fenfibus. uerba. n. funt cu effectu intelligenda: de de. non reli. relatum. ff. q? quif q? turia. l.

d Celebrate. nota hic pa ria diqere nel eligendus ? fentire: fed nõ per omnia: ut ff. c. de. ecclefia ui?. q.

e Emergentibus. t ficno no auxilio opus eft: uel de. dde. nominante. ff. de inter roga. ac. te ea. f. ex ci.

f Impugnare. ? de pre bem. per tuo. C. te non nume. pe. l. generaliter. t fic nota q? femel approba tum non poffum reprobare. t quomodo hoc intelligatur: hic bene: t aide quod plene dixi. l. de reg. iu. q? femel.

g Obtinem. q. n. ef modum fuperatio ? boni motus plufq; timide ope rantur. ff. de in. t. n. da. ab hic. l. fere. t decerari non debent pallio moab? indecent. C. di. contra moem.

h Latentia. l. q? latebat electores tempore electionis: puta luxuriofus erat ned adulter ned id fimile: unde in redibitõe erat. ff. de. edil. edic. cum lex et. l. ob que vitia.

i Defectus. fcitie etatis oztinis vel alcuius irregularitatis.

k Clandeftine. alias de facto non reddere tur vt circa ea que publice facta fut nel que ofto fiunt. tri. bi. q? bictio de poffula. pla. c. t. ci. finalibus.

l Reuclentur. quare non poffut certum cafu. fi fuper antiquis fuperuenit ab probatio: vt fcat. ff. c. t. ut circa? refpondeo vt hic dicit bene fcat appellans nõ expimẽdo crimen: q? probare nõ poterat: fed hic male fcit dicens eã gdo crimina fimulatq; t probare non poffet: cum probauo non querceretur ab ipfo.

m Juramento. ff. c. ut circa.

n Quando. cõtra dictum a duplo maioz parte nel electores ipfi? nel a reliqua parte poteft opponi: q? vofu extenuet: fed vt bene opponi tur q? notam anulet. fed fare debeo q? euanuare vtm eft illud obijcere q? nõ annullat penitus votum: fed illud minuit: reddit auctoritatis: fieut ego interuenio in illiterato: fic ingnarus: t in fimplex: canonicus ad bus familia. Annulare eft nullum reddere: vt q? in ea tur excõicatus maioz nel ab homine fuipfius: nel inadeffe in decre. cum ? cuncto. nel in decre. ? .e. c. q. fed ingnarus nel nulea facius nel vroxem duxerit: vel canonicatu re nũciauerit nel vota fue. vi. q. q? periculofum eft hoc fimulas: t bec bñ obijci pte a tergo parte cotra duplo maiozem: vt hic.

o Sic. excedit i duplo maioz numero.

p Sit merito. de hoc dr. ff. c. ecclefia. ij.

q Reliquia. pancipiendo. l.

r Opponẽdi. poft electionem ifcligas: q? ante bene fcit de eftio collatio: nec hoc bic prohibetur: unde dcxit ? pan. electionibus celebratio.

s Inter dicimus. nota q? numerus duplo maioz prefertur auctoritati: et plumitur zelus melioz: t aut ad ea que no. ff. de teft. i noftra. Sic autẽ nu merus maioz effertur non in duplofe ar. a contrario q? numerus nõ pafer tur: fed le hoc no. ff. c. ecclefia. ij. in glo. que inopit ab hac. no. q? in hoc terdicto videtur canoni folum de electoribus: unde videtur q? contra electi bone poffet opponi aliquid quod ad ettenuationem pertineret: fed nõ eft verum fecũdus guil. per litteras q? que dixit merito quod pro pac relpicit electum.

t Nullam reddat. pone exempla que ponit ff. Quid fi aliquis ex communicatus erat ex eligẽtibus: an tenet electio? nõ fi facter ea q? ignorabat. ff. de. t. ij. ?

L

Vlli licere decernimus: poft ea in fcrutinio nominauerit ali quem: t electio fuerit fubfecuta: nel poftea pzefentit electio de ipfo ab alijs celebrate cõuentum ilius fuper electione ipfamet ex cauflo poftea emergentibus impugnare aut nel ei mozum ipfius antea celata de no no pandatur impzobitas: feu alicu lus alterius latentis mitj uel decet? que verifimiliter ignozare potuerit: verfan retrahi: nos bmodi nodi au tem ignozantia fubfecuta? pzopao tur argumento. Idem eodem.

Si quando contigerit duabus electionibus celebratis: parte alteram eligentium duplo maioz? numero licentia contra electores q fa manifeſte finuela cõtigerit appel lari: per appellationem huiufmodi nequaq; ad fedem eandem negoci um deuoluatur: fed cũ in electionũ earũdem negocio in iudicio nel ex tra iudicium appellatur in fcripto et cũ probabili, pbata debet legitia

L

lum rẽdderet ipfo iure: fed eo ipfo nõ i telligimus interdicti. Idẽ? eodẽ.

Claufo cõftitutio felicis recor dationis alexandri pape. iui. pre. nõ fit cauſao electionis: epũco palium: fic fuper electionibus epi fcoporum exorto? non immerito claufum cauſalo annumerano eo gnitionez ipſarũ per appellationes quaſlibet deuolui affert ad ap. fe. cramen: Hoc in ? tenẽ rand appel lantium andacium: t efrenatam ap pellationum frequitam reſtringere volentes hac generali conſtitutiõe duximus prouidendum: vt extra iudicium in predicto electionibus uel in alijs dignitatibus epiſcopatu maioribus celebratis expreſſa cau fa manifeſta: finuela cõtigerit appel lari per appellationem huiufmodi nequaq; ad ſedem eandem negoci um deuoluatur: fed cũ in electionũ earũdem negocio in iudicio uel ex tra iudicium appellatur in ſcripto et cũ probabili, pbata debet legitia

L

nimẽtis ſe apoſtolico cõſpectui repꝛeſentẽt. io. an.

b Conſtitutio. que loquebat dicen filij. gar. habebat eas fub rubꝛi de electione. guil. de rẽcrip. oſtien. de appel. qui tractat de eẽpa & accuſa. cum dilectus: ? compoſ. ſ. eo. Rationibus ad fi. bodie nõ ba bemus eam. t eſt arg. q? cum vnum tm reuocatur per aliud facit ꝛa fit de ipſo mẽtio: quod non eſt verum vt ff. eo. ti. de cõſti. c. i. cubi de tor. t. xvij. di. q?.

c Cauſao. electionũ principales ſolicet.

d Exortao. accidẽtaliter et in proceſſu.

e Maioribus. que ſint nota. xij. di. ꝓceptio: ſi de offic. lega. poſt cognitionem.

f Quando. ex ſtatuto ſtatutorio. t erat boc contra ius communes: et per boc manebat longo tempoze eadẽc utilitas: ideo fuit cor rectione dignum: t iuſtus fuit alex. opinioni innocen. quam nota. ſi de appel. ut debitus in vlt. glo. fua: vbi erumpit cauſas electo num epiſcopoum inter maiozes cauſas: fed fecũdum guil. falua pa ce innocen. alex. vixerũt. t aliquam id ſuccinctum illud ſaluus ff. c. ſi q? dam poſt. ſtatio quam papa facit de iure iuoſcitur. q. vij. ſaluus: de ſup. neg. prela. licet: abſurdum enim videtur dicere expectatiõ. ff. quẽ admodũ ad lationem illas cauſas ad papas deferre: de quibus aliue q? papa cognoſcere non pot.

g Extra iudicium. ide ſi iudicio: vt. ſ. ſequitur.

h In predictis. epiſcopoum.

i Dignitatibus. ut archiepiſcopatibus: patriarchatibus: ꝓtimatijs ſed idem dicit de regularibus: quod hic ut. ſ. ff. de poſtu. i. triſo.

k In ſcripto. nota appellandum in ſcripto: et boc generaliter ne rum fue in iudicio fue extra appelletur: nifi cum a diffinitiua t in cõmẽti appellatur: appellanti poſt vna voce. ff. de ap. l. ij. C. ſ. ap. lingatosbus. q. q. vi. ad fi. gõnucbi dicero cõrariũ i cauſa bui? tractꝛ. et in diffinitiuas: t adde q? dicã. l. de ap. eodi.

l Probabili. dicit gar. q? boc ſpeciale indicant bec decre. q? fine diffinitiua ſeu ab interlocutoria appellatur q? tenatur rõnabile eis expzimere: ly alias regulariter ſit ſecus in diffinitiua. guil. videtur te nere cõtrariũ: q? ſano ucrum credẽm: ſed primum dicitur ẽ tutius.

m Legitima. ergo ſi eſt expreſſe legitima: deſert negociuꝫ ad ſe. ap. ſed non manifeſte: fruſtratoria: puta ne fiat electio regio ꝓcubuo ſi expectatio: vt ſuebatur i illa conſtitutione dilecti nel ne eligatur: nifi doctor decretoꝝ: uel magiſter in theologia: uel bis familia: tunc nõ

deferꝛ: ſed quid in dubio? dic fm guil. t gar. differi: vt illud. dubiũ papa decidat. vi. q. uij. ofuo. Quid ſi appellauit: nullam cãm ex preſſit: dicas idem ac ſi expreſſiſſet fruſtratoria fm predictoꝝ: q? nul lum t inutile cumpolleat in turꝛe: & de manda. libr. ff. q? manda. vel nerſatus. l. ſ. ſ. quidem. fuit. n. promulgata cõſtitutio illa: tut refre naretur temerarius appellãs: ideo: ſi ita pot quis appel lare temerarie non expumẽdo fuam ꝓpꝛiam pumendo: mudeba tur & ſtruan: q? in cã non expreſſa ni hil limatum inde tur: ergo antequ tur ſtandus ff. c. de appel. ꝓ. ſi pon? i. ſi. fed pauo dicitur utrum eſt: q? bec ꝓ ſtituto nõ valt. q? cauſe bic deferan tur ad papam nel ſi eſt cauſa probabili ter dubitque debeat re patari legitima.

n Permiſſi. cas. ſ. appellãs? ex ca probabili iudicio uel extra.

o Licet. q?. olis non licebat per predictã cõſtitutionẽ alexandri.

p Partibus. per boc videtur q? nifi ambe partes cõſentiant: non pot fieri renũciatio: q? verum puto fm guil. t gar. re non integras fed re integra ſolus appellans boc poterit. boc re de in cauſa. ff. de reg. iu. nemo: t adhuc ſi res non eſt integra: t velit ſatisfacere aduerſario de fuo intereſſe: adhuc potest pattem fm guil. fm ea q? no. in ſpe. ti. de excep. ſ. uſo. ſ. ſed nõquid inde: ex quo ſi appellatio nis pũtata eſt pape refuſa: recedere nõ pũt: ſi t vtraq; pars conſen tat: q? probatur. f. vbi dicit: an q? pzofate fedi ꝛẽ. ad boc de potuit. bone. q. ſi. nec nocebat de offi. lega. ly in. t. maxime q? obijcitur ad crimina uel defectus de colla. dcte. crimina. xxiij. q. ij. cere. Solet queri vtrum electus fine fuperioꝛis licentia fuo iuri renunciare pol ſit: de boc dicam. ſ. ci electio.

q Peanitate. ut ſimonjaca pactione aut aliqua illicita datione ut ꝓ miſſio vel violẽtia uel metu. ex. q. ij. ꝓpa. ſi at dicetus uos bẽat: an ligeat et tentationẽ redimere: dic utino. de fimo. dilectus. t.

r Repellende eſſe ſtante. ſi ſit appellatio irrepolita nõ fuiſſet.

s Inboc. in renũciatione appellationis.

t Ingrãt. q? buiuſmõi iquiſitione omiſſa ad eoldẽ cõfirmãdo ud cõfeꝛãdo proceſſerint: uel aliqo proceſſuo in ea fecerint: confir matio uel confeꝛmatio: vel proceſſuo illi fuit nulli: cõfirmantes ? eo ſeruãtes ab eoꝝm cõfirmatõe t conſeꝛuatione per annũ continuũ fuit ſuſpenſi. f. c. ti. pnouida in fi.

u Peremptoium. t adhuc bẽbi locũ expectatiõ. ff. c. dicerũ fm fo mam decre. ſ. c. t. fm gul. t gar.

x Manimentis. i. probanbibus t inſtrumẽtis ſic dictis: q? cauſã muniunt alias monumentis: monent. n. t infomant iudicẽ quid fa cere debeat.

y Repellendi. q? in non venerit. pedatur ad cõfirmãdã t electionẽ: ac ſi appellatã nõ eſſet: q? non appellare t appellare t appellationẽ nõ ꝓoſequi fiat partie: ne offi. bele. gratia de teſti. cũ ueniſſet. C. ſi. ꝛ. ap. l. ij. t ſi. ij ꝓ alijs ut. ſ. de. ſ. c. ij. ? 6 eo q? mit. t poſ. cũ ueniſſet.

z Si ſtote. ſi ter reliqua q obijcũtur. ꝓmouẽdo ad dignitatem Obijcitur cuidẽ defectus ſic uel plonc: illud ãte ora examiari debebit: ſi reputãs ipſo opponẽs a profecutõe negocij repellẽdus: t puniẽd perinde ac ſi delcaſſet in probatione eiusm obiectoꝝ.

b Letera. utputa q? e homicida: puruus: excõicat' uel bo filia: q? ita de facti probari nõ pũt: ſicut cuidẽ dcbeꝛ' fcie uel plonc? q? ou loũ ſpectonẽ uel examiatione de facti probari pũt.

c Ꝓnomoando. puta per ſupiozẽ ad que benolata t ꝓtaxãd qa plures nominati fut dño pape t penſ de altero ꝓouidẽs. lxxxv. di. archidiaconum: t de bo. ſ. q? fcut.

d Dignitatẽ. nõ t ergo ad ſimplicia bñficia boc extendẽdũ: ſi de eo in teligs voluiſſet: vel expreſſiſſet: ut generaliter locutus fuiſſet: de bo. ad audiẽtiã: ad boc. f. c. de. o. t. i. de. c. ij. q. c. ui. ſper boc reſpondi.

e Eundem. ſi ergo defectꝰ oppoſitꝰ fed nõ eundẽ? nõ ſi; poſſet opponi manifeſtiũ: ide ſi de boc fuit ꝓnominatꝰ bo. ff. ſig. di. olim: t expreſſus. f. t. ſi. ij. q. ij. ſi; põt plures opponi eudẽco defect': alteri. q. bnt alteri nõ: q? eni cluſionis ſi defuit ſ ꝓmo repelluit ipſe opponẽs: ſi poſtea ꝓmodi repellit dec tus: ſi ſit examiati fuerit ſi ſufficiẽs: t defect' q uenus reperiatur: repelled dect': ſi opponẽs t de calũia pu nitus: nifi inde: ex quo ſi poſſibili te ea calũie vtio exeufarent: aut ſi in dicab'. ſ. os. coll. vi. ſi de ac en. accedẽs: ? ff. co. c. t. ſi. ſi ãt opponeret nõ eundẽ: ſatcor q? ſufficit dicꝛe. q? bna ritur bon. ff. c. t. ſ. c. ut cir ca t de re iudi. ci. J. t. Al. ſed nõq? inde ex eo fue fuit vtilitudies: ſi dcat illo: q? non vt credi potuit euidenter: ſi fic calũniatus non fuit fcũ bum gar.

f Opponẽtes. nota q? dcit opponẽtes repellẽdo non aliud: quam vt erit pax eo q? bn vt ſi ꝓ. pu. l. fcũda ſolutione.

g Obijcerit. t dcfecrunt.

h Defecſſerit. vt. ſ. c. ci.

i Aſſit. q? grauaretit aliquid plonã ecclaſtici? ſ' ꝓſãgineos vt ecclias ſua bõa. ꝓ eo: q? ci. ꝓ rogabat eiuge nolumtio ſeo excõicati.

k Dnen. ff. ejdem: ob. ſ. de. ſen. ex. q? periculoſiũ: qn non de fua excõicati onis: ſed ſuſpenſionis t interdicti logutur.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

c Ecclesiasticas. nt ceasrsoo tpsrarios ned bospitalarios: qui ⁊s nō sint de
rict: sūt tri ecclesiasticę persone. xvij. q. iij. quisquis.
d Spectat. De iure cū in collegiata ecclia ad collegium spectat electio: de iu
repa. nobis. xvi. q. vlti. congregatio: h nō ecclesiam spectat ad patronū:
de iurepa. posstulatis. ⁊ boc de iure cōi: nī aliud ⁊dicatur de pfuetudie: te
stā pof. ci ecclā. ſi ill non cſſet dñi collegii nel patronꝰ
per diocesanū by ordinari
.r. q. i. regenda. xvi. q. vij.
oōo basilice: ⁊ bec vā quo
ad electionē pdam. de ſſe
nonib⁹ no. ⁊ c. ci ecclā vul
terana. dic. vt ibi gt.
e Rogati. an pcesso ido
cāt simoniā: dic vt no. vij.
q. ij. in ſi. ⁊ q. i. moyſeꝛ: t
ſi de cā. t. qua. tuam.
f Inducti. per poīmſſio
nes vī alio mō.
g Confāgūineo. nō ſpa
lem cāſam ſ quo laicꝰ per
cutiēs excōicatus eſt ipſo
iure. ad idē. ⁊ de fen. ex. g
eligit: ⁊ de immū. ec. gl.
h Alioꝛ. qi qui per aliq
facit ce. ff. de admi. tu. ⁊ ta
ti. ſ. gſſule: ⁊ ſic ē in male
ficijs tenetur mādator: ac
ſip ſe facere. ff. de vi ⁊ vi
ar. l. ſ. dicēſe. ⁊ ſ. quot
enꝰ: tot vey de bis que
per alios exp̄icari pſſe.
in adulterio ⁊ ſilibus que
nō pſit per alios exp̄icari. C. de cadu. tol. Luia. ſ. ne ãt: ⁊ mādatarius ētā
excōicatus bic erit: de fen. ex. mulierꝰ. c. ⁊ viuaſſitano. Sed numquid bu
ius decre. pena locū habet in pītante patrono? ⁊ videtur q̄ nonq̄ ne eleti
one tñ loquitur: ⁊ nō pe pītatoꝛ: ⁊ penalis ⁊ rethrogatia. l. c. n. ſi tam
tum. dic q̄ ſi patronus ē clericus vel persona ecclastica locū bēbit conſtitu
tionē: ⁊ eſt boc octoſū ino fauoꝛabile ecclarum fauoꝛe ꝙbo propter boc
melius ꝓaidebitur: ⁊ q̄ dcere. indefinite loquitur: ddefinite itelligitur: ⁊ dicit
clericꝰ ce. Si ãt patronus ē laicus pena locū nō bēbit: cū conſtituto dī
cat clericꝰ vel ecclesiasticæ persone.
i Prelegerunt. ſ. de excel. ꝓdla tanta.
k Sentiuerit. ſi. ſ. de fen. ex. gauuqꝫ: ⁊ fm gul. ciſi bī poterunt abſoluere ab
bac ſniētce quo cōdāto⁹ bumo canonis sibi abſolutionē non referuauit: de
fen. ex. nouit: ⁊ ar. pdicte dcere. quicunq; in ſi.

S Enerali. dcere. ita dixidtur in quatuoꝛ partes: quarum in ſma pa
rte ſit usurpātes de nouo cuſtodiā iacantium ecclesiarū: dicunt aliq̄ sūt
clericoꝝ. In ſcūda ſ̄ quarū rōgs ibi dño ꝛeoꝛpoꝛant clericos ⁊ monachos
boc fieri pocurātes. In tertia q̄ oꝛnat ulq; ibi q̄ ꝛeipiunt clericos ſe tali
bus nō oppoñtes. In quarta q̄ durat ulq; in ſi. ponit qualiē debeāt ſe
bere būtos talem cuſtodiam ab antiquo.
l Quinto⁹. ⁊ viuiaſſan. nā appellantes ſi gr ⁊ ſi q̄a cōiuncti. ff. de v.
ſig. l. ſi. ff. de pactis tres fratres ⁊ tc conſti. pan. li. ſ. i. ar. 5. qſi pater exhe
redat ſilū naturalē: ⁊ naturalis filiꝰ nō erit exheredata. ff. de ven. ī pol. mit.
dā ſ. quidā. Colligo ex bis ſolet⁹ q̄ in fauoꝛabilibus maſculinū ꝛeoꝛpi ſemi
nīnum odioſio nō ſic ſolutur. ff. de v. ſig. li. Aliꝫ dicunt q̄ ſi maſculinuꝫ
uerbū proferatur ab boie: ⁊ ē octoſum nō cōprehendit feminā: ⁊ ſic itelligi
tur pdictio. ſ. q̄ntur. ſi ſi a lege fiue ſit octoſū fiue nō femia cōnetur. ff.
de aurī. com. li. ſi qꝫ ad. odoſredno dicebat: q̄ ſi a lege ꝓferat vbū octo
ſū nō cōprehendit femīnā: nisi id lege caueatur. dic fm gar. q̄ nerbū maſcali
nū ꝓdicti a cāde cōprehendit femīnas q̄ ꝓbatur. xvij. q. iij. ſi q̄s fuaden
te diuinito ca. ſi de fen. ex. mulierꝰ: q̄ ē verū nisi eadem ratio ibi cōſtituto
ne ecclesiarum femīna. ſ. ꝛn. de ſtitutabus. ſ. fed cū eoo.
m Regula. i. cōſtitutio ſ ſit regꝛ rone uel ipatoꝛis ut tributū q̄ debeā regꝛ. x.
q. i. ſi tributū: ſic ſolet exponi de curepa. pterea. q. ij. ad. i. tuta ſ. ad imperato
rē petitore cōtinetur: ut patuꝛ ⁊ aeriqua. ſ. ſi alia erāt ecclie ecclia: ⁊ ct
mō voluerāt de nouo aliqo occupareut ill. ſi. tu. ti. que fint regalia: aliaq; ē
fob. Imperialem.
n Cuſtodia. ⁊ certa q̄ue ſequitur exponi fm gar. ſ. tuo patronatus: q̄ ſ
diuerſas regiões diuerſa ſomitur vocabula. ſ. de curepa. q̄ clerici ⁊. c. pterea
. ij. de. ſta. mo. in ſingulis. ſ. ⁊. v. q. vij. pic mentio. ⁊ c. frigentino: quocunq;
ergo nole cēcatur ulsurpātes ⁊ nono tale iuꝰ ecclesiꝰ ⁊ aliꝫ locis
pijs: ⁊ bona ipſoꝝ: locoꝝ uacātiū occupātes excōicati ſut ipſo iure.
o Aliꝫ. ut bospitalibꝰ ⁊ ali⁹ quocūq; nole uocatio.
p De nouo. l. ⁊. xl. dixit ora. fr̄ gar. de cōiur. c. vlti. ⁊ de ſ̄crip. de
quarta. ⁊c. q. iij. quod autēcos: ⁊ boc per liam ſ̄ legtur: nel ex anniꝫ
ꝓscriptis: ⁊ c. Quā
ma tñ mūmoniꝫ
mācipiū unū tūi
tur nouas: ⁊ fi ere
dit ānuerſa ⁊ ꝙ
cēdit: dubitat pri
mū de cōſt. di. iij.
Ilio. fm. xxxv. q. vi
.ij. c. i. tñū. ff. ſ. pu
bli. ⁊ vec. li. ſ. quo
nōo. ānū. ff. de ul.
ti. ⁊ cle. vel. ⁊ alī
bi dī nouū cū ce
tat memōia: ⁊ ci⁹
rū dī vel. ff. ſ. aq
plu. ar. l. ſ. ſi. t. l.
ſſima. ſ. ⁊. C. ſ. t.
ſig. ſiꝫ gbuldam.
q Ilio. de qbus
nulla ē laicis attri
buta facultaſ. xcvi.
di. bi quidē de cō
ſti. eccla.
r Occupare. ⁊ ma
la pte pōtur ſic ſi
,e. ut pterit: alibi ī
bona. vij. q. i. ſco ē
conclꝰ ō ꝙa. ſi
iniſte: ⁊. de ꝓa. ſi duo ⁊ de cōſe. di. ix. nūquā. ⁊ ꝓpie mobilia dī
cūtur occupari ut rapi: mobilia dicūtur inadebepe ſi ſūtur ānū. p
reliquo. dñq. di. ſcī bo. vij. q. q. quisquis ⁊ de reth. ſpo. ſepe. C. unde vi
ſi quis in tantum: inſti. vt bo. rap. ⁊ q. non ſolum.
s Prefulgerāt. bic aſſume ilias ſi. ſi. ſequētes. ⁊ eo ipſo ſē. ⁊ maiōꝛ pe
na ſt ipsi gbꝰ ei⁹ plarimū bonoꝝ ſibꝫ uenīt ī ſerie. v. q. vi. pbū.
t Procurāt. ſoste eccalie ſi dicendie inter ipſos ſubstatue: ⁊ dicitur
procurare qre consilio perſuasione ⁊ operatione: be domic. fieri di
cuntur: de offi. dele. c. ci. ſt de fer. co. li. ſ. perſuadetur.
u Opponunt. nō clericos ſe debere opponere ꝙ uirtꝫ ecclie beden
dendis: ad idē. ſ. de rebus ec. nō alie. bec cōſuluſſimo.
m Ino ſpe. ī pro ea parte ipſo: ut. i. ab eo tpe etra.
n Subdent. ſ. ergo facēo ē trāſgreſſio eanōiꝝ: canonē trāſgredi
tur. pbibitione cōtinēt. iuj. vi. ſ. vl. lec ſi pſūā tñ ut dī. Sꝫ ergo q̄
ſit pena trāſgreſſiōe canōꝝ dic ſt fr̄ gar. q̄ trāſgredīt canones ere
clēo romanā ec. dic ſt pene pfate ecclie canones de tali trāſgreſſōe pa
ſſut ut bereſt. xxv. di. nulli ſao. ubi ſi boc. ſi. ſt credit romanā eccliā
pfatem bereſſet facit ſriumꝫ ſic ſi placet eſt pena depoſitiōis: ut
. iuj. di. ſ. vlti. ⁊ addc bic qō no. ſ. de treu. ⁊ pa. c. i.
o Fūdanoe. fūdāt. n. ⁊ botio ecclas ⁊ diocesani ſpsis pōt ſi ſtatuē
ut fruct ſpis ecde cū uacabut fuoe facīat. xvij. q. ij. cleuthenius: de u
repa. pcteꝛea. c. nobis.
p Anuj. ſ. ergo ſi plac. c. vl. vī ergo q̄ ſtatuto ⁊ ſi usurpari pot
fut bōa ecclaꝛ: ſi ſic onoroſa ſpersbi poſſūt: ſi id ſ ē cōſue. c. i. dic q̄ ſ
boc q̄ gō bēat iuſpatuoꝛius cuſtodiā guardiā uel ſtitas: bī ualet
cōſtatuto: ſed inboc q̄ usurpet non ualet: ſ. ſic itelligi contrarium.
q Equisinodi. ſ. guardianꝫ cuſtodiam uel regalia.
r Dominꝰ. q. reo ālē ſaluare tenet: ⁊ facto minuſtroꝝ tenē
ſi. nau. cau. fe. ſi. ſ. ſi. ſi. ſi

q qualic.ci. Ja fi ante adeptam bñficium i illa irregularitate incidit quali tercūq; ig nō in promotōe fua tacere non debuit. xxiij. di. qñ t. c. nihi. & de cor. unt. expōsuiſſe de renū. nih. q̄ pñdem. ſ. perſonc. ſi ſit iuſta cā cum non excuſat aut eſt poſtmodū excſa: tunc. dapſo anno putauim eſt ipſo iure ſi ñ non monetur: vt bic. aut c aliud bñficium: t tunc ſi monitus non vult

Super reſidentia uero ut premitti tur faciendā: poſſit ordinarius gra tiam diſpenſatiōis ad tempus face re: put ei rationabilio id expedi. Ldem in codem.

Emo beincepo parochialem eccleſiam alicui nō conſtituto in etate legitima t facerdotio com mendare poſſumatenec tali etiā nili

unam t cuidenti neceſſitate uel uti litate ipſius eccleſie ſuadente: buiſ modi autem commendā: in primi tituri: rite factam: declaramus ultra ſemeſtre temporis ſpacius non du raceſtatuētes quicquid ſecus de cō mendio eccleſiarum parochialium actum fuerit ſtic irritum ipſo iure. Dcclatuo.iij.

Ciplices eccliæ: uacatiōibus

tam nō duraret cōmenda bec per. vi. meſes: q̄s ſi pōt per bāc cēſi tutionem. ſi igitur vltima die fer meſium fuit cōmēda durabit per fer meſes: t boc dcat bec cōſtitutio: cauet ti ordinarius vel pniſſis totum ipſo ſuum labatur: cōmendam faciat: q̄ poſtea ſe itromittere nō poterit: ar. bec oſt. dde. de cleri: vel bic q̄ ei illo ſimito poterat eas commēdare alicui cuſtodiēdam t faluādam: bonec ſuperior: prouī deat: ar. de ap. ſti tenemur: t de offi. ordi. cum noo.

Pec tale.ſ. cōſtituto t etate legitima t facerdotio.

Cham. ergo daas commēdatas bere nō ſcſic nec duas iſtitua tas ſed q̄ poſſit bere mam iſtitulatam t alias commēdatam nō pos bitere: immo permittitur: vt. xxi. q. i. qui plures: cui aliquo tum ſti dum eſt: cum excuſatio ceſſat.

Neceſſitate. ſta duo ſ. diſpēſatiōe eccleſiaſticarum rerum addēs da ſūt. xi. q. ij. ſine de prebē. expoſuiſti.

Dualmodi. ſ. factam cōſtituto t etate legitima t ſacerdotio t ce ci t de nulla tis parochiali eccleſia.

Declaramus. de boc erat antiquoſi alteratio: quidam bbecſtt cam vltra durare: quidam nō.

Semeſtre. olim bubia erat littera ſtat: quidam libri habebāt trimeſtre: quidam ſemeſtre: t literam trimeſtris bicebat diu gul. ſcbabuſſe de bulla.

Durare. nūquā finitio. vt. mēſibus poterit ordinarius eandem iterato eidem vel alteri commēdare: dummodo q̄ ſic ex cauſa bic excpt fuerit. Z. de dona. fanamus. ſ. ſi quis aut ex dnerſa: q̄ tēpus late rali. cōa. non currit pēdente: commēda ex cā facta: ſed certe mēbo ba tus cōſtitutionis cōtradicit: alias fraus ei fiet: poſſet: perpetuo ſic mari. de duor. quāto. ſ. h. t. facit optime. t. commuſſa. vel dubi gue vtrū commēda fiat tantum eccleſie uel perſone. Sed nunquā commēda expirat nouo commēdāte: die fm gul. q̄ nomiā de pe ca. ſic. de como. cū nō de bona. cum dilectō.

Vpientes. calua. tra ipa ſtatuerat greg. x. circa expēditione eccleſiarū vaiua: ſ. q. quam ſit. Primum de electiōbus pīnan dis dicēdū. Secūdum de exhibendo conſilia. Tertium de confir matione petēda. Quinti cōfirmat papa nicolaus cū tem tpis adū cnone: ſtatuens q̄ ſi ſtra. vij. dicē ex quo commode poterit eligen te electōnē dicētes diſtulerint pītare: qui culpabile in hoc fuerit a proſecutione electōis in tota ſint excluſit: beneficio que obtinēt in ipſa eccleſia per trēnium ſuſpenſi: ac q̄ ſi infra illud tempus ſe temere uel colosate mīcuerint: illo perpetuo ſint priuati. Secundā partē confirmat at ſact. Tertium statut cura cōfirmatione cathe dralium eccleſiarū uel regularū q̄e ex immediata ſubiectione ad ſpecialem ſedis apoſtolicē pertinēt: q̄ ſi ſtra bbitū ſit: ſi ſtra dicti electi cōſocōdatur: durat ulq; ibi ſpō. En ſpōna q̄d ſi ſtra. vij. dicē ex quo commode poterit eligen di poſt confenſū uel poſt babitam de electōne notinam: ſi ipſa bbito tpe non contingerēt pītari infra menſem tec arripuīt: dicti ad fedē ap. pto cōfirmatione petenda t cauſa proſequēda cum oībus actis t muniminibus: ſtuto at menſe: tunc ter arripuerint: tunc nō: habebunt tempus arbitrarium. Cnſra q̄ commode venire poſſunt: conſtera to q̄e circa id cōſideranda fuerint: addue poſt illud tēpus arbitra rium bbebunt. ſ. dicēs: infra quos ſi perſonaliter nō uenerint: tuſa t pedimento cēſantes: uel ipſi bbedientiā debuerint: fed infra predi cti tpis ad propoſi nō fecerint: uel propoſi fecerint infra debitū ſ pus impedimentū: ſed illud non probauerint infra. xv. dicē ad boc aſſignatos: ad bene propoſuerunt: t probauerit debito tempore

ſti non miſerit procuratorem ſufficiēter inſtructi: uel miſerit procu ratorem inſtructū: ſi impedimēto ceſſante ifra tpa debitum perfona liter non venerit. In bis caſibus quāq; ut. ſ. patrbit uel ipſorum al ter patuit fuit ipſo iure ſit iure ſibi per electionem ipſam quelitū. ſi tñ ali quo pacto: uel non peccauerit: pnatuſus penā non patiātur. Sed ſi fine mantmenitio

venerint patiantur

banc penam: q̄ ꝑ ipſo poducendo dilationē extra cu riam nō babebit: nīſi ex iuſta cauſa. Statuto igitur de aduenta electi ſta tuit de adauenta eli gentium: diligēs in electo una uel plures in eccodia uel diſcordia facit uel fuerint electores ſtra ſtatuta: ſtatuim⁹ ſ. q̄ ſi ſtra ſcripti temporis moderatiōe in pe ſentandis electionibus permanere

periculoſio occurrere: ac maligna tium ſubterfugia obuiare: tam po ſtio remedio alia que patenter ip ſa rerum experientia ad earū expe ditionem indicauit utilia: remedia experta ſubiūgimus: t quod feliciō recordationis greg. papa. x. prede ceſſ. nolter de electionibus pſentiū dio electo t ipſoni electorum pcten do ac adbibendo conſenſu falubri ter ſtatuitim fuo robore cum infra ſcripti temporis moderatiōe in pe ſentandis electionibus permanere

Vacatiōibus. qualtercūq; euacuatur fine per mortem pelati fiue ꝑ ſē ſionē depoſitionē vel alio modo: cū eadē ſit rō in quolibet pxmiſſoīū: nec aduerti expiamur: ꝺ de relcrip. ſuſcepiam.

Periculoſa. ſ. c. ne pos defectu. l. d. poſtq̄: ſit by local bec conſtitutionē ſi nacatio periculoſa nō ſit puta qn eſt qui ibi ſpūalē bus t ſpalibus minuſtrat tn. di. obitus. t. c. cathedr. qt tali ci eſſante nō ceſſat conſtituto. ſi. de. poſtuld. l. ſi. ſcrū. xxxij. q. vij. tit. q: t finalio buius cōſtituti onis nō ſit et celerius expe diātur eccleſie: ad boc opt me. ſ. ci. poſtq̄. ſi. t. q uer re de boc ſi de reum. poſt tranſlationem. t. in. di. ſi. bis omnibus aliis. c. neo ꝑbitus.

Adiuantium. ꝑ boc ſoluatur cōtrarium de cano ne. iij. q. vij. nullus. ubi babes q̄ reoſi eſt fabterfugio. pōn. nr. ref fubtcrfa gere oppendo legitimas t ueras exceptiōes: nō at malicioſas t falſas: ut bic cōſtatur dicit: q̄ by tuo ſ principali: cauillationes t malicias aduerſa rij poſt ꝑ alias repellere: ſe poſſet itelligi. ſ. nullus: ꝺ de boc. xxij. q. ij. dūs noſter: t ar. ad boc ſ de ſimo. bilectno. ij.

Obuiare. tolle bic verbū q̄s eſt infra ſubiūgimus.

Si prouiſio remedius. ſ. q̄ ſit electio ſtra tro meſcn. l. di. poſtq̄ ſ. c. ne ꝑo debetur: q̄ fiat in bis eccleſijs de quib bic agitur ſub certa ſoma: ſ. co. qt propter. ne remedia q̄ ſit ſ. c. t. t. c. ſ. c. ſi. t. c. di. c. t. ſtra nita ꝺ. c. ſi.

Allaqs. q̄ veniat deeſt ꝑ onalē. l. ſ. ꝑo but cōſtitutionis: at certa penā pu nial: t q̄ plene iſtructe mitat: t q̄ certo tpe ꝑfect electo ꝑ pena ſi pētiā.

Experiēta. magīa rep: efficat: ſ. c. q. ſit: ad boc ſ de reſcrip. ſtatuti ſ ſpu. cognoo andres.

Indicatū. alias indicatum.

Valia. ſ. poſito q̄ caſuo ineniretur in quo puſſio bec nō reꝑret utilio: ut ſi dicerel ꝑona nota: t eccliōs ſis notū i curia uł ſilio: locū ſi by ſtitua tionis ꝺ cori i ſill ſup ꝑo ꝑiculoſis: ñ. ci. t. ſtra. di. miramur.

Preſentādo. ſi ſpcito commode ꝑtam poterunt.

Exhibendo. infra menſem a ſpe ꝑitationis.

Statuit. ſ. c. ſi. ſt.

Tempore. Loco: ritu: ſcrtum. ſ. c. ſ. ceterum.

Moderatione. i. moderam tpis adiūctione: q̄ uerbum mod: ratiōis ꝺ diminutione cōtinet: ꝺ. ſ. fi. c. vltī. bic ſt tpe augetur. ſ. ſ. ceterū: q̄ ꝑ nam appoīnte quo non erat oīm appolita: nō moderam valeā.

Debeat. ex limcdiata ſubiectione uel appendentiæ: ſ equitur.

Loco. ſi quō ex differēta loco: aliquō ſolcmnē ſdicat: q̄ lex abſurdā reputat. C. de ꝑpo. l. ſe. reſti. ſuperueniat. c. lic. ala logtur i eo caſu cā legi latoꝛ ſpcctio locop circūſtantijo certū ſpo limitauit: q̄ ad quēlibet locum ſuffiere reputauit: ſi pe reſtuūonis pcēdet: ad idē. ff. de illato. ci. tiendi ubi locus nō mutat cām illatoie actiōis. Sed q̄b bic ſ. i. filiuo: di i ſpe nō limitat: ſi arbitrario loci by fm gar. ꝺ de do. t cen. di olim: t c. 60. ff. de eo q̄b cer. lo. l. dōs. ubiq; fumus q̄ varia ſint pacta rerum ꝑ ſingulas ei uitates ꝛc. io. an.

Vltra. adem ſi boc dictum non ſuffet. C. de ap. ꝓcipimus.

Elect. de poſtulato: ut debo. ſ. ſ. denig. Et q̄ ꝺ. pnſio ꝺ. dican dū eſt: ſtim: i illo q̄b boc eccleſiaſtico ſtatuit: q̄b boc ſe dicere nō poſſe: ſe cōſtra to: ſcdīgaſi ſi a cōfirmatōe appellet: boc bic expſſe. l. ſi. ſ. q. ſ. vl. t. dcit bic gar. t gul. q̄ bec ꝑtinuio locū ſi by i electo i magīm bofpital vł ꝑpla ſi appellet ad papā: ſi q̄ mozt ſit cathedral vł regularis: cui eadē ſit: di: qt regim eccliæ ſi eadē i laico: ſ. c. ſacroſ. actar: qt alibi bofpitale: alis eccle ad boc ſ. c. ſcuit: q̄ milaco ſit quo arma fere volum⁹ non legen. C. de iur. bell. t. fanamus. C. loc. t. conduc. l. milites.

Regularū. uroq; itelligas. t. milaciū. n. monialiū. ſi fibi ꝑ ola locū nō dicat bec cōſtitutio. ſ. c. ſdemuabb. ſ. ſi. ci. cauo. nec by local bec ꝑtuuio: i ſci gnitatis eccliarū cathedralū uel regularū: q̄ ſe ſub ꝑpo vł abbate ul ꝑore ſue fit cathedralis: ar. archiꝑbiſc: ſuffragancus: uel ꝑore ſis abbatis: uł alijs pri oribꝰ: q̄ mozt. n. talū nō dicit eccliæ ut dnatę: q̄ regnt bec cōſtitutio: ſ. i. ſi. q̄ ꝺ. Diuinū. ſ. c. c. ne ꝑ defectu. t. c. q̄ ꝑpter fm gul. ſ. gar.

Quoniā. electorum. aliaq; quarūcūq; fima melioꝛ. ad regnat electiōis ſ ē ſi.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Progetto Duerinlana Brescia.

a Immediata fabiecto. in hoc casu sufficit adire legati & latere. q ipop et archiepiscopi exemptop electionis cõformare pót. i. & abbatis. & ferunda ent hec cõstitutio. q tanis & illud ap. & examē fm gar. guid. hic nõ determinat. dic. n. q aliq dicūt ꝑnũ per liam ap. s. q. q legato nõ é bñfã ia narrãta q̃ re facit ꝑotent bẽre quos voluer. § fi illa rõne sequẽtq; illa decre. nõ bẽret locũ in ordinio romane cu ria. gar. & dicit. ill. gul. in tit ꝑnũ. q. & ꝑ si confat nõ esse ꝑsonã ꝑ quã ꝑ ꝑ ꝑ

omnia munimenta; dic illud ferū de probationib⁹ per instrumēta facīdis: sed ista commissio fit rōne probationum faciendarū per testes: quoo ad curiam ducere effet difficile: de fideiuſ. constitutus. ij. q. ij. c. vlt. gar. 7 guil. 7 idem posset intelligi si haberet probare per instrumenta: que ficam, ducere non potuit: puta pruilegiū quod alterius erat nō fuit: nec illud habere potuit vel impedimus fuit per aduersarium: quo minus habere posset vel simula: ad hoc de hīc iuſtru. contigit 7. c. accipimus de teſti. co. peruenit ſemo. guil.

i Attende. 7 teſtes eum pollicito ad curiam veniere ō pe teſti. c. vl.

k Item, quita pare.

l Electiones. loao ſcam dum gar. q⁹ hoc q⁹ hic di citur habet locū non ſolum in electibus cathedraliū eccleſiaſt vel regularium: de quibus hic loquitur Item. ſi. 7 omnibus aliis electionibus: q⁹ ſi in ſin. Item. ricolaus consobrinus q⁹ ſtatuerat greg. cā hac temporis moderatōe. greg. dē de qualibet electione loquitur: ſic in qualibet electione loquī habe bat moderatio.

m Dico. 2o. ſi eſt aliquis competenti tempore ad paſſēdandas electiones excuſabilitur propter ſuperueniēm cauſam: ſi aute cessāt eo tēpore quo venire poterant vtendo duplomate: impedimēum ſuperueniēs non excuſat eos. ſi. ſi. quis cau. l. ij. ſi quis ti ſi co. cū i vtero fim guil. 7 gar.

n Electio. ſi autem paſſerant generali paocuratori dicī non luſtat: quia tempo ralia hereditas per talem nō acquiritur. ff. de acqui. hereds. per pa curatorem multo minus ſpiritualia nec matrimonium carnale per tales cō trahitur. ff. de procura. c. vlt. ff. de rēis tur. gener. alter go nec ſpiritualia: q⁹ eſt verū: nisi electus ratū haberet infra id tēpus: ifra quod ſibi debuit paſſe tam. ff. rem ra. ba. l. penul. Et autem paſſentetur procuratori ad hoc ſpecia li ſufficiēt mādato: de hoc ſ. de paſſe. accedēs. xxxij. q. ij. bonozani. C. de acqui. poſ. l. ca. ſi.

o Dic. ſi culpabilem. ſi hoc ignoscitur: quod erit videtur q⁹ nullus iudat ipe nam quia latuus eſt ff. de pe. abſentem 3e. ar. cōtra: quia ſi plures per ſuffering: vnus ſolus letaliter: ignoscitur quia: omnes de occiſo tenentur xxij. q. vlt. c. ulti. ff. ad. l. aquil. item nota §. ſed ſi plures. ſo. lapſus tempo rio potuit omnes culpabiles: nō cōtrarium aliqui oſtēdant puta de ſua dī ligētia: vel q⁹ mīserūt: 7 mīſus fuit ipeditus vel negligens ſecūdum gar. nō tamen videtur q⁹ negligentia muſſi recuſet dīligentia. ſ. co. ſi componuſſiat ad. 1. reſpō. nō ſic dicas cōtra per hoc verbum culpabiles. nō eſt, cōtra rium quia cum ſit plurēs: 7 vnus deliquit 7 alter nō: tūc habet locum lex illa abſentem: ſed cum omnes deliquerunt: ſed non equaliter: tūc habeant locum ura. po. pada. parte. Educatione: enim potest aliquis innocens appella ri: et in. l. abſtem ſecūdum gar. 7 gar. hic: ſi oēs pītare debebāt. nih. ergo poabetur cōtrarii: dicam oēs culpa.

p Totaliter. per hoc litteram bico q⁹ nec electiones, alterius parti poterūt impugnare: aliās non eſſent totaliter excluſe: ad hoc. ſ. co. ver. opponēto.

q Excludēre. 2. tic excluſi fūt ipſi iures: ſi cum eis de facto proceſſum eſt: ſi poſtea exceptatur i medio cauſe: tc tali proceſſu ſe tuuare non poterunt: inder tamē et illo proceſſu poſtea amiſi ſfomare: cū alias ſit illi ē quo .p cedit ex officio iuoris: planco ō text.

r Beneficia. non ergo officiūs: 2 merito: pone enim q⁹ fuiſſent omnes eal publice quoio interim officiarent ecclēiam: ſi nollent ibi ſtem officiare per quam tionem beneficiorum compellerent eos epiſcopus: ſi cauſam rationabi lem nō allegauerūt: de ieri. non reſi. inter. iuj. vel falten ſi vult eos ob multitu dinem ſuſtinere ſecūdum gui. 7 gar. de epiſcū beneficia facet eccleſie diēr tur: de cleri. non reſi. c. penul. 7 de appella. peruenit. ij. ſi hac ſuſpēſiōe da rante vacat eccleſia: diger poſſit talibus dcere. cum ſ cētio fuga co. ti. non pauſſet eos ſpeualiter hac poteſtate ad hoc co. ti. cum tutoīs. dig. autem non poſſit modo ſpci dīs ſaltem eccleſia in qua ſuſpēſi fuit ſecūdum gar. 7 gui. ō. c. in quiſitionem.

s Item. In eccleſia ipſa. nota falpenſum a beneficio in vna eccleſia: non propter hoc ſuſpendum i alia: ad idem. ſ. cū compoſuiſſarius in ſi. c. ſi. de re. ecle. non alie. hoc cōſuliſſimo: ſ. de offi. oī. ſi canonici. ſcuo i excōicato vel ab officio ſuſpenſo. uij. q. v. qui quis. vij. q. ij. quis puſpoter.

t Et nici. ſpell pacticos. vij. dico.

u Suſpēſio. eſt ergo canonicale ſcientie ō eo. cū in cūctis. Et ſi epiſco pus eſſet qui vocem habet: puta in electione metropolitani: cuitat hic pe

nam: cum de ipſo hon cancetur expreſſe. ſ. de ſcūd. ex. comm. quia periculoſum. 7. ſ. co. ſi compoſuiſſarius. §. huius. panem autem ſu periorem nō cuitat: ſaltet vt totaliter a poſſeſſatione ce. Et ſi quera tur an epiſcopue talter ſuſpendeo poſſit abſolutere: bicendi eſt ſe cundum gull. 7 gar. q⁹ non: arg. decre. ō. co. ca. ibi nulla ce. 2 de te ſti. tam litterio: ibi donec noſtram me reantur ce. facti eis quoiio in arbitrio eſt inducēti: ſuperue nio perſecutio ce. aj. q. iij. §. notan dum. ff. de abol. l. §. ij. tam enim ſi dicerent contrari imcidlatetur hu manitate ſuam dare poſſe ſimulum: quod i conueniēs eſſet: non ob. decre. nu per ō de ſenten. ex comm. ua. quia loquitur in excommunicatōe ſcen dum gar. vbi maius vertitur periculum: ideo facilius remouetur: quia nullus vlqs ad certum tempus excommunicatur: ſed bonez fa ciliter vel cauſam: ſic et parte. rnde vere loquendo ibi ſuſpe na nō remouetur: ſed quod ius ſtatuit adimpletur. Et quid dicea ſi electo nō fuit paſtentate tempore debito: electus poſt notitia iter arripuit: fecit expēſas: poſtea paſtentatur ſibi electio: electus reperi cam minus canonicam: nūs vt cōſtetur: Quero nūquid electores teneātur ea ad expēſas quas factarum non fuiſſet ſi ipſi debito tem pore poſtaſſent: hoc ſe ſcūdum gar. 7 gui. aliās electo per conſti tutiones, banc laqueue parareturad hoc. ff. de. 7. commo rei vē. l. vlt. C. de iudi. ſanctimus: 7 infra de offi. oī. ſi canonici primo re ſponſo 7. §. i.

x Alio colore. puta quia ſe ſegrāt de alicuius ſuperioris auctoria te vel pone exemplū: ſ. c. auaricie: quod dixi ō ſuperiore: dīligua qui id nō poſſit cōcedere.

y Perpetuo. iuſtigebatur: 7 ſi nō fuiſſet appoſitum: ex quo enim paināur: perpetuo paiuti: dīligunter. C. de penis ſeruo. l. di. ci. quod dic vt ō de conſti. ce. literio. 7 per hanc literam perpetuo ſpi co. q⁹ epiſcopus ipſo paiuato ea vellet de nouo conferre non poſ ſet: ad idem ō. c. cū ſ cētio 7. c. dicet canon 7. c. auaricie: 7 meluo. ſ. c. ō cōmiſſa. 7 pono.

z Del. ſi. nō quaiter puniantur eligētes: ſi electionem tempore ō bito nō paſſētant: eſt videlicet qualiter puniātur eligētes ſi perſōas nō miſſit infructuoſe: hic affame quod ſequitur infra ſaltem tedi nare neglexerint.

a Et pacminitur. in. §. ad hec 7. ſ. ſi vero.

b Electa. ſed ad quid debeat venire perſone iſtructe: et quo non venit nec mittit electum: cum et co paiuato ſit ipſo iure? reſpondeo vt iſtructe pape ſuper toto negotio: ſi teſte poſſibile eſt: q⁹ electus qui nō venit impeditus fuit ad veniendum 7 mittendū: ſic non eſt paiuatus. ō. co. ver. infuper: ſuper hoc ipſo valio eſt iſtructio 7 ta per aligo occurrēbus.

c Dūmittare. 2 minuſtrabit tunc electores quia ipſi tenentur mi tere: 7 muſt ſuus ſtipēdio non debent minuſtrare. 2. q. ij. peccatis: ſed et quo electi contemnunt minuſtrare expenſas paiuati ſuntad quē ergo veniant perſone iſtructe: dic vt dixi ſ. glo. poen.

d Negleterint. aſſume hic litteram 2 a totali quo ad ſe. ē. ſ. ſi. bō. Eoo. negligētes 2 oppoñēto.

e Contradicentium paucitas. quemodo hoc cuj non poſſit eſſe paucioes ēs vnus vel duo: quia tamen verus tenentur. ō. ſ. porri. reſpondeo qua non ſunt alij qui eccleſie deſeruant nifi conſtrede tur qui ſint tam pauci: quod non ſufficiant ad deſeruiendum ec de. fed nonne ſunt electores: ſcote comne contradicunt: puta cui ſuperiori pronidit: ſed ille ſunt pauci: vel electores infirmi ſunt vel mortui vel abſentes ſunt: tūa q⁹ nullo eccleſie deſeruiet ſunt tradicentes: tū ſint pauci: ſed quot dicemus paucos: hoc relin quam arbitrio iudicantis: ſi remouetur in dubium. alique enim ex dēſe indigent pluribus ſeruitoribus: alique paucioibus: et he non poteſt electionoe expriimi. ff. de ſolutionibus ratum ēt quia re ſpectue quedam dicuntur pauca 2 multa. xlv. di. diſciplina: inſtitu. de iur. perſo. §. ij.

d Alia iuſta. puta incurſus hoſtium: iſirmitas: nimia pauptas: ad hoc ē. §. porro. ibi ſuſtarati impotentia uel eſt obligatue eccleſie ea thedrali: vt epiſcopus vel archidiaconus: vel ſimilis. ſ. dixi. gui. 7 gar.

e Probabilio. infra 9to iudicus arbitrio taxandum probādare quo hic non determinatur fim guil. 7 gar. ff. de iur. dcli. l. i.

f Procuratoꝛ. et tenacium qui ſi ſit de electoꝛ⁹ nec de opponēbus: vt declarat ſequēs literaibi: dictus p ſonas dirigē tenā tur. gar.

g Thdolomius: ſi vero anteq⁹ ceſſa ret impedimentus eſſet negocū in cu ria terminatus: nō credo q⁹ perſonas dirigere tenēatur: cum tam iſtructus ni vltcrius non ſit loc⁹ad quid ergo inanibus poteſt ſpeuari. ff. de ri. ſi. offi. teſta. l. i.

h Pauentur. per ſiuiis: ſ puabu eos papa vel inder ad eo danſt: c hoc dē facere poteſt ipſe propanus qui dȝ canonez obſeruare: 7 a ſubditis facere obſeruari: 7 facrouam canonū eſt minuſter. xxi. di. §. i. ideo non credo fȝ gar. q⁹ ſi in iſto trēnio ſe ingeſſerint: q⁹ pauati perpemo: vt ō i alio cauſet: quo repentum nō eſtimat ſit penale 7 reſtringenda: inder tū ere co poterit eoo pauter. ſed quemur quare in precedēti caſu pi nantur ipſo iure: c hic per ſinam: dixi gar. hoc ideo quia papa re putauit eos ampliuſe deliquiſſe: quia hic eſt tam quaſi iudicium: 7 ibi quaſi extraiudiciale: 7 ideo ſotie iudex non eſt ita paratus ſubire hic.

i Cōmuncia. vt q⁹ non veniūcāt ſit tua vel duoꝛ: ſed quod ex duoꝛ ce ſe non mittunt: tum ſunt plures. Sed nonne ex eſtoum repulſione ce ſe non mittunt: tum ſunt plures. ideoq⁹ indignus. ſo. ij. vbi repellatur: efficium iudicio non quiefcat: tuet 2 vbicūq⁹ periculum anime verti tur: ſuppleti. ō. co. cum nobis de creep. exceptionem: vbi publica offendatur vultas vt i multe procuratoꝛe. C. de procu. l. multaꝛ: t de bis que conſtat ſibi tangi: iudex de poſſeſſ. bona. l. vbi ō bon 7 ſuppleti ea quibus omiſſo nō valeret paoceſſus: de ſcūd. ci. de. li. cōtra. c. cum causam. etiam de his tibi dabatur. ff. de iudi. li. patuoret cōtra. c. mo carere. 2 ver. infuper: ſuper hoc ipſo valio eſt iſtructio 7 ta per aligo occurrēbus.

k Dūmittare. 2 minuſtrabit tunc electores quia ipſi tenentur mi tere: 7 muſt ſuus ſtipēdio non debent minuſtrare. 2. q. ij. peccatis: ſed et quo electi contemnunt minuſtrare expenſas paiuati ſunt: ad quē ergo veniant perſone iſtructe: dic vt dixi ſ. glo. poen.

l Negleterint. aſſume hic litteram 2 a totali quo ad ſe. ē. ſ. ſi. bō. Eoo. negligētes 2 oppoñēto.

m Contradicentium paucitas. quemodo hoc cuj non poſſit eſſe paucioes ēs vnus vel duoꝛ: quia tamen verus tenentur. ō. ſ. porri. reſpondeo qua non ſunt alij qui eccleſie deſeruant nifi conſtrede tur qui ſint tam pauci: quod non ſufficiant ad deſeruiendum ec de. fed nonne ſunt electores: ſcote comne contradicunt: puta cui ſuperiori pronidit: ſed ille ſunt pauci: vel electores infirmi ſunt vel mortui vel abſentes ſunt: tūa q⁹ nullo eccleſie deſeruiet ſunt tradicentes: tū ſint pauci: ſed quot dicemus paucos: hoc relin quam arbitrio iudicantis: ſi remouetur in dubium. alique enim ex dēſe indigent pluribus ſeruitoribus: alique paucioibus: et he non poteſt electionoe expriimi. ff. de ſolutionibus ratum ēt quia re ſpectue quedam dicuntur pauca 2 multa. xlv. di. diſciplina: inſtitu. de iur. perſo. §. ij.

n Thdolomius. t nō obſtāte q⁹ illi excludantur.

o Pauentur. ſi ſiuiis: ſ puabu eos papa vel inder ad eo danſt: c hoc dē facere poteſt ipſe propanus qui dȝ canonez obſeruare: 7 a ſubditis facere obſeruari: 7 facrouam canonū eſt minuſter. xxi. di. §. i. ideo non credo fȝ gar. q⁹ ſi in iſto trēnio ſe ingeſſerint: q⁹ pauati perpemo: vt ō i alio cauſet: quo repentum nō eſtimat ſit penale 7 reſtringenda: inder tū ere co poterit eoo pauter. ſed quemur quare in precedēti caſu pi nantur ipſo iure: c hic per ſinam: dixi gar. hoc ideo quia papa re putauit eos ampliuſe deliquiſſe: quia hic eſt tam quaſi iudicium: 7 ibi quaſi extraiudiciale: 7 ideo ſotie iudex non eſt ita paratus ſubire hic.

p Pena. ecclaudantur ergo a proſecutione proceſſus: t beneficio per triennii priuabitur: ſed vli opponentes quare puniātur in bi ficio: nōne a fua oppoſitione fine pena beſtiture poſſit: intellige fe cidam gar. 7 gui. hoc de illis qui 7 ſua oppoſitio perſiſtunt vel re cidam gar. 7 gui. hoc de illis qui 7 ſua oppoſitio perſiſtunt vel re cidunt ab ea ō tempoꝛe: t modo quo ab ea recedere non potuerit ſ. c. ab eo. ſi. c. quidam: c. ſtatumus.

q Thdolomius. t nō obſtāte q⁹ illi excludantur.

r Pauentur. ſi ſiuiis: ſ puabu eos papa vel inder ad eo danſt: c hoc dē facere poteſt ipſe propanus qui dȝ canonez obſeruare: 7 a ſubditis facere obſeruari: 7 facrouam canonū eſt minuſter. xxi. di. §. i. ideo non credo fȝ gar. q⁹ ſi in iſto trēnio ſe ingeſſerint: q⁹ pauati perpemo: vt ō i alio cauſet: quo repentum nō eſtimat ſit penale 7 reſtringenda: inder tū ere co poterit eoo pauter. ſed quemur quare in precedēti caſu pi nantur ipſo iure: c hic per ſinam: dixi gar. hoc ideo quia papa re putauit eos ampliuſe deliquiſſe: quia hic eſt tam quaſi iudicium: 7 ibi quaſi extraiudiciale: 7 ideo ſotie iudex non eſt ita paratus ſubire hic.

s Pena. ecclaudantur ergo a proſecutione proceſſus: t beneficio per triennii priuabitur: ſed vli opponentes quare puniātur in bi ficio: nōne a fua oppoſitione fine pena beſtiture poſſit: intellige fe cidam gar. 7 gui. hoc de illis qui 7 ſua oppoſitio perſiſtunt vel re cidunt ab ea ō tempoꝛe: t modo quo ab ea recedere non potuerit ſ. c. ab eo. ſi. c. quidam: c. ſtatumus.

t Thdolomius. t nō obſtāte q⁹ illi excludantur.

u Pauentur. ſi ſiuiis: ſ puabu eos papa vel inder ad eo danſt: c hoc dē facere poteſt ipſe propanus qui dȝ canonez obſeruare: 7 a ſubditis facere obſeruari: 7 facrouam canonū eſt minuſter. xxi. di. §. i. ideo non credo fȝ gar. q⁹ ſi in iſto trēnio ſe ingeſſerint: q⁹ pauati perpemo: vt ō i alio cauſet: quo repentum nō eſtimat ſit penale 7 reſtringenda: inder tū ere co poterit eoo pauter. ſed quemur quare in precedēti caſu pi nantur ipſo iure: c hic per ſinam: dixi gar. hoc ideo quia papa re putauit eos ampliuſe deliquiſſe: quia hic eſt tam quaſi iudicium: 7 ibi quaſi extraiudiciale: 7 ideo ſotie iudex non eſt ita paratus ſubire hic.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Proprietà Queriniana Brescia.

facta : in quo casu fecundum quoddam pōt peti cōfirmatio.ff.c. eas moha ffertur.c.officij.ff.c.ſi talem admiſerit faperior: dicetur facere gratiam: et ſi nō admiſerit facit iniuriam.ff.de aqua.co.t.dl.ſi. ſ.pe. Si ā non ſit ſa t ſolocedia vel a vxabono partibus ꝛ ex eā depēdet et grauia ſpūalī & a.pp. poſtulationem ꝛc.bone fim gar.qui hic proſecutus fuit quādam materiaꝝ extraneā & attentatio quā videbimus.ſ.bc appel.nō ſolum.

m Reddendo.nec habil conditio er boc canōe ad repentionem ipſarum: ga nulla bic nona obligatio .ff.de cōdi.ex lege.l. ma. qđ.n.ſtatuitur.tā.erat bic obſeruari preceptur, poꝰ ergo dabil fm gnil.ꝛ gar. condic.ex bcere.vt pateri tr.ō.c.

n Elegantiuꝰ.t quāo fce runt cleganto in poſtquī one electionis : ſic expone ſequentia.

p Indicabit. fed quid eſt iuſtum: vel quid iudicat equitas canonū? rndeo fm gar.ſi electio vel poſtulatio facte fut in cōcordia pīt cligentes vel poſtu lātes expēſas facere de bonis pertinēbāt ad pdictos: ſi de tuo fecerūtne cuperare pōt facere.ff.c.vt paterite.t.d.c.ſ.ad boc.vel iudicio officio vel cōſcientie prudēte. dico.t boc teſtigo fme obtinuit fiue nō fiue bignum gle gerit fiue indignū:dāmō videt reſtare.ſufficit.n.q: nō fuerūt i dolo.ff.de bo. nor.iudi.poſ.l.pxtor.ſ.ſi.ſi.ſi dicio i bilcōdia fuerit celebrata:ſ maior.pa ꝛſeqūter negocij electiōis:dāmō videtur reſtare.ſi eoqui expēſas debūtnon ni ſufficit q̄ fine bolo:vel in caſu precedēs:ſi eſt neceſſe q̄ vrilitet.ff.de neg. geſt.ad vtiro.minor.ff.pa ta domū bibet expendas:ſi obtinetur apparet q̄ vtiliter expē tudicia ꝓfequi.tunc.nō dicit q̄ eam fic ē electo i ldiſcordia: illa po bibet ab ecclia expenſas:de qua poſtea facrit biffinitū per capitulū ſup boc cōuocatum ttp.boc tū q̄ de expenſis dēm ficit electo ſca eſt i di ſcordia:bicit gar.nō feruari.ſi.n.obtinet electus ſibi ſatisfaciat:de teſta.rela tū.ſ.nolo.ſi vo ſuccūbit nō repēt expēſas:q̄ fuit ſcādale. q. t. ſ. de ſtatu.t ima.l.vi.Jdē de poſtulato ītelligas p eadem ratiꝛ: boc nō ītelligas ī caſu illud bcere.de.mōd.q.bi electus adminiſtrationē bs.ſi ſit aliquis ſe opponit aut ꝓcuratur nus ꝓpoſitiꝰ puta bicēs ſe conſeptum: e tic nil repetatur: q̄ fuit negocij egit.aut egit bc ure tāgēte ecclīam dicendo perſonā nō elonea vel ſoꝛmā nō ſeruatā: tūc ſi ſuccūbit nil repetit:q̄ iuſti liter exceptīe pcluſit.ſi.indi.lol.ſi ti.ſ.aūpenul.ſi obtinet recuperat a ea ꝓpulſor.ā de ꝓcess.ci pa ca: ſi de re.ec.non alic. ad noſtra.t. ſic lic̄ter minus dedarat negocium expēdiatur.ad.c.ſ.c.mdi.ſi non nouā:ſi tū ſi conſtituitur rector in expēſis:et ſi nō eſt ſoluendo reſtituitur actio ad turſus capitulū. Dce ēt vera inter ſeculares quo ꝓpoſiti biſt.ſi ſit fu regula rio qui nō bs ꝓpoſitiſtic ē ad ꝓſecutionē eāe expenſaꝝ bebit:aliaꝰ cus ſpe nil bēat ꝓtrire: nō fuit ē eccliē de accu.ex parte.c.c.pc.c bc bio vide per bc.nuo.t oſti.ſi.e.vt pxterite.

M Eclamanta.bcet.bane que locatio eſt in quattuor partes diuiſio: ſ quarū pima durat vſq; ad.§.pondc.ſecūda vſq; ad.§.q; ſi ſeculer tia vſq; ad.§.vt autem.quarta vſq; ad fi. In prima dī parte prouitor cōſtitu nonis cū ꝛ ordo. In ſecūda ponitur conſtitutio. In tertia pena trāſgreſſo rum. In quarta qđā conſtitutionis moderatio. Quarū prima ſubdiuidi tur i alias quatuoꝛ partes.prima durat vſq; ad.§.nc ait.ſecūda vſq; ad.§. dcet.tertia vſq; ad.§.bigne.quarta vſq; ad fi.ſpius partio. In prima ait partīcula dcit nicolaus ꝛ probat auctoritate pal.noſtrum militantem ecle ſiam fidarī eſſe ſuper apoſtolos ꝛ ꝓdicatoꝛes:quoꝛ fidamētū ē folida tio eſt in cbriſto ieſu.bonum ab ꝓcepuo fuit beatus petrus:cui ſupna dī ꝓpoſito beatꝰ paulꝰ adiuuādi:qui ſuo ſpū ſuo ꝓtexoꝛe eccle die e loco ciuitatē romanā fino gloioſo cruoꝛe martyrij cbriſto dño cōſecrauit. Dcūi do dicit ſ.fam ecclam bumino miraculo ſpalibus adiutā auxilijo dñ.ſ. cpī ſtianimus ꝛperatoꝛ ipſe ecclie in perſona beati ſilueſtri quarto die fui bap

tiſmatio dōauit ciuitatē romanā; vt dbi collocata petri ſedes gaudē ret plenā libertate.Certo dicit bcere ex eōm materiaꝝ ſ modū ſollic per quos metus ad terroꝛ aliquio imminere poſſit ipſi pon tifici romano vel ſuis fratribus ſ pbilipſ fibi exhibendis ꝛ aliq nego cijs romane ecclie que imineāt poꝰtic facīda ꝛ in creatione pōti

L

tubam in ſalutē vniuerſitatis exiret: ſicut ſcriptum eſt:in omnem terraꝫ exiuit ſonus eoꝝ:ꝛ ſinco orbis terre uerba eoꝝ.Iſuino autē mi nerio ſacramentoꝝ ita dominus ad omnium apoſtolorum uoluit oſtici us pertinere:ut in beato petro apo ſtolorum omniū ſummo ꝓtinꝰ ita lter collocaretur ab ipo quaſi quo dam capite dona ſua iuſtor in coꝛ pore diffunderet.huncenim in cō ſortium individue unitatio aſſump tus ꝛ ab ipſe erat dominus uoluit nominari dicēdo: tu es petꝛ.ꝛ ſup hanc petram edificabo eccleſiā me am:ut eterni tēpli ſtructura deo edi ficante conſtructa mirabili munere gratia dei in petꝛi conſiſteret firmi tatecui ſaluatoꝛio noſtri miracula p ullio beatum paulus in apoſtolatu

T

gnitatio:ꝓtatio:vt eccleſie:frater ſilꝰ vel nepos ipſoꝝ poſſit alia mi ad ſpū vel ſ ipetuū ſ fenatoꝝ:vel rectoꝝ vrbis rome quocunqꝫ nomie voce ſpia rectoꝛia. Jte nullus ab ꝑſe ꝑdictoꝝ aſſumi poſſit ad ſpūm ciuitat romane vrbis.bnde ita nō ſpialis ſtruenter ap. ſcḥisma ꝑ ipſe fecit.hoc cōfirmēdo. Zerno Zacchē ꝑnā ſponēs ſtatuit.q̄ nōmīato:eligēdo vel aſſumēdo:nōiati vel electiui aſſūpti: ſi ꝓfeſſerit ſe eis obtemperaturū.dato auxilij cōſilij vſq; ad ſpō ſcos cerōicatū: ꝓ ipſi aſſūpti vel electi ex quo cōſeruāt vſq; ꝛ regimīe ſtroni ſeruāt:ſi ſi ſuos ꝓfert ꝛ ꝓpetuū ſuum odī ſendiꝰ:ꝓdeginis immuī tatib⁹ vt gratie ꝛ bonoꝝ:ſ a romana vel aliq bñt ecclīaꝝ bi ad equos ſua ꝓtate de ipſius diſpoſitōe liberā bēant facultatē. Jte ſtatua ta ꝓcepta ſuis ſcḥis:ꝛ ea ſi fecerīt tāgi ſenatoꝝ vel rectoꝝ vrbis ernita decernit ꝛ vacuas:iudicos ꝛ tabellios q̄ patrocināt tēlibus vſ ſtituīta cōſeruādi:ſ ſenatoꝝ ſ tabellionē ꝑuat officio.ſcḥpſi ē q̄ a ſupradicta excōio ſiua ꝑdā ñ poſſint abſolui ſine ſiua diu pape ſpa li.Quarto dic q̄ romani oſqđ vel ibi ſcdā vel mā ſiuā vel ꝓbo bue uino bñ pīt ſ ꝓpter ſcḥma ſ ꝓmiſſi ſ ꝓpter ſuos ſuo fit ſi ñ ꝓpter ſuos aut ſb comitaꝫ vel baronie noīe cē fintoīū urbis iuriſdi nioné ꝓpetuā vel q̄ſdē obtinēdā:dāmō nō fint tūc pacminentie vel pottātus q̄ cum perſonis ſupra ꝓbabilio merito debeāt numerari.

b Ibopheta.dauid pſal.lxxxvi.qui incipit fundamenta.

c Jmitid.ſ.n.ꝓpa ſ ecclā pdicatoꝛ ꝛ doc.odo.ō bē.cā ēt ſiucto dꝛ Bafea.ſ.eodinec ꝓ ſuos ſolent columne ꝛ petra durifima.

d Dnoꝛ.pſal.ad cos.iij.q.vj.cū paul.ꝛ ꝓ ſpū.ſi bapt.renūt.

e Jnitea.in ueteri teſtamēto.

f Decōto.xiuj.bi.ſi rector.

g Celebrbal.ſ.q̄ vehiculo ducebatur:ꝛ tranſiū debatur in orbe.

h Jubā.ifa.lvij.dama ne ceſſeo:ſi tuba exalta ꝓcē tuā.xiuj.di. ſiſtcroꝛ.to.an.

i Gregoꝛius.dñ.pſal.xlvj.cdi enar.

k Dnoꝛius.pdicandi.

m Dūmo.adminiſtratōe.lxxx.di.i.ſi ſi.ab inter apoſtolos nō fuit ꝑ illuſtriois ſ unus ſpiū oibus nō determīne:ne obſtet infra: ubi dicit ꝓ patri virtute cē.ij.q.vij.paulus ꝛ.xxi.di.in nouo.

n Dunc.beatum petrum.

o Ciuitat.ſpi xpo ꝓ vnione curiaꝝ ē cpūs ſ ſi.ſti.ſi.damnāſ ꝓ ſpe. di.ij.ſ ipo pīt.ſ nō ꝙ unitatē ſ mūtāt ecclā ex voluīt: dū ſ vnū fū bant.xxiij.q.i.log.ſalmatici at consāl bac fcḥdē.ſ.ō ſalma.c.ꝛno

p Ipſe erat.ſ.petruꝰ:iuxta id:petrus ēt erat dwtuꝰ.

q Decendo.matbei.xvi.ꝛ.xxiij.q.i.loquitur.xxi.di.i.nouo.

r Dcerā.a ſoliditate fidei ſic dictuꝰ.i.di.fidelio.

s Cui.petro.

t Dūrida.ut in ꝓoe.buiuſo li.ꝛ.j.de relig.c.i.

u Dexteras.ꝑ dexteram pignus pacis ꝛ teſtis fidei ſolet dari: aliaſ dicitur man' dextera: quaſi dans extra:vnde ala manu ſolent pegni dona.

x Jſti.ſ.petrus ꝛ paulus.

y Reſpēdeat.ſ.ꝑ cuāgelīam dixit.ſ.ō relig.c.ꝛc. fi.c.ſ.o.an.

z Una dic.vt ad ebuitam pariet p tinuit.

a Una loco, ne alteri roma beeſſ.

b Uno perfecuto re.vt equibo euſ litao utrūq; perſtri gere.ti.q.vij.beati ves ſūt bec verba. ꝛ dic ꝑfecutoꝛ ſcḥi cet cefare nerone.x yi.di.q.unio.ꝛ ad dc bic q̄s ibi nō.

c Pbarū.ſ.ſic pe ruo paulo virtute non ꝓfuit:ſ ſi ꝓ ui ꝛ bic ꝓpo pariū virtute ſcilicet ut ꝑ emnā virtutem ꝛ cōſtātiam contra ꝓ ſcantiuꝫ in paſſi one videntur ba buiſſe.

d Lōfeꝛauit.ſ.de reli.glorioſuſ. xvi. di.quamuis ꝛ xxij. di.c.ſi.

e Illam.ciuitatē romanam.

f Deus facta.dic ſancta apoſtolorū ecclīa.to.an.

g Dat.ij.q.vi. ad romanū:bc ꝓpi nūc.antiquaꝛ.ſ.ſi penio felicio.

h Jncrementio.xx xiij.q.v.ꝓpoſeſt.

i Monarche.ſ. pōtifex.

k Dbeo.qui om nia q̄ ſūt aut iuſto iudicio facit:aut ꝓ miſſa ſua ita fieri ſi nt.xxvi.q.v. nec mirum.

l Lurata.mbolis .n.ſe vocat lace.v. ē.ſ nō fanio:ſed male bibitbuo ꝓpoſitum:de pcd. ad.ſalubre perfidi illat.to.an.

m Jrritatē.iuſt ullis pauli.ij.ad co rin.xi.cū ſimo: tic ſonioꝰ ſuoꝝ be rēnā.niſi cū pridē.ſ.alia.plenū.n.ſirmitas cō poſuo ſontinudne eoꝝ augmētat:vt dc.Dt ec ſirmitatē ꝑ auxilia ꝛ ſubſidia ꝛ ꝓ patrū.

n Satrapia.ſ.ſapiēdbus.vñ ſolebāt uocari ſatrapę ſicī ꝓfap ꝛ tp ſanꝫ ꝓcipes.

o Dytiandꝰ.q̄ mdiodꝫ ꝛ bitionꝫ de ꝓplo.vñ opes diuitie dicūt.

p Ꝓagmatici.ꝓagma idem eſt q̄ cā.

q Monarchū.monarchia dr a monos q̄ ē unꝰ vel ſingularis: ꝛ archos q̄ ē ꝓncꝑ vel ꝓncꝑatꝰ.q̄ unꝰ ſingulariꝫ ꝓncꝑatus.

r Declarent.bc ꝓbenius ſ ſilia ꝑba.xxvi.di.cōſtantinus.

p Arbitrans.conſtantinus.

q Clis.rome.ſ.

r Celebro.n.q.ij.iij.iulianus ſ ſi.albi uocatur rector ſ ꝓtor.bcere.

s Jllic.rome.

t Terreſt.qt de tcribus ꝛ ſeculardꝫ tñ bs ꝓpōnere.xxvi.di.bñ qđ: ō de conſti.eccleſia.

u Plena.ſi.de cſpō.cus locum.

v Dnoꝛ.ꝛ ibacpte papa nō t bōſtꝛ.dꝛ nicarnatū .ſ.fegtur.xxxij.q.ij.quoo deus:cꝛpſtianoꝝ ſi trālla. quāto.

w Dcret.nō ſpīciaſtā qđ dccatiſc.ſ.de ut.no.t no.re dē.magnc circa pīſ.i de i nu.ca.dcet:ꝛ.ſ.cum nō dcetat.

x Fratres ſuos.nō q̄ q̄ſ pa pa pmittim de cardinalꝫ loqui:ut uocat eos fratres: vt bic.ſ.bc eccleſia.ca.ſi ſi.ſi.ſi ſpalter.epōs cat dinalco uocat fratres: reli quoe ſilioꝝ dcet.ſi.ij.ſi. cum ſi.

y Spius.ſ.romani pontificis.

z Dacllare.ut.xxxv.q. .ix.aplice ꝛ.c.ſuuꝫ.ſ de ꝑ uile.ex eo in pin.

a Cōſgret.q̄ non cōpel latur.bꝛ.n.ſi ſc dcbis ꝛ ter rpni ipeni iura.xxj.di.c.i.

b Expū.cardinalem.

c Dicanꝫ pcſ.o.to.n.ubi pericalum.ſ.cetera ut ec bene.ut nobrū ꝛc tranſla. ſtio cay.ſmbibus.

d Electio , facilēa.qđ ef .ſ.t co mō quo dī ē cubi pericalum.to.an.

e Regimīe.ſcullatur pa ty.ꝓ legalia.

f Dcbuit.ꝙd.ſ nō ſubdarit.

g Dblūio.que q̄ſq; fal lit.xxij.di.ꝓterea.

h Peregrina. ꝓabilia .ij.q.vi.ꝓpe ꝛ.c.

i Dnoꝛ.i.cdiſcogrei ꝓpe dicit mona eccliaꝝ mꝛoꝝ ciuitatē:dēa ab eo ꝙ ciuitatem mumiant:ꝛ in terdum abuſiue dicuntur omnia publica eccliaꝝ ci uitatum ꝛ interdum pona ta a nomo mundi.i. edifi co edificao.

k Exꝛumio. boc matrie fuit tempoꝛe bianca leoma de andalo ciuio bonoſi. qui ciuitatem romanam multas ruinas reddidit deformem.

l Flon bc.pondamāt quod ēt infra.

m Depoſita.ſcruntur bc fuiſſe tempoꝛe beatrici fratris regio caſtelle.

n Specialum.ciuitas romana.xxx.di.coniuncto ſilia ꝓclecta.

o Reposbant.ſ.de re indi.ad apoſtolice.

p Conſtituens.ipſa ciuitas romana.

q Debitum.ſ.de offi.dele.c.i.

r Pericalo ſo.xxiij.dūlnc in nomine dominꝫ ſupra eodem tim , ubi pericalum.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Missitia. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia

c Remedij. bullas non.i.o.an.

d Jnfallibilem. de const. di.ij. pahem.

e Sicut de ista. xxxi. di. erubescat. xxiij. q. ij. deus qs.

f Quotiens quip. ponunt. ne quis crederet sola ipsa electione senatoris hanc confirmationes locus habere.

g Nomine. S. eo. anathe xxiij. q. ij. plerisq; : & de si mo. ca. que.

h Eliue imperator. puta gregorium. xo. an.

i Polycpo. quasi primū locum capiens: potest et se dignitatis ordinē hoc nomen.

k Marchio. in li. fcu. ti. cmf dicatur hic marchio comes capitaneus: vel ad nullos habeo ad literam hec verba. qui a principe sibi electis aliquo imperium ultra certos mores vocatur: qui vero de marchia marchio. Dicitur autem marchia quia cara id est locata: inxta mare pleriq; sit posita. qui vero de comitatu aliquo imperium ut comes appellatur. qui ne ro a principe vel potestate aliqua de plebe aliqua vel plebis parte fuerit investiti tus in capitaneus appella tur: qui postea nator nal nullos olim habebat. qui uero a capitaneis antiqui tus fendum tenent: nalual soco sunt. qui a nalualio ribus nalualiis id est minoris nalualiosos appellantur.

l Perpetuum. id est ut ad heredes transeat. ut id est donec exerutiad idem supra ec. lib. de rescriptis & grauioe. c. ff. pio fiscū.

g Literas. nota casus in quo scriptura requiritur: alios nota infra de consti. romana. S. postulo.

n Exprumentes. sic. i. dicēt po os. c. i. de ap. eodu. in fra de fenten. excommu. cā medicinalio.

o Jndebito. idem verbū & c. alis peculum. S. excep q. S. sequen.

p Dignitato. etiam si epi scopatus fuerit. nec obstat in fra de senten. excommu. quia periculosum: que in senten. excommu. non lo quitur.

q Jncurrant. t absolutam tur a solo papa infra eo. S. cōtemptoeo. ioannes an dreę.

r Liberam. etiam illis non nocatio. ſde. p. deu. licet episcopus nec indigeat saluo eo quod dicitur infra de prescrip. c. ij. ioannes

s Doriani. de postula. c. i.

dicta seu aliis tenent' ecclesiis : cense mus eē priuatos: ita q̄ illi ad quos eor collatio: electio seu dispositio pertinet: refuendi ea aut retinen di: cōcedendi seu cōferēdi aliis: seu de ipsis & dipponendi pront ad eos pertinet: liberam hēant potatē: ne talter nobis vel electi ut affligi pe na pertinacia uel cōtēptu: ualeant: sua rionem quelibet mādata: pcepta: oc dinationes & statuta que fecerit: oē qs fuiau quo tulerint: t̄ acquid pe nitus ī ractibus & obligationibus seu quibuscūq; aliis urbis nomine aut tāq; senatoris capitanei: patricij aut rectoris vel officialis ipius ege rit: irrita prosus euīc & uacua nū ciamus. Judicco uero & tabellioes qui super his aut eoz aligbus ptra ipius cōstitutionis edicti patrocia rium: instrumēta publica fcre præsūp serint: iudicatus & tabellionatus of ficijs se nouerint eē priuatos: eoz temptoroz quoqs seu violatoroes p̄ missoz: uel aliquoz: uel alicuius eo rū ab huiusmodi excōicationis sen tenia: preter eā i mortis articulo ab eōdē nonpostīnt nisi per romanus pontifex uel de ipsius petita: t obten ta licētia pōsit non obstātibus aliqui bus priuilegijs: indulgentijs: concef sionibus: cōstitutionibus: cōsuetudi nibus: t statutis quacūq; firmitate vallatis: ī ip remissis oibus nolu nus aliqbus uel alicui fuīragari: sed oia aqo ad illa decernimus nō tenere. Ut ār cuius romanoz: q ex ipsa urbe naturalē duxīse noscī tur originem aut quinis alij qui ip sa eiusse territorio non aduīse fed cōtinui bitatoroes exteritātqs ad honoroes ipsius urbis: aut regimen gratiosius fuctionibus pontāturnō i rendimus q̄ presēs constitutio ta lez excludat: quin ad unum annus dumtaxat ued ad aliud tempus bre uius nominati ad ipsius regimen t officium eligi ualeant ac assumi: ri am si predictorum principum t ali orū fratres uel nepotes existāt: aut etiam si extra urbes t ipsius ter ritorium pacta cōuentiones tanq; ronic seu cuiusqunq; alterius tituli in dominibus uel locis aliquibus iurisditionem seu potestates aliqua temporaliem uel perpetuā obtine rent: dummodo predicta iurisditio uel potestas extra urbem et territo rium prefata cōstitutionem tante prominentie uel notabilis potenta tus exīstat: q̄ eam obtinentes eius occasione uel causa cum aliis ecclia sia a dicto urbis regimineum ipsis tū pūnis aſſtrictionibus & oraculo rōna bili ſcludant. Quāqs in casu negligentie ſſi

g Judicco. id est aduocati : t loqui tur ad modū vul garium per id qđ dicit infra patroci nium: et propter po nitur.

h Dōtio. ste ca sus semper exopti ficatoris. q. iij. ſi qs fuadente: t de of fi. ca. pastoralis. q. ij. respondeo.

i Potianus. odi etiam romani ſpe cialia habebant ſi ubi. vnde pau lus a ducrsus iuris riosos fe romanus cuos testabatur. x. dubius. ſi in addi tionem.

k Ecclesiast. sicut ergo cuius romani senatoris ipsius cīni tatis esse potest: fic t pateo. Cade offi. preto. t. ij. alias nō potest quio presū re uel affidere in p uincia uel ciuitate sua sine principis licentia. Cade offi. fact. Urbi. ff. ex q bus cau. majo. l. bi qui et l. frequenti t. C. de offic. affect. Jn cōsiliarijs.

Q Ualiū. cano uid cathedra lio ecclie ipsis u re uel per sententi am preterq; in ca su negligentie eligē di potestate pauu tio ad papā uno ō uoluitur eligendi. in inferioribus ec clesijs ſper ad. pri mum superioē de uolutur. boe vul. Emanauit ad de larationem eoum que in. bc. & nō. co. bone. t. in ultima glo. t moderni & c. cum in cunctis: t. c. ne pro electu: ut. f. darino dicaz. Et primum dictus bul' decre. fuit ſup tum et decre. alec. delecti in ſi. de qua facta fuit mentio ſ. e. qualiū.

b ſi. 21 iure. ff. e. ne pto defectu.

c Cathedrali. t idem in hoc casu statutum ē de regularibus: ut ibi t de literis: tibus oibus: & c. concil. paduen. c. ij. ſed licet quo ad ea sum negligentie sint bec paria : non tū quo ad aliud casus: ut. ſ. in. pactibit.

d Spectat. quo ciap modo sine ui re cōi sine priuilegio ul prescripta cōsue tudines. &c. eū ec clesia de ea pol. cū ecclesia cum. ſi.

e Debeant. frū mētali. l. di. posthā. & c. ne pro defectu saluo eo qđ di. i. & pleben. c. ij. c. ij.

f Illum. a casu negligentiez ſic a liud est ēſſe i negli gentia: aliud in do loboriare idem ſi. c. ē. cōponuīſſa rius: licet t aliud ē remissū in uno ſi in alio. ff. de bis q̄ no. infamia. l. t. c. ij. ad l. de. ff. de ſuſpec. tu. l. be. in. ff. c. ti. ſuper eo.

g Liqūt. hoc ī telligo' sine simul t semel eligant sine ſeparatim: ff. e. bonec. li. quidā olim dixerint. ſ. t. lau. fed hoc est tenendū: ut ibi no. in vlt. glo. t idem ibi no. moderni omneo.

h Senatoris. ita de ipsius electo: tic ad eos rediret electio: t a due cāſſationio ipsi integrū bērent: ut. i. c. ſi electio.

i Jndignum. ff. e. eum in cūctis.

k Generali conciio. ff. e. q̄ propter.

l Dictum ſupra eo nem. c. p. oximū.

m Eadem. diligendi et prouidendi in ipsa cathedrali ecclesia.

n Deuoluatur. et plene ſcias hanc materiā t bonus uno ongingy licentia. Cade offi. ſi. de ſuſpec. tu. & ibi glo. q̄ sit ecclesia cathedralis. & ne pro defectu nōdat ff. e. bonec. li. vl. glo. q̄ sit canonici eligēdi ſcāt' ēdigni t cathedrali ecclia q̄ eligēdi ptao ad ſuperioē pioximū deuoluebaturnidēe ad dcre. bonec. q̄ ibi non erat aliuo superioē q̄ papa: ſi; postmodū cēdlata illa glo. ſint ad diuīc' qui ibi pofuit dcre. t. c. optato eius bic appobatum. dcre. n. q̄ qui dcre. in dicto capitulo ſuperioēs ipsoēs: ad quos de gēdi ptao deuoluatur: t cathedralibus tacuit: dedit ītelligere: q̄ ad ejus ē ſpectatio ecclesio eo casu ptao deuoluī dcbere: t boc dx t̄ ſ. gof. t vin. In Jtium videbaturnq; qi paria vidētur nō elgere ifra debi tū: ſed tm nō elgere idoneū: ad boc de trans. li. iter coposalas: fed ſi illi nō elegūtent ad illū superioē deuoluert' ptao q̄ tē. t tūp boc nūde q̄ no. mino. & de cōcel. paduē. cū nostris ſi ut ō dixi. t. c. pate. but: aliud i mo: aliud i alio: mentiōnā dixit lec. q̄ ſi no negligēs fuerit i potēdā bonop possessiōe ifra cētum dies: doci facit sequēn ī gradu. ff. de suc. edic. li. ſ. decretales t. ſ. q̄ dicimus. ſi. ait ppt eri mē vel idignitatē bonop possessiōnē amittit: applicat fisco nō sequ ti gradu. ff. de bis quo vt idignis. l. claudius et l. milites t. C. e. t. l. boc dat. Jtium. sicut ergo sacrosāctū ſcīum ppter delicta ad dignitatē nō ppter negligentiā dic t curia ipsius casu nō t ecclio deuoluī. Ut igitur bonus uno originalē casu veritatē: fure debeo de anti quo iure t dispositōe ecclie ptaos cōferēdi ejusmo ad papas ptinc re. xxij. di. c. ti. cōferendi ut literioreo ecclao ad epoos: bc ra. fallit i casibus qui posti modū a iure fuerūt expſſi. Voluerūt. n. iura q̄ cathedrales eccliao sibi dilgerēt canonicos: & ei. ecclasi ſeruādos ē eoī legatio canonici. xxv. q. vl. congregatio. & c. ti. t statuta fuerūt eo tpāb. e. ne pto defectu ? de concel. paduen. c. ij. l. di. posthā. Scias tū q̄ primo emanauit cōſtitutio illa nulla de cōcel. paduē. q̄i dcre. illa ne. p. defectu. Oli ergo ē ſpoſi dcre. nulla ſi canonici cathedra lis eccle nō eligebāt ejus debito tpe: deuoluebatur ei t boc casu ne gligentie ptao ad papā: t ſi de cōcel. paduen. dicemus. ſed postmo dū statuta fuit q̄ in illo casu. ſi negligētie bone deuoluatur ad supe rioem proximū: in. c. ne pro defectu. t boc ergo casu ſeruabāt ur illud uso: fed ad aliud non extēdemus: ut bic videoſed antiquo ſa ri ſtatuinus. refert tamen compoſtellanus plurics fuiſ ipſius trac tatum fuiſſe per papam: q̄ bec ptao archiepiſco conferretur ē in his casibus fed finaliter deliberatio in Jtium refedutur bic nide. t fuit eo q̄ prompti ēſſet archiepiſ t cāſſādo electiō nib' per prouiſionis ptao rederet ad eos. fu rat ēt olim ista opinio vincen. ſ. t inoruit: t fequuntur eam inno. t olti. t de ere. cū in cūctis: ſic ſeruabat curia antea ut ſtatim cōſtitutionē: t ſper intellige bec veracum oēo fācter e ligūt indignū fue fimul t ſemel fue ſeparati: vti di ri. ſi atqui eligūt: tūc ſi uoluitur ptao eligendi ad alios ipſis iure vel ſ ſtatum cū pecant in homag. ut in dcre. q. ti. propter: fac ſ. c. c. ij. Sed pone puto eli gentium peccaut eligēdo ſciente: indignum: roman ſe ergo iuriſdictū in alios: illi nō elegerunt infra ſtuo debitum: quo erit in cafu ſtbonq̄ituod nouerit dce tio ad archiepiſm vel ad pa papā non peccauit fingul ptaos nice capitulum: vt ſ. d. eo. dum. ſi capitulū negligat ad ſuperioem deuoluatur dcto per. c. ne pro defectu: tic ſbc cū finaliō casu ſuperioē in negligētia.

o Secuo. in boc ſcuo: q̄ i inferioribus vtroq; casu deuoluitur ad ſuperi oē: t ēt eadē rō quam ō dixi. ad ejus ēt diſpoſitione aliqua pertinebat ex delīarā feu dioc. diſpoſitio: redit ergo reo ad ſui natūrā. xxxv. di. ab exor dio. Hoc ergo q̄ pena dcre. cā in canonib' bonoz in literioribus diputa tibus ab ejusdem: ēt expreſſum ſ. c. dudum. i. ſ. i. eo. ō. ſi opponit. ſ. buuso. ſo. ibi loquitur de pena illa ſuſpenſionis a biſcopo per tricuniā : que non by locis nili in epoz ſ ſuperioum electibus: oc qua loquitur dcre. ci t cuncto. ſ. clerici fane: fed bic loquitur de alia pena. ſ. piuationis ptae eligendi: de qua loquitur ipſa dcre. cum in cūctis in fi. Sed cum pena ſu ſpenſionis a benefiçio ibi repetita non ſit: illo locum non bēbit: ut ō tango dictus.

p In inferioribus. quibuſcūq; ab ejusdem ēt t regularibus. oli ēt curia ſeruabat ſtrium interdum in regularibus: q̄ cum dcre. illa ne pro defectu equiparetc abbedrales t regulares: fint t cathedralibus ō dictum ēſt: ita vi debatur in regularibus dicendum: ſed non ē tutum: bc ſi locum rō redditur ō proximo nilo: q̄ ſufficit nō teneari de cōcessis dce bic ptae ēt ſua dioceſi ela poſſit q̄b non ē in archiepiſm: ſuper boc dce cōcel. paduen. & c. ne pro defectu ad ſi. Appobatur ēt bic glo. to. t bus. tvij. q. ij. c. i. qui ibi no. q̄ ofa aliqui inſtitut i abbatiē: ēt monachi idigium eligūt: t q̄b no. ipſe ber. in predic ta dcre. bone in glo. vlti.

q Si qui. cōſtitutionem ti curia nō ſatisfacit appellāo qui diſſicultate inrandi ſe credere oppoſita eſſe ueracud que ſufficere deberent ex eo . oium bus: bec dcre. ex glo. gar. poſita ſi. c. ut circa ſuper uerbo. ydaren. glo. gnal. ibidē poſita ſuper verbo ſi poſſet: bic ipſog appobatur opinio.

r Vel decem. ergo ītelligo sēd de postulato uel eo in cui poſona ſca ē. puſio ci dcre. ſi ut circa bec ola expert. vñ q̄b ī eo di. ī ītegral i aliqo reputat: t ideē ītelligao de eligēdo: ſi certā plona appellet. ſ. c. proximo.

s Deuolo. crēpta se bic quo obuio pīt dm ō. eo. vt circa.

t Vel ſi. ep. alia ita vl facere p. gal. q. no. in. dcre. vt circa q. bcre. ipſa ſi by locis nili in appellationibus interpoſito ad papam: ſed ſmā ordo vt ibi dixi fm gar. dcta. ibi idē tenet loquatur.

u Audiēdo. nō q̄ ita dcre. declarat que ſit pena nō ſeruāta cōſtitutio nē illam ut circa. ſ. q̄ nō valet appellatio. dicebat. n. quidā q̄ illa erat pena non uariāta: q̄ ſuper nō expſſio nō auderetur: ſuper expreſſio uero bene p ſi. t aliogo q̄ ēt ubi ſed boc ſalſū: vt boc p̄ſupposuit non uariō nec ſolet uariāo nō q̄ debeant ſi audiri ſi ſup expſſio: t ille vt aliogo expoſi by: vt ibi dixi.

v Sumpſit. nota nō recedendū a verbis legis. vt. q. xij. ſcriptum: de deo. ad aquidiam. ff. de excr. lī. ſ. ſi is qui nauem. ff. de lī. aq. nō aliter.

w Lugo. ō. c. vt circa.

x Et ic. repete credere. cōſtitutio. nulla non veritatem querit: ſed calūniam excludit: vt ibi dixi in glo. ſi autem.

y Illa vel ea. ſed cōra ſi duo paponuntur ēt copulative que ad eum ſi nem tēdunt: ſubſtantialiterum probatur: & de iudi. extraudita: ſuperflua probat one ſe oneraret affringens ſe ad vtrūq; probandum: & de proba. licet. ff. de proba. circa. ſ fm boc ēt copulativa debſoluitur i diſiunctiuam. ff. de ver. ſig.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Progetto Digitale Queriniana Brescia

sepe.xvi.q.iii.placuit.idem ē ergo proponere copulatiue vel distinctiue: cuz vtrobiqz sufficiat alterum probarisi per predicta iura.pbasi: ō de redarguitēr cetera.rndeo obiectio supradicta vera ē:q; quo ad probationē bi sufficiat alterum:sed non quo ad obiecta.noluit.n.illa cōstitutio probarobis? posudere fed obiectibilibus.ē.q nihil caliūnole opponere:ō tideo voluit q; sm placitu super oibus iurare tur.ſ.n.iurat vera ce ē; ad victoriā sufficiant:tā illud iuramentū cuius obiectoz malicia non excludit:timo et deē obiectoris animum ēē sufficiet eſt vr credrisi fias:sinfacta eſſet illi iura monitor: conoz.i.cui go duao.

1 De cōſt.ē.expeſſio ul obiectio in appellatiōe.

QUis.Dn.ſ cerū p ſonā ne digat appel lat cōstitutionē:vt circa ter nare tenetur.dcere.ſta tra ea fuit de glo.gar.poſita i dcere.vt circa ſuper verbo appellare:i.qual.ſuper ver bo ſi.ſcr appobatur hic ipſop opinio.

b Certam.ergo ſcias ſi ſ certā:puta ne ſit electio nil canonica:vel ne ſit ſ tenoē pauliegio:p ecclēſiā.ō.c. cōsideraumus:vel ne ſit tot ac aliquo ex cōcato vel homoida vel bis ſilla:tin.non bs loca cōſtitutionis: nō per le pyſa.n.ante electionē ſ ſ certam perſonā appello:per te vndo q; ſ homa electionē nil obijcere vel exprimere poſſit:cū adhuc non ſit fca: qō nō eſt te.de bepon.ſpu.ad diſſoluendū.idem in perſona.ci.n.nulla exprimam perſonā que ſ illam poſſum expamere;

c Nominatas. intelligo hoc ſine ſit propio nōie:puta ne paganus ō matia:vel appellatiuo:puta ne filius.p.nel ne archidiacō nouve ne pamicuri ne vel bis ſit vel alia certa circūloquōne:ad hoc.ff.de rebus ere.l.certum.ſi te teſtib.ex quadam.

d Aligatur.vel poſtulatur.de pōuiſſe nō erat dubitatiōq: expteſſā erat in ipſa decre.vt circa vt iam dicā.quid ſi appello ne ad electionē admittat? codē mō credo dſtingādū:cum vtrum ſ incertā:puta ne aliqui excōicati ire gulares ēē. tunc nō tenear:aut ſ certam: tūc tenear conſtituto;ipſam ſequar per banc decre.

e Rid.ſedem apſcam.repete que dixi ſ.c.paxtimo.

f Fiat electio.dubitationis cā fuit:qz in decre.vt circa dicebatur qñ appel lat ſ electūs:ſi hic non appellatur ſ electūs.ſ ſ dligendā:ſi nō audet bere loci cōstitutioni:tūc ſcno ēvt hic videor:ſ tic bicebamus olim per illā lias q; tbi ē pouiſio facienda vel fca:qz fiat in facienda pouiſione ſeruanda erat forma ſi appellatiōe:ſi in facienda electiōe:ci illud.c.illa parificet:ad idē ē.c.ſi forte.ſ.ſi poſtq.

g Ul circa.ē.ca.

h Facta.ſcias q; ita intelligēdū curialeo dcre.illas.ci eadē rō ſit vtrobiqz. nō q; fiant bec dcre. determinat dcre.vt circa:ita dico ꝛ determinat dcre. ō.c.c.ſ.na hoc ibi dicatur electionē:poſtulationē vel pouiſionem ſuam ſer uata ſtuno diſtinctione:ad dicā in facienda per banc decre.vt ibi ē dicū. Et ſic ſtuat cardi.ſ facit qđ nō.qui.in decre.vt circa ſ glo.nota ergo.

i Dem.vt non valeat appellatiōne:ante illā ſuper expoſitiōnē.ē. pxi.

JTem ſi per formam.ſi cōpromiſſum eſt in plures:vt cligant per vnuz facienda ē electionē pouiſionaliter:dnt qñ procedeat per formaz ſcru ſimiliatur electo fca non tenet. Otum ſit habuit bec decre.vt bic qz nō. per inno.oſti.compoſ.ō.e.qi propter t.c.in genelt.vt.ſ.patebit.

k Foman.nota q; ſta decre.locum bs in bis electōibus in quibus tbet forma ſeruari decre.qi propter t.c.in genelt.ſ per hoc decre.bs in no.in ma glo.ſ.i.vno.t.compoſ.ō.e.qi propter.ſta bicta loci bs ſi electionibus egreg vel literiorum prelatoz qui perſui collegioz:per quoruin mores ecclēſia ci citur vidua:tain aliis non.oſti.ſ.ſtat intellexit ēē in quocūq; benefitio vſ canonia eiuſq; electio ad plures vt ad collegiuz pertinet:vtibi no.circa pn. primos fequa.fm hoc ergo bicemus hoc qđ bic ibi ōc cōi pronunciatio ne habere locū ſ bis in quibꝰ ſeruanda ē pedicta forma.Jn canonico vero vel bifficio aliqs ſeruāqz ibi ſuffragi ſingularo cōfirmāqz vtrū ſ ſi illi ſ captuli:ſi cōfirmo pedict ꝰ capitulo:vel ſeruo fm ber.qui boc no.l.decre.l gendi in glo.ſuper verbo cōsu:tbi ē te boc per inno.t oſti.

c Per vnū.qz ergo dicit dcere.qz propter:vt ſi collatione bita cligatur:i telligitur per iura postmodū fabricata per vnum olim vice. Rota bat tñ ibi oſten.qz ꝰ bs hoc fuaret curiaūtñ ſatio eratſi olim vno ore ſermo procederet:ad boc.C.de epi.t de.Lqñ venerabilis:ait ab oī bus vno ore dānaretur ſē.nec ob.fm id dcere.in genelicq; ibi fit gulariter non vno ore cōuer degerāt:ſed boc ē ſaltuz:nec bic videor.

cōsio electio ſecūdum canonica inſti tuta:ſic ꝙ per unum ds fieri cus per formam procedētur cōpromiſſi: quo tio i arbitrio compromiſſarijs fcā ſit humana immutaꝙ ab eſ omnibus fit pronunciatio facienda: alioquin a pluribus compromiſſarijs ſca ſit electio eo ipſo uirtibus nō ſubſiſtat.

1 Dem.

STantum ſelicio recoꝺatiōio greg.decimi pape pecdeccſſo rio noſtri de bis qui ad parochiali um eccleſiarū regimen aſſumūtur: promoꝺendo ad facerdotium ſtra inſtitutiōgn eſtā eccleſio ſint puesti qō cū ſit penale ſtrigi poſt puesti gis lazari declaram ad cōfeſſiones

ſi ſic:ſi ſuper.c.C.mahda.ſi fideiuſſor:ſecus in oneroſa:ſebi regnitur expeſſus cōſenſus.ff.de procu.filius.ſ.unium.fm inno.qui boc no.in pcor.in genelt.ſ compoſt.ſ dcre. quia propter.

d Cōſa.ſed nōe ſufficiunt ſingulares cōſenſus.ff.de fer.ruſ. pre. per ſudum.ff.cōia pacti.recepti.ff.de aqua plu.ar.l.ſi actio. legeo ſtle loquūtur de actu qui dunſioné recipit:nec ēt ibi cōsio colegia tozſed ſingulariuz:qz bic ēt no.ō de conſti.cus cōsio:ſed bicō ne gocio loquitur qō diuſionem trāſmutatione vel omſſionez non re cipit;z ſi ſecus.ff.de ſ.ob.l.ij.

e Jnſtitu.ē.co.ti.in genelt.

f Ded fieri.t pouiſiōi cōsio electio:vt bicum ē ſ.

g Compromiſſi.t vtrobiqz facienda ē per verba ſingularia nume rica:ſ.de re iudi.cū ab vno.dicebat dcre.qz propter qui vice eius ecclēſie viduate prouidenāt:nde videbatur qꝙ oēs bērent pouuide re qō ſrp eſt:ſed vnus olim vice pontificatus ē electione facē vt bic.

b Diana.ff.de ar.l.item ſi unus.ſ.ſit ſi plures:vbi dī qꝙ aut non ſentiam bicant aut nullus:ſi fm non vnus aliqs plus.ſ ſ mi dānbus ſiuam per verba ſi plurali ſ nomen portet recitare:t ideꝙ in plurs? iudicibus.ſ.dcre iudi.cū ab vno:ſ ēt no.ff.de ar.l.ſicuti.

i Jubſiſtat.rō qz tūc iudicat eſſe electionem:quot ſit numero eli gentiz:vt ō.c.in genelt.

k Tantum.dcre.ō.c.ſi cano in collegiatis parochialibꝰ ecclē ſijs z aſſignto ad ipſarum regimen locum nō bs.ē.no.q; de cre.cum ſi tanto poenebat de dignitatibus e beneficijs curatis z pa rochialibus eccleſijs.dcre.ergo ſi canon ſolum de parochialibus dicens eccleſijs ad dignitates extendi non debuit:precipue cū non ſtuſtin ſit penalis:vt ſequitur.

a Stantum.ō.c.ſi cano.

b Parochialiū.que dicātur parochialeo:vt ut bdri ē.c.ſi cano.

c Promoꝺendo ad facerdotiū.boc vez nili in cāu.ſ.ci.ci.ci.ſ.co.

d Jnfra annum.numerandi a die quo poſſeſſionē pacifica bahu it:vel per ei ſtent quo minus baberet.ſ.c.commiſſa.ſ.i.de pacbē.ſ.ij.nec curri inſte ipeditoz:vt in pedicta dcre.cōmiſſa.

e Aliquin.ſi ſi non ſecerint ſtra annum pouiſionem.

f Potuit.intelligas integro lapſo anno:quod bic vt infra.eo.cō mitta.t.repoſito.

g Chod.ſtantum.

h Reſtringi.nam odia reſtringi ſ fauoreſ ff.de regu.in.odia cū ſuin cōcordantijs ſ.ff.de liber.t poſt.cum quidam:ē benignior in tꝛpetatio facienda eſt in penis.ſ.de regu.iuris in penis cum ſuis concordantijs.

i Declaramus.boc olim fuerat ēt declaratum per quandaz ctra vagantem alexan.de qua dixi ō.c.quāuis ꝛ.c.ſ.ſi que incipiebat dilecti.

k Collegiatas.Nota ergo qꝙ aut ſunt ibi plures ut collegium au nonuled ut ſinguli.in primo casu locā bebūt bere.becūs ſecundo

ecclēſiaſcē.ſi aliaꝙ parochialeo erti tertiꝰ:t ad aſſūptoꝙ ad earū regimē non extendeſeed antiqua iura ſerua ri debere potuit in cilde. ſ Dē.

SI cui cligēdi poteſtas data fu erit ſub hac formaz:ut ipſe fcere ꝛ ſi gillatim uotio ſingulorum de capitulo exquiſito ꝛ ſi ſcripti redac tio illum eligat in quez plures de ca pitulo partium comparatiue maio rum conſenſu:ntlicet conſentientes maiorem partem totius capituli nō attingant:ipſeqz ſcō buiuſmodi ſcru tinio ꝛ in ſcriptio redacto: intra tra ditam ibi formam cū in quem non maioꝛ pars ſed plures ō dicto capi tuloꝙs in quoꝙs alii dirc erant no ta ſua:ducrent eligendum:talio elec tio cum peter formas quāo genera le conciliuin ſeruare ſtatuit in electi onibus celebrandis:decernens eaꝙ ſi aliter ferent non ualere:fuerit atte tata robur non obtinet ſtimatio.

QDem.

VOruūdam oculoo ſic uitium ſtruatur collegium ſupioio audre: pa ta q; boc facit er ea:tunc nō bebit locū dcere.pone exemplū de no. ep.nunc.ē.j.tbi de boc per inno.t facit qđ no.lau.t to.xvi.q.vij. t bic ꝓtimuo.

l Ecclēsiaſ ecclarem.nā bodie ecsus in regularibus aqō dic ut in de.de ſtatu regu.ne in agro.ſ.ceteri.

m Antiqua iura.ē.c.t .ci in cūcto.ſ.inferioz:t de bac cōpulſoꝛe ordinum plene dixi ē.c.ij canon in fi.

n Jn cū. Sic ofpoꝛmuſſus fm tradita ſibi metam ſcrutatio ſ in ſcripto redactio uoluntāſ ſingulop ibi eligat i qué ſi maio pare capitulo fed plureo aliop cōparatione conſeſerā:nō ſy eleno: cum pcter formaz cōcilij fuerit celebrata.

b Lau.dē ſi plurib⁹ dī:nō.c.ſemper remanet:t dy ſtta dcre.ium gi cū dcre.ſ.co.cum expediat.

c Foma.que non ſ de permiſſo ordno pabēdit:ut ē.c.q; prop ter t.c.ñ.ecclia uſtra per banc.n.erat reperire electum non a maio ri parte totius capituli pacifica eccleſie.

d Secreto.idem t multo magis ſi non ſeretoꝙ:tunc eſſet obuia concilio qi propter:ſemper locū bs rō ſtrada.

e De capitulo.idem ſi non eſſet de capitulo: ſed vocē bērent:vt ſi ca.ſ poſt.cum ecclia ſutrinat:t.ē.cumana.

f Omnium.puta ci.ci.xij.canonicop.vēſentiunt in rnū. uij.l alium.ij.in alijs electus ſignat a.v.electus eſt a maioꝛi parte cōpa ratiōe pūiſ;ñ a maiōꝛi pte capituloꝙ.v.ñ ſit maioꝛ pare ō. xij.

g Jpſeqz.in quem tradita ē pōa buiuſmodi.

h Jſi maioꝛ pare.ergo a contrario ſi digeret illā in quē conſen ſiſſet maioꝛ parsoaualeret electo.ſ.ci.ſ expediat:qđ illa ſoma per ꝓ ci.ſ.dſtguit:ſi ſubſtata non ſit.

i Poter.nota illa duo equiperari pcter ſ ſ.ſi.de fi.ſinſtru.patio ralio.Sz nōne nominatus a maioꝛi parte aliop ꝓparandꝰ:ex quo placuit omnibus q; ipſe eligeꝛeurꝛ nominatus ab omnibus:nnde t in electione ro.pon.ſeruatur interdū boc:q; nominatus a minuo ꝛ a dua⁹ partibus de conſenſu omniū bēatur pro ro.pon.ut no. compoſt.ē.c.ſi ꝙ.ſ.cabſ periculū:cū de q; ma solueriſt certus fomaꝛ feruari:t ꝙ oēs conſentiāt:ſi non ſeruatur ſome: nō ſy ele no.cardinales nec artātur nec de facto feruari fomaꝛ: fed ſufficit q; due partes conſentiant:ſ.cl.cet.

k Colium.ē.ci.qi propter.t aduerte q; ſicut ꝺicī ē.c. ſicut cum

ſta decre.fidetur ſuper fomaꝛ ſtuma eſolij dicam q; ubiq; non bit locum ille ſome non bēat locū ſta dcre. Sz qñ ſit in dignitatibus per quas uidua te non ſit ecclēsie:ſeruareur bec fomaꝛ ad beneficia ad canoniaꝛnō vina retur electo:ſuper quo vide quod dixi.eo.an.

l Non valere.ipſo iure.

ambitioni execeatꝛ: quaſi ſue pro feſſionis immemoꝛ:qua contemp tio bonozibus abiectio diuitijs ſpre tiſqꝫ delitijs arbitrium propriū ſub iugarit alijus dñoꝛcrto reſpiciuit ad arartū in mnu muſſadū pcceptū ter ruunt in litigioū anfractuo ꝛ cā rū ſtrepitibus ſe inuoluerunt:ꝛ extra adminiſtratiōeꝫ propꝛi ordinis ſo lū plature cōfcendere mobūt electi onibus:poſtulatiōib⁹ ſuꝑ pouiſioi bus de ſe in diſcordia celebrauto un pounde peſtādo cōſenſū: prebedi affenſū a fuo ſuperioꝛe nonnūqꝫ er tota lecēia potiuſqꝫ obtinere:t quo ad ſtarus et eccleſiarū diſpendia noſci mus prouenire:ſec prouidura maio ra:t antea ueruſiſ fomulam.**k** Co letꝫ igit bue pelli ſalubri remedio obuiare pīti cōſtitutiōe ſacrimuat nulli religioſo pedicatoꝛ: minoꝛus bermitaꝛ ſancti auguſtini aut quo rūlibet mēdicātoꝛū ordinū ex electi one poſtulatiōe:pouiſiōe ſeu uoca tiōe ad aliquā extra admiſtratiōne ſui ordinis pelaturam in diſcordia

m Jſ mitatio.t ſic ē eligē too paiuari debeat ea nice pſate elegendi:ut ō.c.qua propter.

QUoūdam oculoꝝ. Decre.diuide i q̄tu oz partes. In prima ponit cōstitutionē eāin. Jn ſecū da cōstitutionem circa me dicantoꝛ. Jn tertia cōstitutionem circa non mēdicā toꝛ. Jn quarta ꝛcertum. Et circa in ſtima:qꝛ ex uo canōe quocūq; modo fca i diſcordia de religioſo nō dicante ad pelaturam ēē adminiſtrationem ſui ordinis nō acquiritur ili tuꝛ: nec conſtitue poteſt ē ſ ꝓ lati licentia. idem bc voca tione facta a minoꝛi parte numero ad qualibet pela tionem de religioſo nō mē dicante:t eaꝙ factum iri tum decernit.

b Oculoo.ēt oculoo mē tio q; purus ofē dq; tribꝰ ē.c.ſ.c.multi.Et oculus corpoꝛis qui ds eſſe pudi cuꝰ:vt.xxvij.q.v.qui vide

rit.Et oculus adminiſtrationis qui ds eſſe pouiſiuus.xvij.di.diaconi.t. ad.j.t.vi.q.i.coꝛoꝛ:t bc oſt.arbuld.ad boc.

c Excēat.ſic ē.c.auaricie.

d Jmmemoꝛ.mene auida potentie nec abſtinere nouit a retinēdo:ne gan dere conceſſionec adinbc:t petati conſenſum.xlvij.di.rirum:t.ſ. de con ſec.pbēd.betcſtanda.

e Donoibus.xxvij.q.ij.ſcripſit te ſta.regu.ea que.

f Dunijs.i.q.ij.ſ.rerum.retino.n.propꝛioꝛ monachatui ē ſtrade ſtatu regu.cum ad monaſtꝛium in ſi.

g Dilioni.xij.q.i.non dicatio.ſ.c.ti.ſi religioſus.

h Multa.t ſic nō fuit apti regno dei lucc.ix.c.t ꝺ de ro.t ro.re.magne.

i Lingua.ꝙ a monachis aut religioſis fuit penitus cuitandū:ō.c.ſym. c.tuno cum ſuio concoꝛ.

k Jmmolauit.t hc ouco cōuerūtur in lupoꝛ:ō te renū.nili ci paidem. ſ. ꝓpoter malueam.

l Solum.ō.c.ſi fudamenta. ſ.ne ät in ſi.

m Electionibus.ergo elegi pūt:qđ bic ut dicā.ſ.eo. nullus.

n Jn diſcordia.intelligo i diſcordia fieri ſine duc ſine plures celebrate ſint e lectiones ſine ma tñ aliqđ ex bis ꝺicendꝰ ad quoo ſpectat electiom ō.c. cupientes.ſ.ij.vero.

o Superioꝛe.cuius ſolum licētia alius fuffcit.l.c.ſi religioſus.ij.rūſo.

p Extenta.t ſic nō valeret:ſi ne boc coſtaret:ſi de puni.ej olim.ij.ſit nec eſſo fentio extenta:ō qđ me? cā.c.perlati.xv.q.vi.c.t.nec abſolanus.i.q̄ſ me.cā .c.vno:nec hiia extenta penudicat repetēs cōuge:ō de cōuer.cōia.accedēs, q Dūpēdia.vtadiacēs.c.cupiēteo:ō de cl.ſtitu.xxiij.q.viij.ſuper bis.j.de uſuris uſurarijs:de conſt.c.ij.j.de ſepul.c.i.

r Dubnoza.ſi. de colla.in tantuz.

s Jn antea.occurrēdi ergo fuit:ne nō ꝺ.c.ſi pau.c.i.ci.ſui ſuio coꝛoꝛ.

t Pedicatoꝛ. Hō ſuper ꝺdicatoꝛeo ſimitu:qz antiqoꝛ fuit ipſop inſtra tioꝛadet nō de pauci.ſed pedā.nimio.ij.de pauc.in bis.ſ.de excel.pela.c.mo .ſ.de bere.c.i.ſuperſcripſtio cū ſimilabus:t de rel.do.c.i

u Mēdicātū.mēdicātoꝛ q certas poſſeſſioo ad redditū bēre nō pūt:ſ.p quēlū publicā no unia ſibi certa mēdicatas.ſ.de rel.do.c.c. Quid ſi mē dicās ego poſſubel ad archiepiſcatum uel epatū aliū:ſtatio puto ſū fub bac.p bbinōe indicādi:q; ſi ſit epūs nibilominus ē be ordine mēdicātum.

x Ordinū.in alijs enim bic nil nou iuris ſtatuitur.

y Diſcordia.quid ſi opponatur aliquid quod votum diſcordi tñ nullum

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliniana Brescia.

redd:at:puta qt talor eraht q:ſi cõſenſiſſent electiõ buiꝰ:et alijo elegiſſet nõ valeret electio:et ex6ciat:ſuſpẽli ad irregularem:nãquid tiũ poterit eſ ſentre:ſtatio crederem q:in eo caſu non obſtaret bẽ cõſtitutio:ar.&.c.ñ qñ: ꝛ pone exẽplum.ſ.c.ex co.ꝛ boc ante oia videretur examinã:dus:cuius cuẽ tuo &.c.ñ ſonꝛ:boc maxime cum ſupradicta dicãtur notoria ꝛ probati once parate offeriãtur:ad boc ꝺ ter.ſtb.ſpoſ.Iuan.ff.

ad exhi. Lui:ꝛ alij ꝺdicen tes limple debere bẽrriſcꝫ rumen:ꝛ hup boc vide q9 dicã.ſ.e.indẽtatibus. §. .Declaratum ẽ:bodie q9 hic limple ſtipeñ dicendꝫ ꝛ.ſ.§.por.minoratus:q9 ſtlunt i ſco non in ſentone ud unio effectuꝫ:ꝛ i de. e. ti. q9 cira.

§ Cl acquiatur. ergo cõſir matꝰ pot nõ poterit: que tuo antiquum by firmare: ẽ be.ſ.iuſtru.inter.

z ¶ Paiono.ſm qꝛ i diuer ſuo ordinibus diuerſa ſut pꝛeſidentiã nomina.ꝛ boc ideſt.de patrio qꝛ et co.

¶ Illoco. Hota qꝛ boc verbum ideo q9 eraꝛ men dicantuꝛ nocatoꝛ ad ami noſtrationeꝫ ſui ordinis ñ bebet locum ite.ſ., ſed ita bꝫtur ordinio antiquo.

¶ Mauro. Hota qꝛ ly minoꝛ pars effet ſaniorꝫ:ñ non poterit electioni bus ꝛ conſentire per hoc ſiam:credo tñ ut ſ.§.pꝛoxꝛ.dm q9 ſi maioꝛ pars ꝓa ta eſſet ipſo iuꝛcuta q9 vota reciderent i minoꝛem:q9 tunc poterit cõſentire: qꝛ ñ ẽ eſſet a minoꝛi gremio a toto capitulo:facit q9 no.de poſtul. gratiã.

¶ Charlibet. hac pꝛopoſi oꝺinio fuit alteruꝫ hac ſecularis eꝛdinꝫ: ſic ſene generaliter pꝛohibuit boc quo ad pꝛelatuꝛas q9 ꝓuita. Alij ẽ q9 ad minuſtrationeꝫ pꝛopoſi oꝺinio nõ cõpchendat:et ro capituli in pun.c. poſita ſit generaliter ad nõ medicatoꝛ. pamum tenoꝛ:ſi papa id voluiſſet ex pꝛeſſiſſet:ex ſtoꝛ ꝓoxꝛ.§.ad boc be deca.ad audiencia.ſ. de pauli.ſi papa .ꝛ.reſpondi.n.ſi.

¶ Dnoꝛ.numeꝛoꝛet.§.

¶ Pedatoꝛ. quod ſi monachus rector parochialis eccleſie eligatur i ſpm ud ꝓlatuꝛa minoꝛis pars numeꝛo:inſiquid poterit cõſentire ud acquiꝛere ſibi:tuncſtato videtur q9 non pꝛeſtam que ſupius dixi:cauſe:ſcias ꝓdictoꝛ vel ſtatue exiſtãtis.ſ.n.ud bẽ:cũ nihil ſit cõtꝛa.q.ñ.ne pꝛo cauſſibet: ſi negaꝛi non poteſt:quia monachus uel religioſus exiſtat.ꝛex.q.d. de mona clꝺo in ſi.

¶ Iuano.ſi igitur ſuperueniret cõformatio:id non ỽualeret:cum a pin cipio ſit nullum:ſ.audito cum ſi.

¶ Q Uo ꝺuao.nõ põt electuꝰ duas electiones pꝛoꝓpꝛi petendo eſ formationẽ ex illo:ſi ꝓpoſſet ſe cõtinuam alteꝛaꝛ per quam cõſeq ui poſſit hac intẽtionẽ effectꝰ.neceſſe ergo by alteram eligere qua electa ad al teram redire non poteꝛit.

¶ Duao.ad qđ ſe facto facꝛit hac electionẽ facte de eodẽ:hoc facta et electua eſt eo ad quoꝫ pertinebat pꝛopꝛio iuꝛe:qꝛ tuebatuꝛ ea tpo elap ſum:facꝛat idem electuꝰ a ſuperioꝛe ex iure deuoluto:ꝛ vtrũq; pꝛoſequeba tuꝛ.vel forte facꝛat aliqui contꝛpti in pmiſſi quibus poſtea pꝛoceſſum eſt ad ſam.vel aliqua alia ſolẽnitas omiſſa fuit in pamis:que reſtauꝛata centu in ſeculo. Sed dico:ad qđ ergo ilta beſtia pꝛoſequatuꝛ niſi ſecundam? forte aliqui be ſolo qui facꝛant i pamis:facꝛunt cõtꝛa in ſeculo:unde cui fa facio:ſi id be nec fuit pꝛoſſet uti:ita pꝛoſequeꝛ:ſed ele non põt pꝛo pter rẽm que ſequitur.

¶ Iuſtinal. nec ẽ diuiſim:et in ſi.pateꝛit.

¶ Ex tua.ſi.n.pꝛima valuit:ſecuꝺa non valuit:ſi ſecuꝺa valuit:ergo ꝓma non valuit. In ꝺrium videbatur:vꝰ ẽ be concef.pacbꝺ.poſt electiones ; vbi pꝛoſequebatuꝛ duplicẽ conceſſionẽ archiꝺiaconatuſ:ſed nõ ob.qꝛ ibi non ꝺicitur q9 fuerit admiſſus ꝺ pꝛoſequi mã electionemq;quam multiplicia ut pꝛotuerunt facere eligentes:et ſi qm eligant cõfactabine pꝛeſcripta ꝛ pau legio ſpiali non eſt pꝛobibitum:et ibiſeꝺ bic duas vel plures electiones ſi uer ſas pꝛoſequi pꝛobibitum eſt.

¶ Rationi.qꝛ idem ẽ qõ lex.i.ꝺi.confactudos:ꝛ ſlutecuꝺeni pꝛeualet.vij. ꝺi.fruſtra:ꝛ exemplio anteponenꝺa.ẽ.ir.ꝺi.ſana quippe:ꝛ be boc .ſ.ex co.

¶ Contẽtum.ſi.ſ.e.ide qui.

¶ Effectum.ſ.confirmationem.

¶ Protectetur.ergo nil operatur pꝛotectatio.per Iriũm.n.factum protectionis vlidꝫ obuiare:qđ bic vi xxvij.ꝺi.c.i.& cõ ſtu.ũ.Ud.ꝺe elec. cumana cas.ſi.

¶ Eccle.ad quaꝫ electos ẽ.

¶ Aldeꝛfarij. co electi vel aſ ſe op ponentuꝫ.ẽ.capi entes:ſ.i.c.ex.ut.

¶ Clagetur.qđ ſi ſs.ẽ de iure ſtdi.l. ta ficle.ff.ꝺe cõdi. .l.ſ.ſ.cleric.ff.ꝺe i ero.ac.ꝺe clare.§. nibil:ſ.e.in electo nibus.&.ſi.ꝺe re temp.eap.i multis: ſi ẽ relerap.ad boc ꝺeap. c.ij.cum ſi. ar.ſ.g: liceat in in certo nagari. ff.ꝺe rei vẽ.que ꝺe tota ſanctẽ.ff.ꝺe ꝓbatio.

ſi electio er eo non ſortiatuꝰ eſt fectum:qđ electus cõſentire re cuſatuꝰ poſt conſenſum renũciat ni.ſ. non omnes.§. ſi inertum:ſed ſpecialia ſũt:qđ ꝺic vt no. be li.ob.c.ij.ſ.fiat decre.tta ad qõnem quam anno ꝺiſputauiam va leat alternatiua appellatio.ſ.appello ad archiepm vel ad papa:ſi ſu per quo ꝺic vt ibi ꝺixi.ſ.ꝺe offi.ꝺel.c.ſi to cui.

¶ Eligere.ꝓponendo ergo non ſcurrit pꝛemiſſed ſufficit q9 alte ram eligatuꝰ ſe tenere ꝓpoſitum:et in actionibꝰ ꝺici ſolet.aut cum ſi certus que mihi cõpert actio:ꝛ tunc eligere bebeo.ff.ꝺe tribu.q9 in bereꝺem.ſ.eligere.aut iterum:ꝛ ꝺiſtingue tunc:q9 aut ſũ certus per iuris ſperitum:ꝛ tunc nibilominus eligere ꝺebeo:q9 pꝛotecio cõſulere bebui:ꝛ ignoꝛantia non ẽ excuſatiꝫ.l.q.iuſ.§. notandũ .ſ.de reg.in.ignoꝛantia.ff.ꝺe iu.ꝛ fac.igno.l.regula.aut pꝛeteꝛea facit:ꝛ tunc ſatisfaligac:q9 aut erat erroꝛ pꝛopꝛij facti aut alteriꝰ cuꝰ in cuius locum ſucceſſi.ſi ex erroꝛe pꝛopꝛij facti eligere bebeat qđ ꝓpꝛio facto itolerabile eſt ignoꝛãtia.ff.,ad vell.l. qđ ſi ſi.pp ter erroꝛem facti aduerſarijs:tũc non teneo eligere.ff. quoꝫ lega.l.i. .ſ.q.ar.ſi ꝓpter factuꝫ eius ſi cuius locũ ſuccefſi eligere teneoꝛ.ff. de reg.iu.qui in alteriuꝰ in ſi.ſ.ſ.de reg.iu.ſi qui in iure:ꝛ adde q9 ꝺic.ſ.ff.ꝺe inoꝺ.abbate in pan.

¶ Renũciare.ẽ.ergo ſibi ſũ ſtiꝫ ſtiꝫ ſtiꝫ

de posulla.c.i.

¶ Talem.f.religiosi qui non habeit liberum arbitrium transeundi vel con
sentiendi.

m ¶ Item. ex multiplicatione huius verbi quod hic bic no.q religiosi pñt
eligere dicam.f.c.quoti.

¶ Electio non tenet eligi
diuersis non valet licēta
data religiosis vt consenti
re possint electioni future vel
prouisioni et cum cōsensu
sui superioris vel cōsilium
suoue demū.e.n.si electa.

n In religiosus. mo
nachs abbatē eligi pñ
pōt: nisi sit expresse profes
sus.ad dignitatem ät epa
lem vt in seculari t regulari
ecclesia talis eligi potest.
hoc dicit. Declarat in pri
ma parte bric.ff.e.eu cau
sam: reprobat q3 no. na
so t compol.ff.c.cum ima
gitur: approbat q3 dī
no.ofh.t gof.t abd.here.
ci cām. In ecclesia apro
bat q3 no. ber.de statu re
gula.q3 dei timorem ima
gina glo.compoll.ff.e.cum
cānis: oltendit de voto per
tuan.

o Predicatures.puta palo
raturum:guardianum vel
magistratum:fm q3 diuer
sa fuit nomina talium pala
tuum:qui religiosi pñnt: ff.e.q3cūdam:ad idem.ff.eo.fundamenta.
Sed et hoc in administrationibus q3 pauperibus monasteriorū bs hoc lo
cum:vt in.de.ff.de statu regu.ne in agro.f.fane.

¶ Alterum.hodie religiosus eligi non pōtad prelaturam alterius religio
nis vel habitus per de.e.ti.cū vbiq.

¶ Eligatur.eligere hī pōt si tacite fuit professus.f.e.et eo q3 in fi.t in.c.inde
nitatibus in pan. Hoc expresse q3 monachus vel religiosus eligi pōt:nec
bs pollulari fed pōt decisionem pollulabitur.fine fuperioris. n.licentia q
cam dare pōtest:nō potest consentire:ff.e.c.p3ea.per quod idem probat f
per dicere.ff.e.q3 sit:t. ff.e.quoniam. De hoc olim opinionem fuerit: t tra
etabit de hoc inno.t oſtū.ff de renū.pōt tñ allationem de voto per tuam cō
pōtū.ff de posulla.ci.gar.ff.e.q3 sit:t dicebat quida quibus faucbat ino.
t compoll.monachum extra suum monasterii debere pollulari nō ob. de
re.per hanc:vbi dicebat dictum ipolatum alias in cardinalem eligi pollet
alius extra suum monasterium pollulari debebat. Illic dicebat indistincte
cum eligendū.ad dicere.pōt translationē riidebant illum fuisse pollulatus
propter ordinē ejusdem:hodie tenet eū eligendum per hec tura.

¶ Expresse.ergo non solum seculario eligi non potest i abbatiē:vt.ff.e.cū
ab nostram:sed nec religiosus tacite professus:vt hic t.i.eo. inde in tractu
in pan.vbi in abbatia sed in quosdā alios dicunt:et hi per tacitā professionē
bene eſt quia monachus et votum solemnizat.f.de vo.t. mucho ät folum ba
buus sed professio fuit monachi:ff de regu.porrectum:tale ät professionē
in scripto facere debent:vt obuiet illis:si p. fata redamarēt propria scripta
ra.xxvij.q.i.omnes femine.l.q.vij.falubriter.num.

f Item.um nō erat irrita ipso iure:sed irritandum per fiiam:ff.e.cū
causam.

¶ Monuit.nedum tacite professis: t minus sūt obligati nouitij qui pñt ad
seculum remeare: nisi appareat eos absolute voluisse votum mutare:vt.i.de
regula.non solum.

b ¶ Regularibus.quasi dicat interdū cathedralio ecclesia seculario est.i. se
cularium canonicorum:interdū regularium:et quo tacite professus in eis
digi potest. Sed que t nō quare in cathedrali regulari eligitur non posset
fieri in aliqo nisi pōtquā deterat lan.vin.tan.gof.t compol.in predicta decre.
eum cām.i.per excellentia ejusdē dignitatis t ordinum:et ejus et secularis i
mediate pañt monachis:et probatur idem ff de iudi.cauſamnō ne fe.va.c.
i.vbi monasterium erat mitum cathedrali ecclesie tote seculari. Tamē t.
q3 ibi dixerunt q3 barbouicū.cathedralis ecclesia ibi erat regularis:fiē
t multe in anglia.fed ver.ibi videtur tenere contrarium in terra glo. vi.de

in conferatione religiosus dicitur:et ita religiosus abbatet:t epūs
puo monachos ad professionem recipit ut abbas:in autem.de fan.
ep.§.iubemus colla.ix.t facit ad hoc.de vo.t.ro.redemp.c.ex mul
ta:t.q3 no.de capel.mo.c.ii.

¶ Cum expedat.forma electionis tradita per decre.ff.e.o. cum
dicti non est tub
lata per loquēs cō
cilium qua propē,
hoc dicit. Et nota
et hoc pōtuppo.i
ſignandum qd ex
pedit:de pe.di.i.a
lud.xi.q.i. aliud:
ff o vo.t vo. redē,
magnet:t poſſe et
pedientia utilitatē
ſpiritus ibi pate.
to,an.

b ¶ Suffineri vale
ant. reprehēdūtur
hic illi qui volunt
ſuffinere ura q3e
nūus ſūt contra:
ubi ergo apparet
de contractione nō ſu
ſtinentur:ad ides
.C.de iofti.t.ſi q3
ſ.ff.e.cedia vic.ti.

c ¶ Decretalē. ff.e.
cū dilecti.

d ¶ Inquisitio. f.er
go forma illa parti
er ſcrutinio: t par
tim ex cōpromiſſo nō bic pyſſ pticipāt dicēt illa forma cōpromiſſi
ſi dcminati: t ſi bñ advertat ella pōt de facto t melior: t expedit nō forma
iudicio meoqb bē dāmno. nō.n.volūt canonici libere ius ſuū
t alios trāſferre: t dare illi pōtāt phicēdi plañ:ip forma ſcrutinij gra
ce t perdere:nec obs bñ ſcūt illa forma ſeruaretimo t boni iuriſte
pactica ignoratio ei ea defuiit.expedit ergo ſeruabil illa forma.

e ¶ Capitula. Nota q3 ſecus ſi decretare de maiori parte dicit:tunc t
cōpromiſſum illi deoſſent in qui maior pars numero nō maior ea
pituli nominaſſet:qz tūc electo eſſet nulla:ff.e.ſi cū.

f ¶ Excluſi.ff.e.q3 propter. dicebat.n.quida q forma illa ſolitata
erat p dcre.q3 propter:t boc videbat tenere ora.t pdicta dcre.i fin.
qui dicebant diuerſas electionum formas:vt ff.e.cū dilecti: t prop
tera ibi tres tñ formeret fm alios due approbari videtur:t ppte
ea ibi dī aliter electio fa non valeat fed ſenum e.q3 vt hic videtur
e propterea illa ē forma cōpromiſſi ſi cū certa dcīmatione:vt ff dicti.

g ¶ Ut puto.i.ſicut potest ant. cōclum q3 propter:cōclum tñ et
dcre.fuerit eadem auctoue.

C ¶ Clm nō dceat.accedēs ad fe.ap.p ſtruēdo negocio electiōis
per dcre.cupiēs:quando hac de cā ſtādo t redeūdo integre
per ſpatium.xl.dierū:ſubindūde pōt fructus biſiacq3 quos pape
poſſ i ipſa ecclia reſidēdo. Et nō ex hoc pōtuppo ipſū q3 dcat q3
ppte beneficiū reſignāt:ff de vo.t vo.re. magne.nec.n.bonēſti eſt
officiū ſuū alteri fore damnoſū.inq.q.iij.§.item ſ criminali.verſ.ven
tus:ff de reſcrip. ſtatuti in fi.ff.de fur.li.ſi ſeruus cōs.ff.ad nicl.l.
vl.§.i.C.de admi.tu.cum quida:ff de fideiuſ.perueni cū li.

h ¶ Iurta. Vñ q3 p hac ſtam dico q3 ſi talis eſt caſus quo infrūctus
nadarius alterius per dcre.e.cupientes:puta q3 ex.gñ.t ecclesia ca
thedralis nec regularium:vel ſi ē talis appellatio nō imediata fabice
to q3 ſi deuoluatur ad caſū cū nō bēat locū dcre.cupientes:ergo nec
illi dcre.pñlegii p illā llasz:t cōcor.q3 dixi.f.ei poſſit. q. riſo.

C ¶ Conſtitutionem.ff.e.cupientes.

d ¶ Reſidentes.concor.ſi de.de.non reſi.ex parte.

e ¶ Reſidēdo.pone q3 ecclesia boñ.pñlegii q3 canonici ipſi eccle
pepiat fructus biſiacq3 ſuos q3e bñt in alijs ecclesijs ibñ. ecclia
reſidēdo:aut bj ipſe q3 uadat.p.inſtruēdo negocio pñlegij q3 recipi
at fructus tales:ff de reſcrip.c.alii.boo tñ caſu percipiet.boc ruit
dicere latere.

f ¶ Excepto.que nec dantur ſtudēdūo in theologia:ff de praben.

licet:nec dantur pñbus qui non interſint bonis canoñicis.f.ff. de.
non reſi.c.vno:t ly alia conſtituto fingat ualum pñtem:non fingit
ipſa diuinio officio intereſſentes:habeat ergo q3 pōt bñre qui ei
nunc officio non interſſent:vt in pdicto.c.uno:q3 ē ff.p.cum di
cat tributionem:quo dānabilia conuerti bñ qui pſequuntur ecle
ſiaꝝ.in utilitatem:
t ubi ſolutur.

g ¶ Propterea.no
ta legē pro iuſtrue
do negocio electio
nis aut tua pudicia
conſtitutionem: et
facit ad id q3 dixi
in glo.ij.

b ¶ Hac de ca ſi er
go facta inſtructio
ne t finito negocio
ſola volitate ell p
alios fuozuz nego
ciorum expeditōe
maneret in curia:
nec eſſet ibi pauſe
gium boc:t eſt ba
ſe ille.q3 dicit ler
q3 nō vere reipubli
ce ei abeſſe dicitur
q3 pro cōmodo cum
modi eſt in legatio
ne eſt.ff.ex quibus
cāſis maio.l.non vere.ſed poſtea ex quo redire
poſſet cōpetenter et boc pñlegium redū.n. de tñere quod ob
banc cām fecit:t eſt ſimile huic quod dicitur de teſte:ff.eo.lib.de re
ſcrip.ſtatutum i fine cum ſuis concor.

i ¶ Effectus.puta q3 eſt ſtatutum cōluctado vel pñlegius in ecle
ſia:q3 quacunq; de cā quo abſit:et ſi voluntatem ecclie profequat:
nihil percipiat. Quid ſi talem cōſtatutionem vel ſtatutus iuraueriat
non credo q3 ſic locum bēat boc pñlegiumq3 iuramentum aliud
pōt ſeruari ſine periculo aicē de ueneu. ſi vero.t q3 bic non diſpen
ſat ſi iuramentum:ff.e de reſcrip.cum aliquibus cū ſuis ſi.nec ob.ſi
ſtatuit ſtatutum vel cōſuetudinem q3 eſt principaleqz t ſuramē
tum de illo feruando quod eſt acceſſoꝝ:tolle.n.ſubſtantiam ē de cu
rnara.cū coningat:t quod ibi no. Hoc dcre.bene facit ad q3ncq
de qua querebat olim pan.in dcre.cupientes ſi.cā.due perlone
de opponentibus que vadūt pro inſtruēdo negocio ad curiam:de
beant cōtribuere ad expenſas:ſtat quod inter eos cōuenit.ff.depo.
.l.ſ.ſi conuenerit:ſi nil erat conuentum:dicebat iudicio arbitrio re
linquendum penſatoq; labore t facultatibus nō eratq3 t nullorum:
cum illa dcre.pñlegiat eos i fructibus percipiēdis:ſatio arbitra
bitur inter eos offerre debere.

a ¶ Ex eo qui contra. Ita qui opponit euidentem defectum ſcien
ter vel perſone cōtra promouendā ad aliquam dignitatē:peni
tet forū.ſtatum cām reddit.

b ¶ Promouendum.ita igitur tria ſūt paria:cōcor.ff.e.vt circa. Et
nota q3 dicit dignitatē:t idem dicit ff.e.ſi forte:t idem.l.de ver.ſig.
cōſtitutionem:qui apparet q3 dcre.illa ſi forte non bylocum in
aliqo beneficijs:vt ibi dicit.

c ¶ Manifeſta.ibi.n.quo ad caſum noſtrum ſūt ſynonimate:ides
deſignant:vt.i.de ver.ſig.cōſtitutionem.

d ¶ Ad eius qualitate.boc vult dicereio qui opponit foste vult ob
iectum renocare:vnde cum opponāt euidentem defectum foste
vel perſonedicit q3 vult infare aliqo obiecto t recedere ab obſtati
non renocat obiectum fed qualitatem:vnde nunc vult ſimpliciter di
cere q3 patitur defectū:fed renocat id quod dixerat q3 defectus erat
euidens:illud eſt renocare qualitatem tantum:t neutrum potest:vt
bic video.

e ¶ Excludi.vt ff.e.ſi forte.

f ¶ Defecit.vt ff.e.cū.ci.

g ¶ Penitere.vt ſic ibi non licet mutare cōſilium i alterius detrū
tum.f.de reg.iu.mutare non ſuis concor.ad idem ff de elec. publi
cato.nam q3 quod ſemel placuit non potest amplius displicere: vbi
nerſatur alterius intereſſe.f.de re.tur.quod ſemel.nil in calibus in
quibus iura penitentiam t variationem admittunt:quoq3 aliquo
bi nota.t eſt ſimile bucrū.e.et quia duas. Quid dico pone pro

monendus conſentit q3 opponens renūciet obiectui vel qualitati obiectui
tudet non conſentit:nunquid boc poterit opponere?t videtur q3 nonqz
quod pactus pōbibet ff.de poſtulan.Lquoe pactus:t cōcor.ff de cregu
.e.vltimo:maxime cum in buiuſmodi electionibus eruberet indicio offi
cium:ſi de elec.cum nobis olim cum ſimilibus. In contrarium videtur per
banc litteram:quia dicit in
pñncipium eius:contra
quem ff.e.quilibet poteſt
renunciare iuri pro ſe ſtro
ducto:ff de regula.ad apo
ſtolicam.C.de legi.q3 fauo
rē.ff de regul iuris q3 ob
gratiam:ſatio videretur p
pama iura:t maxime ea
rationeq3 ea ſi probetur ta
lia obiecta promouendus
ſtatim debet repellitq3 ipſe
bnic iuri renunciare non
poſſit:cum ſtad eo lotes
fauear:ſi non probatur ob
iectum:tamen ei nocet:ſi ta
men probauit;ſi ſic videtur
renunciare non poſſe buic
iuri inuito iudice:t facit
quod dixi ſupa eodem ſi
forte.

¶ Ex eo q. canonicus
impubes ad electio
nem non vocatus non agit de contempta.non poteſt cum poſſeſſio ued o
neris laici nec clerici electioni intereſſe non debent. Emanuit primus de
tum ad declarationem eorum que in concilio Trident.tan.gof.hec. t modernt de
etate t qualita.et ratione. Secundo ad declarationem eorum que no.
ber.innocen.t oſtien.de inſti.ci.t ab.ſ.eo.ti.in genesi.

b ¶ Epiſcopi.quid de inferioribus dignitatibus:ne bic vulgaribus ſuiſt
quibus arguimur a verbo:inſra pe pūnle.ſi papa primo reſpondo in fine
tum ſimilibus:videretur q3 in inferioribus ſecus:eas ſi de inferioribus ide
voluiſſet intelligidi expreſſiſſet:ſupa de deo.ad audientiam. Contra pa
to:cum ratio.e.que infra requiritur ſit generalis:nec bi repetatur de epiſco
porum dcre.ad pactandum in electione iuſtragium ff.e.t boc bene probat
f.de indemitatibus in pan.

c ¶ Pupillari.que eſt in mare minor.xiij.an.in femina minor.xij.nec diſti
guimus:an malicia ſuppleat: ſcut nec in fimenda tutela.C. quando ta.
vchu.Lindecorisinſti.quibus mo.finitutela in pan.licet fe in matrimo
nio vel ſi delpō.ipa.pubereas:vt bc bocad idem infra eo. indemnitati
bus in pan.

d ¶ Tua ecclesia. Nota q3 minor.xiiij.an. dicitur idoneus ad beneficium:
ſi ad canonicatū cathedralio ecclesie:de boc ſi de prabē.ſuper inordinata t
ſi.de.hec relerip.ſi eo ipſo.

e ¶ Contempto.q3 aliās caſſationem iduciſt:plus i electiōe nocet ſi mul
tog.ſcientio:ſi.e.venerabilem t.c.bone.

f ¶ Furio.ſcripti.

g ¶ Quam rationē.que deficiente iure ſcripto allegari poteſt.vij.di.fruſtra
t.ix.di.fana quippe:ſupra eo.vt quio.lec eni eſt omne quod ratione con
ſtat:ſona da.conſtantio.t ſenece ſepa.xxxvij.ad lucilium. Sū vno ubi
enuia fabricere te fabricam rationis.

b ¶ Diſcretione.ij.q.vij.t.tria de corpo.viij.et.parte.C.de fal.mo.li.i. Et
per banc litteram bico idem de furioſo per pardicum.§.tria t.xv.q.i.§.ut
ttaqs de fac.ab intel.cum dilectus.ff.de inur.l.illud:ci nec tales matrimo
nium eſſe contrahere poſſunt:de ſponſa.dilectus.xxxij.q.vij.neqs furio
ſus:nec religiosum vouere:de regula.ſicut.ci.

c ¶ Suffragium.ff.de ur.nunc.l.ij.§.impuberes. Et licet ler indignum
nobis videtur eum qui ſtablem meritis nondum adeptus eſt poſſe per pl
tulegia militum ſapientum bominum iura tractare.C.de.cella.mil.l.vltima
t minores ſpontulae decurionum accipunt:ſuffragium tamen inter alios
non afferunt.ff.de decret.l.puni.§.minores. t ſi pancpo dei veniam ea
tis nunobuis non videtur cōcelſile q3 ſine decreto alienent:vel extra pefe
etas etiam liberam administrationē patrimonij habeant.C.de bis qui ve. eta.impe.
.l.eos.ff eum accuſare non poſſunt nec teſtificari.q.vj.i.probabuntur.ibi
q.vij.ci.nec teſtamenta facere.q.q.vi.§.diffinitiua:t talis etas pona eſt ad
malum.vij.q.i.c.t.et ff bec littera contra tan.t bar. bic.qui diterunt in
queſtione dominicali que incipit tutor:cuiuſdam q3 pupillus patronitū
maior.vij.an.pñtat unū:t tutor eius aliumpaterfur pñtatue a pupillo:p
d

eio facit. xvi. q. vij. decernimus.

k (l) Ibi qui. Fratres vel monachi nec billigio Ibi o an sint clerici: prout dicitur singuntur in cooperibus: i. bicam i glo. ij.

l (m) Tacite. In electio autem requiritur expressa professio: ff. co. nullus: fi. co. ad nominationem in pau. Plouicq ergo non admittuntur: ff. tenebat abbas in glosa in pauc. al legata: ad boc. ff. de fla. liber. I. statu liberum: licet tales gaudeant priuilegio canonico: vt. i. de feten. excō. religiosis: tamen non sunt veri religiosi vt. ibi.

m (n) Conferri facit. de consuetudine ergo hic loquitur: monachi ergo vel fratres professi indulcite admittatur ad hoc. ff. de ar. cam o lim. de feten. excom. cano nica. xvi. q. i. generaliter. x. dij. di. a fabulacono. hodie tenus: quod tñ ut in clemen. de sta. i. qua. vt. bi qui.

n (o) Ex clerico. in plebibus ergo vbi sunt clerici: facit consortii non admittuntur consortii laici: ergo i hospitalibus i locis humilmodi vbi sunt solis laici consorti ibi bene eligunt sibi pistorem rectorem magistrum vel mathematicū & ca. cum olim. nec boc bic prohibetur: ad boc. i. c. ide natibus. 3 pc.

o (p) Electionibus. tale enim ius non cadit in laicum: supra eo. mathaeus. t. c. facro sancta: etiam consortium vt bic. Quid dico in questione facti: in alijs quo ordine puta humiliatorum vel in aliqua ecclesia feculari prefuperfuit laici consortes: debeant ad electionem admitti vocatur per hanc confuetudinem clerici nolunt eos admittere. Nacrimur quid unus dicit q. de iure communi consortii laici ad electionem non admittuntur: vt bicsed decre. tia non tollit specialiam locorum ordinem vel personarum consuetudines per scripturas supra eo. li. de consti. licet: quare ille preferipte consuetudini flari debet. non ob. q. in talibus non valeat consuetudo supra. c. mathaeus quia illud loco verum fecidum innocen. t. ethen. qui boc no. de iudi. c. ij. de lati eo postulione: i babitus non de consortio: cum ergo consortium fit ecclesia tibi parsonis. xij. q. c. duo stale uis spiale preferibere potest.

a (q) Si postis. si ab electione cathedralis vel regularis ecclesie in scripti fex causa probabili adjecta appellat ad papam: ea pendente confirmatio facta per ordinarium non valet. Requirit decre. cupientes non solum q e tenuo venatus fed q virgo ad finem negotium profequatur: t habet locus etiam si ab appellatur a cōfirmatio vel prouisio boc bodie non.

b (r) Ecclesia. Hota quo ad cathedralem ecclesiam bene erat statutum: q. ap pellatio deuoluerat eo ipso q in scripto e causa probabili interposita ei fet: supra eo. quinto: i fed de regulari non fi erat expostum. parricate qui fit regularem cathedralibus: fic supra eo. ne pro defectu t. c. cupientes: i fed causa. c. c. ejusdē.

c (s) Scripta. hic. i. de ap. cordet: te boc ff. c. ti. quinto.

d (t) Probabili. vide illud fpeciale in this ecclesiis q: fufficit q appellatio fit interposita ex causa probabili: licet causa fit falfa: ad boc vt deuoluatur: po teft effe rō: quia maiora facilius deuoluuntur: vt supra de appella. ad boc tua in fine.

e (u) Sed dom. ap. ego fcena fi ad inferiorem: cum enim ista decre. ponat fuis casum procuratorem contra regulam infra de appel. non folum fecundo refpon fo quo cautur punto conflare debere de veritate cause antequā reuocetur attentata poft appellante sententiam interlocutam: ob boc gia a casu expost fo non recedas: fed antiquo: i generali: uti in alijs ftabor: i potuit effe ratio reatrentia fe. ap. t vt melius vifitetur. Et quia ifta maiora de facili tranfit ad papam: vt in predicta decre. vt debitum in fine. fi appellatur ad legatū: non puto hanc decre. locum habere: licet bic foleat examen legati fano ef fe examen ap. fe. Sed video q li appellatur ad fedem ap. non fufficit adire legatum: i nisi partes conuocabrent appellationi renunciandi de appella. conflitutum: i de offic. lega. ita dulti. c. dicet: et bini fupra eodē: cupientes circa pan.

f (x) Canonice. fine aliqua praxitate: vt. ō. c. quinto: t. f. c. prouidat: t primo i quirant de receffu: vt. ibi.

g (y) Potuit. fufficit enim q appellatio fit interposita et causa proba bilis: ad boc vt deuoluat: t alias competentia iudicio iurisdictionem reuocet.

h (z) Firmitatem. si. f. c. prouida. t. c. ti. c. ti. vi.

i (a) Si dectus. ap pabat q no. guil. t gar. ō. co. cupien tes. ō. g. ti.

k (b) Iura. si ergo talis erat electus q venerat ad curiam non obstante tamē illa constitutione: licet ante finem cau fe recedatorem nō habeat ibi locum ptinuitorio: nec eius pena: t facit quod dixi i dece. cupientes in pan. super verbo omne diata fubiecto: i et ō. co. cum non de ceat.

l (c) Constitutionē. ē. c. cupientes.

m (d) Vbi. t ita putatur qui mente offendit sicut qui mentes t verba. ff. ō. iurif. om. iu. si fi quis ver. q. dum proponitur. ff. ad macedo. fi. iuliauus. §. mu tuum: tñ magis prefertur intentio verbi. f. de ver. fignifi. intelligentia ei .c. propteresa. Et in contrarium videbatur: quia constitutio penalis erat t reftringenda. ff. de poli. interpretatione. fufficere ergo vi debatur q venerat potuit conflituto dicebat: fed contrarium eft ex ratione. illa enim funt paria non venire t venire: i fine licentia recedere xvi. q. iij. rerum de iudi. c. i. ff. de excufa. tuto. l. fcire. §. obseruabit. videtur etiam talis offendere verba fecundum q no. in. §. q fi per .xx. fuper verbo executionem non ob. quod dicitur conflitutiones penalem non extendendam: quia in boc non extenditur quod erat de mentenec puto electum ponitur: qui eo tempore quo non impe ditur peccatus caufe per. xx. vel .xxx. milaria peregrinationis vere nationis vel finali causa iuit extra curiam: non enim recefiffe dicitur qui ftatim eft reuerfus. ff. de procura. pofeno. ff. de tuuo. l. iij. t ver ba ciuil modo non capiose: funt intelligenda. iij. di. cent. ff. de fer us. fi cui: t boc tenet gail. t gar. i decre. cupientes.

n (e) Omnino. quod bic de pena electi venientis t recedentis fine li centia electus ab electione: non extenditur ad electum repetitum de pena oppo nentis t perfonarū inflructarū.

o (f) Cum autem. appoabat quod no. guil. t gar. supra eo. cupientes in primo.

p (g) Confirmatione. in contrarii videbatur. ibi enim non de meritis electionis: fed de iniquitate iudicis agitur: ō de ap. interpolita ad fi. ad quid ergo venirent perfone inflructe: fed coram ipsa verā eft: licet .n. de iudicio iniquitate agatur nihilominus t de meritis electionis: t fic necessaria fi diuersa perfonarū.

q (h) Prouisione. in contrarium videbatur: quia penalis erat conflitutio: et quia fi papa de prouisione voluisset intelligi: tel expressit fet: licet fecit de electionibus t postulationibus: de boc. ad audentiam. Sed cum quandoque aura ifta parificet electiones: postulatio nes t prouisiones supra eo. flatuimus .t. c. et ere. quasi unus ō vno t ne electio inducatur aquitur nihilominus non videbatur vacare ecclesia si fine babet locum conflitutionique prouidere litendit et electio vacantibus: vt ibi patet in pain. fed per appellationem fuspē ditur cōfirmationio t prouisionio effectus: de iure. veniente: un de merito loum habet conflitutio.

r (i) Cum. qs dic vt ō. c. ne pao defecta t. c. ti. vi.

s (k) Cum ex eo. Defuncto pastore ecclesie fuperioro ei: subdi tus ab bus parochialis ecclesie non fibi fubtractus: q vsus ad feptēni um flutendo non tenentur ad facerdotius promouori: t ad subdi aconatum tamen debent promouori infra annū: alias fit priuatus: illo durāte feptēnio ds: illio ecclesio idone pomi vicari de fructib

ecclesie fustinendus: elapso feptēnio ds rector fra annum in pbyteri promouori. Cum dedit banc conflitutionem q no. guil. ō. co. ls canon in glo. fuper verbo pauatuo.

b (l) Laudanemi. ō. c. ls canon.

c (m) Parochialis. non collegiata: in quibus locum bs cōlium: in collegiato nōc: fic in illo nō ē bec di fpēsatio necessaria: ō. c. flatum.

d (n) Tempore. ex quo poffeffionem habauit: vel p eū tē tū quo mus' bēret .i. c. pax. §. t. t. ij. ō pacē. ij. ep.

e (o) Perfonatū. ergo nō per curiā: nifi i casu decre. de pbēd. exurpsā. de q causa per ecclesiam matuina non fiat ibi: nec i dom bo die in casu bauio capituli.

f (p) Refideat, dispē fari ti poterant fa per residentiam: i spā decre. ls in fi. to. ais.

g (q) Non fuerint. in fo ipedimento ecclesiastes: vbi in fi. c. .i. c. pa. §. pauo.

h (r) Et nunci. poft illud cōci.

i (s) Acceptare. ga nolebant fic ftiam pasby teriam.

k (t) Prohiciendi. de mag. c. ti. t. c. qi nōnullis.

l (u) Parrubus. i quibus fotte pauca fut alia benefitia.

m (x) Opportunitas. licet prouident ura q opportunitas ad malus tollatur: ti. xvij. q. ij. fuffragatores de coba. de. c. i. t. de. fundamēta. i. de fla. regula. c. vno. i. rifo in fi. ita prouidēte: ne opportunitas tolla tur ad bona: t ē de magistris. c. ti. de fla. pro remedio. t bubentio dispēsationē propf ftudius ftudere debent nō in cathra vel nullo fed in ftudio generali: vt ō dc. nō refi. tur: alias pauilegium non bebuit: vt ibi.

n (y) Subdiaconatus. per boc dicunt quidam q fine dispēsatione de cōtate pōt in minoribus cōflitutus eligi ad parochialem ecclesiam: t dem alle gant. i. de paben. fi pso clericio: t. i. de influ. ci. Sed puto hēc dico abran aquo ture illuo bere. ō de ea. t qua. pretera non recedit nisi in casum re pentur expressum: nec ob. bere. potuit. n. dispensari vel per illas apellio licas: vel per plitationē patroni ecclesiae parochialem ecclam i minoribus cōflitutus: fi dispēsetur cum talinecefe habet infra annum subdiaconus fieri: fic intelligo illum tertium: t tres de boc ē fi dicta. dece. li. p decessū.

o (z) Chalti. Ho dixum bonop ecclesiae esse possessionē: boc xij. q. i. cc. pedit. xvi. q. 4. qui quicquid ō de vi. fi. ca.

p (a) Dinosatur. Hota ex posterius circa futura cauen. i. xxij. di. in nomine: ō pacura. c. i. t. ō. c. fundamenta. §. digne.

q (b) Retrocedere. militando negociando vel vxore, acepiendo qō plit ipli dignā: i minoris' statuit ō de. 3ta. c. i. §. q fi i latus nō. f. de vsu. c. vno. p Dona. pauationis ipso iure.

r (c) Exercea. pudicit bec. flatuto ecclio t pfonis: fic ō. c. 23 nobis olim in fi. t. i. de regul. beneficium.

s (d) Diuulsebrias. ti. nō debent propsio militare flipēdijs. xij. q. ij. charitates.

t (e) Secundo. addē de minoribus q ti ad mai' ipo dispēsati fanctissimi fieri pōt ex ligneras dict.

u (f) Elapso. cum ē tl cfl elapso anno a fine septēnij.

v (g) Dona. pauationis.

x (h) Omnibus. flatuoi dicit. Primo q ad pena pauationis rectoris paro chialē ecclē nō. primo requirit: q anno integer fit cōpleta. Secūdo q anno ille nō currit iuste ipedito. Tertio q p pauatione ecclia cui ē oferri nō pōt. Quarto q nō pmoue ti eo anno recepit ecclam. vt fructue anni propet

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

tenel ad restitutione ipsoy: et q ea melius cōsulit: eodem fuit et dy indēnem.

f Parochialis. nō collegiatas: ō. c. statutum.

g Tantum. qz ammodo ante finem anni non recuperatas aliqua tempo ra statuta ad ordines recipiendos de quibus ō de temp. ord. de eo. vel. in pene sit nisi ipse ordinatus non eſt diaconus ad subdiaconus.

h Laudab. ō. c. ſi cyanon.

i Elapſus. facta compa tatione: vt di. 5. ſpōr. In primis videbatur: quia lex dicit: q ſi prāmiſſis mōi facere inſtā infra certū tpus: tam tpe tñ lapſum eſt: q̄ annodo infra illud ſpō fieri non pōtūt totum tpū non tranſiret 5 te age re poſſum. ff. de ver. ob. l. hoc tm. c. l. Ita ſtipulat' eſſem. vnde et quo certum erat illum ifra dies proxmos ueri non poſſe: videbat pe na cōſulat: ſed hoc tenebat qual. c. gar. ō. c. ſi canon. p. l. ff. de ſ. ob. Ita illa ſtipulatione. l. Linſulam: ubi et paſſe di ſtipulationē pena lem nō cōmitti ante diē: ſi ſi certū parere nō poſſe. Nā ſi certum ſit ēdēmodē exitum: nec pectum dy de nec exitat. ff. qñ. de. le. d. bus' legatū. ad ſria pōt rñ dēri: vt no. i dcā. l. hoc ture. vt. dic añ diē agi poſſe quāñ ſtereſt op' laboatū ſi effect ꝑ pmias urnbuoſed ad pena non ex in fcidūt z bñ.

k Holēte. timento non pōt cōferri: qz non cōferitur ſtibria antecū nacēſ: ō. de cōſt. ꝓbem. c. l. q. Bono. et dāpli. labore pt cōferi nō obſtante illum poſſeſſōe. de. pabē. l. q. ſpō. dem vtdo: i mote naturali: q. certum ſit clericum monſtrū: non tñ cōferatur eius bñficium ante mozē: vt ō de con ceſſ. ꝓben. c. l. q.

l Pacifica. Quid ſi nactus ē poſſeſſionē ſtlī minoſis parte bonoꝝ: cū qui dā q̄ non curat tpoſcetus ſi maiozē. l. de reſtu. ꝓ. frequeno: die fm qđ. qui boo. n. ō. c. q. ſi liberum by cercatum cure animag: tenetur hac cōſtitutione. ſi tñ minozis partis bonoꝝ poſſeſſionem bēat: q. oera po primopalis ē c dignioze: de eta. c. qua. cum ſit ad boc de conſe. ec. nd al. q. i dubijo: z cuo rōne tenetur ad ſacerdotiū promouere: de pabē. extrapāde: ſcuo ſi non bēat liberum cure cerarū: ſi poſſeſſionē bēat ē maiozis par no bonoꝝ: ad idem ō. n. dudū. ii. circa pin. vnde dicit hic latera ſpōno ee dele: regimen cā. Quid ſi poſſeſſ nactus eſt poſſeſſionē mouetur libi edito uerſa: ſcitur quid. q. ſi in continenti in ipſa poſſeſſione ſibi mouetur: ꝓ poſſeſſo cōtinue turbatur: ꝓmouetur non tenetur: qz ue in continēti fuit i tē. ō. c. officii. ff. i cer. pe. locat: q. no vī paciſca fuiſſe que no ſi durauit: ad boc ō. c. ſi poſſeſſ. ſ. q. ō. de. ſ. ſig. nam z ego z. ff. de in rē ver. ſi ꝓpo patre. ſ. verſū de pe. di. dua. z mutuo: hoc cōtra dubiuo. ff. de pecu. q. ō debetur: poſſy ergo ei q̄ eadē ſi perderet: ſi in pacbyrati oadinatus abigo bñfico mei dicaret. cui. di. duoem tñ. Sñ ꝓ poſſeſſionem aliquā diu obtinuit fine lingo hac cōſtitutiōe artatur: ſuffuit q̄ ſomel cpi pacifice poſſidet cr. ō. dudum ff. de ac. emp. l. er empto in pm. aliter ſuo velle quibet poſſet ſibi ltem cōſingere in fraudē bnine cōſtitutionis: nec ob. ille facciebere pote ratio: mala dicens in e culpa. C. de acqui. poſ. l. vī. C. de ure. bñ. fanamus. n Ibi. De ſtem. lic. i. de ꝓben. l. q. ꝓ.

o Iuſto ꝓdumento. ſic. ē. eo. q. ſi ſit ad finem. pone q. toto illo anno egro tauit: vel alioqn erat egro: z eōmendabat bonos non poterat vel eū ꝓpo ordinare nolat nd bis ſtiarbe. n. fant tuſſe cāe que exeſabant eum: ꝓ ppr bāc cām bicoqz elapſo anno ſtatim illo ſi vocato poſſit alter eccla cō ferri: vt in pdicta decr. lyuit tenus: z bonchuo eſt tuſſi cantat: facere. p nūcian illum pnantiā: ſi non oādit diſpenſationem ad iuſtum impedimen tum. ita ſi boc oinſo fiat collatio: pte poſſa vemente z de inſto impedimē to vel diſpenſatōe: ſi dum facieno collationē cañam faciet: de re iudi. eu. ber tolduſeſ: q. iudice vel illi ad quoo collatio ſpectat nō ſit tegare eſſe ad nerſarioo conſtituere: nec qđ ſubſtat faciendā ē collatio: : nili ꝓmo babeant uno in reddeo cōmuni" eligitur altera via: vt ſine alia ꝓnunciatione fiat collatio.

o Eccleſia ſpoſa. tolle q̄s eſt ſi. ſ. nullatenus ea vice tē.

p Exhibo. quidā bñt bic in ſta: z ad quam inbabdem reddidebi: tē.

q Audiuio. luc. C. de bo. q. li. l. vlt. vbi ſt puerilis.

r Sacerdū. vī. C. cōia de ſc. li. di. in. ſi magis ergo cōſideremus ſo ſtū. ꝙ verba: ad idē. ſi. poſſy. ſ. cō. ō. vī. hic. intelligēda. t. c. ꝓpter.

s Ea vice. intellego. i. illa vacatione: alio lec eſſet ipoſita verba. facile. n. eſt ſibi. ꝓcere vni qđ ſatet nolle oſſeri rez: poſtea retinere. to illā ꝓmo cōfere. fm illoo. q bñt in textu: z ad quas te inbabiles tē. nō eſt dubitano fata.

t Iterato. nā qua rōne poſſet ꝓmouēri anno finito iterato eidem cōferri: eadē rōne finito ſecūdo z ſic bic de tito et ſic de ſingulis: z ſic canon frustrare tur eo. ꝙ. ſi. cōſtituto. ſ. dem eſt. ꝓcō. ō. de teſti. l. vii.

u Intendēdo. ſi ego intēdebat a ꝓncipio. ꝓmouēri: ſi poſtea mutata volūtate. ꝓmoſ nō fuerit nō tenet ad ſtitutionē ſui cnumq; vey puto ō peptio añ mutatā uolutatēi aliqo credere ſe eu eadē rōne.

v Podmodum. elapſo anno.

w Datata. Hō g. fraus purgatur: ſic ē mota interdū: ō de loca. potuit: z. ſi. reg. iu. moza ubi ō. bz nō exiſtī ſpectari: cū vnū ꝓſtit i alo: ad ſpectat vnū ſ. ē. li. ō. ſſerip. ſi ep. ſcō. ē. dudū. i. vbi ē boc.

x Podmodum fuerit. ad facerdotiū infra annum.

y Podmodū. ē. i. vtute. ꝓmoſ: nō fuiſſet. ꝓ regulā vñā i vtroqs.

z Obtinā. ſic. ē. ꝓpter cum ſuo corpo.

a Indēſ. pon. n. illi g. fruc' percepit nō ſt ſolucēo: : ita q: ieſti cet ē anno ꝙ nō ſ. be ſolu. odardum: dubit ē coferenſt: vt bic video: : hyc logitur nō ſolū de obligatōe: ſ boo aie ſ. ē. ſi foto iudicali: dū mō de tali credulitate vī fraude: ad fiat fidei: nō ſ. q fraude allegat illā. p babyt. ff. ō. ꝓba. quod. ſ. q. bolor: ꝓbabit ſi ꝓ piscias. ſ. ē. pr. c. ij.

b Abbatē. Abbas ecclē' elect' i epiſcū tribuit nō poſſe hac illa ꝓpe vel legat de tali. Verbo ōi g. legat' de tali' poſt ꝓfimare electioē ꝓpe exꝓpoꝝ: redig ñ fine ſpiali mādato. ꝓclarat' g. no. ber. ō. ſi poſtu. c. ul. ultra medū glo. cōpo. tbidē ſ. pn. z. q. ñ. no. moder nt de cōſtic. cum venerabilis. g. gar. ō. c. cupiētes. ē. ſ. dēmog.

c Ebbatē. idem ibidīgas de quobbet alio ilerioꝝ prelato ab epo: qua eadem eſt ratio.

d Ebbatē. qđ cognoſci pōt p decre. ō. ꝓui. ſi papa: idē ſ. ſi bectio epo quo ad boc: q. ꝓa pōtifex ſine lītis epi non tranſibunt.

e Epꝰ. idē de alijs dignitatibus puta ad alium abbatiam: ō. c. nullus cum ſi. c. ſeq.

f Elegiſti. dubitanōē fuit cā: epo q: ā hs libet volati ſine lītis pa pe ds pobtulari ad alū archiepm vī epm: : ē. ſi ſtigat ſi ñ ulet electo: cade ꝙ ſi ñ vlebat ſi abbate imediate ſubiectum: p id debit pobtulari ñ dignitē ad illud ſpiale in epoū de remi. nili ei ꝓbē. ñ. n. quoq; by peter ſtinam tranſlationis pobtulandum eſt: et probatur ō. ſi. ñ. religio ſum ꝓ. c. nullus: : in bio que no. ō de poſtu. c. vlti.

g Exnde. qz elegiſtu: : non poſtulaſtio.

h Podmodū. ſi. n. legat' ē: ſi. ſi i illa. pulica: ſtinqz dāſi ꝓbēt. h. q. dā poſtea: q. volūtate: uriſdōnē ſt ē. pulicā ſibi ē: ꝓtā: dato. z reo undo: ſi. bic. q. ꝓtā: ē. uriſdōnis: ſit nō pōt ēt bec. ō. de cōſtic. cū venerabil. ꝓmā. probat bc offi. lega. q. ſtālatione ſ. c. p. ſ. ō de ſe. cr. ad emuniā cū ſi. ē. q. dic ſit i. pulicā mſtuoqs ē. i. q. ſ. q. ꝓmiā exmiſſe dūmō i legatōe ē: tadbuc lītem dare pōtē ō de offi. le. no. ſi. ſit exmiſſa. ꝓmiā: ē legationē fec': ē. ſic poſſet ielligi bec. ſta.

b Latere. ſ. cardinalis. ſ. de offi. le. c. ij. in fi. vbi dicem be boc.

c Mſſus. ſubaudi. vel ab alio g. dēret ſuper boc ſpiale mandatus ex ſti. c.

k Deſerendi. ſcitat. n. inferiorē no deberē ſine ſui ſuperioris licētia ſuum cedēſiam de renun. admoneſtic nec ille ſine pace licentia qui ſibi ꝓximus ē fa perior: vel ſui lega ti de latere ſuū mo nali. tram deſeret.

l Trāſeundi. qđ ſi abbas nō ſit ex emptaſy paulegi us by q̄ abbas ad epatum non poſſit aſſumi ſine fc. ap. li. centia et cauſa fo re. q. abbates ē re denūcē recūſuoo reo monaſterij di ſpergant: : bēs ō boc paulegio. xvi. q. 3. dūne eſt: ſi. nil quid. potest legat' de latere buic dare licētiam: ſtatio videtur ſibias dcere. ar. q. ſic: quia pōt oia prater exceptas: de offi. lega. q. tranſlationē. xvi. q. 1. frater. ff. de offi. paefe. pacto. l. mas: ad boc. l. de. v. fid. c. 1. i pan. Unde nō q̄ per hanc decre. reprobata eſt opinio oīt. nō. ō. de conſue. cum vene rabilis. ꝓbebat. n. nō. i. de renun. c. vlti. in pain. q̄ illa legatn bēbant ſpiale mandatum ad ſtferendi abbatem exemptoꝝ: alias ad facere nō poſſunt per boc. de offi. le. q. tranſlationes. fed compo. nō. ſ. dicēs q: ex generali legatione boc poterāt: : cuoi opinio bic appobatur: vt videa.

m Podmodi. ſumptum ex eo qđ no. gar. ō. c. cupientes circa ſn. ſuper verbo examen: : dic podmodo. ſ. de latere.

n Datas. nude minozes legat. non exequūtur officium ſuum eo pōtes ō de offi. lega. e. volentes.

o Imperum. qđ oadinarium eſt: nec pertmoste: mādatio. ſ. de offi. lega. c. q. i. n eo pareo ſunt conſuluoues: vt bic.

p Dere. ff. de offi. pacti. l. uii. ff. de offi. pocōſu. fcd ideo.

q Obtico. legationes qđ nō requirunt ſpiale mādatum: : tdes dicre bamus per dere. ō. c. qđ diligēta: vbi boc tenet compoſt. idem qua non erant bec ſpialiter reformata.

r Legati. ſ. non de latere: vel qui dignitatem illam ſibi rendicant ecclesiarū potestas: de quibus ō de offi. lega. c. 1. t. pe. 1. ſ. i. c. 1. ſ. c. 1.

ot Boc. ſ. cōfirmare epoꝝ archiepoꝝ z alios exemptos.

v Spaliter. nō q nō tñ ualet genus quātum ſpecies: de ap. c. q. t. ō boc de offi. oi. ſi facerdos z. xxvi. di. q. ſi.

w Cōmittam. Hō ſ. tenuter q: ñ exꝓmo ꝓdatuo inferioꝝ epo: di gitur ad epatum tꝝ electoꝝ: ſi tranſire nō poterit ſine lītis: quam dat papa vel eius legatus de latere. ſi canonicus vel alius dignitat' i epſy exemptū vel archiepm exemptū vel ad aha dignitatē exemptaꝝ. lega tus de latere cōfirmat: ſi eriore legati non ſine mādato ſpali. . Sñ at epo in epm vel archiepm pobluelatur: et trāſire poſſit: ſpialis ſtia pape requiritur. z etiā illi. epoꝝm trāſlatiuo ad tē relenatus: ō de offi. lega. q. tranſlationem: : ſic ſine bcre. ofa illeligao. vnde non dcit bic q̄ legatus admittat poſtulationē: ſed q̄ cōfirmat electoēs: ſpi ali non eligantur: vt predixi.

x Epꝰ cōpoſitor. Sñ epoꝝm ſtarium. nō eligit ſtra ipo iuris: ad ſuperioꝝ beuolut ꝓpo. puideāt. ſi eligat ſed idignum: idi ſtere redt ad cōpoſitorē: nō ſi ad ſuperiorē tanā bñrunt. ſ. de. ſi de eius odonatio nō ofenat. ſi cōpoſitor ſuus ſcienter eligit idignū: ꝓ ſe ſolus ab ecclāſtico bñficio triennio eſt ſuſpēdendus: nil ei compo mittēre ſcanter ſtri. ſcienter: : pena predicta ſuſpēſionis nō by locū i epo ꝓpoſitorū: nec i electōe ſtrioꝝ epoꝝ: : religiū illa pena ad bñficia q̄ obtinet i eccla offendat: : ad i bñficio eius q̄ delcet in ꝓ bandē et' qđ obiect i perſonā. Declarat boc dere. multa tura i mul tas opiones: : maxime ea que no. vn. t. bic. de conſt. pueden. conſti tutas in prima glo. ꝙ pbc ber. ō. c. ſi. ſ. t. uno. t. et ibi. ō. c. ne. ꝓpter tu. ſ. compoſt. ō. in cauſis in fi.

bb Cōpoſitorium. ad cōpoſitorium ſui eadem ro ſit ſui pbuenit: : ſi vnū ē in plures compoſitorū: pōt tri bic: : ō. c. cām. q. c. in cāis. c. q. in tus iure cū ſi.

c Epꝰ. idem dignitatibus quo ad pbā potnationis de inferioꝝbus dignitati bus: cum ſemper inferioꝝ ſcum bēant rationes.

d Elegendi. ſic tāc potent et postulare: et. ō. c. cum eccle de remi. p. trāſlationē.

e Negligenter. aliqo nō curret tpoſc de cōcē. pacbē. qđ diuerſtatem. Quid ſi dolo negligenter: nāquid bdbit locū qđ bic dixim qđ di. ſ. ē. pr. puto locū bāre qz bic di. ſuffict. n. q̄ non diligat ad boc. l. de ap. ab cuoibi potenmittere facere q̄ qo ds ſtra debuit ipſe fuc dolo fine neglig tas ad facat cgparātas: ad idem. ſ. de re. eſcap. plenius.

f Epꝰ. tium mensum.

g Statuti. Ldi. poſſ. ꝓcet ō. c. ne ꝓo debeat.

h Superioꝝ. ꝓprium ad ad capitula ſ. ſteriorū' caſu de cōcē. ꝓben. c. ij.

i Impedit. punitur. n.

k In talem. neglige' ſalicet.

l Podmodi. eligendi epiſcopum.

m Trāſlatet. poterāt. n. bīs ꝓuidere ſollicium eligēdo. ſtē alio mō. ſ. non dando ea totū ſpō q̄ bēbantad boc de ele. cū in vtero cap. ſi. ēt ſit no. q. negligentia ꝓcuratoꝝ noce dīo boc ē vt. n. no. ſcutte. c. ti. glo. vl. per dā. n. tantēt quo per fe ꝓ ſe ꝓ alio bebito ſtpo ſit nō fuit. q̄ admodū fer. amat. l. vlt. Ad hāc primam partem ꝑdict expoſſe. C. de ſtp. ap. autem. ſi tñ. ubi dī q: ſi ſi cā appellationis eiugatur ſtrahendi nō curret bic num appellationis ꝓſequēdo: endente coram arbitro cāſe ſi nulle ānī tranſiret: ſed tanc curret cum arbitriū defertum fuerit. fo. dñ compoſitū factum ēt de volantate ꝓſentiū: : eius cui ꝓſentibus bic ē de volun tate eius cui poſtulabitur fm iuno. qui boc no. ō. c. ne ꝓo defectu. in pal. per oia ē dcm in arbitrio compoſitorū: ſtanqz compoſitorū' iudex ad ſi gendum: vt p. ē. c. ſicut. ſ. de re iudi. cum ab vno. Sñ queratur an epo ſtituentes boc mādatus reuocare poſſint: dic vt no. ō. c. in añpenul. glo.

n Eligat. ſ. debitum tempus.

o Imputat. in boc concedabāt ſupradicti doctores in glo. ō. ſi prin. alle gans. c. c. in cūis: : bt bic. in q̄nc generali que ingt canonici cuiuſcū ecclie, peccata. n. fuoo debent tē. ſ. pono. cum fuit cēoc. creptio epoꝝ. qui tenebat in tomo ſ. titi. ſ. in. decre. ō. c. in cauſis in fi. dicebat. n. i boc ſta ſu ad ſuperiorem ꝓtatem deuoluit cum vice capitulū compoſitorū' pacte ti fungantur.

p Ignoater. bic olim erant opiones. ber. tenebat bāc opationem: que bic appobata eſt. ō. c. cām z. n. pedicta boc. conſtitutio de conſt. pueden. et eadem ſtne. oſtt. ibi ē compoſt. co. n. in cām. ō. ſi. bic bēant ſtra per dere. ō. c. cum terra: que dere. non obſt. intellige cam et ibi no. Item illa ſtne boc bicebat q̄ ubi compoſitorū' fungitur ecclie capitulū fed capitulū eo ca ſu iterū poſſet eligere: ergo ſ. ēt cōpoſitorū' ſtanqz nō ē verū: vt bic videa.

q Scater. boc bene dicit: ſtant a principio ſi ignoanter dēgſſent non babe ret locum pena cōdēnata: nec ſi ignoanter ratificent.

r Ratam. trabitur. n. ratnbabino retro: ē comparatur mandato. ff. de reg. iu. boc ture. ſ. decet. z. l. emper. ſ. i. l. de fer. ea. cum quis: : l. de reg. iuris ratnbabitione cum fuio concor. t. bene poterant ratam baberegz fuo nomi ne id erat factum alias locare: : vt in pedicta decre. cum quis. ſ. de regula. ratum quod.

s Dabuerint. in quo casu deuoluitur ꝓpoſito ad papā: ō. c. ꝙ.

t Labere. qz bēbant liberum ſtpuas: ac ſi nona eſſet vacatoꝝ: ō. c. ſi. dec tio. ſ. de maio. ſ. obc. cum olim.

u Eoſdem. probabamus boc olim per dere. de remun. poſt trāſlationē ſi fi. nam ibi non valuit electio vel poſtulatio fca per cōpoſitorū' ſtarium: : nbi ſoluus papa mandat qz compoſitorū' ſtitutus.

v Idem bic. ſ. q. eciā libere ad eoſdem reuertatur cōpoſitorū' tentes.

w Eligat. compoſitorū' ſtarius.

x Idoneum. ō. c. cum in cunctis.

y Renuit. nol poſt ſcelſū renunciat: vel dic dandū extremū: ō. ſi. electio.

z Conſentire. appobatorū' bic ſupradicte glo. ber. ē. repobatur opinio

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Milanesi. Biblioteca Querliana Brescia.

ofti. qui in hoc pūcto dicebat ſtrium in predicta decre. cām in fi. rōne p̄cū in ſuperiori caſu reddit at: q; nerba cum effectu ſūt intelligenda .: ō de. de. non reſ. redatum ꝛ capitulum . poſſet ergo ꝛ ipſe qui ſpūe nocz gerit. xxii. di. c. t. cum ſi. fed hoc eſt falſus propter ſuperiorem rōem: q; ſunctus eſt ſc. Et quod dicit dñs. ſ. t. ſ. ꝓxim. quo ad ſecūdum caſum ſcrum intelligae: nſi aliud cauerē i manda toputa. q; poſſit digere ſ. mel et ſpūaliter ꝛ. tū ter minauit bar. bar. in q̄one fua dicāt: que ſupit qui dam declerant ꝑdtem. vn quod dicebat dñs. ſ. t. ſ. ꝓxim. quo ad ſecūdum caſum ſcrum intelligae: ſcz quādo cōmittit̄ eo cauſu cum ſcilicet indignus eligi tur ab eodem: cōpromittēte quoo illuo odio non concurrit pregraua ri: nequaqs nſi ſcitat pceminitur ra tum habuerit nec puniatur: ſed ipſe ut pena ſtum auctorem tenetur a bene ficijo eccleſiaſtico triennio iuxta la terañ. cōcilium ſuſpenditur: ipſo iu re.(Dubitabit quoqs pena nec in epiſcopo h ad eligendum ſat eō promiſſarius ſic peccanticz di ri. re nullam fenetenam ſuſpenſionis in curratinis de ipo exp̄ſſa metio ba beatur: nec in alioꝝ. gs epiſcoporum ſuperiorum ipſoꝝ electionibus: cū peccatur in ipſo nendicat ſibi lo cum.(Reſtringitur dicta pena ſolū ad ea beneficiaꝝ ſic peccāe in illa obtinet eccleſia: quam ſaltet eligendo ſpaliter nō ſcitur offēdile. (Et idem in illoꝝ beneficijo ēſt cen ſendum: qui alicuius electionis po ſtulationem aut prouiſionem impu

gnāo in probatione deficit eius qō objcit in perſonam. ¶ Item.

P Rocurator ad appellandum cōra electionem poſtulatiōes aut prouiſionem alicuius nō aliter idoneus de cetero reputet: q̄s ſi om nia que in formam obijcere uel per ſonas: ꝓpter que appellare inté dit: ſingulariter ꝛ clare ꝛ cuius poctu ratonio ſint expreſſa: bcatqs ſpecia le mandatum ut randi coporis ꝛ cor aiaqs: quoꝝ procurator exiſtit ꝙ ipſi credunt expreſſa buiuſmodi uera eſſe ꝛ ſe poſſe probare. ¶ Ite.

S I confirmationem electionis ꝓpter debitum uitij ſolēnita tem in cōfirmatione ipſa omiſſa ul er eo quia ipſe qui confirmauit: cō firmandi non habuit ꝑtem: cāſa ri ſcu caſſam ē irritam nūciari con tingat: nō ꝓpter hoc peccēdo ele ctio ſi aliqa ſit canonica ītelligitur i firmari. ¶ Item.

q: ꝓpter.

c) Perſonaꝝ. ſ plurali dixit: ꝛ compehendere electoꝝ ꝛ eligēto: ſ. ē. ut ora.

d) Singulariter. ꝛ dare ꝑ hoc ſatio reputo ſolutam qōnem quā olim ſomabāt gui. ē gar. in decre. vt circa ō. a. ſ. ſufficiat oppo nem dicere: oppono bomiodum periurū ꝛ ſimoniam: ꝛ dico ꝑ hanc litera ꝙ non. ad quā eus in procuratoꝛio ſic ſingulariter et dare ſien deberet expreſſioꝛ in appellatione ad idem fieri non de bere: ꝛ de hoc ſtu in ipſa decre. vt circa in glo. quid ergo.

e) Spāl. Nota q̄ non ſit valet genus quo ad ſpem quātum ſpe ctat ad hoc vbi. xxii. di. ſ. ſi ō. & offi. ex. ſi facer. doo.

f) Mādatum. non credo q̄ in cau ſis tāgi poſſit ꝛ dicit. alla. ſ. de ꝓcu. qui ad agendum: q̄ caſus ille eſt ſpalis in quo ſuper requiri tur expreſſio: adeo credo in matrimonio contrahendo: vt. t. ſ. vl.

g) Eoam aiao. bene dicit: aliao. n. non ꝓuoiderētur malicie. poſſ .n. eſſe ꝓ procuratoꝛ credit ea vera eſſe que non credit dñs. pocura tor ergo aurt ut aiam dñi non in pogram: ſuper hoc vide vt. ſi. di. ſi. dicam. ſ. de iura. c. a. q. ij. ſi. filio.

h) Eſſe. repete credunt.

i) Confirmationem. caſſata confirmatione vel caſſata nūciata ꝓp ter defectum iuriſditionis vel ſolēnitatem omiſſam non ꝓce ter hoc electio caſſata: ꝛ probatur q̄ hoc teneat: q̄ de patet. cum ſit mandatum per integra q̄ ibi confirmatio fuit electio ꝛ caſſata confirmatio ꝓpter iuriſ ordinem non feruatum: ꝛ ideo papa de electione mandat inquiri per decre. ō de re iudi. ad probā dum: vbi caſſata ē confirmatio ꝓpter defectum iuriſditionis: ꝛ ite rū de electione queritur.

k) Electionem. ō. it caſſaretur electio ſeruandum ē q̄ dicitur ſupa c. ꝙ ſi ſ. ſi.

l) Iuris ſolēnitatē. ō. ē. ſ. ſi. ſ. ſi. c. ꝙnoda. ſ. vero ꝛ. ſ. c. vl.

d) Poteſtatē. puta q̄ al non erat iudex vel legitime appellatum erat ab ipſo vel papa inhibuerat. ſ. de ap. non ſolum vel erat excō catus publice iudex: de re iudi. ad probādum. vel ante confirmatio nem reſeruauerat papa ꝙſti. ſ. c. ro ſper ſibi ſiliat: ꝓpter hoc non valuit ipſo ſine confirmato.

e) Ꝓpter hoc. ꝓpter caſſationem. ſ. confirmationis.

f) Canonica. ex perſona ſ. thomaꝝ: ē. q. ꝓpter te. c. cum ſi electio.

g) Iuſtiman. imo ite. ꝓtentur eusdem electionē cōfirmato coram debito iudice: ꝛ reuabitur debitus odo: ſ. ſic nota ex hac decre. q̄

principale nō ſequitur natura accēſſoꝝ: ꝛ accēſſorium ſequatur ſn̄ ꝑpalo naturam. ſ. de offi. dele. ſuper gḷar. ꝛ de reg. iu. accēſſoꝝ cui ſatio cōcor. Sed quid dico: ꝓpoat apparet ex decre. ſi. index caſtat confirmatione? nūo electōis caſtarum eſt ſi ꝓpter ſolēnitatem omi ſam: hoc ē dari vr hic: quid in dubioſano vi dicendum ſupra de bere: quid oppone

batur: ſi ſ electio nem erant obiecta: dicatur ſia caſſatio nitio electionis: ſi de ſolemitate omiſſa tantū loqus bētur bē decre. ſ. in du bio dicat vno ſolē nitatio facta caſſa no cōfirmatione: ad b.ff. de ſupeꝛ. ta.bē.ſ. ſi. i fauī q̄ ibi no. ad. idēs .ff. de excep. rei ta di. ſi ex teſtamēto .ff. de penis ſi pe ten. ſ. i. de reg. iu. ſi penſi ē facta: q̄ quod .ſ. di. c. t. de eō ſi. ec. ſio. Cōſulte ti facit iudex ſi de certat ad iuſtar n̄ q remittur ō cez cau. ſi. de ꝓb. qui no. ſla. l. t. t. q. i. fa ci ad hoc q̄ dō no. modernī ō. ſuper co. bec vera dicit tur: cum iudex caſſat cōfirmationem ſolēnitas ſi cōfirmationē ſ dec notiom q̄ tūc non eſt dubitabilis bec q̄ao. an.

a) Vla ſepe. Si nacante cathedrali regulari vel collegiata eccla ſingularcer perſone capituli vel cōuentus occupant bona a pe lato dāmſa vel vacationis tpe obuentiōa: donec plene reſtituanti ab officio ꝛ quibuſcūq; biſiōis ſint ſuſpēſionem ob. priuilegio ſta tuto ꝛ conſuetudinibus quacūq; firmate: uallato. ꝛ aduerte quia bcre. ella non ꝓuocpalter facit ad tūdum: ſed q̄ vacante ecclia cū immineī electio facienda: ſi canonici vrdeant bona nacātio digni tatis ſibi debere: difficultates ingerunt ꝛ tardare eligentiō bic ꝓo udit: ſic ē electionī faciende ꝓrouide. Idem dico de bere. ō. ē. ſi aut ꝛ. generalit: facit ō. c. vbi periculū. ſi ꝓoulionis.

b) Supe. debuit igitur uue ſuper hoc ꝓoduce. ſi. de legi. nam ad a. ad cēſſ. ſpo. frequēe cum ſi. c. ſi. ſi. de ꝓben. q̄ſpe. ē bc de o ſidēs. impu. litteras in glo. pc.

c) Collegiatas. in aliqs non hs locū bec decre. fed dla. ſ. de offi. oꝛ. ꝑdn. ꝛ que dicuntur eccleſie collegiate: dixi ō. c. ſtatutum.

d) Vacantibus. principali ꝑdato per cuius motum dicitur vdia ātis ō. c. ne ꝓo delecta ꝛ. q. ꝓpter.

e) Curiolon. Nota q̄ ad extraneos ē qui nō ſūt de collegio nō ex tendūtur hec conſtitutiones de bac.

f) Diuiſa. de quibus an teſtari potuiſſent: dicam. ſ. de offi. ordi. ꝑdcti.

g) Expendi. vt. ſ. cupiēter: ꝛ de offi. oꝛ. ꝑdn. ſ. ꝓpon.

b) Referuari. lxxv. di. q̄n quidam. xii. q. ij. non licet ꝛ. c. illud: ſi ſi de tec reſeruato per eonomum: ſi eus bēat re ꝑ ꝓdictio iuriſdictionē vel ꝑ reſtatorem vel admīſtratorem eccleſie ſi quem bs. ſ. co. to cui: ſ de ſup. ne. pcla. eccleſie. ſ ſuper boc adde q̄ no. no. in pcdle to. c. illud. xii. q. ij. Sed pone nacante ſede extra ꝛ ē capitulū ſne eedā ut iuriſdictionē ō de mato. ꝛ obc. cum olim ſ. t. c. n. c. vno ſ. de iuſti. c. q. nīſi eſt vſitato: datuo a papa. ſ. c. eo. rō ne tibus iuri dictione aliqua ꝓouenunt: ꝓpta ex cōdēnatone vel ſigilio vel bu ſtumodi nunquā in bio locum by. pcte. ꝓuta q̄ nonq; ex quo ex pent eo iuriſdictionē ergo ſ eis iuriſdictione fructus qui accēſſoꝝ eſt: de reg. iu. accēſſoꝝ cum ſuis ſuccoꝛ. t. bec ſoue volui dicere ſlud relatum qui in uolatem tē. arebidi. ſequod ē bodie appa batum per de. c. n. ſtatutum: t. ibi vide in glo. bic patet.

i) Earum. ecclaꝝum cathedralium regularium: ꝛ collegiatarum

d) Manent. quia non bimittitur peccatum nūſi reſtituatur ablatum. ſ. de reg. iu. peccatum cum ſuio concoꝛ.

f) Officio. ꝓuidebitur ät gr. de ꝛpbg. fructibus officiatur eccleſia: ſi. c. ꝛ ꝛ ec eo. ſ. ꝓpoꝛ: ꝛ de ap. ꝓuenit.

m) Biſhiqo. gbubuiqs. aliud in cauſa: ſi. c. ꝙpienter. ſ. ſ. ſi. c. ſi ꝓpoſitarius. ſ. p. c. t. vlt.

Sō quaratur que eſt rō q̄ rcdn ſolum a beneficio ip ſius eccleſie ſuſpenſus eſt: bic vero ab omnibus que ſt extra dlam eccleſiam by: bruus ſ. folum: q̄ bic ab officio ſuſpenſus eſt: ex ro non. cū ergo ab officio ſuſpenſus ſit ꝛ ab omnib̄ biſiciaꝝ ibi eſſe ſuſpenſus ſxx. di. c. eo de. ſ. ſi. ſi. ſi

vero. aliquid. n. debeat turba operari. f. de pini. si papa. f. rubo in fi. ꝛ ff. de dect. ad audientiam. C. de codicil. si idem ad boc uerbum illud. q5. f. sequitur dilatoriæ. t. fic no. ex hac decre. t. ex predicta decre. nibil est. t. f. c. prox. ad minuitratorem ecclesie uacantis: fiue datum a iure uel ab homine immobilia aliquare non posse.

1 ❡ Confirmatuo. que sunt alia uideo no. 8 o. ro. 8 finul' fm. dubitari solet an illud administratorio officii ex piret motus papæ: quod patet compo. ō. c. cum nobis oli ad fi. q. non expirationis dia rium. n. 15 pfatem ad boc ff. de iurisdi. om. iudi. t. 1 q. ti. f. de offi. le. c. 13. Ho. ēt dū q' coipo' q' papa dat administratorem uel vsitatorem ecclie cathedralis: postea canonici ēt ignoram ter eligūt ejus non ꝙ fic. nec quasi papa dando uel tatorem ad se pmotionē reuocauerit: fic dicit pnouncialem in curia: sed nō bñ probatur iure.

m ❡ Expedn. concor. vij. q. 3. pontifices: fic mandat q5 per te non pōt q5 dic vt. ō. c. fabragantiæ: i. de tranſla. c. i.

a I Mmutatuo. dnisde decre. in. vij. partes. In prima ponitur conſtitutionis cāe: conſtituto circa personas eligendas: eligendas in monasterijs monialium. In secūda diu fane ponit quid iuris: ēt ipsis mona sterijs plures fuerint electe i dilcordia per solennē scrutiniū. In terna quæ ī ipsi ibi ceterum ponit quid iuris ēt electe per formā compromiſſi aliqua parte ſe opponat. In quarta ibi ponit declarat an dicte. vt. cra. t. decre. ca. pastor. ō. c. de ſent. bonis in casu ipſarum electionū. In quinta ibi ponit me mo electoꝝ aduocatos: aduocatos pro dictis electōibus qui dilcordi am ſeminauerūt uel excitarūt nutriuerūt. In ſexta ibi ſuppadita fit ampliatio cōſtitutionis ad canonicos nō pbrōs: fiue q' hic bñt proprīā. In ſeptima ibi ad boc fit quedam pontificalis: z antiquor' uirum faluator: t panna po boc dicit. monialis non eligit nisi pegerit. xij. annum: t fit tacite uel expreſſe profeſſione eligunt nisi peregerit. xxx. annū: t furit expreſſe profeſſa.

b ❡ Quæ. f. monaſteria.

c ❡ Vdpendia. ō. c. qz propter.

d ❡ Affectantes. ō. c. cupientes.

e ❡ Baudeamus. qz tāc deuitur pubes: de ꝙbus ipa. puberes: t idem eſt in vxoꝝ: ante puberatem ad eligendū non admittur: ō. c. ex eo quod.

f ❡ Peregerit. ſic. f. cum in cānis: ō. ca. 7 qua. c. mouēs de offi. ordinja. cum vigilantiam.

g ❡ Tacite. idem in monaſterijs virozū: ō. c. ex eo qd in fi. ō. c. auaricie. 2. c. fi damenta. ſ. proinde.

h ❡ Illius. poteſtio.

i ❡ Qdnoſilam. idem ſi alio quocūq; nomine vocetur ad boc.

k ❡ Pubertatis. f. de fla. regu. c. vna. 7 per hanc litteraꝝ puto q' in poteſtā ad expressionem claudatur bene poſſit aſſumi minor. xxx. an. t de tabula ō. de fla. mo. com. ad monaſterium ver. puto: ſit.

l ❡ Eligatur. digi probibet: fed non poſtulari: ſic in ejus qui infra idem tem pus non eligitur: ō. c. cum in cānicis: fed bñ poſtulatur: ō. c. unoquat. 2 puto q' debeat poſtulari a papa. l. de ea. 2 qua. c. vno.

m ❡ Z. regiſtrum. olim abbatiſſa debebat eſſe ſexagenaria. xx. q. 1 mulieres laycſed non utebantur illo tureſed per decre. ō. c. cum in canonū. ſ. inferno ra. eligebatur qui attigerat. xxv. an. nāc ā impoſita eſt certa metas quam 15 abbatiſſa ſeruetur in abbatibus locū bēre negoꝝ: t. in fi. c.

n ❡ Expreſſe. Hoc a q' in eligēte ſufficit q' ſit tacite. pfeſſa q5 ſit cum maior ſciens: t ponte ſuſcipat babitum profeſſionē infra annū: t tridio perfuerat: vel cum ſtat in religione vbi a annis: boc modo ſit tacte profeſſio: t boc ve rum in religiōſibus nō mēdicantibus: probatur boc ō. de regu. ad noſtrum 3. c. ex parte 1. f. c. ō. cōſtitutionem. In electa requiritur expreſſa profeſſio vt dict: t dem per ola i monaſterijs virozum: ō. c. nullus 2. c. ex eo quod in fine.

o ❡ Sanc. ſecunda pars.

p ❡ Duplis. q5 ſi eſt nō eſt nouum nec reprehenſibile. tex. ij. di. noſſe: 2. c. 31. 7 ij. q. 1. nec nouum.

q ❡ Diabus. ſi. ō. c. ſi qſi.

b ❡ Non obſtante. boc ſtellgo niſi opponatur id qd eligentiæ votum nulli redatur: ita q' non remaneat due partes: ar. ō. c. ſi qſi. pono. n. q' opponat q' eligentes non ſūt tacite vel expreſſe profeſſi: vel non ſūt puberes: ō. pox. rñ. vel q' in monaſterijs nō mendicātibus fut aliquæ recep tequarum nō valet receptio. l. de ſta. mo. c. vno. ſ. fine. Dacc. falso tacto exceptione admittendā: ad boc de offi. dele. ce parte. 2. facit q5 dix ō. c. quoniam. vbi ergo de duabus partibus conſtat nec quæ pōtur aliquid q5 illas minuat: aliq nō obſtabit excep tio: ſic intelligas bāc litterā. Alij cō tra dicunt boc ſpe cialē caſū noſtro: q' eccliaſtæ ſuſpen ſe: t iterdicte: t fimi les perſone: t eligē tes tacenter ſdignā admittur: t cōpa tabiliter immoues: fed quenon fūt p feſſe vel minores: nonq; non facit numerū. quidā ne ſtro dicūt exceptionem excūſe bone admitti? Eligentes q' celebratio nem recē numeroꝝ. q. 4. nomen ibi pe' numerū eligenti ſuis ſuppanere vel dolere ō. fed ſcienter digno indignam: q' pnitatur voce non numeror: t ſō non obſtat talis exceptio: ſuperioꝝ tñ offi cium bis caſibus nō deficiet: ſequitur. ego id bis in locis ſic ſtatuo: co nabar defendere q' eligentes ſcienter indignā tanqʒ ſuſpenſe t irre gulares repellantur: t voto ſuozum nō ſtetur cōputatione. q. fi boc dicto a minori parte numero poſſit pulcrequi. ca. 1. de tempo. ordi. ſed in tonem dicam ibi. q' numero nō computā. dao: ne videar antiquoz unum contrario. f. in. ra. ſtampi ſtatuta numero: quid dicem? ff. xij. fiut monialæ. vij. nolunt eligere: nifiat finis terminis: alte. r. eligunt? quare valuit electio facta ab ipſo. r. Quid ſi papa interdixit. vij. mo nialibus ne eligant: quare non valebit electio facta a. r. ſi boc eſt in interdicto nominatim: quare non erit interdictus universo? Rñdeo? Pos pone q' aliq; monialeꝝ eligerit alīnatur eōdinouali vt ſi certa ta q' vota earum trāſferātur in aliaꝝ: ō. c. q. dicemus ne voces alterius p tio ly forte fit minor: numero non valere? Ex bis ſimilibus rñndū? vi non bēri debere rōnem voto? q' illarum que elegerūt faciēter indi gnam. fed ȝ boc facit q. ſi non ſit collatio in electionibus monialī tum: vt. i. c. ō. ut de ego. penu. pnuntiamus in eas locuy non bꝫfed boc nō eſt verum: vt. i. dicam i. q. nō. ex boc. Item ȝ id facit. ſi non. c. vbi di multa ſtatuta in bis electionibus: fed id nō ob. q' peter illud fit ſpalia multa: vt. i. patebit. Item obſtabit q' littera dixit numero. item q' ſcindum boc nihil eſt opus ad boc nouum in electiōbus monialiū: q' id erat ſtatutum: ō. c. ſi qñ per q5. c. ex pan. t. fi. per decre. ō. c. ſcriptū in quātum i illo dicitur q' contra duplo maiorem partem numero poſ obiici id q' notam annullat: probam q' q' votum nullum cōputetur in numeros: t bicamus vo ta talum computari: multo fortius vota contēptorum: vnde cum in cauſa facculbus: t indicio meo non ſolum vtile: immo ē necellaria eſſet declarator: t idem dico circa decre. ō. c. quoniā dem vbi boc ola itelligantur repetita. recepi q5 ferunt curia: q' in illa decre. t decre. quoniam peccle ſtetur numerorum q' non debuerunt: nō eccia ſa ſpenſionum regulariū: t alioꝝ: immo q' que reddāt votum nullum: et andum boñ. papam ſic t conſulto drauſſe: vide in de. o. ti. quod circa c q' ab eo. Nā bicemus ſi in cōcordia vel a duplo maio ri parte fit facta electio: erit ne de neceſſitate q' fiat proclamatio. Fm ſomam decre. alis. f. c. ita q' aliter non valeat confirmatio? Et. p cedit dubitatio illa: q: ex quo eo caſu non admittur aliqua excep tio: ut bic dicad: q' ſit facta ſcienter indignā: ſic in ſimili. ff. de ſta. mo. c. ſi. in. ra. Item quid ſi decimus i monaſterijs que per mares regunt: fiat. n. quedam monaſteria monialium que per ptiones regantur: t monialeꝝ eligunt ſibi illam ptionem: ita talia monaſteria fiat mibi nota babebit ne locum bec decre. in talibus electionibus? per ſpn. c. vbi dicit ſtatuimus: vt cum in eis facrit electio facrida: t per ſuſ vbi dicit in. ſ. vt in pan. in quibuſdam mulierum monaſterijs te. vi detur q' ſic facta credo q' in quātum decre. alia inſpicit digestos et factum earum etiam in talibus electiōbus baberet locū bec decre. para q' t tunc eligentes ſunt proſeſſe: fint etatis legitime poſſent acce dere collationē ydi

❡ et merit omittere t bis ſimilia: fed in quantum conſtitu tio inſpicit electam puta q' ſit. xxx. an nouum q' admini ſtret ante confirma tionem electa a ma iori pte: t bis ſimi liaſonte in illis lo cum non babent. et iudico meo er ea bec etiam eſſet neceſſaria declara tio.

b ❡ Officē. ex quo examinare habet t ſupplere: t hec an ſit etiam de facto: ō. c. ex nobis eli: t vbi de boc: i. de poſtula. bone. t. c. 1 xxvij. di. priuilēj.

c ❡ Diligēte. f. de bil: t de pobē. gra ue. nemini enim ci to debet manum i ponere. vt. xxxij. di. ſi. i. xxvij. di. q. d eſt ano. ō. c. cū no bis: t. i. c. vl.

d ❡ Cauſica. ex fo ma debita t perlo na idonea. vnde ſi eſſet illegitima na tā ē. cum in omnibꝰ de ſi. pacibꝰ. per totum: vel corrupta. xx. q. 1. quinculaꝝ: vel alias indigna: non cōfirmabitur.

e ❡ Abbatiſſa. Nota q' pioriſſe non bñdicātur fed abbatiſſe: ne glig'ntibus recipere bñdictionē ītra annū a prie cōfirmationis ꝑpoñ pena per cōbitū vicā. de. fla. regu. antēdentes. ſ. ſtatuimus.

f ❡ Earūdem. ad quas proceſſum fuit per formam ſcrutinij.

g ❡ Proceſſum. boc ſ. in ra. c. publicato ſed eſt in boc caſu ſpa ſeruī dī in fi. Jdē in electione ſummi pontificis: ō. c. fi. de vtanda.

h ❡ Diuertant. non ſic i electione papæ: q' et poſſā diuertere tunc ardi nales ad alios actus pāt accedere: fed bic poſſet? poſ eſſe rō: quia maior conſtātia eſt in viro q5 in mulierer: q' in electione requirun tur neceſſario due partes: fed bic non neceſſarioꝛ: ad de rōnem q5 ut ō. c. bi. per totanda in fi.

i ❡ Extraneos. ſic ō. c. q' propter. c. cum poſt penitam: t eſt ſimile q5 de tele dīa. ſcripti. co. pxtera.

k ❡ Omni peanitate. vt ſimoniaca datione uel al qua pactiōe illicita uel coactiōe vel extorſione. ſi. ō. c. quāuis. 2. f. c. prox.

l ❡ Maioꝛ. leuo de minor. i. c. ſ. ſiqua.

m ❡ Computatis. alle eum bſſentiæ non poterunt: eum de illis cau tum non ſit.

n ❡ Bñdicatur. ſi fuerit abbatiſſa: ar. ō. pox. ſ. in fi.

o ❡ Ab intuo. f. de re. iu. ranibabitōe cum ſuio concor.

p ❡ Pzamiſſum. ſolent contradictione exceptione vel appellatione partis aduerſe non obſtante: pzamiſſa tamen diligenti inquiſitiōe ex officio fao boc fut pzamiſſum.

q ❡ Talis. Quæ ab initio vel per accēſſū būt duas partes.

r ❡ Poſſeſſionem. a qua non impeditur aliua quia poſt confirma tionem: nifi crimen cum infamia opportunitate ſupua de acuſatio, accedens.

s ❡ Facultas. ſic ō. de concef. poſtea. poſt electionem in fi. t de ap. ō. ſtituuntur in fi. ſic no. q' datur a no cui denegatur exceptio: i cōtra id. ff. de regu. iu. ſinitino. ſ. cui damus: ſed eſt ſpecialer: t adde q5 dixi. f. de regu. iu. qui ad agendum.

1 ❡ Alterius. f. inmouo.

u ❡ Inquirenda. f. de forma electionis: t perſona electa.

x ❡ Deinde indicij. ſic ō. de accu. olim vbi de boc. virum legatus vel inder inferioꝛ poſſit committere cauſam decidēdam fine in diotium ſtrepitu: t quod impotent nerba vltā: vide quod dixi. f. de bereti. c. vltimo.

y ❡ Interim. bac cauſa pen dente.

z ❡ Auctoritate. Nota no num cſſum bic: t infra. ſ. ceterum: vbi electa ante cō firmationem administrat: aliam babeo ō. c. nibil: t aliam ō. c. licet de vtanda. xxiij. di. in nominē: aliam ſecundum quoſdam in im peratoꝛem: ſola electione admiſſtret. xxij. diſt. legi mus.

a ❡ Libere. ar. ō. c. cum nobis olim in fine: t ſupra. c. proximo.

2 ❡ Rebus. ſtrictim loqui tur q5 ō. c. q. non.

3 ❡ Recipiat. commentū ta men recepere potest ferum dum bñtuoleno. f. in. fi. na. c. vno. ō. de regula. c. vltimo.

a ❡ Minoꝛi parte. aduer te bere. ſta bene determi nat quid turiste: in ſto fa cta eſt electio a duplo ma toꝛ: a maioꝛi: t a minoꝛi. quod bico in quarto: rationem electionis pa reo voce bābeant numeroꝝ: nisi quod altera potest per accessū ratificatiōis do q' non: accedat ad boc quod no. ō. c. eccliaſia nostra. ij. ad fi. t boc credo percipue ītā ratiōe, electio facta a minoꝛi parte ad quāuis dignitatē nul la eſt ipſo iure de religioſis quocūq; ō. c. quoniā dam 2. f. finitum ſequitur: boc igitur ēt quare per accessum ratificatiōis non pōt q5 qd a fui principio ſic nul lum fuit tractu temporis non conualescat. f. de reg. iu. non firmatur cum fu te concor. ō. c. audiuimus: fed electio facta a media parte: fi nulla eſt. ē. quia propter. 2. c. eccliaſia veſtra. 2. c. 13. ergo per accessum ratificatiōis non potest ipse tera publicato. f. intitulo. ō. c. 2. c. publicato: fed nisi contrarij eſt ētandas: ō. c. ex expeditis: ab illo igitur iure nō recedamus: ni in quātum expreſſum i nouiodo ēt in electiōe facta a maioꝛi parte maioris expreſſum: q' augetur per accessibile igitur calu non extendā ad boc. f. in. fi. c. dicam ergo secundum boc minoꝛum partem illā quæ non eſt maioꝛ: ita q' accessus bēri nō poſſet.

b ❡ Obtinere. ō. c. quoniā dam.

c ❡ Ipſe. electo vel nominato a minoꝛi parte.

d ❡ Collatio. Nota ex boc ſ. ſuperioꝛibus reprobatam opinionem quod ſi dicebāt ō. c. q' propter in pan. q' dicre. dla. f. mulieribus locū nō bēbat quibus licebat ignorare iura. ff. de in. t. facti gno. 1. regulas: per banc litterā que bāt collationē ydi: t merito in buiusmodi electiōbus non bēre locū. m. dicit quidā q' monialeꝝ eligere scienter indignam nō ē pinuata pfatæ dignitatis quaſi priuatio ex collatione procedat de certum ē q' ipſe dicre. ō. c. cū in cānonicis electionibus non erat necelle collationem fieri: qz adhuc ſi ema nauerat dicre. q' propter: tñ tunc fine collationibus diligenti indignos erāt priuati pfate eligendi: ergo bi infertur q' ex collationibus priuatio nō procedit fed ex electiōe vt. ō. c. penultimo. nam ut ibi dicitur ē fi poſt col lationē nō fequatur electio non bꝫ locum pena.

e ❡ Ceteram. tertia pars.

f ❡ Compromiſſi. Quid ſi procedatur per formā: ō. c. cum dilectū. 2. cuz ex pediatisbabeāt ne locū q5 bēt dicitur: vel an ſit dicrur in ſupernoꝛi parti. parte: cēdo q5 locum babebit particula buius dicre. q5 forma illa poſtea

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia

compositi ſi eſt q̃ſ frutinij: et probatur per ipſam decre. ex pdeciat: dicẽ q̃ vlla forma nõ eſt bona per ſe ſcſd eſt quedam ſpecies forme compoſite ſi ſit verum: probatur et ꝙ ommo alie forme ſubſtate erunt p decre. q: propter: ſi ergo illa ſuiſſet per ſe forma: neceſſario eſſet condadere illam ſuiſſe ſubſtam. ſed non fuit: qua ſpecie ẽ forme compoſitũ: et di

x: ſeut ẽ componentiũ ad aliam errat⁹ metaſic: ſi pa ex.ẽ, ys in vetere: et facit .f.e. proximo. ſ. pozzo: et hoc probat tenus ipſius decre. cum expediat dr in electiõibus compoſitũ. ioannes andree.

g Si minꝰ ſatis oꝛdo ut dixi in proxima parte: idem de medꝰ: et ſcdũs hoc dicamus minꝰ⁹ ꝓ tem illam ꝙ maiꝰ⁹ non eſt. vl neceſſaria eſſet. I hoc pũcto declarato vel ſtan dum antiquo iuri.

h Conſimiliter, aduerte: quia in illo caſu: in caſu ẽ .e.ſ. ſine .t.ſ. non ere do ꝙ ante cõfirmationẽ⁹ minꝰtrare poſſit: et mira bile: q: ſi eſt electus a duo bꝰ maioꝝ ꝓcergo a ma iore ergo videtur ꝙ ante ꝓ firmationem adminiſtrare poſſit: ſ.e. ſi fuero. Item ſi minoꝝ pare ſe opponit: multo fortius videtur ꝙ adminiſtrare poſſit: q̃ ſe maioꝝ ꝙ opponit: ut .f. ſequitur. Sed non mireris: q: in vno caſibus non debitur cõfirmatio ꝓpter obiectũ: q: non adminiſtrabit ante cõfirmationem: ſed in illo dr fertur: ſi ante cõfirmationem non adminiſtrabuiſſet in illo differtur: ſi ante cõfirmationem adminiſtrabit nunq̃ poſſet cõfirmari: ꝓpter hoc: q: ſi ſtetur ꝓ hoc: q: ſi electus ante cõfirmationem adminiſtret: ſi ꝓ iura .ſ. qualiter: et .e. noſtra. q uo iure antiquo dico nõ recedendum niſi i quantum permiſſus fuerit in ꝓ iure antiquum ſeruabe: vt in .f. ad hoc ſi de tralla. cui. vbi ad maiorem ſtabilitatẽ permittitur: ſed nõ ad parem.

i Et ſi forma .f. oppoſit ibi partis eiuſdem ẽ.

k Statutur. f. q̃ſ a pauciplo vel per accẽſum electa ẽ a duplo maioꝝ par tis ẽ .e. ſ. fane .t. ſ. ſi.

l Eiuſdem. f. minoꝝ in numero.

m Non obſtante. expone vt ſi.

n Predicta .ſ. .e. ſ. rerum.

p Permittitur .ſ. .e. ſ. vero.

q Differatur. bec eſt ergo nõ quare adminiſtrat: vt ſi dixi.

r Interim. nota ꝓ bio ꝙ ſupra dixi.

s Predicta: in dicto .ſ. ſi vero .f. q: bona non alienent nec aliquam in mo na lem reopiat quoquo modo.

t Eiuſdem. qui dubius eſt. ſi dicit peculio q̃ſ debetur.

u Expectare. Nota electo facta per ſomam frutinij a duplo maioꝝ par tes electo facta per ſomam compoſitũ cui minoꝝ pars conuentus ſe op ponit: funt paria: quia in eo ſtatim ſit confirmato contra dictione partis al teri⁹: vel exceptione vel appellatione nõ obſtante: poſt poſſeſſionem ad ꝓpiam vrobiqp admittitur accuſatio vel denũciatio. Item electo facta a maioꝝ parte per ſomam frutinij: a facta per compoſitũ cui maioꝝ pa ſe oppoſuit ſit paria: quia eſtq; differtur cõfirmatio: interim adminiſtrat excepto quibuſdam caſibus: ſed electo facta per ſomam frutinij a minoꝝ parte concutitur: ſ facta per ſomam compoſitũ cui duplo maioꝝ pars conuentus ſe oppoſuit: ſũt pariaꝫ quia prima non vlact ipſo ingenere ra tificatur per conſenſum ſcdũ poſſe valere: ſed non adminiſtrat: electus: ſed hic eſt contra expectat. Sũ queratur quare ita diuerſa ſi forma frutinij et forma compoſitũ: ſatis patet per le ſolutio: quia in ſecundo caſu: ẽ non conſtituẽ⁹ videtur eo ꝙ compoſitũ ſit: quod non eſt in primo. per ſomam enim compoſitũ etiam vno cõtradicente procedi non potuit: ſupra eodem quia ꝓopter. Equa igitur ſuit ratio in eis diuerſam uo ſta tucno.

r Poſito, quarta pare.

r Premiſſa. quia non in electione que per ſomam frutinij a pa opio vel per accẽſum facta reperitur a duabus partibꝰ nonne in electione que facta fuit per ſomam compoſitũ: cui minoꝝ pare ſe

s Poſito, quarta pare. Sed cũ eap ꝓpter ſeruꝰ nereccidam ſuecꝫ cõditio nis ſtatum non decedat nec ipſius ꝓ pediat: publico eſtat demonſtrare: aut extra ſua mõſteria euagarino lumus q: electe uel etiam eligentes aut appellatores ſeq be contra quas appellatium fuerit ad eandem ſedes perſonaliter uenisti quoquomõdo. Sed ꝓcedentes ſuffragiter inſtru ctos uita cõfirmationem pie memorie nicolai pape.iii.pcde. noſtri ad ſedem ipſã transmittant: per eoo electionum ac appellationum ꝙ poſtu lationum ſuarum ꝓfectorume nego tiũ papoꝝ nõ ſuffragia ſuadebit: penam i dicta conſtitutione contentam ipſo iure ſi hoc non fecerint incurſure. Poſtremo bi quoo ad dirigẽdas in buiuſmodi electionib⁹ monialeo ealdem dominꝝ cõtigerit euocari ab hoc poſtulo abbtiam per que in tec eas ſuper facẽdis ipſis electioñ bꝰ ortũ poſſit diſcordia uel exorta q: iurori ſeũdam ſomam ibi conſtetum: et pena q: ſuper nõ ex poſſio nõ audiũtur nili ex certa cã: vt ibi patet.

p Lego. ſ. e. cat ora. o. an.

p Sed cum eas. ſ. illi. tractus fuit ex glo. gar. poſita .b. c. cupiẽs circa principium ſuper verbo regularium: ibi dicebat gar. q: fatio credebat de merite cõdatoꝝ non ſuiſſe q: feminꝫ trẽ ad curiam: ui debatur tamen per verba q: re ſenerentur q: in maſculino gene re cõprehẽdatur femininum. ff. de lea. li. ſua. xvij. q. iij. li. quo ſua deute conuentus cum decre. de ſenten. excõ. multeres. Item per iura antiqua in abbatiſſam electa perſonaliter ſuã electionẽ poſſequi po teratiõ de referip. cum dilecte mulieres. nõ fuerit illa mene conditoꝝ .p babat per decre. ẽ de ſen. ex. de monialibus. xvij. q. ij. pernioſam de coba. de. per totũ de ſta. mo. c. vl. ſ. ſi.

a Clericum dam. Nota meloorem conditionem mulierum: ad idẽ .d. de mulieres. ſin quibuſdam vero deterior: et ꝙ de iure ſi ꝓ ſ. ẽ .e. noua quedam.

b Datum. regularem. ſ. ſe duo concurrũt.

c Decet. fm boneſtatem.

d Expediat. fm utilitatem: ſi de uo. vro. re. magne.

e Euagari. ita re fe rta. ſ. non ꝓot. C. de ſpo. C. de ſpo. li. ſi. q. aduo q̃ ſi .e. ut cera que locũ bꝰ ſolum i appellationibus extra iudicium iter poſitus .ſ. e. conſtituan.

f Appellatur. q̃ veure teneb antur ſcdũ ſi forma decre. cupientes.

g Perſonaliter. in hoc ergo ſolo. ſi perſonã ad eam locum nõ bꝰ dere. cupientes: alias vero bene.

h Sufficienter, ſalcet cum omnibus actis iuriꝫ⁹ minimẽtio ad cauſam ſpectantibus. ꝑ. ſi. dicta ꝓ dere cupientes. ſ. ꝙ ſi per. xx.

i Conſtitutionẽ. ſ. e. cupientes.

k Penã. ſ. q: electe. ſi. ſ. ipſe debuit procuratoꝝ⁹ nõ miſerint ſint ꝓ ante ẽ iure ſibi per dictionẽ quelũ: ſi ſi miſerit ſi ſi ei actio iuriꝫ⁹ minimẽtio ſufficiẽter iſtructũ: ꝓ alio exhibẽdo alibi ei apud ſe. ap. nili ex iuſta cã dilationẽ aliquã ſi pebitũ: dẽgitoo appellatores uel opponẽtes quo ad ſe a totali ſi excluſe. ꝓ eamoe. ꝓcelluo: ita q: ꝓ b electo nulla ꝓdicioũ gencẽbor: ita alio bꝰ i predicta decre. cupiẽtes.

l Hoc nõ fecerint. .ſ. parratoꝝ⁹ non miſerit: vel ſi ſufficiẽt iſtructũ.

m Poſtremum. ꝓ pare.

n Ex pauciplo. ſi ſi. ſ. ſi. ſi. ſi

fola referatio fine habitione fufficeret: credo q̃ hon ad caſſationem: ſi de pcden. dilectus: putendi ti eſſent qui e egrit poſſit referuationẽ ſci uerant eſſe factas: et vbi t.ſ. de concef. pb. ben. ſi ſolit per qua decre. videtur q̃ inhibito bñ fufficiat fine decreto: hoc certum ad caſſadom ea que fuer ter poſt inhibitionẽ fut facted ad hoc vt ab ignoãtibus ea vtacturnec ſanum videtur decretãtur bic, tenuino.

f Ignoãter. Nota q̃ de ereãgnotanter affert: fed notare poteo ſimulq̃ ignoãto affert: quare hic addiã fufficit ad ignoranter ſuperflua fy hoc ut dicetur hec littera. in decre to pape dicimus q̃ ignoranter affert. I. de concef. ſp ben. q̃ cautio.

g Ita ad. ſanctũ quo ſcia fuerit refragatio. q̃ ſi ea dẽ die ſcia fuit ꝛuato ſ. de mandato q̃ ſi poſt apparet reque pamo ; puta per inſtrumenta electiõis ꝛ referrationis: puta ſi in eo die ſi catur de die ꝛ boza: vel per teſtes qui predicto interfuerunt: hic nullum dubium: ſi aũt hoc nullo mõ poſt aparere : dico nego tium ad papam defendus: et ſua voluntate determinaret per decreũ de re ſcrip. ꝛ.c. ſi. cum. n. hic de aure pace quorum: q̃ dubium eſt nõ poterit decretos ipſo gratificare: hoc cum reformauit tñ ſed ſi referuaſſet ꝛ contuliſſet fed poſtea datum a papa ſi eo caſu. ſ. de preben. ſi a fede.

h Et decretum, nota copulatiue ꝛ nõ diſiũctiue ponuntur: ſi facit pro bis que ẽ dicti.

i Vel alia. ſi ergo confirmatio ꝛ cõferatio preceſſerunt decretum: et dic te negocii expediti. ſi ãt fola electio cõfirmatus ꝛ conferato petitus ad papã ſi ãt preferat electo ꝛ cõfirmatio: tũc fola cõferato ad ipſũ pinebit.

k Effecta. ſi ergo ante referuationem electus: ꝛ poſt referuationẽ cõfimaſ fuerit: non valet cõfirmatio ſi ab ignoãtibus exhibita ꝛ recepta: electo tñ propter vitioſam cõfirmationẽ non vtatur: ꝛ.c.ſi cõfirmationem: quã per banc exemplificare poteo: adde q̃ dici ſ.c. pcor.

l Poſtmodũ. ſi poſt referuationem ibidionem ꝛ decretũ: arque ex hac decre. q̃ ſi papa pouidit alcui de epatu: adhuc q̃ papa fine eius mandato illum non poterit cõferare: ar. ad idem de acu. meminimus.

a Q̃ quis iuſto. hanc decre. diuido in tres partes. prima durat uſq; ad §. ꝓuto. fecida uſq; ad. §. abſeno. tertia uſq; ad fi. Aliquis uſus im pedimento detentus in electionis negocio cõmũi pluribus vocẽ ſuas: ꝛ tur an valeant cõmũiſs rñdetur q̃ ſic: dñmo ſi ſoldam dati fuerunt: et ẽt indoctus: cum ſuppoſito cõdono: ſi nullus occupatũ: ambo ſimul concur rant: admittetur ille qui caplin vel maior pare elegentiã ãt caplin non cõ cordat: tũc admittetur qui primo in inſtrumẽto procurato: exiterit nomia tus. Et ꝛ quare alter ſolus admitti ds eſt: q̃ poſſent nota dirigere ꝛ diuer ſos: ꝛ ſic reo nõ haberet exitum: q̃ ſi fierẽt non valeret: ſi ãt non fuerint data in ſolidũ tũc neuter admittetur propter ſuperiorem rõem: ꝛ ſibi imputet qui ſic eos inſtituit. Secundo quentur aliquis dedit procuratorem ſuo negotio electionis: ille procurator ſuo nomine dat unum: ꝛ nomine dñi alium eligit quẽtur an poſſit: rñdetur q̃ non niſi de certa perſona eligenda bñe ri ſpale mandatum. Tertio quentur, pone canonicus abſens non iuenit a liquem procuratoꝛ in collegio: quentur an poſſit dare extraneũ: rñdetur q̃ non iuito capitulo. ſed quentur an ſaltem votum ſui poſſit exprimere p litteras: rñdetur q̃ non: q̃ votum i ipſo ferutinio ſecreto ꝛ figillatum tan dimodo eſt expreſſum dedicit nõ ab ſe dimiſſum: ꝛ ſic mandatum non dicit nouum dare de die. qũ propter. §. pe. ꝛ cotum que ibi no.

b Iuſto. hoc rdinq̃dã eſt indico: quia nec numerari poſſent: exempla tñ babeo. ff. ſi quis cau. l. ij.

c Detentus. ꝛ in loco exiſtente de quo debeat euocari: ſi locum non bꝫ cõ mũnioñ. ꝛ.q. propter. §. pe. ꝛ de hoc impedimento ſi opus fuerit fides face re de ijs tra mento re: ibi vnde non eſt de neceſſitate q̃ uret i inſtrumẽto pro curatoris ipſe dñs ſed cautum eſt q̃ det mãdatum ipſi procuratori in aliã ſuam q̃ ipſe tali ſpedimento detentus ẽ fm oẽs modernos q̃ hoc no. in decre. q̃ propter: ꝛ ff. nõ: q̃ ſi capitulum requirent turamentũ : pcu ratoꝛ iurare nõ poſſet: nec propterea ꝛiterato expectatur: fua. n. , procura

tor minus ſufficiẽter: ideo ſibi conſtituẽte imputet: ad hoc. ſ. ſi ãtnec dy dicere procuratoꝛ: dico dñs in loco in quo bꝫ vocati: ꝛ ita fit impedimẽto detentus: q̃ ſic ſuꝫ unoꝛ: ſed dicere bꝫ nõ poteſt facti. I. dico dñm in tali loco ꝛ tali impedimento detentum: potuit tali infirmitate vel tali bono inimicitie: ꝛ tũc ſi nõ admittatur appellet ſi, oſtũ q̃ bocibi no.

d Conalio. ũ.co. quia propter. Ita .n. fuit dubitatũ: q̃ dñs teſtator ꝛ matt vna de colle gio.

e Plurib⁹. idẽ no. vñ. ꝛ compo. ũ.c. q̃ propẽ: q̃ dñt plurib⁹ ibidẽ go fue duo fuerit fue plures: dñ ti ſi ſoldum: ſe fegtur: qt eades ei rõ.

f In ſoldum. alit ter neuter admitte tur. ſ.c. §. ſi. alit.

g Tũc. ei poteſta te bñt in ſoldum.

h Decapantio. ũ de poca. non una

ſtẽ vbi de bo.

i Inſomũ. in q̃ non apparet quis paimo.

k Nitarat. i. tñmodo: vnde alio dicto alter eſt ius amittit: ꝛ ſi fu de referip. q.c. que. q̃ ſi autem credoñ in inſtrumento dicretur melio rem non eſſe conditionẽ occupãtis: q̃ vtique incipiſſet alter finire poſſet: ar. ad hoc in predicta decre. in. ſ. ꝛ. de procura. ſi bono.

l Q̃ dicio: pare. ſic ſ.c. ſi de referip. c.pe. ad idem. lñv. di. apoſtoli cardẽ elec. cum inter canonicos. ff. ad munici. q̃ maiori.

m Elegerint. nec credo q̃ aritare poſſint: vt ſi. c. aut quis duas: de poſtu. c. vno. in fi.

n Requerant. q̃ nolunt eligere nel pari numero dilcordant: ꝛ nota q̃ paimo recurrendum ẽ ad electionem capitulũ: ſi eadẽ ad ordines ſcripture. tabellionen. n. preponit quoo volãt in ſtrumentũ: ſi ab ea it equim ſuno recurri ad electionẽ capitulũ q̃ quia magis idoneus eligẽtur ad hoc. I. de procu. ſi duo. ff. de acu. ſi plures. fecundo ad ſcripture ordinem in ſubſidium.

o Potatus. per ordinẽ ſcripturarũ: ſcđm. optimũ. I. de probẽ. manda to ad idẽ. xlij. di. ſit rector in ſi. cum ſuio cõcor. ũ. de referip. ci di lecta ci ſuio concor. I. fac. ff. de le. ij. l. ci. ſ. p. q. ſed ſi nõ appet. pa to q̃ duo ſit inſtrumẽta: nec appet q̃ ſuꝫ ſuto q̃ mutuo ſe ſpedi ant. ff. de ſalubre. I. quotieſcũq; imputet ſibi q̃ ſic eos conſtituit.

p Poſſet rõnem candẽ: q̃ poſſent vota dirigere in diuerſos: et ſic reo non haberet exitum.

q Admitt. quid ergo nliquid de nouo citabitur ipſe canonicus? nõ: q̃ q̃ ſibi ipaturet ut ſequit: idem. n. ẽ nõ venire: q̃ non ſufficiẽter venire: cõtumax ergo fuit: ꝛ procedent ipſo iuro ſoci ad electionem .ſ. de pca. ſi duo: dubi q̃ ſi tñ eius dñs mandauit ſibi q̃ duo ſui curatores fed non in ſoldum: nunc dicit idoneitem: ſo. tñ loqui de procura. dato ad indicia in cauſa electionem poſtulationis: ad poſtulationem: nõ de poca. dato ad negotium. I. ad ipſam electionẽ faciendam: et bi tenere iam nato: hoc de naſcitur: q̃ minus fano rabile ẽt: vtrobigs vtilis pauſio ob celerem expeditionem.

r Indifferẽt. non enim debent fuiſt meliores eſſe conditionis q̃ pers ſ. de preben. cum qui ſibi nemo.

s Potuo. fa po. bic appobat ſ opio vñ. ꝛ cõpo. ũ.c. q̃ propter et ab. ꝛ. ũ. cõgregato. ff. gofſ. ꝛ oſtũ ibi no. q̃ fatio poterat dici valere: cum in diuerſos conſentit: dñmõ neuter ſit maiuo: q̃ ſalium eſt: ut bic video.

t Nibil agit. rõ quia qua cõſcia tenetur meliorem eligere ſuo no mine: eadem rõne tenetur ad idem nomine dñi ſui: ad hoc. xxv. di. ſicut nõ ſuo: ꝛ incerta videtur: hoc no. ũ.c. ſi. q̃ dicit nihil agiti ceſſige: q̃ neutrũ votum nalent: ex ſimile quod dicimus ꝛ delegato q̃ ſubdelegationem recepit a ſocio: ũ de offi. del. ſuper queſtionus in. ſ. ſi nero.

u De certa. Nota appobata opi. compoſt. ꝛ inno. ꝛ reprobatam opi. vñ. qui dicebat ſi eo. congregati q̃ nõ poterat fieri compromiſſum vel mandatum procuratoꝛi de certa perſona: dicebat. n. q̃ nide batur ſingularis electio: ꝛ tic non valebat: ũ. in generalitate talis commiſſio eſt cõtra cõeliam: q̃ requirit q̃ cõmittat vicem fuam: ſic eſt nõ cõmittit vicem ſuaꝫ qui dat mandatum de certo: ſed falsum eſt: vt bic patet: ꝛ ſi

boc per ab. ũ. c. cõ gregato. Sed nun q̃ procurator ad diẽndam datam poteſt alius ſubſtituere: dic ſecundus compoſt. q̃ fic q̃ procurator eſt ad negotium: qui alii procuratoꝛes dare poteſt. I. de procu. c. ſi in fi. ff. mãda. ſi procuratoꝛ. Eſt tamen arg. contra .ſ. ũ. de. c. ſi ũ. de offi. del. c. ult. ſo. illa loquun tur in iudiciabus non in procuratoꝛe. Item quero: nũquid procura tor datus ad eligendũ cum promittere poterit: dic ſecundum com poſt. q̃ ſi liberum mandatum habuit: cõpromittere poterit: q̃ id poteſt quod dominus. ſi autem ad certam perſonam: tunc cõpro mittere nõ poteſt: quia ſola neceſſitatis forma. I. ſcrutinij tic intelligi tur domandatur. ff. de pecul. l. ſ. ſi ſeruus.

x Illam. certam perſonam de qua babuit mandatum expreſſum: ꝛ nota illam: quia aliam digere non poteſt: quia faceret cõtra formã mãdatũ de referip. cum dilectus: ff. mãda. ꝛdiligenter: ꝛ. I. de pa ben. qui de non.

y Conſentire. Nota ar. q̃ habens ſpeciale mandatum id poẽ qđ aliũ non poſſet ad idem. I. de procura. c. ſ. ꝛ de. c. facit ad quẽho nem quam boc anno diſputatiam: beluganus ab alio q̃ a principe bñs ſpeciale mandatum ſubdelegandi ſubdelegare poſſit: ũ de boc dict. ſ. de offi. del. de ca ui.

z Bñleno. bic in primo dicto appobatur glo. bre. ũ.c. quia prop ter in glo. penul. ꝛ omnium modernoꝛũ idem tbi notantiũ: ſed in ſi cundo punctu reprobatur eiuſdem ber. opi. in eadem glo. ꝛ quali oſtũ conſentiebat: ſed idem inno. ꝛ ber. c. compoſt. cõtra: ꝛ eoum approbatur bic opinio: ꝛ intelligas bic litteram de ſupradicto: ab ſente qui compromittere poteſt. ſi tuñe impedito ꝛ ceſſiter in loco de quo tẽ.

a Procuratoꝛ. dicebat goff. q̃ patabat talem canonicum indirec te conſtiti. aliq diebant q̃ compoſiti debebat aliquis de capitulo et ab ipſo mandatum ſibi ꝓcuret: ſed nõ eſt verum. a principio enij nul lus compellitur procurationem recipere. C. de procu. inuitus inſti. manda. ſ. mandatũ. io. an.

b Volente. ſi enim capitulum vellet bene tunc poſſet extraneum ꝛ putare: ſed inuito capitulo nõ: ſic debet intelligi dicere. quia ꝓpter ter. extraneum. n. erat ſine mandato admittere poſſet: ꝛ fibi preiudi care ꝛ in extraneum ẽ opponitore: ſ. cẽm ci ſi.

c Notam fuum. ber. cõradicebat ita tamen q̃ publicatio ipſius voti fieri tantũ ei alioum ſolebat publicationẽ fed nõ inſpert q̃ non ſolum publicatio: ſed etiam expreſſio in ſcrutinio tantum fieri ds ut ſupottoli.

d Exprimendã. Nota non ſola publicatio inſpiciatur: ſed etiam ex poſitio. ſed ceſtra ſi potet. ꝛ ubi expimit votum cõſenſus ante fcrut nium tandẽ fuiſſet procuratoꝛi mandatum de certa perſona digen da. ſo. falium eſt q̃ tic exprimat votum: ſed mandatum dat de vo to exprimendo: ſicut aliud eſt inueſtire: aliud mandare de inueſti endo: de bis que ſi. a ma. par. ca. ex oze. vnde aducit: eque q̃ pro curator qui mandatum habuit de certa perſona eligenda: nõ eligit: ille elect fuit a quibuſdã aliquãdiu ꝛ vot illius abſẽtio ꝛ mãdatio augebit numeri illius: vt poſſit dicere q̃ dictus ſit a. ꝛ quia ita de gentiũ: ꝛ decimus mandauit de eo eligendo: abſit. dicao ergo q̃ ali ud eſt dicere cõſentio in talem: ꝛ boc debet fieri in ſcrutinio ꝛ ſecreto ꝛ figillatim vt bic: ꝛ tali modo conſentit in ſpirituale matrimoniuꝫ: ꝛ aliud dicere: boo mandatum tidio de tali eligendo: quia illud non eſt votum: nec per boc contrabitur matrimoniuꝫ: ſi dico ante ferutinium fieri poteſt: ſi bi dicit dico in matrimonio carnali: aliud eſt ꝛabere: aliud eſt dare mandatum de contrahendo: binc eſt q̃ qui contrabit ampli us non ponitet: fed qui mãdatum dedit ponitet ante contractum. I. de pa cta. c. vltimo: hic ergo intelligas: nec ſimilitudinem dicao vbi non eſt. tot nec andree.

Q Vonias. ſi apparet q̃ dedemus vt ſe oppo nãt q̃ cui confirmationẽ petitille vocabitur nomia timalius fiet cridia in ecde fia generali: q̃ ſe cõfirmati oni volentes opponere re niant peremptorio affigna to alias confirmatio facta non tnet.

b Electione. idem dicam de poſtulationem: cum eadẽ ſit ratio quod verus puto in admiſſione poſtulatiõſ que ſit a ſuperiore illo qui poſtulatam admittendo ꝛ ſirmat eleau in eo qui po ſtulatur a ſuio faciat mo nachus electus in epiſcopum ab abbate: q̃ in eo non ſit nocatio: ſ. ide pa to in pñtatione: vt ẽ ille cui ſit pñtato ſeruare teneatur banc bece. ſ. ſic fua tur. de collationibus dicam in ſi. c.

c Concodia. idem ſi in concodia quo ad vocationẽ faciendam: vt dixi in ſi. c. o. an.

d Portuet. verbum boc late patet. ff. de ver. ſig. verbum pertinere: inde ẽ telligo ſue pertinet ture cõ int ad epiſcopum. xvi. q. vij. nullus omnino de bere. cum ex iniuſto: ſue iure ſpecialiquata ex priuilegio nel conſuetudine ꝓ ſcripta ſue iure delegato: q̃ oẽs bẽunt banc bonũ fruare.

e Celeritate. Nã q̃ bic reposabat celeritas? ẽ generale ꝛ oẽs? plonio ꝓmo uendo, vij. q. ij. dilectiſſimi. ité ꝓpter ei nouitatẽ. xxxij. di. ſolos filios ubi bo bec per arche. xxij. di. c. ſi nõ ꝓpter reuerẽtiam facramẽti recipiendi: de cõſe. di. iij. inde. ité ꝓpter metũ inõmodũ emergẽs. vij. q. ij. ſite et ceptione. ité ꝓpter bonefiatem: vt reo carioꝛ batur. xxvij. q. ij. inſtituta. item ꝓpter certũdinem bidam vt. xvj. q. ij. qui ſine incognitus. ité ꝓpter reuocãdi difficultatem: vt in dando ſuꝫo. ij. q. ij. dano omnipotẽ ꝛ bic ed i ſpiratem exteriorem. xx. q. iij. nam apud. item in legibus cõdendis. iij. di. in illis. item ꝓpter rei ꝓpinatam. lij. di. miramur. item ꝓpter petica ſolam ſacramenti ineriarem: de cõſe. di. iij. itaq;. Interdum autem debite ratur accelerato ꝓpter metũ cõtumationis. vij. di. mala. ꝓpter metus defectus. v. bi. baptizari. ꝓpter metum ufurpatiõis. xxxv. q. ix. loca. ꝓpt magnitudinem tranſgreſſiõis. xxvj. q. ij. ſi cultoo ꝓpter inobedictie culpã xx. q. ij. qui t bumanior. ꝓpter debitos obedientie. xxij. di. ci. ꝓpter rec titudinem diſpoſitionuꝫ. xlv. di. biſcopius. ꝓpter periculum iminentiuꝫ in vacatione eccleſie: ũ. cum inter. ꝓpter ſaſtidium ꝛ cautio dini infecti ce leritatẽ de fideratẽ. ff. de dam. infec. l. i. ꝛ item in ſubſtituen. ff. de re iudi. c. ij. de referip. ad boc vbi ex certa cã idem ẽ reperiri.

f Preferens. ſic ſ. c. auaricie. ꝛ. q. quouiã dam.

g Capelitatem. que eium malouum radix ẽ. xlvij. di. bonoui de pe. di. ij. quia radix.

h Ius. q̃ facere non ds. vij. q. i. ſi. quia ego in ſi.

i Unicus. ſi. ſ. c. capienteo. ſi vero.

k Diſcuſſo negocio. male fcauit: ꝛ ſcruiuit. ſi ꝓmouẽt indigni: ꝛ vñ .c. nibil ẽt. ũ de preben. grane.

l Poſſidet. pauli. ũ. ad ibi vi. c. xxiij. di. ſ. i. lxxvij. di. quid ẽ cato. ũ. c. eus nobis olim.

m Damno. cõfirmatoriam: de quibus loquimur.

n Modoo. nam q̃ medicamẽta modoi exhibent boc iura negocio: ꝛ in auten. bec cõſtituto que inno. conſti. in pan. colla. viij.

o Fraudibus obuiare. q̃ faciendum eſt: ũ. eo. auaricie. ꝛ. c. commiſſa. ꝛ. ij. ꝓpter. c. ij. to. an.

p Talos. ſ. actas. non vocatio competit oibus: vel bic qui ſe vellẽt oppo nere ſuo effent.

q Dnamo. bicdamus olim: ꝛ no. de boc iuno. ſ. oſtũ. de appel. conſtituta ij. de do. ꝛ contu. cum olim q̃ confirmatio facta nocato bui qui vocandi erãt: ꝛ cum cãc cognitione bꝫ vim diffinitiue bine ẽ q̃ reuocari nõ poterit: ſi fiap peltetur appellari poſ vt a diffinitiua. ſi ãt fiat fine cãc cognitione ꝛ ſi nocato vocandie nim bꝫ interlocutoꝛie: bi de boc plenius per eoo iudex poteo: ſi bodie nõ valet cõfirmatio fine vocatiõe buius bece. vt bic videſ-

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Missirini. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia

quid si fic cōfirmatuo admīnistrat'ſatio credetem ꝙ ſi errauit in facto:quia credidit vocationem factā que facta non erat excalcitur a pena decre.ō eo. nuancie t.c.qualiter:maxime cū vocatio t cetano ſita ſit ſuperfluo officium t non patriuſ.ſed ſi errauit in iure cum a dicta pena non crederet excuſari: ſd.bocl.de reg.in.ignoratia cū iuſto concor.

r ¶ Dominum.ſi.l.de ſſ. ex.flatuimus.

nominatim ubi eſt codectuo ud ap par et oppoſitor:aliao generaliter in ecclia in qua electio facta eſt:aut ſi qui ſint qui ſe uelint opponere com parcant:aſſignato peremptorio ter mino competenti faciēdam cēſ ſem tua. ¶ Nec enim ſi electio i cō cordia celebrata fuerit:uoluīt oē ſeruari.¶ Moniſta.viij.

o ¶ Generaliter.t publice q̄ talia celebrata in publico proponi debent:ſic poſſibile .c.t.c. eſt contra alios q̄ ad hoc fraudem facuunt cōſti tutioni facendo banc no cationem fieri coram cēno amico.

t ¶ Opponere.ne electus cōfirmetur.

u ¶ Peremptorio.nūquid poſt banc terminū venīēs audiatur:ſuper hoc bocut ſupra qui ma.acu.poſ.cū in tua.officium.tamen indi cio in bis nō quidcūtut ō .c.cū nobis olim.

x ¶ Competem.lecidus;lo cōuam collatam perſona tum i negocij qualitatem.

y ¶ Nec.ſolicet dura ō vo cationibus faciendum:q̄ non valeat cōfirmatio alī facta.

z ¶ Obſeruari. quid in prouiſoībus ꝙ collatiōbus nuiquid i eio bēbi ſicri bet necnecessitatem puto t ni bio bet ſicri non tamē credo be verbo vel mente banc uno bocefferc facat.ſ.de preben.ea in illatis opime eo.tu.ſ.ep.o.te.an.

a Quoniam. quia quidā plus q̄ expediret curioſi referebant t dubi tantes an papa poſſit renunciare papatui:cedebinus.v.dū preſidēret eccleſie romane regnimi:flatur.de cōcilio t aſſenſu fauoum fratrū q̄ ſummus pontifex libere poſſit renunciare papatui:quod flatuti ne obſt nuoni dicetur:z ne ne predicto caſu dubitetur uterum inter alios bonos .n.libri.cōſtitutiones de fratri fauoum concilio dño bonifacio bic rede gat ad perpetuam rā memoriam.io.an.

b ¶ Curioſi.qui maiores curas exhibere voluit q̄ reo exigatad boc.iij.di. denigs de conſe.di.q.quinq; modo.

c ¶ Expediam.quod faciendum non ſ.C.de ſiu.ri.l.nono.l.de bere.cū.ſt .de re iudi.abbas ad ſi.

d ¶ Apoſtoli.pauli in epiſtola ad romanos.c.xi.t.babeo eadē verba. xiiij. di.ſit reuel.

e ¶ Sollicitam.vade.ſ.deſiderre minus peccide nidebantur.

f ¶ Diuine.comparatiuum:vnde etiam ſi ſufficiens ſit renunciare poterit ut per ſuperiora patebat.

g ¶ Inſufficientem.propter boc tamen nō poſſet deponi:quia propter ſolas berdam deponitur.ſd.di.ſi papa:ſed dicit propter inſufficientiam bene deponitur:z eccleſiaſtici ſ.ſeculares .xviij.q.q.ſi quis abbas.xv. q.vi. ali nec propter negligentiam.lxxxi.di.ſicut.nō de bere.cēcōmunicamus in ſi. ¶ Et nota q̄ licet omnīo ſufficientia eſſe dicatur in papatu q̄ omnia tura i peccūa ſcripto habeat:ō de conſti.c.t.tamen interdum inſufficiens eſſe poſſit:bocet interdum ea ſalli obſtante .xxii.di.patera:vbi de boc. ſic ſe ipſo ait tunctum dubitatiōnem ſacit.quia enim ſunctum dubitat quem aper tate xl.di.in non nouo:t tamē beretica ſpo poſſet eſſere.pter bere ſim ſponti.c.di.ſi papa:poſſet ex multis ſlargere inſufficientia bocet ex ſi ſcia litteraturee ſoncetate et clēmitate vel ſilibus.

h ¶ Regendam.ad q̄ ec officio tractur:vt in proemio huius libri.

i ¶ Chiabentur.t erat ipſoruin rano motiuaq̄a qui renunciatrenūciare debet in manibus ſuperiorū:t aliter matrimonium ſpirituale non ſolluſtat tarſiapsa eo.de renuncia.admonet:ſed papa ſuperiorem non habet:ergo renunciare non poteſt. Item ſiqtur vire bei quas vicea ſic videtur offibul habere auncteaoqz.ſi abdicare non poſſit:ſad boc beſtatu mona.cum ad monaſterium in fine.Sed obſeruarim verum eſt:vt bic videat:t probatur ex cocqua marcellinus renūciauit papatui:cui ſubſtituus fuit marcellinus.xxi. di.nunc aut.item clemens renunciauit papatui cui ſucceſſit linus:t eo mot tuo dctus:t illo motuo iterum ſucceſſit clemens vt in cronicis:t vi de de boc.vii.q.i.c.i.binc diſputat bic mundus.ſd.t banc opi.ap probauit io.vii.q.i.c.non putarē.dicens ſe non intendere ſuperiorē ſed bene in manibus ſuperioris:facere.ad verum vtiq; ſuperiore: ſed bic propter impoſſibilitatem illa illud ſeruari non poteſt: fac optime ō ſi.pro.ri. indēbitanibus .ſ. penul.ſ.ō eo .licet de vitanda dilcoz dia in fine. Jtem in ferioref prelati a ſa to potatio cōfirmā tur ꝛ inſtituitur: vnde non eſt mirū ſi ſine ipſoruin licē tia renunciare non poſſunt . ſed papa a nemine cōfirma tur:vnde ſicut ſine ſuperiore inſtituit: ita ſine ſuperiore renunciare poteſt. Et ſupioze re pa.de regu.in.vi.cl.

k ¶ Paredeceſſor. cum dignitas ua cat alias q̄ p̄ non tem ſucceſſor non congrue dicit preſi cellor:ſed dicere ſi beret paceſſor.poſ ſeſſor.

l ¶ Nec.ſolicet.

m ¶ Fratribus.cardinalēs ergo fratres vocat:cum de ipſis permixti loquitur.ſ.de oēb.ſanctis.ſicili.

n ¶ Statuat.credendū ē papeboc referendū:ſi de tex.cū a nobis ſi.

o ¶ Reſignare.boc expoſitc notat ioan.vii.q.i.non autem in glo. ma gna in ſi.t fatē q̄ nō.lexic.di.ſi quis pecunia.xvii.q.ij.ſi.ſit.

p ¶ Temporis.bine eſt q̄ antiquoum memoria melius per ſcripta tenetur:t de boc vide q̄ nō.ſupra de pbda.tertio.

q ¶ Oblionni. oium.n. habere memoiam t i nullo peccare tē .ō vt ec bene.vt noſtrum.

r ¶ Credunam.q̄ eſſe non d;vt ō de ver.ſig.ex parte.ji.cum ſuis concordan.

s ¶ Memoniam.facit.ſ.de re iudi.ad apoſtolice ſi ſuperſcriptiones.q̄ ibi dicam in paima glo.

t ¶ Sit te pebendam. Si in fraudē expectantis pāmā vacaturam tam in preiorino credereetur pinguis vacare:renūciā aliquis tenuem quaſi pabebat:nō tenetur expectans diam recpercummo il la bimilis preſtatur abſtam fine fraude vacaturum:t ſi illa renunciatn ti alla pinguis poſita conferatur:boc ſpio probata ſit fraudi:t care bit vtrag. Scire debeo q̄ quia nemo videtur fraudare eon q̄ ſuit t cōſonuit:vt.ff.de reg.iu.nemo videtur:ſ.c.ſi.licentiputio nec le cre.ſtamenec eina penam locli bercebi expectans cōſentit boc ſet cus nolunt illā tenuem babere:pone cum q̄ plus ibi placet:ſpoui ſo ſi q̄ pebenda.ſicut ſupra.

u ¶ Primo vocatarum.debebat.n. ibi pimo uacāte:ſic p̄ frandeo uidebat ira pdicti ad alias:ecus ſi bs.Has ſuper ea qua bucerat ac ceptandā: q̄ tunc frane alia ibi nec poſſibilitatem:ſi q̄ eſt verum nili acceptaſſet pnmam que vacaret:q̄ pōt.ſi certam t nominatā talo acceptatione non poſſit.ſ. de conſeſ.pzbē.ne captande.q̄ fiuna idem.

v ¶ Apoſtolica.q eſt ē in caſu decre.ſ.de preben.bi q̄ui:t.c. ſi cum t ō de reſcrip.cum aliquibus cū ſi. ¶ Aliuo.n.q̄ papa ad uacaturas ā latera.ñ.conci.uno non tribuit:vt ō de concel.preben.c.q.

w ¶ Dignitatem.ſingula ſingulis refer.

x ¶ In eadē.ecclia.ſm qua expectāo:t idem ſi expectabat i ciuitate ud prouiciarii in ea fieret talio fraus:cū eadē ſit rō.

y ¶ Renūcit.de uacatione per renūciationem dicitur:q̄ de illa ad ti tulum:ſed idem credo ſi in fraudem occiderctur vel deponeret.ſ.q tenuem obtinēbat:ut predicatur expectanti uia ad pingue:t ſm boc dicam q̄ expectans pannam vacaturā:pannam ñ uacat in cius fraudem recipere non tenetur.

z ¶ Illa.tenui renū ciata.

a ¶ Dicat.cu debatur paima t non ſecuta.

b ¶ Alicuius.qua valde fence dtuad infirmus uadat.

c ¶ Vel aliuo.puta q̄ tractat die qui ſi facno nō eſt ē ma trimonio ſbdēto vel q̄ eleuat ead elegi ſperatur i eſp ſed religiones vult profiteri:uel de cri mine accuſat: poſ q̄s credat depo nendus vel bis ſi milia.

d ¶ Proximo.idē credo ſi non i pio xmo: dūmō frau dulenter fiat renū ciatio talis:t poſſit id aliuo cōſtare:q̄ ſemper rō remāet: ponc.n.q̄ ſias ba beo ad pamaq ua caturam t nouā:q̄ non ſperatur de paima uacaticēti q̄ odio me perſequatur renūciat prebendę:que valet unum ſtoxnumeri ſic me i pediat in pigauibus ſi vacaturet cū eadem ſit rō idem credo.

m ¶ Coccurauo. Nota q̄ dolus probatur cx perſpicuis cōiecturis: z qui ei allegat probare illum ds.ff. de probā. Iacobus. ſ.q. dolo.

n ¶ Omilla.nō.n.ds acceptare ſi boc feiuit ſi omittere ut bic video.

o ¶ Aliuin.puta nō uacauit ilia de qua ſperabat:ſed ilia. io.an.

Debitam.l.n.nō ſta pimo uacāo fed fcmdo:ſcd ſi nōne frau dio pimo uacano fingitur:t eſt ſi.ō de reſcrip. ſi propter eo.li.t in boc preferur equitas rigori propter fraudem:ad idem.C. de iudi. .placuit.C.de fur.t feruo.cor.ſi quis ſeruo:t.i.de rerū permu.c. uno:t ſic no.calum in qui ſs ferabat de paima uacatura: debetur ſcida calio calio bēo ad idem de prebē.c.ij.in fi.t.ti.q̄ ſepe t.c. cum in eccleſia t.c.ei cui ſ.de rerū permu.c.uno.

p ¶ Habita.cui fenel renūciauit:t fic repetere non poterit.vij.q.i. q̄ ſi periculoſum cum ſi.

q ¶ Ambita.ſ.per cupiditatem t fraudem:t eſt ſi.ō de tranſla.ſ.t.c. quāto.vij.q. i.ſi quis epo:ſuo ergo terminio ſit quiſq; contentus: nec ultra menſuras ſui iuris affectet augeri:et in pecdicto.c. ſi quis in.ſ.ambita ſi ſit carere dcp:qui expectauit debetur :ſi.ſi.non debe retur:puta q̄ uacauit alia ante illam ob q̄ ſperat renūciatio:tñ nō debebatur renūciarit qui cam adeptus eſt.cū ille finis ñ diſtinguat t ad boc faciant predicta iura.

r ¶ Romana.dum archiepō remenſis vitiatet prouinciam re menſem:t non debito mō ſuffrat a ſuffraganeo receptus: t ecclesiaſt cont:t fecit poponi edictum per totā prouinciā remenſēq̄ ne odā ſubdita ipſoum ſuffraganeoq; adirent ipſum pro ſa to cauſio durmendis:papa ſmno.reuocat boc edictum:t dicit q̄ ſi ipſi ſuffraganei pro ſuis cauſio excōicati fintmon ſi ad ipſii archi epm iurisdictio ipſoum deuoluitur:cum id cautum nō reperatur in turcis;t aliuo pio cauſio ipſoo poſſit debita pena punire:in ſuma boc dcat:iurisdictio ſuffraganei excōicati ad metropolitanum nō de uolutur.

s ¶ Romana.multao drce.ciuſdē nominis ꝙ auctoris ꝙ de eadem cā que erat inter remenſem t ſuffraganeos:babebis in proceſſu bu iuo libri.

t ¶ Publicatum.ex parte archiepi remēſis.

u ¶ Subdito.in quoo archiepo iurisdimone nō bꝫ nili in certio ea ſibuo expreſſio a iure:t no.ō de offi.oi.paſtoralis:t ō eidem ſtud reno care debuit ei uergere in preiudicii ſuffraganeoꝝ ; aliog inferiorum iuri dictioñ diminuere:tiam ino abſoberet:q̄ eſt non ds:ei nō nili per eppel lationem ad ipſum gōneo ialeo beberantur:nec ipſe plus iuris ſibi pōt ven dicare:q̄ ei per canonce lit concelſie:ōc offi.oi.duo ſimul.tt.q.ij. conque ſtuo t.q.ij.c.q.t.t.q.ij.qt cognouimus t.xvij.q.ij. c.ſi.

x ¶ Laudo.quas iter ſe ba bent ſpi ſubditi : non in teligas de eāo quao ba berent ſubdus ſ ſuffraga nuos ipſoo:quatuc hanq effet dictum.xi.q.i. peruc nit t.c.ſi quis ei clerico.

y ¶ Cenerentur.boc dicit: q̄ fotc nō cōſtabat an ta lis ſuffuit excōicati.

z ¶ Quia.pro alienio..n.ſi bebent excōicari:tt.xviij. .q.ij.ſi.habeo.

a ¶ Lulpio. Ho.p̄ licet ex ſua culpa excōicat ſit epo: tia q̄ iurisdictionem exerce re non poſſit:non ſi poſſ ter boc ad metropolitanū ſuū tranſferatur iurisdictio de concel.pzbēn.q̄ diuer ſtatesſed propter negligē tiam bone tranſferur iuri dictio ꝫ pzbēdarum dona tio de epo ad archiepiſcum ibi t.c.ti.pr totum. Ho ta ergo:ls in negligētia epi ſi ſuffraganeus ſit negligēs et cōmittubus regni portugalie.

b ¶ Randi non immerito cri infra.

c ¶ Mandamus quatenus dilce tum ſilium nobilem uirum comi tem bolon.prefati regio portugalie

ta fraus intelligatur eſſe probatuet idem renūciano habita omnino ca reat et ambita. ¶ Hno.iiij.

d ¶ De ſuppleda negligētia prelatoꝝ.

Bomana eccleſia:et ſtra. Edicti ucro p remeñ.p uticā publicati ut a ſub dito epoz ipſi ꝑ.nuncie pro audiendis et terminandis cog cauſio libere ad remē.curiā accedat penituo reuocamus quia etias ſi te nerentur idem epi pro ſuio culpio uinculo excōicatio afficiendum ti ex culpio ipſoorum id non iuenia at iure conceſſum:ad remē.archiepi iurifditio deuoluerel coru: fed alia forte pro illo pena ipſe canonica poſſet influgi. ¶ Dem baronibus et comitibus regni portugalie.

Grandi non immerito cri infra.

Mandamus quatenus dilce tum ſilium nobilem uirum comi tem bolon.prefati regio portugalie

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

.q.ſi monemus:ſm ſ de offi.cul.c.ſi.q.4.ſ.ece cū bonoſis.lxxvi.di.dām
ubi de hoc:ſic non debuit et curator dari:ſed potius debuit regio priu
ri:ſic ad ſi fratrem ordine genſuine conuerti:cum filios non haberet:ſ ō uo
to iuſtic.q.rec cui per ſucceſſionē regnum deferatur:propter ſuppoſita pua
ri non debuit:ſed curator dari:vt hic factus fuit:ad inſtar furioſi ſu prodi
gi.ff.de cu.fu.l.i.ſ cuſtodi
et regnum:i regat ſicut ipſe
curator:i furioſum ſ patri
monii.ff.e.tu.l.conſilio: et
famidat talio rem ad cum
datur ſaluam foac.ff.e.tu.l.
obſeruare:t.l.ſ.c.C.ſi co.
fu.l.vl. ſ.ſed cum autē
tao.papa ät bic non curat
cautionem requirere prop
pter delicta:aut bñ paual
rec regno per ſuperiorem
ſuū vel per eccliam cum ſa
periorē non hꝫ:de re iudi.
ad aplice.xv.q.vi.aluo:t
.ſ.de vo. Iſ:t tūc vel face
det prorimas.ſ eam p ſuc
ceſſionem deferuiſſet ei
gent illa ad quos pertinet
aliumſ:ſupa de dec. vene
rabiles.
d Frāre.ſ.ff.ubi pupil.
mo.l.edu.de.l.i.ē pe. ubi
dicitur q pupillus apud
illas perſonas educari nō
dꝫque ad aplīm ſucceſſio
nē aſpirant:t facit ē de cō
uerſi.infidē.c.ad.fed ſcū
dum ber.rex ille non edu
cabitur apud frāre ſ; per
ſe t cum ſua honoratibꝰ fa
milia t curiarece erat ille
frater ſuſpecta perſona.
e Deuotione.circa deuo
.t.t romanam eccliam.
f Cruſpeccione.erat. n.
plenus oculis:ad hoc ē ſ
dec.ſcriptum: t tales debent eſſe ēt archidiaconi.xxiij.di. diaconi.
g Commendatū.multo modo ſumitur cōmendare:q dic vt ō de acu.
ſi cōtherit: ſ ō co.li. de dec.nemo.
h Legitimo.illegitimum.n.non ſucceditur ſi aut ſi.fuit legi.per neneraba
lem in h.nec educari ad ali dꝫ ut ibi de quo dicit ſi ē eo qui nouit i ma
quam pol.per adol.cum haberet nec ad ordines promoueri ad ā benefi
cia eccliaſtica fine diſpenſatione:q ō hic vt.ſ de.p.tef.c.a.to.an.
i Iure regni.qi debebatur ex ſucceſſione:hoc vult dicere.
k Ital.regnum ipſum reſoomatuum ēt.
l Delectionis.q ō.n.quia non dilgat facile contēnit.xi.q.iij.ſpiū.
m Potentia.poadeſt poteſtas vt bic:ſ de hoc ē de ap.cōſtitutio.ij.interdū
nocēdi de dec.fudamenta.ſ.proinde cum ſimilibus:ſ de loca.potuit cum
conco.
n Liberam.ly liberam habeat:donare non pōt.ff.de.pac.contra iuriſ ciui
lio.ff.de bona.l.ſiuſſiam.ſi ſi tuſta rōne motuo donauerit:valet donatio:
ut in predicta.l.filio:tenetur ät renocare ea que male ſunt alienata:vt.l.ibi
deperditio reoperationem:immo ſ ipſe rec reuocare debet:non obſtan
te iuramento de non renocādo:ſ de iureiuran.intellecto ſm
o Deſolionem.ad quam tenentur ipſi principes ſeculares:vt.xxiij.q. v.
p.ſicpropter.t.c.regum t.c.adminiſtratores.to.an.
p Deonaſteriorum. Nota.ar.nomine eccleſiarum monaſteria non cōpe
hendi:ad idem ō de dec.ſciant.c.li.t.ſ.de fen.excō.c.uni.ſ.adquimus.con
tra.iuſ.di.ſ.hac auctoritate.
q Eleduarum.de quibus an pertinenat ad iudicium eccliedic vt no.ō ſi
ſo.compe.et tenore.
r Deperditorum.propter regimen malum:ō de dec.fundamenta.ſ.digne
utaqꝫ.
s Pacto.ad idem.ſ. de offi.ot.q.plerīq.
t Prohibitione.non.n.pōt ſubditꝰ prohibere:q non obediant ſ inde dāt
curatori in bis que ad curam regni t ipſius regio honorem pertinent: cuꝫ
ad hoc ſpectant ad collationē ſoliuo epi non conferentur:ē ne ſe.
ua.c.ij.t.l.c.ti.c.vno:q; id non faceret ſi per mortem naturalē ua
carentur:vbinec dant clerico liham tranſeundi ad alia dioce. lxxi.
di.fraternitatem.
u Cōſpectus.ita q̄ pe immobilibus bonis nihil alienet:ſ
.cū de dec.eo cui.
m Rebelli. pone archidiaconus pꝰ epm̄ peceſt caplo: epo a ſuis ſubditis ex pnus eſt: t poſſmo dā archidiaconus monuit:quem ex pulum by eligere t epiſcopus cōfir marcedegit capīm .T.in archidiaco nū:ſgitur qꝫ bēat confirmare:t vide tur q̄ capitulum ta lem confirmare nō poſſit:quāuis ens circa inferiores in unamobilia ſpectāt ſuppoſitos epiſcopo:nec ſpectāt ad ſi.ſ.de dec.ſcripti.
v Violentos. ſic .n.alle bellabū ſe defendendo.xxiij. q.ij.c.i.t.ij.t.ō de tureu.ſicut.ij.:ſic obedire debent:ex quo conſtat tuſtas eſſe bella:ſ;ꝫ t ide eſt cum dubitatur. an ſit tuſta neone: vt.xxiij.q.ij.qd cui patur in ſi. cū aute certum ē bellū iuſtū:ſicut.xx.q. ij. iohannes t.c. ſi do minus t.c.non ſit per ea ſi ſtuſta.
w Reddituꝫ. ge nerale nomen eſt: pluꝝ. n.eſt ī redditu q̄ ī ſortibus:ut ī partus anualle.ff.ſi uſur.in pecudū.ſ. parf.ff.ad trebel. deducta.ſ. bereditatem:t dici ō de dec.generali.
x Diminutione. ad idem ō de ver. ſig.cū inter voo.
y Excellentaꝫ. fa cil ō de prebēn. de multa in ſi.vi.q.i. q̄nāuis ſed rem
ſ.ſi.de dec.q̄nāuis t.c.ptoxida:ſufficit.n.legiſlatorem aliquid prohi
buiſſe:ſi non adiecerit quod ſi facti fuerit non valeret.c.ſi dubiuꝫ.
k Burſimodi.ſ.datuo eccleſie cathedrali.
l Legitimam.lxi.di.cathinenſia t.c.q̄nt:ſ ō de dec.cum nobis olim ſi.
non.n.lequitur quio by adminiſtratione legitimā:ergo beneficia cōferūt
de inſtantia in caplo uacā
te fedeā ne fe.vacan.illa:ſ
ſufficit dare inſtantiam: vt
.q.ſ.ſicut regeri.
m Epi. foluo, aliaꝫ illa
cum caplo conſert.q̄s dic
vt.ſ.ne.fe.va.c.uno t de re
gula.c.cū.
n Non pōt.ſuper boc ni
ſi quod no.be ma.c.ofe.
cum olim. Sede bebeo q̄
to.t ba.tenebant ſcripſi:de
cebant.n.indiſtincte q̄ mi
tato poterat beneficia con
ferre t boc no.lxi.di. obi
ti.lau.ſ.opinio ergo lau.
rena in vſitatoe dato alba
lo q̄s a papa.prima in uſi
tatoe a papa dato.ds cūm
poopter amplioem dātis
peroganiam amplioe fi
gi patebat boc ſ. de pre
ben.ſi a fedeſicet t delega
tuo a papa ſubdelegatum
dat.ab alio non.C.de iudi.a iudice de offi.dele.paſtoralis t.c.vl.ad idem
ſ.de preben.bi qui.
o Ab alio.puta archieſpo in caſibus ſupradictis:vel a caplo.ſi alicui cum
mitterent recce:ille diceretur viſitator.
p Deputatus.ille ergo bene boc poterit:q̄ ela pōt que electuſ ſibimatus:
ō.c.li.de dec.in quarto.an.
q Epe.epo ipſe ſtramentanum non oēdinet niſi de ſpali ſtia pa
pe: ud per patentes literas epi ſui continentes iuſtam cām quare
noluerad non poſſit illum oēdinare.ſi tamen boc fuerit factum exdonum
pietur pena cōdigna:t oēdinatus manebit ſuſpenſus:ita q̄ ē a penitētia
rijs pape fine ipſius ſpeciali licentia abſolui non poterit.
r Sepe.foit igitur prouidendum:ō de ap.ſpecīs de dec.q̄ ſepe.ſ. de reſti
tuo.frequens.ſſ. de legi.nam ad ea.
s Clerici.ho.pro bac que infra dicam.
t Excōicationes.de iuſtitia in excōicatione maioꝝ oēdinatio:de vt ō de
fen.ex cum illoſtr bdīnque inter regulares t ſeculares:ē inter ſcientes t
ignoātes uno ad factum:vt dix.
u Apoſtate.qui excōicati non fuit:de boc.xxiij.di.ſi quis ō ſi vi.t bo.
de.ch.i quo de apoſt.c.ij.nili in caſu vt periculoſa.l.ne de.vl mo.vt pecu
lola.qui ät in apoſtaſia recipit factum oēdinem ēt ſi relegatione ſit non diſpē
ſatur cum eo per alium q̄s per papā.ſi de apo.c.vl.quod beſtige ſi vera erit
apoſtaſia:per id quod bēt ſ.c.c.ex parte t bi no.apoſtate ēt infamēo fuit
.vi.q.i.infames t.xiij.q.iij.ſi quis a fuoꝛe ſic non promouendi.t.xxiij. di
.ſi.ioannes andree.
v Irregulares.ſunt ex crimine fue ex defectu:puta bigamia illimitate coꝛ
pozis vitio vel alio defectu.to.an.
w Petram.de qua inquirere by examinare oēdinem dicit.ſi.qñ.p
per petriam ēt ī nantiatē earuꝫ vel eiuꝫ dem cū fole mancipiū.ff.de edil.
edic.q.ſi nolit.ſ.ſi mancipia.ſ.ō de iudi.cui deputati.fo.non loquitur in
oēdinando qui ſubditur examinando eſtut ſupra de pur.ca. cōſtitutus.
x Nouica.t idco in bis fieri debet examinatio:ſupra de dec.poſtq̄ cum
ſuis conco.
y Iuſtificatos.xxi.q.ij.duc ſunt.
z Diuiſimodi.ſ.ſacro.
a Epoum.abbatez ēt ordineo confernnt.lxix.di.ſpi videmus:ō de eta.
t quali.cum continguat:ſed tabano conferr.non ſpirituali.ſed ſpiritua
bile.abbatem in ſi.t pbyteri conferunt pſalmuſtitū.xxiij.di.pſalmilla.
m Italie.quid eōuerſo ſi epo vltramontanus ordinet italicus:hoc videtur
bec dere.locum habereai penalio eſt:t ic reſtringēdū ac ſic proponit nō
exedit caſum.ſ.eo.li.bc dec.ſtantinumte pe.di.i pone. Sn contrariū vide
turſic pi ora ſit eadem rō utrobiq;ergo idem ueuenec inderur ſita ampli
atio vel extenſio fy ea q̄ videō ſ.de dec.ſi poſtſi;ebi ſtituto ſſa capitero
ſi penalio locum habere oedaratur in ꝓpoſitibus t appellationibus et

cōfirmationibus de quibus ibi caute non erat ad hoc.ff.de ẽ.ob. La tico vbi.n.ff. eadem ro ſ penitus omnimoda ſimilitudo:non propter hoc dicamus extendere.ff.ad.l.aul.de adul.l.ſi poſtulauerit.ſ.idem.ff.de eden.quedam .ſ.nimularuo.tunc.n.pene dicitur extendi qñ ad caſus non omnino ſimi lem extenditur:ſic dicitquintur cōtraria:facit ad hāc qōnes quod no.mo denu c oth.paragraffi de dicendū.c.quā.c.gar. co. n.anarice.dubitando ere do per primam rōnem q̄ hoc vere. in italico vſtra mortem ordinatio loci nō bēat:ſ poſt eſſe rōquia ad tramortuamo otra mentē cuſtem: by duo remedia: vt oto mittat ad propriam ęſim ad ad papam ſiltem qui ibi vicinus eſt.illum poſtulet: qñ non ſic facile pōt italicus ultra montes

g/ hoc volum qm a principatuo fuit rō reddi pōt. ff. de legi. non obstat de boc ff. de reſcrip. ij. q. iij. ſi fano eque peccādo ad alia tuta dc. xvij. an. conſtituit ſat in procuratoꝛe ad negocia diomus. f. de pau. qui genera liter. ſ. ulti. t ſint de admoneato. ff. de poſtu. l. t. t. ij. q. vij. ſ. trasled vt predi n ſic placuit principe: t ſufficit ſic ſcripti elle. ff. q. ut. 2 a quibuſ proſpexit. vi. q. ij. ſcriptum eſt in lege ſi de fer. c. t. in panoꝛpio.

c/ Non imminet. in d'lio ergo ſecus ſcut ꝛ in paro chialib' eccleſijs. d. de cle. ij. canon: t boc ſote volu t tuere io. quino. de cle. ca eſt dilecti. p in minoꝛibus dignitatibus ſimpleꝛ epis dabit' vnam etiam ad ſuſ te ad ſer inde lect.

f/ Canonicus. qi non ſit allegatinus nō coꝛpoꝛe tita t. nec bigaminꝰ eccleſia.

g/ Dſpendere. fed mundi pomonendo dſpenſatiō boc vide. li. di. q. in aliquo. huj. di. ſi ſeruus in panna. gl. ſeruꝰ. di. q. ſine. xvi. q. 1. cedeſia de concef. pre bend. litteraꝝ de ſcif. fraterni tatis: t per modernos de ſi. preſby. ueniēs t de dc. omn. diuerſis. t. ſatis eſt euidens ar. q. ſi pomoueāt o non dſpenſat aq; punitur pomouendo: ō ſi dc. mbd. ſi fed dic determinatum eſt de panite defectū in etate. quid ō pa tione defectum in ordinibus ſi clegatur ad talem perſonam vel dignitatem ſine cura nunquid nec ſtatim eſt ipſe dſpenſatus ad ne tur cōl ad alla ta leo eligi poſſit: licet innō. ber. c. compoſt. q. de iure cōl ad alla talen eligi poſſit: ar. a. ſ. rio. bere. cum in cunctis. ſ. infrinoſtare. dicit idem eodem arg. per decre. ō. c. peteres. ad. c. lic. di. per totum videnti alla correcta ſria colle tudinevel cū dñs dictator in arbidiacenum non debere quem affumi: niſi ſit bicoadunatus papoſtium niſi ſit probyter: patet d. concert. per decre. cū in cunctis. ſ. infrinoſtare. q. de ordine nihil deſuper per id q d in iis dicit ſi mo nili non fuerint ꝛē t boc no. innō. in ſi predicto. ſ. ꝛ de re iudi. cum olim: t cō poſt. c. ti. dudum. l. ad dcere. dudum. q. dicunt q. idem indicium eſt quo ad plurale tes: vel allegatio fuit ſili. oſti. contra in dcere. predicta poterez t in dcere. cum in cūctis. quo facit q d no. ber. de bio que ſi. a ma. par. c. ex oꝛe in glo. q. erat: t boc opinio expaſſa erat in boc. ſ. ſplio dcere. ex oꝛe. t poſtea ter opinne de dc. dudum. l. ad id quod dicitur de capitulo. le. d. p tonuit q quibus bonus q archidiaconus diaconus t capellanus parbyter dſs electhec ſm oſti. ibi fabaudiendum: vel fabdiaconus cū in ejus et poſt ſit clericus: et. t qua. a multo.

a/ Si qui. cum allegitime natis dſpenſat ejs in minoꝛibus ordinib' t benefitio ſine cura: dūmodo ſit tale in quo alias dſpenſare poſſit: in alijs dſpenſatio pape requirituris dſpēſatum faceat ei aliquo q ō non obſtante: ullo defectu poſſit ad curam beneficia promoueri: pecuia dium dſpenſationis non poterit duo beneficia infimul obtinere, emanauit a d declarationem eoꝝ que no. ō co. t. c. penal. t. vl.

b/ Defectum. indulnice intelligitpoaut tacet ſi quod. p. defectu: fiue ſit ſpꝛiuus fiue a dulterinus vel naturalis: licet alias quo ad ſucceſſionem diffigua tur. nec ita de facili dſpenſetur cum vno ſcut cum reliquoꝝ: ſic ſtelligatur: ſi de crimine, nili cum pridem ſ. perſone vero ſi. ell. n. dignus venia qui ali quo vino laboat. C. de naturali. libe. l. Legem.

c/ Antiquitate. nanquid pomouendo dſpenſat' aide remiſſione ſo dedit ō. c. poxti.

d/ Epi. in cōrarium videbatur ō eo. literaꝝ ubi papa cum tali duo in eccl cata dſpenſat: ſed ratio eſt q; petitum fuit a papa: nam et epiſcopus pote rat: ſi no. ber. c. c. eſtimo.

e/ Canonicum. facit quod ſcri ō. c. poxti.

f/ Beneficium. intelligo ſimple: q; in perſonatu vel dignitate ē ſine cura ut ō. c. poxti. non credo q; dſpenſare poſſint: ad boc in eodem ti. c. de pbē. c. vlti. t de boc de cle. dudum. ij.

g/ Cale. quia non paterni immediate faper quo non poteſt epiſcopus eti am cum legitimo dſpenſare fm vn. ō. c. ex tua. gof. in ſumma bunoo ti. ſ. circa aliud. bar. bal. In. ſi. in ſumma ber. ꝛ pe. de ſap. in predicta dcere. ex tua. innō. c. t. c. vl. fcdūm io. q; boc no. lo. di. ſi ſumat: tam. in dicta de cre. fed ſcint vim. q; ſi ſi eſſet epiſcopus boc facere nō auderet. gof. ō. ſe cle. timonati. ratio ſuma bunoo ti. ſ. oſtion. in dicta dcere. tenent contrarium ad dcere. pe. ō. c. ti. rñdet q; de illegitimo loquitur ꝛe tali ſorte bene ficio loqui voluit ber literaꝝ: t intelligat de beneficio quod habeat eccleſiam curatam annexam: aut boc. ſ. de preben. taſi for

fine specialis mandato se non itromittant nec ꝑ ꝺ ſpiritualibus unde litras comendantiaue ad ordines dare non poſſit: vt ſ. c. ii. de tem. ordi. cum nul lus. ſ. i. nec officialis archiepi ꝑte ad vicinu archiepi in ſuffraganeum ex cõmunicatione ſuſpenſionis uel interdicti fert ſimilia. i. de offi. o. c. i. in fi.

c Ide. vel canonicãs alterius: eum cadẽs ſit rõ.

d Generaliter, non ergo tãtum valet genus quo ad ſingula quãtuꝫ ſpecies: de hoc. xxij. di. q̃ſq; de offi. ordi. ſi facerdos.

e Communitar, fel pone epiſcopo uel vicarium generaliter: in mandato expreſſit aliquod de illo: quod requirit ſpeciale mãdatuꝫ ſecuꝝ clauſula generale: omnia alia que per nos poſſumus etiã ſi nam datum exigãt ſpeciale: que nitur an talia omnia ſpecialia poſſit: ꝛ dixit oſtien. de offi. archidia. ſignificaſti ꝓ ipſam beere. ꝛ per decre. de reſcrip. ꝛ per. i. ſi. li. quiſ cau. fed ſ. ſi. quoniã ꝛ per ea que no. ſ. cõmo. ꝛ vide q̃ omnia poſſit q̃ ſatis videtur ad iſtar. pen. vi. i. de pœnis. qui ad agen. di. ſi. ſecuꝝ ſi aliq̃ de ſpecialibus nõ expreſſum fuiſſet: ut dixi. refpõ.

f Clam in generali: ex generali commiſſione officialis beneficia conferẽ non poſt, nec datur nec. per goff. inno. ꝛ oſt. de prebẽ. ibidẽ.

g Verũtr. Ho, ſſpondeꝝ quod eſt mentis nde concordat ſi n. q. x. ulti. et by bocloeum ꝛ vbi eſt generaliras: vt hic tñ uſu eſt obſeruatũ ut. i. de regu. tuor. inſpexim⁹.

h Conceſſimus, ad item. i. de pe. ꝛ re. ſi ego: ſ. i. de reg. iu. i generali cũ ſu in eodẽ. s. idem i obligatione. C. que res peg. ob. poſt. li.

i Hec regulariter, fecũda rõ buius dicit: ideo dicit regulariter: q̃ caſus liter ſecuꝝ vt ſi iuſta rõne motus donauerit vt puta magiſtro vel ſi donare ei permiſſum fit: vel ratione perſone ipſius cui cõceſſa eſt admultratio: ut ſi fit filius ſenatoris. ff. de admi. tu. cum plures. ſ. i. primo. ſ. ff. de tu. ꝛ ra. tod. li. ſi. t. ff. de bona. i. filiuſſa. i. cẽſpondo. ij. c. ij. de boc no. ff. de pac. l. contra iur. li.

k Libera. i. conferẽdis beneficijs eſt liberalitas in cui dãdoſolet nõ i dãdo ſecundum ea que no. ſ. de prebẽ. relatum. s. eſter cetera.

l Non poſſunt. i. cõrarium videbatur per decre. ſ. de iſt. ec. frequẽtibus ſ. de prebẽ. ibidẽ. to: ſed illa iura non obſtant: qui decre. ec frequentibus nõ dicitur q̃ officialis poſſit cõferre: q̃ poſſit cõfirmare: ꝛ hoc fit di uerſis mꝰ i caſibꝰ. ex. q̃ ſit cõfirmat ab epiſo cõfirmido de ma. t obe. cum olim. ſ. de inſti. c. ij. ꝛ ſi non cõfert beneficia ad foluꝫ epi collationes ſpectãtia: ſi nc. ſe. va. illa. ſ. i. c. ſi. cum dilecti. de prebẽ. cum ſimile de ec. ꝛ beato non tacit q̃ appeobatio ibi facta per generalẽ. q̃ara. ualuerit.

m Commiſſa. no. ꝙo hic q̃ue no. io. ber. ſ. oſt. ꝛ de concel. prebẽ. conſti tuto. s. terciũ. n. q. epiſcopus nõ poſt ſpecialiter cõferre collationem alicui: poteſt de q̃ue nõdum vacante: q̃ poſſet fieri ſi fraudem vacandi tollam⁹ q̃. n. nõ poſſet nobi ꝓmittere ꝓ primam vacantã dare fratri uel amico meo ꝓ teſtatem cõferendi primam: ꝛ hoc eſſe non põtſ: ſi intelligitur beere. pedic. ta conſtitutus i ſi. Sed generaliter committere collationem beneficiorũ ad ſpectãtiam bene poteſt ut hic. s. xv. q. i. ſtatuimus: ꝛ perpetuo eiam poſſ hoc no commuti alicui dignitati vel in generi: vt ſi de iuſti. cum tenuiſſet vi ſpectem ſi de dona. paſtoralis. xv. q. ij. vlti.

n Tamen, conſeruatos a manu ſſio defendat iuriſdi: iudicialẽ idagine nõ exeret.

o Conſeruatores. Quia materia cõſeruatoꝝ i. ti. ſſio hic ſ. i. c. ꝓ xuno. s. vlti. poſita eſt nota cõſeruatoꝝ delegatos eſſe: vt dicebat ber. de ultra cõſeruatoribus per iura antiqua parum vel nihil, habebamus: poſſ tam tamen dicta cõſeruatoꝝ epiſcopi qui habent cõſeruare ꝛ defendere ui diuas pagulloꝝ cognbanoꝝ ab oppreſſionibus ꝛ iniurijs de foro compe. ex parte. bo. ꝛ ex tenore. ſ. ſi. ſi. c. ſi. ij. xxiij. q. v. adminiſtratores. Sci re debeo q̃ iſti conſeruatores ſi rdam dantur: vt aliquos defendant cõtra iniurioꝝ vel pedonoꝝ: ſi rdum contra eos qui eoꝝm paulegia ſtringũt: ſi rdum, tamen vt defendant ab iniurijs ꝛ offenſis: ꝛ nullo dictoꝝm caſuũ habent iudiciale in dagnem: vt hic ſ. i. c. ſi. vlti. de manifeſtis ergo ſolũmõ habẽt cognoſcere: ſ. intellige manifeſta illa que notoria ſũt. ꝛ ita patina q̃ nulla ꝓbabilit tergueriatõe celari ꝓſunt: ſe. ſi. ij. de ꝓbationibus. ſi. ſi. ſi

exceptionem. ff. de reg. iu. nihil interest. ff. et quibus can. in pof. ea. l. Soleni no. 5. li in fine, & ergo inefficax eft iurifditio in delegatę: ergo ę in delegato no. 5. li in fine, & ergo inefficax eft iurifditio in delegate: ergo ę in delegato qui pariburo eius fungitur. ff. de iurif. om. iu. l. ę fi portio. ff. de offic. eius cui man. e iurif. l. ii. § qui mandata. Item pato iurifditio eft delegate. ff. de iurif. om. iu. l. iij. § fi. cui ergo aliud pto iurifditio aggredi no poffit: § nec iftam. infpiciamus eius an delegio cognofcere va ho:aut vt fic bonum delega no valeat. C. q. pro fua ti ridi. Lunabibic eft. q. § fi confuf. committat cauſam antequam ingrediatur po nunciamq; tunc cognofce re non poteft nec delegat ab ipfo eft tunc nouiti ingreffus fuerit. ff. de offi. paocon. obſeruare. § vlt. et delegatus preuenire nō po tuit obligenum reuifatio: ad boc ff. de appel. fupę. c. oblate. Tex. exceptio § obſtat renditoris ? emptoris .ff. de cōtrabē. emp. l. doli. § 1. Pro ifta pte fac ę ei fuſpitionis perſonam affi ciat. nec contra fubdelega tum non competit. ff. de dnr. t tem. prefcrip. Lan ui tumet perſonalis exceptio onem perſonam nō egredi untur. ff. de excep. tionibus. reuocatio. Item aduerſus fubdelegatum vt ordinarius ff. de offic. eius cui mandata eſt. Item videm ſpecialis. Item licet iudex ſit ſuſpectus. dū tñ non reuocatur tacet. quę fun. unde tria ipſa diſtinguimus boc dicere. alteratione determinat.

r Requitur intelligi cum inopem? ſubdelegatus vñ iurifdictione? c. ex pri.

n Quod poſſet. Creatura: facta committio impugnari.

t Aliquid. quod dicit ſi tñ ad id. idem. l. c. ii. ex quo enim ſibi aliquid re ſeruauit ſalem in referato inder remanet. Item de ſuſpitione ſubdelegati bus cognoſcere. Item renocat ad ę iurifditionem. ę. ſuper quęſtionum. ff. de iudi. Iudicium: vnde adhuc recuſari poſſe? cōmiſſo impugnari.

u Reuſatano. non eſt ergo neceſſarium adiungere. ſi tñ. dele gatus boc a lege vt delegari poſſit. impeditur ät in boc ex facto recuſatio: volente ergo illo boc potest: ſi ita duerſarius dicat. ſi. c. n. c. vl.

x Super ea. ergo ifta non fit pena: aliquid eſſe probatum: ſecundū pro bata eſſe indicatus.

y Extanc. ex quo pronūciatum fuerit illū eſſe ſuſpectum.

z Delicti. ff. co. in litteris. t. cognitum. t. c. . penerabili. ff. de re iudi. l. in fer.

a Alſenſu. cum enim ibi detinat iurifditio non eſt quid pronozgere quo bic. ff. de p. t. g.

q Claudio. Declarat notata ā. c. ſuper q̄nus. § fi. uero in glo. ps. t. ō. c. generabili in glo. pc. t. ē. i. tbi ē no. per modernos ? quia in fpe. n. § reſtat vltra medium: ? oth. plene in ſuma. c. ti. § delegare ē. l. ad nunquid pōt renocare. c. boc dicat. Delegatus ſubdelegans ē in toto re ſtegra cām reaſſumere poteſt.

b Sede aplica. qz delegatus aliud non pōt.

c In totū. q. ſi referuaſſet inder remandat: nende non erat ſic dubitandū in eo caſu: videbatur. n. i totum cōmitendo tota eſſe officio ſuo factua: qō refumere non poſſet: ad boc. c. paoch. in fi. ci. fuo cōcor. ? boc dicit Zā. ? bey. olim ſecuna ei? cumcled poſtea mutauit: vt p? ſupradictas glofas.

d Claus. qualitercūq; ad ſtem ē. c. ſi vndiqz.

e Efficacior. videtur. n. in cauſa conſerio. pone q? monitor ſubdelegatus rei ? tegra: certū eſt q? ſubdelegatus non poterit: ē. d. ſi ergo p? q? adhuc effi cacior iurifditionem non hȳ. retinet delegatus ? ſi patrō cōpellēdi eſt mā datoſe ſuiſum ? ē. ē. c. paſtoralis. Aliuo ergo eſt in procuratore qui hȳ mā datum ad libitum: dū: quia dato ſubſtituit qui mandati fuit pot: amplius re integra nequit cām reaſſumē: aliud in delegato vt hic videtur: eſt expreſſ

f Si. l. de pransio in qui: ? que ſit rō diuerſitatis tbi dicam.

g Delegatus. Sbi delegatus ſubdelegauit: quoniō abſtet: vel donec renocet: ? mōtuus ſit re non integra: ſubdelegatus procedit: ? cm p de ſubdelegato ad elegatus: qui ſibi aliquid iurifditionis referua uit: appellari ds etiam poſt renocata. dic. dat. approbat painum di cuy. no. per. unno. c. etſi. ē o. ſicher vndiqz in pti.

g d Delegatus. ap. ſe. n. ē. c. proxi.

d Abſeſſe. dicit ordinari prędicti do cend? pōt. ff. de. ſ. ſi. fig. Lin lutorio. ſ. i. tbi dicitur. abeſt ea reo que in reb? bu manio non eſt. ſed non connertitur: ? ergo de ſignificati one vocabuli: a q̄ recedendū non ē: nīſi vbi rea alia ſa ua eſſe non potest. ff. de lega. iii. non alter: immo tūc re rez finaliter abeſt ſolueri non reuerſa ruo.

e Claus. qualiter cunq; eius citatio conte. ē. c. rela tum t. c. l.

b d Ides. ſoliceſ ro miſſum tibi negoti us libere diſſinire.

i Renocandas. renocare iurifditio nio ē. ff. de iudi. Iudicii ſoluitur. retinendo ergo renocandi pote ſtatem aliquid de iurifditione retinuit.

m Comm. repugnatur lectura innocen. t. ab. qui no. fupra eo. ſi. p debitatur: qz pter talem commiſſionem non tranſferebatur ſententę poſtatio: qua per illam clauſulam donec dutero te. videbatur ſen tentiam retinuiſſe? illa clauſula aliquid operatur: quod effe de bet. ff. bede. ſi quādo quis rzoni. ad idem infra de pauile. ſi papa. c. refponſo ſi... Contrarium tenebat ibi oth. eiusq; opinio bic ap probatur. nec ob. q̄ dicitur q̄ clauſula debet aliquid operari: ſalto tum quia per aliquam renocare poteſt delegans quod ſimpliciter ul toti commitendo non poſſet. Item q̄ ex vigore clauſule illius ad eum appellabitur vt dicitur i ſi. c.

n d Monte. quid ſi delegatus vſq; ad fue volitatio benplacitum ſubdelegauerat? Videretur prima facie per decretalem ? de refcrip. ſi grauate q̄ illo mortuo expiret iurifditio. Contrariuz videtur per banc decre. ad boc ? de bap. matrocs. C. de nīſi ruc. l. ambigantur: nec ob. illa decre. que in odioſis ? reſtringendis loquitur: bic autē fauoz abile puto: meliue eſt enim bic militem procedere cū nouo ? ſoguato cā? delegare. ff. de reac. munc. l. pretor. ſ. vl. ar. xix. q. iij. mo naſterijs: ē de re non. c. ſi ? boc videatur equum: painum videtur verum: ad idem. ff. loca. l. iij.

o d Zanti. hic repetabat opt. an. qui dicebat delegati ſibi referua re non poſſe tantum ſententias feniētes: ? repoabat opinio bic. t. unno. qui diterūt: q? licet creationem referuare poſſit: ſi tamē ap pelletur a ſententiam non appellabatur ad eum fed ad painū delegi tem: ſuper boc vide? quod no. ē o. ſuper quęſtionibus. ? pontel glo. ii. appobatur autem opinio oth. qui boc quod bic dicitur ibi no. t. ē. quererunt.

p Charo. pareo. declarat ? approbat no. per oſtien. ē. co. pandē ras. ? reſponſo.

b o Foma. ſta foma ē bi aduerſēda. aliud. n. eſt cum ferbitur cā clauſula: qz ſi non exceſſit ? ambocqz tunc iurifditio datur cond nonaliter: tic igitur vnus vel duo iurifditionē vti poterūt: cū conſti tent de cōditione ? impedimēto tenti vel collegialiter nō valet q̄ agitur. ff. de pandemas. in pnin. bic ero iurifdicto datur alternatiui vnde quilibet eſt iudex in ſolidum vigore alternationis. ff. de regu. iu. in alternatiuis cū fuo concor. dicebant tamen quidaz in caſu ſtro contrarium: tali rōne cū ēt in litteris: vt oēs vel duo vel alter ſē. videtur papa intellexiſſe: ſi omnes volunt ? pūt procedere omnes procedant: ? ſi nō oēs duo: ? ſi non duo ſtuat ad boc. ff. de admi. n. Liquidem bcedeno. §. papinianus: gradus diſiuncte interdum cōiderantur fm ordines ſcripture. ff. ad trebel. l. bcredes. §. fi. ibi tñ et certio cōcurrio apparebit utēnonem ſenbēdo fuiſſe talē ad. idē. ff. de. le. ii. cus pater. §. pc. t. i. de perbon. mandato: ? de dec. ce. pe. ti dicatur q̄ ſecun dum boc non erit differoma iter bac clauſulas: ? clauſu lam q̄ ſi non oēs: Rideboant immo erit q̄ per bāc clau ſulas ſuffici? regu rere: ſed per clauſu las q̄ ſi nō oēs ne eſſe eſt de impoſe tia conſtare: vt i de ep. audientiā: et pro eo facit q̄ pa pa libēna cōmit tit cāo trib? q̄ duo bus. dumq; q? vni: ni bicſed cōrarii eſt vt ſupra. et bec pa etiuide non ſunt ille alternatiue ot diuio fed pactatio nare: eſt regulare: nec pōt negari quin ſi alter ſolus procedat: man data pape ſit adimpleta. ff. de fol. qui reſ. § area in fi. ? in predicta regula in alternatiuis cā fuit concoz.

c Clauſula. vt ſi ceatur q̄ glibet eoum ſolidū ? pter ſe indicare ? exequi poſſit. ea. an.

d e Apoſtolica. idem ſi ab alio: eſt. n. quo ad boc cadē rō.

e Libere. c. dē nō requiſito colega. ſimili mō exponimus illud libe requod bitur ē de paeben. de multa: vt ps. ff. de poben. l. ſ. epo.

f Cū eoum. idem ordo erit de duobus vel de oibus qui ſimul in eodē negotio quo ad quid. ? quod ſi omnes ſeperant: ordo ſimili? mil ex cā: vt ſequitur.

g Inchoate. qualitercūq; ēt ſi ille nondū ſit conte. cōsā eo. ē. c. gra tum t. c. l. ſi. ē. c. quāmo. t. ſ. ē. ſi ſubdelegato aliud in procu. g. di cum occupaſſe lino conte. vt ſit melius eius ?ditio. l. de. pcu. ſi duo.

h Theobunt. ecce ibi diam inter clauſulam q̄ ſi nō oēs: ? clauſulā voo vel alterq; paino cauſa q̄ vno ſpedito poſcedit alter: eſſaltē i pedimento ſuſ poſcedit: ſi. ſpeditio poſſet reuenire ? cū alio vo leno poſcedere admitteſur.

i De eodē. ſic ſi plurib? poen. datis ſ ſoludam. ff. de procura. l. pluribus. ff. man. l. creditor. ſ. huobus. ē de procu. nō inuſſe. l. eo. l. c. ti. ſi duo: alias ſequi poſſet perpetuitas: ſi quibet per ſe. pcde re ediendi: eodē ſonte tpe ad diuerſa loca citarent: ē de relcrip. c. vl. ibi vnus excūcet: alter abſoluat: ē de relcrip. ſi. conſtat: ? ſic ē cm pedirē? fuit duo iuſtificatuari. ff. de iuſtruc. l. quoniō: ? nouiſſe eſt ad ſuperiorem bēre recurſum: ē. c. ij. ſic ? iura ſuperſtuo fatigare tur laboribus: tractatoz ergo ? melior fuit hec interpretatio: et reo nale rei nō pirei: ē. de ſ. ig. abbate: ad idē. ff. de admi. tu. l. bcereto ad ſi.

k Illum. Conbonaten.

l Recuſatur. tic ergo poterūt aliqua vel alij poaedere non ſic ? po cura. datio ſ ſoludam. q? vno occupante ? poſſeſſa ipedito alij nō pūt poedere: nīſi dictum fuiſſet ſi cōſtitutione: q? nō ſteret melior: cōditio occupantis. ſ. de procu. ſi duo: ? q? ideo de legato ſpedito colleg bac clauſa procedere poſſe? veri intelligo: nīſi ille qui ichoauit ſubde legatum daret. ar. pr. de cer. fi duo. puto ēt q? cum collega propter ipedimentum ſebantino procedere poſſit: ne indendo ceſſante ſpedimento fino eſſe reſumere non poterit: nīſi ? ille ſpeditus vel procedere nol letaut inſtar cuius quod de pocau. dicamus ? pcedēn. bcere. ſi duo.

m Quod poſ. vt q? ſupradictum erat ci clauſulaq; quod ſi nō oēs: ? col lega ēt acta perpetuationis ipeditus non poterat ſteriſſe. ſcripti erat cum clauſula: vno vel alter: ? ps per banc ſtum q? ſi indet pro cefferat cum non poſſet per illum acti nō ſit perpetuata iurifditio. unde per hanc litteram ? per bcere. pandemas ? terminum q̄nes de legato dato in diem vel ſub cōditione: qui fore volitatus partibus ante diem vel cōditionem facrat ufuo iurifditionem: bende mortuus facrat delegatus per illum actū perpetuata eſſe iurifditionē: nōne in

ſi dato vñ ſub cōditione mandatur per clauſulamq; ſi ambo: ? ſi anteq̄ condito ſuperuenat procedat: nibil reputatur egiſſe: ē. prudentiam ? pa gno ē ille autoo bēur pao nullo non eſt perpetuata iurifditio: ſic perpetu ationem iducere nō poterit: nede fano eſt ibi caſus. Ité ex cōditiōali. dema datione nōdum eſt attributa iurifditio ſed ipſa iurifditionis ſeuntur: cōdi tionali obligatiōe ſola ipeo eſt in bebitum in tranſit. de. v. ob. ſ. ē. pdtionalcergo quod ante cōditionē ſeni vt panatus feat non ut in dcr. Item ſi pronogatur iu rifdictio poſt tpo requiritur q? actor: reus ? iudex cōſtant. ff. de iudi. l. ij. ? facit quod no. ē. c. p. t. g. in pti. ul. glo. ? quod recitatur ā. c. de cauſa: ſitia arguendo de poſteriore ad prius ſi p intionē requiritur cōm ſun iudicio: fed ille iudex no erat cōdnēr vel bic nō venerit et dicebat ſtua liber ſi agit medio tpe ſa cut vt ſenus nō eſt mutat. ff. de ſtatuli. l. ſtatuliber. Ité iudex q? terminu bonio non procurator: ē de ap. obtatez forma mandati exacta diligenna fenada eſt ita q? ei renunciare nō pōt. ē. de poben. cū de nō. Ité pendēte dilatōe iudicio offitij q̄dā: ē de ap. ſignificatibus. C. de dila. fue pare. pad. q̄nam bū facit. ff. de v. ob. ci filius. ff. de condi. t. demon. l. multum. ff. de cōdi. inde. l. ſub cōditione. ates bū facit. ſ. he ſpon. c. eno. nam videt ois iu q? ſpōſalia nulla indicunt publice boneſtatis inſtitutam: ei ſpontalia cōdnonalia non cogt ante cōditionē con ſtitui nō bēt. a fimili dicam: adbuc minus eſſe de iurifdictc ſub condnōe delata ad cōditionē: ſic in alias nulla: verum eſt ēt q? oſtt. nō. ē. c. li. q? ad perpetuationē iurifditionis nō requiritur q? ille actus de iure teneat: q? nō ē verum: propter ? caſu nō-ci non poſſit perpetuari: q? nondū eſt ſtuat nec renuncq? nondū eſt natume de conſe. di. iij. qui in materno: nec relabi q̄ nondum eſt ſtupſus. ē. bere. acceſſanus.

n Si ſuper gratia. cecutor ſuper gſa facta datus a papa motuno papa ſine integra gratiam cecquitur. Et declarat bec oſtantio que no. gl. ſ. oth. de reſcrip. conſtitutus ? pan. t. oth. ē. c. q̄n. t. c. li.

o d Sata. illud ? q̄ ſoluit ſ. de bcere. ē. de poben. fi. cui vt ibi dixi i. gl. p d Chad. ſpatum datum cecutoribus ſuper ſpa grata ſic facta.

q Poſſeſſatio ad idem. ē de reg. iu. acceſſoriuz. ē. de cleri. huius ſtui nis debatur: q? ura inducta ē o. indubitate: bicebat ptem bede. petre ri i tegra mote mandatoriu: ē. c. relatus. gratus. ſi cū ſi. fed cecutor: bi tegra tam: qđ ps: q? tractatue ipſoum ponitur fub illo titulo: et tam ē de relcrip. ibi quicqđ cōti ptão erpurare videbatur: ſi obdi dicatur illud relcrip tum eſſe cecutoium grauatoq; ? relcripta que cāe cognitionē cōmunitē pereſt re integra mote cōmutatur in multo fortius videbatur in cecutoiq; grauatum: ſi facilius ma cēodinaria q? ea tua tario cōa tolli debeat: ? ſi ei catur q? grata poſſet eſſe multo recurretur ad ordinatum ſicut in caſu. ſ. de poben. ſi de cicus. ſ. uerūſed contrarium eſt verūt: ? ſi fquitur.

r Quidem. puta q? gratiam bebat contra ordinatū: nouo cecutoco non impetrat.

s d Longus. q? neceſſe by adire papam po conſequēda iuſtitia vel po no uā cecutoiu ma imperando.

a Si tu eu cā. Declarat nōta p inno. t. oth. ē. c. licet in fi. ? duos caſus p ponit gubque de ſubdelegato nō in totū appellatur ad painū delegā tem ſaltem cum delegatus excommunicatus vel mortuus ē: alioo caſuo po nit. ſ. ē. a ſubdelegato.

b d Non expreſſo. aliuo non erat dubitatio: ſi enim nomen ſuiſſet expreſſu, ſuccellor non ſuccederet in delegatione: ſ. ē. q̄n abbas.

c Non in totum. boc dicit: quia aliuo non eſſet dubitatio. ſi enim delega tus ſubdelegaſſet in totum: ſi ſtinate appellaretur ad painum delegātem: ē. ſuper q̄bum. Sed q̄ aliquid ſibi reſeruat appellari ds ad painum de legati ſubdelegantem: vt dixi: ē. o. ſi delegatus.

d e Erroicum. maioz erroicationem non. n. erroicatus bſi exerceat ea que ſut iuriſdictionis: ē. de cc. mi. ſi. celebrat.

f Medio. t. de ſi mūdo: q? ſic dicat medius: vide. c. xxiij. q. iij. boc ēt vita.

g Durante. nota. q? iubilato impedimento. i. illo abſoluto nō confirmato

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia

fauorē ad primū dicēdū: nec appellari hoc debet: ꝙ dubitaretur ab ipse fabdegatus effet absolutus: credo ꝙ teneret appellatio alternatiua pooper probabile dubitandi hoc &c. li. de posita. c. mouebat etiam pooper dubitationē probabilem format actor: libella alternatiuā. ff. quorum legatoꝝ l. i. §. qui autem: aliud non credo maxime ſecūdū canonico: q̄ licet alterna

tiue appellari: ne liceat na gan cē. &c. li. de eo q̄ ꝙ bus: ad idem bene facit eo. n. c. ij. vbi non tenēt vo alternatiua. ſecūdum ea nonce tūt: q̄ua ſecūdum legas non appellatur ad ſi peratoem omiſſo medio: ſi appellaretur: iperato remittat ad ea ad q̄es debarat appellari. ff. de ap. Imperatoe. vnde ſi ap pellatur ad imperatoꝛes: ad pedidementoe poſſet appellato ad pedidꝫ pte dicta rōnes: ſed fm nos ap pellari poteſt ad papam o miſſo medio: ſi ab ap. tdle n. vel. 2. ad legas. ſi de of. legā. c. i. vnde ſi appellans de epiſcopo liceat appellare ad archiepiſcopum vel ad papam: non puto ap pellationē tenerem: ſi alteri dīgat infra id tempus infra quod apparet ap pellari: ar. ff. de poſtu. c. i. ſi. n. ec ſi diſcrimine appellati licet ſic vagari. ff. de iudic. l. peritiſſimi: cui placet contrariū in ſpe. de appel. §. nūc tractem' ver. fed pone aliquis t. d. quā ſi dicat. bene autem facit hoc dcor. t. tia. f. eo. h. a fabdelegato ad queſtionem nō ſupa te. & compe. ſi quis cōtra de rtium in glo. ii. fidicet ad quem appellatur de delegato epiſcopi reſcripti, et dicebant vtr. t. tan. q̄ appellari poteſt ad archiepiſcopum non ob. dcere. dī licet cum hic tam per recullationem ſubtilium ſit medij: tpo quibus in arg. faciat illa iura.

g[1] Pnoꝛgan. circa quod debent iudices procedere: ſi de do. t. contu. fine d. de offi. or. vt linganico.

h[1] Arbitria. appellat quod no. ber. &. ſuſpitionis circa prin. glo. ſi quid. in ſpe. de ap. §. nūc tractemus. vī. fed ad quē. Et breuiter dicit q̄ ab arbitrio iuris appellatur ad papam.

i[1] Iuris. vbi ſit iura videbis infra: ſi ita eſt ratio quare debet appellari ad papam: quia cū ab arbitri ſecundum iuris formam ſint electi ad ipſū iura a quo poeſtatem habent oportet appellari: ſi ad papam qui eſt lex anima tra terras.

k[1] Iudicem. delegatum pape: ſupa eodem ſuſpitionis: quod intelligit ut ſupra eo. ſi contra vnum: tdem ſi recuſetur ordinarius: ſupa de appel. cū ſpectali.

l[1] Concordare. nec ſibi iniuriem deferentibus: ſupa de rcrip. paſtoralis in principio.

m[1] Gratuarerint. fuc in ſentēia puta quia iuique pronūciant illam ſuſpectā: quia ſuſpectus probatus non eſt: vel ecouerſo. vel ante ſententiam pu ta nimis breuem dilationem dandā: ad de bila. c. i. quod eſt ipſius: officii: ſ. e. ſuſpitionis.

n[1] Appellandā. contra. C. de ar. l. i. q. vī. a iudicibus: in quibus dicitur: q̄ non appellatur ab arbitrio. Sō. ſit quidam arbitri qui compromiſſarij vocantur: volūtate a deuntur: ab illo non appellatur: ſic loquantur cō trarta. Sōl. alij q̄ de neceſſitate iuris debent affumi: de quibus loquitur hoc dcor. t. a talibus bene appellatur: vt dicit ſic etiam poſſit intelligi lex. ſi la. C. de iudi. l. vltima: hac ratione puto hanc dcorē. habere in arbi trio electo ad audiendas cā: q̄a mouet epiſcopus ꝙ ſint iudices: cum etiam illo caſu de neceſſitate eligantur arbitri. xī. q. vī. li clericos: ꝛ de hoc ſupa de offi. ordi. in rcrigrabili in glo. penul. ſic etiam magis faue lex ei: q̄ neceſſitatem faſtidantem poſſitare debet. ſi ei qui voluit arare: equia potuit ſi ſibi faſtidare non poteſt alio loco faſtidare permittit: ſecundum nom. ff. q. l. ſi ſabida. q. l. ſi fideuſſor. ad idem. C. de rebus credi. generaliter in fi. ad. t. reſponſio.

o[1] Si cui. ſupra fuit de extraua gantiꝰ: que iudex poſſit: queſuit a nobis: et declarat ibi dcor. t. ſequēs dcore. vīn. ſupa eodem n. §. in autem: et in ſumma dicit: q̄ cessator datus a papa vī. pouadeat perſone fabdelega teſi debet: et pronūciat: eodē: non expreſſa perſona nō fabdelegat nīſi ba beat ſpale mandatū: t cām reddit.

p[1] Aſp. fe. ſpale. eſt delegati a principe q̄ fabdelegare pōt. C. de iudi. a ſu

ad ſedem ipſam me abſolutionē vel ſucceſſores expectando illuꝝ preu dicari litigātibus uel cauſa pēdente bito peorogari ualeat: uolumus ap pellari. Dcm.

Arbitrio: q̄ ſecundum fo mam iuris ut de appoſita con tra iudicē ſuſpitionis cauſa cogno ſcantur: uel qui cū ad quos de bacrat appellari. ff. de ap. Imperatoeo. vnde ſi ap pellatur ad imperatoꝛes: uel ad pedidementoe poſſet appellato ad pedidꝫ pte dicta rōnes: ſed fm nos ap pellari poteſt ad papam o miſſo medio: ſi ab ap. tdle n. vel. 2. ad legas. ſi de of. legā. c. i. vnde ſi appellans de epiſcopo liceat appellare ad archiepiſcopum vel ad papam: non puto ap pellationē tenerem: ſi alteri dīgat infra id tempus infra quod apparet ap pellari: ar. ff. de poſtu. c. i. ſi. n. ec ſi diſcrimine appellati licet ſic vagari. ff. de iudic. l. peritiſſimi: cui placet contrariū in ſpe. de appel. §. nūc tractem' ver. fed pone aliquis t. d. quā ſi dicat. bene autem facit hoc dcor. t. tia. f. eo. h. a fabdelegato ad queſtionem nō ſupa te. & compe. ſi quis cōtra de rtium in glo. ii. fidicet ad quem appellatur de delegato epiſcopi reſcripti, et dicebant vtr. t. tan. q̄ appellari poteſt ad archiepiſcopum non ob. dcere. dī licet cum hic tam per recullationem ſubtilium ſit medij: tpo quibus in arg. faciat illa iura.

q[1] Pnoꝛgan. circa quod debent iudices procedere: ſi de do. t. contu. fine d. de offi. or. vt linganico.

r[1] Arbitria. appellat quod no. ber. &. ſuſpitionis circa prin. glo. ſi quid. in ſpe. de ap. §. nūc tractemus. vī. fed ad quē. Et breuiter dicit q̄ ab arbitrio iuris appellatur ad papam.

s[1] Iuris. vbi ſit iura videbis infra: ſi ita eſt ratio quare debet appellari ad papam: quia cū ab arbitri ſecundum iuris formam ſint electi ad ipſū iura a quo poeſtatem habent oportet appellari: ſi ad papam qui eſt lex anima tra terras.

t[1] Iudicem. delegatum pape: ſupa eodem ſuſpitionis: quod intelligit ut ſupra eo. ſi contra vnum: tdem ſi recuſetur ordinarius: ſupa de appel. cū ſpectali.

u[1] Concordare. nec ſibi iniuriem deferentibus: ſupa de rcrip. paſtoralis in principio.

x[1] Gratuarerint. fuc in ſentēia puta quia iuique pronūciant illam ſuſpectā: quia ſuſpectus probatus non eſt: vel ecouerſo. vel ante ſententiam pu ta nimis breuem dilationem dandā: ad de bila. c. i. quod eſt ipſius: officii: ſ. e. ſuſpitionis.

y[1] Appellandā. contra. C. de ar. l. i. q. vī. a iudicibus: in quibus dicitur: q̄ non appellatur ab arbitrio. Sō. ſit quidam arbitri qui compromiſſarij vocantur: volūtate a deuntur: ab illo non appellatur: ſic loquantur cō trarta. Sōl. alij q̄ de neceſſitate iuris debent affumi: de quibus loquitur hoc dcor. t. a talibus bene appellatur: vt dicit ſic etiam poſſit intelligi lex. ſi la. C. de iudi. l. vltima: hac ratione puto hanc dcorē. habere in arbi trio electo ad audiendas cā: q̄a mouet epiſcopus ꝙ ſint iudices: cum etiam illo caſu de neceſſitate eligantur arbitri. xī. q. vī. li clericos: ꝛ de hoc ſupa de offi. ordi. in rcrigrabili in glo. penul. ſic etiam magis faue lex ei: q̄ neceſſitatem faſtidantem poſſitare debet. ſi ei qui voluit arare: equia potuit ſi ſibi faſtidare non poteſt alio loco faſtidare permittit: ſecundum nom. ff. q. l. ſi ſabida. q. l. ſi fideuſſor. ad idem. C. de rebus credi. generaliter in fi. ad. t. reſponſio.

z[1] Si cui. ſupra fuit de extraua gantiꝰ: que iudex poſſit: queſuit a nobis: et declarat ibi dcor. t. ſequēs dcore. vīn. ſupa eodem n. §. in autem: et in ſumma dicit: q̄ cessator datus a papa vī. pouadeat perſone fabdelega teſi debet: et pronūciat: eodē: non expreſſa perſona nō fabdelegat nīſi ba beat ſpale mandatū: t cām reddit.

a[2] Aſp. fe. ſpale. eſt delegati a principe q̄ fabdelegare pōt. C. de iudi. a ſu

de beneficio in certa eccleſia dioce ſi uel prouincia facienda poteſt alij committere licite uiceo ſuao. ſi non expreſſa certa perſona cum mittatur eidēue alieui plene idonee de certa eccleſia uel beneficio debe at pronidere: quia circa eligendam perſonam eius induſtria tunc uide tur electa: prouiſionem ſibi commiſ ſam alteri demandare non poteſt: niſi forma cōmiſſiōꝭ habeat ut p ſe uel p alios id valeat expedire. Dē. Statum: ut ip ꝙ ab ap. ſe. certo loco igſino fieri: ul' qcqd aliud expediri mandauit ſupra impetri poteſtam uel malicia illꝰ ſque igri

quā disputani: an delegatus ab alio ſit a principe habens ſpeciale mandatū fabdelegādi fabdelegare poſſit: et credo q̄ ſic: q̄ ſicut ibi non habēt a lege q̄ fabdelegare poſſint: tamē ſi ad hoc habent ſpe ciale: hoc poſſint: ſic dicamus: licet delegatus ab alio ab ip a principe non habeat hoc a lege: ſic loquitur ꝓrantamē ſi habet hoc ab ip ſo principe: ſufficit. ff. de poenā. c. i. ij. rnſo: vbi procurator ad indicia ante li. contesta. non ſubſtituit ex poteſtate legis: niſi eſſet datus in rem ſuam: tamen ſi habet ſpeciale mandatum ſubſtituere poteſt: ad idem ſupra eodē. n. c. vltimo: ubi procurato datus ad matrimonium contrahendum non ſubſtituit: niſi habeat ſpeciale: et compoſſit arie datus ad eligendum non eligit unum nomine ſuoꝝ alium nomine domini et poteſtate legis: ſi ſi habet ſpeciale: hoc poteſt ex poteſtate hominis ſupa eodem li. vī. electio. c. penultimo. ſ. poenā. ad hoc etiam facit infra ti. proximo. c. i. t. ſupra ti. proximo. c. ij. c. iij. ; infra de reg. iuris qui per alium ꝛ in regula poteſt quis. idhoc igitur regule cum contrarium nō re periam: t dici ſet: q̄ non refert an ipſe odo decurionum elegerit: an ea uel eodē ipſe negotium bene dcē. ff. quod cuiuſq; muni. l. non omnes. ſ. in decurionem: ad hoc etiam facit ſupa de rcrip. cum ali quibus: infra de paden. bi qui ſcelo reſponſoꝝ: inſti. de attil. tuto. ſ. fed quod iure veteri.

Catuamuo. ad cui aliquid certo loco expediendum commit ttur ex ulla cauſa illud expedire potent extra locum. boc di cit. Et nota q̄ ſicut ſtatuimus: q̄ ad ſuum ſit: q̄ ante hanc dcorē. ex quo commiſſum erat expediendum in loco: extra locum expediri non poterat: vt forma mādati deligēter ſeruaretur. ſi. de pabē. cū de nō. ſit ergo hoc de ure nouo.

b[2] Apoſtolica ſede. quia ſi ab inferiori ordinario fiat talis commiſſio: cum eadem ſit ratio: ſatio videretur idem uo. ff. de legi. non omnium: ſupa de tranſla. inter eos. fed contrarium puto: vt illud verbum aliquid operetur ad hoc ſupa de rcri. ad audiendum: et infra de pauilegiis ſi papa. nec eſt eadem ratio: quia non ſic de facili de delegato pape per uniuerſam orbem recurritur ad papam: ſicut ad ordinarium de prouincia vel bioceſi ſua poteſt recurri. Hinc eſt etiam q̄ licet delegatus pape recuſetur coram arbitris: quia ibi difficile eſt recurrere ad papam: delegatus ordinarij nō: ſed recuſatur coram ordinario: ſupra eodem ſi contra vnum. &cum autem. ſi ſupa delegatus ordinarij in loco excepti non poteſt: nīſi nec ordinarium: qui ſuper hoc ſua deliberatione prouidcat: ſed et poſſe committendo eidem: q̄ extra locum ſtatutum. id poſſit: ad alio modo.

c[2] Aliud. Puta pronunciatio: monitio: denunciatio: ud bis ſimilia.

d[2] Illuo contra quem. idem ſi propter aliam iuſtam cauſa: ꝓt di citur in ſi.

e[2] Securum. locuo ergo non ſolum debet eſſe ſecurus partibus: ſupra de appel. ex parte. ſed etiam iudici ud inquitoꝝ: et bic

ds: ſine pecdeſeu fauꝛoz ciuſdē nō poſſit boc exequi eo loco ſecurene ipſe commodum et dolo ul' fraude reputet: ad id exequendum locum alium eligat idoneum et ſecuri.

f[2] Idem faciat ſi alia rationabilis cau ſa ſubſiſtat: propter quaꝝ in loco dcere to perfici nequeat commodeque uod mandatur: ne tali pretu ipeduꝛ co tingat mandatum apoſtolicum: uel differri. Dcm.

g[2] Si a ſubdelegato: cui delegatus non in totuꝫ cōmeruat iuco ſuaoꝝ eo fuerit appellandū: qꝛ ex ceptionem cotam te propoſitam: q̄ anteq̄s per eū uel per ipſum delega tum in aliquo processerint: ſuiſſet: de legato uiā fuerat immiſſe carmo in greſſus: ad mittere recuſam nō an ad delegatum iuriſditiones negotiue habere: ſed ad delegantem potius appellari debebat. Idem fiet i ali to caſibus in quibus delegatus iuri ſditiones habere poteſt: aliaꝫ ſi ap pellari deberet ab ipſius: effet appel lāndi: qui ſic fateri uideretur: eundes iuriſditionem habere: equod ante ne gauerat: cōtrariuo ſibi ipſi. Dē.

The conſtitutiōe perpetuo uali tura facimus: ut cōſeruatoꝛes q̄ aliquib' ut a manifeſto iniuriꝫ ꝛ violentija tueantur eoꝝdem: plerū q̄s a ſede apoſtolica pecduntur: de cetero deputati non poſſint: nuū epi ſcoꝝ cum ſuperioꝝ aut abbatꝝ ſeu dignitatez uel perſonatuꝫ in ca thedralibus uel collegiatis eccleſijs obtinētez: nullus: deputati ſibi cō ſeruatoꝝ eſſe: ualeat conſeruatoꝛ. Pbe aliquis regibus ꝛ regnis qui

ſicut dignitatis altitudie pteminēt: ſic peꝛogatiua grauia ipſoꝝ cōue nit ātcēri: dūtaxat exceptis: den cepo cōſeruatoꝛem habeat cum qui ſub ipſius iuriſditione dominio nel diſtrictu eccleſiaſticoꝝ tempoꝝli cō ſiſtat. Cōſeruatoꝛes ꝛ duiſmodi extra cuiuſtaco ſui dioc. in quibus fuerint deputati contra quoſcunqs procedere aut aliquos ultra unam dietas a ſine d dioc. eoꝝdem trahere nō preſumāt. Cūeos quoqs ſiue ctatiōibus: ſiue iuriſtum demandatis: bus dūtaxat exceptiquoqs per ali os ualeant exercereemulti committe re poſſint: niſi boc eis cōpeterit ex beneficio literarū: ſed nec tūc: niſi i fra ciuitatez ſui dioc in quibus de putati fuerit ꝛ perſonia tātum que ſuperius iunt expreſſe. Ut ār ten ſeruatoꝛes limites ſibi tradite pote ſtatisq; ſuoꝝ fruqcre exceduāt: me tu pene obligē obſeruēt: ꝛ ſeruim': ut ſi de aliq; ſi de maleficij iuriſo ꝛ violēnijs ſoꝛter ſe intromiſerint ad alia q̄ iudicialē indaginem exigūt: ſua extenderint ꝓtatemqz ipſoꝝ per unū annū ab officio fint ſuſpēſi.

h[2] Puro uero q̄ boc fieri ꝓcurabit ſe tenūt ceoꝝdē boc ſeurrat a quo nō poſſit abſolui niſi eiquem ſic fatiga uit idebitepoimo ſatisfaciat integra liter de expenſis. Officiū ai quo rūcunqs cōſeruatoꝛ: ipſo iure quo ad nō cepta negotia per obiti con cedēte uolumus expirare. Circa munera uero et expenſas afferiores ac notarioꝝ: perſonas teſtimonij cā uocandas illa precipimus in hu iuſmōi cōſeruatoꝛibus ꝓ ola obſer uari: que in delegatis iudicibus

ꝓſt ſtatū ꝛ in parte cōmittere: & c. ꝓſtoralis ꝛ c. ri.

i[2] Litterarum. ad idem ſ. c. ad cui in ſi.

k[2] Nec tunc. ſi cum boc competit ei ex bilicio litterarum.

l[2] Superius. ſi in pamo ri. ꝛ idem in delegato: q̄ ſubdelegatus talis eſſe dꝰ cui poſſet delegare ꝛ de rcrip. ſtatutum. ſ. in nullo in fi.

m[2] Dcm. pone ad idem ſi de dc. ſi in cunctis: in. t. bo. de ut clericoꝝ.

n[2] Sacntr. ſi ignoꝛāa effet turis ut ſi crafa vel affectata ſit cā. ſi. de iu. ſi ignoꝛātia: & c. li. de temp. ot. eoꝝ: ſi de dam. deſpon. c. i.

o[2] Officio. ꝛ a biſiacio q̄s ē eius ſegla. rxxiij. di. ſtor boc dcorī. bi. ſi qui.

p[2] Quiſpeli. ecce quinti ſpale ſ cōſeruatoꝛ ſupa eodem ſi delegatus q̄ dato q̄ delegatus intromittat ſe deo q̄s non eſt iuſ iuriſdictionem ꝓpiuere locum bis penacum in illo non mutuatur expreſſa.

q[2] Aliud. Puta pronunciatio: monitio: denunciatio: ud bis ſimilia. d. ſed ſen. ec. eoo.

r[2] Ne expenſis. ad idem. ſ. de dmuu. ec. qñ in ſi.

s[2] Quoslibet. quaſi di. ſuſe ſint dati ad cōſeruationem pauilegioꝝ uel ad defendendum a manifeſto iniuriꝫ uel alio modo: et non ſupra eodem ſ. Joan. an.

t[2] Ipſo iure. unde ſi poſtea procederet in nō ceptis: poſſet cōtra effe nullos: ad idem. ſ. in fi. c. fm opi. gof. uno. t. bar. bar. bic eſt alia differentia: ſed fm bar. t. oth. ſecus: de boc & de teſtib. cum veniſſet.

u[2] Expirare. ſaluo eo quod dicitur & c. cum plureo in fi. ſ. q. ſi plures eſſet

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

cōsuetudine cōtra ius et rationē. Et nota q̄ ista pena excōmunicationis ipso facto incurrenda nō potest remitti nisi per papam. Et nota q̄ ista pena excōmunicationis ipso facto incurrenda nō potest remitti nisi per papam. Et nota q̄ ista pena excōmunicationis ipso facto incurrenda nō potest remitti nisi per papam. Et nota q̄ ista pena excōmunicationis ipso facto incurrenda nō potest remitti nisi per papam.

Realizzazione: Associazione Biblioteli Bernardino Missita. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia.

ordinationē cē. nec ob. j. nec̄ aliquod quo min⁹ cē. qz ē fine illa clausula ta to erat posibilium per precedentia: vbi sic locutus ē: quo ea q̄ vt pluri mum obuenit: q̄ it relpicere quod hic dicat de dignitatibus cathedrali um ecclesiarū maiorib⁹ post epl̄copos: sed ei maiorias cōsideretur circa matiz: re circa ordinem hn quam archipresbyter ē maior archidiacono: circa administratione? ꝑ q̄d

assumi: fue ordinationē: collationiū: ꝓuisioni: electionē: aut dispositionī quomodocūq; referuentur de epo ordinandis: celebrandis: aut dispone dis: e aliquatenus intromittat: nec aliqs: q̄ omin⁹ bñat quoo pertinu erit eligere aut postulare libere uale at: cum uacabunt: obstaculum quō libet interpoñendi: decernendi: q̄d contra hoc actum extiterit cuppo re ritum et manee. ¶ Prohibemus ꝛ super ne legatus ipse in genere aut i specie cuicunq; cōcedat: ut ab bis q̄ beneficia ifra legationē exist̄ē bz bentes ea i illius manib⁹ voluerint libere relignare ipoñ relignatione receptā illa nalcat: dōcio conferre personis: cum per hoc aperiri pot set via contra lat. cōci. ad bificia ua catura. ¶ Hoc n. concessionem q̄s contra hoc contigent attentare: eq̄d ex ea uel ob eam fecutum exti terit: nullam ꝓsus habere statum⁹ roboris firmitatem: violentico nō so tum ad futura: sed etiā ad ꝓterita: et adhuc pēdentia negotia hoc ex tendi. ¶ Dem.

LOcatio ad beneficium ꝓpter legatum fe.ap. tibi facta nullius momē ti existit: in ea nō fuerit habita mē tio de alio beneficio: q̄ ꝓmitus ob tinebat. ¶ Pho. iij. in cōcilio lug. De officio ordinarii.

BDmana ecclesia: et infra ꝓbitemus quoqs nc re mensio archiepiscopus ꝛ dion. fuffraganeorum. pc orum forsan officiales cōsiliutat: quia cum metropolitani nc suoꝝ fuffragaconum ingrediatur dioc. ut in eis auctoritate ꝓpria iudicent: dispōnāt: aliquidue aliud agantca nonica: ꝓbibeant inflitutaenquaq; boc posſunt in illis per alios exercere. ¶ Hec pro eo q̄ cauſao ꝓ appel lationem delatao ad ipſos poſſit in fuffragaconum fuorum dioc. dele gare: simili licet eis talios officiales inſtituere in eisdemq; eoum uice ꝓ auctoritate ad ipſos citationes uel inhibitiones facāt: feu cōpeleant in hac parte rebellec: quia in cauſio per appellationem deuolutio ad ip ſos iā iurisdictionē obtinere nosciāt

propter quod licite poſſunt ſuper illo cōmittere uiceo fua.

¶ Non ſit autem in alio in quib⁹ non dum exnitit appellatus: ꝛ ticerco nō debent aliquo cōſtituere. p citationi bus i futuro cauſio appellationum et inhibitionibus faciendis: etiā ali nd remēdio ecclesia circa talia offici alium inſtitutionem de cōſuetudine obtinet ſpiali. ¶ A quibus etiaꝫ ſi de cōſuetudine huiuſmodi poſſunt i remenſi prouincia conſtitut: Iohn tioneo tamen ne ꝓcedatur in cauſio ꝓiuſquam ad remen⁹m curiam ap pellet⁹ fieri penitus inhibemus.

¶ Officialeo autem remenſio archie piſcopi quamdiu ſua ꝓuincia uel circa illam extiterit in fuffraganeos interdicti ſuſpenſionis uel excommu nicationis propfere ſententias non attentent. ¶ Et boc idem ab offici alibus aliorum metropolitanorum circa ipſoꝝ fuffraganeos: quibus ob reuerentiā pontificalio officij de ferri uolumus in hac parte ꝓcepti nē obſeruari. ¶ Reg. decimus i ge

neralis concilio lugdunenſi.

SAncrōici a diuinis ordinē uo lucrint: ꝓout i eccleſia aliqui buo fibi ex conſuetudine uel alias uēdicāt: antequā ad cellationcs bu iuſmodi quoquomodo procedant: in inſtrumento publico uel patenti buo litteras figillorum ſuoꝝ aut al terius auctorici muniminc roboratio ceſſationis ipſius cauſas exprimant: ꝛ illud uel illas et contra q̄s cella re intendunt affigent. ¶ Scitur: q̄ ſi boc pctermiſſo ceſſauerint: ad cā quam expreſſerint: non ſurit in uenta canonica: oia que de quibuſ cūq; prouentibus illius eccleſie: in qua ceſſarum fuerint: ceſſationis tem pore percepcrit retinebunt. Illa uero que ꝓ eodē tpore debētur eidē: nullo modo percipiēt: ſed ipſi eccle ſie cedere: ac nihilominus ei contra q̄s ceſſauerant: de dānis ꝛ iniurijs faſtalcere tenebūtur. ¶ Si at cauſa eadē canonica fuerit indicatazata qui occaſionem ceſſationi dederat: ad de

ordinationē cē. nec ob. j. nec̄ aliquod quo min⁹ cē. qz ē fine illa clausula ta to erat posibilium per precedēta: ꝛ tbi sic locutus ē: ꝙ ea q̄ vt pluri mum obuenit: ꝙ it relpicere quod hic dicat de dignitatibus cathedrali um ecclesiarū maiorib⁹ post epl̄copos: sed ei maiorias cōsideretur circa matiz: re circa ordinem hn quam archipresbyter ē maior archidiacono: circa administratione? ꝑ q̄d

assumi: fue ordinationē: collationiū: ꝓuisioni: electionē: aut dispositionī quomodocūq; referuentur de epo ordinandis: celebrandis: aut dispone dis: e aliquatenus intromittat: nec aliqs: q̄ omin⁹ bñat quoo pertinu erit eligere aut postulare libere uale at: cum uacabunt: obstaculum quō libet interpoñendi: decernendi: q̄d contra hoc actum extiterit cuppo re ritum et manee. ¶ Prohibemus ꝛ super ne legatus ipse in genere aut i specie cuicunq; cōcedat: ut ab bis q̄ beneficia ifra legationē exist̄ē bz bentes ea i illius manib⁹ voluerint libere relignare ipoñ relignatione receptā illa nalcat: dōcio conferre personis: cum per hoc aperiri pot set via contra lat. cōci. ad bificia ua catura. ¶ Hoc n. concessionem q̄s contra hoc contigent attentare: eq̄d ex ea uel ob eam fecutum exti terit: nullam ꝓsus habere statum⁹ roboris firmitatem: violentico nō so tum ad futura: sed etiā ad ꝓterita: et adhuc pēdentia negotia hoc ex tendi. ¶ Dem.

LOcatio ad beneficium ꝓpter legatum fe.ap. tibi facta nullius momē ti existit: in ea nō fuerit habita mē tio de alio beneficio: q̄ ꝓmitus ob tinebat. ¶ Pho. iij. in cōcilio lug. De officio ordinarii.

BDmana ecclesia: et infra ꝓbitemus quoqs nc re mensio archiepiscopus ꝛ dion. fuffraganeorum. pc orum forsan officiales cōsiliutat: quia cum metropolitani nc suoꝝ fuffragaconum ingrediatur dioc. ut in eis auctoritate ꝓpria iudicent: dispōnāt: aliquidue aliud agantca nonica: ꝓbibeant inflitutaenquaq; boc posſunt in illis per alios exercere. ¶ Hec pro eo q̄ cauſao ꝓ appel lationem delatao ad ipſos poſſit in fuffragaconum fuorum dioc. dele gare: simili licet eis talios officiales inſtituere in eisdemq; eoum uice ꝓ auctoritate ad ipſos citationes uel inhibitiones facāt: feu cōpeleant in hac parte rebellec: quia in cauſio per appellationem deuolutio ad ip ſos iā iurisdictionē obtinere nosciāt

propter quod licite poſſunt ſuper illo cōmittere uiceo fua.

¶ Non ſit autem in alio in quib⁹ non dum exnitit appellatus: ꝛ ticerco nō debent aliquo cōſtituere. p citationi bus i futuro cauſio appellationum et inhibitionibus faciendis: etiā ali nd remēdio ecclesia circa talia offici alium inſtitutionem de cōſuetudine obtinet ſpiali. ¶ A quibus etiaꝫ ſi de cōſuetudine huiuſmodi poſſunt i remenſi prouincia conſtitut: Iohn tioneo tamen ne ꝓcedatur in cauſio ꝓiuſquam ad remen⁹m curiam ap pellet⁹ fieri penitus inhibemus.

¶ Officialeo autem remenſio archie piſcopi quamdiu ſua ꝓuincia uel circa illam extiterit in fuffraganeos interdicti ſuſpenſionis uel excommu nicationis propfere ſententias non attentent. ¶ Et boc idem ab offici alibus aliorum metropolitanorum circa ipſoꝝ fuffraganeos: quibus ob reuerentiā pontificalio officij de ferri uolumus in hac parte ꝓcepti nē obſeruari. ¶ Reg. decimus i ge

neralis concilio lugdunenſi.

SAncrōici a diuinis ordinē uo lucrint: ꝓout i eccleſia aliqui buo fibi ex conſuetudine uel alias uēdicāt: antequā ad cellationcs bu iuſmodi quoquomodo procedant: in inſtrumento publico uel patenti buo litteras figillorum ſuoꝝ aut al terius auctorici muniminc roboratio ceſſationis ipſius cauſas exprimant: ꝛ illud uel illas et contra q̄s ceſſa re intendunt affigent. ¶ Scitur: q̄ ſi boc pctermiſſo ceſſauerint: ad cā quam expreſſerint: non ſurit in uenta canonica: oia que de quibuſ cūq; prouentibus illius eccleſie: in qua ceſſarum fuerint: ceſſationis tem pore percepcrit retinebunt. Illa uero que ꝓ eodē tpore debētur eidē: nullo modo percipiēt: ſed ipſi eccle ſie cedere: ac nihilominus ei contra q̄s ceſſauerant: de dānis ꝛ iniurijs faſtalcere tenebūtur. ¶ Si at cauſa eadē canonica fuerit indicatazata qui occaſionem ceſſationi dederat: ad de

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia

cathedrantetur ad restituendum dãno: que ecclie restituetur: hospitalia ꝑ
lius loci ocalis interdicti i demosyno: obligatos pena fũr: qui oc
cauerint damni cẽ de mui. c. vlti.

b ¶ Arbitrio. hic determinat tyrannice condẽnationẽ: conuersionem.

c ¶ Indecuotionis. ná imagines propter reuerẽtiam cũ quo imago figu
rat adorare debemus: qđ
an. fuit scriptura legẽdi:
hoc pictura cernẽdum ide
otium: te cone. di. iij. perla
tiuta tamen adorare debe
mus one duliam in latrias
cõuertendam: superioris arbitrio
condimur. ¶ Ceterum beteßabi
lem abusum hozrende indecuotiõis
illoꝝm qui crucio: beate marie ui
ginis: alioꝝmq; sanctoꝝm imagies
sua statua: o irreuerenti audu tractan
toꝝ eo in aggranatione ceßationis
huiusmodi posßemum in terram:
uricio spinilꝫ supponunt: pennisq;
reprobantes aliquid tale ferri de ce
tero dißrictius prohibemus thanẽ
teoꝝ in eos qui cõrã ecerit ultra
procedat dura sentẽtia que deliqué
tes fic punit grauit: q; alioꝝ a simi
lium pcßũptione cõpescat. Lẽc.

Ordinarij locoꝝq; subditos su
os plures dignitates: uel cete
rias quibus aliarum cura imminet
obstare seu ꝓfessa ordinatus aut signi
tatem cum alio beneficio cui cura si
milio ẽ annexa: ꝓhibitre cõpellat
dispensatiões: auctoritate quarũ bu
iusmodi ecclesiaꝝ ꝑsonatus seu di
gnitateꝫ canonice tenere se ꝓfitent
ira tpo ꝓo facti qualitate ipsoꝝ or
dinarioꝝ moderatiõ arbitrio exbi
bere. ¶ Quod si forte iusto impedi
mẽto cessãte nulla dispensationem i
fra idicꝫ tpo cõigerit exhiberi cecle

c ¶ Ordinatiõnẽ. ad quos spectat animarum prouidere saluti. l.
e. ꝓuoideat. Quid si talia beneficia in diuersis ꝑsatibus obtẽt
quilibet ordinarius in cuius dioc. beneficium obtinet: ipsũ compel
lere potent ad hanc exhibitionem. ex. q. iij. c. ij. ad hoc ẽ de temp.
ex. cum nullus. quidam dicũt q; ordinarius qui prouenit in oppi

fice beneficia: ꝑpensatuꝫ: seu dignita
tes: que sine dispensatiõe aliqua ea
ꝑsonis illicite detineri conſtabit: eo
ad quos eoꝝ collatio pertinet: libe
re ꝑsonis idoneis conferantur.
¶ Ceterum. si dispensatio exhibita fuꝫ
ficiens cuidẽter appareat: exhibens
nequaqꝫ i beneficijs huiusmõdi: que
canonice obtinere: molestet. ¶ Ipso
iudicat tamẽ ordinario qualiter nec
alarum cura i eisdẽ ecclesijs: perfo
natibus seu dignitatibus negligaſ:
uricio spinilꝫ ꝑpounit: pennisq;
reprobantes aliquid tale ferri de ce
tero dißrictius ꝓhibemus thanẽ
teoꝝ in eos qui cõrã ecerit ultra
procedat dura sentẽtia que deliqué
tes fic punit grauit: q; alioꝝ a simi
lium pcßũptione cõpescat. Lẽc.

Ordinarij locoꝝq; subditos su
os plures dignitates: uel cete
rias quibus aliarum cura imminet
obstare seu ꝓfessa ordinatus aut signi
tatem cum alio beneficio cui cura si
milio ẽ annexa: ꝓhibitre cõpellat
dispensatiões: auctoritate quarũ bu
iusmodi ecclesiaꝝ ꝑsonatus seu di
gnitateꝫ canonice tenere se ꝓfitent
ira tpo ꝓo facti qualitate ipsoꝝ or
dinarioꝝ moderatiõ arbitrio exbi
bere. ¶ Quod si forte iusto impedi
mẽto cessãte nulla dispensationem i
fra idicꝫ tpo cõigerit exhiberi cecle

ſiasticꝫ dignitatis: ꝑsonatuꝫ: seu dignita
tes: que sine dispensatiõe aliqua ea
ꝑsonis illicite detineri conſtabit: eo
ad quos eoꝝ collatio pertinet: libe
re ꝑsonis idoneis conferantur.
¶ Ceterum. si dispensatio exhibita fuꝫ
ficiens cuidẽter appareat: exhibens
nequaqꝫ i beneficijs huiusmõdi: que
canonice obtinere: molestet. ¶ Ipso
iudicat tamẽ ordinario qualiter nec
alarum cura i eisdẽ ecclesijs: perfo
natibus seu dignitatibus negligaſ:
uricio spinilꝫ ꝑpounit: pennisq;
reprobantes aliquid tale ferri de ce
tero dißrictius ꝓhibemus thanẽ
teoꝝ in eos qui cõrã ecerit ultra
procedat dura sentẽtia que deliqué
tes fic punit grauit: q; alioꝝ a simi
lium pcßũptione cõpescat. Lẽc.

Ordinarij locoꝝq; subditos su
os plures dignitates: uel cete
rias quibus aliarum cura imminet
obstare seu ꝓfessa ordinatus aut signi
tatem cum alio beneficio cui cura si
milio ẽ annexa: ꝓhibitre cõpellat
dispensatiões: auctoritate quarũ bu
iusmodi ecclesiaꝝ ꝑsonatus seu di
gnitateꝫ canonice tenere se ꝓfitent
ira tpo ꝓo facti qualitate ipsoꝝ or
dinarioꝝ moderatiõ arbitrio exbi
bere. ¶ Quod si forte iusto impedi
mẽto cessãte nulla dispensationem i
fra idicꝫ tpo cõigerit exhiberi cecle

ſiasticꝫ dignitatis: ꝑsonatuꝫ: seu dignita
tes: que sine dispensatiõe aliqua ea
ꝑsonis illicite detineri conſtabit: eo
ad quos eoꝝ collatio pertinet: libe
re ꝑsonis idoneis conferantur.
¶ Ceterum. si dispensatio exhibita fuꝫ
ficiens cuidẽter appareat: exhibens
nequaqꝫ i beneficijs huiusmõdi: que
canonice obtinere: molestet. ¶ Ipso
iudicat tamẽ ordinario qualiter nec
alarum cura i eisdẽ ecclesijs: perfo
natibus seu dignitatibus negligaſ:
uricio spinilꝫ ꝑpounit: pennisq;
reprobantes aliquid tale ferri de ce
tero dißrictius ꝓhibemus thanẽ
teoꝝ in eos qui cõrã ecerit ultra
procedat dura sentẽtia que deliqué
tes fic punit grauit: q; alioꝝ a simi
lium pcßũptione cõpescat. Lẽc.

Ordinarij locoꝝq; subditos su
os plures dignitates: uel cete
rias quibus aliarum cura imminet
obstare seu ꝓfessa ordinatus aut signi
tatem cum alio beneficio cui cura si
milio ẽ annexa: ꝓhibitre cõpellat
dispensatiões: auctoritate quarũ bu
iusmodi ecclesiaꝝ ꝑsonatus seu di
gnitateꝫ canonice tenere se ꝓfitent
ira tpo ꝓo facti qualitate ipsoꝝ or
dinarioꝝ moderatiõ arbitrio exbi
bere. ¶ Quod si forte iusto impedi
mẽto cessãte nulla dispensationem i
fra idicꝫ tpo cõigerit exhiberi cecle

Ordinarius. ad quos spectat animarum prouidere saluti. l.
e. ꝓuoideat. Quid si talia beneficia in diuersis ꝑsatibus obtẽt
quilibet ordinarius in cuius dioc. beneficium obtinet: ipsũ compel
lere potent ad hanc exhibitionem. ex. q. iij. c. ij. ad hoc ẽ de temp.
ex. cum nullus. quidam dicũt q; ordinarius qui prouenit in oppi

ſiasticꝫ dignitatis: ꝑsonatuꝫ: seu dignita
tes: que sine dispensatiõe aliqua ea
ꝑsonis illicite detineri conſtabit: eo
ad quos eoꝝ collatio pertinet: libe
re ꝑsonis idoneis conferantur.
¶ Ceterum. si dispensatio exhibita fuꝫ
ficiens cuidẽter appareat: exhibens
nequaqꝫ i beneficijs huiusmõdi: que
canonice obtinere: molestet. ¶ Ipso
iudicat tamẽ ordinario qualiter nec
alarum cura i eisdẽ ecclesijs: perfo
natibus seu dignitatibus negligaſ:
uricio spinilꝫ ꝑpounit: pennisq;
reprobantes aliquid tale ferri de ce
tero dißrictius ꝓhibemus thanẽ
teoꝝ in eos qui cõrã ecerit ultra
procedat dura sentẽtia que deliqué
tes fic punit grauit: q; alioꝝ a simi
lium pcßũptione cõpescat. Lẽc.

Ordinarij locoꝝq; subditos su
os plures dignitates: uel cete
rias quibus aliarum cura imminet
obstare seu ꝓfessa ordinatus aut signi
tatem cum alio beneficio cui cura si
milio ẽ annexa: ꝓhibitre cõpellat
dispensatiões: auctoritate quarũ bu
iusmodi ecclesiaꝝ ꝑsonatus seu di
gnitateꝫ canonice tenere se ꝓfitent
ira tpo ꝓo facti qualitate ipsoꝝ or
dinarioꝝ moderatiõ arbitrio exbi
bere. ¶ Quod si forte iusto impedi
mẽto cessãte nulla dispensationem i
fra idicꝫ tpo cõigerit exhiberi cecle

sione exhibitionẽ:
fuabit q; hic dicit:
ꝓstea alter ẽpo i
cuius diocesi hꝫ fi
mile beneficium: si
ꝓsentiuo abi
lo non poterit eis
ad hoc cogere: ar.
ũ de fo. cõpe. ꝑpo
fiatis. ff. de iu. om.
iudi. cum quedaꝫ.
sed pinnus verius
fm gmi. ꝛ ꝓobat
pluralitas: dũ dicꝫ
ordinarij ꝑlati.

k ¶ Iusto ipedimẽto. nisi dicatur ꝙ ad
tẽpus cumulo ẽ de.
ne ꝓo defectu ꝛ. c.
ꝙ si. ꝙ. ſ. ꝛ. c. cõ
mussa. ſ. t.

l ¶ Nullus. vel mi
nus sufficiẽtẽ: ar.
de pe. di. s. fondãe
de transla. ter co
ꝓsalua. ff. q; cuiuſ
q; ꝛ. l. t. ſ. tio
bis. seguitur cetꝛ.

m ¶ Ipso. ab ordi
nario moderatiu.

n ¶ Exhibere. sed 5
nemo cõpellitur di
cere titulum ꝓfici
ſtio fue. C. de pe.
heredi. l. cogi. i. q.
v. ſ. i. ad b dicae:
q; ibi quę ꝓit de
ꝓbatiõe.

o ¶ Ordinarij. ꝓcipit papa: ne ꝓelati subditis interdicant:
ne ſtatum ecclesiarum ꝑsonarum: seu ꝓfessionis inquirenti
bus ꝓhibeſtinet: eoo ad id ꝛdandi auctoritatem: ꝓomulgẽtibus:
obligationibus aliqs: aut penis affringant. decernit autem quod eis
ta factum fuerit irritum ẽ nanet: ꝛ sedet ad iuramẽta ꝓmissionem
ved penas non ligare. ꝛ ꝓcẽptoꝛe ꝓcipit pena cõgrua a ſuperi
oribus eisdem ꝓuiri. nec beate. clim erat extrauagante: ꝛ ꝓpetuat
ad audientiam nostram.

p ¶ Clerici. ꝓ voto videre ꝑ de acuſa. olim.

q ¶ Audacia. ad boc. ſ. ꝛ. fg. conſtitutionem feliꝫ reꝓonſe
ꝛ eſt audacia: quia tacere veritatem mortale peccatũ ẽ. ꝛ. q. iij. gſqꝫ
de ꝛn. fal. c. i.

r ¶ Interdicant. hoc ipſo ſe reddebãt ſuſpectos: ũ de teſti. conſtitu
tione. de offendis iniquam cauſam fouere: ꝛ vbi ꝛ ſupra de teſt. cog.
ꝓpoſuit: ꝛ. C. de poſtulã. ꝓnuũdẽtam. t. q. q. xvj. ſ. rerum verſicu. ſi
quis autem.

s ¶ Superioribus. pone gradũ. In archipꝛesbyteꝛo circa eſp: eſp
circa archiepiſm: ſic de ſingulis.

t ¶ Inquisitoribus. qui non poſſũt aliqs committere nisi eos qui ſ
de offi. dele. c. vlti.

u ¶ Contẽptum. crimina.

v ¶ Reformandum. mozo. io. an.

x ¶ Ecclesijs. quarum appellatione monasteria compꝛehẽdũtur. xiij.
q. ij. hec auctoritate.

m ¶ Personis. puta familiaribus ipsoꝝ superioꝛũ legatoꝝm uel
inquisitoꝝm.

n ¶ Statum. ad quod talis tenẽtur habita diſtinctione secundum du
plicem sensum iuramẽti: de qua vel quibus habeo supra de acu.
cum delicti.

o ¶ Malicie. ſi ſ de offi. dele. ſtatuimus. ij. io. an.

p ¶ Predicta. interdictum: penaꝛ ſententiaꝛ: iuramẽta: ꝓomissiones:

vel obligationes aliaꝛ.

q ¶ Inhibemus. ſi. ſ. ꝛ. eſt quod dicit lex: qꝫ domina accuſata de adulteriꝫ non
poteſt manumittere seruos suos: ꝛ hoc ſi vꝛ per ipſos veritas iquiri poſſit
alꝫ ut ꝛ. q. ut ma. l. non ſi. ſ. ꝓpꝛeeꝛit.

r ¶ Dẽcimo. hoc banc casum ſpecialem ꝛ quo non tenet ſua excõiatio
ne ſuꝛꝛexa addendum ad
aliud qđ reꝛtaꝛi ſolent ſu
ꝓa de ſentẽ. excommu.
ꝑ tuos: ꝛ dicam. ſ. eo. l.
t. c. q. pñi.

s ¶ Bituing. ſi non tenuit
ꝓinopatoꝛes accedẽtes
. ff. de re. iu. acceſſoꝛium eſt
ſuus conꝛoꝛ. ꝛ meꝛito hoc
ligare nõ debet. ꝛ hoc ut
poſſit ꝛeuocare reuelaꝛi: cõ
cor. ad hoc ſupꝛa de teſti.
cogna. c. fin. ꝛ. ꝛpedi. eos
peccata nocentiuꝫ eſſe nõ.
. ff. de iniur. cum qui. ſ. i.

t ¶ Predampnatos. ipſos
predatos.

u ¶ Impunita. quod eſſe ſi
debet: ſupꝛa eo. ſi canonici
in fine.

x ¶ Cõdigna. intelligamus
absolutionem eo quo tota nõ
expiauerint. de offi. dele.
de cauſis. ff. de iu. dele. l. t.
t. bꝛeui. ſ. eo. ſi canonici in
fine.

y ¶ Pꝛoxipẽmus. ꝛ ſi ipſe
paꝛatus non facit boc pe
cat. quia quod ꝓcuꝛat
ꝛperatuꝛ: quod impꝛe
ceſſe eſt fieꝛi. xiij. q. 4. quod ꝓcipitur: pꝛe ver. ſig. in bis. ꝛ. ſunt culpe. cẽ
ꝛxvij. de. quia ſuꝛ.

z ¶ Quiuginten. emanauit bec decꝛ. ad declaꝛationem illius ver. ſi. eo.
c. ſi. ſ. nec ꝓo eo. ſi. ibi dicitur in genere ſuffꝛagaꝛiꝫ fauoꝛ: ꝛ de
quibus non dicitur ꝛ eoꝛ que ibi no. offi.

b ¶ Expenſio. ad boc iudeꝛe debet iudex. vt ſupꝛa de dolo fiacm cum fuis
concoꝛ. Sed pone de cõtinua ꝓsentia archiepiſcopoꝛum audiꝛed cum
tit cauſam extra loca: de quibus dicitur infra. quꝛo an quod ꝛgitur iuꝛe
ut: ꝛ videtuꝛ qꝛ ſequitꝛ cum boc iuꝛe ſit ſi fauoꝛem litigantium introducatuꝛ:
ſi illi reuocaꝛi poſſunt: de ꝛegula. ad apoſtolicam cum ſimilibus: ad boc ſu
ꝓa de reſcꝛip. ſtatutum. ſ. in nullo: ꝛ boc fatis eꝛtum patꝛi dammodo ip
ſe vel delegatus eius habeat licentiam ꝛpꝛoꝛi ſilue dioc. vt ibi ꝓo tribu
nali fedeꝛe poſſint. ſta enim ſunt ꝓohibitionis ꝛatio: quia archiepiſcopus
nõ poteſt ingꝛedi fatꝛaganeꝛ ſui dioc. ꝛ ibi aliquid agat vel indicet: nili in
caſibus eiꝛcꝛiptis. c. c. c. Qꝛ autem cauſa bonoꝛe deꝛaꝛatuꝛ equum nõ eſt
q; ꝓoꝛeꝛ illum poſſit munꝛi. fedeꝛe. Qꝛ autem mutatꝛ. epiſcopus conſentit
ꝛ ipſe paꝛtes: fatis eꝛdo q; poſſit: alias nonꝛe. ꝛ. q. ij. c. ſi. ij. ff. de offi.
paꝛ. l. ij. ff. de iuriſ. om. tu. l. vlt. ꝛ facit de offi. lega. nouit: ꝛ que ibi no.

c ¶ Bituinuo. videtuꝛ q; noua ſit conſtitutio: ꝛ de ſimili ſupꝛa. ſi de teſt.
t pa. c. ij. ubi inouatuꝛ qđ ſtatuit ꝛat. xviij. q. ij. ſi qꝛ ꝛompeꝛtus ꝛt. c. pat
nus videbatuꝛ. q. ſint legatus ꝛ qualibet pꝛe paunce poſſ fedeꝛe ꝛc ꝛ ar
chiepo poſſe ꝛ. ꝛpeteꝛ ꝛõnꝛ qđ ꝛeu. ꝛpꝛi. eo. ſatis videbat eſ cõſtitutio
ipſa vel eius ꝛõ ataqꝛ. q. idẽ ẽ q; no. c. ſi. eo. ſatis videbat q; ꝛgitur q; legi
ne ꝛ. deꝛet eſ ꝛpꝛpta. ſ. ſpacio. xl. an. vꝛ ẽ de cõſue. ꝛ. vt de cõſ. pot. cũ ecclia
nec ſuffꝛeꝛ ꝛpꝛpto. x. an. fin. q. ꝛ bꝛo. q ſuꝛ ſpet ſui ſm tꝛ. qđ no. xij. di.
conſuetudo. deꝛ. di. de conſue. c. vl.

d ¶ Decꝛopolitos. ſuper quo vide qđ no. io. ſ. q. iij. in fi. ꝛ ber. ſ. c. ſi.
paſtoralis. ꝛ adueꝛte: qꝛ interdum cognoſcit archiepiſc vt delegatus ꝓpꝛe
ꝛ ſi. c. ꝛrrefꝛagabit. ſ. ceteꝛꝛ: ꝛ in eo cauſa ſonte poſſet deꝛ q; comodo ꝛ tua
perſonia poſſet delegaꝛe quo ꝛ ꝓbo delegan pape: qꝛ de ꝛt nõ. ſ. de re
ſcꝛip. ſtatuit: ꝛ tũ no ꝛtuit ſimpli ꝛ eo. ſolutuꝛ: ſed ſtatuit iure metꝛopolitico.

e ¶ Ad boc. ſatis ꝓ bac lutꝛam terminatum erat qđ non infra eo.
cum epiſcopo.

f ¶ Appellati ꝛtit. boc cum ẽ ꝓ ꝛer. ap. deferatuꝛ.

g ¶ Donoſiatur. ſi deferatuꝛ ẽe iure metꝛopolitano: alias ſi ꝛer ap.

b ¶ Comitat. no. qđ no poſſit ꝛer ſe nec ꝛer alium. ſi. c. c. ſi. ſic ꝛtuerſo

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Biblioteca Queriniana Brescia

quod potest per se: per aliu: et ibi: infra de te. fa. potestiuū de hoc.

c ¶ Conſuetudine. ſic ſi eo. c. t. ver. nil aliud: ſicut ergo hic conſuetudo pōt i ducere: et alibi poſſit cōmittere: z audire: ſic z conſenſus hoc. loco: z parti um conſenſus: vt ſupra dixi: ſicut equiparantur pactum z conſuetudo. i do te: lucranda. vel bona. propter nuptias: vt ſupra de eo. poſſ. de. re. c. vltimo. Quid dico. decimo agit contra epiſcopum ad me tropolitanum debet que ſtio debere. xi. q. i. ſi quis: cum clerico: non vult: ut non poſſit cōmittere in fa cultate cum quod pote nt audire: ud cōmittere extra cuitatem ipſius epi ſcopi: ſcindum id quod dixitur ſupra eodē li. de re ſcrip. ſtatutus. ſ. cum oro? t fano id videtur per pe dictum. ſ. quod vrum pa to: ſic de conſenſu procedat epiſcopi illius in cuius di oceſi cauſa audiatur: vt dixi ſi in glo. i.

nili ſibi aliud de ſpiritualibꝫ cōpetat in hac parte. ¶ Dem in eodem.

S epiſcopus hui diocelim ubi ei a iure permittitur faciat per alium uiſitari: licet ipſe illi habeat in alio neceſſario poſſit dere: bi tame qui uiſitantur: miniſtrare tenentur expenſas victualium uiſitantis: cum ſecundum apoſtolū non ſit magnū ſi ab eo metantur temporalia: per quem ſpiritualia ſeminantur. ¶ Idem tamē epiſcopus cuꝫ perſona liter non uiſitat: nil proſus ab hoc qui per illum quem deputat fuerint uiſitati: exigere poterit aut debebit. ¶ Dem.

k ¶ Parte. no. foliet i au diendo vel committendo extra loca ſibi tar: ſic no. q conſuetudo dat iuriſdi tionem. it. q. iij. cōqueſtus de foro compe. cuꝫ contin gat. ſ. d. ſ. c. fi. c. ad. C. de emp. l. i. ſ. fi. ff. de. t. c. l.

l S epiſcopus. ſi epiſcopus cum poteſt ſuam diocēſim viſitat per ali um habet ibi in neceſſario prouidere. viſitati autem in victualibus prouidebunt ipſi vicario viſitanti: non epiſcopo. hoc dicit. Emanuat au ton hoc dere. ad declarationem eorum que notat ibi. ſupra eodem in ter cetera: ſuper verbo ſubmuniſtrent: et qui. ſ. gar. infra de cenſ. exigat ſu per verbo impoſuiſ: qui oēo tenebit quod hic dicitur.

m ¶ Determitur. foliet cum id perſonaliter exequi non poteſt: ſupra de of fic. ordi. inter cetera: z ſend in anno. x. q. i. decernimus: z duobus. c. ſequē. z ſupra de offi. archidiac. mandamus. niſi ex cauſa: z tunc eam plures id poterunt: ſi de ceſi. cum venerabilis: z. xvij. q. vj. vltādi: z. c. non ſemel cum ſimi ioan. an.

n ¶ Per alium. fel viſitare poſſicare debet. x. q. i. placuit infra de cenſ. c. i. ſed officium predicandi non delegatur: vt ſupra de offic. deleg. c. vltimo: ergo viſitatio delegari nō demandari non poteſt. ſed die ſcidum innocen. goſſre. z modernoꝫ qui hoc no. in dcere. inter cetera ſupra eodem: aut hoc pertinet inter ordinaria: et tunc bene demandatur: vt dixit: bicaut iure dele gato: z tunc non demandatur vt in contrarium habetur ad id ſpectale nil datum: et ſ. c. li. de offi. de. to cau. t. c. vl. ſ. xvico.

o ¶ Epiſc. epus. ſ.

p ¶ Illi. vicario.

q ¶ Prouidere. c. ſic intelligi debet dere. illa inter cetera: ubi dicitur epiſco pi ipſius vicarijs cum indigucrint neceſſaria congrue ſubmuniſtrent: foliet vt parent ſibi. equos: veſtes: familiares: alia opportuna puter victualia: et ſic intelligebat olim. ſ. Innocen. intelligebat enim de victualibus ut tunc foliet cum victualia ſint ſcandalo per vicarios a ſubditis bēn nō poterāt. paima vera: et hic videnduc p hoc ſcidam reſpodo.

r ¶ Victualibus. i victualibus. m. tñ. dꝫ recipi pocuratio: quod dic vt. ſ. de cenſ. c. i. ij. z. iij.

s ¶ Viſitant. illi vicario.

t ¶ Epoſitum. paulum. i. ad eos. it. c. z hēc hoc idem ō de piscrip. cuꝫ ex officio. i. de cen. c. iij. ad fi.

u ¶ Debebit. de hoc quęrebatur in glo. de quibus in principio. c. dixi: et videbatur qꝫ ex quo iure concedente per alium foliare poterat debitum ad quod ſubditus tenebatur ſuum debitum recipere poſſet: ergo. ſupra de dec. ſignificaſti ſed potuit dicebat dere. cum venerabilis: ſupra de cenſ. tunc de mum epiſcopus pocurationem habebit: cum acceſſerit et cetera: ſi ergo nō accedat: ſed mittat non habebit epiſc: ſed mittus vt hic vi: dos: non enim ſe rendus eſt qui iuerum amplectitur et cetera. C. de cadu. to. l. vna. ſ. ꝑo. ſe cundo: et ad qem ſpectat onus et cetera. vij. q. ij. ſcabitatio. t. c. quicunqꝫ: z. c. ecclesiaſtica.

b ¶ Um ergo. in quolibet loco dioc. non exſpto: per ſe: per ali um pōt ępo pao tribunali federe: z libere exequi que ad ipſi us ſpectant officium.

c ¶ Epiſcopao. idem eſt in legato circa ſuam legationē: ſupra de of. lega. nouat. idem in archiepiſcopo circa ſuam paopatum dioc. ē. co. vt lingūce ſcid nō quo ad paouinci vi bitū: ſi. c. cū. i. t. ix. q. ij. c. ij. t. iij.

fao ad eccleſiaſticum forum ſpectan teo audire: perſonao eccleſiaſticao: cum carū exceſſuo exegerint: cape re eas carceri deputare: neenon t ce tera que ad ipſius ſpectant officium libere exercere. ¶ Dcs.

d ¶ Tota. ita q nul lus alius: i tota ip ſa dioc. ſ. ſo iuriſ dictionē bēat: i par te ab hiquod: die vt no. xxv. di. plec tant: facit qꝫ no. oth. de offic. archi presby. c. vl.

e ¶ Hdre. ita q: int tio ſua fūdata ē de iure eōtra: q q ſe dicat exēpti habet hoc oōdere. c. d. ſ. mozēqꝫ dic vt. ſ. de pini. cū ſpone.

f ¶ Loco. bonefto ſſimaxime cū trac tat cāe ſpuales: ō de ap. qua fronte.

g ¶ Exēpto. ad eo

gnoſcēdum locum exemptum: vide. ſ. ſi pau. ſi papa: t bene dicit non exempto quiain loco exempto cathedram collocare non po teſt: vt iudica exerceat: vt expreſſe probatur. xvij. queſtione. ij. la mineſo.

h ¶ Illum. quod enim poteſt per ſe: et per aliu: minſtra de reg. iuris poteſt: z dic vt ibi.

i ¶ Dedere. quod requiritur in cognitione t deciſione cauſarum. iij. q. ij. ſ. ſpacium. ſ. de re. iudica. c. vlt. to. an.

k ¶ Spectantes. vt ſupra de ver. ſig. ſuper quibuſdam in fi. ō de ſo, compe. cuꝫ ſit ibi de hoc.

l ¶ Exegerint. aliaſ non debet eoo reūnere: ſi de parendo iuri: de de rit fideiuſſionem cautionem: vt infra de ſenten. excommu. ſi dericos in fine.

m ¶ Capere. id eſt capi facere: equia manuo ſuiſcere in aliquen non debet epiſcopus. lxxxvi. di. non licet. C. de epiſco. t cleri. autem, ſed nequet: z ipſius mandato capientes excommunicati non ſūt: ſupra de ſenten. excommunica. vt ſanc. t infra eodem. li. t eodem. ti. ſi clericoo.

n ¶ Carceri. qui licet inſtitutus fuerit ad recipiun cuſtodiam interdus: eſt pena: infra ō peñ. qualuis: et ſupra de verbo. ſignifica. nouimus in fine.

o ¶ Officium. ordineo celebrare: virginco t eccleſiao conſeruare: et his ſimilia.

p ¶ Libere. ac ſi eſſet in propria eccleſia vel palacio iuridico. Joan neo andree.

q ¶ Claudo. canonici g a diuinio ceſſare pñt: cū ceſſare volnerit: yo ybit abſentes: ſicut ſi imminuerit electio faciencia: cū qui bus de ceſſatione deliberabunt: ſi ſi deliberant ceſſare requirent pri us eum contra quem ceſſant: vt irrogatam offenſam emendet: quod ſi fecerit non ceſſabit. alioquin ceſſare poterūtur g a ceſſatione in fra meſem vtraq; pars: z ceſſantes: z contra quam ceſſauerint arri pcat cundi ad papam: vel per ſe vel per procuratoos ſufficienter in ſtructoos: vbi interim interuenerit concordia inter ipſos: z continua tio tueno ęiato poterunt: ſe cotam papa preſentēt vt vtraq; parte ſi ſentet vel altera contumaciter abſente papa diffinit negotium: z et culpabiles puniat: et ſi pare ceſſano pecūata nō ſeruet: ceſſatio nō ſeruetur.

r ¶ Jnno. iij. ſ. d. ceſſauerit. ſ. ceterum.

s ¶ Gregorio. x. ō. ſi canonici.

t ¶ Irrationabiliter. i. ſine rationabili: t manifeſta cauſa: z illo p iuriſ

hymna non ſeruata.

u ¶ Regulari. reprobata eſt igitur opinio domini guil. burau. qui no. ſupra eodem ſi canonici g decre. illa non habebat locum in regularibus: ſed ſolum in ſeculariboo: quia dicebat canonicos ibi dici.

v ¶ Conuentu. in eſligao q/ ſibi uen dicet no ceſſandi ne conſuetudine ul alio iure: vt ſupra eodem ſi canonici in principio.

g ¶ Ceſſationeo ip ſe. aliquatenus at tententur: quod eſt infra.

b ¶ Dpout ſunt. ſcilicet de pouni ta: ſupra de elec no. cōuenit: de hoc: t. vij. q. i. ſa cua eſt conſilium. In his autem vo cationibus qs de remoto loco hant: ſtatur conſuetudi nis eodem ti. cus inter minoriao: et .c. bone. ij. Sy an vocentur vel non: non ſtatur conſue tudine: ſecundum quod dq; quod nō eſt iuramn per de ire. infra de pbēd dio cam in eccleſi ia: vnde credo q/ ſi in ulta eccleſia eſſet conſuetudo abſen tao non vocari ad

ſi regulari capſo: collegio: ſeu cōſue tu eccleſie cuiuſcūqꝫ ceſſatióes ipe ſuis uocatio omnibus: pout ſunt pro electionis negocio euocandi: et deliberatione habita diligentiacc epiſcopo alioue quocūqꝫ clerico ſiue laico: cuiuſcunque dignitatis: p eminētie: conditionis: aut ſtatus ex iſtat: pter cuos iniurians: uel offē ſam cades: uideat ceſſatio facēda: poſt predictas uocationes: et deli berationem de ceſſando habitas re quiſito qꝫ irrogatam iniuriam: uel offenſam emendet: aliquatenus anē tentur. Neque tunc eiam ſi cēdas inde habeantur: uel per eos ſteterit: quo minus habeant competitum. ¶ Si autem pretuſſio ſcruato capi tulo: y collegium: uel conuentus ali cuius eccleſie ad ceſſationem cādez duxerint procedendus: ſ extunc ifra unum menſio ſpacium pauo utraqs: inducet et ſui ceſſant: et illi etiam apter quoruꝫ factum a diuinio ceſ ſatur: nili ſuper ueniente pcodita int eoo ceſſatio illa ceſſet: uter arquant per ſeuel per ꝑcuratoreo idoneos cuy minimēte: et acto ad negocuti ipſum ſpectantibus ad feles ap. ue niendi: et cōmunicatoni dicti quiacto commode poterit ſe apoſtolico cō ſpectui repreſententur: et partibus pe ſentibus: aut una prefentcaltera nō

venientes: uel mittente eraminato ne gocio apud feden eādem paro que culpabilio inuenta fuerit in premiſ ſis: peter aliao penao a dicto cano nibus inſtitutao: ſi romano pontifi ci uidebitur expedire: pena docente cognoſcat quantum eccellent: que ceſſationi facte rationabiliter cauſa deoitur: qd ſine pne rationabili: t ma nifeſta cauſa ceſſauit. ¶ Parte in ſuper a diuinio ceſſante ſupra: ſcrip ta tam in ceſſando: ꝙ in uenicndo: fiue mittendo ad ſedem apoſtolicā non ſeruante non ſeruetur ceſſatio: fed ea non obſtante ut ꝓuo in ipſa eccleſia celebretur. ¶ Dem.

P Reſenti prohibemus edicto: ne epiſcopi uel eoum ſuperio res: aut abbates: ſeu quiuis alij re gulares: uel ſeculareo pclati: aut ec cleſiaſtice quecunqꝫ perſone: ecclā nibus dignitatibus: perſonatibus: patoratibus: uel eccleſijs quibuſcun qꝫ ſibi ſubiectis: ſeu ad collationem ordinationem: pcentationem: uel cuſtodiam pertinentibus eozundē bona moientibus eozum rectoꝛi bus uel miniſtris in ipſis ineuntia: fine nacionalia ipſorum tempore obuentia: que in utilitatem eozū dem expendi uel futuris debēt fue ceſſoꝛib⁹ fidelit reſeruari: occupare

netur ceſſatio: t habeāt locum pene. ō. c. ſi canonici: ꝓter illao arbitraria ſimi pontificis: vt bic.

P Reſenti. Primo ponit conſtitutionem de bonis dignitatum: uel eccleſiarum nacantium non occupandis per eos ad quoe collatio: pcentatio: uel cuſtodia pertinet: nili de ſpecali iure id eis competatur: eō trafacientibus penam imponit. Secundo eſtendit de quibus bonis intel ligatur: cum de ſpecialiter id alicui competat. tertio decretalem quia ſuper ō. eo. li. de elec. dicit non eſſe contextam.

b ¶ Superiores. archiepi ad patriarche.

c ¶ Eccleſiaſtice. Jn ſecularibus non poſſet habere locum pena inferius poſita.

d ¶ Vacantibus. Vacare etiam dicuntur ſi ſint manualia: non de menſa: ſed habentia bona diuerſa: et in bis locum habet hec conſtitutio: vt in de. de ſupplen. negl. prela. qua regulare: quę determinat quod hic arbidria. ꝓbitur no.

e ¶ Diabuſuing. in hoc differt a dcre. quia ſuperiuppa eo. li. de elec. vt pa tet infra in fi.

f ¶ Collationem. inter bec t ſequentia magna eſt differentia: infra de pbēd. cum in illis.

g ¶ Tollodiam. ſupra eo. li. de elec. generali: t. xxij. di. ſi in plebibus: de illi. cum reuiſſet: ꝛ apped. bone.

h ¶ Reſeruari. Per eoonomum ſi eſt in eccleſia: vel cum qui cuſtodiam ha bet: quod dic vt infra ſupa de elecio. qua ſupe. Et nota. q/ hinc reſerua ri ꝓper hoc enim videtur q/ de illo non poſſint beccēſeo teſtare: de hoc no tauerat gar. de rebus eccle. non alienandis. hoc conſuluſſimo: et dilingaebat ꝓout ibi tenet erat oftus. ſupa de pecul. de. ſi quis: fane: inter clericum babē tem admiuiſtrationem: z non habentem. Tam clericuo habena admini ſtrationem quandiu vixit: et ſanus eſt: dixit ꝓpoſt: moderate tamen: ſupa de donatio. ceteram. comperant eum eum uſufructum: ꝙ quia eum mone finitur: ſicut uſufructuarij: vt in predicta dcre. ſi quis fane: et ſupra

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia

de dona.consultationibus:ō de pigno.c.vltimo.insti. de iudicat.:ſ.finitur. poteſt ergo dum mait voluntatem ſuam facere : dummodo moderate do‑ net. cū inquirit informari comperatur vſuarios : tu nihil habet niſi vſum tan tum:demaſ vſum tamen facere pōt:ō de teſta.ad boc teſtari non. e.ti. cum i effugio cum ſi. Et vero ſi clericus non habeno adminiſtrationem ſed per

L

aut in vſuſ fuoꝝ conſeruetur quomodo poſſumant:niſi de ſpecia li priuilegio: nel conſuetudine tam pdicepta legatum ſeu alia cauſa ra tionabili boc eiidem compete re dñs noſcatur. ¶ Alioquin epiſcopi : et eoꝝ ſuperiores ab ingreſſu eccle ſie ceteri uero ab officio:z beneficio tam diu coipſo nouerint ſe ſuſpen ſoꝝ:quoſque reſtitutionem fecerit de predictis. ¶ Porro ubi ex pri uilegio uel conſuetudine:ſeu alia de cauſa rationabili ſibi aliquio predic tozus afferri bona competere ſupra dicta:boc de illis bona ſolum de bet intelligi:q ſolunio debitio ſi qua finxet ne bona que fuerint neceſſaria pro ſeruitoribus : et miniſtrio: ac in cumbentibus oneribus uſque ad nouuo redditus ſuppoztandis con grue referuatis ꝝ ipſio reperta fue rint ſupereſſe. ¶ Sane conſtitutio nem quam ſuperius ſpeciales ed dimus contra capitula:excollega:cō uentus:ſeu ſingulares perſonas bo na cathedralium : uel regularium: aut collegiatarum eccleſiarum ua

cantium occupatores:per conſtituti onem preſentem:quam in dignita tibus : perſonatibus : paconatibus et eccleſiis aliis locum habere cen ſemus:nolum' in aliquo derogari. ¶ Nii. vij.

De maioritate ꝛ obediencia.

¶ Epiſcopali ſede vacante poteſt capitulum : ſeu io ad quem epiſcopatio iu‑ riſdictio tunc temporis no ſcitur pertinere : bis quibus poſſet epiſcopus ſi uiueret:ab excommu nicationio ſententia ſine urnia : ſine dominio fuerit:abſolutionio bene ficium impartiri:et si fuerit a fede apoſtolica ſpecialiter interdicta po teſtas. ¶ Nii. vij.

De pactis.

¶ Actū eſt rectore pochiał eccleſie ſancti a uobio ne aliquo:aut certoo ipſius eccleſie parochianoꝝ re cipiatio ad eccliaſticā ſepulturā:om nino ſeruare debeto:quāqȝ ſepulta libera ſit monaſterio uro ab ap. ſe de inde traxerit illi apud uof elegerint

epiſcopus:ſi abſolutio non ſit ſummo pontifici referuata:ō de ſen. ex. super:t dixi ō eo.li. de dec. fcāt cuncti.

g ¶ Dominio. puta ipſius epiſcopi motui:uel ſui vicarij uel delega tiquod tbe ut ſupra de offi. delega. puadentiam:ad inferiozes pre : latiquod dic vt ſi de offi.oꝝ. cum ab eccleſiarum.

h ¶ Imparitu. boc tenebunt bagi. vincen. bet. z oblien. ſed gof.con tra per. c. xi.q. ij. ſi epiſcopus ante dānationi dicebatur q̄ motuo epiſcopo debebat ſacrificet excommunicatum a predeceſſore abſol uere:vnde bicebat q̄ capitulum id non poterat:ſed fallum eſt:vt bic nidet:ad boc de bert.ad abolendam:ſupra eodem cum olim ſu pra eo.li. de lup. negli. perla. c. penul. t vltimo.li. de inſtr. c.ij. cum ſi nullus ad alīa epiſcopus dic q̄ ibi buitur:q̄ ſucceſſor pote rit illum abſolueretſed non ibi dicitur q̄ epiſcopus ſolum boc fa cere debeat. t poteſt etiam dici capitulum vtitato:vel ſucceſſor cum in iuriſdictione ſuccedat:et per iura ſuperius allegata podatur.

i ¶ Et ſalicet capitulo:vel iuriſdictionem ꝛpalem habenti.

k ¶ Sc.apo. non eredo inferiozes boc poſſe:z facit quod bxti ſupra de ſupplen.negli.pla.c.vltī. t in autem.de ſdem.cau.ſ.iterum cō .xii.t dixi.ō.n.xxx.c.i.

a ¶ Dcium. monachi habentes liberam a fede apo. ſpultu ram ſi paoiacunter de non recipiendo aliquibus:vel cer to paconatibus eccleſie alicui' fraterie compellantur pac tum:nec illos ſepelire poſſerunt.licet apud eos elegerint ſepelirī:nu per pactum pauſego renunciauerunt.Emanauit ad declarationeꝝ eoꝝm que nō.nunc.t oſt. de ſepul. c.fi.

b ¶ Pactum. quod ſit pactum:habebo ō de ver.ſig.pactuꝝ.

c ¶ Certos. puta malcuiloo:vel tales de tali domo.

d ¶ Libera. boc inducebat dubitationem:ec quo eim habebant li beram:vtebatur q̄ omnes ſepelire poſſent non ob.pactoſed non eſt verum:ſicut z ille qui liberam habet:non donat:vt ſi de offi.ve ra.c.ſtuno:et de dcm.ſa.to cui cum ſimilibus : ſ.C. de inoffi.teſta. ſi quando in pan. et ſi ratio buuio.c.quia per pactum pauſegio re nūciauerunt:vt ſequitur.

e ¶ Elegerint. quod poterant etiam ſi minus religioſus eſſet locus electus ꝝ dimiſſio:vt.i. de ſepul.c.ij.in fi.ſ.ex utrute pacti buiuſ modi electio predicta caret effectu. Et no.q̄ licet talis pactum inter eccleſias initum valeat:non tamē valet pactum quod parochianus promittet vel obligat:vel iurat ſe ſepulturam electurum ad electam non diuiſſuri.ſ.de ſepul.c.i.t.ad boc.ſ.e.plerīq.

f ¶ Derogatur.ſi pactum ſecutum eſt pauſegium:non eſt dubium: q̄ non obuiat pauſegium quo ad illa quibus derogatū eſt per pac tum:vt cōſtat ō de pactis:p.c.um ſecundum.olim.ſi autem pauſegiū ſecutum fuerit com poſitionem nō ua luit contra compo ſitionem:et quo ſi illo facto non fuit ſe mentio:vel ō de dcti.ex multiplici: omni ergo caſu ſer nandū eſt pactum.

g ¶ Quia pactum factus patri a filio:dā tra debatur inptus:q̄ dote contenta nul lus debebat ad bo na paterna regred ſum:ſi iurauerit id ipſa filia ōnino fer uare tenebitur.

h ¶ Damnio. tolle ter cuius ſpubet quod ē.i.

i ¶ Contenta. ipſa filia.

k ¶ Impzobet. q̄ ē de futura ſucceſſio ne:q̄ ſue fiat ſe facedendo:ſine ō non ſuccedendo:ſi valet fm legeo. C. de inof.teſta.ſi q̄ ſ.i.C.de pac.l.pa ctum quod dotali t.l.fi.C. de coll. pactuꝝ dotali cū ſi.

l ¶ Tex ciuilio. pe

dicta. C. de colla. l. pactum dotali. ſed mirū quare fm legeo non ua let tale pactū:ſi fm eao bñ valeat pactum ne pater filio ſuccedat. ſi. ſi a parēte.l. ſ. ſi uel pareo. Sed. non ita debetur patri heredītas filij:ſicut patris filio. ſi de inoffi.teſta. nam ē fi.vel accipio non vi pa ctis ibi repellitur:ſed propter debitum:q̄ preciū emācipationis rece pit:vt. C. de operis lib. ſi quam:vel alit vt no.in predicta. l. pactū.

m ¶ Non vi.an iuramentum per metū extortum obligat:de vt no. to.xxi.q.iij. inter cetera t.xv.q.vi. auctoritatem:t ber. ō o nilo. ſi vero:t ō q̄ me.cau. abbas.ibi littera t ō de iurcia. cū continḡat: et .ſ.de.l.c.ti.h.ſuntet poo illa opinio q̄ non obligat.

n ¶ Seruari debebit.apposita pena q̄ opinio pa.no.in predicta .l.pactum:q̄ boc bicerbat.fed acrur.ubi pra per.l.C.de leg.t.pñ. non bubuit t.C.de nup. autem.q̄ cui ſignata ſuper. l.imperialeſ:ſed de tarpi iuramento loquitur.ſchaa ät rone fm legeo tenet cōtractus pubenos:ſi uranit:qui aliuo non t.C.ſi aduer.ven.auten.ſaramen tis eadem rone tenere dz pactum illud iuramen:t idem in caſu ō de iurcia.cum continḡat.t vide quod dic no.t.d.c.ſi.h.ſi.q̄ que cōcor. ad illa bere.non ſit multum facilīt:z compelli bebebunt per cēſura ec.tudices ſeculares ad boc ius canonicū obſeruandum per predic tam bere.licet:ad idem be ſen.cr. bcerminuo.

o ¶ Diſpendium.tūc.n.ſeruandū non eſſet.xxj.q.iij. per totum:et ō de iurcia. ät vero ē fm legeo:vt in pzal.autem.C.de nup. auten. q̄ quiſ.de le.ſ.q̄ quo inqualuno in fi.

p ¶ Detrimentum.ſpiritualie.ſeeidario.n.ibi poſſet detrimētū re perti filio vel vtro vel venūdbus ab iteſtato:vel filiabus perſonis.

q ¶ Quia ex co.pacta inita per fratres predicatoꝝ:vel minoꝝ. uel alios mendicantes cum rectoribus parochialium eccleſi arum ſuper parochialibus iuribus:ſi facta funt per priores:vel guar

dianos de ſuoꝝm conuentuum ipſoꝝm locoꝝm conſenſu:licet auctoritas ſedis ap.non interueneriteet vel bcēta pacoꝝ:vel minitro generaliſ:aut ma giſtri uel pouincialis minitri:vel capituli pouincialis:ſeruanda ſunt: dū modo alias ſint licita t bonella.bo.bici.

b ¶ Peoccatores.bi proponuntur:qua antiquiori ſpoſui inſtitutio:ad ide ō de cred. pola. minue ; ō de pauit.bo ſ.ē.li.de de. quoꝝdam:et ibi tex.

c ¶ Mendicantes.et ſunt beremitani ſcti augi.ord ij uio alij.

d ¶ Babutaōce.quao mu tare vel aliuo de nouo ac quirere non poſſit:vel an tiquas bmutare vel aliquo tenuio in aliuo tranſferre ſi ne ſpeciali licentia ſc.ap.ut ā.de cred.pola.c.mo.

e ¶ Parochialibus.vt ex bibitione ſacramentoꝝm: becumq; parochiano:oblato nubuo:iure ſuneranda:: et bio ſi.

f ¶ Aliqo. extra iura paro chialia poot multa poſſe exempla pe te videre.

g ¶ Antecellobabut.qui tenetur ſucceſſo:ſicut ipſe predeceſſor:: ad boc dc li in.c.i.

h ¶ Licita.aliuo non valēt: et facit ō de pac.c.vl.

i ¶ Bonella.ſalicet ꝛ poſſi bilia:quia nullus ad ipſoſ fabile obligari poſſet:ō eo. c.vlti. t.l.de reg.iuris ne mo poſ.

k ¶ Honozo.de eo dicit quia de ipſoꝝm exemp none conſtabat :ud quia diebantur pauſegia:ut q̄ nulla ſpoſus pacto uel ob ligato tenoꝝ facta fine li

I

penſuo:per que poſſit aliqo exprā pernicioſo generari:fame detrabitur plurimum et bonozi ¶ Hoo bio oc currere pabne ſollicitudinio ſtudio intendentes : perſenti decreto ſanci mus conſtitutionoo ꝛ pacta buiuſ modi cum pedatio ꝛ capitulioo rec toribus et perſonis predictis ab ip ſoruꝝ fratruꝝ cōuctualibus pbtoriḃ' ſeu guardianio facta nel approbata de ſuoꝝm conuentuum conſilio:et aſſenſu:dum tamen alias ſint licita ꝛ bonefta:debere ab ipſis fratribus in locio in quibus fuerint facta: per petuo inuiolabiliter obſeruari:non obſtante q̄ magiſtri uel miniſtri aut pzioziꝝ generaliuꝝ ſeu pouinciali uꝝ predictoꝝ non interuenerit ei ſdem aſſenſus nec ab ipſoꝝm gene ralibus uel pouincialibus capitulio extiterit appobata:facta q̄ ſedeo ap, in bio que per predictos fratres mi noꝝo facta fuerint:auctozitatem ſu qm nō pobtineret uel aſſenſum. ¶ Nulla. vij.

De procuratoribus.

¶ An idferet inder cēe tur egiſſe:procuratoꝛ lai um ad agendū uel defē gendū in cauſa ſpualibus admittēdo:cū regulariter qui nō p bibetur expedīe ad exercendū pro curationio officiū:idoneus bebeat reputari. ¶ Licet ait a ꝓcuratore poſt litem contecta.ab eo poſſit cū

centia dili pape.

a ¶ An idferete.laicus poſſe procuratoꝛ ad agendum ꝛ defēdē dum in cauſis ſpiritualibus:procuratoꝛ poſt litem cōte.poſtea re alium procuratoꝛem:ante nonciuli datus fuerit in rem ſuam: vl a domino habuerit mādatū de ſubſtituendo:etiam non certas perſonā, procuratoꝛ ad negocia poteſt dare alium procuratoꝛem liberet: et ſpūlibz

b ¶ Indifferet.ſi.c.i.non inuſtet.i.ſi de ure.ca.c.vlti.

c ¶ Laicum. intelligo qui nullum habeat ordinem:nec ſit alias eccleſiaſtica perſona.ng.ſi.d.

d ¶ Spiritualibus.pra ō de iudi.c.ij. Bo.ibi loquitur de laicis qui tractāt cauſas ſpirituales:ſuo nomine quaſi ua in eis babentes:t ſic non eſt con tra. Ho.latum.bo.ā de ꝛcop.apoſtolicoꝝ:quia nō poteſt agere pro ſe ed pro alio:pro eo q̄ poſſidere non poteſt:ſed in actibus ſpiritualibus tunc ad poſſet locum habere. ¶ In iudicialibus autem ſuper ſpiritualibus locum nō habet:et bic videt:t ſuper boc nide quod no. oſtenſum ſumma bunio n.ſ.qui dari ver.vlti.t gnd.in ſpe.co.ti.ſ.i.ver. item q̄ eſt laicꝰ: quod no. ō de ſyndico.c.mo.

e ¶ Reparari.ff.pe procura.l.minino.ſ.i.t ibi bc bc t inſti.per quas p. no. aqui.ſ.vl.t fmde in teſt.ff.de teſti.ll.t in contrabendo matrimonio .xxx.q.iij.qui ſpiritualem:ſupra de ſpō.cum apud.tam ergo non repeta mus hanc expoſle poſtbouiemergo erit admittendus:et ideo bitur expoſ ſequia tacite redebatur prohibitum ſcundum cum modum quem ſupra dixi ſcidum ber.

f ¶ Bo eo.ſalicet procuratoꝛ.ſi ergo dominus conſtituto litem dat pro ratoem poſtmodum ad litem:ante ſit datus non ſubſtituet:ne poſtea:ri licet redeatur ar.contra.C.c.ti.nihil arbitrantur iterdicēdi ibi loquitur de facultate dandi:non de facultate ſubſtituendi:et ibi no.C.no.q̄ approba tam puto opinionē io.quam ibi no.accur.ſ.q̄ procuratoꝛ datus poſt litem

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia

noh fubſtituit: t gnll.in ſpe.bulua ti. §.i. ſ. quid ſi procurator interceſſerit. acour.dicebat q' ſone idem utrobiqu dix poterat p.l.C. de cólon. cuſt.li.xi.

g Una. e exponunt leguſle.t.inſtituere.vt. C. de inoffi.prop.randum. Fm non non per inſtitia. unde intelligimus propacio de inoffi. c.pe. t ic uidetur ſe tenuta in eum fomiada nó in dim: de quo dic uti ꝙ de.dec. querelam.

h Procurator. vt. C. eo.

L

Inulla t. l.pe. t. l. neqs in ſi. t. ff.c. in cáe t. ff. de ap. J ab executor. §. fi. t. ff. de doli. exep. ſi procurator a gt. §. t. boc uerus. Itelligo ubi fuerit ſimplr ꝓhibitus vel non exprſſe prohibit?: alo ſi conſtitutus fuerit uf q. ad litem cóte. t expreſſe prohibitus ne ultra poce dere ſe nec de quo dic ut no. inſ. c. ofh. ff. c. pentio: perſicar ergo dño per ſe uel per alium litem cptár: ad inſtar bauul dixit dño a yo q' delegauf ab alio q. a pe cpe poſt litem cote. dele gare poſſo? ſcém noo uidetur non verum: vt ff. de ap. cum cám: de boc ff. de re iudi. cum bertoldus. nec ſ facenda cóparatio: q' ff poſt litem cóte. ordinarius reuocat delegatam ſuum. ff. de iudi. l. iudicium: ſed procuratoꝛ non niſi cá cognitaꝛ. vl. cpaꝛi. t rdem querc. ff. c. ſi poſt litem.

i Pintea. l. cote.

k Non poſt. ſ. dari alio procuratoꝛ. ff. c. l. q' quio.

l In rem ſua. ut ſi mihi donationio eſſe ſit actionem mihi: t dare ſum procuratoꝛ ad eaꝛ intentá dao. ffe eſt cauſa. C. de dona. l. illam ſubitem.

m Subſtituit. tunc. n. ſubſtituatoꝛ uidetur uel datus ab ipſo procurator bod. ff. q' cuiuſq; nnuer. l. item eoium. ſ. fi bcurionee. ff. per hoc t alia ꝗdas iura ſolui qñm de delegato ab alio q' a panope qui ḃs ſpiale mandatus fubdelegando. c.q' fubdelegare poſſit: ad idem ſ de offi. dele. to eau: ubi de boc t. c. ubi. ſ. vicoo.

n Certa perſona. Jn ſrium videbatur: q' procuratoꝛ ds eſſe certus. ff. ec. ti. l. ij. ſcut t arbiter. ff. de ar. Item ſi unus. ſ. ſi in duoo: ſ de arbi. timotuit fcut t tuto. ff. de tefta. tu. tutoꝛ incertus t. l. duo ſunt tuti. t boc per predic ta iura tenebat ubertus de bobio: vt no. gual. in ſpe. n. t. ſ. tam nunc v. quid ſi in delegatione. t. acour. videtur idem tenere. ff. c. l. in glo. ſed illa glo. et .l. ii. c. ro. poſſunt intelligi de procuratoꝛe inerto fm modum illuo. l. duo ſit tuti. ff. de teſta. tu. quia plures ſit tuti: t ſcut tucum procuratoꝛem: non ap paret de quo ſenſerit.

o Negocia. t ad vnū ff negocium dari poſ. ff. c. l. t. de neg. ge. l. ij. ſ. nego cium: ad idem. ff. vl. bo. rap. li. ij. q' ait.

p Deputare. ff. man. ſi procuratoꝛ. Et ſic no. vnam differentiá inter procuratoꝛem ad negocia t ad indicia. aliam videbis. c. q' generaliter in fuꝛ tum ſ de rebꝰ. ex parte dicenti. ff. manda. ſi maidaſſe: q' quod bic tractur dic. nrum nifi in caſu ſ. c. ulti.

q Quinto. procuratoꝛ ante litem cote. t ſne ea renocari pōt poſt litez cote. non ſine rōnabili cā: ſño tñ poſſet adeſſe cāe cum ipſo pocuratoꝛe maxime ſi de collatione timeat.

r Conſtellatum. ut inſt. manda. ſ. pe. ff. manda. ſi fuero non. remunerandi .ff. ſi mandatoꝛ. C. manda. ſi pater. ff. de pocu. ante litem. de elect. eau ſio. ff. c. ex inſinuatione. Et ff ille cauſa quo penitere licet: quod bic ut dixi .ff. de reg. in. quod ſemel: que ff contra.

s Reuocari. ſed nunquid in boc cau renocatio peruenire debeat ad iudi cem vel adueꝛſariuꝫ: dic vt. ff. c. mandato. Et videtur q' nonnar. a cōtrario ſilnio bene. c. bo ibi tenent tan. t gof. ber. t inno. ibi. nemo tenetur contra. c. ſub audiunt matrimoꝛ: eoum reſpo ibi unde. t quil. in ſpe. c. n. §. i. ver. ut q' m. ff. datum. oſh. no. c. n. audiuꝛ q' renocatio tenet indefinite quo ad petendum renocatum. Si queratur de petendo indicio aduerſarij fi fit ante lit. cote. t inde vel aduerſarium certificatus fuit: vel certificari pōt de mandato: nō obeſt re nocatio: nifi ad alteꝛ puenit. ds. n. agnoſcitio probabilis eſſe excuſata: de de. ff. ma. ap. ſce. ff. iudi. fol. li. ſit: multominus valet poſt li. cote. nifi ad al teꝛum productoꝛ perueniat: quibus ſemel de mandato extitit facta fides: ſi c. mandato. ff. c. ſi procuratoꝛ. fed ſi fe celet procuratoꝛ: obligatur dño. ff. de dolo delegāt. ſ. pe. t ſi non eſt ſolutus: dotenetur aduerſarium ſi particeps fit delicti. ff. manda. ſi procuratoꝛ. §. i. ſi in alter fibi imputet qui talez elegit .ff. de mi. cum mādato in fi. vnde ſi renocato ad iudicem uel aduerſarium peruenuerit: ſuper quo concludum eſt non ſpedit: alia ſic: vt in predicta de

dominuo fit liño effectuoꝛdari aliuo procuratoꝛ: antea tamen nō poteſt: niſi in rem ſuā ſit datus uel a domi no fubſtitutoꝛ: alium etiam certa nō exꝓſſa ꝑſona fibi fieri poteſtꝰ ꝑtas. Procuratoꝛ uero datus ad nego cia poteſt libere q̄ando cunque ali um deputare. Idem.

Quāto procuratoꝛ poſſit ante litem cōteſtatā: etiā ſine cauſa libere a dño renocari capitolꝰ tame ipſo nolente nequibitur: niſi cum dño inimicum fieri: uel ſuſpectus: aut ad uerſario affinitate ꝓuigcui ei bere dem fieri: ſeu ingredi religiones: aut in longum peregrinari: uel eg ri tudi ne: aut unicubo detineri cōtigat: ſeu alia rationabilis cauſa fubſit: ꝙpꝛ quam ſit meritō renocādus. Cu rum ꝗdē nō ſit permittitur renoca ri nō poſſit: dominus tamē hic cau ſa una cū cōdem ꝓcuratoꝛe: maxi me ſi de collusione timeat: minime ꝓbideatur adeſſe. Idem.

d Poſtea. ſ. poſt litem cote. t inte ligas ab ipſo pocu. vt dixi. ff. c. pro ximo.

e Ipſo nolente. ſe cus ſi nolente: ſic poſſet ītelligi. ff. c. mādato. vt ibi no. quāuis ītā pocuratoꝛ ſdicat nō ꝓcedetur cū eo ꝑ nouationē: quoniā ſpe de cā renocationio cognitā fuerit: nō. n. dj ſe ligerere ꝓcuratoꝛ: ſi dj ſi fufficere p̄ fine ſuſpitionio nota remouearur. ff. c. l. que oia.

f Requibit. ſ. i. c. ſi quem. ſo. ibi.

g Ibi cum. boc cauſo qui ſequitur bōs. ff. c. ti. l. filius. §. fi. t. Ide quibus ago. ad l. fed ff. t. l. poſt litem ufq; ad l. que oia. ſ. i.

h Inimicū. q' inimicitie bic veniāt arbitrarbitur inde: ſcut q̄ di cimus de iudice t de teſte. ti. q. v. c. ti. de fimo. p tuor: t de accu. ci oponeat. Nō ſi dico q' requiratur capitale: t boc ſonat littera q dicit: ff ſuſpecti. ij. videatur. ff. c. l. filius ad fi. t. l. ſi poſt dati. Sq ſi ꝓcuratoꝛe .p. quo .ꝓmitt dño indicatū ſolui logum q. dpeſſit .p ſoꝛnili capitalez inimicie inimiſtrei: vel alie iuſte cāe de q̄b dicit ꝙ ſ lex. c. n. vt ex dño ſi logtur de cauſa nño ſi poſuit capitalez i teru.

i Duſpecti. t ſ ſuſpitio allegāda z probāda ſic ꝗ iudicē: ꝺ de ap. cū ſpiale: ſed boc ſpio q' ꝓpo igert in inuitū ſuſpectus. ff. c. t. l. ſi olaz: ſic ff ex ſta cā dño poterit ipſe renocare q̄ ſcindo ſuſpect erit: ſe licet ībi ſit dic. ff. de ſpō. ſed ꝓ dic vt no. acour. ff. c. t. l. q' ola q' aut ꝓcurato: ſolue refelte: t tunc pecdat: t fu ſi obiectu eau ad uerſariuꝫ. pcuratoꝛ z aduerſariuꝫ t tūc ſcuset: ſic ꝑdt intelligi .ff. pallegate: t bcere. ſta. fed t'a ſta ſolū dicit ſpō nolente. unde et poſtea dicit idē accur. bic eū ſuſpecti qualitercūq; nō ita q' remo ueat: ſi ſuſpect' e ītrīſbcdec cā t motiuū tractat: ff. ad. n. ad q̄ remotio nis cā tractaꝛi ff. vidocaꝛ. dño. Ad. vbi ꝑma ꝓlacuerꝫ appobare. k Aduocatuꝛ. c. ſ. bono ſpectandi. C. de exca. tu. z bilantiaꝛ.

l Ex. ſ. aduerſariuꝫ. t tūc ſic. pocuratoꝛ aduerſariuꝫ ēt poterit dicē Jrium eius q̄ ſpno petebat: ad boc. ff. q. vti. ſ. ꝓtia v. ſi ſ patreꝫ ad idem. ff. de poſtu. li. vl.

m Ingredi. ē non poſitendos: ſed ſolus ꝓbabationio cā: ad boc. J. de ſpo. cxd. religioſo. ij. ti. t. l. de regulaꝛ. c. ti. in ꝓn.

n Legā. arbitrio iudicis? credo mādāti bita ſtipulatiōe cāe t ruiq

o Vncialia. ꝓcedūm vel bodiū ꝓtate. ff. c. t. ītem ſi ſuſpectus.

ꝑ Alia rōnabilio. vt puta etaꝺ nimio decrepita ut nimio inuenitſit tūc rocaeard de fco. ff. c. ti. l. ſi' lid' ſi fi. vel q' latitat. ff. c. l. vl enim vel indicio publico ſi' tuato detinet: vt. ff. c. l. vl. videtur: t idē ſi fi.

q Poſſit. inuitus: vt ſ. vidāli.

r Collutione. fed nōne ex quo de collusōe timet: bz ex ſuſpectu: quare ergo nō renocatur ff. c. c. fo. ſimet boc fed' putare nō pōt: ad boc ff. q. vti. plerique: vel aliter: bic nō vult bilatare. poeſſus cūcq eſſet ſ cognōſce ſuſpitionio: vt ꝺixit. ꝓbatur. ff. c. l. ꝙ' ſit. n. an.

s Adeſſe. Sed q̄ ꝑdeni adeē ꝓpoderit q' poſſit tellos ꝛ ꝓbari onee t dicē ſic ff omittere: vel fale ff de ꝓducere teneb̄ntur nomia toe a dño. bñficiū. n. turne q̄s adeē poſſit interpandi ē later: t ut ali q̄d ꝓtet ff. lig. abbate t de boc ꝑ acour. ff. ſi ſeſtat. ſi ſuſpecta ſ ju.

t Q ꝙ procuratoꝛ bño mādatum ſubſtituendi ſubſtituit a ſe poſt mandatū ſuſceptum: t ſi eo non fit ſtuſe: renocare non pōt: niſi ꝑ ꝑtem habuit renocandi: aūt erat procuratoꝛ ab pla reo cā: t in alterā ſubſtitutiō: in alio remanet procuratoꝛ.

u Potestat. q: aliao non potest ſui in caſibus d.c.c.l.

v Subcepta. t. l. ꝺcerti ſe nolle ſuſcipere: ti dño in eadem volū tate m̄nente adhuc ſuſcipere potent: vt. ſ. ti.

d Vlao non fuerit. q: ergo dño renocet procuratoꝛem re integra: vt ante latum conſtellatum: mīb. manda. §. rcete t. ſ. c. ꝓpoſ. in ꝓn. cum ſatis concor. t ipſo facto fm id quod ꝺixerut. ſ. fi quem: ꝑ quem ꝓcu ratoꝛ ſi datus ad ſubſtituendū boc nō pōt poſt ſuſcep tum mādatum: nec in eo fanctuo ff. officio: t poſt no bic conſtituno a principali dño: quam ſubſtitutus a procuratoꝛe nōdū tuꝛpe ꝺixi ff. c. c. l. Apoſtolue. qa aliao non fubdele gat. C. de iudi. ta dice ff de offi. dele. poſtoalia. t. c. ul. de ap. cum cām. e Alias. l. q' fuo care poſſit ꝛequi ille aliue fuerit: et habeo boc. ff. c. li. q' ſupra. Sed quero quare aliud in delegato q̄ in procuratoꝛe?

Soo. credo q' ſit rōiq delegatus principi ꝑ ſua lege q' cōſtituere poſ ſit: t ſi ꝺoner uider fubdelegatus un ceperit: renocare poterit: vt in predicta decre. quāuis: ſed procuratoꝛ de quo bic loquitur bs̄ boc ab bominez: ſi committendo ſuſcepto mandato per procuratoꝛez factuo eſt officio fuoꝛ: t ſi amplius non renocat. Et no. q: ſi cōpro miſſarium datuo ad eligendū eligat: t electus renuat citeriore: ꝺpſ' non eligitur: quo factuo eſt officio ff. c. l. de elect. ſi cōponunſtruna .ſ. t. procuratoꝛ ſit ſubſtituendo non eſt factuo officio fuoꝛum: ſubſti tutuo mādatum ſuſcipiat: vt bic videz. t ſi aliud q̄ bic procuratoꝛ cām agere t ſubſtituere poteratibi ſolū elegere: t ei cuius illius ce t pirat officium. Et m̄ ſuperiuo dicta no. q: cum tuo cauſao ſint poſi ti. ff. c. l. in quibus procuratoꝛ ad iudicia ſubſtituit: bic de altero tā tum ꝺixi. t de eo qu mandatū bꝺnde de reliquis ſcmo credo: ei babeant poteſtatem nom ab boie fed a leger: t ſuperiuo ꝺixerut eo q' factuo eſt dño licet ved datuo in rem ſuam: aliao. n. quare non ſit de aliao expeditſſe: t facit de dec. ad audiuantiam: quod reatian fe bet de eo qui aut in ma. qui pol. per adul. c. vl. t de coniuge. ti. c. t.

h Illo. t ſubſtituatica dño ab ibi bita deſtinēcio qd bic. c. ꝓn.

i Renocā. ti. c. t. n. non expirat mandatuꝛe quo posea ei ꝓtao rem aut renocāde: t fact optime. ff. c. ti. l. delegatus de offi. dele.

k Omnes. poſt ergo conſtitui ad vnam t ad plures t ad oēo cāa pocuratoꝛes. ff. eo. l. i.

l Exercere. ſic: t adeē ſic de regulaꝛ. c. ti. in ꝓn.

m Ego. arbitrio iudicis? credo mādāti bita ſtipulatiōe cāe t ruiq

n Vncialia. ꝓcedūm vel bodiū ꝓtate. ff. c. t. item ſi ſuſpectus.

o Alia rōnabilio. vt puta etaꝺ nimio decrepita ut nimio inuenitſit tūc rocaeard de fco. ff. c. ti. l. ſi' lid' ſi fi. vel q' latitat. ff. c. l. vl enim vel indicio publico ſi' tuato detinet: vt. ff. c. l. vl. videtur: t idē ſi fi.

p Poſſit. inuitus: vt ſ. vidāli.

q Collutione. fed nōne ex quo de collusōe timet: bz ex ſuſpectu: quare ergo nō renocatur ff. c. c. fo. ſimet boc fed' putare nō pōt: ad boc ff. q. vti. plerique: vel aliter: bic nō vult bilatare. poeſſus cūcq eſſet ſ cognōſce ſuſpitionio: vt ꝺixit. ꝓbatur. ff. c. l. ꝙ' ſit. n. an.

r Adeſſe. Sed q̄ ꝑdeni adeē ꝓpoderit q' poſſit tellos ꝛ ꝓbari onee t dicē ſic ff omittere: vel fale ff de ꝓducere teneb̄ntur nomia toe a dño. bñficiū. n. turne q̄s adeē poſſit interpandi ē later: t ut ali q̄d ꝓtet ff. lig. abbate t de boc ꝑ acour. ff. ſi ſeſtat. ſi ſuſpecta ſ ju.

s Q ꝙ procuratoꝛ bño mādatum ſubſtituendi ſubſtituit a ſe poſt mandatū ſuſceptum: t ſi eo non fit ſtuſe: renocare non pōt: niſi ꝑ ꝑtem habuit renocandi: aūt erat procuratoꝛ ab pla reo cā: t in alterā ſubſtitutiō: in alio remanet procuratoꝛ.

t Potestat. q: aliao non potest ſui in caſibus d.c.c.l.

u Subcepta. t. l. ꝺcerti ſe nolle ſuſcipere: ti dño in eadem volū tate m̄nente adhuc ſuſcipere potent: vt. ſ. ti.

v Vlao non fuerit. q: ergo dño renocet procuratoꝛem re integra: vt ante latum conſtellatum: mīb. manda. §. rcete t. ſ. c. ꝓpoſ. in ꝓn. cum ſatis concor. t ipſo facto fm id quod ꝺixerut. ſ. fi quem: ꝑ quem ꝓcu ratoꝛ ſi datus ad ſubſtituendū boc nō pōt poſt ſuſcep tum mādatum: nec in eo fanctuo ff. officio: t poſt no bic conſtituno a principali dño: quam ſubſtitutus a procuratoꝛe nōdū tuꝛpe ꝺixi ff. c. c. l. Apoſtolue. qa aliao non ſubdele gat. C. de iudi. ta dice ff de offi. dele. poſtoalia. t. c. ul. de ap. cum cām. e Alias. l. q' fuo care poſſit ꝛequi ille aliue fuerit: et habeo boc. ff. c. li. q' ſupra. Sed quero quare aliud in delegato q̄ in procuratoꝛe?

Soo. credo q' ſit rōiq delegatus principi ꝑ ſua lege q' cōſtituere poſ ſit: t ſi ꝺoner uider fubdelegatus un ceperit: renocare poterit: vt in predicta decre. quāuis: ſed procuratoꝛ de quo bic loquitur bs̄ boc ab bominez: ſi committendo ſuſcepto mandato per procuratoꝛez factuo eſt officio fuoꝛ: t ſi amplius non renocat. Et no. q: ſi cōpro miſſarium datuo ad eligendū eligat: t electus renuat citeriore: ꝺpſ' non eligitur: quo factuo eſt officio

ar.l.finli. quibus mo.ac.infir.§. posteriores vbi dś q⁹ fm testamentū rūpit primūs; ex fo tēlo aligo bono factus nō fit:vel ese nolueri:ſic t bic arg. predictorum iuriu:m: hoc tractat gmi.in ſpe.ca.§.rōne aūt.ver.fed cū dato ſecundo.

c Inſolidum aliquid operatur:ſed nō per ola:q⁹ ſonat:vt.i.p.

d Admitti. aliud i cetera bonbus vlime volūtatis vi.l. de tefta.c.vl.in fi.t. in pacoratoribus dato ad iudicia ſpualium citatis:ut a.l.c.§. ſi.nec.in tutoab⁹ ff. de admi.ta.decreto: in fi.t in bo de bonis dantibꝰ ſecus eſt receptum:vt ibi. Et ē rō dicitur bi duo cē ſentar pa⁹ vno:ſi co.li. de clec.pc.ſi.t. Eſt ergo hic neceſſe q⁹ vtq; admittat ſe iudicib⁹ dat⁹ hic clauſula ſi de.vt.de.cā⁹ matrimoniū. Sed quid dicea: cece vnus cōluetur:t alter ne gat:quid erit?Super hoc fuit diſcuſſo. dicit quida q⁹ facta t.ſi.conte.t hatur cōſſioni.quod ſic proba tur.ſi dño pño eſſet:t con fiteatur t negaret:ſtatur conſeſſioi que ſ eum ē. ff. de iurar.ac de ſtate.ſi.t. ergo dem in hoc qui perſo nam dñi repūtant. Alij dicunt q⁹ eligere pōt domiꝰ

vrū ſtatur negationi vel cōfeſſioni:ar.ō dc re iudi.duobus ff. de re iudi. duo iudices. Terti dicūt ſ forte melius fm iuriſ.q⁹ per talem riſionē nō fit lato conclu. Sed procedendum ē ? dim tanq⁹ ſ potuerat⁹ pro eo q⁹ non miſit procuratore⁹ infructo⁹ de ira. cāla. in pretractādis. prima opinio placuit oſti.ō.c.in noſtra. Videt placet etiam:q⁹ cōſſio vel negatio vni no ſolus ē altero non reſiſtente non valet:vt ſi in pin. multo minus altero reſiſtente:ad hoc ē co. li. de clec.c.pc.§. ſi.t. Et propter cauſā a bec dicebat ber. ō. c. non inſiſtere:q⁹ fatis erat cognitū fine adiceretur inſolidus ſine nō⁹ ſemper iudex eligeret idoneū:ad hoc. ff. de accu. ſi plures. ff. de admi. ſi plures.ſed non eſt veritas nulli in caſu.i.c.§. fane.vn. dī dicebat eb⁹ pte dictum cām procura. talem non admittendo. Sed vera eſt eius opi. i ca ſu ē co. li. de clec.c.pc.§. ſi. ātaliao nonvt bic videō.

e Secus.ſ.qui tunc vnus admittetur fine altero.

f Lic.conte.qz tunc dnonm agere videtur.ff.rem ra.ha.l.duplino:ad hoc ē de offi.dele.relatum: t ē v.ſin.cc parte.q.t. concō.ff.c.l.plurib⁹. Inter dum aūt dicitur quio occupare:q⁹ primo ad fiiam dnem:vt in actio. de pecul.t in notali.ff.de pecul.ſi vero.ff.de noy.ſi.q⁹nio a multoꝝ⁹ non pacſumitur quio aſtricturꝰ:ſi ibi aute ſtiam nullo occupare videtur. ar. C.de ac.t ob.l.negantes. Et delegatus cum clauſula:vos vel alter veſtruꝝ occupat per qualibet inchoatione indicialem:ō de offi.dele.cum plurea.a high nihil operatur occupatio.ff.de dā.infec.ſi tuta.ſ.vltimus.ff.vt i pof. lega.1.in cō.q⁹ pion. vbi eō equitant in poſſeſſionem nanctur: licet parto ſ⁹ fit ſac per conſenſum.

g Occupabit.in bona ſignificatione ſic.vig.q.i.ſactus eſt concilio.alibi ſ nul.tit.ē.li.de dec.generali:vbi de boc.

h Dominus.ō co.c.t.cum ſuio concor.

i Occupatio.t nihilominus ꝰ volantatem dñi melioꝰ fiet ipſius occupatio conditio:q⁹ ſtatum iuris immutare non potuit in totum:ad boc ē de te ſta.requiſiti.t.c.tua.ff.de le.i.l.nemo.ſi ergo nō valet in totum:ut agit ꝰ va leat pro ea parte t o modo quo valere pōtuit i.ff. de depon. impu. c. t.§.t.t determinatum eſt hic q⁹ dubie tractabat gmi.in ſpe.c.ti.§.rōne aute q⁹ quid ſi dictum fuit.

k Indoneū.ō co.li.de offi.dele.cum plureo.

l Preterea.ſi.n.conſtitutus ab eo qui potuit eſt clauſula non ob.vt ſi vi dett. reuoluet ergo illa cū vice potoris gerabat boc.reui.di.cvl.t.xxiij. dic.c. dele proben.bi qui.

m Subſtituo. ab occupante. Planquid bic reuocare poſſit:dic vt dixi ō c.n.ig qui.

n Alter.collega dato cum eo inſolidum.

o Ipſum.nec.non.

p Leſſate. ar.ſ.ō co.li.de dec.cupientes.§.q⁹ ſi.t.t.de ſen.ex.eo qui.vbi ceſſante impedimento tenetur quis ad boc ad quod piuus tenebatur.ſed hoc tam aliuo occapanti:t eo caſu quo potuit: unde nec virtue clauſule boc operatur:vt ē dict.

q Impedi.t.t. tūc alle aſſumet:nec ſ le ſubſtituntꝰ dare potent: cum iuxta non fuerit contelle tuꝫ.ē.c.ſi.t.

r Lauſio. ſecus i negocio ſ ſpuale⁹ bal:ut patet ſupra de clec.pc.ſi.ſi ā quod eſt contrarie dī dixi.

s Celeriozem. de boc vide quod di xi ō.c.li.de dec. c. ultimo.

t Specialiſ. ho. ergo q⁹ ſanot ali⁹ quid inducit cōtra tuo poſſimum q⁹ babuiſti ō i pil. de cre. Et no.per hāc literam reprobati dūm q⁹ que vis bat⁹ tenet dare. ō c.non inſiſtere:q⁹ ſi ne eſſet clauſula in ſolidum fuit non:idoneū poterat eligere:ſed non eſt verus niſi in ſpi ritualibus:vt bic videt.t facit po dla ops.ff.de pcla.act.l.ſi.ſi nō ob.q⁹ ibi plus tangitur vtuerſtatur ꝑ pauata perſona:t ſi fuit de bo magiſtratu.

u Non inſolidum.ſi.n.inſolidum non eſſet ſpeciale:equia omni ca ſu inder eligeret:ſi ambo concurrerēt:t ſimul occuparent:ad boc ē de dec.c.pc.ſi.t.

x Intricari.vt ex ſtrio reſponſionibus.parat ſigitur viam expedi endi negotij.prouidet dño abſentiocurrit partium laboribus ꝰ t in antibus pertinaciad que omnia tenetur indē.c.li.de offi.ordi. et linganteo.de reſcrip.ſtatutum.

y Idoneoꝝ.ff.de accu.ſi plures.ff.de admi.tu.ſi plures.t videt idonio magis bonoſtuo:t qui meliuo merita cauſe nouitiā de iura.cā.in pretractando.

z Admittendum.t.qñ non dedit ſubſtitutū:t non poteſt vel non vult pacere.

a Lex.pocuratori qui remit acceptare mandatū: penitere pōt quin conſtituens in eadem perſeuerauerit volūtate.

b Procuratoꝝ.ad iudicia vel negocia non euro:ſi nō diſtinguat t eadem rō ſit ubi.

c Abſente.pacſeno igitur t abſens quio pōt conſtitui procuratoꝝ vt bic t.ff.c.l.ſi de cōſir.vti.vel inuti.cum ſequ.

d Sufficere. q⁹ ſi teneter illud fine poteſtatione recipiti dominum q⁹ eo de debite cauerat ſuper indulto i procuratorio defendere eo gitur ut in cle.n.c.ſi.

e Nolle.de nolle t velle quomodo alterum extenſium:alteri ſi nide quod no.ff.de ē.ob.ſi quio ſtipulatus ſit.

f Obſtante.t.ſi.no.ſpeciale contra regulam.ſ.de regu.iu. quod ſemel cum ſuio concor.

g Cludum.ſi.gr mutatſ:t volantatem vel cauſam agēdo:vel alii procuratorem dando:ſecus eſt: vt dixi ō.c.proximo ſ pin. ad boc i.c.proximo.

h Ipſum.dandum.

i Placebit.ar.ſ.ff.de fac.edic.t.l.ſ. qui ſemel:vbi ſi ille qui ſ pti mi gradus diceret ſe nolle ſuccedere:ſtatim ius deuoluitur ad eū qui eſt ſecūdi gradus.ſed ibi erat ad quem ex renūciatione ius de bolubatur:hic ad nullam aliam:ſi ad dominum ipſum pocura totem conſtituentem:unde ſana dici poteſt:q⁹ de quadam perſeuerata volūtate ſ equitate ille nd non debuit eſſe procuratoꝝ:ut ſi deſi nit ure gmittente reaſſumere pōt:t forte ſtatutum fuit:ne contingat

propter procuratoris defectum negocia protrahi:ad boc ē.c.proh. Credo tñ per predictam.l.t per hāc literam qdm cē.ſi bio dixit fet:cōſtituo talem : qui ſi remiterit:talem conſtitutionem bīre tūc lo cum bāc dcere. Et no.ar.q⁹ ſi electuo pōtata ſub electione remiat eō fentire:aliue idoneū.

quod verus eſt:qz a principio remiſit t quaſi inuti trabū tur.vti.q.i. quo qui ſoparit:c.ſi ſcrip tum. Jo.an.

Sīques ſub ea.dño dño procuratoꝝ quo nemo contingat q⁹ abſſe cām tractan do procuratoꝝ ſi ſtelligatur renocare ſecus ſi ſimpliciter exprſſe protectiō q⁹ ipſum renocare non intendit:ex a liao boc apparet ex probabilibus ꝓ tectarū.Decre.alla ppoſitat q⁹ no. per tuno.t oblī. ē.c.primo.vbi vide q⁹ no.ff.mada.q mutuam.ſ.nō ſō.

b Abeſſe.ſi bac ergo ſoma pōt dño procuratoꝝ dare.ſic ꝛ delegauſ pape ſubde legatum papeſi de offi. dele.ſi delegatus eo.li.

c Aſſumet.ſi.C.de cura.fur.l.pe.ff.manda.qui mutuam. ſ.ſi ſō. ioannes andreꝝ.

d Deſſo.ſ.quia non aſſumet:t.l.declarat quare.

e Ante litem.tunc renocatur ſine cauſa t inuitus:vt ō.c.c.ſi. cum ſuio concor.

f Sine poſt.ad boc ē ro.non inſiſtc.ff.c.l.pluribus.ff. manda. qui mutuam.ſ.non ideo minus.ſed cōtra ē co.c.li. ubi poſt litē cō te.procurator non renocatur. Sc.quidam dicunt bunc caſum ad dēdum.ſ.q⁹ procuratoroem poſt litem conte.ē renocatus dño : vt ex dictum procuratoroemſed ſi cām tractat bene. Sed ad boc ſōtra dicat ſinus ipſius decre.que dicit q⁹ addēſe pōt:ſed non tractaret:ſ exprſſum.C.c.l.procuratoroibus:vbi dēe q⁹ poſt conſtitutionem a procuratoꝝ factam non by dño potetatem proſequēdi negotium. dic ergo t vertim q⁹ dcre.tu.ſ ſupadicta iura loquuntur quando dño poſt litem conte.non cōſtituitur hinc aſſignāda ratio.ſ.ff.c.l.l.quę omnia:t ſi illa littera que eſt ō.c.n.c.li.c.ij.ibi ipſo no leute ſolut ſriam:t ita ē tenet predicti doctores in dcre. primo. ſi ō co.ſi autem cōtradicatur:tunc locum habet dcre. illa q⁹ cauſa co gnita renocabitur:aliao non.

g Abſtinas.quod pōt eo inuitoꝝ:ē co.qñaio in fine.ff.c.l. paulus .ff.de inoffi.te.ſi ſuſpecta.

h Manere.ad idem ō.c.ſi duo.t ho.pto poteſtationeqz bic ſaluat q⁹ fine ipſa perdcretur.boc boc ō de conſti.cum.ff.t ē dec. cumana t.xxvii.di.c.ſi.

i Mentatem.ff.c.l.ſi actor.ſ.de iudi.c.l.

k Mandat.puta q⁹ renocatio detinetur:ſ.eo.ſuio.

l Oppotuna.non procuratoꝝ non habet mandatum ſuradi de cali.unde opotuit venire dominum :t iurare.ſ.de iuramen. ea iū.c.ytimo.

Procurator. Tria dixit. Primo q⁹ procurator ad ſbendus matrimonium dś bēre ſpale mandatus.ſecundo q⁹ talis pa curator non ſubſtituentiſi ad boc mandatum habeat.tertio q⁹ ſi ta lis procurator renocatus ſi ignoater contrahendo:ſt matrimonii.

b Idoneus.an per procuratoꝝm poſſit contrahi matrimonium: de boc nō dubitatur per canonem. rxxij.q.ij.bonoratur:ſi de co uer.conia.ex parte.ij.qui cleri.vel vo.c.remiemo:ad idez de matri. contrac.c.ij.ff.de ſpon.fufficit t.l.ul.t.ff.de ritu nup.l.mulierē. om neo.n.contractus qui conſenſu contrahuntur:inter abſentes cōtra

buntur.ff.de contrahē.em.l.ij.ſ.ſi autem.fed contra ſ be ſpon.du.c.i. ibi code tū t ore ſē. Sed boc q⁹ tanto dicatur ex conſtitremq⁹ per procuratoꝝ cōſentit.ſ.de reg.iu.qui per alium. Sed an procuratoꝝ ille debeat ad boc hē re ſpale mandatum dubitabatur:dicebamus ātq⁹ ſic ſtat ꝛ ſ aliqz caſibus quoo notaui ō.c.li.t.ti.qui ad agendū.ſ.vl.t.ad boc fant ē de ſpon. in

tua ſit pātia oppotuna.

Rē. Procurator⁹ non aliter cēſetur idoneus ad matrimoniū con trabendumq⁹ ſi ad boc mandatus habuerit ſpale. Et quāuo aliao ſit qui cōſtituitur ad negocia procuratoꝝ.alium dare poſſitan boc ti ea ſu propter magnum quod ex facto tam arduo poſſet periculum immi nere non potuit deputare alius: ni ſi boc eidem ſpecialiter ſit cōmiſſū.

Sane ſi procurator antequ contra ꝛitta dño fuerit renocatus cōtrae tum poſtmodum matrimoniū ab eodem:ls tam ipſe q⁹ ea cuj qua cō tranſitrenocationem buiuſmodi pe nitus ignorauerit:nullius momenti exiſtit:cum illius conſenſus beſſe c ritifinc quo firmitatem habere neq uit. Reg.x.in cōſtit.gene.lugd. Hoc bio que ut metuo ue cā fiunt.

Abſolutionis beneficium ab excommunicationis

reſcrip.fedeo.C.de iuner.reſcrip.l.ſi.ſi vi.ti.; oleo le.l.ul.in fi.t ad boc facit ſuite iuuio capitulū:marime cum requiratur ſpeciale mandatum:t de expreſſa perſona:vt ſtatim dicam:t ſic dubitano non paocdit. Sed quid dcre:nunquid ſufficit ſpeciale mandatum ad contrahēdumvel requirtur ſpeciale be certa perſona t expreſſa? videtur q⁹ nō requiratur expreſſa per ſonam.ſ.c.c.ti.q.ſi reſpondo. Sed hoc certa pot.ff.de rtū.nup.l.generali ad boc ē de arbi.tutoait cum ſuio concor. t que no.xxxv.q.i.in fima.

c Poſſit.libere et quandocunqꝫ ſupra eodem.ca.in fine.ff.manda.ſi procurato.

d Deputare. t ſic ſallu illa regula : ad idem.ff.de ritu nupti. generali in principio.

e Commiſſam.concō.ſ.c.ti.q⁹ reſponſoꝝ de offic.dele.io cuit.t.c. vlti. ſ.vices quoqꝫ.

f Sane.boc quod dicitur bic notabat to.ſriij.di.dni domino et.xxx.q. v.nec illud.

g Contrarenit.matrimoniū dicitur contrabi per mutuum conſenſū: et ſtrum in boc caſu:ſecus in matrimonio ſpirituaſiquia ex quo clerici elege rūt hoc adhuc non ſit per mutuum elect conſenſum matrimonium ſpiritu ale cōtractum:tamen penitere non poterunt:ſ de clec.publicato:t.c.cum in ter canonicos:t facit ad boc de tranſla.inter eos.

h Renocatus.ad vetitue ne contraheret. Quid ſi iuraueat dominus nō renocare vel penitere: Idem licet penarunus ſint:de eo ſibi debeat penitus impunire be ſpon.ſtat ꝛ.ō.c.ſi inter in.ſ.de.ſtatu.in conſenſu:t ſic idē iuris cum eadem ſit rō.ioannes andree.

i Ignoauerit.ſpeciale in boc caſu:cum aliao renocatio.procuratoꝝ ad ne gocia ad ipſum procuratoroem venire debeat:de quo dic ei ſupra ō reſcrip. ex parte decani. De renocatione procuratoroꝝ ad iudicia dixi ō.c.ti.

k Cauſatur.ar.contra.ff.de bonoꝝ.li.penitrat.renocatum eſt ergo mandatū. licet mandatarius boc ignoarauerit:quāo agat nc ſine culpa tua damno affida tur.ff.manda.ſi vero non remunerādo.t.li.mandatorem.

l Requiat.rxvij.q.ij.c.i.t.ij.t per totum de ſpon.cum leoni ꝛ.c.tua:t ex de ſponſa.impa.c.t.Et eſt rano quare furioſus non contrahatꝫ:quia non poteſt conſentire.rxxvij.q.ij.negat ſupra de ſpon.dilectus.

Abſolutionis excommunicationis ſuſpenſionis vel interdicti. Ab ſolutio vel renocatio per vim contra non tenet.feundo dicitur q⁹ extorquens excommunicatum vel ſuſpo iure.bnul bene.tenet bnlu tationis q⁹ regulariter que per metū fiūt nulli t obligantq⁹ de rtū.xv.q. vi.auctoritate:t.c.c.abbas.fallit t cāſū:ſi no.ad quod adde:ſi ſtat ſe ſiuſta excōicato ligat:ſic videbatur de iuſta abſolutione de pe.di.c.vbus.

b Excommunicationis. ēt iniuſte bumiliter debebat eum abſolutionem

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia

petrerenon per metum compellere:quia sentẽtia pastoris sine iusta ꝛc.xi.q. .iii.c.i.fecialium qui.ꝛ gar.

c ¶ Revocationem.differenium facit inter abbolutionem ꝛ revocationem. Et posit dici absolutio fol.uno que fit intra formam ecclie.nocua vba sin fine folennitate.nd vbi tenuit revocatio nd re ferur rea ocatio ad absolu tionem ad caudam.

d ¶ Suspensionis.ntelligo indelicet et loquitur.t. ab officio siue a beneficio siue ab ingressu ecclie.d.de.fi. ex.ut cui.

e ¶ Interdicti.tta tria funt parua:quia omnia sub ee clesiastica censura continen tur:ꝛ ecum trahunt execu tionem: vnde sequens ap pellatio non suspendit ea nam effectum.d appell. postea habet.c.ad hec quoniam..f.de fen.ex.de cuius in scriptis ferri debet .f.de fen.ex.cum medicinalis.§.ꝛ hec eadem.

f ¶ Clam.uis ẽt maioris rei impetuerint:non non pot refelli.ff.l.i.l.in fi.ꝛ.l.ij.ꝛ quot modis fumatur:ꝛ quot actiones nd interdicta iducat:no.ff.eo. ad an dicenium.ff.dicto ꝛ ad ẽt rtpsidano mentio instantio vel futuri periculi cau fa.ff.d.l.i.ꝛ exigitur q pcessu ꝛ metus dict futurꝰ fit periculum.ff.d.l.me tum.§.ẽt quis metus excuset:no.ff.eo.dilecti.

g ¶ Exconia.sic nec fubdit clerꝰ a prelatis debent trãsferi licentiam exconꝫ rcõ.ff.d.de.clc.quocũdam.to.an.

h ¶ Clacuamus.iapso iure hic vocatur:quod ff per metũ:abl per actione quod metus cã:alias per conftitutionem painapum:alias per iudicio offi cium:quod dic et no.ff.ex.eã.dicen. Quod in excõicatione per v.ꝛ vel metu excõicatus indeatur q idem.f.q ipso iure non valeat:quia per no ligandi.f.q.ꝛ ab folandi dño effe volunt:de pe.di.ꝛ verbum:sad hoc.vi.q.iij.inuiolc.fed dic .f.im guil.vi.q.iij.quattuor.pot iñ per exceptionem eludet ius no.ar.ff.de fur.interdum.§.ꝛ.

i ¶ Excõicatus.si ergo metuꝰ intulit:fed tuder absoluere noluit:non bs bet pena locum:quia vrba ẽ.de clcr.non reli.relatum cum fuis conect. et optime facit.ff.de.in ius vo.l.quãuis.aliasꝫ iñ punictur inferens po quali tate delicti.ff.ad.l.aquil.l.ita vulneratus.to.an.

k ¶ Excõicationis.no.excõicatum ampliuꝰ excõicari:quod dic ut no.ff.q. .iij.engelbrandum.ꝛ de iudeis ita quotidiãm.ff.ut non ipse excõicatus fed alius metum incutiat non excõicatur erit:ꝛ tñc non fumatur pudetum arg. Sed numquid hoc cõm ipse excõicatus interdictus vel fuspenfus intrarit hanc pena:nd dic q ficis manda.ut vel eius nomine factum ratum habuit: ẽ de clc.fuant.l.de fen.ex.cum quis.nec dicam iſtoo penam euadere: lect absolutꝰ poteſt ratum habeat illud:quod ab initio coactus fecerat:q ita tm ab initio ligat fuerant.abbolut tamen potuꝰit per fum oddinãtũcum eo:duo canonis fibi non reminerit abbolutionem.f.de fen.ex.nupert:dixt ẽ.de clc.fuant.ꝛ in banc penam in initio ligat per penam amuſionis re rũ.a.f. boc compellit ipſe excõicatorem:vt ẽ.ꝛ.c.abbas.

m ¶ Sobiacere.Quid ſi compulſi per vanũ metũ:dc quo timere ſi ẽ debeat: nihiquid tunc locum habet boc penal:dc q.non fm gar.quia talis metus ſi iuduci rebitionem:nec ꝓopie appella ur metus.ff.d.l.metũ cum.ll.ſeqn tibus t.l.nec tmotem. Et quis ſit talis metus no.ff.eo.dilect.ille ergo metus qui patatur iuſtus ad reuocandum ea que per alium fuerunt:ille penas conſtitutionis iducit:alias non.

a ¶ Ecclia qui.ecclefia poſt quadriennũ nõ admittitur ad petendã reſtitutionem contra fiaim vel contractum:nili rõnabilis aliqua cã boc fua det. Alim cetranagabatur dicere.ſta.ꝛ quidam intita labant eam aler.olig.greg.ꝛ cuo fun:vt bc vlcio excepto fine qui ſuper addimus fuit:vt ibi dicam. Emanant ia ad declarationem eorum que no.ſ glo.ꝛ eoꝝ autgni.ꝛ modernꝝ.ff.ꝛ.c.

b ¶ Eccliã.que ſunghur iure minoꝝ facti maioꝝ:ꝛ iure ꝓpter quod dic vt no.ff.ꝛ.c.i.

c ¶ Sciam.C.ſi aduerſus rem iu.l.i.ꝛ.ff.eo.tam ex litteris.

d ¶ Libracium.C.ſi aduerſus ven.l.i.C. ſi aduerſus do.l.i. Idem ſi aduer ſus excõfirmatũ.ſ.ꝓxi.vel aduerſus ꝓbationem omiſſã:ſi.eum ve

nilſent ꝛ.c.audiẽdo.an ãt ſi ꝓfeciptionem reſtituatur eccliaꝫ dic vt ſ .c.audiuio in glo.antepe.vel contra lapſum temꝓoris ex quo lefa eſt ꝛ tũc reſtituatur infra quadriennũ a tꝓore lefionis ꝛ ſed ad idem ꝛ tñc tm quo leſa fuit vt in dc.c.ab ecclefia. Nota.tamen q ꝙ ecclefia contra cõtractum reſtitutionem petit minuis eſt ſimm punie

p beneficiis reſtitutiõio ẽ integrum poſtulat ſe admitti ſi quadrieni ſpa cium poſt ſit lapſum:ꝛ negligenter omiſerit:non eſt ad beneficium bu iuſmodi admittendã:nili pcuarica tionis aut fraudis manifeſte ꝓobe tur ſuper hoc interueniſſe commen tum:aut alia rationabilis cauſa ſub ſiſtque ꝓpter quam mouere debeat ad idem beneficium concedendus. Qui.viij.

Si iudex confeſſionem

de iureiurãn.ſtat.ꝛ.ff.dnte.literas de iuſti.eam venuſſet.

e ¶ Biſtici reſtitutionis qꝛ ſi per vñ iuris cõio fecũerit ſi vberet ſi tentiam nullam contractũ nulli ſuiſſet in cauſa.ſ.ꝛ.ꝓxi. Et fire debeꝫ q ſi ꝓfeſtetur reſtitutio:qualibet recuperat quod priuꝰ fuum erat.ff.de mino.quod ſi minoꝝ.ſ.reſtituo ꝛ.l.ſtra vule.C.de rep. .l.mutuꝫ.C.ꝛ adueſſus ꝓfuca.l.vna.

f ¶ Quadriennij ſpaciũ.qñ datur minoꝝ facto maioꝝ infra qñ oꝝ q affumat ſ finiũ cãmqꝫ dic vt ff in dc.c.ſi ab ecclia.C.de tẽp. in tic.reſt.l.petende ꝛ.l.finali.ff.de mino.l.papꝫ.etuli.nili per indi cẽ vel reum ſtetertur:vt in dicta.l.petiõ de fi.ſi ſic poſſet intelligi ſ. ẽ. tũ cer litteruꝫ ſ oc re.ec.non alic.ad noſtrum.ex.i. dicam.

g ¶ Pleghgeter.no.delicti poſtea cõmitendo prendicare eccleſie ut no.ff.q. m.ſi.ſpm.de boc dicam.ff.de reg.in delictum.

h ¶ Admittenda.repobata eſt ergo opinio ala. guil.na.ꝛ gof. qui no.ſi eo.c.i.ꝛ ipſe gof.ſi ma buno ti.ſ.ſit computatio.ꝛ ſ.ñ ãt ꝙ it iudẽtiale poſt quadrieniũ reſtituitur eccleſia.boc probãt per ſ ere.predicta ſ.c.ꝛ.ibi ſemper debuet illeſa ꝛ.ꝛ per.c.ſ.e.n.tuy ex litteris ꝛ ſi de re.ec.non alic.ad noſtrum.Repobata ẽ ãt opinio vn.ber.io.anno.ꝛ.ff.ꝛ.ab.qui omnes diceriũt ſ. Ad iura in ſnũ allegata.ri.ꝛ in ipſo iurabuo no.

i ¶ Peruaricationis.ꝓcuricatoꝛ ẽ qui corꝛumꝓit ꝛ toſti ab aemſtione defiſtit.ff.ad turpil..l.i.ij.q.iij.ſ.notandũ ſed bic nõ ꝓpoſit ponitur:qꝛ te tali non loquitur:ſed ꝓcuricatoꝛ quali varicatoꝛq ex virtꝛ parte cõſilio quimino ex altera.ſic ibi ſingilt exterius ſe be ne adminiſtrat.ꝛ ſi ſic ſtabilitꝰ ſed ꝙ dna inſtrũ.ꝛ bi dic ꝓcuricatio nio quo ad fiũm:fraudio quo ad contractũ.

k ¶ Manifeſte.Leuidentio:ſic eſt nomen ꝛ cauſa genitiui.vel eſt aduerbiũ:capone manifeſte.ſ.clare.

l ¶ Poobetur.quia q dolus allegat ꝛ cetera.ff.de ꝓoba.quotiens .ſ.qui dolo.

m ¶ Commiſſi.ꝛ deceptionem vel occulti vel malicioſi tractatus: ꝛ boc cauſa ſi petens eccleſia reſtituitorem fuerit in cauſ poſſe .ſ qnq petitur fuit in dolo:ne beneficium illud peteretur infra quadrieñ nium:et dolus culpe ꝓponderat.ff.ad.l.aquil. Item ſi obſtetric in fine.

n ¶ Aut alia.poſſibile ẽ qꝛ ſta verba fuerint ꝓpria.nil in extranagãti ſua qua verbamur nõ crãt.vnde credo q addita fuerit per bonifa.c eſt ſi.ſe puenio.ddenia filiuꝫ.ſ.ſi.

o ¶ Cauſa.vñ ẽ o.n.ꝛ.ex litteris vel vtrũ ille poſſeſſor maius ante bene tanto tempoꝛe:vnde tunc non curret preſcriptio.ꝛvi.q.iij.ſi ſa cerdotes:vt tenet innocen.in dicto.c.tum ex litteris.vel multo no uus mutatioẽ ꝓclatoꝝ tam ꝓbatꝫ eccleſia:vel eminentiſſimum fuit damnum ipſius.

Si iudex ſuo confeſſionem

ſi ſuũ admittatur infra quadrieniũ ꝓt beneficii reſtitutionis ſi integrũ:ꝛ poſtea nõ:nili per viam iuris cõio. declarat qꝰ no.inno. oſti.ꝛ modernõ.ẽ.n.audiuo.

p ¶ Confeſſionẽ.ergo contra confeſſionem datur reſtitutio.ff.de of.ſe. ſcl.certũ. ſ.pe. Sed contra:aut confeſſa eſt veritatem cõra quam non datur reſtitutio:aut falſitatem:ꝛ boc ꝓbato non nocet ꝓfitio

ne iudicio a ſe factas.ſea eccleſia be neficium reſtitutionis in integrum infra quadrieniũ ab ipſius cõfeſſi onio tempoꝛe cõpatãdus petere ne gligenter omittat:nõ ẽtnili aliquid rationabile appareat: quod aliud ſua ſerit faciendum:ad boc petendũ ulterius admittenda. Vbi uero per viam communes reuocationio erroꝛis quem ſ facto petentibus ut aduerſus ſuam cõfeſſionem eccleſia ſe iuuare boc quandocũqꝫ poterit dõec negocũ ſit finitũ. Qui.viij.

De arbitris

Ver ind arbitriũ te duo ſ dece ꝛ ſtuf in qnqꝫ ode nẽt:debet ſtia preualere duoꝝ:nunquam ſit cum unus in.xv.alius in.xv.tertiuo uero in qui que ꝓnunciari illius qui dixit de ſumma minoꝝ cum ſ illa omnes cõ eoꝝdem exiſtant:ſententia efficax cen

ſetur. Idem.

Q Ueſtionibus:que plerũqꝫ ꝓpter arbitroꝝ voluntatẽ ſeu malicioſam abſentiam remanẽt indeciſe:finio etiẽ ꝓnotatur:ſta tuimus ut ſi ex tribus arbitris a ꝓ tibus electis eoꝝ aliquis ab alio legitime requiſitus ad examinãdus aut diffinicndum una cum eis nego ciumſuper quo in ipſo extitit com promiſſum:non curauerit ceſſante impedimento legitimo conuenire: duo ꝓtes:penes quoꝝ:licet ſet ci uilio aliud inuenire uideatur:totalẽ eo caſu remanere decernim'poteſta tem:poſſint malicioſa ; feu uoluntaria illius abſentia non obſtante de tus examinare negocium libere dif finire ſicut poſſent illo preſente:nec uolente cũ eis in una ſtitaꝫ ꝛcorda re:ut ſic ipſius abſentia ꝓtia repleta diuina eum reputari faciat ꝓo ꝓ ſente. Circa iudicet uero antiqua

c ¶ Legitime.per litteras ſuas ad nunciũ litteratoie dcſtinatum:ved per uiratum nunciũ:quod de rẽ dc offi.dele.pudentiaꝫ.

d ¶ Abſtinendum.cum ſaliceꝫ concluſum eſt q non reſtat nili ferre ſtiamꝰ de lde ioſtra cum dicetus.

e ¶ Impedimento.ergo tunc ſtabimus legitcum habet impedimentum legi timum:quod refertur debet colligo:ex in pedicta decre.pudentium de delegato dicimus.vel puto id eoꝝm eo probare debet.

f ¶ Quod.decernimus totalem poſtea tẽ.quod fuguitur.

g ¶ Cauſio.ff.e.ti.l.i.in tres:alias eſt.ſ fub.l. Item ſi vnus.ꝛ bona ẽ ſuit legia conſideranda:que volunt q parſenta ꝛ ſdictio non nocere:ſed ſic abſe nacq ſtofan die ſi ꝓfio ſuſſerit:reſtituet aliud in partem ſuam:ꝛ ſi ſtet di cimus q aliquis teneat conſilij requirere ꝛ non requirit no.ff.c.ti.ſi cili. ſic dicit decre.q in electionibus plus nocet contẽptus q ſdictio:ſi de ele. venerabilem ꝛ.c.bone. Sed decre.ſta voluit illum ſingere ptim ꝛ ſdictũ tem:ꝛ.l.equitur.ꝛ cõſideratione equitatis que ponitur in principio:et ſic diuerſo reſpectu vtrunſq bona fuit cõſiderato ꝛ ꝛ et ſi quod no.ff.de in reiuran.cum cõiugali.de pudoꝛ.c.ꝛ.l. Sed quid dicemꝰ:ſed ſtmabitur boc dcere in foro ſeculari:Rñdeꝛ q non in loco que non ſit in ꝓtibus iudicatoꝝ ne cceſſe:quod dc et dcf.de reg. in.c.ij.

h ¶ Poobſtatem.ſi compoꝛmittentes diuiſſent:quod ſi non omnes ẽ. boc poſſent duo:ꝛ bec decre.ſuppleꝛ ac ſi ipſi diuiſſent.ꝛ ẽt.c.ſi ꝓ.ꝛ.ſi.ſi.ꝛ.l. ſi ma circa pin.

i ¶ Libere.nde ſi nolit intereſſe examinationiꝰ non tenẽtur ipſum in ſenti tia vocare per banc litteram:ar.ad boc.de dolo ꝛ coma.eum qui.ſed die eum ad omnia ctandum:ar.eius quod ibi dicam.

m ¶ Diuina.ad boc.C.de iudi.ꝓpoꝛrandum.ſ.cum ãt beremodicius:ff.de dolo ꝛ cõa.veritatis cũ ſi.ſ.de eo qui mit.in poſ.c.eno.

n ¶ Prefente.per boc dico q nõ eſt idem in duobus arbitris:quod bic di citur in tribus:qui ſi ex duobus mus ſe abſentat malicioſe alter nõ poſ pao cedere:qꝛ in tribus duo ſit maio ꝓtas:ꝛ.c.ꝓmoꝛa. Patrena ille abſen babetur ꝓo ꝓſte ꝛ ſdcntem:vt hic videꝛ ergo neutrius nalet ſtiaꝫ:ſi de re indi.c.vt.nam tunc valet ſententia ꝓlata in boc caſu:qñ valeret ex ſdcen tealiuo non.ꝛ per boc dico ẽqꝛ ſi in compoꝛmiſſo boc actum eſt qꝛ nõ na leat ipſoꝝm trium arbitroꝝm ſtiaꝫnili omnes cõcordent:qꝛ non habebat locum dcre.ſta eadem rõne.vide tunc locum bs dcre.cum ſimpli fuit ad ſtipeꝛ.vñ ẽ dict.

o ¶ Circa iudices.ꝓtteſtatio quardam:vel tacite q̃nio riſio.circa eos ergo dicit:qꝛ aut ſit ordinariꝰ aut delegat.ſi ordinariꝰ:aut q̃libet per ſe ꝛ ſi ſolidũ tunſdimonem habet:ꝛ tũc ꝓt alter alterum ꝓcuneꝛet de fo.compe.c.pe. ti.ꝛ.ſ.de ap.vt debituꝫ:aut non ordinariꝰ et per ſe ; ſicut in capitulo uel

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia

fyndico: vel hi qui audiũt cãm posbyteris: diaconis: t subdiaconibꝫ bis cãm duo omnco catare debẽt. t si one partes sui pitos: iuffiet. ff. g. causis; unt nor. plane. de cleric. ab orth. fac. Lui. nifi in predicta celebrãt: vbi cetus re quiritur numerus. xvj. q. vi. ff. a t. c. felic de re iudi. non pot. aut fiũ belega ti: t tunc subdiffugiat aut fit dati simplr: tunc vnus sine alio no procedit: ẽ de of. dele. cãm matrimo nij: aut cum dauſula: t tũc tenet subdiffugiat: quia aut cum dauſula aſtaruos vel alter teſtimoniũ aut cum illaqꝫ: si non odꝫ. t pmo caſu tene quod babeñ. e. t. li. de offi. dele. eap. placeo. In fecũdo quod babeo ẽ de offi. dele. paudentam. Sed quero quare tuo di uersum inter arbitros fim plexiter datos: t delega tos ſimplr datos vt per ſa potiora patuit: dic q tuo quod minus bonum eſt a partibus ſuppliet lex. ſic ali as. ff. e. ti. Item ſi vñ. ẽ. ſpi ciualiter. Iudices ãt maio ri naturitate creantur: vt ẽ ſ cerip. ſtatutus: t ſi uno in eo ſuppliere non vult. Item inclubuo regũt at tẽdituꝫ: qz demẽzoes lege eſſe non debent: in autem. de iudi. ſ. os colla. vi. arbitri aut poſſe vnus eo eſt pronũciantis: pterio ꝫ eligitur amic: t pitꝫ tuleo cẽtꝫ t uo magꝫ circa illos. pudere t pudorare volutit: vt ſi pn. ſcre.

a Ita⁹ eſt ambiguum. Iudex delegatus non bñs ad hoc ſpecia le mandatũ a papa nõ põt compellere partem: vt perſonaliter co ram eo cõparat: nec ẽ tenebꝫ cã.

b Ambiguum. Ambiguum eſt: vbi opinioneo fũt: t iura varia videntur: ẽ de ſen. ex. inter alia.

c Non videtur. nec eſt. ff. de ar. qui eſtum.

d Delegatum. a Sno ſenſu videtur ſecuo de ordinario. xxv. ti. qualis: de bis que fi. a pofa. cum apoſtolica. Sed idem in ordinario fm ber. non. n. põt compellere partes coram ſe venire perſonaliter niſi in ſequentibus caſi bus. C. de procura. l. vlti. t ẽ de ipſo dicũm non fuit: qz de ipſo non dubi tatur per predicta. Sed de delegato pape dubitabatur qui videbatur poſſe idem quod papa quo ad illam cauſam. liberus. n. eſt cuilibet per ſe: vel pro curatorem rñdere. C. de bis qui ad ecclẽ. confu. l. pñs. ſ. cum ãt. ff. de pcu. l. i. ſi oc. iura. calũ. cviũ. de procura. querelam. beneficium ãt iuris nemini rñdeo tum eſt. xxvij. di. de bis. I. de reg. iuris in odtum cum fuo cõ cor. Rñdcntia qꝫ perſonaliter citatus perſonaliter venire tenetur: ẽ de do t. contu. cum dilecti. Dic qꝫ illud obtinet in papa: vt bi no. t ſic ẽ ſi de nu. t obc. humilis. de dil. c. vlti. t habent bec locum in cauſis priuatoꝝ. In cauſis vero eccleſie collegij vel vniuerſitatis de neceſſitate interuenit fyn dus. de iurame. cali. in pertractando. t. c. ſe. fin ber.

e Especiale. quia tunc ſcuat papa id poteſt: t ipſe ſimaliter: ẽ de procura. c. pe cum ſuis concor.

f Iudico. de cura iudi. iam non dubitabatur. et. ff. ſi fi. co. li. de reſtitu. in integ. c. ij.

g Criminalio. intelligo criminaliter intentata. ſi enim de crimine agitur ci uiliter: bene interuenit procurator: ẽ de procu. tue de acco. ſuper bis. vnde tunc perſonaliter eſſe compelli non potent. Sñ autem criminaliter inten tata: procuratoꝝ non interuenit niſi in caſibus nota. g. q. vi. & quandoꝫ. ff. de acu. reuiuen. Sed quer bat huc per ſi admittatur procurator in ci mi nalibꝫ in valuet que facta fũt eam eo. Et videtur q ſic: ſi non opponitur ex cepto. C. de procu. ita bemam. ff. de procu. filiuſſa. ſ. veteranis: ea que ſunt cam falſo procuratoꝝ valent per conſenſum. ff. de iudi. lect. ff. rem ra. ba. l. iij. ſ. falſo. Sed contra videtur: quia contra legem actus: ff. ff. de publi. iudi. l. penul. ſ. ad crimen. C. q. vi. ij. ſi in criminalibus. dicebat ber. qz valet quod eam eo actum eſt per parma tura ex quo non fuit obiectum. Iudex tamen talem procuratoꝝ ex officio ſuo poteſt: t ꝺ; repellere: ſi ẽ cecp ex ceptionem cum fuis concor. t. ſ. de accu. cum. p. nec ob. ſi iudex debet repel lere: ergo non valuit iudicium: vt ẽ inſtantiam in excõicato per predictam bec vel alia ſimili.

h Dicendꝫ. pura preſtando iuramentum de veritate quod ſolum olim pe ſtabatur in ſpualibus: hodie ſecus. ſ. de iura. calũ. c. ſi in ſ. t fferri ẽ o a iuramento calũnie: qua per illud rñdetur de eo quod credit et eſtimat. C. de iura. calũ. li. j. ſin ãt per illud iuramentum de veritate tenetur: vt littera ſonatꝫ de elec. budum. ij.

i Calũie. quod punctpaliter perſone pertare debent. C. de iura. calũ. auũ. principa leo. t. i. de iura. calũ. li. j. pertractãtus: quod verum eſt ni ſi procurato: bẽat ad id ſpeciale man datum. i. de iura. calũ. c. vlti. in qua cauſa dicam ẽ dle gatus pam. pulam ad iurandum com pellere non poterit cum ibi tunc nõ ſit iuris neceſſitas de qua ſequitur: nifi forte principalio in thio ſit ãſ procu rator: t natura cau ſe hec requirat vel ſit melius vtritaſ vt. C. de procura. l. vlti. t facit ad hoc

ẽ de procu. ſi quez in fi. ff.

a Mulierco quas. mulieres perſonaliter ad iudicium quacũq; cã in iure non expreſſa inuite trabende non ſũt ſi neceſſa rium ſit ipſarum teſtimoniam in cauſa: audere expenſis producentis inter dũ ibcirtere ſtj mitter. et index fraudulenter audiens cxcitat eñ. Mulieres religioſe etiã violentes extra monaſterium ſui ex alia cã perſonaliter ad iudicũ trahi non ptinguũt. ꝫ pedicta ſit eſt vti tũ. Ita dicre. bonifa. extrauagane eratiquia elata ante compilatio nem bunio. vi. libri.

b Immoleri. periculoſa eſt. n. ferui cõmitio. xvij. q. ij. diffinim⁹.

c Literaꝫ. generaliu intelligao: puta qb⁹ cã committur. ſi. n. ſpiali ter expreſſum eſſet in litteris: qz mulier trahi poſſet: ſecuo: ad hoc ſ. de cognitio.

d Legatoruꝫ. vel delegatoruꝫ multo magis: ad hoc ſupra de re ſcript. ſtatutum.

e Alia. puta ordinaria vel delegata ab eo.

f Innitato. volentes ergo poſſumꝫ ut in hoc ſuccurrat religioſe: vt ſi ſequitur.

g Exprimitur. ſ. c. proxi.

h Probibemus. no. meliotem conditionem mulierum q; mariti: ad idem ẽ de teſtem. cremonen. mulieres. t. c. ea noſtatur: ẽ de pœ. et latcris. Interdum eſt detenendꝫ bic vt no. ſ. de pe. t. ro nouia quedam ad hoc. ff. de reg. iu. l. j. Interdũ par utriuſq; cãt: de bis no. in. ſ. pe. de ſpon. ſi.

i Neceſſarium. q; non ſit alij qui veritatem ſciant: vel non ita bñ ſciũt. vnj. q. ij. quãſo.

k Producentis. aij. q. ij. quenturis: ẽ co. lib. de reſcrip. ſtatutum: et. C. de teſti. quoniam. ſicut ergo producens tenetur expenſas mini ſtrare teſti producto: t tabellioni vel iudici qui ad eas vadit: vt bic video.

l Idoneam. pubyterum vel aliam virum bonefium coram quo iurent: t ibi ei erit tabellio: t exabitur paro aduerſarie vt adſit vtura eas iurare vt ẽ de teſti. c. ij.

m Iure prohibente. vt in criminali er minaliter intentata: et ſi aute. de teſt. ſ. 2 quoniam. ſ. hec omnia: t. C. de ſi. inſtrumen. aute. apud ſcabinos.

n Accedat. expenſis producentis: vt ẽ. non enij in hoc caſu credo locum habere bere. ſ. c. l. de reſcrip. ſtatutum. ſ. inſuper.

o Perſone. puta epiſcopus vel ſuperior propter reuerentiam ipſi us pontificalis officij ad mulierculam eoo ire non decet: tad boc ẽ de offi. o. t. c. j. libro.

p Poſſit. puta ratione infirmitatis nel forte loci in quo moral mu ler vel alia ſimili.

q Mutat. tabellionem vel perſonam idoneam: ut dictum eſt ẽ. Joannes andrea.

r Fingatur. ut index poſſet dñam vſitare faciebat eam nominari in teſtem.

s Incurrat. non referuat abſolutionem: ergo alio concedit: de ſt. cxcommu. nuper.

t Dotari. vt. l. de ſta. reg. c. vno.

u Li. vñ nec fua re tenentur dere, nicolai quo ad per ſonalem comparitiõnem vt ẽ. li. de elec. indẽmitatibus. ſ. ſed ex cau.

x Curãdes. no. qꝫ non põt quis renũciare iure ſuo: ad idem ẽ de co. ſpo. ſi. poſtgeſt. t qꝫ ibi no. t. de ſen. ex. conſtigit. Mod tono tales cauſe quere p nosar. C. de pac. ſi quis in conſenſum de. t. ff. ſi pact. pa ctus inter bered. et per ſoc. de regu. ad apoſtolicam: ſe pe ct. pararẽt mu nidos le ad iudicꝫ nũ cnocari: vt clau ſtrũ exterendat idẽ ẽ de ſen. ex. relatũ.

y Annum: maior. xiij. an. per ſe t pocu ratorem pot agere ratorem pot agere t defendere cauſa ſpiritu alem. nino. xiiij. per ſe noh agit ſed per procuratoꝝ ad p cu ratoꝝ datum auctoratc ordinarij ecclẽaſtici iudicis: t ẽ delega ti dati ad cão illas. illaufſamalino late patru affenſu agit cãm ſpua lem. boc dcat. Emanauit boc decre. ad declarationem eoꝝ ij no. ber. ſi de teſti. ſpoſet per parte: t de ta. t qua. ex rõne. gof. nino. t offi. ex. li. c. indẽnatum: t ẽ de poca. accedens.

b Quartũ decimum. in mare boc intelligẽ dũ mul'er. xij. t ſic ſtelli ge predicta t decre. de reſti. ſpoſ. ex parte: t pabuair ſi o. li. de elec. t dcjuratibus. c. vlti. ẽ de ſpon. impu. continebatur. io. an.

c Spualibus. puta matrimonio ſ fundibus.

d Depos. ſtibus. ut dote que depẽdet a matrimonio: de do. poſi di. teſti. c. ij.

e Tres. fine curatore: ſcut maior.

f Debebus. in matrimonio boc erat expreſſũ in predicta decre. ex partes fed quia quidam dicebant ſi ſpale in carnali matrimonio: ẽ in mani bet lata conſtituno. fed ꝑ idez effet in ſpir tuali: pbabatur per decre. de elec. dudum. t. de regula. pofſualis. t boc fuit qꝫ hu ius voluminis compilatores de tuſtio ꝫ curio non poſſerũt tangꝫ de materia nobis non multum neceſſaria: t aduertendꝫ quia boc di citur quidam tenebant indifferẽter. inno. dicebat qꝫ debebat dari curatos fecũdus. qꝫ in ver. ſc. de minore. xiij. dicitur. oſtien. aut ſuo capite t quad am ſimilitudine diſtinguebat inter maiores. xvj. an. et tunc bebebat locum patua opinio: qua talis prodire pot ſ pubi cum. iij. q. vj. ſ. ſria: ad boc ẽ co. de pacis. qui generaliter in. ff. xvij. ſecũdum ea que no. de offi. dele. eap. exeũnte: minores. xvij. vt tunc bebebat locum opinio inno. t hanc viam mediam dicebat te nendam: ar. de offi. dele. querenti. boc no. de eta. t qual. inconcordes et in ſima cauſam in. ſ. etas. ſi reprobatur bec opinio: vt bic video. Joannes andree.

g Non potentia. boc tenet ber. de eta. t qua. ex rõne in glo. vl.

h Euſdem. non eum fuffict: immo nec requiritur patris auctori tas. non eum de patrimonialibus tractamus in quibus ad locum hꝫ. C. oc bo. que li. non opotet t. Laun non ſolũ t. li. in fi. nec im peratoris vel alterius iudicis ſecularis: cum ſpiritualis t ecclẽaſti ca ſit ci. xcvi. di. bñ quidẽ ẽ de iudi. at ſi t de ar. contingit: ar. ff. ad rebell. ſi a quo. ſ. fi. t. l. ſe.

t Ad litem. ad boc C. de cura in li. dan. per totũ. C. de cura. furi. li. j. fin.

k Buiuſmodi. ſ. pualem quali de ipalibus nõ dependentibus ſe intromit tere non debeat: ar. ſ. pactis. ſi pon. nili forte rõne perſone puta ſi dens' eſt.

l Infantes. in ſeptimo: ẽ de diſpon. ſpu. liberar. t. c. adeſtit. nimo. n. etiã ignoat qui videat. C. de fal. mo. l. t. in fi. Sed dicee quam cauſa ſpualem pot tractare minoꝝ ſtantes matrimonialiꝫ. n. ut ſpoſalia 3bere non põt: vt in pacti cno iuribus: bilicet cedeñ affiti bere non põſſit: no. ẽ de pabe. ſuper inodima. t. qualo. ergo ẽt bec cã? ſone ediſpondere pape ad quos ẽt bibiuam de quo agit vel defendat: ed tone repetitued ab eo repetitur iſtare. vel dicitur natus de illegitimo matrimonio: de eo. co. tuam. ed bic filia.

m Alterius. epiſcopi. t. vl officialis.

n Ab eo. delegato odia ri non dicit quaſi ordinarius boc delegare ſi poſſit ad boc. ff. de offi. procon. l. hec quidẽ. ſ. ubi deere? to: ſuper boc vide. no. ẽ ce reſti. in inte. c. pe. c. qd dicti ẽ de offi. vi. lect.

o Curatoꝝ. forte generali ter vel ſpecialiter ab ordi no datum.

p Procuratorem. cum ẽ magis ſpitus: ver. ẽ. vl. pr.

q Vtilitate. delegata. n. in eis cãm: cui delegata uſtr fine quibus cã ẽt. de offi. dele. patetca.

r Buiuſmodi. ſ. pualibus: t dependentibus.

s Regulariter. t boc by locum ẽt i matoꝝ. C. de bo. que li. cum ex. t. l. cum nõ ſolũ: ẽt boc verſus nonie: ſecus ſi ſit alterius. pcuratoꝝ: eo. li. de p cu. q. generali. ij. rñ. t. ff. de mino. cũ mandato. Ideo ãt dcit regulariter qa ſatiualter ſ. ſcut in cathrenſi peculiom quo ẽt ſ. patrem. agit. ff. de iudi. lio nulla. Item ẽt ſperat reuia ratoꝝ: dãno ſe maior. xx. C. de bo. q. ex ea. t. pe. li. j. t momẽtanea poſſeſſio. C. q. ſeq. glo. l. ul. Ite cui agit de tuo vo lato. ff. de adul. ſi maritus. ſ. ler iulia: t inter. dico de libro bonne celebr do. ff. de li. bo. exbi. l. ij. ſ. ſi nulier. Item fm canoñ. velitur q̃ inſtituitꝫ eoqueatur filius de patre: ſi de ſpõ. nõ ẽ. ij. vi. ſtitur: vbi de boc. t. xxvij. q. iij. ſi ocidit. Et in caſu ff. de iudi. li. ſi. Jn bio t ſimilibus minoꝝ et in ſpecialiter conſtitutus agit.

t Beat. bi. n. locum illa regula t patrimonialibus: vt ẽ dicti.

u Domana. parmeſſo. ij per ap. ad archiepm ẽt deuoluatur: t ẽa cognoſcere poſſit: ẽt de pcipali qõne cognoſcere nõ põt: nili pri us de appellatione cognoſcat et patriarchas cõſtituendus ſine volũ tate ſuffragantꝫ quas in boc cauſa pernde eſſet: ac ſi tunc ad unitate ſuffra ganei per ſimplicem querelaꝫ cognoſcere. quod non pollet facere. ẽ. eo. li. de offi. oꝛ. c. t. t. ſi fratio ferri ſli cõſtitutionis: boc iudicio eum appellatur ali ſtiam. Nã qñ appellatur a finaiudice appellationis ſtantia de principali cognoſcat: de boc ẽ de ap. vt debitum in gl. ꝑc. t per boc appiobatur opi. offi. q. no. t. ẽ. de ap. eodicip. illa ſore. loõi bꝫ ſpaliter t papa. in archiepo .n. locũ non bꝫ: vt bic video. ſic ẽ ſolutur in. ſtrũ illius decre. ad illã. fatia ſi audetur q̃ iquobet literam a papa locum ẽt bñt decre. dla qui p ſim plicem querelaꝫ poſſit adire: t ſic poſſet audiligi opi. imo. vt dit locum.

v Extent. t ſic adtur per ſimplicem querelam.

w Remeli. vel alimo quibbet: de offi. oꝛ. c. ſi. ro. li.

x Dicreꝫ. t laicis ſcꝫ. t ſpuatoꝝ cõſtitu. ẽ. de iurſ. om. iudi. paſtoꝝ.

y Judices. bñ dicit: qz tangꝫ arbitri boc poſſent etiam ſine epiſcopoꝝ cõ ſenſu facere quibbet alioꝝ boc prohibiti non ſtiad. boc ẽ. ar. cum tenꝫ por. t. c. dilecti.

z De fato. qz de iure non põt in iudicẽ non ſuum ẽt eccleſiaſticum perſo nam: t ſi alias poſſet iuriſdictionẽ ſine preopij epi conſentire licentia. ff. ſi fugiti ſeruſ cebit bo. Jo. an.

a Diſiperet. bñ põt archiepo cãm vel exceptionem ſtitc delegare ſubdelia

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

suffragatheop iuoprifs ad illa subiqbita alioo laitoo cppellere ꝑ pōtnes pōt cppellere eloo vt fer at tcſtmoniū in cāo ad ipſū ꝑ appellationē deducitur: nili in his casibus aliud iducat ſtatutū. q̄d ergo fiat mandatū ſuffraga neoꝝ tubditoꝝ cppellat ad tcſtmoniū ferendū ꝛ ei diuſcitat aliqs casibus: ꝛ de boc ſi de of.oꝝ pathoiatio. Idē ē i quolbet iudice vt ſi de alia cuitate petant teſtes: iudex cāe ad iudicē loci mittat: vt teſtes recipiat: ꝛ ad iudicē atteſta tionco remittat. C. de fi. in ſtru. Iudicof. Et nō q̄ nō ead ē iuriſdictiōne) vt ꝑbide ꝛ accelſorio q̄d ſ ꝓncipali: ſ illud q̄ ſubditoꝝ ſuffra ganeop iuriſdictiōne ſi by: vt in ſin. dcere, paſtoralibꝰ. Ꝺ Dūcepta. vt q̄ aliquē citari mādat ſibi ſimilia.

¶ Cōſuetudine. ofactado ergo in hoc iuriſdictiōne tri buit: ad idē ſ. cli. ſ of.oz. .c.i. de ſ. ōpe. cū ꝑſigat: ſ. d. de ſtat. c. ij. cum ſi.

h Officialeo. ij. n. ſ ſy in riſdictiones bēāt non tñ in officiali: vt. ſ. in fi. c. ij.

i Salariū. taxata erit oli ſta ſalaria per dcre. de po ſtulā. ꝑtcādiqua bodie nō bñmus: ꝛ de tbo ſalari bꝰ bēt. C. ſi ſuffra. Luna. C. māda. ſalaria. ꝛ q̄ aōle pe tātur. C. māda. l. i. ſ. fi. glo. .ff.e. ſalariū. in. fi.

m Ꝓdocuratoꝛ. ſ. pcura toꝛi officij ēs ꝛ? gratuit: ꝛ ſi aliq̄ ſ ꝓpiat. ſ bonoo moꝛo fac? redꝛpto: liu ē cōſil. C. de pcu. lites. C. māda. ſi. ſ liceū. ff. man. ſi vbi nō remunerandi. ſ. vl. ſed lego ille loquit? q̄ſi paoſoluit: vt bēat certā pē

cuio de quo ē q̄ōqb? dlicitū ſibi de ſalario loquit? q̄ datur ꝓo remune ratione labooꝝ: q̄ licitum eſt vbi dcr. ff. manda. l. falarium.

n Cāo. ſ. n. iuriſdictiōne bēant i cāoꝝ: nī ſi ꝓonas rone ſalariꝝ ipſoꝝ: q̄ alia ſit cāa: ſ. C. de iudi. ꝑcrādo. ſ. pculdubio: vbi oī q̄ ꝑter ſalari um actoꝛe: non ds cle ſtem bclatio: ſed illud in ordinario loquitur.

o Rñdere. nō ergo q̄ rone ſcīm non ſoluitur de foy. ſ. d. c. ex eā. ſili cōcoꝛ. So. hic de ſcīs loq̄tur iuxta in ciuitate ſuffraganeop̄ puta ciuꝝ bonoꝝ. q̄ appellauerat: ſeu ſuerit aduocatꝰ rañeam: ſic ſcīa rañe iuuitus nō fuerat. vel hic q̄ loci bꝰ q̄ſi ibi nō iuenitur. vel hic verius q̄ de ſcīs loq̄tur q̄ſque cēbatur ut viator: vt tūc ibi cōuenīri non poſſit. dun. n. effet vt quoꝝ cūq; loco nauiget vel debatus ſit rñdere teneatur. ff. de iudi. l. bꝛeo. ubiqua. ſ. ſi vbi ſe vocat: ꝛ bc vā rñſ. ſe ibi. ꝓmittetur ſolutoꝛes. tunc. n. ſubſpere cōpellerentur iudicium: ſi ibi ꝛ vbi domicilū bñt: ualeant cōuenīri. ff. de iudi. l. bꝛeo. ubiqua. ſ. ſi ſciendū. ſ. d. dicti. ibi. n. cōtrarſtle vī: vbi ſe ſolue re obligauit. ff. de acti. ꝛ obli. l. cōtrarſtle: ꝛ contractū nō vīgr eo loco intelli gitur quo negociū geſtum ē: ſed quo pecunia eſt ſolueuda. ff. de rebus auc. iudi. pol. l. ij. ꝛ bic reꝓbari videtur dne opi. dotoꝝ legū: quoniā quidā diuerſi q̄ rone ſcīm viatoꝛ rñdere cōpellūr: ſi cōuenīatur pauliſq; inde di ſcedat. Alij ibiꝛete dicerunt. ſ. q̄ cōuenīri non poſſet ꝓuiſq; ide ſolicitat? ſi poterit ſi illuc poſſet reuertarur. Ide opinīoo bic tollit̄ur: ſi dicatur idi ſtinate q̄ rñdere nō cogitur. nec ob. ff. de iudi. l. ij. ſ. oꝛo ꝛ. ſ. plane: vbi pa bari videtur ille opi. q̄ in roma ſpale eſt q̄ ibi dicitur q̄ cōſi ſi omnīs patria. ff. ad municip. roma: ꝛ. ſ. c. vl.

p Ꝺ Abrahoteo. dcrā bic bar. bar. glo. poſita ſ. d. c. cū ſcāt. ſuper ꝛbo Scīm ibi ſignidi fim q̄ dī? ibi. ſ. ꝛ bdiuſq; ſtū. ſ. an Scīm q̄ſ quis celebrat tangi do mitalij bñs: vt cū ꝓpergula bēt vel armariū: ſ. dicere. ſ. ſ. ꝓpri.

q Ꝺ Blaꝛ. de pouincia vel extra pouinciam.

r Ꝺ Iniuoo. dicebant. n. quidam q̄ remitti debebāt ſicut in criminibus: cū in boc paricentur in auten. vt eōs obediant iudi. col. v. in fa cola. In deli cto autem id ſeruatur: in auten. vt nulli iudi. ſ. ſi quis vero ꝛ. ſ. fi. cola. ix.

Alij biceb ant: q̄ ſi aberat latitandi animo: iudex vbi reperiebatur: tenebatur remittere: alioo bebent poſſideri bona: ꝛ expeditum eſt: ut bic vides.

s Ꝺ Soum. archiepi vel officialeo.

t Ꝺ Hoſtiaruar. ſpli cōrabentio. dicebant quidam q̄ nulla cauſa in dex boc decernere poterat: quoniā bic reꝓobatur opi. et de boc per oſtium, in ſumma eo. ti. ſ. .ij. ver. item ratiōe contractus.

u Ipſoum. archi epiſcopi ꝛ officia lio.

v Ꝺ Iacet. ad idem ff. e. pothalati.

w Ꝺ Ioo intendio. ēd ſi facēndo ved inꝓiendo.

x Ꝺ Recognoſcen dio. tangit conſue tudinē francie: vbi ſunt talia recogni tiones: ꝛ cōcoo. ad boc ē ſi iurepatro. relatum.

y Ꝺ Buiuſmodi. q̄ſ ſolicet inierit: ſ. ad recognouerunt eū tractum coꝛā illo.

z Ꝺ Officialeo. licet .n. idcs ſit conſilio rium epiſcopi: ꝛ of ficialio fuit. vī. l. de ap. romanarū: a men iuriſdictionem habet in officiales epiſcopi: vt ff. e. ſ. .ij. ſ. iij.

a Ꝺ Exalaeo in dcef. Iuoꝛe ſecularis qui vult dericis cōpellere ad debita ſt liquida ſolueda per eccleſiaſticū iudicē deſiſtere compellatur. fuit tracta ſi fine dcre. cūq̄ntia: q̄ inexpl ebat: q̄ z contingit.

b Ꝺ Nulla. obſeq̄nda. ſi. n. eſt ius neceſſitao nō auctoritao imperandi xcm. di. d. c. de conſti. eccleſia. ꝛ de re. ec. non alic. ſi. ſuo. ſ. ſi. ſ. ſi.

c Ꝺ Scōrū. tbeatoo. ſ. ſi ordinem clericalē non bēant ꝛ religioſi ſ cō uerſi. ſi. q. d. duo ſūt.

d Ꝺ Eo. ſecularibus indicibus.

e Ꝺ Earum. perſonarum eccleſiaſticaꝝ.

f Ꝺ Bindebi. q. d. ſ boc ſ. eccleſiaſticū libertatē. ſ. de imu. ec. c. vlt. ſ. pe.

g Ꝺ Copellant de facto. ſ. ell boc ſ. bonoſi. q̄ſ ibi ſtatutum: q̄ om nia contractus ſactus cum rectore eccleſie valeat: ꝛ q̄ poteſtas teneā tur illud exercere ibi mandare.

h Ꝺ Expeciēdos. .xcot. ſ. de iureiu. cl. ſ. ſ. ecc. ꝛ cōuinū.

i Ꝺ Ulm. C. laico. Nōe iuramenti laicoꝝ vt illud ſeruet coꝛā iudice eccleſiaſtico conuentus. Tracta fuit bec bere. de ex tranagātī clemētio. ſ. ſcipiebat ſua nobis nobilia vir bēcuo. eo. ti.

k Ꝺ Solutū. an fideiuſſoꝛ qui ſoluit ultra ſil alias a debitore repetat? Dic vt no. ff. de fideiuſſ. ſ. ſ. ante ſolutionem aga? fideiuſſoꝛ ſ bebi toꝛ: et ipſe a fideiuſſoꝛe abſoluat: ſatisfdo n ſ fideiuſſ. c. ſ. c. ſtituī.

l Ꝺ Obligaueras. olim erat ꝛ optione creditoꝛis q̄ vellet conuenire debitoꝛ vel fideiuſſoꝛ: bodie ſiq̄s dic vt ſi ꝛ fideiuſſ. c. ij. ſ. ſima glo.

m Ꝺ Iuidēm. ſ. ſic ſentiebat dāmus vnde patnium mercebatur: q̄s ofte non dꝛ: ſi de fideiuſſ. ci. vbi de boc.

n Ꝺ Iuramēti. xcij. q. i. c. ul. ſ. de iudi. nouit. ſ. poſtremo de clec. ame rabilem. ꝛ idem in alijs criminibus ecclaſticis: ſ. no. ſ. .e. in cauſ. ſi.

o Ꝺ Ꝑemiſſa. que ſiper cenſuram bꝰ ſecdere. ff. q. d. ſdigne. xxij. q. ij. ſc illicitas: de ſen. ex. ſacro.

p Ꝺ Tenetur. cr tribus tenebatur de iure cēſi ꝛ pacto ꝛ vinculo iura menti. ex vltimo coram eccla conuenitur: vt bic vides. Jo. an.

Ꝺ Ecceptionis. peremptoria ſi. contestationem non ſpediti ni ſi fit de re ſoncl hnita.

b Ꝺ Peremptorie. de ꝑēptoꝛia ꝛ dilatoꝛia dic vt no. ſ. de excep. fin. c. exceptiōnī ī pena. glo. Et eſt ꝓpriꝛia que intentiones agentis ꝓrimit: ut pactū de ꝑpetuo non ꝓtendo: ꝛ exceptio doli mali ꝛ iurmenti pe nō agendo ad accuſādo. ff. de ex cep. l. i. ſi. ſ. ſi ac cuſa. venīo. 10. an.

c Ꝺ Dcriſdo. dd feroniā facit ſer ceptionem ꝛ dēn fionē. pactas. n. de ſi pacto ſine iura mentū ipſo ſure tol lit nāles obligatio nē ſine iuramento ſed non cuilē ipſo iureſed ope excep tionis illam dilat .ff. de ſolu. ſtucū. ſ. ſ. ſ

ſi in pin. ſi .c.i.t. c. cum eſm. ad boc facit let que dicit q procurator ante litem contet. preſtare d; cautionē de rato: tunc ſi poſtea non fuerit poſita nō preſtabitur. ff. de procu. l. pompo. ſ. ratified Item eſt regula vide: ſi fic predictor doctorum cōpotabur opinio. Et de iuramento de veritate videbatur caſus de iureiuran. ex litteris ad boc ꝺ de fide inſtru. cuꝫ ioānes

Propter omiſſū quoqꝫ tacite in to ta cauſa calumnie iuramentuꝫ iudi cialiꝫ poocellus alias factus legitur me non eſt nullius ee. etiam annullā duo. Quamuis i cauſa ſpiritualiꝫ in quibus debet de veritate dicēda iurari: canonice non indicant alicui calumnie iuramentum: nos tamen quia frequenter calumniari uidem ſi ipſi cunde reputauimus quod ſimul ſicut plerīq; obſeruatū eſt de veritate dicenda: q; de calumnia ut ita pe cludatur calumnijo iurari debeat in ci dem. Idem.

Il appellationis cauſa quāꝫ ſi principali iurati fuerit: poſtea ri iudemus calumnie iuramentum. et idem in iuramento de veritate di cenda uolumus obſeruari. Idem

curatores quoꝫ ſqui poſt iuramen tum calumnie deputātur: teneri uo lumus: ut calumnia uitetur ab iplis ad ſubeundum buiuſmodi iuramē tum: etiaꝫ ſi a iudice dominis quid po nere aut reſpondere ſeu agere debe ant fint iſtruct. In omnibus au tem cauſis nedū anteſed etiaꝫ poſt quaꝫ lis fuerit cōteſtata: ſiue de ueri tate: ſiue de calumnia ſit iuratum in ipſis: poteſt iudex a partibus exige re iuramentum malicie quotienu ui derit expedire. Idem.

Vllas ibi iudex iniuriā feciſſe cenſeretur: qui procuratores tui aduerſarij contumaces ad cauſā ba bemes ſuper boc ſpeciale mandatū admiſit ad prefandum ei ea calūnie

curiarum. ſi cbeſtuo: de proba. c. ſi.

c Iuramentum. ſed de ratione iurati debet ſtatim poſt li. conteſta. ut .ſ.c. poſt. nō. ergo ar. q; faciendo ſi li. conte. in cā appellatiōis: de boc no. ſ. de teſta. c. Raynaldus. v. dicetur. so. an.

d Diceuda. ſi talis eſt cauſa in qua iuretur de veritate vt in fine. c. dicitur.

e Procuratoreꝫ. Emanuit iſte v. ad declarationē glo. ſcdicturꝫ inno. oſt. c. quā. in ſpe. c. ſi. ſi. leqnitur in ſi. c. cuo boc appoobal opi. t reprobatur opinio oſt. qui tenebat Item.

f Poſt. bec erat dubitatio: quia non. videbatur bic iuranduꝫ. C. co. ti. autēn. bodie.

g Deputātur. ab ipſo principalibus uel a procuratoribus q poſt litis conteſtatione ſubſtituere poterūt: ſi. c. li. de procu. c. ſi.

h Ab ipſo. nota q; ly procurator iuret in animā dīni. rei. q. iij. me tuentes. c. di. optati. Iuſi. di. bec dilucide bc boc ſi. c. li. de elec. p curatoꝝ: ſacramentū ſi calūnie: t in alam dīi: t in proprīa pbet: ut bic videtur: alias āt quare iuraretur: quo dño iuraretur: t in boc ca' ſu nō eſt neceſſarium ſpale mandatū. de ſyndico vero dic ut ſi. co. in pertractādo.

i Iuramentū. nota ad qōnem qua quertur an bereo vel ſucceſſor teneatur iurare: quo defectus iuraucrat. Et dic q ſic: per bec li tera ſ. per autem. C. ex. ꝓpoſuerūt. ſ. per. ff. de dā. infec. qui bona .ſ. pe. potuit. n. beſtetus bere bonam fidē: t bereo uel ſucceſſor ma lam. ff. de acu. ſi cui. C. de re. cre. generaliter. c. ſi. li. quidam. Sequit bereo t ſucceſſor cadē perſona cum deſuncto cēſentur. in autem. tubiu. quod a monente poeſta. ſ. li.

k Inſtrumēt. in boc caſu recitabant predicti doctores nō debere p curatorem iurare: ex qui per ſuum. ff. de reg. iu. qui facit per alium.

l In oibus. declaratur per boc quod no. ff. de teſti. ſpoli. litterā in glo. antepe. t de ꝓbationibus. c. ſi. t reprobatur quod no. de teſti. ꝓſentiam in glo. iuramentū in ſi.

m Malicie. Iſ ergo er quo iuratū eſt de calūnia ipſius in eadē cā de calūnia iurandi non ſit vr. C. ex. autē. bodie ab eodem t ff. pri. ri. de malicia nō bī iuratur: puta ri ſuſpiciatur iudex q malitioſe p pocuratorē ſuū ꝓpoſuerit aliquid nō de cauſa. ꝓpoſuerit: de ſi. ultra terram. C. de. ſi. ultra. l. vlt. xxv. q. v. iudicantem.

n Vllā ibi. procurator bibi ſpiale mandatum iurat de calum nia. Emanuit ad declarationem eoꝝ que legitur t no. C. c. ti. l. ij. ſ. ſi at abſuerit: per ber. ſ. c. ci. t. c. certeꝫ: per inno. t oſt. ſ. c. cum clīm: per gui. in ſpe. c. ſi. ſ. refut. t quid ergo.

o Iuraꝝ. quam ſi inferret: inde: non eſſet ſ. de vi. li. ſolus in ſi.

p Adueꝛſarij. ſi ſic erat procuratoꝝ ſingularis perſone. de fundo enim vniuerſitatis ad collegij non dubitamus quin iuretur. co. in pertractādo t. c. ſc.

d Iuramentum. dicit quidā q; oli. peraturoꝝ indifferēter iurabāt .ff. de d. im. ſic: qui bona. ſ. pc. ſed fuit poſtea ſtatutū q; ſolū panci palos perſone iurem. ff. c. ti. l. ij. ſ. ſi at. t. c. ti. q. vi. ver. ſi mi pau reatoꝝ bēant ſpale mandatū ut bic. ff. de iureiu. Iuſtorandus qō ad peunias. Alij dicebāt q procuratoꝝ pauati ēt cum ſpali mā dato ad iurandus nō admittur per pria iura: ſed qa ſi expedi uira cō rigitur ff. co. lib. de elec. cuꝫ expediat: de legrs qui bona non ēt contenti: ſi loqui ſcalia bere. thuo. Cum bēbat pcuratoꝝ ſpale mā datū. Alij dicebāt q; ꝑ procuratoꝝ p lito cōte. facius fit dño litus: poſſat ab caluīa iurare: q; vꝝ non eſt niſi bē at ad boc ſpale: ut bic vider.

Hrequeo. t cuidā nō admī titur ſpialitas er cepō facta ab alio q; actoꝝ. In crimi nalibus admittur facta a tertio: dum mō ſit de tota ſba: vel maiori pte. cece pto. ꝑbari ꝑ ſtra. xv. dieo: alias ſit condēnato expen farum. Excepio ſ ſpoliatione facta a tertio ſtra certā ſpā a iudice ſtatuendā dū reſtitu tionem petere: alias excuſabatur excepiēs non obſtāte. Ultimo di citur q agēs ſuper rebus eccleſiaſticis nō ob. exceptio ſpoliationis ꝑuiatarꝝ: nec vel cōuerſo. bec beere. quidā intitulabāt eſi tub ti. de excep. alij ſub titulo de reſtituēde ſpoliatoꝝ: t bicvt bic video.

q Frequēs. quia fuit ergo ſup bec no. proviſorium emanſſe. ff. de leg. nam ād ea.

r Circūſpecti. ad eſt pallat vel lectis: t ſumpta ſuī bec verba ex cano ne. iuiij. di. frequeno.

d Calūniole. ſic ꝺ de do. t conta. finem.

e Exceptionis. ſpoliationis de qua ꝺ dictum eſt.

f Interminatur. ad eſt offertur.

g Perimitur. de facto iudicis nō de iure: eq; multi ꝓpter tot in ꝓbilitā t timore exceptiōis ſuę ſubmittūt. Et ſic exponē fm ber. qa exceptio ſpoliationis bilatoria eſt nō periꝓtoriaꝝ nec ob. l. C. vnde vi ſi quis in tantāq; ſi pinatio dñi infurgat cōditione ex illa lege non ſit ex interdicto vel exceptiōe: vt no. ff. de cā poſſ. paſtoralio.

h Laboreo. bec verba facrūt ſupra de cospore aut. vt diuine. iuſſi. ſubſcrip. ba. glo. queſto. in pin. col. ix. ꝓpo republica iperato: noc ten ducit ſilentiū autem. vt ſupra. fine quoqꝫ iuſ. in pin. colla. ij. x papa idē ꝺ de bicvt ſi in poe. buius li.

i Statutūa. bic ſit iterꝓetatio canonum antiquoꝝ ꝺ de bac ma teria loquentium.

k Actoꝝ. boc erat inſiqui q reus exoperet ꝫ actoꝝ de ſpoliatione facta a tertio vt in boc non teneatur actoꝝ: ſi facta alteriuo ſibi nō debebat obeſſe. C. de inoff. teſta. ſi quis ſuo filio ſi. c. ſi. de reg. in mon. ſi ꝫ ꝓcesta ſuo non teneatur actoꝝ. C. de pc. fanciuus. ſi de bis que ſi. a ma. par. c. quēſuit. t recitat bic bec. de non meminiſſe ali quē exaꝑiendē ſic in cauſibus.

l Aquocūq. ecce differentiā iter criminalē cām t ciuilē. vt i ciuili non opponatur ſpoliatio facta ab alio q; actoꝝ: i criminali ſic cum moderatione que legitur. t rōnes ibi ſequētur.

m Exaratur ſpo ꝓobandi q; malicioſe ſepius ꝓponebatur ta lis exceptio. vt ꝺ titulo: ſic in exceptione excommunicationis. vnij. di

ex fonte dañ. ſ. de excep. ſpā.

n Ꝓponitur. q; duo illa nō cōpatabitur in. xv. ſic bēn in quo ꝓsponi tur excōicationis exceptio. ſ. de excep. ꝓa: ſic dicit in quo cautum ꝓsonti tur: t i quo ſiltere i iudicio. q; nō cōpatatur in vicesa nulla paſſuū. ff. li. quis cauſ. l. ſi. t. t. i bec ꝓtationis litteraliter cōmittur ad ſtra ꝓtum ſpe de cēdā: ſi ꝺ ap. ſuper co. ij. vbi ꝺ bec ſcuo in. x. ꝺe bap qui dantur ad appel landā in quibus ſpiales ſiue ꝓtationis cōpatatur. li. q. xv. bidūm: vbi ꝺ bec ꝺ de rc. iudi. ad conſultatio nem: t rōnes ibīq. xv. die ri ꝓbatū poterit excepto ſic. ff. ad l. Aq. ſ. ſi exagitatur. t. lo cui'. ſ. ex fenatuſcōſulto: t pōt pe ti bonoꝝ poſſeſſio ibra ceu teſtimoni bicnec: t conſtem' ſeo numero cōpatatur. ff. de ſuccef. edic. li. ij. ſ. qñ bui modi. ff. de. v. ob. l. q. ſte Calendas.

o Reſtituat. ſic ſpoliatꝰ in cauſibus ab actoꝝ: t cruꝫ nalibus a quocūq.

p Aliquo. t. ſi ira illud ſpe nō probauerit.

q Exaratione. de qua bic ut ſ. q. ꝺ. me. ca. t. vlti. glo. que incipit ira quā. bec.

r Pmittendus. pena arbi trariaꝫ est quo nō ſtatuitur bic certa pena: ſic de offi. ꝺ. de cāp. ff. de tute ꝺeb. li. t.

s Cubitalia. ſterperiaꝫ t cupiſſi bic papa cubica lloo. iij. q. ij. oꝑoter: t. ij. q. ij. nullus: vbi ſūt bec verba. Ridiculū. n. videbatur q criminaliter acta fatuo accuſatoꝝ fuit per exceptionē ſpoliationis rei modice t tuto ab ac inſanie repellerer. t eſt ſi. quod dixit ber q tutoꝝ tutela creditoꝝ nō pōt rō ne cōtrouerſie que eſt inter ipſū t pupillū fuimus: nec de cōtr' bonis aut plurima parte bonoꝝ ſit cōtrouerſia. ff. de cerā. tu. l. ꝓpter litem. inſti. eo. ti. ſ. ſi ꝓpter litē: ſi dixi ſtre autē. Immut' videatur: autē. vt bi q. ob. ſcb. a. perbi. reo. mu. ſ. ij. q. i. tuj. colla. vi.

t Termo. t ab alio q ab accuſatore. iij. q. i. epiſcopi: t. q. ij. cuꝫ cedere.

u Ꝓtio. arburarii ex quo certū non ſtatuitur: vt ꝺ dict.

x Spoc. ſpoliatus.

y Eſtudat. malicio. ät idulgendi non eſt ꝙ ma. accuſa. poſſunt ſignifica re cum fuio concor.

z Quod. ſ. q. inde terminum ſtatuat.

a Eſtimamus. ſ. alij eſtimare debēt: ꝺ re iudi. t alio: ſic compellitur ali quo agere ad idem. C. de inoff. ma. t. Actamen ſed non poſſunt boc ad exopere poſſunt bic videa. to. an.

b Potuerit. alias non dy ſibi imputarit. c. li. de elec. commiſſa: ꝺ ac. ex iuſtinuatione cum ſi.

c Opponatur. itelligit ber. boc q; inter eccleſiaſticas perſonas eā veritur ne ſit. ſ. ꝺ de co. reg. cum bilectus. vel dic q; ibi de ſpalibus cōtē debatur: q; ꝑpie ꝓuate dicūtur: pita a patuato poſſident. reo at eccleſiaſtice vocātur bec que nō cadūt i lucrū: ec deame t alia ſpualia. ff. de re. iu. l. boc legatum. Et ctrō bunc dictuꝫ: agēs nomīe eccleſiaſtico nō agit ſuo iure: ſed nomīe eccleſie: vnde ſcut procuratoꝝ agēs nomīe alterius de iure ſuo non creꝑit ſic nec bodie. boc. ff. de dolo excep. ſi procuratoꝝ. Item reo eccleſiaſtice ſunt pu blici iuriſcōſe de publico ad patuatum non ſit compenſatio. C. de compēſa. t. t. t. ij.

a Ad Ꝺecimas. Eccleſia que petit reſtitutionē decimarum quas ſe dicit infra parochiam alterius poſſeſſe: ſi non audiuerit: nō ꝓbet poſſeſſi onem legitimam.

b Canonici. nominē ipſius eccleſie agentes: quod ꝑtuet ꝺ ꝓbata. ex lit teris de cōſcl. ꝺcbet. pc. partes: vbi ꝺc bec cum ſi.

c Eſtrūt. ec bec ſiultat ꝓcſiptio ꝫ eoo ꝙ eo uerſimili obſtat. ſic' ſi boc ſi cōſtaret q; ille decime eſſet t alterius parochie: t facit ad ea que dicam. ſ. eo.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia.

li de postorip. c.i.

d Eandem clericam, hota li sa; qi hoc ius facit pro teore 5 actoz. li ait ipo ltan esse a termoino cõe li facere 5 actozem: non tñ pio reo: unde tic de ere. locum bere non putor: facit quod dicti, de prescrip.

e Occupasse. i mala parte: alibi in bona. vij. q. 1. factus: 5. c. li. de procu. li duo.

f Desumatur. nõ sum tñ opto. quinto. xiij. q. 1. 5. q. laicus restituatur decimarũ petere non potest ar de prescrip. cãm. bar. bzix. no. 5 riusq; li laico decimas iuridi possi dant de facto. Alꝫ dicre. illi cãm rñdebat qr dicre. tipa dicit deinere: nõ dicit possidere. facto puto bene dicre. facere pio io. ut nisi laicus probet li legitime ad fecuria: ei fit 5 cum prelato no non audiatur. qui. n. re / stitutionẽ petit by duo pio barcle possidebat / spolia tum fuisse. li. c. colum. 1. et vlt. Et aliud eft poffidere / aliud in poffeffione effe ff. de acquir. poſ. li quis ait / et fi. li. c. et ratificat: q5 ibi no. bic ergo eft pacifpio 5 actozem: 5 ius cõe pio reo. poffeffio ergo 5 ſpoliatio probate nõ adiucanturet fiat restitutio petitozio probato pio reo: ad hoc de cã poſ. cum dilectus. ff. de rei ven. officiã. 5 tẽ videtur vbicunq; facti eſt pio reo notorium: de diuor. ſignificati. petatis igitur pio reo probata ipſum in poſſeſſionẽ de fendat ad hoc ff. de fuperfi. li. 5. q5 at. ff. depoſi. bona fide? in fi.

g Idem dat tac. ut compoſitio: nullus preſcriptionis: paiulegium: ad alia tñ deſinere de dona. aplice. f. de bis q̃ fi. a pcla. cã apoſtolica cus ſi.

h Eccleſiam. f. B. clerici. to. an.

a Actor qui. Actor cõtumax cõdẽnatur in expenſiones citatur ulte riusq; ad fui petitionem reuocandi cauet de veniendo.

b Ad terminum. eſt indubitate loquatur de quolibet termino ſine preſcriptio fiue nõ intelligendã videtur: licet i tr reo dici ſolet: q̃ reo quali bet cõtumacia ꝛt ãi perpetuoꝝ condẽnatur in expẽſis: ſi ſoli poſt perẽpto rio poſſe exco/icare: de boc. tex. iij. de bonozatuo. iuj. q. v. in fumar: 5 de p cu. quere. maior. ãt eſt contumacia actozis nõ veniẽtis q̃ re. iuj. q. iij. c. i.

c Curauit. cum potuiſſet unde no. negligẽtiã uel conẽptum. ff. de re iudi. contumaciaꝝ idẽ ẽ. p̃ort. c. 5. ſolet.

d Citationis ergo nõ veniẽti nõ cõdẽnabitur: ſed cõpenſetur cõtumacia contu macie. ff. de dolo li duo. ff. de cõpen. li dño. Si ãt actor nõ uenit: in dex fuit abſens nõ pñciſed procedere non poterat: an ſien reꝰ debeat condan natiõdic ut no. in rec0. c. n. c. ulti.

e Propter boc. f. cõe cõtumacie de pcu. audito. f. de excep. pria. 5. c. 2. ditcit. c. final. Et qualiter 5 cõtumacia ꝓcedi debeat: de ut no. 5. c. pati. 5. c. finem.

f Et ꝛgatime. quod dic vt no. ſi. q. i. in primis 5. c. ti. finem.

g Et admittebat. ſi pic panierit i quo peceanti: de ut. c. duo. rcſti. i fi. io. an.

h Cũfficienter. ut ſic pignora vel fideiuſſores dẽtur. ff. manda. ſi mãdato. 5. vl. ſi ut bic dare nõ poſſet: de inratoria: de do. poſt duos. rcſti. p̃ uias: ubi de boc ad idẽ. C. de ep. ꝛ cle. Lgauendi. Dñat ãt inno. q̃ ſufficit uerbo cautoꝝ ꝑ5 nec dicre ſecuris ſupradicta dilhutione ber.

i Termino. primo. ſad boc. ff. de fi. de. cum qui calendio. nõ dic termino quoclãq; quo ad eius petitionẽ citabitur reuo. bec eſt. n. iudeinata legio: que expoſiti vniuerſaliter dicit. ff. de. li. de dec. vt circa fic: t cauto poſtatur de pſe uerantia lite ulq; ad finẽ. C. de ep. ꝛ cle. auten. generaliter.

k Fidei. poſſumitur ãt maliciole abſentiã 5 tus poabetur. q̃ ipediuo ſu ortis de re iudi. cum beroldus de pcess. querela. ubi de boc.

l Cum qui. Nader appellantem ꝛ recedentẽ citare ulteriꝰ nõ tenetur ſi nulr in cã procedere nili ſoſitan appellanti renunciet: ꝛ determinat notata per iuno. de accu. ad petitionem per gual. in fpe. de citatione. ſ. nullo de tempo. ꝛ quid ſi quis recellerit.

m Citra minime. boc dicit ex eo q̃ ſi appellaturaꝰ a diffinitiua: ãt ſanctus eſt iudex officio ſuo de. ofi. dele. in litteris. ff. de re iudi. inde. Sed ꝛ idem i illo videtur quo ad executionem: quę poſt ſententiã immunet faciendã cadẽ ratione.

n Poſſet. te. loquitur iudici: ſi ſi de iureiuran. c. ei.

o Appellans. c. fruſtratoriaq; ſi bene ꝓcedit ex ea ſi forma: tñc alle a quo appellauerit iudex non eſſet: ſi ic appellans cõtumax no effet. De renouatione attentatoꝝ poſt appellationem habebio infra de ap. non ſolum.

II

liter debeat cõparere. Oni. viij. Cum qui a matiterlocutoria uel grauamine quod per te ſibi ꝓponit illati a tua pfectia recedit ap pellanꝰ: ei ꝓteſtari uidcatur boc ipſo ſe nolle coꝛa te de cetero linga recedere ad alia q̃ poſtea in iudicio facienda incumbuntur: nisi etiaꝫ ad ſe tentiam audiendã: imõ ſponte appel lationi ſue renunciet: nõ tenerio. nec idco minus q̃ in cius abſentia pro ceſſerio: tuus ꝓceſſus ualidus repu tari debebit. Imo. uiij. Nec eo qui mittitur in poſſeſſionem cauſa rei ſeruande.

Cum qui ſuper dignitate: perſonaue: uel beneficio eccleſiaſtico obtinendo

ff. que ſe. lime ap. refcin. li. 5. item cum ex edicto: 5 de boc no. 5 de offi. dele. conſulat.

i Renũciet. q̃5 pñe. ij. q. vi. ſi quis libellos. C. de ap. ſi quis: 5 tad te ẽ litigando cosã iudice a quo appellauit appellationi renunciat: ſi de offi. dele. grati de teſt. ci. teſtifi. ſi ti interſt aduerſari ad ip ſum itrefle renetur: q̃ dic ut no. ſi de ap. interpella. 5 alle denig.

k Non tenerio. uidebatur Sirnus per dicre. ſi de offi. dele. cã olim .tubi iudices quarũcunq; citantur: q̃ putabãt fruſtratorie appel laſſe: ad idẽ ẽ ut li. nõ cõe. accedẽo. tubi ãt iudices citanerãt quem putabãt fruſtratorie appellaſſe: ad idem 5. c. potuit: ubi mandat pa pa citari ei qui fruſtratorie appellarat. Sed hic q̃ de neceſſitate ei tari nõ dẽt per. Ad dicre. cum olim t dicre. accedenti: dic q̃ ſi la cũ narratur nõ uis ponitur. Ad dicre. potuit dico q̃ ꝓ illa parte facit: cũ ibi papa mandat citari ad malicia conuincendã: ergo id de neceſſitate nõ erat q̃. ſi citaretur: ꝛ de boc conſentit rectatur: ẽ acu. accedens ꝛ. ad petitionem. Sed quid dicemus de cõtumacium quid qui ſui uno anno iudicij fuit cõtumaciaꝫ aliqo actus citabatur? Dic q̃ licet de ſtatuto non ſit, ſic tñ de cãone. ſumat ad ſtitas an dicendi: q̃ ij in uno actu contumax fit: nõ ꝓpterea ꝓteſtari uide tur q̃ in alio cõtumax eſſe uelit: ſed boc malum contumacie fub co loge bonũ. remedij appellatiõis dẽdit: q̃ ſimplr ꝓsumax nõ fat.

l Proceſſerio. alias de iure.

m Claudus. Quod de iudicis dãio ẽ claſſula q̃ ſi nõ odo: ofa ſimul ſi. pñtauerit: ſed duo ꝓdicterunt uero aludi: dñs duo ualig poterit ex cõtumacium ſue ſilicꝫ uerbis ꝓcedere: ſed ſtic quarto poſſet terio nõ ad catoꝝ: videtur tertium ipſũ non debere vocarisar. huius dicre. ꝛ ſi boc li. de ar. c. 1. ff. de re iudi. duo. et tribuo. cus ergo ipſoꝝ ualeat ſtiuergo ꝛ exceatio. Sed dic q̃ nocandus eſt. nã ſi ſtia duoꝝ tne ati: ñ aliuo articulus qui emergat eſt oibus cõicatu q̃ ad illus duo tertio nõ vocato ꝓcedere non ꝑtes: ſi de offi. dele. cãm. c. 2. eadem ra. ſ. adiciemus alio loquẽtur q̃ ſi in aliqua termini ad ꝓponendũ unus ab aliqo dicoꝝ dare: tñ duo illi non requiſito poſtea ꝓcede re poſſent: quod eſt abſurdum.

a Cum qui. Ad agitur de bifficio eccleſiaſtico ob cõtumaciã rei nõ ſit mulio in poſſeſſionẽ: ſed ad ſtium lite nõ ꝓtel. ꝓcedituꝝ. Pbit bec bere. duos calus ſpales 5 duas rtan. Regulariter. n. q̃ agitur realr ad cõtumaciaꝫ rei ſit mulio i poſ ſeſſionẽ ei res ſeruãde: ſallit in boc cãa. Pñ regulariter nõ ꝓcedun ad tẽtũ recipiendũ nec diffinitiuum ſtium lite nõ cõlet. bic in boc caſu. Et ẽ ad declarationẽ illoq̃ que nõ ẽ de do. ꝛ contu. contingit.

b Bifficio. quocũq; ad boc ꝛ de pbẽ. maiorib. 5. de. ſi. c. penul.

c Eccleſiaſtico. ſecuo ergo ſi ſuper ꝑtali prebenda vel ꝑtali bificio agatur: q̃ eam talia poſſint fine iudicatione canonica poſſideri: nõ bebet locum bere.

d Obtinẽdo. Quid dicemus de obtentiõe pone cõfirmatus ẽ qui agit: in poſſeſſionẽ ẽ ductus: ꝛ tandem ſpoliatus ẽ: ut de eã poſ. eũ olim ꝛ. c. cum ſuper: ved petit q̃ cõfirmatio de eo facta vel collatio ſi bs facta fruatur effectum: de eccl. præben. poſt electiones: de ap. cõ ſtituto. ij. vel pont poſſeſſione condũcẽt canone reintegranda: et ãt mulio: ẽ uidetur q̃ ſic per hanc lite ram: que dicit ſolã de obtẽdẽo. Sz bic q̃ non bet hec mulio: ñ q̃ dicre. buiuſ rõ adhuc lo cum bzins: q̃ ago be obtinendo: q̃ non bẽ. Intenta nõe falte ꝑ q̃ ad alum eſt. ff. de re uen. officium. Ite mulio in poſſeſſio nẽ ẽ q̃ddã uti lis extraordinaria q̃ bs locum ſolus vbi debeat ordinarium. ff. de mino. l. cũ. ij. pain. ſi bic ꝓcedi pot oadia rio tanto ordine. li. non conſtella tẽ quitur: ẽ apertius bodie potuꝝ p cie. de indi. dilpendio ſam: ergo non bs locũ mulio. ẽ. ij. doctozes ſic tenẽãtib. ubi lite bic poſita: q̃ue dicit ingreſſus nõ dicit regreſſus q̃aſi ꝓ ꝛ de tot bzer intelligi ſ per uerbũ ottinendio. q̃ in recuperan dũ non bs locus dicre.

e Poſſeſſore. quid ſi nulla poſſideſ: ſi dauꝛpone eodem petiũ: dic idem propter eandem rõm: de re ſcrip. inter ceteras.

f Per boc. rõ. ſuperioꝝ dicti.

g Cũnoſan. non. n. pñt ex poſſeſſiõe bẽrited folũ ẽ canonica ibi tuitoꝝ. q̃. 4. legãde: inſt. ꝛ frequẽtibus. 1. de reg. iuris. c. 1. ff. de bon. beremun. Sz vero non agerent de eccleſia tãq̃ de bifficio fed tanq̃ de ꝓprietate: tunc bñ bzet locũ mulio ꝛ. ꝓbatur ſi ut li. nõ conte. c. ij. de eo qui mit. c. 1. ſ. de ver. ſi. dilecto.

h Pbita. C. de iudi. ꝓperãdũ. ſ. cũ ãt ô. c. li. de ar. c. ij. in fi.

i Diligenter. boc ſuper ẽ facẽdũ. xxx. q. vi. iudicantem.

k Debito. vt ſi liq. ãt vel higreꝓbit de cã ꝓcocedatur ad ſtitas ſy ea que no. ſi de do. ꝛ conta. pouit: ẽ ꝑfecte eſt neceſſe q̃ ẽtet de iure actoꝝ: ad boc vt ſibi adiudicatur: ſuffcit q̃ eſtat poſſidenẽ uno nõ ba bere: vt ſi de reſcrip. olim. C. de rei ven. l. vl.

l Dipendiũ. ſi ex duobus litigãtibus electio ad ẽm deuolui renuncier vel a ꝓfecutione eãe cecladuatur: ſi lite pendẽ te cum reliquo fuerit ala electio facta ad tẽtũ. Emanuit ad declarandũ. boc eodem quo no. inno. ſ. cũ ſi de ar. ex parte: ꝛ de ele. bubam. q̃. de reſcrip. lite. c. 4. compoſt. de conſti. cum. DD. ad finem.

m Dilpẽdio. dicitur dilpendiũ longũ ꝛ inutile: compendiũ bzeue ẽ utile: de boc de reſcrip. dilpendia.

n Statuimus. conſtitutio illa nona eſt: ſalten in quantum dicit de ciones nullam maxime non interuenẽte aliqua inhibitione: ut ſi de ar. ꝛ arte. Sed dicon. nonne ſcisda electo facta puna nõ caſ fata caſſatur? ſi de. conſideramus. Item nonne ſcisda electio facta puna non caſſata nulet interdum ſecidum ea que no. ſi de. audito ſalicet quando puna nulla ꝛatꝛ eligentes erãt puuati po ſtulate digendi. So. illa ura ꝛ que in illo no. locum babent: quan do ſcisda electio ſit puna nõ caſſata ꝛ nondum in litigium bedu ctaꝛ ſic intelligantur nõ ẽ. no. audito. Illud. ꝛ. ſi. loquuntur quã do in litigium erat reo bedueta: vt tunc ſcisda electio ipſo ure ſit nulla.

o Vbi. videbatur oli. differentiam facerẽ ſi de eo. dubium. ij. in glo. nanquid in boc caſu: ſunter cauſas que pendebãt ꝛ extra curiam: ar. dicre. de maio. 5. obe. per tuas de ap. ſi dnobus: ſed quo ad cauſa noſtrum nulla ſit differentia: vt bic uidco.

p Litigantibus. litigiola eſt reo de cauſa bño queſtio uertitur in ter petitoꝝ ꝑ poſſeſſoꝝ conuentione indiciaria: vel prebbus ꝓcipi ob lato ꝛ iudici ſtimatiuo: ꝑ per eum futuro reo cognito. C. de litig. auten. bi gioſa. Dicunt tamen quidam rem litigioſam non eſſe nili per li. contella. ta. ꝛ optime ꝺ de verbo. ſignu. ex parte. ij. Cãm conſtatio dicitur lite ꝛcedi tum: ſi de offi. dele. ſup. q̃ num. 5. intentionis. Sed bic contra per ſupradictas auten. litigioſa: ꝛ potabile ẽ de offi. dele. gratum: ut ſi te pendente. ꝛ. ꝛ ex bis q̃ ibi no. offi. ꝺ de teſt. cauſa q̃. ij. C. quando libel. li. ꝛ. ij. C. Quid aut quo ad bic ti. inducat lite pendentia: habeo in demon. cedẽ. ſu. vno.

q Boni. ſi de ar. ex pte. g Renunciare. ſi de reſti. in fine. c. ſi.

r Excludi. ꝛ ſi eo. lib. de elect. li. fotter. c. equitio. et c. capitelo. ſ. q. ſi per. xx. 2. ſ. ſequentibus.

s Electi. ꝛ in cãa ubi qui ritur de iure ipſius debẽs tiꝛ ſi citatur de iuribus ꝑtinentibus ad boc. ij. q. i. in ſmio: licet. n. apparcat defuncto amplius nõ debẽrinon ꝓpter boc ſequitur ſu perſti tuenti debereſt. ad idẽ ſ. de reſcrip. olim.

k Subſiſtat. quid ſi poſtea apparcat illum ſuperſtitem iũ nõ habere: nam quid cumulet dignitati nõ beneficium in illo? vic q̃ nonquia quod ab initio ꝛ. rei. q. ij. ſ. poteſt: ſi de elec. audiui. ſ. de reg. iu. non firmatur. Sz tunc quid de nouo potent eligerẽdo q̃ ſic per bere. ſi de elec. ſuper eo.

a Sibi ꝑ quod. ſi beneficiatus citra quem ſuper beneficio lingal celẽt bel decedat: ſi aliuo lite pendẽ. tam ſuperſtite fuerit electus non ua ter electio ſeu aliqui quoꝝ unum interfit ad defenſionem iuris veluti admitti in eo ſtatu in quo erat cauſa admittitur. Emanuit boc bere propter eadẽ que ſupra ꝓxim.

b Poſſideat. ita ergo eſt diuerſitas inter iſtũ caſum ꝛ precedentem: q̃ in precedẽti nondũ erant bifcita adquiſita: ſed de electione lingabant: bic beneficia tam erant adepti.

c Lngatur. expone vt dixi ſ. c. ꝓxim.

d Malicioſe. boc ſubeat dño modo: litigabatur contra me ſuper beneficio meo: cum ego non poſſem contra aduerſarium me defendere: renunciabat ad bibitum cõfirmetur aliqui potent: qui lingantem iuuna ꝛ iure vexaret.

e Bauiſmo. d. poſſeſſa ſaluet per illum eccleſiam ad decedentẽ citra: qui lingabatur.

f Finita. vt ſi apparuerit dño ius habere: nulla fiat electio: alias fiat electio ad ꝑfentatio poſt ſtuam per eos ad quos pertinet. Et intelligo dicre. ſtamen: dũ qui citra dños ellos ecclenet: nõ decedentes litigabantur: eo litiga bãtq̃ decedunt ibi dignitates ved beneficia ad le ſpe tarentalias nulla fie ri haberet ſolutio. pone. n. q. ecclenus citra dcnium aqui petit ipſum ab ep deſia remouendi: qr criminoſus vel ſcismaticus: nõ obſtantibus omnibus ſic dictis per. ecclat ved decedat: nihiquid per boc impediretur ille ad quem electio ad ꝑtatio pertinet: eligere vel ꝑtare? Dic q̃ nonq; ſtatim illo ecclente vel decedente finita eſt lis: hoc ſic nõ by. bonem bet dicre. quę dicit expectãdus ſi nem lite cum ſuperſtite: ꝛ crimina extinguuntur mozte. xxij. di. quoniã as ſi tuus conuen. Sed ꝑ ꝑtes ab ecclia remouentur: illa ſibi affignari qua dicit ad ſe ꝑtare: nec licet no. bonem bet dicre. ad boc de reſcrip. olim.

g Teſtetur. nota differentiã elle inter collationẽ dentoꝝ ꝛ ꝓtationẽ: q̃ bectria bic ponuntur ꝓ diuerſis: habes boc expreſſum. ſ. de ꝓben. cum in illo. ſ. cum ãt.

h Interest. puta qui eligunt eccleiam vel ꝓfentamur: vel conturlũ uel ſone quia expectabant ꝑmam vacaturam: ſic illud beneficium uel aut modo ceſſiõe uel morte ꝓximi ſibi dicit debere vel finaliter poſſe.

i Ji illo ſtatu. optima ſuit ꝓpoſitio: ꝛ bedarat que no. inno. ꝛ ofhen. de ui di. quia. v. duchatus. cum dñi beneficiati ulq; ad finem: ſpoſe fentente e debant: ſubrogabãtur aduerſarij: quoq; opoſitebat de nouo oriatur: indicũ incipiẽqui iterꝛ ꝓcedebant cãm ulq; ad concluſionem: ꝛ poſtea cedebãt

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

Iterū venerabilis aliq; t̄ idē facit̄ bant: t̄ sic hon erat latinus finis. t̄ idem stabat olim de nouicio electo ad pōtatus: sed ex illis bodie subdata est dubitatio per hec verba: t̄ 3 bo nō dabat oth. aliud remedium: nulli q; inexpletata fedeo ap. super his pōt pronūciare: t̄ restituit inquirēt. fol. bic optimum patis effre mediamen: t̄ in eo flatu admittantur t̄. t̄ fic erit finis lati. t̄. cōcedat ad boc ff. d. de dec. ubi periculā .ff. fane. t. f. de excep. pia.

SAtutamul. circa positionē mās q; nō bibūtur pa ticas nouas t ignota videl: fore debeo primo .p. posito fm gof. t dicit loco interrogatōis positus: et q; oli⁹ interrogatur fe babat: t bodie positus: pone in termino. t̄ebat olim actor: querite dñe iudex: an fit bere: t ex qua parte. bo die dī. pono te esse tuū heredē. Jtē pono te heredem ex affe. Sed bodie ēt fuit interrogatūdeo: t an li. te. q; dic vt no. de iura. calū. c. pe. t ep⁹ li. te. ff. de iter. ac. ubi dī: q; fi li fit cōclusum i causa: t de li. inſtru. cam iudicio. unde pōt videri: q; positio t̄ debeat vboq; formula mentē proponentis contineri ad veritatē dicendā: excepta. h. habuit ā: boc verbū enum nō solum ex alia hominū dū in casu inuoluto: t̄ ex anuqua lege. ff. de li. inſt. oflicio. s. ex cī uersi tbi. pone igitur in credito t̄ ad t̄ē t̄ē li. conte. c. eno de dec. duduq. li. t. i. de tells. c. ptūm. Sunt ēt positiones vt per cōfessionē aduersarij re luatur pone ab onere probādi vt boc t. ff. de usucā. cum qui. t rū. nā ad boc fiunt interrogationes. ff. de iurē. ad. c. li. t. iii. Deferit ēt positionem t interrogationem q; positionem afferunt fiūt ille interrogatiue. positiones a parte ille a iudice. Et dicunt quidam q; positiōes tū fiunt post li. cōtestatē interrogationes ātē quā pōnatur boc de tem. eo. dulcius: de cta. t. quā. c. vl. ro. an.

C Judices. ordinarij delegati vel arbitriū de proba. quoniam. ff. de arbi. t. i.

C Positū. non quicquid iudicio potestati permittitur: iurio recef sitati subjicitur. ff. de tuels. l. non quicquid: ad boc. ff. de offi. presi. t. supe. t. li. per que videtur q; optoni iudeo relinquatur. peccat tū iudex reticendo: ex quo positio facit ad causam: t equitas suadet: cū equitas scripta regon iuris preferatur. C. de iudi. placuit de furt. t f. co. li. quis ferunt: t equitatē semper habere ds p oculis: ut. iii. q. iii. c. t. i. de rep. permu. c. no. ff. qr. co. lo. q; fi epbele: nec fit ar tanda probanda copia. tiii. q. ii. quis. C. de proba. l. ei. fm. ofli. de neturr: t fi nō admittat potent appellari.

A Jpoſt poſitum. Si reus vultus poſitionibus rūdere re cusauerit: ſi pnumaciter recedit: habebuntur pro confeſſatis ſecus ſi pauſa fit: uſſus eſt cōtumax facultatē tunc poſcedetur ſi eā tangit. ſi cōtumacem. Tracta fiat bec dcere. de cetraua. alex. que i epiſcopi retulit: allas dicebo ſuo loco. an.

B Aut. quo ad ſpualeo cāo recipiat⁹ p. t. cio. n. t utroq; iur. fert ō de iura. cal. t. ſ. li. t fic eſt li. C. de ver. ſig. cum quidam.

C Juramentum. no. pro oplone illa que ds q; ſolum poſt li. cōfi. fiant poſitiones. Sed bic vt dixi ō. c. proxi. et reſpicit quod comma niter fieri ſolet.

d Reus. quod de actore vel eius procuratore: Dicunt quidā q; ad dis ab iſtituta actione: ō de iura. calū. c. vl. t. C. de iura. calū. li. ij. ſ. q; ſi actor. Ad poſitiones. n. rūdetur ex vi inſtrumenti: ſi pena iuramē nolentis bic locum habet: ſi non credo ſed bic vt dixi ō. i. proxi. glo. q; bic reſpicit q; cōter accidere ſolet ſiue poſt. C. q; actores. pha re debit: t ſic poſitiones facere ſed idem cōſuetudo actoris tres fit qua conclusio. f. de reg. iu. non ly cum ff.

C Procurator ipſius. nota procuratoꝛ cōtumaciam poſt li. con teſta. dño nocere: de boc ff. ſi ab non conte. c. i. ſi.

C Juſſuſqs a iudice. per hanc literam bene videtur terminata illa ātiqua alteratio: qua queritur: ſi iudex citat partem vt veniat rūde re poſitionibus: et citata venire non vultum poſitiones habeantur pro confeſſatis. Et ſi q; dicāt dicerunt q; ſic pauto q; non: ecce. n. q; ſ. temn dicit uſſus a iudice: t re credat aliquis q; talis uſſus ſecundū per nunciuꝰ ſufficeret: premittit interrogatiue. dic igitur ſi ſit uſſus q; nunciū nō per iudicem: t boc conceſſionē ſi eſt interrogatiue a iudice: quā requirit boc confitendo: t re. t. ſubmittit: ueri ſi an teq; rūdere fit uſſus: dic dixit. t. ab ipſo iudice interrogatione ſimi⁹ fa. maiorem ergo reputat nūt communiter eſſimo qui interrogatur a iudice: t ab eo uſſus rūdere non vult: ſi illius qui citatus per nūcium ad literas ad boc expreſſo venire non vult.

poniſ: ſi pōt poniſ conſteri dicatur: t. f. de iureiu. c. vl. vbi dicit de boc t an poſito vel rūſio ad eam renocari poſſit.

B Negatiuus. Quc ēt ro quare poſito de negatiua que aliter pro bari non poſſit: hen non poterat. Deuus eſt ſoluto. negatiue quadā probari non pūt: ſuper quo dic vt no. 10, vi. q. vl. actor. ber. ō de ec. bone. t. 2 actor. ff. de proba. l. ii. ſi po ſito in locum pro batōis venit: illud ergo in poſitiōe ds admitti q; admittere tur in probatio nez: t de b. no. gof. ō de dec. duduq. li. Jtē poſito negari ta probari dz: ſed negatiua non .pbatur: ut ō ergo ſz. Item negatiua poſito non poſt fed remouet: t boc fue fit negatiua explicita: puta q; fi cognoui ber tam: de fing. c. i. ad nō ſit ſui citatus: te dec. bone: fine ſplicita: et pono q; in cleonne tñ. ui. canonici pūre fuerunt de cā poſ. eu. eccleſia. poſitiones ergo hae negatiuam iuris rigor⁹ repellet: ſed equitas eas admittit: ſi tacite videbitur: vt bic.

C Non pūt. pone: nego latera ad litez de mandato dñi impetra tas: vel nego pecuniam numeratā quam promiſerā inſtrumēto ſolē ni: t ſpe future numerationis. boc: t ſimilia non pūt probari niſi per confeſſionem aduerſarij.

B Aduerſarij. dicebant quidā doctores antiqui negatiuas poſitio nē admittendam idtēdit. Et quod dicitur q; negatiua probari nō pōt: verum eſt per teſtes: per confeſſionem ät aduerſarij bene: t pa batur boc ff. de tem. eo. dulcius: de cta. t. qua. c. vl. ro. an.

C Judices. ordinarij delegati vel arbitriū de proba. quoniam. ff. de arbi. t. i.

C Poſſit. non quicquid iudicio potestati permittitur: iurio necef sitati subjicitur. ff. de tuels. l. non quicquid: ad boc. ff. de offi. presi. t. supe. t. li. per que videtur q; optoni iudeo relinquatur. peccat tū iudex reticendo: ex quo positio facit ad causam: t equitas suadet: cū equitas scripta regon iuris preferatur. C. de iudi. placuit de furt. t f. co. li. quis ferunt: t equitatē semper habere ds p oculis: ut. iii. q. iii. c. t. i. de rep. permu. c. no. ff. qr. co. lo. q; fi epbele: nec fit ar tanda probanda copia. tiii. q. ii. quis. C. de proba. l. ei. fm. ofli. de neturr: t fi nō admittat potent appellari.

A Jpoſt poſitum. Si reus vultus poſitionibus rūdere re cusauerit: ſi pnumaciter recedit: habebuntur pro confeſſatis ſecus ſi pauſa fit: uſſus eſt cōtumax facultatē tunc poſcedetur ſi eā tangit. ſi cōtumacem. Tracta fiat bec dcere. de cetraua. alex. que i epiſcopi retulit: allas dicebo ſuo loco. an.

B Aut. quo ad ſpualeo cāo recipiat⁹ p. t. cio. n. t utroq; iur. fert ō de iura. cal. t. ſ. li. t fic eſt li. C. de ver. ſig. cum quidam.

C Juramentum. no. pro oplone illa que ds q; ſolum poſt li. cōfi. fiant poſitiones. Sed bic vt dixi ō. c. proxi. et reſpicit quod comma niter fieri ſolet.

d Reus. quod de actore vel eius procuratore: Dicunt quidā q; ad dis ab iſtituta actione: ō de iura. calū. c. vl. t. C. de iura. calū. li. ij. ſ. q; ſi actor. Ad poſitiones. n. rūdetur ex vi inſtrumenti: ſi pena iuramē nolentis bic locum habet: ſi non credo ſed bic vt dixi ō. i. proxi. glo. q; bic reſpicit q; cōter accidere ſolet ſiue poſt. C. q; actores. pha re debit: t ſic poſitiones facere ſed idem cōſuetudo actoris tres fit qua conclusio. f. de reg. iu. non ly cum ff.

C Procurator ipſius. nota procuratoꝛ cōtumaciam poſt li. con teſta. dño nocere: de boc ff. ſi ab non conte. c. i. ſi.

C Juſſuſqs a iudice. per hanc literam bene videtur terminata illa ātiqua alteratio: qua queritur: ſi iudex citat partem vt veniat rūde re poſitionibus: et citata venire non vultum poſitiones habeantur pro confeſſatis. Et ſi q; dicāt dicerunt q; ſic pauto q; non: ecce. n. q; ſ. temn dicit uſſus a iudice: t re credat aliquis q; talis uſſus ſecundū per nunciuꝰ ſufficeret: premittit interrogatiue. dic igitur ſi ſit uſſus q; nunciū nō per iudicem: t boc conceſſionē ſi eſt interrogatiue a iudice: quā requirit boc confitendo: t re. t. ſubmittit: ueri ſi an teq; rūdere fit uſſus: dic dixit. t. ab ipſo iudice interrogatione ſimi⁹ fa. maiorem ergo reputat nūt communiter eſſimo qui interrogatur a iudice: t ab eo uſſus rūdere non vult: ſi illius qui citatus per nūcium ad literas ad boc expreſſo venire non vult.

g Rationabili ct. pata ſi poſitio ſuperflua eſſet vel ipertinens que .pbata non rēleuaret. C. de probatiōn. ad probationem. xxx. q. vlti. indicant: ſibi ad rei ueritatē ct. ō de offi. archidi. vt noſtri vl obiect ra. nil. ds ent. de ſpon. de mulere. C. de tranſac. vt rñſum: vel genera li. ff. de li. t. actoꝝ. t. rñſo. Jte ſi ſit de eo alieno: vt dixi ō. c. proxi. vt ſi fit captiō: ſi puta que detegat peria rium rūdentis: nō eſt admittenda: puta q; ſit cōuentus in raut ut eſſet i pena luo: tutus eſt igitur exceptōe iurisdi di: a parte delati ni ſi pro reb⁹ poſtea ſi ſina poſtea i poſit one dicāt alij reo fuiſſe i peculio ſpo quo iuramuꝰ: bic deiegatur periurij euacuande rūdere nō cogitur. ff. de iu rauran. l. duobus .ſ. ſi. nulli. n. iniuſt duo eſt laqueus. c. xvi. q. 2. de iudeo Jte ſi ſit mitſſus vt pono q; poſſideo tale ecclēam ad tale monaſterū pertineutē: vt pono q; tunus filius .q. dij mihi. x. ad hoc ſibi a poſtet. n. alterū ē ne ria: alterq; falſū: t ſi petitur epbeare: vel ipſe ēdē explicet dicēdo: iurij qs falſū uel boc verū: boc falſū: vel potest ſimpliciē poſitionē negare: t ſi alterū verū ſit. ff. de rebus du. ſi q; ſit ducenta. ſ. vtrū. ij. q. ix. pura. ict. ds ſi aſſeran. vnde videtur q; ad multiplicem poſitionem bñ rñdere tenetur: cū bēat pauſatiua remedia. ad boc optime. l. ti. pnen. pitium. Conſequenter ät aduocati dicere: pono boc: t ſi ei⁹ dño cōuentum pono diſſuiticiā: quā tñ rñdere non cōpellitur: vt q; buſdam uidetur per iura ſupradicta: nō. n. ponit vt ds. Jte ſi poſito ſit iuris: vt pono q; ſpubeo pōt cōdere teſtamentū vel dus ſimilia: t ad boc nō cōpellitur rñdere. cui. n. nūc quo probare nō cogatur: fed factum ergo nec ponere eſt ſuccedat i locū probationis. ff. o. c. ponit. ergo tangi ad ſuperflua nō cogitur rñdere. Jte ſi ſit poſſibil ved 5 natural⁹ pñtium. Quo ergo pñtes eſſe pārē nuncium ſibi xxvi. q. ij. ſi. ci ergo: ad boc ff. de conſeſ. cel. t. q; ibi no. ff. de iter. ac. l. Colēſſibus. t. l. ſe. Jte ſuper cuius eius ſi quem fiunt nō ad mittitur poſitionē pe. di. i. nō nibi dicebe ergo ē ſimilco fint nō nabiles eſſe poſſet quo rñdere nō teneatur. Jte ſi procuratoꝛ fuit poſitiōes ſuper aliquo emergenti de quo probabiliter nō imputetur bñoſi nō inſtruit procuratoꝛ ibi bēat procuratoꝛ ideoꝛ ad cō fulenda dāmi: ecus i paupali ſuper quo a principio ſtitui debuit: ō de iura. cal. in pertractando: ibi de boc per unno. t cēſim.

h Eſſet. Liquibus reſpōdere nō vult: per hāc literā duo q; ſi q; buſdā reſpōdebat: poſtea aliqo reſpondere noluit: ille quibus tam reſpōdebat non debuntur pro confeſſatis ſi eas neguauit. pena. n. ul teriꝰ nō eſt exēdā. ff. de bis que ſ. a. ma. par. ca. q. quibus.

i Dño cōſeſſo. nunquid ipſe iureauit per ſuum: nūciatore. q; per ſe tent: am: fi ca que no. ff. de iura. calū. c. vl. dicebat tam. q; tacens nō bēbatur pro confeſſo nec pro negante. per regulā. ff. ō. reg. iu. qui ta cet. t. l. c. ti. iu. qui tacet: dixi bic. quid ergo fiet? fi ci cōpellitur rñde re per exēcutionem in poſſeſſionē miſſionē capticnē. pignoꝝ: mal cā ē bñ ſilā: ſi ut non conte. tur. t. c. qui. ff. de rem. iūd. l. ſ. ſignī ff. ſi quis iudi. l. mar: t fact fm oſti. de dec. bone. t. ſ. ſiqui. Sed bodie pao cōſeſſo baben d⁹ vt bic videoꝝ ad boc. ff. de inter. act. de etate. ſ. qui tacuit: idem iuris de oſtare rependentemſi dedaret ut. t. l. ſ. nibil: t q; bic dcit q; babetur pro confeſſo: tellige ſi .preſto eſt dānoſa: alias ſi eſſet ibi vnus bērtur pro negante: ut. ff. de inter. ro. ac. l. non alienū. t. l. de etate. ſ. i. uſqs ad. vl. In interrogatoriis? poſſet ac boc ſi poſſeſſor ſi poſſeſſioꝝ de leoqoualib⁹ agebat. ff. vſuc. fegſ. ſ. ſi mūt: t ſ. b. ſ. de ſo. cōp. noſtus. Et nō q; de agebat poſſeſſionē: ti in ut. b vtatcq; ſ. ſi id qd no. ber. ō. ſ. ut. ca. c. ij. ſigl. ſi. t. ſi ſi reſti. ſpo. ſtan. ſi. ſi .pbibet bic iurare: t bodie tñ rñdum non eſt per id q; bic ō. c. ti. c. n. d. c.

k Compoſitione. ſi amicabilis fuerat: valere poterat. Secus ſi fuiſſet trait actio: ō de tranſac. ſuper eo de boc de pace. nibi eſſent.

l Rēdno aliqo. cōmillio facta cum bac clauſula non cxtēditur ad maiora

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bresciani. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia.

quod dic ut ꝺ ꝺe rcſcrip. fe ꝺer.

b Abbate priore. utraq; n. paro petit poſtiſſabus ſuis per eos qui ꝓinel paleo erat: melius veritatem nouerant vident: tñ ſuper hoc ſcripſit papa rothomagen. vt requirat ad hoc ꝺ de iura. calū. in petracandano. ff. ꝺe ꝓo cura. ſi autor.

c Edentul. i. ſinguloſa ꝺe edentu nel maiorib ꝑ no: q: eſſent ſuor vnuer ſitas nō by alam. i. ꝺe ſen. co mmuna. ſ. ul. Ma no nouā ut ꝑdat iuret i au / mā ſua ſ fratrū ul maiorū parno. oly ſolus. pelauus ꝑdlabat boc uramēlū: et ꝺ boc ꝺ ꝺe clc. du. ſa. ij. Et nō ex hac latera q: non teſtus ſolus ꝑdan nō no ert ecclēsie: nec ē ꝑ ſſio minoſis pannos: bi ꝺi et ſuos ꝑdlabat. q. fac ꝺe bis ꝙ ſ. ha. ma. par. ca. c. t.

d Iſtop. abſolu. reſidēti fm ino. ad boc. x. q. ij. boc no ponzeſi. oth. ꝺicens abſentes accusando ſi ꝑt cōmode vocari ꝺe clc. qꝫ ꝓoꝑter fact ꝓo eo. l. ꝺe ꝺe ꝺo. in ecclēsia: fed ꝙ nonē ino. credo uerā ꝑ ꝺcre. ꝺ. li. ꝺe. of. cot. qui nō ibi ꝓoſut ſit in clerico nō negocia. ff. ꝺe. in. l. ſi bus tractabus nocandi

e Abſentes nō videō ſſe: q: ꝓoſſibile ꝺe negocio electionis plusq; ꝺe ali to tractabus, ſpeciale ergo iudetur in clericis ꝑ receptōis ꝑt i caſu illi ꝙ ꝺcre. q̄que q̄ ꝺebeant abſtece nocarival. nō. x. q. ij. boc ino ponzetum.

f Tramillo. gb' nil oppoſ poſtea: ſit examinate ꝓ appobate ꝑ papam xxxv. q. ix. aplice. C. ꝺe teſtā. oium: t boc eſt q ō. ſequitur nulla poſtea ſē.

g Dominꝺo. q: ſi ponēte ꝑia ꝓetuna ꝑ. l. t. ꝓoꝑt. c. ul.

h Silon. q: tractabat ꝺlas ei conuentū. ſi ſit ſeſa ꝓedan. eſt ꝑia rifioni con tentuo: dicat ex parte cōuentus ſic bicoſſed ſic ego credo vt bicit: ad boc .ff. ꝺe admi. tu. quotiens. ſ. ficut fm oth. Si ꝛt eſſet in indicio tangi ꝓedal' bēo ꝺe boc ō ꝺe poſſul. bonc. ij. ꝺe ꝓcſcrip. c. vl. iuj. ꝺi. generali . Sed i ea lu ꝓuiſſo cau rifioni ſtabitur: ꝺe q: rifioni cōuentus cum ꝓdatuo boc ri ꝺcatur ꝓpo conuengas: t maiora ꝑti ſt ſtandus: ut ō ꝺicit.

i Dubitatur. ab poſtea alio ꝓcere: q: ꝺicat ꝺiuturnus q: rifendā ē poſtiſſi bus: volumus ſtabiture iudicem quod bēat facere rifidere: t ſi bene ꝓcedat.

k Sigillatum. qꝫ poſtino bino plura membra: t ino falſa i alio vā poſſet ce: t ſic ꝓcolatina poſſet negare: vt ꝺixi ō. q. ꝓxo. c. vl. ff. ō rebus ꝺa. ſio qui ducenta. ſ. utriuſq; ꝓnomo ꝺs ꝓnere certum: t ridonio rifidere certū. ff. ꝺe cō. l. certū: t cio ꝺiuturnus eſt incerta. ff. ꝺe vē. ob. l. vbi. ſ. qui illud. ff. . ō iniur. ꝓpter. ſ. ſed. ſ. ꝺi.

l Sufficienter. ſ. ſigillatim t ꝺare rifidere: t ſi rifidere nolluit haberetur ꝓ confeſſo. ſ. ō. q. ꝓxo. c. vl.

m Cōtradictione. rōnum bius ſuper verbo tranſmiſſio.

n Quid ſiat. q: ſi tñ ubat bibi ꝺiem ad deliberandum. ff. ꝺe ꝓc. bre. ſi ō bono. t ſi ꝓeſſupno eſt ꝺe malicia ꝑt uider exigere iuramentū ab eo q: ma licioſe ꝺe non petat. ſ. c. l. ne iura. calū. c. ij. in fi. ſi animum ſuū ad aliaz partem applicat nō ſolū tūc potest iuere: nſi oof negatur: nō ſi ꝺere: t ſi qꝫ ratur ſi talis vnus ꝺicat nō credo nō ſolum ꝙ ꝓoꝑtera q: credat ꝑ ſuū mū tuum fm ino. t ſi ſtet. tunc. n. ſtubat non credēs boc vel illud.

o Inquiras. Quid ſi fnd cuus confitetur contrarius eno q ō ꝑdatuo cō ſeſſus fuerat? ꝙ aliz ꝺixerunt: ꝺic fm ber. ꝓotius ſtādā cōfeſſioni ꝑdā ti: t caputali q: confeſſioni fnd: qui non iuraut. ſi vero concedat cum ꝑ ino: cuo: cōfeſſio ꝺimut.

p Literalis. articulus vocatur ꝓra ittentionio cōtinene id q ō actor ꝓoba re ꝓt. ꝺicit: t facit ō de teſt. veniens. ij.

q Ꝓoducendo. ꝺatuo ſi talias teſtimonii ipſop nō valere: t ſi eſſet re ligioſus ꝺe teſt. inqrenſi iuramentum: remittertur a ꝑte: vt ō. c. tuio.

r Literis. ſi. fanch nicola.

s Ꝓoducto. coꝛā papa vel iudice ab eo ꝺato. Et ſic nō ꝙ cōſtata erat ſis aliter regulariter non valet teſtiū receptio: vt ſi nō conte. in rubro. t ni

gro. Et ſic no. q: ſi ſtatim poſt lite conte. iurandū ſit ꝺe calūnia: vel ꝺe veritate ꝺicenda fm q: requirit cā: t faciende poſtino ꝺe ante ꝓo batione: ſi ſit boc omiſſū fuerit: adhuc poſt probationes fieri poſſe ꝛt ad boc ſ. c. h. ꝺe iura. ca. c. t. hinc. n. poſt teſtes receptos: t ꝺe veri tate iurator: t fiunt poſitiones.

t Nomina. ne eſſe poſſit variatio ſo. C. ꝺe. li. ō referip. c. ex. Et cōuenban tur ab hinc mō. Inten ꝺit tali ꝓabaꝛe ta lem teſt. adulteruꝫ ꝓo eo q: tales ꝛeo rem talis ꝓublic: ſui fal tenuit conubi nit: t boc ꝓobare vult ꝓe a. b. c. Ité intēdit ꝓobare q: .t. eſt peruꝛuus: q: ꝺeceauit corꝛup: t tali ei: t eboc vult ꝓbare q: ſuꝛ ꝺe. c. f. c. t ſic ꝺe ſingulis: q: vl' teſtes nolit om nes articulos intē nonio: fed intēdit aliquos tñ: t ſi vel tu ꝛa boc ꝺ nomia too inducit ad coo tꝛāponeꝛnō ere do q: poſſe ſcun ꝺū oth. ar. ff. man ꝺa. l. ꝺiligenter ꝛ ō

de referip. ſi ꝺilecta. ſ. ꝺe ꝓeben. cui ꝺe non.

u Calendas. t non vltra: ꝺe ꝓoba. l. nec ꝑt ibi ꝺelegati termi nos ꝓoꝛogare: nſi ꝑtes ambe in ꝓoꝛogationem termini cōſenti rentꝫ ꝺe offi. ꝺele. ꝺe cāle.

x Interrogatoria. interrogatoria ſiũt que facit ꝓaꝛo teſtibus ꝓoduc cus ſ ſcr. ꝺantur ſuper articulo ꝺe quibus ꝓtemiſſa eſt: t forman tur fm circuſtantias cāe t ꝑſonaꝛum ꝓoductaꝛum: in ꝺicto. c. li. ſ. ſi. ꝺ. c. cum clim. c. ſ. ꝓoꝑ nascendo ꝺatio articulo ꝓnt ꝓaꝛo te minū ad ꝺanda interrogatoria: qui terminus tay ex ꝓaꝛticio uiri buo ꝺari ꝺs ꝺ cōuentione generali: que ē optia ꝛē. ff. ꝺe legi. ſi ꝺe i terpretatio ꝺe cōtac. ſi. ꝺilectus. Et ſunt interrogatoria boc mō: Si ꝺicerit teſtis vez effe q: ꝑ ꝓmos ittentionio articulo cōtinetur: quꝛa tur ab eo quo ſcitꝛ: t ꝺi ꝓbi erant ac quid ibi erat: t q: vidit. pon ti. n. ꝓbi effe: t nouit. ꝺ. c. vidit. Ité quo anno: menſe: ꝺie: t ad ſunt. Ité i quo loco: qua domo: qua pate: domuer: an ꝺom ue illa ſit terraua vel ſolario: t qui eā ſit ibi ꝓtez. Item ſi cognoſcit illi de quo teſtificaꝛur: cuius eſt etatis ſtature t colozis t bis ſimilia fm q: facuut ad facta. t bec interrogatoria ꝺe cōtuentibꝰ t de iure non ꝺantur ꝑti aduerſene poſſut ſuper bis ſtruere teſtes ſuoſſi; inder per ſe red per affectos examinatiles: ſi qua reperi ſuperflua illꝫ pertinentia illa reſecat. bic ā non bēbit locum reſcantoꝛ: tuꝫ fuit ap probata per papam: vt ꝺe articulo ſuperius ꝺicti.

a Specificatione. Ꝓo ſpecificatione obiectoꝝ ꝺ. idem ō. c. li. ꝺe cle. ut ora.

b Et ſalog. ſcte obiectoꝝ aliquibus non crimina ſed alia: per que impediebatur teſtes eſſe ꝓpta. q: erant vel fuerant a ꝺuoꝛati ud ꝓcuratoꝛes in cā. ſ. ꝓoꝛt. ad q: erant minoꝛes. ꝺ. q. ij. c. vel bis ſimilia.

c Conuentus, originales actoꝛes.

d Ꝓoducendo. ad ꝛeꝓobationem teſtiū ꝓducendi. ꝺ. ꝓincipali.

e Ꝓoꝛtimo. intelligebatur ſi non fuiſſet appoſitū. ff. ꝺe ver. obli. cum qui caſebo.

f Examinare. fm interrogatoꝛia ꝓaiozis t conuentus ſpaldig. ve ō in ꝓoꝛt. caſu ꝺictum eſt.

g Simili. ꝺe qua ꝺictum eſt ſ ꝓxo. ꝺ.

h Obſeruata. boc ſi teſteo nō licebit ulteꝛius ꝓaiozi t cōuentui re i ꝓoꝑaꝛeꝛe ſi ꝺe teſtiꝰ ſ. ꝺilectus.

i Juramẽto. fcd quare cingitur iuramentū a ꝓocuratoꝛe abbatis in bac ꝛeꝓobatione t non in ꝓima ꝛeꝓobatione quam ꝑtes ꝓtra ꝓincipales teſtes ꝺebant: ſo. potius ꝓeſumitur q: boc ſit ꝺe abbate ex malicia ſi ꝓoꝛ: q: ꝓmo ꝛeꝓobant teſtes ſuper ꝓrincipali ꝓducto: quali ꝓuocatoꝛa vel ut uicios: t ſi ꝓoꝑter illas ꝓeſumptio nē boc exigitur iuramentiū. de reſt. ſpo. litteraꝛo fm ber. ſed tñc q: boc eſt ꝓ ꝓotebat iudicio ꝑ ꝓedicta ꝺcre. t ꝑ. c. ꝺe iura. calū.

k Ꝓoꝛtimo. ne ꝺe ꝓoſſit variatiõ lo C. ꝺ. c. li. ō referip. c. ex. Et cōuenban tur ab hinc mō. Inten ꝺit tali ꝓabaꝛe ta lem teſt. adulteruꝫ ꝓo eo q: tales ꝛeo rem talis ꝓublic: ſui fal tenuit conubi nit: t boc ꝓobare vult ꝓe a. b. c. Ité intēdit ꝓobare q: .t. eſt peruꝛuus: q: ꝺeceauit corꝛup: t tali ei: t eboc vult ꝓbare q: ſuꝛ ꝺe. c. f. c. t ſic ꝺe ſingulis: q: vl' teſtes nolit om nes articulos intē nonio: fed intēdit aliquos tñ: t ſi vel tu ꝛa boc ꝺ nomia too inducit ad coo tꝛāponeꝛnō ere do q: poſſe ſcun ꝺū oth. ar. ff. man ꝺa. l. ꝺiligenter ꝛ ō

l Ꝓcluſo. ij.

m Ꝺe Juramẽto.

n Ꝺnigit i nõullis eccle ſiis ꝺe eaꝛū ſtatutione obſeruaꝛi ꝓ ſpaꝛti peda ti cū ꝓtimo ꝺ. ecclēſie ſpſan accedunt tui ꝺ ecclēſie ꝓcipiãdo ſi ꝓ nobio canonico agitur: nec ꝑ lati adminiſtraꝛ nec canonici aliter recipiuntur in ꝓbionni iurent ſtatu ta et cōſuetudines ipſaꝛū ecclēſiaꝝ ſcripta et nō ſcripta inuiolabiliꝫ ob ſeruare. ꝺ Inter laicos etaꝛ ſ mul tio cuitatibus caſtrio et terrio in ſu io ꝓotectiabus rectoꝛibus nel offici alibus aſſumẽdis ſtatudunio mot buꝫ reꝑtis ꝓ poteſtaꝛes rectoꝛes et officiales buiuſmodi ad ꝑtaꝛa rec toꝛias et officia eadẽmili ꝓiuo ter naturoſ ſe ſtatuta ipſoꝝ locoꝝ elau ſa iuraturint: nullatenus admittãt. o Ꝺuia uero ſtatutio et ſſuetudini buꝫ ſupꝛaꝺictio ſterdũ aliqua ꝛepe runtur illicita ſeu impoſſibilia uel

q Quntigit. ꝑdati canonici rectoꝛes t officiales locoꝝ qui ſuꝛ ſtatuta t conſuetudines loꝝ uel eccleſie ſeruare: ꝓpterea talio ura mẽti non obligãtur ad ꝺicta impoſſibilia uel obuiantia eccleſia ſtice libertatibꝰ ea ꝺe cā ꝺ intento fua reſcꝛi. ſo. an.

r Ꝉſuetudines. ad boc ſ. ꝺ. ꝺenuo.

obuiãtia eccleſiaſtice libertatine ſi tali generalitate iuraũt ſic tur ãbuo peccadi occaſio ꝛebeaur: cū tuꝛa mẽti nõ fuerit ut eſſet iniquitato ui culi inſtituti: bac generali conſtitua tione animarum piculio obſtãte cu pientes ꝓ ecpimuo a quibuſcũq; ſi entibus contineri in ꝑdicto ꝓtuctu ꝺimiſ et ſtatutio illicita ipoſſibilia l libertati eccleſiaſtice obuiãtia iura menta buiuſmodi aliquatenus nõ ꝓeſtan. Et talia iuramenta ea inten tione facienda uel facta ut etiam il licita uel ipoſſibilia ſeu eccleſiaſtice libertati obuiãtia obſeruẽtur: ei aſ ſub tali intẽcione ꝓeſtari nõ ꝓot ſint: ablãs ꝺiuine maieſtatio offenſa ꝺeceminuun in buiuſmõi illicito im poſſibilibus ſeu libertati eccleſiaſtice obuiantibus nõ ſeruãda. quia ꝓot uo. ꝓ alio. ſalute: ſi ſub forma ꝑdicta uel ſimili aliquo ignoranter ꝓe dicta illicita ſeu ipoſſibilia l libertati eccleſiaſtice obuiãtia iurare contige rit: ad obſeruãda ditaraꝛ licita ꝓot ſibilia ꝛ nõ obuiãtia libertati eccleſi aſtice iuraũtum referri ꝺebꝫ intẽtio.

s Ꝺeclaraꝛn' quoqꝫ iuramenta ſub buiuſmodi generalitate qualiteꝛcũ q; ſ ſub qũcunq; uerboꝝ forma ꝓrebita uel ꝓeſtanda ad licita poſſi bilia et libertati eccleſiaſtice non ob uiãtia tantũ extẽdcipſoſqꝫ iuraũto ad alia ꝓ ꝑtatione iurgmenti buiuſ modi nõ tenetur. ꝺ Ꝺnifa. vul. Ject mulieꝛeſ q alienatoꝛibus

ſtram ꝛ. c. eum ſpeciali. Joanneo. andre.

l Obſtere. ad boc ſ. c. li. ꝺe cõſti. c. i. ſ. ꝺe ſpal. c. i. cum ſi.

m Intẽtione. ꝺicunt ergo iuramẽti illiciti ex alio fic ē ſina exꝛicoꝛationꝫ ꝺe fen. ex. per tuas ꝛ. c. facroꝝ ꝺi. ꝺoc. ni. q. iij. ſ. cum ergo.

n Impoſſibilia. ad boc nullus ꝑt ē obligaꝛe ꝺ ꝓcno. c. vl. ꝺe condi. ꝓo. c. ff. ff. ꝺe reg. iu. impoſſibilia. ſ. ꝺe reg. iu. nemo ꝓot. Et ibiligio ipoſſi bilia ꝺe iure vel ꝺe factoꝛe tm in ꝓdicta regula nemo ꝓot.

o Ꝺiſciplinare. quali ꝓena eſt offendeꝛe ꝺi tpales: ut ō ꝺe ꝛer. ingreſſus t. ſ. ꝺe immu. eccle. clericis. C. ꝺe hereti. manubcoq.

p Ꝺeclaramus. ꝺelaꝛatio iuraꝛ aũtq; iuraꝛ ō: t boc iuꝛa no. ber. ō ſ bio que ſi a ma. par. ca. c. t. in glo. vl. t oth. c. t. in glo. pe. unde ꝺabat ibi cõſilii oth. q: iuraꝛ ſic ꝺe ꝛeceꝛtimo ſeruaꝛ ſtatuta t ſtatuꝛa ꝓdicta non ualãs poſtibilꝫ t bonefiaꝛ ꝺe facto t ture ſeruari poteꝛit. t multiplex ē ꝓcentuaꝛat no. ō ꝺe ꝛeſcrip. ſolcitatus. poſito tñ q: in genꝛe uꝛet: ſi ſi fm uu cõe interpre tato iuramẽti: ꝓbabatuoꝛ boc ſatꝛ ꝺe ꝛeceꝛ. c. ꝺ. ad noſtꝛa. iij. ꝛ ō de ver. fig. ſuper quibuſdã. ꝺe ꝛego beuaꝛeꝛ. qui quo expreſſe uꝛaꝛ ſtatuta illicia ta ipoſſibilia ꝺonẽſtaꝛ tic coꝓo largo mõ ꝓeiuraꝛe ſine ꝺ. c. ſuꝛ nõa. aut generaliter iuraꝛ ſeruaꝛ conſuetuꝺines t ſtatuaꝛ: tunc ꝺuſſigaꝛ. aut tic ſeſebat ibi ſtatuta eſſe illicita: t illa ſe obligaꝛuꝫ ſeruaꝛe ſtatuta ꝛ tuc ꝺem quod ō. aut neſebat nec id in mente ꝛeꝛebat: t tunc non peca uit: ſolui ad licita obligaꝛuꝫ: ut bic ꝛ in ꝓcdentis uirtbus: ad ides. ff. ꝺe trãſ ac qui ci tutoꝛibus. ſ. ff. ff. ꝺe condi. et ꝺemo. li ꝓcuraꝛoꝝ: quali in ff. ꝺe cõ ditoñ. conduxeꝛe. t. l. ſi.

a Ult. Jter mulieres. ꝑ ecclēſiaſtium iudicez ordinariū leet compellitur iudeꝛ ſeculaꝛio ec. en. ine canonicis: q: ad ꝓounſione ãtarū ſtatuta ſi ſeruare. ff. ſi tut tracta bec ꝺcre. ꝑ cēpoſitoꝛes buiuo libꝛa ꝺe extrauagãs tiuqꝫ incipiãtiqꝫ vero contingit.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia.

Dohationi, de hiis dic ut ff. de dot. poſt binos. re.nupt.

c Propoſito, ſtiligo ſuæ iurent per ſe ſine per procuratorē: cui ad hoc ſpeciale mandatū dederint: ad boc.lxvij.di.ubi: vt hic de boc de iura. cal. cū p de procu. c. et. cum ſi.

d Non vi. ergo iuramentū meū cæterum non obligat: de quo dic vt ſ. q. mutuo cū abbate: & eo. ſi vero.

e Dolo, quem qui aliter gat probare dy ſalem ex p ſpicuo indiciſ. de pba. quatieno. ſ. qui dolo. l. dolo ff. ſi. de reuoca. c. ſi.

f Cautionē. vt ff. de. cō. ſtingat vbi de boſpeſonu ui dentur ſ ure cauiſ. ff. de fi. do. l. Ier tulia inſtr. quibus ab. ly vel nō in pun. C. de iu. ſtato. ad. l. uica. ſ. ſi.

g Secularem, qui i bac p te rōne peniarū cui ſtat dat te de foro ec. ō de iudi. no tū. ſ. i. d. le. fo. cōpe. c. vl.

h Obuiare. ff. c. p tor. cu. ſuis cōuoco.

i Canonicū. ff. ſi. ti. pro. c. ſi. i. de ſenté. ex. decerni' muoc ſtato ff. de. li. de pre. c. ſi. de fo. cōpe. c. ſi. ſi cſpa' pa tolliz legē ſ tquo ad lo' vbi ſtrulare de quo die vt dixi. i. de reg. iuris. ſ. ij. io. an.

k Cenſura eccleſiaſtica. quid ſonearat o' nomine bō ō de ver. ſig. ſ'ēti.

l Cōpellendos. ff. n. ſuperior eccleſiaſtica p tas: ꝛ ſi correxi ſeculares: ut .xxij.q. v. admiuiſtratores: ō de ma. t obe. ſolute qui ſi. ſuiſte per venerabile cum fi. ſ'aid beo ſi mulier iurauit non alienare dotē vel donationē propter nuptiaſonec alienationi cōſentire niſi ex rōnabili cā ſ auctoꝛitate iudi cis: ſi cōſenſerit reuocabi pro poſſe: poſtea iudice nō auctoꝛizāte conſēſit ꝛ iurauit nō cōtrauenire: quid ergi: Rñdc ſm ethicn. qui boc no. ff. ſi. eam con tingat q' p iuriū ſeruabit: ut boc ff. c. eam te ꝛ. c. itelleto ꝛ in auten. de nō ali. ſ. facultimoa. col. ſit. Sed ſ'ō. ex tua nō. ſic pimū iuramentū illici tum: ꝛ ſ'ō ſm pimo pauadicat: hic primum hoiumez ſi derogat ſecūdo.

m Cum ſ politonibus. Electus poſt iuramentū pmotus vel videns ꝑ Papā dereſe nō rēnabiliter excuſe: reſtat purus a ſbmiſſe repel limr. Ide ſi bo: fecerit procuratoꝛ ipſo mandante vel ratuꝫ habente nō ꝛ nouerante: boc dicit. bñit ostium boc dere. ex bis que no. eſt. ſi de fi. ſiltra. cū ioannes ſuper verbo vnica tñ vendito.

n Electionis. Idē videtur ſi agatur de iam obtenta: ſi periurium nō ſolū ſpectat: ſed ſi deiectantib. ecclia non tot. ſ. quærebit: de fidelit. peruent.

o Poſt iuramentū. qñ tunc faciende fiant poſtmodum ſi de conſt. c. ij. vbi dic vt. ſ. ti. q.

p Datio. Hoc ad q̄nem quam diſputationē per inſtrumētuꝫ poabetur crimen: ꝛ ſi de iuramēto. bic in. per ſcripturam actoꝛ apparet cū poſſuiſſe con trariari: hic periurū: nec bo: ſ de ma. ſ obe. am in eccleſijs: ꝛ per modernos de agenda ſuper bis ead. idem. ſ. de. ſ. fig. c. ij.

q Manifeſta. audiendo vel notoria. ſ. de ſ. fig. conſtitutionem.

r Periuro. peruri ſit infamis. vt. q. i. ſi mouere eccleſias regere non merē tur: ꝛ. quedammec ad teſtimoniam admittuntur ſi poſt penitentiā. xxij. q. v. paruli. de teſti. teſtimoniam.

s Iuſta cā. vt vnum ex ſnijs dictis multiplicitꝫ poſt intelligi: ſi de acca. cū dicit: nō probare valt ſe cerraſſe in altero de cōtrario: maxime vbi ponere tur vel nō deberet de facto alieno: vbi tolerabilis ſ error. ff. ppo. fac. l. vlt. ſi ſ conſt. ſ er parte ſi. d. de reſti. in integ. ſ. ſi. Sed quid ſi cōtra quod ꝓ no ſino vel rēſido ad ꝑſtā reuocari potent? Et videtur q' non. Tū volat emiſſus ſemel irreuocabile verbum. xlvij. di. ſ. vl. in fi. de pœna. per tanō. C. de non nu. pe. generali ita. Ecōra videtur q' reuocari poſſit. xxxij. q. i. apud. de pe. di. ſi. dimittamus de ver. ſig. ni. ꝛ ego. ff. de dinor. ſi. penitui. Dicit ō. de dec ſi data ſit poſtea ſ'ipatoꝛem poſt reuocet: alia poꝛad boc de dec. ſcripſi de cōſe. ex parte quod gul. abbas otē ſpe. ti. de poſſeſſoꝛio. ſ. vl. ſ. dic ſi pouenit: bicenq; ꝛ c. quo in iudicio propoſita ſ fine in ſcripto ſine nō reuo cari non potent per predictam decre. ex parte de hi. poc. c. vno de dec. budeꝫ. ſi. tuli. nocet ſi erroꝛes ſi dñi. Sanō videtur q' ſcut teſtis a periurio ex cuſatur: ſi in cominenti ſe cōrigit: vt ff. de teſti. co. paterea: hic ſ ponens ulte ſpondens eadem rōne.

d Nouiſſimo. de hac dic ut ff. de dot. poſt binos. re.nupt.

e Propoſito, ſtiligo ſuæ iurent per ſe ſine per procuratoꝛē: cui ad hoc ſpeciale mandatū dederint: ad boc.lxvij.di.ubi: vt hic de boc de iura. cal. cū p de procu. c. et. cum ſi.

f Non vi. ergo iuramentū meū cæterum non obligat: de quo dic vt ſ. q. mutuo cū abbate: & eo. ſi vero.

g Dolo, quem qui aliter gat probare dy ſalem ex p ſpicuo indiciſ. de pba. quatieno. ſ. qui dolo. l. dolo ff. ſi. de reuoca. c. ſi.

h Cautionē. vt ff. de. cō. ſtingat vbi de boſpeſonu ui dentur ſ ure cauiſ. ff. de fi. do. l. Ier tulia inſtr. quibus ab. ly vel nō in pun. C. de iu. ſtato. ad. l. uica. ſ. ſi.

i Secularem, qui i bac p te rōne peniarū cui ſtat dat te de foro ec. ō de iudi. no tū. ſ. i. d. le. fo. cōpe. c. vl.

k Obuiare. ff. c. p tor. cu. ſuis cōuoco.

l Canonicū. ff. ſi. ti. pro. c. ſi. i. de ſenté. ex. decerni' muoc ſtato ff. de. li. de pre. c. ſi. de fo. cōpe. c. ſi. ſi cſpa' pa tolliz legē ſ tquo ad lo' vbi ſtrulare de quo die vt dixi. i. de reg. iuris. ſ. ij. io. an.

m Cenſura eccleſiaſtica. quid ſonearat o' nomine bō ō de ver. ſig. ſ'ēti.

n Cōpellendos. ff. n. ſuperior eccleſiaſtica p tas: ꝛ ſi correxi ſeculares: ut .xxij.q. v. admiuiſtratores: ō de ma. t obe. ſolute qui ſi. ſuiſte per venerabile cum fi. ſ'aid beo ſi mulier iurauit non alienare dotē vel donationē propter nuptiaſonec alienationi cōſentire niſi ex rōnabili cā ſ auctoꝛizāte conſēſit ꝛ iurauit nō cōtrauenire: quid ergi: Rñdc ſm ethicn. qui boc no. ff. ſi. eam con tingat q' p iuriū ſeruabit: ut boc ff. c. eam te ꝛ. c. itelleto ꝛ in auten. de nō ali. ſ. facultimoa. col. ſit. Sed ſ'ō. ex tua nō. ſic pimū iuramentū illici tum: ꝛ ſ'ō ſm pimo pauadicat: hic primum hoiumez ſi derogat ſecūdo.

o Cum ſ politonibus. Electus poſt iuramentū pmotus vel videns ꝑ Papā dereſe nō rēnabiliter excuſe: reſtat purus a ſbmiſſe repel limr. Ide ſi bo: fecerit procuratoꝛ ipſo mandante vel ratuꝫ habente nō ꝛ nouerante: boc dicit. bñit ostium boc dere. ex bis que no. eſt. ſi de fi. ſiltra. cū ioannes ſuper verbo vnica tñ vendito.

p Electionis. Idē videtur ſi agatur de iam obtenta: ſi periurium nō ſolū ſpectat: ſed ſi deiectantib. ecclia non tot. ſ. quærebit: de fidelit. peruent.

q Poſt iuramentū. qñ tunc faciende fiant poſtmodum ſi de conſt. c. ij. vbi dic vt. ſ. ti. q.

r Datio. Hoc ad q̄nem quam diſputationē per inſtrumētuꝫ poabetur crimen: ꝛ ſi de iuramēto. bic in. per ſcripturam actoꝛ apparet cū poſſuiſſe con trariari: hic periurū: nec bo: ſ de ma. ſ obe. am in eccleſijs: ꝛ per modernos de agenda ſuper bis ead. idem. ſ. de. ſ. fig. c. ij.

s Manifeſta. audiendo vel notoria. ſ. de ſ. fig. conſtitutionem.

t Periuro. peruri ſit infamis. vt. q. i. ſi mouere eccleſias regere non merē tur: ꝛ. quedammec ad teſtimoniam admittuntur ſi poſt penitentiā. xxij. q. v. paruli. de teſti. teſtimoniam.

u Iuſta cā. vt vnum ex ſnijs dictis multiplicitꝫ poſt intelligi: ſi de acca. cū dicit: nō probare valt ſe cerraſſe in altero de cōtrario: maxime vbi ponere tur vel nō deberet de facto alieno: vbi tolerabilis ſ error. ff. ppo. fac. l. vlt. ſi ſ conſt. ſ er parte ſi. d. de reſti. in integ. ſ. ſi. Sed quid ſi cōtra quod ꝓ no ſino vel rēſido ad ꝑſtā reuocari potent? Et videtur q' non. Tū volat emiſſus ſemel irreuocabile verbum. xlvij. di. ſ. vl. in fi. de pœna. per tanō. C. de non nu. pe. generali ita. Ecōra videtur q' reuocari poſſit. xxxij. q. i. apud. de pe. di. ſi. dimittamus de ver. ſig. ni. ꝛ ego. ff. de dinor. ſi. penitui. Dicit ō. de dec ſi data ſit poſtea ſ'ipatoꝛem poſt reuocet: alia poꝛad boc de dec. ſcripſi de cōſe. ex parte quod gul. abbas otē ſpe. ti. de poſſeſſoꝛio. ſ. vl. ſ. dic ſi pouenit: bicenq; ꝛ c. quo in iudicio propoſita ſ fine in ſcripto ſine nō reuo cari non potent per predictam decre. ex parte de hi. poc. c. vno de dec. budeꝫ. ſi. tuli. nocet ſi erroꝛes ſi dñi. Sanō videtur q' ſcut teſtis a periurio ex cuſatur: ſi in cominenti ſe cōrigit: vt ff. de teſti. co. paterea: hic ſ ponens ulte ſpondens eadem rōne.

Dohationē, de hiis dic ut ff. de dot. poſt binos. re.nupt.

c Propoſito, ſtiligo ſuæ iurent per ſe ſine per procuratoꝛē: cui ad hoc ſpeciale mandatū dederint: ad boc.lxvij.di.ubi: vt hic de boc de iura. cal. cū p de procu. c. et. cum ſi.

d Non vi. ergo iuramentū meū cæterum non obligat: de quo dic vt ſ. q. mutuo cū abbate: & eo. ſi vero.

e Dolo, quem qui aliter gat probare dy ſalem ex p ſpicuo indiciſ. de pba. quatieno. ſ. qui dolo. l. dolo ff. ſi. de reuoca. c. ſi.

f Cautionē. vt ff. de. cō. ſtingat vbi de boſpeſonu ui dentur ſ ure cauiſ. ff. de fi. do. l. Ier tulia inſtr. quibus ab. ly vel nō in pun. C. de iu. ſtato. ad. l. uica. ſ. ſi.

g Secularem, qui i bac p te rōne peniarū cui ſtat dat te de foro ec. ō de iudi. no tū. ſ. i. d. le. fo. cōpe. c. vl.

h Obuiare. ff. c. p tor. cu. ſuis cōuoco.

i Canonicū. ff. ſi. ti. pro. c. ſi. i. de ſenté. ex. decerni' muoc ſtato ff. de. li. de pre. c. ſi. de fo. cōpe. c. ſi. ſi cſpa' pa tolliz legē ſ tquo ad lo' vbi ſtrulare de quo die vt dixi. i. de reg. iuris. ſ. ij. io. an.

k Cenſura eccleſiaſtica. quid ſonearat o' nomine bō ō de ver. ſig. ſ'ēti.

l Cōpellendos. ff. n. ſuperior eccleſiaſtica p tas: ꝛ ſi correxi ſeculares: ut .xxij.q. v. admiuiſtratores: ō de ma. t obe. ſolute qui ſi. ſuiſte per venerabile cum fi. ſ'aid beo ſi mulier iurauit non alienare dotē vel donationē propter nuptiaſonec alienationi cōſentire niſi ex rōnabili cā ſ auctoꝛizāte conſēſit ꝛ iurauit nō cōtrauenire: quid ergi: Rñdc ſm ethicn. qui boc no. ff. ſi. eam con tingat q' p iuriū ſeruabit: ut boc ff. c. eam te ꝛ. c. itelleto ꝛ in auten. de nō ali. ſ. facultimoa. col. ſit. Sed ſ'ō. ex tua nō. ſic pimū iuramentū illici tum: ꝛ ſ'ō ſm pimo pauadicat: hic primum hoiumez ſi derogat ſecūdo.

m Cum ſ politonibus. Electus poſt iuramentū pmotus vel videns ꝑ Papā dereſe nō rēnabiliter excuſe: reſtat purus a ſbmiſſe repel limr. Ide ſi bo: fecerit procuratoꝛ ipſo mandante vel ratuꝫ habente nō ꝛ nouerante: boc dicit. bñit ostium boc dere. ex bis que no. eſt. ſi de fi. ſiltra. cū ioannes ſuper verbo vnica tñ vendito.

n Electionis. Idē videtur ſi agatur de iam obtenta: ſi periurium nō ſolū ſpectat: ſed ſi deiectantib. ecclia non tot. ſ. quærebit: de fidelit. peruent.

o Poſt iuramentū. qñ tunc faciende fiant poſtmodum ſi de conſt. c. ij. vbi dic vt. ſ. ti. q.

p Datio. Hoc ad q̄nem quam diſputationē per inſtrumētuꝫ poabetur crimen: ꝛ ſi de iuramēto. bic in. per ſcripturam actoꝛ apparet cū poſſuiſſe con trariari: hic periurū: nec bo: ſ de ma. ſ obe. am in eccleſijs: ꝛ per modernos de agenda ſuper bis ead. idem. ſ. de. ſ. fig. c. ij.

q Manifeſta. audiendo vel notoria. ſ. de ſ. fig. conſtitutionem.

r Periuro. peruri ſit infamis. vt. q. i. ſi mouere eccleſias regere non merē tur: ꝛ. quedammec ad teſtimoniam admittuntur ſi poſt penitentiā. xxij. q. v. paruli. de teſti. teſtimoniam.

s Iuſta cā. vt vnum ex ſnijs dictis multiplicitꝫ poſt intelligi: ſi de acca. cū dicit: nō probare valt ſe cerraſſe in altero de cōtrario: maxime vbi ponere tur vel nō deberet de facto alieno: vbi tolerabilis ſ error. ff. ppo. fac. l. vlt. ſi ſ conſt. ſ er parte ſi. d. de reſti. in integ. ſ. ſi. Sed quid ſi cōtra quod ꝓ no ſino vel rēſido ad ꝑſtā reuocari potent? Et videtur q' non. Tū volat emiſſus ſemel irreuocabile verbum. xlvij. di. ſ. vl. in fi. de pœna. per tanō. C. de non nu. pe. generali ita. Ecōra videtur q' reuocari poſſit. xxxij. q. i. apud. de pe. di. ſi. dimittamus de ver. ſig. ni. ꝛ ego. ff. de dinor. ſi. penitui. Dicit ō. de dec ſi data ſit poſtea ſ'ipatoꝛem poſt reuocet: alia poꝛad boc de dec. ſcripſi de cōſe. ex parte quod gul. abbas otē ſpe. ti. de poſſeſſoꝛio. ſ. vl. ſ. dic ſi pouenit: bicenq; ꝛ c. quo in iudicio propoſita ſ fine in ſcripto ſine nō reuo cari non potent per predictam decre. ex parte de hi. poc. c. vno de dec. budeꝫ. ſi. tuli. nocet ſi erroꝛes ſi dñi. Sanō videtur q' ſcut teſtis a periurio ex cuſatur: ſi in cominenti ſe cōrigit: vt ff. de teſti. co. paterea: hic ſ ponens ulte ſpondens eadem rōne.

---

exposita ꝛ tacta, ſ. de ſonten. ex. eam quis: ꝛ de reg. iuris ſatisfacit oneri: vbi de boc.

a Nomine. alias ratum nō poſſet bere quod tso nomine factum non eſt. ſ. de reg. ia. ratum quis: vbi ſ. de boc.

b Pa conſideratione. Sec ſunt ducta banus bere. Primo potest arrogari tuo antiquum ꝛ conſtitutionis cauſa. Secundo dicit q' reuocat. contra actorem de excommunicatione exequtur: ipſum repellat ab agendo: de bbt ipſius excommunicationis ſpeciem ꝛ nomen excommunicatoris exprimere: ꝛ eā inſta octo dieb ꝓdecaſalua iudex procedet in cauſa: ꝛ in eam in ſenſu condemnabit. Tertio ſtatuitur ſi verum obiciatur ꝛ probetur eadez. vel alia excommunicatio adeo repellitur: ſed que acta fuit valebunt. Quarto q' vbi bona vicee boc excepto non opponatur niſi ex cauſa. Quinto q' ſi opponitur poſt rem iudicatā; impeditur executio ſententia nibilominus valet. Sexto dicitur q' iudex publi ce excommunicati reo non opponente ex ſuo officio debet ab aggo repellere.

c Conſideratione. quod duplicitꝫ infra ſequtur: bi vt ex boc rē.

d Statuit. ad eo. exceptiones.

e Dilatorio. arrogatorem ergo ipſius ſpecies: vt. ſ. ſtatuitur.

f Opposita. qñ fieri potest non obſtāte lapſu perēptoꝛij ad propo nēdas eductiones aſſignatuꝫ in. de. ſ. excōicatorio.

g Differat. Hō q̄ illa bere. locū bj ſolum ei opponitur excōicatio in vt dilatoꝛie ut. ſ. dicem.

h Eligentes. ſi boc eſt ſi defendet eos ꝛ de iudi. intelle rimus: ꝛ. ſ. ti. q. inter ea ſimilibus.

i Vt ex boc. aſſignat quattuor excōicationes illius iurio.

k Timeatur. ligatur. n. quio magis ex contēptu. xi. q. iij. ſ. ſi ergo ō de ſen. ex. per nos.

l Periculi quod eſt tam in excōicato q̄ in excōicante: de excō. ni. illud. ſ. ſi. ſi celebrat cum ſi.

m Cōmunicat. ob quam ſolam excōicatur aquis ab homic. xi. q. iij. nemo ep̄ſcoꝛus.

n Cōmunibus. olim erat duplex litterarū alia cinilibus: alia cum munibus. Et intelligas communibus non ſolum indicialibus: ſed etiam extraindicialibus: vbi de ipſorum vtilitate agatur. erunt igitur inter bonines: ꝛ etiam carentur ſuffragijs. C. de aposta. bi qui ſan etamen ſpiritualibus annum non eſt dubium eos repelli: quia ta lium capaceo non ſunt de cetꝛ ē qualita. cui bonc dicit. ecom. mi. poſtulatis cum ſimilibus: ꝛ boc ſecundum offen, innuit littera bic communibus: quaſi di. omnes actuſ qui aliqs hominibus ſunt communes: excōicatus ſint interdictis: ibi de ipſoꝛū querutur unlitatē: ꝛ ad de quod bona. ſ. de ſen. ex. decerni' muo.

o Malicia. que ſemper excſat. tit. q. i. olim. xx. q. iij. ꝓcdū'.

p Prouiſum. vlx. di. ij.

q Poꝛa. i. dilatoꝛie de boc ō de regu. in regu. conſulti in glo. ij.

r Ceſſatiuo. ꝛ tñ ēt p ciuilē iudices dy admun talio exceptio ꝛ fer nary forma que ſequitur: vt. ſ. de ſen. ex. decernimuo.

s Differri. ſi d ſi de boc. ſ. contu. finē .ff. ſi. cer. pcl. q das eſſe mauerint.

t Fuisari. cōtra id ē de apoſt. bebi tua ō. ſi. de offi. oꝛ. ut iniquantes.

u Irreplit. i. laten ter inuſit. C. ſi quis ſ de. exprima.

x Medicam. nō q' medicamia mor bio tē. ad boc. l. di. ut cōſtituerit: ō de iura. ca. cetep: in auten. hec conſti tuti. in o. pba. ſi. pn.

y Siquis. ved ſiq ff. de. ſig. li. ſ. i. vi ri ō. c. di. de elec. ge neral.

z Opponat. intel ligas i ei iudicare q̄s per ſuprioꝛa ꝛ ſteriora probatur. ſ. in. in vi p emptoꝛe poſſeſſoꝛium ſi dicatur dictus excōicatus excōicatio ma tonitael ab excōicato electus: tunc habitur cōpetens dilatoꝛie bz perit ius oppōnentis oppoſitāe nō probata ꝛ cōſueſcrbit: vt dilator tur nō petit: ad boc ō de pœna. ex ſtinuatione. Et die opponat cōzā quoq; iudice ordinario vel delegato excēlatiue vel ſeculari: ut ō tuit. ne lictigo dilationē' bnine dere. locū bere: ubi negatur iuriſ dictio: vt ſi dicatur ipſe rerū refrigit per excōicatiō: ē. d. le. refrip. c. ſi. ubi. n. nō principalit de actoꝛis ploꝛa vt bic quæritur: ſi de iudice iuriſdictione: ſi ſic dicere. dilatio locum non bz.

a Sēm. boc ſi dixit q̄ duplex eſt excōicatio. altera ꝛ ab aggēdo repellit. i. manet. altera nō. ſ. minoꝛ. iij. q. iij. engeldrud. ō ſi ē. ex. ſi quē ubi de boc. nō ergo ſufficit ſ genez aliqd. ꝓponere: q̄ dqñ bet ſpēs generis illi nō ſeqtur effectꝰ ad qđ ꝓponitur: q̄ nō ſi ali alterius dāno i certo nagaꝛō. ē. d. le. de refrip. c. ſi. dic ut quis ſ. ff. de iiur. pactoꝛ edixit. ſeuo videt qñ ḡlibet generio ſpeo ſuſ ſicit. ff. de pe. bere. ut venuit. ſ. a quo. ff. ō admi. tu. q̄d ē de dē. ſ. ſi.

b Plene. ꝓpoſit ꝛ appellatiua: vt ſalte nomē bignitatiue: hic dicit ꝛcxp ſ talo crimle de dolo. l. nō oꝛs nagari. ff. de dolo. ſ. ſi. de dolo. ſ. ſi. ſ. i. l. ſi. Nomē ā ſi dy exprmi ſm bre. ex ſtatur. an ſit oꝛdinarius an delegatus: qz ſi delegatus: ē excōicatio illius exhibenda: ſine iurif dictionis delegationē: nō ſtatur tali excōicationi: de offi. bel. cē. ſi ita res ſi ordinario boc nō regnitur. Et p hāc litterā videtur q' nō ſuffi cat opponēs ꝑbare q' actoꝛ ſit ēxcōicatus excōicatus. Tū nō. offi. ō de offi. dele. prudentiā q' credit ſufficere ad excōicationē ꝓbādā: denūciationē. ſ. de ſen. ex. ſed. ſ. boc eſt la ſtra aperiuſſimis docuiſtis: ꝛ adde quod dicam. ſ. de ſen. ex. ſ. ij.

c Rem. ſ. excōicationem.

d Notionē. i. iudiciale noticiā. Nomē ſt notiōis ad eos ptinet q̄ iuriſdictionē nō bñt: ſi bit de quauo cā notionē ff. de re iudi. aut ſi tot i pn. Tñ nomie notiōis accipere poſſumus ꝛ cognitionē ē iuriſ dictionē. ff. de cognitionē. vñ expōe notionē. i. cognitionē: ē ſtpū ſuſt excōicatio. C. de ꝓba. ſolit dicēt. ber. q. vij. ſcant cuncti.

e Ato dicēt. li. n. ꝓbationū copia non debeat anguſtari. xxij. q. vj. q̄d ſi q̄ſtiō ſit illa exceptio malicioſe frequenter opponebatur: ēt odioſa ſto refringēda fuit potius q̄ laranda: ō de elec. tua in ſ. ſi. ſ. reg. in. odia ei ſuo concoꝛ. ad id ē. d. le. ſi. ſtpo. frequēt: ꝛ. l. de ſen. ex. ſolet. ſ. ergo nō bj probatiōne: tacuit. q. vj. vſ. plenq; ſi ſit ejus. m. q. ij. ſtin ꝛ. c. plaeut. Hoſtī ber. ſ. de ſ. ex. ſolet q' ſi ſine cā maioꝛ dilatio non debeat dari i boc caſu: ſi ei cognita maioꝛ dari poterit ex illa clauſula: ſiqua mihi tulta ſ ē. ff. ex qui. cau. ma. l. ij. ſ. ſed pnium veriuꝫ videtur q' maioꝛ cā nō pereat tuo adueſſariuꝫ. ē. ō pacta. ex ſtinuatione. Sed quereꝛ: Quare nō dātur bic. xv. dies ſi aut de reſti. ſpolia. frequenꝛ: Dic q' ſ dilationibus q̄ dantur a tare

f Dilatorio. qz ſemper excſat. tij. q. i. olim xx. q. iij. ꝓcdū'.

g Prouiſum. vlx. di. ij.

h Poꝛa. i. dilatoꝛie de boc ō de regu. in regu. conſulti in glo. ij.

i Ceſſatiuo. ꝛ tñ ēt p ciuilē iudices dy admun talio exceptio ꝛ fer nary forma que ſequitur: vt. ſ. de ſen. ex. decernimuo.

k Differri. ſi d ſi de boc. ſ. contu. finē .ff. ſi. cer. pcl. q das eſſe mauerint.

l Fuisari. cōtra id ē de apoſt. bebi tua ō. ſi. de offi. oꝛ. ut iniquantes.

m Irreplit. i. laten ter inuſit. C. ſi quis ſ de. exprima.

n Medicam. nō q' medicamia mor bio tē. ad boc. l. di. ut cōſtituerit: ō de iura. ca. cetep: in auten. hec conſti tuti. in o. pba. ſi. pn.

o Siquis. ved ſiq ff. de. ſig. li. ſ. i. vi ri ō. c. di. de elec. ge neral.

p Opponat. intel ligas i ei iudicare q̄s per ſuprioꝛa ꝛ ſteriora probatur. ſ. in. in vi p emptoꝛe poſſeſſoꝛium ſi dicatur dictus excōicatus excōicatio ma tonitael ab excōicato electus: tunc habitur cōpetens dilatoꝛie bz perit ius oppōnentis oppoſitāe nō probata ꝛ cōſueſcrbit: vt dilator tur nō petit: ad boc ō de pœna. ex ſtinuatione. Et die opponat cōzā quoq; iudice ordinario vel delegato excēlatiue vel ſeculari: ut ō tuit. ne lictigo dilationē' bnine dere. locū bere: ubi negatur iuriſ dictio: vt ſi dicatur ipſe rerū refrigit per excōicatiō: ē. d. le. refrip. c. ſi. ubi. n. nō principalit de actoꝛis ploꝛa vt bic quæritur: ſi de iudice iuriſdictione: ſi ſic dicere. dilatio locum non bz.

q Sēm. boc ſi dixit q̄ duplex eſt excōicatio. altera ꝛ ab aggēdo repellit. i. manet. altera nō. ſ. minoꝛ. iij. q. iij. engeldrud. ō ſi ē. ex. ſi quē ubi de boc. nō ergo ſufficit ſ genez aliqd. ꝓponere: q̄ dqñ bet ſpēs generis illi nō ſeqtur effectꝰ ad qđ ꝓponitur: q̄ nō ſi ali alterius dāno i certo nagaꝛō. ē. d. le. de refrip. c. ſi. dic ut quis ſ. ff. de iiur. pactoꝛ edixit. ſeuo videt qñ ḡlibet generio ſpeo ſuſ ſicit. ff. de pe. bere. ut venuit. ſ. a quo. ff. ō admi. tu. q̄d ē de dē. ſ. ſi.

r Plene. ꝓpoſit ꝛ appellatiua: vt ſalte nomē bignitatiue: hic dicit ꝛcxp ſ talo crimle de dolo. l. nō oꝛs nagari. ff. de dolo. ſ. ſi. de dolo. ſ. ſi. ſ. i. l. ſi. Nomē ā ſi dy exprmi ſm bre. ex ſtatur. an ſit oꝛdinarius an delegatus: qz ſi delegatus: ē excōicatio illius exhibenda: ſine iurif dictionis delegationē' bnine dere. locū bere: ubi negatur iuriſ dictio: vt ſi dicatur ipſe rerū refrigit per excōicatiō: ē. d. le. de refrip. c. ſi. ubi. n. nō principalit de actoꝛis ploꝛa vt bic quæritur: ſi de iudice iuriſdictione: ſi ſic dicere. dilatio locum non bz.

s Sēm. boc ſi dixit q̄ duplex eſt excōicatio. altera ꝛ ab aggēdo repellit. i. manet. altera nō. ſ. minoꝛ. iij. q. iij. engeldrud. ō ſi ē. ex. ſi quē ubi de boc. nō ergo ſufficit ſ genez aliqd. ꝓponere: q̄ dqñ bet ſpēs generis illi nō ſeqtur effectꝰ ad qđ ꝓponitur: q̄ nō ſi ali alterius dāno i certo nagaꝛō. ē. d. le. de refrip. c. ſi. dic ut quis ſ. ff. de iiur. pactoꝛ edixit. ſeuo videt qñ ḡlibet generio ſpeo ſuſ ſicit. ff. de pe. bere. ut venuit. ſ. a quo. ff. ō admi. tu. q̄d ē de dē. ſ. ſi.

t Plene. ꝓpoſit ꝛ appellatiua: vt ſalte nomē bignitatiue: hic dicit ꝛcxp ſ talo crimle de dolo. l. nō oꝛs nagari. ff. de dolo. ſ. ſi. de dolo. ſ. ſi. ſ. i. l. ſi. Nomē ā ſi dy exprmi ſm bre. ex ſtatur. an ſit oꝛdinarius an delegatus: qz ſi delegatus: ē excōicatio illius exhibenda: ſine iurif dictionis delegationē' bnine dere. locū bere: ubi negatur iuriſ dictio: vt ſi dicatur ipſe rerū refrigit per excōicatiō: ē. d. le. de refrip. c. ſi. ubi. n. nō principalit de actoꝛis ploꝛa vt bic quæritur: ſi de iudice iuriſdictione: ſi ſic dicere. dilatio locum non bz.

u Sēm. boc ſi dixit q̄ duplex eſt excōicatio. altera ꝛ ab aggēdo repellit. i. manet. altera nō. ſ. minoꝛ. iij. q. iij. engeldrud. ō ſi ē. ex. ſi quē ubi de boc. nō ergo ſufficit ſ genez aliqd. ꝓponere: q̄ dqñ bet ſpēs generis illi nō ſeqtur effectꝰ ad qđ ꝓponitur: q̄ nō ſi ali alterius dāno i certo nagaꝛō. ē. d. le. de refrip. c. ſi. dic ut quis ſ. ff. de iiur. pactoꝛ edixit. ſeuo videt qñ ḡlibet generio ſpeo ſuſ ſicit. ff. de pe. bere. ut venuit. ſ. a quo. ff. ō admi. tu. q̄d ē de dē. ſ. ſi.

x Plene. ꝓpoſit ꝛ appellatiua: vt ſalte nomē bignitatiue: hic dicit ꝛcxp ſ talo crimle de dolo. l. nō oꝛs nagari. ff. de dolo. ſ. ſi. de dolo. ſ. ſi. ſ. i. l. ſi. Nomē ā ſi dy exprmi ſm bre. ex ſtatur. an ſit oꝛdinarius an delegatus: qz ſi delegatus: ē excōicatio illius exhibenda: ſine iurif dictionis delegationē' bnine dere. locū bere: ubi negatur iuriſ dictio: vt ſi dicatur ipſe rerū refrigit per excōicatiō: ē. d. le. de refrip. c. ſi. ubi. n. nō principalit de actoꝛis ploꝛa vt bic quæritur: ſi de iudice iuriſdictione: ſi ſic dicere. dilatio locum non bz.

y Sēm. boc ſi dixit q̄ duplex eſt excōicatio. altera ꝛ ab aggēdo repellit. i. manet. altera nō. ſ. minoꝛ. iij. q. iij. engeldrud. ō ſi ē. ex. ſi quē ubi de boc. nō ergo ſufficit ſ genez aliqd. ꝓponere: q̄ dqñ bet ſpēs generis illi nō ſeqtur effectꝰ ad qđ ꝓponitur: q̄ nō ſi ali alterius dāno i certo nagaꝛō. ē. d. le. de refrip. c. ſi. dic ut quis ſ. ff. de iiur. pactoꝛ edixit. ſeuo videt qñ ḡlibet generio ſpeo ſuſ ſicit. ff. de pe. bere. ut venuit. ſ. a quo. ff. ō admi. tu. q̄d ē de dē. ſ. ſi.

z Plene. ꝓpoſit ꝛ appellatiua: vt ſalte nomē bignitatiue: hic dicit ꝛcxp ſ talo crimle de dolo. l. nō oꝛs nagari. ff. de dolo. ſ. ſi. de dolo. ſ. ſi. ſ. i. l. ſi. Nomē ā ſi dy exprmi ſm bre. ex ſtatur. an ſit oꝛdinarius an delegatus: qz ſi delegatus: ē excōicatio illius exhibenda: ſine iurif dictionis delegationē' bnine dere. locū bere: ubi negatur iuriſ dictio: vt ſi dicatur ipſe rerū refrigit per excōicatiō: ē. d. le. de refrip. c. ſi. ubi. n. nō principalit de actoꝛis ploꝛa vt bic quæritur: ſi de iudice iuriſdictione: ſi ſic dicere. dilatio locum non bz.

II

nolitas ed ꝓpo rōne fic. n. poterat. tit. iiij. ſ. ed ē minus dare: ſ facit quod rezam ſoler ſi de reſcrip. ſi q̄ſ. ff. de leg. l. Non eſt. vel dic ſm oli. boc ſi ſtatutum fuiſſ. q̄ de excōicatione hominis ſoler ſ deber fieri inſtrumen tū. ſ. de fen. ex. ſi medicinalis ſed de ſpoliatione nō ſ. ideo non eſt mum ſi longior ibi data eſt dilatio: ad boc ff. de pignoꝛ. l. ꝓbatur in fi. Sēy qua re ſalte in excōicatione ut. non ſlatuebatur. ꝛc. dico de qua non fu nullrumētū: immo ē neceſſe probare fa cium? De feidum eu. y idem facti diuerſu mentia no metiri non dyt: quod de mo bunc de alio. ſic ligi di ſ. de cōſti. tradato: matum: ex cura principa le non ſat prouidentia ac tonivel de pœna ſi patuo dixi.

a Computato. ſi. ō co. li. de reſti. ſpolia. frequenoꝛa ibi ede concordantiae de boc.

b Apertiſſimis. i. indubi tato ē claris. C. de proba. ſcianti. q. vij. quiquis et ſ. c. ſciant.

c Doamēto. i. inſtrumēn tis aut teſtibus ō de te. co.

---

penuenit. ff. de ſi. inſtru. l. i.

d Quod. i. quam excōicationem.

e Actoꝛ. originalis.

f Debuo. ff. quibus ꝓpoſita fuit exceptio: quauſq; ꝓcedatur in ſo cipalisde ꝓcu. audno.

g Taxatione. iuramento ꝓemiſſo de boc de bis que vt meuo se ci. c. ul.

b Condēnano. intelligas boc nili error probabili excuſaretur: ut ō de. ſe. facto ē. d. le. de cle. c. i. in fi.

i Iudici. per ſententiam non finitiad differentiam eius quod ſequitur. ſi. ſed ſi poſt.

k Poſſem. boc ſi dixit q̄ duplex eſt excōicatio. altera ꝛ ab aggēdo repellit. i. manet. altera nō. ſ. minoꝛ. iij. q. iij. engeldrud. ō ſi ē. ex. ſi quē ubi de boc. nō ergo ſufficit ſ genez aliqd. ꝓponere: q̄ dqñ bet ſpēs generis illi nō ſeqtur effectꝰ ad qđ ꝓponitur: q̄ nō ſi ali alterius dāno i certo nagaꝛō. ē. d. le. de refrip. c. ſi. dic ut quis ſ. ff. de iiur. pactoꝛ edixit. ſeuo videt qñ ḡlibet generio ſpeo ſuſ ſicit. ff. de pe. bere. ut venuit. ſ. a quo. ff. ō admi. tu. q

a Excipiat hoc forte timide eccliastico expeday de qua dicit est §.
b Repellere. si dare[n]t iudicio. si et si fuit ab ecclesia non potest abstinere. § prox. refugit.
a Cum quidē exceptio rei iudicate per ecclesiā. si iudicem admisit ḡ foro seculari t econuerso,
b Cognitio. z petitorio: q; hz regulariter de qua re audit cognofat pronūciet .ff. de iudi. de qua re. de ea posf. cū superiori. & hoc ē glo. vl ti ferdum cognoscit q; non. Sz audiuit. & bene facit. ratiōnabiliter. Nā in causa .v.q.iij. bz odeci.iij.q. vi. accusatus ca fi.
c Cōsuetudine. Hoc. p. cō factudo dat iurisdictionem .te. q. iij. cōquestus. & de fo. compe. cū continḡat. & ad. de. offi. ordinarium. & de fo. cōpe. romana cau. fi.
d De iure. de iure cogor fuit ecclasticus iudex inter laicos ordi. bz. iudic. dānus. de iurciurā. venientes. l. de. vel mo. c. vl. Ita in matrimonialibus z fpualibus cāis. de ord. cog. tua. & q. fi. fuit. le. cānz. t ecclasticus crimīaliter vel mixtus. de fo. cōpe. cū fit. & ca. de constitu. Sz de cī delegatur per iudicē secularē. & rap. in archidiacha. Sz per rescōnentiā. ad. q. vii. cuius. i agendo. Sz iter laicos qui sit de facultatibus ecclē fm quoddā. lxxxv. di. indicatum. vel vbi laicus iudex est negligens. & fo. cōpe. ex. t ālīmilia. z. cl. ex. subscriptos. vbi de. Et q; dicit de iure. fapple vel priuilegio oīcello ab eo q; illud t cōcedere possit. dā. n. nta. ēg. p. quinter. c. di. contra motum. de offi. ordi. duo simul.
e Iurisdictio. q; papa pat non bz. vi. de imu. ec. c. vl.
f Si imitti. t vbi. vl. idē. corpus fuit eadem quātitas. idē. uo fuit eā. petens dicit. ea. de. cōdicto plonaḡ. t. ille qui absolutior possidet tpe litis. ad. n. exce pitio rei indicate nō obstat. ff. de excep. rei iudicā. quemur. z. l. fr. z. l. fi. rem mobi. t. de. a. ad. uerfarium. pōt proponi hoc exceptio. ait. licet. z. pōt. de. l. hoc. fi. conte. ca. ubi. de bo.
g Expellitur. fic. ff. q. prox. l. fi. de. fo. cōpe. c. di. j. de. fen. et. decernimus.
h Judicata. co. cala quo de cōtractu. ide. uo bz. ad. iudicem. fecularē eo quitto pertinebat. vt. fi. cā. fa. consecrto. iudici.
i Judicū. it. in bio. n. canon. tollit legē. de. pferip. cū. fi. prox. li.
k Superiorem. nō. compellantur per ipsos feculares. qui tuerūt litiam. q; minor. i. minorem. tē. xxi. di. inferiores de ma. t. de. odore. xxi. di. tempe rator. Joannes an.
l Debita. arbitraria. ex. quo certa nō ftatuitur. de offi. dele. de. cāis. ff. de iure delibe. l. i.

a Episcopū. In pferipitōibus sufficit bona fide. uobi una cōe vel pfessionē nō ē ḡ pferibentē. alias ḡ allegari titulus. z probari. nisi fit pferiptio. vnius contrarij non exiftat memoria. hoc bic.
Tracta fut hec dere. de quadā extrauagāti greḡ. ḡ incipebat. ūmerabilis: de qua fuit mentione. ber. de pferip. fi deligens in ul. glo. in fi. ad. cuius declarationē ēt emanauit ē extra. q; dre. uo. modernū.
b Ecclesias. quo ad prospectatē z tura epalia.
c Decimas. i. quartam decimarū quē debebat epūs. ē. de quarta. vel pro quē ē. de. deo. qui.
d Regnū. alteri. ḡo. logitur vt ps per sequentia.
e Proponit. per exceptionē pferiptionis non fit licito contestatio. quod dic vt. bic. ff. co. li. de li. contr. ec. fi.
f Cōstitute. tīc. tūc cōe fuit pro actore. xvi. q. vij. cōe. bastlicet. ē. de quar tate. de dec. duobus.
g Legitime. ḡ spacio. xl. annoꝝ. Nō uno. n. non curris cōra ecclesiam. xvi. q. iij. quato actionis. ē. de quarta.
h Possessor. necessitate ipositā. ad idem. iij. q. ix. non oponet. vbi. bone statem. denotet. xxv. q. i. ca. vbi de boc.
i Titulum. cra allegationē z probationē titli fuerūt opiniones antiquo rū: z talen. pmo dixit Jo. cura. exceptio prescrte ēt allegari z. pbari titulū: fed nō cura. sospostia. Sed. Bdcit fibi dere. fi. bilig. ēt vbi no. ad dere. bndū de dec. rīdebat ēt vt ibi no. Alij dixerūt iter. cōpositiones. quas bit cōmuā cām ē ḡ nō. vt i pmis. ñ regrarur titulus fed i fcūdis. fic. z. ad. no. ff. li. fcruitus vē. ē. ḡ. quotumo. Alij. dixerūt aut quas agit ex pactōpōsito aut exapti. Sz agit. ut. xvi. q. iij. §. pōt. t. C. de pe scrip. xxx. an. ñ qp ōptionē. prescrte. bz titulus. pbare. Sī exceptor. ē. de pac. t. de. l. fi. fic. ff. de. fo. cōpe. li. vi. Sz nō. ñ. regrirur q; fit ius titulus vel tol q; dñiū trībuat. ad boc. ē. z. nemīnē ḡ meā ēt ē. z una cā te. de. li. finību. i ter odectoꝝ. de. ali qualis titulus. dat cām pferibēdi: z quo bc. ut. ff. co. li. diligenti.
l Titulū. ēt. dixerunt. z. bec fuit opinio gosfre. in summa bonau. ti. q; nō ēt necesse. pbari titulū. nīi ḡ pofficiat. p. bec. ad. p. pol. fol. xxc. C. de pe. bere. cog. vel. nīi fit pscriptio. ḡ pofficiat. C. de. p. ba. fine pofficiente. nīi fit ad boc. ordinatus. vel. ī. de proba. licet in boc cafu iudiq; bit. ē. ḡ. dec. dnā. Alij. dicebāt. q. oī. fufficiebat bona fide re. de. ē. ad. ordinādū. de. regrebatur. titulus. ē. ēt. dalgēt. bn. obtin. opīonibus relcatis tanc. qđ. ad. ber. ē. moderni. ñ. ē. bn. dalgētiq; ḡ. bic. approbabāt. opīo. Sz. objcio. ḡ. bere. tīa. z. cius. dñi. cio. potuus. fit de. vbo. ḡ. de. recip. ēē. nō. ḡ. dñi. cio. li. de. elec. cōmīsa. ḡ. poss. fm. boc. n. ōi. cafu. nec. fit. ecc. titulū. pbari. cui. ḡ. pscriptio. ḡ. per. fit. z. nec. fit. ḡ. pscriptio. ḡ. per. fit. z. nec. fit. ḡ. pscriptio. ḡ. per. fit. z. nec. fit

pena. ℣ſ.ſ. fin cõſtam ſimpli indicare dyſſed ſtomare ds cd fs allegata t̃ poſtate de boc.ti.q.vij. iudicet ꝺ de offi.ddc.paſtoralis. ℣.q. vero.

1 ¶ In gramen.cce tenũ quod regnitur et ſoum bẽat pena.

2 ¶ In iudaio.gd de arbore nõ aqua.I hec pena locũ in apoſ bẽeficiũ ſcõs gof. ſ. ber. q. nõpt de ordinãe ꝙ delegato ducti cantarit: ſ. hec pena: ſ. ſic poſſeſſionẽ ſ. reg.iu. ordi t.c. ſi pentecoſtẽ ſ. erit fm offi. ſi fit arbit cõpromiſſarii uocẽ cau ſi locũ audiat. ſi ſtatuta ſua ſ. legan ſuccedat. ad boc ſ. de offi. ddc.ad arbitrium et cadẽ róne dint offi. q. nõ ordẽ bac pena t audiore ud i mero executor locus bẽcesis ſ. bi ſi fint ut ſuccẽſſi de offi. ddc.ſup q̃ñam .ſ. i.c. ſuum.

3 ¶ Cũ per fozdeo. boc eſt quarum q̃ regnitur: vt lo cũ bat pena bec. Et dicit ſcrip fozdeo. ſi fec preoo timore vel odio nõ ſ. cor rupto fit. ſi cõ de bis ſunt ſuperius mentionem.

4 ¶ Officij. gd de bificio/ dixit offi. q. ꝙ pene fuit re ſtringẽdi boc ad bificia ſi cuiddã. ſi. papa boc re ſuſſici ſi expoſſet de dec. ad audiẽtã. in ſuſpẽſione ãt bonis poſſet bẽe locum q̃ ſuſpẽſus ab officio t a bẽficio. ſed dicit no. ſeium ℣. xxij. ti. poſſe bocez fact q̃ ſon ſ. o. li. de dec. q. ſpect q̃ no. ſ. ap. paſtoali ſi ſ. plenius i ſ. de pc. capitulo.

5 ¶ Annũ. ctanc indoabi dict. ſ. de dec. capitlo. ſ. cetrum. Quid ſi ãnno fuerit bibemũ/ dic ut no. ſ. de. ſ. ſ. de ſ. fig. quẽſuit.

6 ¶ Condẽnãdus. C. be pe. in. qui ma. iudi. vl. ſ. ſtamio eſt ut dic. ff. ſi iudi. ſi ſiluiſſa. ſ. ture auctũcp cõdẽnatur i tu ſiſti cuiuſ ſi cauſa criminalis pu nitur i cõſilianẽ. ꝓpte ſubſtãtiez: i cuiuſ nutturam: aut. uti. in. extr. li. iuriſ. ſ. ſigo it. Sũ ãt per ignorãtiã iudex male iudicauerit: tenetur ei ſiſ malefic in quãti bonis ꝛ equum iuſti iudicii. ff. de aa. ſ. extract. cog. ad. iuſt. de ebꝛ. que ex cauſa delic. in pain.

7 ¶ Equinio. officio: nec dixit de beneficio ſm offi.

8 ¶ Irregularitatio. de qua dicetur. ſ. de ſen. ex. cum medicinalio.

9 ¶ Et qa. irregularitate: aliaſ a quo. ſ. ſlaquco.

10 ¶ Per ſimũ. ct. n. de casibus reſeruationez. vi. q. iij. ſi quis ẽpo dãnatus ꝛ. de. de ſen. ex. cum illoꝝ. de boc de. de. ex. mandatis.

11 ¶ Si ſingũl. nec minoriu ſi de vno delicto plurez penas volumus irrogari: dignũ ſ. n. cõ. ꝛ. ita cõtinuat: facit q̃ no. de iudi. at ſi clericis in glo. pe.

12 ¶ Tot. I. in bcũ iuſticiã officij debiti humanam naturãq; ſ. pnormis eſt corrupture: ſi nec deus; timet: nec bominẽ reueretur: facit ſ. de cri. fal. c. i.

13 ¶ Dubitabit. ſ. ſi ſit appobata illoy diuoy decoꝛ: legas opiõ: qua diee bant i preallegatio. I. omnes penas bobere locum.

14 ¶ De apobatice. Dicere boc põt dui din quattuoꝛ ꝓncipaliez partez.

15 ¶ In prima pnemit diſſenõe: ſi erat iter ecclam ſ. federũ ſi cleroꝝ: ſ. obſeruãdo per ecclẽã ſibi factaz. In ſecunda ſi ſequit ibi: ſed ſi dicit offa. q. ꝙ pene fuit re ſtringẽdi boc ad bificia ſi cuiddã. ſi. papa boc re ſuſſici ſi expoſſet de dec. ad audiẽtã. in ſuſpẽſione ãt bonis poſſet bẽe locum q̃ ſuſpẽſus ab officio t a bẽficio. ſed dicit no. ſeium ℣. xxij. ti. poſſe bocez fact q̃ ſon ſ. o. li. de dec. q. ſpect q̃ no. ſ. ap. paſtoali ſi ſ. plenius i ſ. de pc. capitulo.

16 ¶ Annũ. ctanc indoabi dict. ſ. de dec. capitlo. ſ. cetrum. Quid ſi ãnno fuerit bibemũ/ dic ut no. ſ. de. ſ. ſ. de ſ. fig. quẽſuit.

17 ¶ Condẽnãdus. C. be pe. in. qui ma. iudi. vl. ſ. ſtamio eſt ut dic. ff. ſi iudi. ſi ſiluiſſa. ſ. ture auctũcp cõdẽnatur i tu ſiſti cuiuſ ſi cauſa criminalis pu nitur i cõſilianẽ. ꝓpte ſubſtãtiez: i cuiuſ nutturam: aut. uti. in. extr. li. iuriſ. ſ. ſigo it. Sũ ãt per ignorãtiã iudex male iudicauerit: tenetur ei ſiſ malefic in quãti bonis ꝛ equum iuſti iudicii. ff. de aa. ſ. extract. cog. ad. iuſt. de ebꝛ. que ex cauſa delic. in pain.

18 ¶ Equinio. officio: nec dixit de beneficio ſm offi.

19 ¶ Irregularitatio. de qua dicetur. ſ. de ſen. ex. cum medicinalio.

20 ¶ Et qa. irregularitate: aliaſ a quo. ſ. ſlaquco.

21 ¶ Per ſimũ. ct. n. de casibus reſeruationez. vi. q. iij. ſi quis ẽpo dãnatus ꝛ. de. de ſen. ex. cum illoꝝ. de boc de. de. ex. mandatis.

22 ¶ Singũl. nec minoriu ſi de vno delicto plurez penas volumus irrogari: dignũ ſ. n. cõ. ꝛ. ita cõtinuat: facit q̃ no. de iudi. at ſi clericis in glo. pe.

23 ¶ Tot. I. in bcũ iuſticiã officij debiti humanam naturãq; ſ. pnormis eſt corrupture: ſi nec deus; timet: nec bominẽ reueretur: facit ſ. de cri. fal. c. i.

24 ¶ Dubitabit. ſ. ſi ſit appobata illoy diuoy decoꝛ: legas opiõ: qua diee bant i preallegatio. I. omnes penas bobere locum.

25 ¶ De apobatice. Dicere boc põt dui din quattuoꝛ ꝓncipaliez partez.

26 ¶ In prima pnemit diſſenõe: ſi erat iter ecclam ſ. federũ ſi cleroꝝ: ſ. obſeruãdo per ecclẽã ſibi factaz. In ſecunda ſi ſequit ibi: ſed ſi dicit obla tiõe nõ ſuffe receptio q̃ cũ: quattuoꝛ ſi facie bat ad depoſitionẽ eius cui merat: ꝙ nõ ſũ bacibat ad ꝓuationẽ regni ſuciæ. In tria ſi ſequit ibi: non tam ꝓpte ꝓpoñ ab ꝓpoſitũ de ab ſolutiõ fauctez excõicat: ad licẽtã dicẽtis tibus dignũ ſ. excelſorum. etiamo ꝓtectũtur ſe ꝓnuſſurũ regno ſciæ. Et nota primo q̃ ſuperſtitiõe dicitur ſacro pãte cõcilio ad memoriã ſempit tãtoꝝ dnt de cõcilio ꝓtuo eſt ad bonẽſtate q̃ ad neceſſitate ꝛ fine ſine ui lẽcntia cõcilij ſuia pape ſufficeret ſ. imperatoꝛ ſ. quẽcũq; alius. xv. q. vi. ali nauibi nõ dicitur q. in cõcilio facta fuerit bepoſitio: ſpe. in. pleniudinem pſtatio. ij. q. vi. de. ceteroꝝ de ciuſpal. ad bonoẽ. ſ. ſ. fieroꝝ ex pedan qui audi core bebeni fm canonez: ꝓtiam ſuoꝝ bẽe debeant clericoꝝ. xv. q. vi. ꝙ

nullius de bis que ſ. a preda. nouiti: nil eſt cõſtactũ. Priaũ. c. li. de conſue. c. ij. papa vero nõ ſubiuntur canonibus: nec ab eis auctoritatẽ bybet contra ſ. de cle. ſ. ſ. ſ

bine ē q papa nō pōt eligerecūiꝰ fuo dīoc admoneatꝰ ꝺ ꝺce. venerabilē, qō nō eſt ecclēſie; q̄buo fiuc fint cathedralen ſue ſiersoeo ſtatuta ſ̄ ipſi ſi ꝺe ec. ne.p ꝺefenſo ꝺce. ſ̄ꝑb. c. ſi, unde tempoie lapſus ſuffiat q̄qua ſtatuta tē. ſi ꝺe loca. c. ꝓcuat. to. an.

[1] Abate fane ſ̄ infra. Zibbas ō bonefac. poſ ſe ē conuictu ſuo ꝓponēs loci ꝺe rofelī. ꝺe pdictꝰ mo naſteri iure ꝺiui uel q̄ꝛ. ē cui fuus ſini bus er largnīoc regio aragonie ad ipſū mōaſteriuꝫ ꝓtiere: pertipit adiudi cari ede monaſterio locus ipſumꝫ uoꝫ eunde amouer. ℣. Allegabat ip ꝑ parte ueſtra q̄ facta uobio do natio ꝺe pdictis nalida cxiſtebatqꝫ uio illa ſub ſarracenoꝫ tuc exiſtenti pſtatequ nō limplicit ſ̄ ſub cōdino ne fuere ꝺonata: uideſ ſi ad manuo fideli ꝺeuenuer. Zn quo caſu con ceſſio poterat ꝛ ꝺebebat here uigo reꝫ ipſi ꝺonationi reꝫ ꝺonatar. na tura uel qualitas ſi obſtabatꝛ ſalu

ꝙpte. ſ̄. notandum uer. alie. ſ̄. ſ. c. in ſi. ℣. Allꝫ ut tan. ꝺicit ꝙ ally fubulatas cuidā. ꝙ libellus alternatiuus nō reꝛpuatur non eſt ſtādū fm canonicam quātatem ad boc ſ̄. in ſi. c. ſi ſe nūdū ꝺicit ꝺe in tog. reſt. confitutione. ubi ꝺe boc ꝑ tinno. ſ̄. oſtī. ꝑ ꝓtī. ꝺe elec. ℣. relā. ℣. Allꝫ ꝺicunt ꝙ hic ſ̄ ſimulbino nō fuit obiectiū: bene fuiſſet repulſa talio petiō ꝓoper rōnes alle gatas ꝑ tan. glo. ſ̄ ſic intelligunt predi cam bene. conſti tuue. ℣. Allꝫ ꝺicunt ꝙ ubi actoꝛ iterrupt eſt ex facto alꝛ noſ tri ſilis ꝑbt impu tantis: a tmittitur alternatiuus libel lus. ſ̄. quoꝛ lega. ſ. l. ſ. q. ſi nōnun qs alias nonꝛ ſic ſoluit Sica. Ran fre. ſ̄ tmnodi aute q̄ubicūq; quis ꝑ babuiter ꝺubitat: non ſolum rōne a lieñ facultedē ꝑ poſ poſiti in eod libello plures ꝓponere actiones nec cogitur ꝺigere ē ſi fic nō ꝑtātur; ſ̄. ſic intelligatur dece. cōſtitutionalis ſi non eſt probabile bubaūdigere cogitur. ff. de tribu. q. i bereꝺē. ſ. ꝺigere: nbi plene ſ̄ boc: ꝛ adde quod ꝺicit ō co. li. ꝺe elec. ꝛ q̄ua ꝺuab. ℣. Allꝫ ꝺicunt ꝙ ly ſtle libellus uideatur ſ̄ua: nō eſſet; rei vendi. ē publicana non fut ſ̄ua fed ꝺuarū acti ad eundem finē ꝺebent eſſe ꝺuarū ad ſi actiū fuit mebe bebet eſſe ꝺuarū ſ̄ ꝺebent eſſe ꝺuarū ſ̄ ꝺebent eſſe ꝺuarū ſ̄ ꝺebent

f Diligenter. ff. q. ff. c. ii.
g Lance. ff. c. ii. c.
h Attendit. repetit quasdam ex allegationibus.
x Specialio. ut in casu nostro.
y Compus + loco. hoc vult dicere si peto rem ex causa donationis licet de tempore + loco non adiece rim; quia cum donationes necessario constituitur tempus + locus: nihil nō pos dentis potli. contesta. mi bi dicntur eadem res: ea certa donatione exposita erit nichilig cornelio loco + tempore facta. Si autem rem peto iure dominij vel qua fiibic etiam fi potli. cōte. nio aquiro: semp po me fentenia. ff. de re vendi. Si autem. i. respondo + ff. ca cum nullus specialio do / minij causa expresserim: non fiat ibi cōcomitantie cortonum loci + temporis: + ideo non efi tuis quo loco nō tempore dominium ante fententiam perunerit ad me.

a Conferetur, faltet do / natio ad iudicia ad alia causa expressa merito eo fetur inualida: quia in dubio regulariter pronuncia tur pro actore: fupra de probatio. ex literis: cum enim non fit probata non tino certo loco + tempore facta: fic fit dubium an ante li. contesta. nō potuit fa cere tacta/succumbet: fic i nialidem efi probare acto / ri caulam fine tempore. Et nota per hanc literam q tabellio in instrumento debet apponere locum cō tractus. Quidam tamen dicunt locum folum de consuetudine apponi cus de iure cautum non fit. Sed dic contra per hanc literam + per decre. fupra de probatio. quoniam ibi loca designando + certa: ad hoc. q. q. vij. libello g. C. de contraben. + committen. Ipsum. Ioptimam de tefti. et tenore: fupra qui fi. dixi fupra. per hanc. videz. q tefies deponit de loco/fupra de teli. cum caufam. + in nullius fuperiori allegatione fed per efi probatio instrumenti rum + teftium: de fide instrumen. cum ioannes. C. eo. n. in exercendis: ergo + tabellio confcribere debet locum. pactera fcite conficat instrumentum i lo co in quo non potuit.

b Constantia. locus + tempus.

c Deseptant. quod fatendū nō efi: ff. c. li. de renun. c. i. j. de here. c. ij. C. de fum. rei. hiemo.

d Expreffa. fcilicet quod eft quando actum efi causa expreffum: nemiē eō comitantia tempus + locus: et licet forte de iure ftricto id verum efiet: de eq tate dicimus contrarium. ff. ad. l. acquit. ta valneratus ad fi. + equitas fcrip ta regula pafcetur. C. de iudi. placuit ar. bo. de simo. licet beli. ca. c. per tuas. Joannes andree.

e Donorgari. ad hoc ff. c. li. de offi. bede. fi in cau. fo. an.

f Plosc. fur. pone exemplū. i. de re. permu. c. uno. ff.

g Dominabatur. q. di. fi ex alia causa agant rei indicate non obstadit senten tia. ff. de iudi. examinata. C. de pen. here. here. ditat. ff. de excep. rei iudi. fi ma fi. v. f. i. v. t. an eadem.

h Hoc igitur. vt. paro.

i Cum ab uno. li. et plurabus iudicibus uel arbitrio unus alijs poteſ tabus + mandantibus per unum arbitrium unum fieri fententiam: te net fententia: electio autem pronunciandi a eſt per verba fingularia. hoc dic. Debuisti dicere. bonus fuit: ex eo q̄ dicit lex q̄ ex plurib⁹ arbitrio aut omnes debent fententiam dicere: aut nullus. ff. de arbit. item fi unus. l. ſi. item fi placet. fed fatio omnes videntur dicere: cum unus alijs presentibus

rem mandantibus per naria pluralis numeri fentētiā dicit. hoc ideo tenebat accur. ff. de ar. l. ſicut. Jo. an.

k Judicum. ordinatorij uel delegatoꝝ: fe igitur hec equiparatio i ter iudices + arbitros: ad idem de offi. dele. uno delegatorum: licet interdum fit grandis differentia: ff. c. ti. c. vi. fupra eo. li. de ar. c. ij. cū fimilibus.

L

pediunt fepe pfecptant: aliter foſſa apparet quando actum eſt caula aliqua non expreſſa quando ad: uidetur negocia tali expediri com pendio: q̄s per quandam exactam fubtilitatem longo diſpēdio proco gari: peſertis cus nonnulla pro uti litate communi contra iurio aperi tatem ex contrario manifeſtudine to lerari noſcātur: unde idem cardina lis confiderans q ipſi abbas + con uentus de bonefac. nō probauerūt largiunem ſuper bio regiam legi me ſibi facta ex qua ſpeciabiter uoo impetere videbantur: ab huiuſmo di conundem abbatis et cōuentus inpenitiōe de mandato noſtro pre babito fratrum noſtrorum conſilio nos duxit ſententialiter abſoluen dos. Hoc igitur cardinalio eiuſ dem ſententiam habētes ea auctoritate apoſtolica pfirmamus.

Quidam octauus.

Cum ab uno arbitrorum: uel iudicum aliqs preſentibus et mandantibus ſcripta ſententia reci tatur: habetur pernde ac ſi ſimul et ſet ab omnibus recitata. Npotet tamen ut ea qui recitat: non utatur uerbis ſingularium numeri: ſed plu ralium: dicat: Hoc tales iudices ut arbitri pronūciant / hoc modi: ſi lcc' i electiōe feruet i q̄ ut

nūs college: qui ſi hoc poſſet cōmiſſent illi uices ſuas: nō ſolū in recitando: ſi etiā pnūciādo: in. ille uerbo ſingularium numeri ute ret. Interdū uī uerbū q̄s bōeſtate deſignat. xxv. q. i. c. i. vbi de hoc.

l Statutum. per hoc. n. verbum ſtatuo bi. pfertur diffinitiua ſen tentia: ſi de ſi. ſig. in bo.

m Electōe. de hoc die ut ō dixi de elec. fcut. ca. c. li. Sed quid ſi eos cōpromiſſa fuit i treo vt deberēt eligere: q̄ ſeccēdere i pſe poſſēt redire: ſi dicētes: q̄ cōcordauerunt i cōmferunt vna electionem t. p. nūciatione illius de quo cōcordauerūt: q̄ eligit tiā: alij duo refiſtit dictēs q̄ nō de illo: q̄ de eo fuerat cōcordati: Dnōt' an debeat illa duob' credi: ff. oth. q. b. c. q̄ines. dixit ſuffic. ff. ſo. i. ecclia. hoſp. plene eā tractauit: ſi de pba. thor: dixit ibi ſi iter cardiales obtinu ere cr̄ēdēda eſt illis duobus: ſi q̄ magis credendū ē duob' q̄ⁱ unū: + q̄ duob' credit bono ſenū pbetur: et fraus euitet: al' q pronūci ater: ſuper poſſet iuo fui fabrabere illi i q̄ē cōſet cōcedalſet: + q̄ facultas pobationi nō eſt anguſtāda: ut li. non cōe. q̄nit. q. m. poſſidē. + alio mō probari i quo caſu ſi iterdū benefico credtur. C. de teſti. in fi. + cōſpiratoꝝ: de teſti. co. c. vi. Ité cū de cō ſcia alicuius queritur: creditur uni ſoli. ſq; alter probari non pōt: de bonī. ſignificati. ſ. li. + ad hoc bñ facit ipſa decre. terio: + ſic bene intelligendā decre. cū dicen. de elec. vt ibi tres uel duo deponāt: + ꝑfectibus aliog + de ppaio. In ſimili videbatur. i. q. credendū eſt ter tio tāq̄ a duob' ad id officiū deputatoꝝ. ff. ſi mel. fal. mo. di. l. ſi de teſti. co. ſpirea: nec vī credendū duobus tāq̄ indicitur i ſuio teſtio nibus ſingularoꝝ. ij. q. ix. para de elec. cū dilectus. acu. cū dilecti. Ité videtur dū teſtificat de ꝑpio ſcor: ſic nō ſi de teſtē idonei. C. o teſti. l. oib'. iij. q. ij. ſ. ūt i cumiali. ff. ūt nullus idone': ſi negari ſi poſ qn ſit duo poſſint. pbare falte diffenſū teſtī. q. ipſe fuua pnūciō nō cōſenſerat i illū: nec de illo fuerat ordinatū: cōſtāt ſi ē tutum ad hoc fraudeo cuitādū: q̄ ipſi cōpromiſſarij bēāt tabellionē: + ferbi

N

faciant publicum inſtrumentum quomodo deliberant: + oxtinant de tali eligendo: + cōmittunt illi ſocio: vt eligat. + pnuncietur ipſi idem ſcribant + ſigilla apponant: vt ſcriptura + ſigillā obuiēt ꝑrari tur afferenti. i. q. vij. faluberrimum. xxvij. q. i. olo famine. C. ō non rum. pe. aut ꝑra qui ꝑpriā. Querebat ſi ita eſt. an ipſi cōpromiſſa rijter. quo diliberat

c Et mādandū. ergo ſi alij pofſet eſſent ſed non mā darent ſcribere: ſuf ficit ita ē: ſcriptus. ff. qui + a quibus. l. poſſeſſori. vi. q. iij. ſcriptum eſt: et ſic tantummodo nō habetur hic. p. mi datore: fac. ſi. dere. urio in qui tacet: + q̄ ibi dixi: nec. n. ſi ſtētiq. pcedit ratiōabus: + licet i alijs actibus de b. ct. q. ij. c. i. ſi ō bſ que ſi. a pacta. cum uoo: caute ergo fa ci ō poo quo lata ē ſtia ab uno ſolo recitata ſi de ma dato aliouꝝ poſſit fidē facere fcut de ſnia: + facit q̄ nō. ſi de offi. dele. cum in iure.

d Scripta. quod dic. ut. i. c. pnoi.

e Dpotet. neceſſi tatē ipotat: alias .n. ſi per uerba fin gularia numeri p nūciaret bñrī locū alle. ſi. tē ſi plures: quod nec. ingligat

ſus college: qui ſi hoc poſſet cōmiſſent illi uices ſuas: nō ſolū in recitando: ſi etiā pnūciādo: in. ille uerbo ſingularium numeri ute ret. Interdū uī uerbū q̄s bōeſtate deſignat. xxv. q. i. c. i. vbi de hoc.

l Statutum. per hoc. n. verbum ſtatuo bi. pfertur diffinitiua ſen tentia: ſi de ſi. ſig. in bo.

m Electōe. de hoc die ut ō dixi de elec. fcut. ca. c. li. Sed quid ſi eos cōpromiſſa fuit i treo vt deberēt eligere: q̄ ſeccēdere i pſe poſſēt redire: ſi dicētes: q̄ cōcordauerunt i cōmferunt vna electionem t. p. nūciatione illius de quo cōcordauerūt: q̄ eligit tiā: alij duo refiſtit dictēs q̄ nō de illo: q̄ de eo fuerat cōcordati: Dnōt' an debeat illa duob' credi: ff. oth. q. b. c. q̄ines. dixit ſuffic. ff. ſo. i. ecclia. hoſp. plene eā tractauit: ſi de pba. thor: dixit ibi ſi iter cardiales obtinu ere cr̄ēdēda eſt illis duobus: ſi q̄ magis credendū ē duob' q̄ⁱ unū: + q̄ duob' credit bono ſenū pbetur: et fraus euitet: al' q pronūci ater: ſuper poſſet iuo fui fabrabere illi i q̄ē cōſet cōcedalſet: + q̄ facultas pobationi nō eſt anguſtāda: ut li. non cōe. q̄nit. q. m. poſſidē. + alio mō probari i quo caſu ſi iterdū benefico credtur. C. de teſti. in fi. + cōſpiratoꝝ: de teſti. co. c. vi. Ité cū de cō ſcia alicuius queritur: creditur uni ſoli. ſq; alter probari non pōt: de bonī. ſignificati. ſ. li. + ad hoc bñ facit ipſa decre. terio: + ſic bene intelligendā decre. cū dicen. de elec. vt ibi tres uel duo deponāt: + ꝑfectibus aliog + de ppaio. In ſimili videbatur. i. q. credendū eſt ter tio tāq̄ a duob' ad id officiū deputatoꝝ. ff. ſi mel. fal. mo. di. l. ſi de teſti. co. ſpirea: nec vī credendū duobus tāq̄ indicitur i ſuio teſtio nibus ſingularoꝝ. ij. q. ix. para de elec. cū dilectus. acu. cū dilecti. Ité videtur dū teſtificat de ꝑpio ſcor: ſic nō ſi de teſtē idonei. C. o teſti. l. oib'. iij. q. ij. ſ. ūt i cumiali. ff. ūt nullus idone': ſi negari ſi poſ qn ſit duo poſſint. pbare falte diffenſū teſtī. q. ipſe fuua pnūciō nō cōſenſerat i illū: nec de illo fuerat ordinatū: cōſtāt ſi ē tutum ad hoc fraudeo cuitādū: q̄ ipſi cōpromiſſarij bēāt tabellionē: + ferbi

II

cenſeatur cuidentius vnica: + cōmu nicet ab vno uice oium: fue pr cō pounūciū fue per ſcrutiniū, pceda tur electionis. ꝓuitatio per verba ſingularia numeri faciendā.

Idem.

Si ſententia diffinitiua poſſit ſcripta fuerit: debeat a iudice non ab alio de ſcripti recitatoꝝ. ꝑter rea illaq̄ nec nomen ſententie merea tur habere nec ab ea ſit appellaꝰ ne ceſſe: ep̄iscopo tamen: quem ꝑpter dignitatis pregrotatiam amplioꝝ conuenit honore fulgere: ſententias

ab eo ferendas licebit ad inſtar illi ſtrium perſonarum per alium recita re. Sententia quam ſcriptam edi a iudice litigatoꝝbus non recitari: vel quam ab ipſo ſtando non fcdē do poſcerri contingit: nullius eſt pe nitus momenti.

Hinc. quartus in concilio lugdu nenſi.

e De appellationibus.

Quoniā nobis ē literis minu erer a laboriꝰ reiurare ſubiectos. Sācimus igit vt ſigo i iudicio vel extra

ordinaret. ff. de offi. ꝓcon. nec quicq̄. ſ. de ꝓplano. C. de ten. ap. l. ſi. fed q̄ indicando. + pronūciando omittatur ſcripture neceſſitas nō poſ ſit dotcoxo conſilium: q̄ inder in ipſa ſententia dicat in bis ſcriptos. C. de teſta. auf. hoc iure. C. de ſi. inſtru. contractus. C. dicit quidem alter latam ſententiam non valere. C. de ſen. ex peri. re. l. ij. + vī. quod non eſt verū: ſuffi cit enim q̄ ſcriptura ſit in cur. C. ſi teſta. l. ſi quis. + ff. ſi. antiqua. + ff.

f Edā non cures ſi aperta ſit vel deaſtat: + babeo boc. C. de fen. ex. pī. re. l. i. q. ſ. pra. l. ſi. pro. appellato ibi ſolutur. ro. an.

g Stando. in caſibus in quibus. ꝓcedit ſimpliciter + de plano ſine ſtre pitu + figura iudicij: de ut in de. be ver. ſig. fepe circa fi. glo.

h Secondo. federe enim debent iudices non ſolum cum diffinitiue pnun ciant: ſed etiam cum eo que agitur planam cognitionem deliberat. ff. quis ea. in. bo. pof. l. i. q. ſ. dico in aut. et ab illudtra. t. dum ſuper eo fant. ſ. fici mus igitur colloc. ex l. aug. de iudi. ſ. fedebunt. ff. ſi. ſ. q. i. patrono ibi fedeo me indicare. ff. ii. q. iij. ſ. q. pcedote. Quid ſi fedebat in alia turri vel palatio: + parco erant inferius. Die q̄ malet ſententia: poſſumus in tuiōem fibi loq. puidere: ſi fore timebat: ar. de ſpon. cum ſoum de elec. bone. ti. ff. de acquir. pol. l. q. meo. ſ. ſi. in editor: + ar. C. ubi ſena. ud da. Lili. ante medium ad boc. ff. c. li. de of. pde. c. ſtaminum. ti. 2. de here. c. ti. + de pof fumue dicere ſi eo qui ſuper equi fedendo nobis ſententiā. C. de ſententiis ante arbitrum non evidet federe iudex tamē ſuas federe. ff. de. ſ. ruf. pse di. q. fella. de bomici. dilectus. c. ſignificatis. Alij cōtra. C. de fen. + ſtorlo cu. platam. ij. q. vi. ſ. duffinitiua in fi. an. iudex. n. non videtur federe ſi basta ri. C. de. cuius cui man. + uniſim. l. bonoxan. Et nota quod ſi de fedēdo intelligit doctores q̄ iudex in fede ſua federe debet + nō ſtare unde quid ſi in colo boleret q̄ federe nō poſſet. Item quod ſi ſupra fede nec fedet nec ſtaret fed tacere: ſtatio forte fuit de mente iurio q̄ federe intelligatur: ſi ſi in fede ſua de plano indicando: quoc dicit modo ibi mortur: tamē ſpnum tene qua minime fit mutāda: que interpretationem certaꝝ ſemper babuerunt. ff. de leg. I. minime. io. an.

i Dnonot. ut q̄ nec ē appellare neceſſe. ff. ꝓvi. ff. ſi.

k Quoniā nobis appellatio ad papam iudicio vel extra appellaſ ti in ſcriptis: + cauſam exprimere + apoſtolos petieſi vult + pte ti appellatus ſnopoloo ſe nel. p. procuratoꝝ inſtructos ſup ſnopali accedere debent ad papam: in appellationibus a ſin tentia diffinitiua interpoſito nil mutatur. benum appellāt: + appellato cō ſtruendum non ſtruendo imponitur pena. Et ꝑpt quinti dicre. ſ. iui. par tes. In quarp pena ponitur conſtitutionoxa cā. In tenia ipſius declaratio. In quarta non ſeruātur pena.

l Dmuere. fic. ff. ſi cer. qo. apudam eſtunaeurat in ſi. de reſcrip. nōnulli de bo. + contu. finem cum fuis concor.

c Subtectoꝝ. ſi. in pomio buſ libri + de offi. le. ſi. + de of. ordi. ſi. litigātes.

d Ded extra. boc debet intelligi q̄ extra iudicium appellatur ſi a iudice quod patet per idquod de appō ſequitur fm mino. ad boc. Et hoc que in appellationibus: ibi enim exceptuntur ſed alias non ex? + ſic ſtmo ſi iuderur fub pcdēbus. ff. de penu. le. l. nam q. ſ. fi. + fm boc q̄ō. dicit interlocutoxia: ad acū iudicialem referat: q̄ dicit grauamine: ad actum ex traiudicalem referat: tamen per iudicium illatum. Sed alij contra dicentes cum appellatur extra iudicium eam ſi non a iudice ſeruari debeꝝ. iur. e.

k

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Biblioteca Queriniana Brescia.

concertationi.ad id quod dicitur de aplo:¶Audiatur id locum habere qui do in iudicio appellaturad id quod dicitur de. v. bio que rideatur q illa non è exceptionum determinatio ad presentis quedam: c hoc è tutius: tenet hoc ber.ō. de dec.cōsideranimus in fine glo.

c[] Interlocutoria. Pa tuo nouum:appellātem ab interlocutoria debere in scripto appellare: t equi par mur appellationi inter posite a definitiua ex inter allo vsp.ad.x.dico tunc cum est appellandum in scripto:sed si in continenti appellatur:sufficit vna ao quod ei pacopinius erbiden. In quibus appellātibus causam expri mat z cur appellatio non sit admit facvel si appellationi fosan ex spe riodo recurrentia sit delatum. Ipoll hoc appellatou fcēm locorum di ffantiam pofonarus z negoci qua litatem tempore prosecutionis idul to:si voluerit appellatus z petierit: principaleo persone per se vel per p curatozes instructos cum mandato ad agendū:t cum rationibus z mu nimento ad causam spectantibus accedant ad fc.ap.sic parati:vt si no aliqo cancat penam.ff.ā.pp.c.i.io.an.

p[] Indulto.a iudice a quo è appellatū:de quo dic.ut.ff.co. tu. cum fit romana.

q[] Patent. quia nō fafficit.q. boc gerat in mente:nili boc exprimat ore.ff.de.v.ob.l.quicgd affringendū. Et nō. q fm tuā sententia aut recipiebatur appel latio a iudice:vel a parte aut non: nec ffanabat' termin'. In fecundo casu fufficit mittere po curatorez ad impe trandum z contra dicendum. In pri mo vo mittere pos curatozem ad pfe quendum causam appellationis:fed de principali nil dicebatur per antiqua tu raibodie ārī boc pent appellantez

L

bio vifum fuerit expedire finito ap pellationis articulo nel de partium voluntate omittēspocedatur in ne gocio principali:t quicunq de mā to poterit z debebit: hoc quc in appel latiobus a diffinitiuis fentēcijs inter positis antiquitas ftatuit non mutā tio. ¶ Ab fi appellatur que pmifta fuit non obstāet reputabatur non appellatez.t ad pncipio iudicio redi bit cramē in expenfis legitimio con dēnandus. Sed āt appellatus cōtep fcrit boc ftatutū:ci tangis in contu macem tā i expēsio qs i causa:i qua q̄ ma ure permittur:procedatur.

¶ Iuthum fit equidem:ut in cum in ra insurgāt:qui nō z iudicem z par tem eludit. ¶ Dem in eodem.

tuo confutinonio penao cuitare volueritt:fe addat folum ifta con ftituto z non derogat. Sco contra.ō.c.qua fronte vbi boc videtur esse in optione appellandi. So quidam exponunt ibi fi maluerit adueriarius.f.appellatuo. Alij dicunt illud conectū per iffud. Alij q̄ dicere.illa dat optionem appellandi ad quē appellare vult: nō an vult principalem causam ad iudicem appellationio deferri.vel dic q ibi datur optio an velit coram eo ad quem appellauit litigare.vl delegatum principalē causam de mādare appellatori ibidem.

r[] Per se.non datur optio:vt personam trabere possit:fed causam vnde ifte vel quod fegtur:non referat ad potestatem appellan.fq appellatuo.io.an.

s[] Quamuis.i.quilegio vinfirmentio z omnibus bis: per que potest causa munire:fupa de do.t contu.ff.de.excti.cupiebo fupra eo.d.

t[] Iuuito.p appobationem vel cassationē appellationis:quod ff officium iudicis ap.ii.q.vi.ad fi. Jo.an.

b[] Omisso.quod non possit archipiscopus:fupra de fo. compe, romana.i.rubo.

c[] Antiquitas.reuerendo.ō.de trāfa.quanto.

d[] Manut.Cp appellano in eo appellationis causam non tenea tur expimere:fed sufficiat dicere appello ab illa iniqua fententia.et iudex debet appellationi deferre:t poteſt ftatuere terminum appel lanti ad appellandum.prequndam.e.t.cū fit.

e[] Demuffa.iuncta.ff.de ff causam appellationis non expaffit t ferip tum? apoftolos non petut.t mftruendo non venit ut hic dicitur.

f[] Condemnandus non debet condemnari. Unde dicit ofto. q tudex principalis cauſe habet condēnationem facē. Sed dicit q ti iudex appellationis ipam pōt facere.f.e.cum appellationibus.i. rū.in fi.

g[] Contempferit. Quare boc dicit:cum in voluntate appellantis refideat re iel non re? Doc intelligitur fcilicēt bet. cum appella tus boc approbauit:fcilicet eū voluerit coram fuperiore cauſam pa fcq. Sicqtur poteſta no ferauerit boc ftatuti.i. fi inuat inftruc tus vt debet:contra ipfum tanqz contra contumacem procedetur tam in expenſis qz in cauſa. Et quidam procedatur cōtra contuma cem reum vel actorem li.conf.vel non conf.vel quali conf, plene no ō.de eo. z contu. put.

h[] Procedatur. per illum ad quem eſt appellatum. ff.c.fepe et.c. per tuos: nec eſt mirandum fi talez talez puniuntur: tuſtum eſt et cetera.

i[] Imo.ō.cū principio.

k[] Iudicē. qui appellationem recepit:t terminum aſſignauit.

l[] Partem. que venit ſtatuenda coram papa.

m[] Eſtadū.qd reprobat.ff.de al.mu.indi.ca.fa.ci.de poſtu.pcla. bono.ij.ſ.nec nocebat.ff.de iudi.ſi petat.

n

L

Egitima.iudex qui reuocatur:ſtatuit competēto tempore ar bitrio ad finiendam cauſam:quo elapſo ſi finita non fuerit:ſ pncipali.pcdit. Emanauit ad fappellationem decre.ō. de offi. dele. ſuſpitionio.io. an.

o[] Legitima.de veritate cauſe non dubitatur:quin habeat arbiter cognoſcere. Sed quo cognoſcet:an cauſa ſit legitima? dicit:idem arbit: vt nō.ff.c. ci ſpeci ali in.vij. glo.

p[] Judicem.ad ot dinarium vel dē ganis a papa. ō.c. cum ſpecialis de of ſi. dele. ſuſpitionio. Si autem eſt dele gatus ex ſpeciali pote ſtate:non officialis : vel cēnt plures delega ti cum clauſula: q ſi non oēs:t mus erbio reuelatur:t non tur ad arbi troq; dicit ut no. ō.c.ti. de of. dele. ſi contra reum: t co ram ipſo iudice q reuelatur:dandus t ibetur reuelat riuo.ō.c.ſecūdo re quirit. C. de iudi cijs apertiſſimi.

Legitima ſuſpitionio cauſa cō tra iudicē affignata:t arbitria a partibus ſcōm formam iuris elec tiocqui de ipſa cognoſcant: ſepe cō tingit:q ipſo in idem conuenire no lebūs nec terni adnocābus:cui quo ambo vel alter eoum ,pcdat ad decifionem ipſius negocij vt te nentur:iudex ,pferat ecōmmicati onio ſententiam cōtra ipſos: quam ipſi tum ,pter odium tum ,pter fa uorem partium diutius vilipēdūt quare cauſa ipſa plus debito protra gatur:non ,pcditur ad cognitiones negocij principalis.q[] Clolētes igi tur modo buiuſmodi neceſſarium adhibere medela:ſtatuimus:vt ip ſo iudice ſic ſuſpecto per arbitros per iudicē competēs ter minuo pcfigatur:infra quem i ides concurrant:vel tertius concorditer aduocent:cum quo ambo vel alter eoum ciuſdem ſuſpitionis negoa cum terminare ,pcurēt. Illoquim tudex er tunc in principali negocio procedere non omittat. ¶ Dem.

q[] Somam iuris.ff.c.eum ſpeciale:t non beneficit de laici tales arbi tricqz cum habeant teſtes compellere: t alia facere que ,pinent ad bunc articulum:tales ſpirituales iurifdictio non cadent in eos fm ber.ad boc.xxvi.di.bene qdm de indi.diſcernimus. Item non be debet eſſ ſuſpect:aliqs poſſent ſicut iudices recuſari. Item nec debet eſſ multum remot.ō.c.ſolo requirit z.c.cum ſpecialis. Item debent eſſe in loco competēti:non vbi poſſit haberi copia pontificum . ō. c.ſi. de reſcripto.ad Rotam.

r[] Cognoſcant. t pronunciē. ff. de iudi. de qua re.ō. de cauſa poſ. cum ſuper:t infra patet.io.an.

s[] Proferat. quod pōt.ō. de of. dele. ſuſpitionis.

t[] Odius. cauenat talez arbitri iuris a pena .ō.ti. pri.c.i.licet arbi tri cognoſcātfari illi timere non debant:vt dixi dixi.

u[] Cliipendant. z ex eo magis ligantur.ō. de ſen.ex.per tuas.

x[] Ipſa. ſ.recuſationis.

y[] Dolbo.ō.c.li.de excep.pia.

z[] Per iudicē. ipm recuſatū ordinarij vel delegati. Cōtra. ō. de of. dele.ſuſpicionis. So.illa cōmgit illas fm ber.z fic.o. reuolauit ad a.id ē boc extremum tue ad illud q̄ olim erat ante erat pure. ſuſpitio nis. Sed nec p hoc dicta non cōmgit illa. Illa enim pure.loquī in termino partibus aſſignando ad ,pbādum.t,pari que ſuſpectes vult ,pbare:quem nō qui recuſatur:fed arbitri aſſignare debent: vt ibi. Illa logtur in termino aſſignato arbitrio ad cauſam fuiēdam: quē non arbiter fed iudex recuſatus debet ſtatuere.io.an.

a[] Competēs. q ſi minus competētem terminū aſſignaret:locus ē ad appellandum.ō.c.ad hec.de appella.

b[] Illoqn.Cli dapſo termino nōdū ſit p ipſos negocīū terminatū.

c[] Omittat. videtur q̄ ,ſtitutio illa fit vniqua:ſic.pbo. Pone q̄ in dex in veritate ſit ſuſpectus ſuſpicione que ,ponitur ,pra ipm:arbi tri fauore partium vel partio nō finiunt negocium in termino iudex ,pcdit in ,pncipali:ſic inuoluter ,pponitur reuſatio . Quomodo ergo fiet cum bic compellatur coram iudice ſuſpecto reus litigare? Dicunt quidam q̄ pars petet a iudice:vt ſcīos acta coram arbitris negocium finiat: ad boc.ō. de teſti.pfitata:t ſi male ,pnunciauerit: appellet.vel dicēs:ſi arbitri nolūt,pnunciare:vel male ,pnunciāt ap pellandum ē ad pam.ō.c.li. de of. dele. ab arbitris. io.an.

P

Omuna. Duuus dicere.ff.ſiut partes:ſicut ſunt.xi.cuus dic ta. Pannum q de officiali epiſcopi non ad epiſcopū:ſed ad epiſcopum appellatur. Secūdum:q de fubdito epiſcopi ad ipſum ſi ad archiepiſcopum appellatur:nil aliud eſſet de conſuetudine. Tertium q archiepiſcopus cauſam appellationis ad epiſcopum tranſtulit non debet cōmit tere:vel partes citare:nili in appellationibus probabilis cauſa ſit expreſſa. Quartum:q ſi negatur per ap,negocium non habuiſſe locum in appellatione epiſcopum iudicē ſuū,pcedere:nili pauca de deuolutione conſtitent. Quintum:q ſi dicitur: ex iniuſta cauſa appellatum i biberi non poteſt:nili ſua recepta ap,pbabilicinari poſt cognoſcere ſi cauſe ve ritate. Sextum:q licet ſi catur appellatum a bffini tuam:tū cauſa,pbabito a iuri ce quo de boc cognoſcere ceperit:poteſt inhibere ne ſententia executioni māde tur. Septimum:q archie piſcopus in tertiam perſo nam poſt inhibitionem ſi am in cauſa per ap. delata ad ipſum aliquid innouā tem iurifdictionem exerce non poteſt. Octauum:q archiepiſcopus appellē in alijs cauſis a iurifdictio ne epiſcopi non poteſt cri mire. Nono dicitur:q ab epiſcopo in quibus cauſ iurifdictionem temporalem habent:ē iure debet ad archiepiſcopum appellari

nili ſpeciale ius aliud indicat. Decimo:q cenſuram eccleſiaſticam in appel lantem polatam per epiſcopum archiepiſcopus reuocare non poteſt: nili partibus vocatis ē de cauſa legitime cognito. Undecimo t vltimo dicitur: q ex quo archiepiſcopus pronunciauerit male appellatū ante finiam: tunc debet cam ad fuffragancū remittere.

b[] Generaliter. Mota per hanc litteram:q officialis eſt ordinarius non ō legatus: t ſic eſt repetebata opinio.qd.qui no.in ſumma de off.ve.§. Item debitare:q officialis epiſcopi delegatus ē ordinarius:t ob boc dicitur de epiſo ad epiſcopum eſſe appellandum:t boc dē videbatur tenere ber.ō. ne pcda.vn.fu.c.ij. in glo.ij. vbi dicit:q epiſcopus non poteſt de iure ordīa rium dare cled folum pancepa nd ler. Sed dici poſſet:q per bo no negat officialem eſſe ordinarium:quia dici poſſet:q habet a lege. Undedicit ber, bic t innocen. t alij. t omnes no. officialem ordinarium eſſe.quod ex boc dicto neceſſario condudatur bic:t poſſo boc tut dici.ō.de of.vicar.licet ad boc.ō.de of.vica.fua in aud.de iudi.circa principium colla.vi.ō.

c[] Idem. non tamen per omnia:ut.ō.de of.dele.ſi pra vnū.ſ.vltimo.

d[] Suffraganeos:ſi ſi ſtuctado ētq; appellari poſſet ad eos:vt.ō. de eo fac.c.ij.c.li.t vide q̄ ibi dixi.

e[] Ad teiplos. quod eſt non poteſt. Appellatio enim eſt de minosi ad ma iorē z cetera . Sed autem appellatur de officiali ad epiſcopum:non appella tur de minosi ad maiozem:nimmo de eodem ad eundem:ſic non poteſt di ci appellatio.

f[] De ture.q.d. de ſtuctadine poſſet ſecus inducī ad boc.i.c. pri. t boc te net modernus:q ē falſū:ut.ō. de ſpiac.c.ij. vbi de boc.

g[] Curiam. nili appellare velit ad papam:ad quem omiſſo medio appel latur.t.q.vi.ad romanā.c.fq̄uis:t dicit:non ē legato.ef.de lega.c.t vis de boc.§.ij.vi.c.ij.fraus fm.Iff.de ap.l. imputatos.

h[] Prelatus. qui iurifditionem habent: quod dicit.ō. de of.ot. cum ab ecclesiarum.

i[] Curiam. remeti. de qua.ō. dixi.

k[] Conſuetudine. que iurisdictionem.ō. de fo. compe. cum cōingat.ē.e. li.c.n. romana de of.ot.romana t boc eſta poſſumus iudicare.ō. de ſpō. referente de no.op.nil.ſignificabus. Ide ſi de fundegio cum illa fuit pars ff.q.iij. quedam.ō. de of.ot. dixi ſi.n.§.vij.

l[] Qui pro tempore.q.d.ſtud non eſt tue ſpeciale t perſonale quod certū quatur ci plonasimo pcntiā ē.ō. de trāſact. de cetero. t in alijs archiepis ci ferabūt ē.ō. de of.ot.romana ad fi.

m[] Diffinitiuam. quia in appellationibus a diffinitiua non eſt neceſſe cām le.t.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Milanti. Progetto Duerinana Brescia.

expimere tert dict. ff. de. cond. t ff de hoi non baberet locum quod sequitur.

n Item. t si ctauerint impune nō parebit. ff. de iurisdi. o. inde. l. vl. t boc intelligas vbicūq; quis citatur ab aliquo: t constat q citatus nō é de iurisdictione citantis: non tenetur comparere: nisi q talis citatorio expimatur: per quā apparet illum iurisdictionē habere: si vera sit illa cā. ff. qui fanisdare co. l. in vero. ff. d. re. l. t. In dubio melius é comparere. xxiij. q. i. quito culpatur. ff. de iudi. fiquis ex alieno: et ad de. qđ no. ij. q. ij. q. de acqu. vendito.

o Expēsa. dupliciter pōt intelligi. Q archiepiscopus nūl vltra in appellatione expēsas. pbabilem causā: nec citabit nec cōmittet: nec de expēsis in citatorio vl cōmissionē in cōmissis: cum propōnatur: iudex nūs fuit ip sio constituit: causam ipsas ad eos totaliter fuisse delatam: prohibere ne in illa vel ne ad executiones pro eo dat tur sentie non pexfumant.

Cōsi obiciatur: ex inuitu cā fui minno legitima ante sententiam ap pellationem interpositam exinsse: t ex eo non esse appellationem bu isinodi admittendam: nequcunt p dicti archiepiscopus vel eius officiales probibere procedatur in cā nisi fuso appellatione recepta velut emissa ex causa. pbabili cognoscere incipiant de cā buiusmodi an sit ve ra. Si ät post sententiam in cabibus a iure prohibitis vpote a sententia super manifesto: t notorio crimine vel de quo quis in iure cōfessus est: titur. pmulgata: vel confimilibus ap

pellatum fuisse dicatur: posfunt: ne sententia executōni mandetur: posfit ēs cognoscere cpetent: verum bt re cpaenda: vel non appellato ab ea interpositacibbere. C Jn aliū quo qs qui circa rem de qua inter appel lantem t appellatum controuersia vertitur: aliquid pōt eoaum imbibi tionem attentationem valent oc asio ne buiusmodi iurisdictionem aliquā vendicare. C Cum vero io qui ad remēdum curiam super aliqua cau sa vocem appellationis emittit nihil hominuo i causa aliuo ordinatu fuit iurisdictioi fibicuiatur remedi. archiepiscopus vel officialis ipsius nequ qs iurisdictionem ipsam in aliuo ipe diantur ab eisdem ordinarii pote statē totaliter erimāt taliter appel lantes. Debet ät ad eos ab epis pitate pminere super eāde in quibuf ipsalem iurisdictionem exercent: nisi forte de conclusionibus aut pmissis fuit ure aliuo ipsaliter appellādi ad aliuā: appellari. Sēluo quoqs ite dicti vel fuspitiōis seu excōmunica tōnis i appellatum ab eo a quo ap pellatum pponitur pmulgata: non tanē tatēn' nisi vocatio pibus de appel latōe legitime cognito reuocent aut

cāt in parte: nec etiam aliio illas cō mittant appellationiio eiusdem cau fa. pbabili seu legitima non exīstia.

C Si vero vocatio partibus vel nul latenus aut non insa. t. dieo pōt ff. de locatiōnem vel definitiuam sen tentiā appellatum fuisse: seu aliquid aliud simile: ideo non ee per appel lationem ad eundem archiepium: vel eius officialem deuoluti nego eium propōnatur: iudex nūs fuit ip sio constituit: causam ipsas ad eos totaliter fuisse delatam: prohibere ne in illa vel ne ad executiones pro ee dat tur sentie non pexfumant.

Cōsi obiciatur: ex inuitu cā fui minno legitima ante sententiam ap pellationem interpositam exinsse: t ex eo non esse appellationem bu isinodi admittendam: nequcunt p dicti archiepiscopus vel eius officiales probibere procedatur in cā nisi fuso appellatione recepta velut emissa ex causa. pbabili cognoscere incipiant de cā buiusmodi an sit ve ra. Si ät post sententiam in cabibus a iure prohibitis vpote a sententia super manifesto: t notorio crimine vel de quo quis in iure cōfessus est: titur. pmulgata: vel confimilibus ap

pellatum fuisse dicatur: posfunt: ne sententia executōni mandetur: posfit ēs cognoscere cpetent: verum bt re cpaenda: vel non appellato ab ea interpositacibbere. C Jn aliū quo qs qui circa rem de qua inter appel lantem t appellatum controuersia vertitur: aliquid pōt eoaum imbibi tionem attentationem valent oc asio ne buiusmodi iurisdictionem aliquā vendicare. C Cum vero io qui ad remēdum curiam super aliqua cau sa vocem appellationis emittit nihil hominuo i causa aliuo ordinatu fuit iurisdictioi fibicuiatur remedi. archiepiscopus vel officialis ipsius nequ qs iurisdictionem ipsam in aliuo ipe diantur ab eisdem ordinarii pote statē totaliter erimāt taliter appel lantes. Debet ät ad eos ab epis pitate pminere super eāde in quibuf ipsalem iurisdictionem exercent: nisi forte de conclusionibus aut pmissis fuit ure aliuo ipsaliter appellādi ad aliuā: appellari. Sēluo quoqs ite dicti vel fuspitiōis seu excōmunica tōnis i appellatum ab eo a quo ap pellatum pponitur pmulgata: non tanē tatēn' nisi vocatio pibus de appel latōe legitime cognito reuocent aut

superius dicit: vel p errorem. ff. de pfed. l. vlt. c penult. alio ergo aliqñ fupon de appellatione cognoscat: t inbibeat: pōt index suam exeq posita nō. i. c. non folum.

d Illum. ab appellate appellato t iudice. dic. n. aliuo non transfta lit ad archiepis cām fuā: ideo simpli' pōt adueršarii costā suo iudi ce pacarer: t non costā archiepiscopo cū nullam bēat potestatem in ipsius pe. of. ff. de pbationibus. c. e. romana in fine. ad boc. ff. co. cum te ncamur: talen ergo citare non pōtquod verum ēmihi iurisdictionem fuam impedēre. l. ne penue romana.

e Buiusmodi. cum calua ele non sit expēsabilis in iure. ff. de offic. qđ. pastoralio.

f Aliqua causa. in qua tantum exemptus é appellans a iurisdictōe sui iudicis: archiepius ergo t aliqo caulio i qb' remanet iurisdictōe ordinarii: mihi bēt potestatē vt. bc bet ad boc. ff. co. appellatiōi bē boc. licet enim qđ. fibi dato appellatiōe fortasse posset illum re cusare vt suspectum: vt. ff. c. ad boc li i ma: archiepius tñ ee boc sēl trometere nō bēt vt. bic.

m Epo. f. archiepiscopo.

n Tempora lem. quam in criminibus p alios exercent: quod dic: ut. f. c. li. ne de. vel mo. c. vt. t boc quod boc dicatur. p dabamus obis p. boc. ff. de pba. c. q. vbi tot boc. ff. de ma. t obe. lolute: t ibi ni ā boc tñ de quo nō. oth. in fūma. c. ñ. ff. boc ad qđ t. vl. fed pōt v. sequē.

o Consuetudine. fibcripta: aliao fi valeret: ff. de consue. c. vlt.

p Aliq. puta i ci feudoiū. ff. fo. cōpe. cc trāfmilla t. c. rerum de ma. t obe. folute.

q Excōmunicatio. i. boc fit ifta pariia: ad boc. ff. ff. ex. ea cui fi.

r Quod pubus. ff. c. ñ. ff uero nā merita cauſarum ff. C. ſi p vim vel alio mō. l. vlt. c pcor. ad boc. ff. de of. ea. am archiep.

s Reuocent. vel absoluant: t intelligo boc vt pribi perculum non en in mora: qñ bc benepoffent absoluere: t nō posfet nullao nunci are vel reuocare: ad boc. ff. c. qua fronte. ff. t. de fen. excō. fiaro: t ibi absq; periculo ff.

t Ante sententiam. qz aliud fi a sententia: quia tūc aggreditur iudex statum cognitionem principalio negotij: quod dicit vt nō. ff. c. vt debi tus in glo. p. Quae ät bēt exequi fuiam latam per iudicem ap. vt. de qō nō. ff. de of. dele. pastoralio. f. pterea.

u Cognito. legitime. f. pbatum pfentibus vel altera p pmuncia abſē tem. c. interpolata.

x Rationabiley: et quia pcēm fuit dec. cōdiderā in ō cre. vt debitus: nō causa non é repta vera.

y Remittere. qđ de attentatis: vide bis. f. e. non folus.

z Si supe. Si iudex requi ſitus non tradat a posfolon t posfea pcedat in causa nō pendet in causa vel aduē. posfius: nisi remōcatum fuiſſet appellatiōi. Dun de ē dm duas par tes. in quarū prima ponit tus antiquū in fecunda penam iudicio non feruāt t emanauit fuiſſe tone ad bec. ff. co. cordi.

a Causa. deby. n. in apostolio cā ap pellationis expimi: t ff delationis vel repulsionis: ff. c. ti.

b Sadtos. non. ff. c. li. de dc. cappetes. ff. ad boc.

c Ille indec. f. qñ extra iudicū appellatur: ſi aut appellane dicē t apbos peto ſi ſit q ipſos dare posſit t debeat.

d Edic. ff. c. ti. cordi

e Requisitus. qñ debita ifantia: loco t tpore cōgruo. aliao pena ſequuta loco non ps. f. c. ti. ad eo. q. Rñ.

f Erunt. c. et quo negant: expſſed infra tpo debitum negligen ter vel malicioſe non tradidit. f. c. ad eo. ti. ff.

g Renūciati. tacite vel expſſe. ff. de. qđ. gratis ff. teſt. cū veniſſet.

h Jtertuo. poſito q aliuo valeret be iure: puta quia fruſtratoria eſſy appellatio: cui deferendo nō é. f. c. pxi.

i Cām appellatiōbus. Judex ap. inique appellāt' nō ſuiam re mittere debet ad iudicē pcedentem: t expēſas ſoluere: t boc ſi pcipalio iudex nō detulerat appellationē: t d petulc: nō fuit re miſſio ñ neceſſitate. Jn appellatiōbi' terpoſite a diffinitiua antiqua iura ſeruētur.

k Deferēdam. by enim iudex iuſtiuam imitari: de. ff. fig. fono in fi. t mento nō é deferēdam ap. fruole. nō. n. fuit ineta: et eā inquita no defendo fed innocētē remedia: ff. c. ad noſtram t. c. ſi. ſpecial. f. pono: ſic. f. c. rerum ātam non fuit mentionem: et vīculam inquia no. ff. c. li. de iurecur. c. ſi. cum ſuio cōco.

m Inferio. a quo appellatū fuit ad ñ iuiam.

n Admittat. tradit ti apoſtolos ſi é deferen: vt dicti: ff. c. cordi.

o Canonicas. ff. c. vt debitus t. c. romana ſi. f. boc verū: niſi iudex deferat tal. f. c. q. ſi. ff.

p Eadē die. e. a. n. quę ſalua pcōmittantur eadē die qua ſuncipale ex pediri debēt: fuit fruct' expēſe. ff. de re iudi. l. paulus ō boc. xxxv. q. ix. ſ. q. ergo. aliquo inſtabit tio: t t. dicam. f. de regu. iur. ſ. cum.

q Eadem. f. fruiolā appellatōem.

r Jn fe. No. p bic no. de. no. de rerum. qō f. debijo. t. c. vlt. f. gl. ij.

s Refutari. p. banc litterā bico: q ſi iudex detulit appellationi fru ſtratorie: ſuperior ad quē appellatum fuit remittēdo non ob. q ſi tulerat: q. ipſe cognoſcat et poſſi iurisdictione ordinaria vel delegata qua bēbat: t non ex noua dom andatōe. Si enim ille refutat delati onem ergo ille remēdi iudex: qualio erat. bc vera mā ſuperior boc expreſſe ageret. f. q. delegati cū ad cām bret: qō poſſet eius ipſius cauſe tū iudex vt legitur.

a Deferent: t male: t talia tentan mōtis debuit ab ipſa bonorem erclude re iudicandi. C vbi fona. ad ea. l. i. de neceſſitate ergo non ſict ad ipſum re mittio. ff. d. o. ma. ſi ab boſtibus. ſ. i. ff. de pac. l. ero fratro.

b Remittenda. ad ipſum iudicem qui detulit: voluntarie autem poſſet ip ſe iudex ſuperior remittere: ſi velit: et ſi ille de renun. c. vlt. Exno. per banc litteram terminatam que ſtiones qua querimus an ter mini affignato qui fac ta ēre a quo appellatum eſt baberat vim delationis. vi deo enim: qz ſi detulit: non reaſſumit iurisdictionem: ſi ſi fruſtratoria fuerat appel lato: ſed elapſo termino affignato t appellatore ne gligēte reaſſumit iudex tu riſdictionem: ſi. c. ſpe: vt ſa nō poſſe dici: qz dec. ella loquin babet: ei appellatum eſt proſequē. ſi enim ſi poſſe quecetur: tunc non obſtā. delatione reaſſumet iudex iurisdictionem per iura pre dicta: ſ. per banc litteram inter poſitio ſunt ſtatuta.

c Boni. vti.

Ab quo appellatū fra. xxx. dico inſtanter apoſtoli peti de bent: et eidem infra dictum tem puo a iudice exhiberi: aliao pefa mitur appellationi fue renuncia re appellanſ: ſi eoo ifra idē tpo petere

aliter bbeat mittere appellana quando delati eſt: t aliter quando ſoluo ter mino eſt pefrmoq; dicet no. ff. de renun. renuncio in glo. fed nō vti tur. Item ſi contrarium dicerat: tam ſequentes q enim appellatio ſēr retur a iure: cum ab ipſo iure ipſi proſequem ſtatutus ſit terminus. ij. q. vi. ei qui. ff. c. cum ſit. t. c. ex rationes: licet ergo tus terminus ſimpliciter ſta tuendo non detulit: ſi ſic de iudice eadem ratione: ſi dicendum iudex ardui. ij. q. vi. appellatione.

d Senata. Eſt autem ratio quare illud in appellatiōnibus a diffinitiuam terpoſitas: quia ſuffe potuit iudicare iudex. f. ſi eoo allegata t probata: t ſi ſic poſſet ipſius contrariam iudex appellatiōnis pronūciare propē nouas probationes. C. de temp. ap. per banc de teſti. fraternitatis. de. ff. nullus. cā t. xxx. ideo deferendo appellationi a diffinitiua interiecta non ponut incrpa ri inde: ſed ſeruo in appellatione ante diffinitiuam interpoſita: quia ibi ſit querela tñ de ingrate iudicantie ad boc. ff. c. interpoſita. ſ. vlt. Jtē autem ſi iudex ap. pronuncet bene iudicatum: t male appellatum: ipſe ſit reū puna dabet bcat eaqui ſuiam nō. ff. de of. dele. pastoralio. ſ. pterea in glo. ulti. io. an.

e Ab quo appellat. ſi appellana. f. xxx. dico inſtanter nō pōt apoſto lo: appellationi renunciatā inde mō debito requiſitus illoo non tradidit ſed potius pcedit: t iudex poſſit.

f Xx. dico. ij. q. vi. poſt ap. t. ſ. ſalt. in. f. t. C. ō ap. iudicibus. olim dabāt ſolum. v. dico. ij. q. vi. ab eo: t curruni tibi dare a die ſentie: ut i fd. ſ. fpd. Jiudicibus: qō ārū intelligo: ſi appellatū. f. x. dico: cum enim nō teneat go appellare nifi a tpe ſcientie: ad boc. f. c. pertaſo pone: qō poſt. xxx. dico appellet: tunc impoſſibile fuit tempora a die ſentie cōputari: t ſi pato dico. xxx. dico a die ſcientie computari: ad boc. de tēp. ap. l. i.

g Inſtanter. ſi. c. ti. pfata: ſi de renun. quidam. Aliud ſi quis dicat apo ſtoloe petat: t iterum petat: t cum inſtantia petat: nunquid dicetur inſtanter petuiſſe: vel dicetur q iteratione: ille debeantur ſolum pa via petitione: ſic cum quis dicat appello appello ruica eſt appellano. xxx. q. vi. botharius oſ fuerudo que eſt optima legum interpreſ: de conſue. cum dilectus: inter pretatur talem petitionem inſtantem dicq; quod tenet gnal. in ſpecu. de. d. appel latiombus. ſ. fequitur ad fi. dicens: q; boc nimis inde opponit: q; fatiſfac qui inſtanter in ipſo actu appellandi illoo nōpōt ita dicitur: deby dlloo iterum petere: ei tertuo dicat eoo inſtanter t ſepius petendoo. ij. q. vi. poſt. ap. t. ſ. dicit cum debita inſtantia: t ad boc. f. de fen. ex. conſtitutionem. in fi. hodie dic ut in de. c. quāuis. a. Rñ. iudex tamen etā non petenti apoſtolos dar debet. C. de ap. quoniam. ij. q. vi. ab eo. Sed licet tunc non detenon habet

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

hoc pmisa: de qua. j. ij. Rñi.

d Uadat. Sed nonne uter arreptum habetur. p ap.ñ. c. dilecti filij. j. forte illud bodie contenum ē per decr. vt debuus de appel. vt lucy bēat. p appel latione cum tamen appellatum ē verbo non habetur. p apostolop penūcie. ut hic. e fuit hoc statutum et facilior influencio per aplos habeatur. ff. vt fi per simile et vbi non fuit ut statum quia requiritur uerbum. ff. de decc. ecclesia vestra.

e Decreuit. ff. c. fap. Jo. and.

f Loco. quia non cum eq tatuit per vi pergit. x. q dicit tempore. i. infra dictos .xxx. dies. qd non de nocte vel cum ē in pdicto. vel i mitia.

g Expedit. hoc ē aperta uel manifesta rebellio: ad idem. j. de fen. ex. venerabi libus. ñ. fecuo.

b Negligenter. hic bolat e negligenta equiparatur ē facit ad ea que dicū. ñ. de clec. ñ. compoñ affarmo. Jo. an.

i Non solum. Innoua tio per iudicem post diffinitam sententiam: a qua appellatum extitit: re nocatur ftatim per iudicem ap. etiam ñ ante appellationem facrint ñnoya ta. attenuata vero post appellationem ante diffinitiuam: non reuocatur nili primo de uritate confiterit nili post inhibitionem debito modo facta ante tata fuillent. Quinam habeat illa decre.ex hoc quenonno. c. ñ. ē. c. bōe. de ord. de. pfbo talis. ñ. plene de excep. bolcen de clec. dudū. ij. c. plenepr ge. hic. decc. cupiētes. ñ. penult. in fi.

k Diffinitiua. diſtinguit igitur hoc decre. inter. appel. a diffinitiua: et ab interlocutoria interpōitam ut etiam predicti doctores dicebant: tratio. j. patebit.

l Calibus. ut quia cōtumax fuit in non veniendo ad iuſticia latro uel cri minoſus notoriusq; boc. ē. c. romana. ñ. ñ autem. ñ. eo. appellauit. xxiij. q. iij. de diffatas: idem in alijs calibus quoo habeo. ij. q. vi. ñ. tunt quoq;. C. quoq; ap. nō. e. l. l. tij. ij. iij. v. c. vi. ff. de ap. rec. nd. nō. l. penult. t. vlt. ff. c. cū ſtatuto. j. in bis calibus eſt intquitas: q appellato executionem fiue impe dire cum tali appellationi non ſit deferendum ut in pdicto innoua. Qz quid dicoo pro appellata dicit eaſum talem eſſem quo appellari non po tuit: t eo talio appellationis obtenti reuocationem fieri non debere. per modum attentam: appellano cōtra dicit: pone in termino: dicit eum fuiſſe nre contumacem i nō uenirē: oappellano negat: qđ erit in dubio: ſiet ne reuocatio? Dicit in hac queſtione gar: fore diſtinguendum: t virum paro appellata uel in continenti. pbare illam contumaciam dicēne bodie ſtat ē. an dilatione longioreq; expetat. In ſimo caſu non fiet reuocatio. Jn ſe cundo aut boc. ff. ad exhi. l. iij. ſi dubiū re nelli. ſpo. Jdan. ē. c. li. be excep. pia. ñ. de teſti. uenien. ij. ff. ut in pol. le. ſi te. a quo cum ſi alio ſemper cōtu mat negauit te pmaueē: t dic ī ſtatum.

m Rule cita. c. ſic non expectabitur cuentus litis: ut in. p.r. cal. Sciao tū q de boc pmo ſtatu necdū ē. ſi q fuerit diffinitum ꝛ appellatum ꝛ poſt ate tatum. vnde videz q. ñ. ſonat. p conſtant. Lq; ſint innouata. Sed contra dicit dec. ff. de ap. cum ex eā que dicitur extunc reuocabitur. quod factum ē poſt appellationem cum appellato nō poſſit ſonſtitum meruntur ob tinere ergo non ante. Sō. ibi non negatur: quin etiā ante reuocari poſſit: quod concedit̄ per alias legeo. ff. nil innouari ap. pen. in rubro ē nigro: ſ fic ngcat ibi ar. a contrario ſcat ꝛ. C. de epi. ꝛ cle. l. pacificali.

n Dxendum. ſecuo ñ poſſ quia tunc non teneri appellationē nec ipſum p rem ſuum fieret attentatarum reuocatio: ñ. c. romana. ſ. ñ. vero. Sunt autem ibi duo ardua a principio: in. q. rio ſ. c. continuat: ſi tu plop cōputano ñ mo intio ad mōitū: qđ dicit: ſi plene no. ij. q. vi. anteiop ſc.

o Innouari. hic repete debent ante ola per ap. iudicem penitus reuoca ri ac ſi. ſc.

p Innouata fuiſſent. ſ. nō: quia ſicut poſt appellationem a diffinitiua nil attentari debet. ut. ñ. Rñi. hic nec pendente iure quod competit condēna to ad appellandū. ſ. eſq; ad. x. dico. Jndultum enim a iure beneficij non tē. de regu. iur. in. vlt. in. xxvij. de. bo bis. tunc enim propric dicitur indicatum: quando. ſ. illud appellari non poteſt: ñ. de re iu di. q. ad conſultationem: t an boc bēat locum in cauſa excōmunicati onis: vide quod dixi. ſ. de len. ex. venerabilibus. ſ. ponro: t notabi tur quod bic dicit ff. nil inno. ap. pe. l. in fi. in prima glo. ff. de. ē. vig. ſi. pena circa medium. an.

q Diffinitiuas. ſ. ab interlocutorias: Jgraumine. buius modi autem dicit ē tunc quia cauſa illa appellato de bet interponi expe ſa cauſa probabili nec ſuffcit cām ēē probabilem: nili ſit ueraē. c. interpoſ in tu pnia. Et ſigſ neceſſe ē pnias eſt ſtat de veritate. Jn euentum ergo limi ſitetur: an attenta ta veritate reuocā damnenter ē fi. ñ. de fruſ. fraternitat nec eſt boc ius no ſtrum: imo pbobatur expreſſe per abtiqua iura: nōne. ñ. ſep papa ſi appellatibus ali ſnām interiectio mādat: ſi ē ita reuocato in irritū ꝛ. ñ. de refcrip. ſignificante t puob̄. c. ſi. ñ. de indi. exbibita. ñ. eo. ſignificantibus ei multo ſi.

r Nili dicit. ponit eum caſū exceptū a. prio gnlli dicto: alij ea ſum poſſeo addere qñ. ſ. audex ipſe detulerat appellationi. ſ. cum appellationibus. xo. an.

s Diffinitiua. diſtinguit igitur hoc decre. inter. appel. a diffinitiua: et ab interlocutoria interpoſitam ut etiam predicti doctores dicebant: tratio. j. patebit.

t Calibus. ut quia cōtumax fuit in non veniendo ad iuſticia latro uel cri minoſus notoriusq; boc. ē. c. romana. ſ. ñ autem. ñ. eo. appellauit. xxiij. q. iij. de diffatas: idem in alijs calibus quoo habeo. ij. q. vi. ñ. tunt quoq;. C. quoq; ap. nō. e. l. l. tij. ij. iij. v. c. vi. ff. de ap. rec. nd. nō. l. penult. t. vlt. ff. c. cū ſtatuto. j. in bis calibus eſt intquitas: q appellato executionem fiue impe dire cum tali appellationi non ſit deferendum ut in pdicto innoua. Qz quid dicoo pro appellata dicit eaſum talem eſſem quo appellari non po tuit: t eo talio appellationis obtenti reuocationem fieri non debere. per modum attentam: appellano cōtra dicit: pone in termino: dicit eum fuiſſe nre contumacem i nō uenirē: oappellano negat: qđ erit in dubio: ſiet ne reuocatio? Dicit in hac queſtione gar: fore diſtinguendum: t virum paro appellata uel in continenti. pbare illam contumaciam dicēne bodie ſtat ē. an dilatione longioreq; expetat. In ſimo caſu non fiet reuocatio. Jn ſe cundo aut boc. ff. ad exhi. l. iij. ſi dubiū re nelli. ſpo. Jdan. ē. c. li. be excep. pia. ñ. de teſti. uenien. ij. ff. ut in pol. le. ſi te. a quo cum ſi alio ſemper cōtu mat negauit te pmaueē: t dic ī ſtatum.

u Cauſa. ꝑpter qui appellati.

v Redacendum. ſi dicas: qđ ſupra loquitur in bis que ſunt attentata per iu dicem: t boc apparet ex eoq; dicit inibet̄ canonice inde. ſ. ñ. ſi aliquid attentaretur a tertio. i. qui non fuit parte vel tudex: in cauſa illa attentata non reuocantur per modum attentati a iudice ad quē fuit appellatum: ſed ſ. fuiſ. ppium iudicem cognito de cauſa ſeruato tamen ordine. ñ. c. t romana. ſ. m alium. ff. de rei. ven. ſic a quo: non enim peonabat aliqs reo inter aloos actas: ñ. de re. iudi. ſpina. quod ē verum: niſi ille tertius per attentationem illam iurisdictionem iudi cio impedret: de qñ. c. t. nō ob. ñ. c. bonc: ubi videtur attentati o tertio reuocari p modum attentati: ibi enim fuit generaliter appella tum: que ſuper poſſeſſione ſ. t. ideo molestano non potuit dici tertius: ſed potius pars appellata. Elij dicunt q illud reducitur in ꝑbium ſtatum per interdictum unde unono per modū attentati: fm boc non ob. idem ſ. per eadem ratione intelligi: ſi tertius aliquid attentat late relatione vel conſultatione pendente. bec tamen ola de tali tertio intelligas quū pars uel iudex nibil attentat illicitum nec ab eo cām equi habere: aliasq; fecuo: ñ. de conſult. cum. ASt. ſi. vt lit. pē. ecclia. ñ. Si autem aliquid attentarit ꝑ tertium illud de na tura fua ē irreuocabile aut reuocabile. Si irreuocabile: puta pendē te aq; uel lite inter duos fup ſponſalibus eoq; cum ea per uerba de ꝑſin contrarit ēē poſt inhibitionem: non fiet reuocatio: q ex futuro cuentu patebit an ualeat matrimonium: vel non. ſ. cum perpetuum impedimentum poſſit nocuiſſe: dene fiet ad ſtipoſ ſepato: t alia pe nitentia uel pena imponitur: ñ. de ma. contract. contra inter. t. c. t. et ul. Si vero reuocabile ſit: diſtinguo: an ſit licitum uel illicitū. Si illicitū: et qua ap. pen. po ſoolat parte: reuocatur per modū attēn nde ap. bone. ñ. de edil. edic. ediū. ſ. Item ſecundum. ſi ſit talis reuocatio: t refticutio ex ſolo iudicio officio: ut lit. pen. c. t. t. p totū. Tenetur tū duo ꝑbare: q innouatum fuerit: q. lit. pen. uel ap. ut ſi. pen. per totum. Si uero aliqd attētetur: quod alias effet licitum: ut ſi quis facit que de iure cēſ tibi ꝑ pennit ut puta ap. pen. . colligium eli gat: uel bis ſimilia ſi extraiudicialiter ſi appellato talia attentata non reno cantur per modum attentationis pēdēt ex euentu futuro: ñ. de dec. oſt. inter. t. c. conſideratum. C. de rei ven. ſi fin dum. Sō. autem in iudicio fuerat inter poſita: bic fuerunt opiniones no. de l inſt. reſt. c. ij. ō uſſ patron. ex litteris. Nec ſi fm gar. q ſi lit. ñ. ad ap. pen. quis vtitur poſſeſſione eo modo quo attenti in houano dilatum ñ. ad ſolum in iudicium partie: non habet locū revocatio p modum attentati: cum ñ innouari videatur. vij. q. iij. nōne: imo cēſa ipſum ſuerit innouatio quod ꝑbibuū ē uel i ꝑdicto iudicio. Sō ſi dicat aduerſarius aliquid immutatum fuiſſe: ꝑbet boc. ē. c. bone. de iure patro. ex Jlio: alias pendēt ex futuro euentu de reſtit. in int. c. ij. niſi ꝑbibitio iudicio ex cauſa interpoſita aliud inducat: ñ. de ꝑben. inter cetera. ñ. de deſpon. impu. ad diſſoluēdū. ff. ne quid in loco. pu. l. ul. vnde vnum ſciato: q ſi po appellano ali quid dicitum attentat: cuplo indignam ſeſeeit appellationis bone fidei: ꝑ predit inter a quo appellatum eſt pendē ac ſi non fuiſſet appellatum: ſ. ut ſi fm caſum innoc. ñ. Sed redeāt ad textum queroſ: inter appellationis ſtatim reuocat attentata: poſtea penū ciet male appellatum: niquid ſit a reuocata reſumunt uigorem ipſo iure? Rñdeo nonnquia illa reuocatio legitime facta ē ad tollendem appellationis: cum proceſſus in ſpius appellationis cōtempti fac tus fuerit: ideo tanq; legitime factaſirma ē Rñdeo perſeueret. C. ſi adulē. gracian. Item illa reuocatio fuit quaſi interlocutoria ꝑ ſe ſic cum ab eo non fuerit appellatum tranſiuit in rem iudicatam: ſ. de dec. cum dilecti de ri. ꝑ. q. ad conſultationem. Cū igitur talio re uocatio non pendeat ex euentu ap. fed fola dependentia appellatio nis ad reuocationem ſufficiat: vt bic: ñ. ſtatuerur. veniendo. quie quid de appellatione contingat factum ꝑ pendente: fuit legitime reuocati. pnunciata igitur ap. allegiima: de nouo iter procedatur: ō acerſ. cualiter ſ. qñ. ſi.

C Oncertationi. qui appellat extra iudiciū: infra. x. dico: er quo ſciat grauamen appellare debet: poſtea q remedia iur cōo audierunt̄ fed non per appellationis remedium. Emanauit boc de cre. ad declarationē eius quod no. Jo. ā. q. vi. bidoum. c. oſtenſum de ap. ad ſolum. ſ. Jnno. ñ. c. bone. Dño Jo. an.

b Extra iudicii. fiue fiat a iudice fiue a ꝑte. ſ. ñ. c. d.

c Affi. liber. Nota q. c. pere. ñ. ſ. locum habet in ap. interpoſita a gra namine tam illatoſ ecclia ſi ab inferendo: tam ex probabili cauſa ſic tue ſ. interpoſitur appellationis: vnde aduerte q infra. x. dico appelli dum ſit a grauamine extra iudicium: allegabatur talio ratione: ap pellatum fuit ab eo tam ratione ꝑ. q. ſi. ñ. de ꝑben. ordinario. Poderesa ſi quis vela dicere decretum legitime nō creatum: non audiatur niſi infra legitimū tempus ꝑdictū. ſ. de tēpo. impatozes. ſ. fi. t. ſi. ad tēpus. ſ. quod appellandum ſ. arg. C. de q. aui ciuilia t. l. nolationes. ñ. q. vi. ſ. diffinitiua. vi. nolationes. qđ enim tempus in ſuis attentatur attendi debet t ut bis in quo ñ. ꝑtur ſententia ñ. qđ ap. ſ. l. ſ. t in ſenteiis. t. q. vi. bidoum. Dicebat dē oñ. in dece. ut debitum ad ſtd de ap. q in electionibus ordinē abſtardum poſt. x. dico poterit appellari ſed boc mōqz ſi ex legitima cauſa in terpoſitur appellatione: ſic electio nulet: t ē cauſa irritabil electō poſtea ſabſecutā: ſi de eo. ꝑſideraūimus ꝑ. ñ. c. conſtituto. q. alias nō reuocabitur vt. ñ. dici. c. pti. poſt electionem t ante ſirmationē appella tur ē poſt. x. dico ne fat cumulatione: t ſic poſſet intelligi quod no. inoc. in bone. bone. q. extra iudicii appellat ꝑ. x. dico: eum extra iudicialiſ appellatio nō ſit aliud qđ ad ea pronuncio. ñ. c. ſi fin ſcat ſolus ofticio ꝑte ledentem ad iudicii vocari facere: ſic eum pōt. puocare ad eām extra iudi cium appellandō: nō enis trāſit grauame in re iudica tam ſcat finia: vt. ñ. eo. ro mana. ſ. ñ vero. Jn iudicio alib̄ ab aūt? Qñ neceſſ ē j. x. dico appellari: ſ. ſic in telligitur leges ſua uidu cleſiaſtquitur. n.in electio nibus i ſigure diſcretion ē canonum qđ ſi quis ind. cialeuad ꝑdicio interpoſi ad boc. ꝑdicta. ſ. ſi. ſ. ſi. ſ. ſi

de reden. non. quilquis: ueritas enim cause appellationis probanda e. et. q. iiii. c. romana. .c. eam appellationibus. ergo non coram uob iudice ap. vi. ē. romana. .c. eam appellationibus. ergo non coram uob iudice ap. vi. ē. c

recepcrint non faciunt illas fuas: t idem de distributionibus que dantur p anniuersarijs defunctorū: t postea tur huius decre. dicitur in fi. per decre. & de pben. licet.

b ¶ Distributiones. & de pben. licet.

c ¶ Annualia. ut. & de. s. fi. olim.

d ¶ Circadia. & eo. de cete ro.

e ¶ Presentes . quid enim prodest presentia in loco et quo diuino non adsit propter que fuit beneficia constituta.

f ¶ Impo. bantes. licet ēgl de consuetudine corpus p bende deben poffint ablen tibus: qui diuino non int sunt: & de consti. cum om nes: eccm in distributionī bus quotidianis ut hic.

g ¶ Ipsarum. cathedralius uel collegiatarius.

h ¶ Affuerint. Ro . q: fi qn impetrat: in absentia percipiat possessionē suam ac si presens effet: dispensa tio hec facit eum reputari pro presente: sed non p int essente diuinis officijs: sed si presens esset t officijs fi interesset: hoc distributio nes nō percipiret: ut hic: ergo nec dispensationis vi gore percipiet: sed si dicere tur in gratia: q: reciperet ac si presens esset t diuinis officijs interesset: tunc secus ratione predicta: fit igitur impetrans in hoc casu nō: ut fecit dum hanc formam impetrēt si potest.

i ¶ Ordinationem. vtpote q: tantū detur ei q interest in missa t tantum ei q interest in matutino t sic de singulis horis.

k ¶ Informatus. que a celebratione diuinorū excusat ut. & de pben . significa tam. alias clerici ad eos bona tenentur: quod sic ut. & de cele. mil. c. i.

l ¶ Dilatus. hec duo folet dispensationem inducere: & de pben . exposuit. Et figuratur hoc contra. & co. li. de cle. cum non deceat ubi dī qui prohe quātur vtilitatem ecclesie t distributionem nō percipiunt. Sed. canonici non tenentur eas tabulas concedere ut dicitur. & de consti. c. ij. de rescriptis ut hic. Alii dicūt hoc quia ī primo casu illa t absēdi: vt pz de facto q; percipitur utilitate ecclesie distributionē percipiant: ablentes non ut hic: primo casu.

m ¶ Quasi. de hoc ergo nō pōt fieri demōstratio: quod dic ut no. xiij. q. v. in summa t. & de sēn. ex translatione. Quod si illi quoq; loco pdicto celebrant remittant: nihilq; d canonicus absolutus sūas videtur q; facturi. & re. di. & per traditionem cum hoc nō sit addatum remittūt non. pdicti. ut. & de rescriptis. Antipend. ti. & de consti. cogit in fi.

n ¶ Recipere. dicunt quidam etiam in pertinum: ut sic constitutio illa ferri ta comprehendat: maxime cum videatur huo antiquum. & de pben. licet. Sex contrarium credotum ex eo q. ō. dixit plurimus: tū ex eo q ō dicit hic ō hanc nām constitutionem sc. Sed qui ante hanc constitutionem recepit, contra hanc constitutionem non recepit: quia pena legis ex tempore legis. xxxv. q. iij. dicit tam. pterea licet hanc constitutionem ignorauerit: & hic dicit quia diuinis interfuerit officijs dari non tamen erat expedīe ferantum confue tudinem contrariam non valere. Item nec pena addita q̄ facit constitutio hec. Sed qui dicit de ecclesijs que non habent aliquo modo distributiones pbendiales: sed tantum singulis diebus dantur cuilibet. p vtcu tot libre pāis tot mensure vini: t sic de singulis. Credo q: de illis non loquatur decre. cū ille pertinaces sint pbende q̄ distributiones: alias est canonica sine pbenda ita hīc ecclesijs quod esse non debet. q. iij. figura. & de pben. relatum. t b optime. Sed iudicio meo decre. de. v. fi. olim: certum cum ē q: quotidiane distributiones non dantur absēdibus etiam in theologia studentibus ut p nalegiant: ut in pdicta decreta. licet: t ti in talibus ecclesijs datur tales pulse

nibus etiam p defunctorum anniuer sarijs largiendis idem decretum minuet obseruandum. C. t. iii.

C De prebendis et dignitatibus.

Sacrosancta regiminis nostre cura sollicitat : vt vtili tatibus subiectorum in illis pcipue per quas alia rum salus consistitur : nunc nouo rum edictorum inuenta mutuo antiquo rum innouatione sollicite prouide re curemus. ¶ Sane fuit olim per sc. ap. prouide constitutus: vt dioce sani locorum ad pcētationem re ligiosorum nullam ad aliquam ec clesiam vsque ad certum tantum ei de prouentibus ipsius ecclesie cozam eo fuerit assignatus: vnde iura epsc copalia possint foluere: t congrua sustentationem habere. ¶ Verum sicut nobis querela multorum fre quens insinuat: religiosi exempti ō prouentibus parochialium eccle siarum quibus ius obtinent pauo natus: seu rectorum pcētantio per tinet ad eosdem: tantum percipiunt annuatim: q: rectores ecclesiarum ipsarum non possint de reliquo cō modo sustentari t epīscopalia iura

o ¶ Idem. q: bi qui non interfunt nil habeant: t consuetudo cōtra ria non valeat: t recipientes sine iusta causa ad restitutionem tene antur.

a ¶ Vscepti. ad pētationem religiosorum et exemptorum non debent in ecclesijs ipsorum recipere institutionis primo tātū eisdem assignetur: vnde incūbentia onera subire possint et congrue sustentari: nec aliter contraria consuetudo. Et dūtō in .viij. parro. In pina arengat. In secunda antiquam constitutionem recitat. In tertia ipsius iuris transgressionem. In quarta ponit re notationem t extendit ipsam t contrarias consuetudines dānat.

b ¶ Annarum. & c. li. de consti. c. ij. f. de spul. c. i.

c ¶ Innouantes. nunc antiquorum declaratione. & in proemio bu ius li. & li. exodaij.

d ¶ Religiosorum de monachis statutum fuerat. & eo. de monachis de aliqo religioso eadem ratione idem bicebamus per decre. & eo. quartus. c. t. in laterauēsi.

e ¶ Affignatum. quod per eos diuinum augeri nel diminui nō po tent: dicit archid. & c. quarucies habent arca bre pouidere diocesa ni etiam quod ad exemptos ut in dc. & fup. nc. pīda. quia regulares.

f ¶ Soluere. bo spitalitatem tenere ut in pdicta decre. de monachis t dic ut. bi. t. xxxi. q. i. c. i.

g ¶ Exempt. ecclesia tamen cum populo non erat ibi exempta: alias non intromitteret se epūs. & de fuilegijs. qñ t. de fup. nc. p. fidēs die facere aut in ec. & ti. qui regulares.

b ¶ Sustentari. forte diminebant quartam quarte ideft fextam decē mam decimarum. & eo. c. extirpande . in pun. nolebant q: eis gene rarentur podagre: de confe. di. v. legimus quosdam. notauerunt au tem tan. t. gof. t. de ar. & de monachis: q: ii monachi banc portiōē assignare nollent de pīsis fex menibus epūspus ordinare ecclesi asiliegant decre. de fup. ne. pīa. ficut. bodie diocesanus ad banc assi gnationem faciendam statuet eis terminum infra quem si non fat: pfentatum admittet: postea faciat banc assignationē in qua taxāda in pluris : ad minus non debet excedere: quod dic ut in elemen. de

intrepatronatus: et consuetudo.

d ¶ Onera. bospitum receptionis nuncioq; ap. fedis: t familia. Joan nes andree.

e ¶ Animarum , quarum regimen est ars artium: & de eta. t qualī. cum sint e enim anima precioſior corpore. xij. q. i. f. pcipue. Joā. an.

f ¶ Aliosdericos l teligio : quia laici nibil percipiunt: & de iurepatronatus pxtera: t fic etiaz intelligitur & co. t. extirpande in fn. Joannes andree.

g ¶ Confuetudine eas enim animab' fit periculose: vt. & pbendis: et: ergo extirpanda: & eo. fur. c. vi. : t de boc ibi plene. Joannes andree.

h ¶ Licet ecclesia rum , beneficia vacantia in eis ra aliasq; ipa pa conferre non pōt: quod fi fecerit irri ta ē collano.

i ¶ Dignitati . qd de epīscopatibus: nīsi quid cōpeben ditur bac constitu tione: Sanis vide tur q' nonquia ea que pecialia nota fe digna nisi specialit notentur negligeta intelligantur. ff. de instit. Item apud ff. boc dicunt. i. c. quamuis. f. de fen. ex. quia periculosum eſt fi. t. facit. ff. de pcur. c. vl. t quod ibi dicit: & de. ff. pacbv. c. i. f. enis fi dignitas fi dignitatum culmen: &. c. venerabilis: t. c. cum olim: t boc ferual curia: que referuationes in bis cum vacant facere consueuit: quod etiam interdum in abbatijs facit: et fe per alium tunc temporis tanz rex existebat. Sed non ex notatione t extensione ipsius t contrarias cōsuetudīnē dānat. ben. dicetur. Jo. an.

k ¶ Pertinere. xxxvj. di. ois: t vide quod ibi. & c. li. de elec. c. fin. Dño Joanneo andree.

l ¶ Vacaturio. quod aliuo non pōt: vt. & de concef. pben. c. ij. etiaz legatus de latere papevt. & c. t. dicetur filium. t.

m ¶ Apud fedes. que dicuntur apud fedem ipsam vacare: dicetur. j. quod fedes.

n ¶ Confuetudo. patet ex facto. & de accuf. accedeno.

o ¶ Statuimus. ht ergo te specialit confuetudine uso cōmune fic. & de clandel. belpon. cum tribubitor: t fi. be fidenal. g. quibuſdam & pauli. g. nonnullis: allegatur ti ro. ec. confuetudo pro iure: & de consti. et litteris.

b ¶ Sedem ipsam. non uacantem alias parochiales ecclesie confe runtur per illos ad quos collatio pertinet : quod dic vt. j. co. ſi apoſtolica.

c ¶ Vacare. an beneficium dicatur in curia vacare: cum duobus ibi super eo fibi collato litigantibus alter monitur vel retrogradi: dic ut in de. vt lic. pen. li duobus.

d ¶ Collatio. ad hoc ut pcētationes: que ipsius reperitur recep ram t curia: papā per boc non cōferre beneficia: que pertinēt ad pre sentationem laicop. Sed eadem ratione non conferret que pertinent ad pcētationem ecclesiarum vel monasteriorum vel monachoruī: & c. pri. p hac pte facit. f. c. ti. cum in illis. f. cum autem ab boc. &

de iurepa. cum dilectus: sed pe literam que. & dicit quacunq; auctoritate q pī quod dicit. pulo fano videre cōpbendi pdicta.

e ¶ Expedīa. Nota vnum casum in quo vacat pbenda in ecclesia: t ille ad quem spectat prima vacatura: non consequitur illam: alium habeo. i. de re rum perma. c. mo.

III

ecclesiag dignitates personatus et beneficia quęque apud fedem ipsam ō incepo vacare contigerit: aliquo pacto romanum pontificem qua cunqs super boc sit auctoritate mu nitus: siue iure ordinario potestatis ipsorum electo prouiso seu collato ad eum pertinat: siue litteras super aliquorum prouisione generalio vel etiam speciales sub quacunqs fo ma verborum recepent: nisi ex tu pe per conferendo eisdem in curia ro mana vacantibus specialia x expf fa ab ipso pontifice summo auctori tas attributa: confeze alicui seu aliq buo non pcfumat. ¶ Hoc enim si fecuo actum seu attentatum fuerit ō certimus irritum et inane. ¶ Ne gozium. x. in ciuilio generali fingula.

Z Atutum felicis recordatōis clementis pape predeceſſoris nostri de dignitatibus et beneficijs in curia romana vacantibus nequa ēs per alia quam per romanus pō tificem conferendis decernimus ta liter modo seruandum: vt bi ad quos coundem beneficiorum et dignita tum spectat collatio statuto non ob stante predicto: semum poſt mēses a die quo dignitates seu beneficia ipsa vacauerint numeradus ea cō ferre ualeāt tantummodo per fex fogetud ipsio agentibus in remotis p fuoo vicarios generaleo in cozo

m ¶ Conferre. infra mēsem a die vacationis numeran dam quia poſt illum poſ funt ea conferre. coqd dic ut. c. i. pri.

n ¶ Statutum. Si papa beneficia vacantia i curia non conferat. i. men sem a die vacationis illi ad quos collatio pertinebat poterunt illa conferre.

o ¶ Statutum . ō . c. proxi mo.

p ¶ Curia. t fic idem ē dicē re in curia: quod apud fe. ap. vt. & c. primo : t quan do ob vacare dicunt: vide bis. f. e. pfenti.

d ¶ Moderandum . boc ordinationis repiciat: non an gmentum. & de rer. figni. c. ij.

e ¶ Idem. de buiusmo di computationie dicitur. & c. li. de elec. & fi.

f ¶ Numerandū. Et ergo expeſſum illud ſipapa nō a fepoſt fuerit fed vacati onis curree : licet ridea! contra de cōſec. pben. qz dicit ſatis. et fi. & ſi fup. ne. pīda. licet: in eiuis qui nefsi poſſeſſum exierūt di non habet. q. q. vi. bida um. ff. de calū. l. ann. t boc tenuit bic guil. Sed cōtra rium credo ſecundū gar. quia boc ſtatutum fuit in fauoꝛem ecclesiarum ne pōgeret beneficia dū vacarentnō ati ōnēs fum mi pontificis negligentie: qua tunc non nīſi a tempoꝛe ſedis curreret pe ſcriptio: vt in contrarijs. Item dare non poſſunt ante diē vacationis cū ēdicta ē igitur vt de facili ad fuam naturam redeat. xxxv. di. ab exodio. ff. ſi pac. ſi vnus: ſpectim vbi ſtatuens cōtra ſe facientibus. q. i. vt. ſi ſuffecerit a tpe ſcientie de dec. ad audiendum ad boc. i. de re. iuſ. contra cū q. Vnū ſcias licet illud tempus curreat ignorantibus ſi ſit fedi vacanti quod fat. ꝑbat f. e. ſi apoſtolica. Item dic vt ſpecialis ē caſus in ipſius cōſtitutiam eſt re gulare: t ē rō quia boc reperimus expſſum ſed illud non. Et ſic nota ſpeci alia in boc caſu. Putmus q: ēi aliq; ſetur maius tempus: & de pcef. pe ben. c. ij. bic patur ſolum mēſis. Secūdū q; illud tēp' curret ignorant. Ter tiū q: ſi fit computatio de momento ad momentū ſed bis vacationis non cōputatur in menſe: t boc patet ibi dicit a die vt. t. & de crop. pīa de re fi. ſpoſ. frequens. Quartum q: cum alias cōmunter ſtatuta ſeſtringant ad faperiorem: bic reſtringit ad inferiorem: t boc facitimpoſſibilitas cauſe: ad boc & de elec. licet in fi. t. & c. li. t. c. ti. in deſinitibus in fi.

g ¶ Per ſeipſos. habebant epīscopi ante ſtitutōem demēt ꝑcipatiōe in curia: q ſtatim ēi vacabant beneficia conferebant illa: t ſic pacuebat papā: unde metus demens prouulgauit conſtitutionem. & c. pri. demū gregori q; multū fundicitabat erat conſtantio illa in poſſeſſ. moderatio: t cam. Et ne adbuc exerceret illas malicias: ſoliet q; haberent ꝑcuratorem in curia qui ſtatim mene elapſo illa conferret: idcirco boc addidit papa. n. t pōt menſem poſſet conferre: ſi velle būmodo ꝑcūs ſi effet: & c. pr. i. fin. Sed ſla ēta boc pretiſpoſito: nunquid ſi pafentes ſunt: per alios cōferre poteſt: Dic q: per alios conferre nō poterunt: nīſi in caſu qui tenuitur ꝑnotare ex papa re fic conſtitutionem t modum apponere t legem quam voluit. xvij. q. ij. dqueriuus. ff. de pact. tradinonibuſ de condi. ap. verum.

b ¶ Remotis. ſic. & tempoꝛ. ex cum nullius. ſ. epīscopoꝛ: t iterum quidam per banc litteram q: quia extra fuam dioc. exiſtuo beneficia conferre non

poterat: fed hoc est falsum: licet in hoc casu posset concedi: q probabil hoc olim ff. de consef. perbon. post electionem in parte decis: 2: hoc no. Ioā. 2. ber. ff. de offi. lega. c. noui.

¶ Id canonice dicebant olim quidā ij. d. vicarius nam eoipso q vicarius generalis erat: beneficia conferre poterat sibi hoc f. falsum: ut. ff. de vi. vica. cum in generali. In talibus ergo collatione per odia non facienda requiritur q minus dapsus sit: q per se ipsos confirmat: si prefectos sint: vel q per generales vi cariose non specialiter: q ob babeant specialē mandati beneficia conferendi: c si expone id. Ebenficia con ferre.

Quanuis. In benefi cijs vel in imperationibus ad beneficia per quodlibet nem vsq; ad certam summā pensio non debetur. per ec desias cuitatis vel diocesi non cōprehendit cathedralis: sed per ecclesiā p uincie metropol. cathedra lis reliquie includuntur. si tracta ti extranagāti de ti reſponſo. c. 1. dicit in hi ſecijs. Et emanauit ab dā darationem comū q. no. 1. ber. 1. moderni. ff. de eta. 1. quali. accipimus ibi. de paben. pa illorum in primi. ber. compos. de re ſcrip. capitulum ſancte crucis in glo. q; quelibeno. ſ. Item queritur de hac ſumma 2. ſequen.

b ¶ Plenißima. ff. de dona. cum dilecti in li. ff. de ver. ſig. olim. ff. de conſti. pen. bißicium: t debent eſſe manſura. 1. de re. aur. nec eas fuis conce.

c ¶ Reſtringi. ſic. ff. de. 1. de. ff. ſi. ſiby. ca. 1. q. 1.

d ¶ Aliqs ad certā. aliud puta cui papa ſcribit vt prouideatur imperāti vſq; ad talem ſummā aliud tum papa ſcribit vt prouideatur ei de prebenda tan ti valoris ad ſummā: quia in primo caſu pōt prouideri de minori: ſed non de maiori: in ſecundo vero de maiori ſed non de minori: quia ſumma mandati ſi ſuperadita. 1. c. ad ſic de non. Et cum illud vſq; pontur in litteris 1 teſtigo q; veniat ad conſummacijā papa ſcribēdo q; prouideatur vſq; ad ſummā c. libraruin: vel q; prouideatur de ſumma. 1. li. vſq; ad. c. ſed non vltra id. ſ. c. li. de ar. c. i. cum ſuis 2co.

e ¶ Penſione. papa videtur mandaſſe ei prouideri de eo quod prouideren per le non potest reuinere licet beneficia quas licet ibi ſit liberalitas non ta men eſt in collatione: ſed in eo q; magis eſt ab illi conſertur quod de re. ff. de paben re ſtatum: probatur boc. f. de inſtit. c. vlt. t. licet in ſuoxem eius boc dictum videatur: non tamen illi fauoz renunciat propter intentionem papę que talis fuit: propter ſoꝛum mandati que ſuerada ct. ſ. eo. tñu. cui de non.

f ¶ Alias. vt. c. di. pallij. de auctoritate. t vſupal. c. i. de tſta. ſequiſſe. ad hoc de vir. ſig. cum tibi. imo etiā interdum ſolum cathedralis compatebendū: ut de ver. ſig. cum clerici. Jo. an.

g ¶ Indedi. ſi. 1. de fen. ex. quia periculoſū t hoc tenebat cōpoſt. in ſupradicta glo. Sed ber. t. t. videbantur tenere cōtrarium in ſdicta decre. accepiſ in glo. penult. Sed fote bonum habuerūt intellectuſi ad caſum ibere. fe re tulerunt. ſi in hiis qui primo erāt obligati prouidere obligaueruī eni; ſe epſi copus eoſdem conferendo ut. ff. eo. cum ſecundum appoſitum ſit: q nidere ad in cathedrali vel alia. littere igitur illi imperate fuerunt littere in ſtitute: ſed hic de litteris gratie loquimur: vnde in hoc caſu per cōmunem for mā in cathedrali. vel aliqs puidere tenebitur: t ſic decre. illa loquatur in ſuo caſu: nec ſit correcta per iſtum ad hoc. ff. c. li. de clec. cū expediat.

h ¶ Extenda. quid ſi mandatur ſub hac forma: nunquid in cappellania vel manſionaria maioris eccleſie cathedralis poterit prouideri? videtur papa ſolum cenonicos: t ipſoꝝm excepiſſe prebendas: an boc. ff. vbi dicit papez ipſius bonozem ad hoc. ff. de reſcrip. ſtatutum. ſ. ff. de. ff. ſig. cuj clerici. Sa tu credo cum hoc littera ſic indiſtincte loquatur: q in nullo beneficio cathe dralis eccleſie poterit prouideri nemo enim beatę ſ ſtudiatur canonicatus eccleſie cathedralis: ſed quod non indudatur eccleſia: ergo nullum ipſius eccleſie beneficium includetur: ad hoc optime. f. de paſt. per exemptiones. 2. li. 1. Rñ. Sed pone imperatū prouideri mihi tu ec eccleſia faneti petri boñ. non eſt alia faneti petri eccleſia q; cathedralis nunquid in ea prouidebitur mihi? videtur propter ſtatum curie gra

L

2 cetere cathedrales eccleſie indu duntur ſub tali mandato: cum vbe riozem boc caſu q; alio impetranti gratiam facere videamur.

¶ Dem cathedralis eccleſiaſtico confuto clericio ſecularibus affignari prouideri mandatur: de il lo debet intelligi: quod tanto tępo re ab vno vel pluribus ſecularibus clericis inſtituto in eo rectoꝝbus extiti cōſtitue ac pacifice guberna tum ut preſcripto legitima ſit com pleta: etiam ſi ante vel poſt religioſi quandoqs minſtrauerint in eodē. ¶ Quando vero ſcribitur ut poſit deatur de aliquo priozatu alicui de rico ſeculari prouideri non potest de priozatu qui per religioſoꝝ iuxta modum premiſſum ſi ſolitus guber nari niſi boc in litteris caucatur ex preſſe. ¶ Dem.

Super eo q; prebendas qui bus parochiales eccleſie ſuit annexe: in quibus ſpiritualem iuri poliziam eccleſia non multum efficax videatur: ſed ſufficitie pa pam declaratum: de re iudi. in cauſis.

c ¶ Vm de beneficio. vno. Po. pio bie que no. ber. ſ. de cauſa poſ. c. papa. eum eccleſia ſutrna in glo. ex hoc videtur.

b ¶ Inſtitutio. ſic ſi de facto tantus occupatum eſt ep non ñ bēret locum ſcripcijonel ſi ibi non ut rectozes: ſed ut uicarij ut conducti ci ſecularcs clerici retiſſent. Jo. an.

c ¶ Legumia. f. c. 1. anno 9: de ſpūp. de quarta de cauſa poſ. cū ecle ſia de conſue. c. 1.

d ¶ Aſſert. An incptam preſcripſionem: ſed ſcias ſi poſt incoptam 2 ate cō pletaz: ideo dicit. ſ. tenue.

e ¶ Poſt. non tamen continue ꝛ pacifice ſpacio. xl. an. t ideo dic qđ ſi qs. illa igitur admiſtrādi precedentio tępozio tollitur p preſcripſio nem ſequentem: admiſtratio autem preſcripaonem ſequēs illas nō tollitur: ſi ala interuenerit ſ; no aliqs bēnt pinere.

f ¶ Priozatu. priozatus eſt generale verbū quod ad priozatus ſecularem vel regularē pōt extendi: ſed ratione perſone impetratis qui clericus ſecularis eſt ſibi regularis priozatus conferri non potuit: ut arteter id ſolum ad ſecularcs: nam grave eſt in expertos 2c. rix. q. xij. monaſterijs. ſ. de elec. cum ad noſtrā 2. c. cōſiqi.

g ¶ Secularī. Quid ſi tempore impetrationis ſecularis erat impe trans non de facto ſed ex regulari: nunquid ne tali priozatu ſibi poſ ſit preuideri? Credo q; non per decreta. ſ. eo. li. de clecti. ſi eo tempore.

b ¶ Modum premiſſum. ſ. priozi. Rñ. ſ. per. vl. annos continue et pacifice ab vno aut pluribus inſtituto in ipſo. Dominus Joannes andree.

c ¶ Nolper eo. habere perſonatum cum cura: t prebendam cui an nexa eſt prebendalis eccleſia: non eſt ꝑa ſolū generale: t re pobatur per illa bere. opi. ber. ſ. t. c. extirpande. ſ. qui uero: cui ſa uebat gui. ſ. ſpc. t. de legato. ſ. videndum. vl. quid ſi habeam: t appo batur opi. inno. t oſt.

d ¶ Annexa. in quibus ordinarie debet per vicariū ꝑpetuū: ut ſ. ſd. ſ. ſed an ipſe uicarius uel ipſe ꝑbendarius cura alarum illius paro chie debeat: boc fuerunt opiniões diuerſe ut ſequitur. uicarius. n. curam animarum bēnqs ꝑbatur. ſ. de. of. vi. ex pte: ſed ut uicarius vt ibi no. ber. cū ergo rectoꝝ ſpiritualeꝝ iuriſdictionē ibi habeat t ſup vicarium exiſtat: quia excōmunicare pōt t ſimilia facē ergo gn curā

babeat negari non poteſt. ſ. de. ber. budā. ſi.

e ¶ Perſonatuum. t ſic videtur q; vñ poſſit plures perſonatus ꝛ p bendam etiam cum prebendali annexam in ua eccleſia obtinere ſi ne diſpenſatione papę: unde ſtradicat aperte. ſ. c. li. de conſuetudie .c. i. Sed hic papa pluribus loquitur: ut uideo. f. vbi dicit obtinenq; unde pluribus eāo nicio cuiſdē eccle de boc querenth? conſultno papa ri dit: ſ. hoc e non tra.

d ¶ In eadem eccle ſia. idem t multo fortius ſūn tuerſ ad boc. ſ. de pzeb. paben. liao.

e ¶ Concilio. ſ. c. ſi multa.

f ¶ Non obuiet. cū enim acceſſoriū ba beat ſequi naturaꝫ principalē. c. li. de of. del. ſ. ſi. 1. de re. iud. acceſſoꝝ um. cum ſuis ꝑō, t de ꝑbenda non q; racet: ergo nec acabit ca pella acceſſoria ad ꝑbendā: ad boc ff. de f. ruf. ſ. 1. vna ē vna. ff. quēad. fer ui. amit. li. cōm ad boc. ſ. c. quia ſepe patrem eſſe rato ꝓbitionis. quia in eccleſia annexa ꝓbēde non tenet reſidere. vt. ſ. c. extirpande. c. ſi quis ſuadente. ſ. c. li.

g ¶ Diſpenſano. intelligo papę: de qua loquit̄ ꝑlati de quo mētes fecit alias in ꝑbēda ꝛ dignitate bñ requirunt diſpenſatū ejcmū ſi facūdo eccleſie vel aliud inducuerit vt illa fine diſpenſatione ꝑfoni ſi mul be iure teneri: ad boc. ſ. c. li. de reſcrip. gl. ar. q; ibi dicit: hoc bant ergo unno. t oſt. ſ. c. extirpāde hanc ē cauſam in quo dc tur cō munit: vel ſaltim de cauſa bñt ſupoſito diſpenſatione ſecunda ducr fas opinionē: quo no. ſ. c. t. ci. vi dudū: quę plures curas bēbat.

Vm cui. in ſpetiale beneficiū inſpectur datuno ſpēcti ved recepto. emanauit ad declarationem olim q; no. ſ. de re ſcrip. capitū ſ. reprobatur cōio opinio.

b ¶ Collato. longe diuerſa ē conferre ꝛ mādare conferri: ad boc. ſ. c. li. de reſcrip. tibi qui ꝛ. c. nuoduī.

c ¶ Preferendum. nili in cauſa. ſ. c. li clericos. ſ. verū ad boc. ſ. c. li. ſ reſcrip. tibi q; li.

d ¶ Simili. ad eundē ꝓpoſitū ſ maioꝝ: ſtputa q; oſtbus ꝓbabus pacte ratur: vt. ſ. de pcel. ꝑbē. auctoritate ad idē cauſa. ſ. c. qz ſpe.

e ¶ Iñ. poſteriozes impetrantes.

f ¶ Primo. appobatur ergo illa lectura bere. capitu: qz ibi ꝓpoſ ſit nomē nō aduerbuit: certe tanto erat aduerbū ducing: qr curiū tui tu me ꝓuniores in ture tam mbi aegtio ꝛ tere debeo: qz ſicut ꝓmo i patrauit ꝑtes ꝓpoſitū ſuo ꝓcuratoꝝ in aliqs: t tocdarat ibi qđ ꝑ bēda racana ē ab ignozātiā ꝑferd poſtea vt. ſ. eo. ſi poſtqua.

g ¶ Ꝑ clericis. ꝑ ſtas ap. non facientes de defectu ordinis men tionē poſt ipetrāt de curato bñficio. puderuad ordines in ſe facict ꝓximio ꝛpibus ꝓmoueri. tracta fuit ſic extrauagāti que ici bat ꝓbabilis.

b ¶ Aliqs. hoc fuit nō ſine myſterio dēmqz ꝑbi alex ſolus ꝑ pauꝑ bus loqbat: unde multi inuenti ſecus in aliqs: t tocdarat qđ ſi no. cōpoſt. de reſcrip. capitulū ſ glo. qz odnes. ſ. tum ꝛtur an col latio. ſ. no. qz ꝛquoz regrūtur in ꝓmoundo ſcientia mozes etas t ordo. in ſpmio tribus patuis: bene auctoritate ſtarum ꝑ. ap. p moueſtnſi fuit mentio: ſi. de eta. ſ. quali. cū ſe t. c. ci. ſ. ſpto ſic ut bic uidco ſ tic caute decre. illa quartum omſerat.

III

c ¶ Animatum eura. aliqs enī; nō bñt hoc eſſet expſſum de curato ꝓuideri nō poſſet: de ꝓbend. c. vi. ſ. c. t. cum in illis.

d ¶ Debeta. odnid. ſecus in decreta cratio: ſ. c. li. de reſcrip. ſi eo tempore: ꝛ no. qua bñ. ꝓbat illa littera t inferiꝰ que idem repetit q; ꝓmouendus ad curāſtis ſi ē in tanto defectum puntur: t facit ad id qđ dicit. ſ. glo. pr.

e ¶ Ꝓpouidere. olim de iu re cōi. talec ad talia bencfi cia nō poterant aſſumi. ſ. de eta. ſ. quali. ſpcra bo die dicunt qđam indefinte te ꝓ ꝓbat boc. ſ. de. cle. cū ex. ſ. de inſtit. c. ij. t bicſed non ſum auſus cō zigere deos ſperare: t duo ab ea recedendum ſolum t caſibus in quibus boc ex preſſum inuenio: vt bic t. de inſtit. c. ij. in alijs ſal tu manet: t ſecundū boc intelligo decretum ex eo. c.

f ¶ Opotebat. vide ſolet expmi in litteris ſecunda ſtilum curie: ita ti q; idem decretum ſe facat ſtatutū a iure t. c. ꝓfeſſoꝝ ſit. d.

g ¶ Regrūt de iure cōi cui factudine vel ſtatuto eccle ad boc q; bien. d. be ſit ꝓpter. c. li. ſ. Rñ.

b ¶ Rūc. vt in quatuor t ꝓpabuit ſit ſabbato ſancto vel ſabbato medie quadrageſime. ſ. de temp. oc. c. ij. t. ij. minozes ät eō ferri ꝓbit in teſtimo diebus ut ibi. t. c. d. c.

¶ Ꝓmouendi. qđ ſi mo nili non ſecerint: poterit eſſe ꝓuiſi. ſ. de elec. cum in cunctis. dodie imponitur noua pena ſeruata antiquie penis: ut in de. eta. ſ. quali. ut bi qui. ſ. Rñ. Sed autem beneficium ſit curatum: ꝓpanus eſt ꝓpo nemdi fuere. f. annum. ſi. eo. h. de elec. hoc tamen non eſſet cedula collegiata ut. ſ. c. t. ſtatutum vel habuerit nilum impedimentū. eo. n. cōmuſa. ſ. i. t. nec fuere tunc ſuperſtantes. ſ. c. ſi ex eo.

a ¶ Iſ cum ſuper. tracta fuit de extranagantiq; que incipiebat. dilectus filiꝰ emanauit ad declarationem eoꝝm que ſic. de reſcrip. ca pitulum ſ glo. quia queſtionez fed ponę q; pacet: t guil. in ſpc. t. de legato ſ. nunc tractemus. ſ. quod ſi p.

b ¶ Litteras. reformationem. nam legatus nacaratum non conſert: ut. ſ. c. ti. dilectus filiꝰ. t. ſi. bene reſeruat collatoni ſuer: ſuper ea conferenda cum nacabit dat executoꝛ ut. ſ. c. li. de of. le. c. ij. t. ij. c. ſi. t. ſi aplice.

c ¶ Auctoratate noſtra. littere igitur granoſe ſic nuſſe facient illum cenſeri au etoratate ap. receptum: et quo ſic expamitur: ad boc. ſ. de reſcrip. cuj alig bno in ſi.

d ¶ Receptum. poſt impartitam enim auctoritatem a papa talio gratia papa palio intelligitur. ſ. eo. ſi apoſtolice. c. t. de uxori una eni. t. i. ante medium

e ¶ Eadem. nam ſi minoꝝ: ꝑferitur ſi ꝓbitus: vt. ſ. cbi qui.

a ¶ Andato. bec bere. fano plane tracta fuit de extranaganti alex. tiij. ꝙ ſcipebat ſua nobis. t emanauit ad declarationem eoꝝm que nō. ſ. capoſt. de reſcrip. capitulū ſ glo. qz quelibeno. ſ. ſed qđ ſi in hac forma.

b ¶ Collationem. de illo igitur quod ꝓnet folum ad ꝑfentandū vel ad inſti tutionem non poterit talis ꝓuidere nec eoꝝuerſo. ſ. c. t. c. ſi i ill. ſ. cū ät.

c ¶ Vacabit. intelligo ſine fraude ꝓ dere. ſ. c. li. de renun. c. ij.

d ¶ Illiua. ſ. ratio quia be ꝓmo ꝓouidendum eſt: alias eodem ratione de centeſimoad boc. ff. de ver. ob. cum qui calendas. de illo igitur ꝓuideatur ne ꝛdeatur ertingat glaſa. eo. cum aut. t. ſ. c. pr. quod notum ē nili in hac eſt clauſula: quod nacrent acceptandis. ſ. de concel. ꝑben. quia ſi cancta ꝛ ę. ne capitada.

e ¶ Simul. pone mortuus vel. ꝓmotus ſ clericus q; bēbat illa duo bñficia: vel duo clerici ſimul mortui uel. ꝓmoti: vel renunciauerint nec apparere pōt quis ꝓmo: ad boc. ſ. c. li. de reſcrip. duobus.

f ¶ Odinem. t eſt. ſ. e. o. ſ. dec. ſiquo iuſto. ſ. c. in ſi. xiij. di. ſi rectoꝝ in ſi.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

ff. be vfufruc. l. quod. i. ff. ad hoc facit quod dici. f. re. fac. in alteratiõ uiõ c. fac. ff. be. l. ij. eam pater. ff. vl. c. ff. ad trebell. l. bereden. f. ñ. t vide q5 no. ff. de referip. cum dilecta.

g Zel te. aliqo effe in potestate illius cui ferebatur fe excusare: dico ñ q3 idem effet tunc in ordine consurso. f. quando ferebatur ad alteram vel tuq; te. quia tunc etiam li simul unanim pronuciebat be prec. ferunt be tpe. ut in. alteratiõ uiõ c. fac. ff. be. l. ij. eam pater. ff. vl. c. ff. ad trebell. l. bereden. f. ñ. t vide q5 no. ff. de referip. cum dilecta.

Si clericus pro quo a fede ap. recepiti mandatum ut ei de p̃benda p̃roximo uacatura in certa ecclesia p̃ouideret: cumq; postea in canonicum ipsius ecclesie recipi faceret: t in fraterm: p̃bendam fibi debitaq; quando uacat: petere ne ghigenter omittat: t aliam postmo dum in ipsa ecclesia uacaturam ne quibit p̃tereto dicti mandati petere: reinec tu de ipsa fibi poterio p̃uideri: cum facta ei gratia per ipsius negligentiam fit extincta d. Ueruq; si p̃fatus clericꝰ fuiflet auctoritate ap. effectus ab initio canonicus in ecclesia prelibata: tunc cum remaneret in ea canonicus: dicta negligen tia non obstante ac per consequens ratione canonicatus fit in alia p̃bendam nulli alij de iure debita ceteris p̃ferendus: petere poterit p̃bendaq; aliam proxime vacaturaq; dummodo non fint aliqui eadem auctoritate p̃bendam in ipsa ecclesia expectan tes: t eidem de ipsa non per tceum mandatum non fuscepto: super il la fed per cum ad quem spectati ea dem ecclesia p̃bendarum collatõ pouideri debebit: aliao facta ó pe benda huiusmodi alteri collatio in illius preiudicium ex ipsis viribus non fubfiftat.

Dem.

Ng qui auctoritate ap. i aliqua ecclesia in canonico fuit recp tibedent in p̃bendarum affecam one ceteris anteferri legatorum ud aliorum quorumcunq; auctoritate receptio antea in eadem. Cum quoqs qui ad mandatum legati vel alterius auctoritate ap. fibi specialiter in hac parte concessa fungemo receptur auctoritate ap. recepturn esse dubium non existit.

Dem.

Debebit. dicen diebant olim quidã in casu be re. ff. c. li. de of. d. le. si fuerit be uxo. In. a.

Subfiftat. intelligo nifi etiam negligeno effet in ipfa petenda: quia t tunc perderet ius in ilia scut t in superioribus calibus dixi eft. Hota igitur q plenior é grata fecundi refcripti q3 primi. Secũ duo ergo negligeno in p̃benda non p̃pterea amittit canonicatũ quem tam habuerat fed amittit potiorem in p̃benda refpectu apoftolicorum qui duplici iure unantur: non autem refpectu alio rum vt multis.

Ji qui. dicere. ista emanauit ad declarationem eorum que nõ. Innocen. 7 oth. 7 moderni. ff. c. relatum ber. compoft. ñ. ó. re ferip. capitulum in glo. magna. ñ. Item si vnus primo. 7 p̃babatur hoc olim per dicre. de accu. accedeno in parte decisa: 7 sic pondere de spof. p̃ben.

Anta. Hota q regula illa qui prior eft tempore: potior eft iure: locum habet in bis: quor̃ causa non habet locum regula ut hic. hinc é q lex dicit priuilegia confideran: non tam er tempore q3 ex causa. ff. de fuul. cred. l. priuilegia t eodem tenatio pertinet quibuldã ecclesiarum etiam antecessibus nõ tamen filiis ex priori matrimo nio: qui agunt de bote materna. C. qui po. in pig. ba. l. nil. vbi 5 b ff

Specialiter. auctoritate ergo huius speciali mandati fingitur potuo delegatus q3 legatus: t fic delegantio auctoritate videtur ee receptus. Sed tempoze alexandri quidam contrarium dicebant: dicentes q3 speciale mandatum legato directum non inducit nouã auctoritatem pape fed auctoris potestatem legati p̃ouisionem: ar. ff. de preca. fed si mandatum inde prima fcepcus tali auctoritate lega ti prouzgata receptua uidetur: unde postpontiar fecundo receptio auctoritate papet: hoc videbatur dicere conftituto alexandri ere crabilio. Sed contrarium eft verum: ut hic videonec ob. lex fed fi manente: que loquitur cum prima t fecunda concesso fint eiufde natur: t fomeiled hic potestas legationis eft per fe: potestas pro uidendi ed conferendi auctoritate apoftolica poftea concessa eo dem modo per fe: gratiofa data uel fauoze legatis: t eiuo pio quo ferbitur, conftituto excrabilio uel loquebatur in fuo casu specia lecum fcliect prouidit ultra quatuornam numerum: ut in legato cardinali q3 eoferebat tunc legationio: nõ fit concefa. ñ. in fi. premij buiuo libri.

a Poſtꝫ. Si poſt gratiam mibi factam a papa de canonicatu t p̃benda bonoñ. canonici hoc ignozantes. t ignozãs p̃bẽdã ferunt poſt vacationem: fit tenet collatio. Hota ergo q fiuit impetui tempus date quo ad fecundũ impetrantẽ a papa: ficeſt infpicãt quo ad illi q poſtmodũ recepit a capitulo ẽt ignozanter.

b Columnus. qd ſi non potuit fed cõ ferat mandauit: de vt. l. de concef. pre ben. ſi capitulo t c. ſi ſoli.

c Poſtmodum. Quid ſi tunc tem pozis uacabat pe bẽda que poſtmo dus fuit collata: vi detur q3 tenetur col latio: quia manda batur de ſpãa va catura pouideri: ſed dla ſi vacabat ergo non debemus: vt. c. ſi clericus li. ó. t. t ideo é ſtluus cunc: ſpẽdam ſi qua vacabat: t3 q3 primo vacaturi: t. ff. Sed credo idẽ per rationem que ſ. loquitur: nam co ipſo tẽ. ad hoc ſ. c. ſi biſticia. Jo. an.

d Dotu ppio. quia ſecus ſi contulſſent expreſſim ad ztotate papalis ó. c. pr.

Vacaturam. mſ to fotuue ergo ua cantem: quo poſſi cito tuo conſtituui in vacatura q3 in uacante: ſ. de con ſeq. preben. nulla. ó c. t. dilectus filꝰ. t.

Requiuit. ille ta men cui fic collati fuerat: ſi dimiſit ali quod beneficium propter illud habẽs duꝫ recuperat illo: ſi fine difficultate cognito ſpẽdam illi deberi eam ſibi dimiſerit: alias nõ. f. c. ſi beneficia.

Vdum vene rabili. Si papa dat licentiam legato ſuo recipiẽ di auctoritate apoſtolica reſignatõs beneficio: legationis fue libe re in manibus ſuo factas: t beneficia conferendi: Secundo pa pa de ſpẽdita poteſtate non babita mentõne canonicatuum t ſpẽdaꝝ ſi vacat vel quam ſimo nacauerit aliqua ecclesia legatõio mibi ſpe rat: Tertio canonicus ipſius ecclie reniſcere legat̃ eius ignozãs collationem mibi factam confert mbi ſpendam ſuã tam non tenet collatio legatiſed mbi ſibẽda debetur.

b Auctoritate nfa. hoc ſonificabat dubiũ ẽſſet quo auctoritate a poſtolica hoc faciebat in ſeculo mandato ab illa ſma poteſtate mẽ no fieri deberet: aliao. n. ſi poteſtate ordinaria hoc faceret: fatis ui debatur dubium terminatum: ſi. c. t. c. pr.

c Beneficia. ſumitur hic beneficium large: tam ad beneficia eccleſiarum ea thedralii cerũ damus: ut per inferiora patet: ut an. ſ. ñ. de relig. dom.

d Libere. nõ. n. papa to vel eondino in bus locum by: ñ. de tranſac. fup to t facit de elec. cum inter. R. t q5 tbi nõ.

e Jdonea. c. ſi hoc puerus vel aliqs beneficiatiõ. ñ. de fup̃ indonita. ſ. c. ti to cui Jo.

f Poteſtate. hãc poteſta tem legatus non deman dare ſc. t eſt caſus á quo poteſt quis per ſe quod ſi per alum: ut. ñ. de offi. le. c. penult. in fi. t ē ratio: ne detur via ad vacatura: ut dx Jo. an.

g Canonicatum. t fic affe cta erat ſpẽdã primo ua cans fine alio decreto: ut ñ. c. pr. t. i. fequitur.

h Cãc. le cõ. eccleſia tẽ Joan. an.

i Jllo. ſ. gallicanio.

k Eidem. ſ. canonicata t ſpẽdã.

l Zalos. ſ. canonicalis: t nulli alij ẽ ure debita.

m Predicta. facta a lega to ipſi guilelmo paſalli.

n Poſtorter. ẽ. paſalli.

o Poteſtate. ſi igitur ſibẽ da bẽt certum ordinẽ an nexus: non tenebatur ſe ta cere pnomoueri. ñ. c. li. de c lcc. commuſſa. ſ. i. c.

p Eadem. eſt maior. t ea dem ratio de reſpectu.

q Procuratorum. ſ. fic. ñ de procura. non inuiſe. ñ. c. li. c. o. ñ. ſi tuo. t de offi. dele. ñ. plures.

r Sanctiõe. ñ. de reſcrip. ca. t. c. poſtnobis. ñ. de of. legã. ſtudiali. ſ. de. t. nulli genere: t ibi vide ó b: t. ff. de re. iur. non eſt dubium: co cõ. ſ. c. quemadmodum. c. t. ij. Rñ.

s De ipſa. ſ. poteſtate. ſi a tu legationem ergo ihe re cum non ſit talis vertat tacta: qua expreſſa nibilo minus litteras babuiſſet: ñ. co. in. ſuper litteris: licet bon de litteris: ad bonificia imperatoris generaliter non ſit verum: ut. ſ. c. ti. ſi nota t cetera.

t Absurdum. Hota bo nam modum argumenti di ex ſegla abſurdatur ſic

ñ. de excep. cum inter ſotem.

u Poſtea. quia non bz deber ſufficiam ſuam negligere: qui aloo in ſua ſuffi tia fouet: vt. ſ. de imm. ec. qñ.

x Jncerto. licet ſi ferebatur alicui pouideri de beneficio quod primo ea cabat in ciuitate: ed quod primo uacabat in prouincia: ut. ñ. eo. quãe: inter tum eſt q3 beneficium imperatus ſit babituru: ſi ſit certum eſt de cano nica lexoñ.

y Acceptandi. vt. ſ. de concef. ſpẽd. q. ſi cui to. ne captãde tẽ.

z Reuocaſſe. licet eum eandem retinuerit poſtea tem: t tamẽ maioem. ſ. renocandi ẽ tantum: ut bic nideo.

a Lucro. de dano enim cuius nõ agitur quia ſi dimiſit pota biſticia ſuipat

L

III

Realizzazione: Associazione Biblioifli Bernardino Missirini. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia

c Talter. si violenter. facit. p eo quod. ff. dixi ff.

b Ad ea. dicit. non videtur. Ie. de pof. phen. c. ult.

a Si cui concedatur. appropatur bic opi. offi. quam no. ff. eo. tit. c. ult. in fi. t reprobatur opinio inno. ibi no. t compoſt. no. ff. de reſcrip. cum alio in fi. t fuit de facto in me diotali. archiepiſcopo bec quæſtio fuit dicti.

b Alonſo. ſi non appo natur hoc idem intelligo: ff. de elec. cauſam que. ff. de reſcrip. cum adeo ad boc de ſimpho. c. ult.

c Suffocino. ergo ſi non eſt ſufficiens ſcuus eſt ad hoc. ff. de reſcrip. poſtulat fi. Quid autem veniat in hac ſufficientia no. per Jo. xxii. q. i. c. t. per bet. ff. eo. tit. de monachis.

d Ioh. poteſt. confirmii notabant de ii bonefacio. t moabundat illa ratione: quia hoc caſu non habet gratia. pallo ſed poſſidet. nec poterat ſecundum eos pouallo hoc caſu am bitioſio dicit: cum ad fui ſtantiam nil fuerit obtentū ff. eo. quia. i. eo. ſi motu. Sed contrarium eſt verū: quia beneficiato idoneſt non eſt. eo. ſuper motu nata: t ire communi biſi ciatus beneficiari non mā datur. ff. eo. ti. quia in tan tum.

e Dimitrat. ſi ergo dimit tat tunc ibi poterit poſtu rare: in hoc eſt differentia i ter illum formam z illam:

quam in principio imperauit illecui prouidetur: quia in illa non ſufficit modo beneficium ponum dimittere: ſi tunc tacuit. i. eo. ſi motu hic ſufficit nunc dimittere: ſed poſſione gratie nibil fuit datum.

f Tunc. ff. Hic interpretatione ſtbata ad tit. ff. de cauſa in illa

g De cura. ſi igitur vtrunq; ad alterum ſit curatum: tali non poterit prouidere. ff. nota q pluralis elocutio non eſt vagatiuamo potius ad certū genda. ſit ergo contenta buoſum numero. ff. de regu. iur. pluralis cum ſuis concor.

b Subſiſtat. poterit igitur illud beneficium alteri conferri. ff. ſi ille poſſidet non poterit fine cognitione cauſe. de poſſeſſione expelli. f. c. ſi. dot.

a Si beneficia. Si quis ignorando recipiat beneficium plura reſtituatur vel alteri collatum per papam: ſi ex quo ſciat: illud fine difficultate dimittit recuperat poſa bilicia pp illud dimiſſa: alio nō. bec dicere. fame in mul cgtatur iuſte ignorantie. poſidet.

b Sedē. ap. ad ſi plus. q. ſterre poſſ. puta p legatū. f. c. ti. fa fede. quia non pot ſed factum.

c Ab bus. ſecundbus ad ignorantibus non curo: nide ſi bene adueret: bec dicere. non requirit ignorantiam in ſpecie: ſed ſolus ſi eo qui ſperitur. Dice ſimul ſi ignorātia mulis. ybetur ſcientia. f. de re. iur. ſi plumi: quod intelligo: ut ibi dici.

d Dimiſſa. ad iuris neceſſitate ad ignorantia ad ſola volūtate. Joannes andree.

e Affligitari. nihil ergo ſotine recuperabit: ſi adbuc non fuit aliqs aſſigna tus. ff. c. ſi ibi ti ff.

f Culpa. ſic deberent eſſe pene. de conſti. cognoſcenter. f. de regu. iur. ſine culpa ſi ergo ſimiliter fuiſſent in culpa: ſic tali punitegio non vtitur.

g Certocco. ſic cubbet referuari credere non tenētur de ſi. per tuao. ii. ſed nō debet ſe dicere debitare vbi certus eſt debet: de reſcrip. cum ſingat: ſi ſe. ti. ſi. ibi. debuiſſe in ſin.

b Alonſo aliqs. boc fuit dicere beneficia ithao. a. fuerūt collata. b. ffe. b. dimiſit que pauo habebat: t fuerunt collata. c. cuiuo. c. poſa biſilicia fuerūt collata. d. aggra. a contra. b. qui ſi dimittat in pace aget contra. c. q etiam ſi ſine difficultate dimittit repetet a. d. t ſic de ſingulis.

Ioh. poteſt. Emanuit hec decre. ad declarationem coram ſi no. Inno. ſi de elec. Inno. ſi. bic no. intellige in ſi. t que ibi no. oſti. t de reſcrip. poſtulatis: t de ſpien. ſup modūnata in ſi. t compoſt. i decret. capitali. ſi reſcrip. ad ſi. gl. magne. v. Item quæritur ſi bacr. t. eo. nofira t glo. penul. t gar. ſi. ō off. or. ordinarij in ſi. t qui. in ſpe. ti. de lega. ſi. uiden dum. v. illud cum ſequēs ad ſi.

b Modicum. ſi enim ſimperanbe boe locum habet: ſi. de reſcrip. ſi. pponente. f. ſi mo tu: multo fortius ſi diſpenſatione locū debet habere certum etiam ipſe diſpēſat tionem ſuā ambitiō ſe t reſtringendēs ſi. de fi. ſpby. c. ij. quia autem ſuper pluralitate beneficiō oiā diſpenſare poſ ſit unde ter. de. ſtan. ſi. ſi. ſi

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

eſpus q dam pmiſit auctoritate ſibi papet vſ hic papa etate t. ñ. pr. ſcr.

b Vacantibus. adem eadem ratione puto quando ſeruberatur de pma va
canare nec ſimul vacarent tria q nostra ſmo.

c Iuerit. quia ſi mortuus fuiſſet expſſiſſet quam dari voluiſſet. Io. an.

d Tel prebenda. non ſut ifta verba literarum: ſed mandauit de dignita
tate. puelet: z plus dignitateo vacant: vl mandauit de prenda z plureo vacat ſpenſe. Io. an.

e Motu proprio. quod ſi intelligitur nihil in gratia expimatur: vt. ñ. c. pri. li. ſi illud enim omni casu lo cum habet z generaliter loquitur.

f Ad motum. maiorias eſſ ſtitui: multiplicauit bic vt. ñ. de teſt. ſuper co. li. 2. no. ñ. de reſcrip. ſedeo bic auste inſpici nihil mirandum: ita loqꝫ ſit enim q clerici b magiſtr cquirit ñ. de clerī. non refert: quia nonnulli. ñ. eo. auaricie: execcantur ergo auaricie vt. ñ. eo. l. de elec. auaricie cecitas.

g Mouens. non ergo curvit ignorantiſſimi nec decidium datum ad appellan dum. ñ. l. de appel. con certationi ſi. ñ. pcef. ſpben. quia diuerſitatem.

h Alteri. Aduc vis ſit: vel alteriue vt. ñ. c. pri.

i Iuri. ñ. c. q. 2. no. con pot. Io.

k Dionoſio. l. de re. iur. in obſcuris. ñ. de cenſi. et pari. ff. de li. q. manumiſ.

l Elegerit. tunc ergo det quam vult z ſit liberatus: vt. ff. manda. l. dilectiſſimi. ff. de. l. 1. ſiquis a filio. ſ. ſiquis plures. C. ō bonat. ſiquis argentum ſ. 1. C. no. q in illo caſu z. ñ. primo reſeruatur opio: tunc ſolum quando eſt equalitas: vt tunc in primo caſu eligat ſo pao quo ſeruatur: in ſecundo in qui conferre habet: unde non puto q in primo caſu quando ſ inequali tas poſſit conferri minor: non in ſecundo maior per indecentia eſt ei primo caſu papa expreſſiſſet de maiori: ſecundo vero de minori: ſicut ergo ſi expſſ ſum eſſet matur non poſſet. l. eo. cui de nomina: nec bic cum habeatur pio expreſſo p hac declaratiõm Io. an.

m Datum tipus. l. r. dicp.

n Elegent. l. ñ. de reſcrip. puobus.

o Dioclauiar. ſi. ñ. c. li. de plur. c. el. in fi.

p Cum in eccliã. appobatur quod no. oſt. ñ. ō concel. preben. poſſit aſſiſtu in fi. z ponit terminos in eccliã. ebacdunen. habeo bic caſu quo vacat prebenda: non debetur pima expectanti: z de hoc ꝫm. ñ. eo. q. ſupra in. Io. an.

q Prebendarũ. ſi ergo i eccliã ipo iterdum repre maiorum numer; ſibi dap
gi canonicoꝝ: vt bic. ñ. de magiſtris. c. pueruli.

r Confuetudine. valet talis ſtuctudo: vt in ſdicta decre. poſtulaſtis. ñ. eo. li. de ap. a collatione.

s Dictam confuetudinem. No. ar. ad queſtiones mediolañ. Confuetudo eſt mdiolañ. ap archiepiſcopus confert benficia omnium clericoꝝ vacã tiũ per vrosnationem vel interlocutionem ipſoꝝ clericoꝝ: nec ſtm eſt conſue tudo in aliqua eccliã q canonicus electus in ẽpm conferat canonicatum ſuum z prebendam: z expectans auctoritate apoſtolica vrosatur vel interſtitiur clericus: vt in primo caſu: vel. p mouetur canonicus in epiſcopum: vt i ſecundo: z recusatus confert expectanti prebendam archiepiſcopus vel epſus confert: quatenus quia ſit potnz: vt videtur q papa non intendat derogare confuetudini vt bic: ſic non valet recusatio ad boc. ñ. de conſti. c. i. Sed certe ſano credo q valeat: quia papa intendit iſt prouideri de pti ma vacante: ad quem inqꝫ ſpectat collatio ſue iure ſue confuetudine ſue pmilegio: quod probatur. ñ. c. dudum. v. i. c. quia tibi: bic aduo concurrebant quia infringebatur confuctudo z augebatur numerus: z ro

nisi a deptam beneficium ſi non compareretur cum prima gratia: ſi iam haberet effectum ut in duobus curatus. ſ. de multa: cum enim in eo caſu preſumat in neutro fuiſſe ad rem. ſ. de concef. præben. c. vlt. t boc approbat de. de reſcriptis grate.

b ¶ Prouidere. talis forma etiam in litteris gratie non extenditur ad hoſpitalia nel loca ſimilia: ut in de. c. ti. per litteras.

¶ Cauſa mandati. ſi ſuccedat effectus: t que erat cauſa? quia nullus habebat bñficium: ſic cauſa: t ſic cauſa inſtitit poteſtas ſi gratie: ut. ō. dixi eo. de. appel. cum effectu ex. ſi. Sed quid dicem? nedum illi penalis de uita canonica nunquid per id expirabit mandatus? So. ſi vicaria eſt temporalis: pone in termino. ſ. ti. de elec. et ibi de. ſi. ſi. t. ō. regula. beneficium. ſ. de ap. pone nit. ij. tunc non expirabit mandatum: quia beneficia tuo non eſt: cum beneficia ſint perpetua: ſed ſi vicaria eſt perpetua: vt. de. c. ſi. per litteras. de. ſi. de reſcrip. poſtulaſti.

a ¶ Ja a fede apoſtolica vel legato. intelligas ſi litterequia alij beneficia conferuntur poſſint: niſi haberent ſpeciale ſuper hoc poteſtatem: ō. de. of. le ga. t. t. ¶ Quid dicet? ſi papa contulit vni t legatus alteri? Die idem quod. ſ. ſequitur in papa nel legato ex vna parte: t ordinario ex altera: quia eadem ro. Idem dico ſi papa vni t legatus alteri ordinariuo tertio contulerit. in archiepiſco autem t ep ſcopo t tuus ſubditus habuerit non procedit quia ad alterum ſolū pertinebat collatio: t ita ſola valuit.

b ¶ Apparet. ſi eum poſſet apparere que facit primo facta ſit de abſentia: ut ſi probetur per teſtes de boza: ut in ipſa litteris dicitur de boza t facit quod ſupra. ō. de reſcrip. duobus: ubi idem ibum habes.

c ¶ Poſſidentio. magnum ergo eſt poſſeſſionis commodum. C. de rei vendi. Lece alienas. infr. de interdic. ſ. retinendi. ſ. de rega. iur. in pari. cum ſuis concor.

d ¶ Teſtes. vel interrogātes apparet quid tunc primo: idē de tui. ō. de reſcrip. duobus. ij. Rñ. i fin.

e ¶ Per ogatum. ſic. ō. de ma. t obe. pertuo.

f ¶ Litteras. cui petulit ordinarius.

g ¶ Sin ſingula. Religioſus habens piſcatum uel eccleſiam curatam: ſi recipit ſecundum ſine licentia pape: ipſo iure nacit panam: quod ſi ſtatim non dimittit effectur indignibus: t puniatur vt supra. Eadem eſt pena in bis qui habebāt ante banc conſtitutionem: niſi infra menſem alterū elegerint t alterum dimiſerint. Piſcinatus eccleſie uel adminiſtrationes vnius monaſterij ſolute per ſpiſum monachos gubernari: abbas ſe. ap. licentia alterius monaſterij monachis non committuntur: nec commiſſa diuinitatur. qui contra fecerint ſint priuati poteſtate ordinandi: predicta ca vices: de fertur ad diocesanum in non exemptis: ad papam in exemptis: recipiētes uel eligentes ſint indigibiles ipſo iure. Emanauit ad declarationem eoz que nō. oſti. ō. c. de multa.

b ¶ Perſonis. lector. di. c. In primi. ſicut ſingula membra corporis ſingu loo actus habent: ut ibi ad idem. xvi. q. i. poſtyreros. ō. c. ti. qua in tantuz. C. de affect. incmo.

c ¶ Auferenda. ad hoc. ſ. ō. de elec. ſi religioſum. i. Rñ. t. c. quouſq; tam t. c. indemnitatibus. ſ. ſed cum eas. ſ. de ſi. regu. c. cuno. ſi. ne dicamod mona. c. ij. monaſterium enim eſt eis qualis carcer. xvi. q. i. placuit. q. de ſen. ex. ut ſame.

d ¶ Piſcinatibus. poteſt dici etiam noh curatio: t quod. ſ. dicitur: ō cura referatur ad populum ſicut dicimus de eccleſijs per decre. ſ. de. o. bi ta ſi de elec. dudum. q. t boc approbat concu. vi. ō. ſup. ne. pidati quia regulares in ſi. in caſu autem eſt diſſimulatio if perſonatus et parochialeo eccleſiae: quā bño. ſ. ne deri. vel mo. cle.

¶ Abſqs ſe. apo. No. argu. pro illa opīo in duobus curati ſolius papa diſpenſat: ad idem ō. c. in non poteſt.

e ¶ Tuneri. in bis caſibus nullius dñi ſpenſatio eſt neceſſaria: cum bec duo pno imo reputētur ō. de elec. dudum. ti. ubi de boc. ō. c. ti. ſuper eo t. c. extirpande. ſ. qui uero.

f ¶ Teneat. in qua tum poſſidet de ſa etoquia de iure ē natus t. c.

b ¶ Tabere. ō. co. li cet epiſcopus.

c ¶ Non ſecerit. i. ſi ſtatim omnino ſi dimiſerit.

d ¶ Prelegabilo. ad idem. ō. de elec. gd quis t. t. in ſi. c. ex aggerat igitur pēa in religioſis t meri tum. ō. in pan. ad boc. xvi. q. i. alia ē cauſa. Sed nūqd boc erat ſtatutum per decre. de mul ta? Dicebat dñi ofti. q. in piſcinatibus commentalibus uel curatis bone habebat locum decre. de multa: ut religioſos reſpicerēt: in bis a quibus ad volantatem abbatis remouentur: videtur q. plures poſſint uberc: cum potius quasi cuſtodes eſſent ſi piſcines. indiffite autem intelligo banc decre. etiam in omnibus piſcinatibus put indiſtincte loquitur: t appobatum eſt boc bodie per conci. vien. ō. ſup. ne. pcda. quia regulares in ſi. t boc non erat ita clare ſtatutum per decr. de multa t pene etiam ſunt addite ut bic vides. Jo.

e ¶ Dorſum. quomodo buiuſmodi licet menſio computatio dici de elec. ō. ſi.

f ¶ Perueneri. t ſic ſi peruenīat ante doct meōs a tempore publi cationis: ſtatim incipit eis tempus currere: t ſi non perueneri. ſ. da os menſes: adhuc tempus non currit: t ſic placuit pape in boc cauſa religioſos aſtringi cum aliis conſtitutio principis et quo fuerit publicata poſt duos menſes omnes aſtringūtur aut. vt ſac. no. ſpli. circa pan. ad boc. ō. de poſtulat. c. t. t dicam in ſi. buius libri ſup data. Jo. an.

g ¶ Eligere. ad idem. ō. c. referente t. c. ſtatera.

h ¶ Exunc. i. poſt menſem.

i ¶ Supradicto. ut. ſi. iunt ineligibiles: t tanquā ambitioſi repellā tur ab vtroq.

k ¶ Dependet. Quid ſi in ipſo monaſterio non eſt aliquis idōneus? tunc ſane credo q aliude poſſet aſſumi ad boc. ō. de elec. ne. p defectu t. c. idemnitatibus in ſi. t. ō. de ver. ſig. ſi abbate. in ſi. ſat ta men tutum eſt auctoritate appoſtolica recipi per ſuperiorē ſuum.

l ¶ Monaſterijs. ō. de reli. do. c. vlt. in ſi. ſicut nec diuerſoz moaſterioz abbas eē vt ibi. t. xx. q. iij. monachis: uel preſſe monaſterio t eccleſie ſeculari. xvi. q. i. pbyteroo.

m ¶ Dependet. nec ad inuitū ſunt cōuerti: vt. ō.

n ¶ Canonice. vt ſi tranſeant ad ſtrictiorez religionez ſufficiat licētias ſui pedati requirere cum ſi non obtineatur: ō. de regula. licet ſed ſi transiret ad laxiorem ſine cauſa: ſolus papa diſpenſat: cum ſit contra iura: ō. de concef. prēben. propoſui: ſi ad parem ex cauſa tranſire potest de licentia abbatis: t consentio. xx. q. iij. ſtatuimus: t ei ſi ob. ō. de elec. ſi religioſus. ij. Rñ. quia illud locum habet cu tñ ſit ad rectoriam: t ibi de filio ſit pater t ideo ibi ſufficit abbatis licētia.

III

¶ Auctoritate. ideſt in papa ordinatione ō. de elec. cum ſi cetio t. c. cum vin nouis.

u ¶ Sedem ap. vel legatum de latere: ſi ſit in prouincia ad boc. ō. eo. li. de elec. ſi. abbatem. i. t. ij. Rñ. Jo.

x ¶ Ipſo iure. t. col latio non tenet: ut ō. eo. ibi t per eoo ad quos pertinet et cetera.

y ¶ Cum in ecclēſia. Smana uti ad ſtatum non eſt? que nō. ber. t modernī. ō. de re. iudi. cum olī in fine.

b ¶ Facienda. de electoris. ſi eorum pl plena omnium qui preſentes fue rint. ō. vicebant q dam in minoribul beneficijs non ne candos abſentes: quod bic reproba tur: vnde intelligi mus ibi preſentes qui ſunt ſi loco vni de debent vocari. C. de ſpōſ. lon. temp. l. vlt. ō. de ma. et obed. c. ult. ſed ibi conſentido erat abſentes ad talia non vocari ut fequit.

c ¶ Commode. ſic. ō. de elec. quia propter fine ergo ſint in prouincia fine extra prouincias ſi commode vocari poſſunt vocabuntur: aliaſ non: de boc. ō. de elec. coram. ſed ſi ē remoto loco vocentur: ſtatui conſuetudini. eo. t. in gnoſti. Et videbant quidam q̄ an vocarentur ad nonnoos ſtabitur conſuetudini: quod non eſt verum vt bic pats Sed poſſūt dicere q̄ bic non loquitur de elec. pdlatorum ſ. t̄ ſed litteras ad talia ſē. ſed boc q̄ conſuendo dat no diſgndit: ea pōt intelligi de cauſa pol. cum eccleſia. Item dat iuriſdictionem iudicandi diuerſo z fine abſentibus diſgndit: de ſo. compe. cum contingat etiā ſi. Item vocatio abſentium non eſt de ſubſtantialibus forme: ō. de elec eccleſia. ij. Sed nunquid in alienatione z alijs tractatibus vocari debent abſentes? Credo q̄ non. t. c. q. ij. boc ita pocretum: vbi de boc: t per decre. ō. c. ti. de of. eo. quātūcūq; ibi dicit de boc. ō. de teſtis. pdecessorum.

d ¶ Inſtantibus. poterunt ergo contemptum poſcq̄ri: t collatōem illam facere caſſari: t ratificare etiam poterunt: ſi volent: ō. de elec. q̄ ſicut.

e ¶ Preſenti. Emanauit ad declarationem eoz que nō. Bail. et Bar. ō. c. ſi. ſtatuti. Joan. an.

f ¶ Statutum. ō. e. t. c. ij.

g ¶ Alij. curiales vel non. commiſerint vel dimiſerint iam cō mittacea vice ordinandi ō ipſis fint poteſtate patuit: t de eo per hoc ſine fanoo ſi exempta ſi fuerint alicuiqui per ſe. ap. ordinentur. ¶ Ibi autem qui ea fuſcipere uel ſuſcepta peſtip ferint denūcre reddantur ineligibi les ipſo iure. ¶ Idem.

¶ Vm in eccleſia cathedrali. ſi receptio aut prebendarum vel beneficiorum collatio imminet faci enda: abſentes canonici: ſi commo de fieri ualeat: funt vocandi: nisi cō ſuetudo babeat eoz ad talia nō vocari. Alioquin quod in eoum abſentia fieri contigerit eis inſtātibus irritari debebit. ¶ Idem.

¶ Preſenti declaramus edicto: ſtatutum ſolicia recoadationil clementis pape predeceſſoris noſtri de beneficijs apud ſe. ap. vacantibꝰ per alium q̄s per romanum pontifi ces minime conferendis: locum ba bere in beneficijs que legati aut nū cij ſedis ciuſdem vel quinto alij ad romanum curiam venientes vel ei am recedentes ab ipſa obtinere no ſcuntur: ſi eos in locis vicinio ipſi cu ric moi contingat: quemadmodū ſi in loco ubi eades curia reſidet mo reatur. ¶ Idem eſt ſi aliquis curia lis etiam eccleſia romana vacante pergratiationis informatio aut re creationis ſeu alia quauis cauſa ad locum curie vicinum ſecedenez: bu iuſmodi loco vicino decedat: dum modo ibi etiam ſi erat ab ipſam cu riam reuerſurus eiuſq; domicilium ſeu domus poopia non eſſet.

¶ Loca uero intelligantur vicina ei dem curie in pemiſſio que remota vltra duas dietas legales quaſ boc cauſa ſic ſpecialiter volumus compu tari a loco vbi moratur ipſa curia: non exiſtunt. ¶ Sane ſiquis in la co vbi degit curia fue originio do mum babena dei claudat extremū in exiſpiuo beneficia ſub predicto non aliter includantur ſtatutoꝰ: ſi curialio eſt ante z: ibidem occa ſione curie moratetur. ¶ Deoze ei curiam de loco ad locum transferri contingit: ſi curialeo in itinere: dum curiam ſequuntur candez: uel in lo co vnde recedit ipſa curia: fuſtiti remanentes infirmi rebus mibi ex timantur humanis: pemiſſum ſtatu tum: quantumcunq; locus vbi de cedant ab ipſa curia ſit remotus ad aliquam beneficia ſe extendit.

¶ Idem.

¶ Si apoſtolica fede vacāte ali quaſ parochialeo eccleſias ua care de cetero contigerit apud ipſā ſtatuimus vt de eis ne ipſarum ua catio diutina periculum valeat ani mabus afferre per eoo ad quoo p tinet: poſtit libere ordinari conſultu tione ſelcios recodationio clemētis pape pdeceſſoris noſtri de bñficijs apud ſedem ipſam vacantibus per alium q̄s per romanum pontificem minime conferendis: ut alia quauſ contraria ſuper boc edita nō obſtā te. ¶ Idem volumus t de illio que ibidem ipſo romano pontifice vuic te vacabunt: ſi de ipſio p cū ante ip ſuo obitu non fuerit ordinatum.

¶ Idem.

¶ Si cui nulla perſonarum facta vicena miliarū: ſi modici ſi fapeſſet non includere ſi lab loco. ff. ō. ſi. lig. i. ij.

¶ Joan. and.

¶ Specialiter. ſi boc ſ ſpecialeoge ipſius contrariū ē ſpecialeo: t facit ad ea que no. ō. de reſcrip. nouuſti: t que dixi. ō. c. ti. de reſcrip. ſtatuti. ſ. cum ſit de elec. cupientes. i. Rñ. Jo. an.

¶ Originio. certe fatē dē putoſi: ibi bꝰ continuū domiciliū: licet inde nō ſit oriundus: ad boc. x. di. ſi in adiutorium: t optime. ō. de elec. fundata n ſ. vin. de tem. ot. c. ij. i. Rñ. ff. ad munici. eiuo. ſ. vlt. C. vbi feua. ne dā. l. ſe natores. nec rationem diuerſitatꝰ videoꝰ: idem dico in oriūdo qui ibi pa ſum nō haberet nomen: ſed fute conducatuꝰ: ſi eadē ſit ratio: ad boc ff. de legi. non ſit mde q̄ dixi originio fue nomīs: t de nomo propria t de bono bitationis pōt intelligi.

¶ Notaretur. ad cuim grauc prandicium iferretur loco vbi degit curia: ſi ola bñficia tūc ibi vacania berent ſolū ſtatū p papam.

¶ Apoſtolica ſe parochialeo. ſpeciale ſut eio pp curā. i. aliio ergo ſua antiquū remāet ad ide. ō. c. ti. de ſenten. ex: t per boc ſuſ patet q̄ in aliio ſi eunti mēdo fede vacante: currit ſi: ignoſtiem. ō. c. ſtatuti dux.

¶ Recipiaz. rationē ſic ponit. t ē li. ō. c. ti. de of. dele. ſi vn cui. t. ſi. nc. ſe. ra. c. mo. in ſi.

¶ Auferre. ō. c. ti. c. i.

¶ Alijs. vt ō. c. ſtatuum. t. ō. c. pr.

¶ Odium. ſi ci deceſſit. i. mendemtatis nō eſt quēſtio. ō. c. ſtatuti.

¶ Si cui nulla. Gratia aliqui conceſſa ut. p̄uidere poſſit perſonis idoneis

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright © Biblioteca Queriniana Brescia.

in certa ecclesia perfonis non expressis non expirat re integra obtu conce dentis fecus si persone essent expresse.

a Expressio. mihi q̄ opat expssio plor: t. fac. i. c. pxi. t. ō. ō. of. ol. io cui. c. li.

b Idonea. vt. ff. c. ti. super inordinata t. c. io cui. c. li.

c Legume. f. dcim fructa laf. vel generalia. pauli. ff. de concef. pben. c. ij. t. ff. de. ac. q. pfcta. Et talia benfcia legati de later q̄ funt in prouincia: conferre poti. ē. c. venerabilis.

d Dece. t. de re. iud. decret cap. fuis. pconcor.

e Quam. q̄. ergo ē gratia eius ea fenfuar: fi expirat ut. ō. fecus q̄ alterius pa ta. p. quo fenfuar vt bic.

f Nouiatus. vel renūciet ō. de renūc. c. t. c. io. li. ad hanc fimem expreſſe cōtra dicit. ff. c. li. de. of. dele. fi fa per gratia: vbi dicit q̄ ere cuntq; potestas datoria fup grata alicui non expirat re integra: fcut nec gratia: cum fit accefforia ad grati am bic contrarium dicitur fed. facit bincelitas ftatuti cō tra riusibi loquitur. ō. gratia tam facta: hoc de facien da p executores: vide ibi circa finem. grata facta cē bic dicit prouifione facien da. fi ergo papa concedat canonicatus: t prebendam fi tacat ut q̄ fimo vacaueri: nalli alij de iure debeant: t fuper hac grata per fe facta dat ese cutores habet locum dicere. illa quia cum tam fit canonicus: t tam fit facta grata: potestas ei contrarium velut accefforia non expirat: fed fi papa nō fac gratiam fed mandat fieri: puta prouideri mihi de benficio: hic potestas ei cecutoris principalis eſt t expirat re integra. Sed q̄ non expiratin. ō. p. xi. cafu: cum etiam adhuc fit prouiſio facienda: ſ. do. ibi etiam tam erat fac ta gratia: cum reſpiceret cum qui prouidere debebat: non cum cui debebat prouideri.

a Ex ipſo cui. Emanauit ad declaratiom decre. ō. c. nō licet t. c. ēpo ſi. t. c. cum ſcim apoſtolum.

b Communiſti. quod alias fine pena facere non poſſet: vt. ō. c. li. de temp. or. c. ſi.

c Ad factoo. ideo dixit quia poſ ordinatio ad minores nō ſcribit eccleſia vt ordinatores oppellat: vt no. ō. c. t. c. li.

d Titulum ſaltem patrimonij. vnum ſcias q̄ Jo. gof. t innoc. tenent. ō. epiſcopos: q̄ titulum clericum habeat patrimonium: nil expreſſe odit notat ad titulum patrimonij ſui habet actionem contra eū finantem ad ea q̄ dicantur. ſ. Tan. t. oth. contra dicentes eum ſi patrimonium habet ta ente ad titulum patrimonij ordinationis q̄ deficet actio: quibus ego con finio per predictam decre. epiſcopus ſi alias illud miſi quod ibi pomitur: non prospte nec exceptiue tenetur: t per decre. tuio. eo. t. c. nec bic habens. ō. ordi. de reſcrip. poſtulaſti.

e In culpa. t hic eſt debet in pena: vt. xxxvij. di. quia ea t. xxxvij. di. quia ſunt. Joannes andree.

f Valter. clinc certo titulo.

g Medullare. videbatur q̄ poſſint deberet ille qui mandauit: t imputare ſibi debuit: q̄ talem deputet: per alium fecit: vnde idem actꝰ per ſupplam ele gaſſet de re mil. qui per alium. Sed bec vera: vbi mandauit de certo: vt ita tim feciat: t fact. ō. de ele. ſi cōpromiſſarius.

h Alij. No. p hoc ſi dicit. ō. c. ſi. ſi. paup.

i Certuo. t expreſſus itelligo. quia ſi communiſtet ei ordinare clericos talis ville vel loci: adhuc eſt hic genus t non ſpecies: vnde locum habebunt ſa periozes: adhuc ē enim certum: aliud certum t expreſſum: fact. ō. concef. pre ben. ne cantando.

k Dedicta. Vnic neceſſaria.

l Per te. ad per alium. ō. poor. Rū. nec poterat ſibi indigniratē benefici obijcere: q̄ quo illa dignū ad ordines reputauit: ō. de eta. t qualit. accepi mus quod bic vt ibi.

m Quo volueriat. dum tamen catholicas: t in aperta ſc. ap. rebellione non fuerit: ō. ſi plerq. veniēt.

n Ad premiſſa. Vnic neceſſaria: t donec eis de competenti benefi cio ſit prouiſum: t tranſit talis obligatio ad ſucceſſoꝝ: vt. ō. eo. ti. cum ſecundum apoſtolum. Quod licet bis ſi clericus ordinatus ſine titulo ad facroo promiſit epiſcopo: q̄ eum ſuper bis non inquetaꝝ tenuit: cui cum in culpa fuerit taliter oꝛ dinando cundem: tenebitur vite ne ceſſaria miniſtrare: donec ſibi per eum vel per alium de competenti benficio fit prouiſum. Di vero certus commiſſi eidem ordinate perſonam qui prendere boc caſu an habuerit titulum debuiſſe taliter ordinato ad predicta donec per te beneficiatus fuerit obligatus criſtū

o Eo autem quibus a diocefanis datur licentia: vt poſſint a quo vo luerint epiſcopo: ad omnes facroo ordines promoueri: non qui ordi nant: ſed qui tribuunt licentiam: cū eam dare non debeant titulum nō habenti: ad premiſſa ſi titulum non habeant obligatur. I Dem.

p Clamuo tibi. ſi primo loco papa dat licentiam conferendi beneficia certo modo exacuta: ut ad papam deuolutaſ ecia do aliquod de bis conferat ſpecialiter aut conferri mandet ſpecien gonem deroganti q̄ teanedo beneficium debetur. ad hanc decre. compo. t. c. duabus.

q Jn genere. ſi autem in ſpecie dedſſet licentiam: puta archid. boſi cum vacabit: tunc ſecus quia virtumps ſpeciale: ſic valeret primum niſi de primo fuiſet mentio in ſecundo: t idem ē ſi ante ſecundam ſpe ciem gratiam eam erat defenſum ad ſpem ex virtute ſme gratiae ad hoc. ō. de ſil. ſi dnr. ex tua de of. dele. ex parte. f.

r Tuoium. qui dicantur fui clerici boc caſu t ſimilibus habeo. ſ. ō. ver. fig. c. vlt.

s Decedentium. ifta duo funt diuerſa: maxime in impertrationib⁹ ad gratiaꝝ: ut pooba: ut. ō. de refcrip. ſuſceptam. ij. Rū. Sed nun quid ſi clericus ſuus cedit vel decedit in curia romana: poterit eius benficium conferre. Dic q̄ non niſi habeat ad hoc mandatum ex preſſum: vt. ō. c. t. ij. in fi. Sed quid dicemus cū facta ē talis gra tia vult conferre beneficia: que vacant per exoationem clerici fui: vel p adeptionem epiſcopatus: vel fecundi beneficij curati: nūquid po terit: Et videtur q̄ ſic: ita enim tacite ipſo facto renunciaſſe videtur ad boc. ō. de bis que fi. a ma. pof. ca. ex ore de. of. dele. gratum. Cre do q̄ eum tales indulgentie reſtringuntur. ō. eo. ti. c. quinc. q̄ ta la benficia conferendi non poterit: cum potius priuatione iuris q̄ renunciatione nacentur: q̄ patet ex eo q̄ compellimur ad illa di mittenda: vt. ō. de clericis coniu. c. ſi. ē. de multa: t licet epiſcopus. t. c. cum ſingulas: ad boc fact prediicta dece. ſuſceptam. nā ſimiliter poſ ſet dicere q̄ credens eſſet mortuum quo ad benficia curati ceſſat. vij. q. ij. c. ece in quibus. xxxij. q. v. ſi. Sed pone tu contrā bec dicta: v. de cum mominutur duo fui clerici ſimul: quorum alter bebat pinguius benficium altero: vult pinguius conferre: cui nunquid pote rit: videtur diſtinguendum: aut papa. ppzio motu dedit banc grati am aut non: vt primo casu poſſit pinguius conferre: ſecundo non: vt. ō. c. ſi pueros. Sed dic q̄ illud pinguius conferri poſſet eo ferre benficia ſet preſentim clericoꝝ ſuoꝝ decedentiꝝ: ſed bic de primi clericis non eſt dictum: vnde quod benficiuꝝ voluerit co ferre poterit. vbi Jo. an.

t Jdonea. ō. c. io cui.

u Poſt. alias ſi fuiſſet tita queſtio et quo primū mandatum ſpeci ale genus perfecit. Jo. an.

v Detrog. vt. ī. de re. iur. generi cū tuis 3001. Jo.

w Conferam. penes papā. n. remanſit: ſed et prebenda t maior: et in ſtdiano: vnde ec quo ipſe precoccupauit: melior: ē ipſius cōdito: vt. ī. c. pudum.

x Jn eo cui. ba buit omīs ex conſtitutionibus ac nocatoriſ: quas ſe ent bonifacius ſtati poſt promotiones ſuas de gratijs ſa ea a nicolao. iij. t celeſt. p. quoꝝ tuo quidem erat ad rem non in re. Reuocatoria gra rum nicolai fci piebat: prelatos ad apicem tulia vero ro leſtini fcipit: tuda circa promotionio t oc bis eram con ſtitutionib⁹ tractat. l. ex pru. ſi. de con ced. pben. c. vlt. ple nus.

y Nicolai. ſcti.

z Celeſtini quinti.

a Jnnocē. quāſi in anticha ſtum ō. c. ti. ſuper eo t. c. quia ſepe. t. ſi. pr. ō.

b Clerba. quoniā meūt bōs. ſi. de cō ceſ. pben. c. cū. ſed ad ſtam erant bec oēs collationes p uiſionee referuatō nee ſup canonica ribus diuinatuuf perſonarbus. ſibi dia officio digni tatibus pomiōbuſ ſtitionis eccleſia parochialibus ra rabit vel alijs nec non ſup quibuſcū q̄ benficio eccleſi aſticio vacaturi ci cura vel ſine cura: quibus non ſit ſufficiens q̄ ſit ſufficiens ad ſtitui: t re ſic ad rem pertinēs ante eccloſē nim: ſeu a autoritate factas: cōceſſas ſeu cōfir fas: t ea q̄ ab ipſo ſup bis vī cura ea quōlibet poſſoriū ualica autoritate. a fratrū noſtrorum pāta. vī. calendas tanuarij: cū adbuc ſic ſtmini eſſemus

c Celeſtini quinti.

d Jnnocē. quāſi in anticha ſtum ō. c. ti. ſuper eo t. c. quia ſepe. t. ſi. pr. ō.

e Clerba. quoniā meūt bōs. ſi. de cō ceſ. pben. c. cū. ſed ad ſtam erant bec oēs collationes p uiſionee referuatō nee ſup canonica ribus diuinatuuf perſonarbus. ſibi dia officio digni tatibus pomiōbuſ ſtitionis eccleſia parochialibus ra rabit vel alijs nec non ſup quibuſcū q̄ benficio eccleſi aſticio vacaturi ci cura vel ſine cura: quibus non ſit ſufficiens q̄ ſit ſufficiens ad ſtitui: t re ſic ad rem pertinēs ante eccloſē nim: ſeu a autoritate factas: cōceſſas ſeu cōfir fas: t ea q̄ ab ipſo ſup bis vī cura ea quōlibet poſſoriū ualica autoritate. a fratrū noſtrorum pāta. vī. calendas tanuarij: cū adbuc ſic ſtmini eſſemus

f Clauſa. p boc ſi reuocat q̄ ſa ē. no. eguus: q̄ pp ius ſi re fuarel iuo ad rem i boc caſu ſi pp ius ad rē ertingaretur iuo ire ſ mitem cōſtitutiōis.

g Dnago dignū. ō. de cōſe. eccle. vī al. q. in dubijs ci ſui fuo cōcor.

h Et li. tolle q̄ ē. ſi. platus q̄ canonicati auctoritate ap. ſā habebat adep̄ fuerat in eadem ecclia ex epiſcopi. ct. Jo.

i Limitāq. ad quē ptinebat collatio: vel forte legati.

k Jdē. q. canonicati re tinear: t canonicatus rōne pbēdā.

l Modam. alias boc erat de iure cōſ. de. tibi quū.

m Jnteferri ad idem. ī. ō. pbēdā. auctoritate.

n Cōſtitutio. reuocatoria ō. q. vidū. ō. p. c.

o Jgnoſcit. ō. c. ſi. poſtq̄ t. c. duabus. t. c. li. benficia cē.

p Collatio. q. ſi ꝓcſſuſ eſt collationi: tūc habuiſſet nō ad re fed ire: ſi nō ſuiſſ renouatiꝝ p̄ſtitutiom nā tem t ante factam fecundo collatio nem ipſius prebende noſtra conſti tutio reuocatoria emanauit: t quo niam quis eorum tm habeat in prebenda buiuſmodi debuitur: nec nouerum illorum emolumeto tuo habere in eadem. p̄macnim collatio poſt: t contra decretum a dicto celeſtino interpoſitum facta licet ab ignoꝝantibus e tiam igno rantt non obtinet firmitatem.

q Juo vero q̄ ſecūdo ad prebēdas non i prebenda buiuſmodi compe tebat: cum noſtram reuocationem cuo collatio non pcceſſerit: per ea penitus eſt ſublatum. I Dem.

r Mandatis apoſtolicis tibi dire ctum ut. ī. clerico de benefi cio ſpectāte ad collationē narboſi. capituli prouideres: benficia cui dem capitulifine dētur in cōmuni per ipſum: fine per canonicos cui de eccleſie ſingularco tice ac aucto ritate capituli aut ex iure ipſius de ſiuetudine vel ſtatuto merito ꝓpe bendit: ad bifficia ti rone dignitati perſonatui vel officio: q̄ nonnulli ex eidem canonicis obtinent i ipſa eccleſia: ad eoſidem collationē ſpe ctātia madati buiuſmodi minime ſe extēdit. Jdē ce cenſemus ſi ra tione pbendaꝝ ſuaꝝ ad ipſoo cano nicoo collatio dictoꝝ bificioꝝ ſin gularter ptinere noſcat: nil ptinuit ſoſtitam i mandato q̄ eidē clericop uidcas de benficio ad collationē narboſi. capituli ptinente ꝓmunitet vel diuiſimtūc. n. de bificioꝝ q̄ ad ipſoꝝm collationes ptinent ratione buiuſmodi pbendarum: poterit. p. videre. ō. No. octauo.

s De clerico egrotante. R.

t Singulariter. Jſi nō rice capitulū: et ſi pmo rcſpōdo. Jo. an.

u Pbendarum. ad ſignatarum vī officiorum ipſius eccleſie: in ſcm do. Rū. no. q̄ bic ratione buiuſmodi pbendarum. q. d. ſi pmeret ob aliam cauſam puta pp alia benficia q̄c habet in alia eccleſia: mandatum tunc nō cōpabendit illa.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright © Biblioteca Queriniana Brescia.

P Ostoalis. Emanauit ad declarationē dere. ō eo. ex pte fi. ex quarum que tū no. odi. t. c. a. de recondito in fi. t. hoc dict. dan. ex adamtoq. epi coppe. t finę fupertoq; d de manoibus cauſor. ſpec. tat ad ſolum papam: pōt ſi ejus ſenio vel infirmitate perpena imputatione confenſu capituli fuit vel maiozis partis ſibi auctoritate ap., vnā vel duo eoadiutores aſſumeres: ſi demōs fuerit: capitulū aut due ipſius partes hoc fecerūt. Sed ſi epiſcopus dicit: tic nil innouabit ea ꝓtulum: ſed epiſcopi t ec delic conditionem ꝙcūq; poterā intimidari papet. et coadiutōes. Ili ſuppoſito no dicamus habebit ꝛc. quā tibus pedatoꝝ ipſoꝝ.

b Maiozibus. communiter inter alias quas habeo notatas. ō. de tranſlato. c. a. de offlega. q. vlt. Antonius de exce. prelato. ſunt vnite.

c Non obſtante. Nota. per banc literas q. contra roma. ec. non curre ſtrip tionis bis que fibi in ſignis ſpecialis prinilegij relinq. intellexi nec contra pmiſſa quā pdationis: de boc. ō. de preſcrip. cum multis.

d Ad primū dico. ſc. ō. e. li. de ſup. nec prela. ecclēs ergo nō ab archiepiſcopo ad patriarcha vel legato: qm generali legatione ta lia non tranſeunt in pedi cta nere. q. tranſlationem ad locē. ō. eo. ex parte in fi. Reſpondetur q. illi ſuit de ſpeciali auctoritate ul mandato domini pape t q. ita eſſet per antiqua ta ra probabantur per can. vi. q. i. c. t. c. ejusq; tenore. cum multis capitulis eiuſdem queſtionis ad idem dere. ſupponas allegate t de regula. licet ver. illa ſemper de renunc. nihil eſt ad finem.

e Remotis. bis enim percipue prouidendum fuit ad hoc ō. de elec. nihil eſt ad finem.

f Perpetuo. t ſic no. q. licet ego tanta laboret infirmitate incurabili nō remoueatur ſed eatur coadiutor ad idem. ō. e. ex parte: ſi repnabitur epi. nec de equa no. ō. e. can.

g Maiozes. regulariter eum tenet quod facit maior pars: de bis que ſi. a ma. p. ca. c. t dicit totum capitulum facere. lxv. di. apoſtolica. cum ſi. ſq. hoc ſalte. i. in potri. caſu.

h Auctoritate apoſtolica. fant igitur dti delegati pape in hac parte: t eon cor. ō. de of. eo. rrefragabili. ō. ne hoc ad abolendam in fi. t. i. de fla. re. c. una. t in dc. qr regulares de ſup. ne. ꝑ.

i Domino. de fac. ab intc. cum dilectus. iij. q. ix. indicaꝰ: eſt ſi. q. dicit ler. q. quando pater eſt furioſus filius datur curator: pars C. de cu. fu. ſi pater. ff. eo. t. l. i. alias autem erubeſcit lex filios eſſe cathegatos parentum in aut ten. de nupt. ſ. ſi q. fanctum colla. iii. de ma. t. obc. cum inferiorib; nec eſt q. ſi. vnito coadiutoꝝ nō habebit: vt ſc. RA.

k Due partes. t ſic non ſufficit maior pars: t eſt ſpecialeab idem. ō. de. t. lec. licet ibi in electione. eo. pon. requiruntur ad minus due partes: ad idem ff. c. ti. ſcripturam: vbi in poſtulatione que concurrit cum electione: due partes etiam requiruntur ad idem. ō. e. li. de elec. ſi quando t. c. in decimis tribus. ꝙ. i. licet autem hoc ſit ſpeciale ep̄o due partes debent conſentire: regulariter eſt q. due pte colligū ad vniuerſitatem debent eē pītes. ff. q. caulas vnuer. l. plures. ff. de decre. ab. ed. fi. l. iij.

l Licet paxos. hanc literam quam. ō. habueras hic videas repetitam: per quam latere credo: ſi plures dare vellent: non poſſent: potuit papa ad hoc motus eſſe ex eog; coadiutores dbent ſumptus habere ab ecclēſia: ut. c. eo. ſi prefens. Remoto ergo ſcripturę: quia papa li de plu ribus noluiſſet ſe expreſſiſſe de nec. ad audientiam: t ſufficiētia ſcriptum eſſe. vi. q. iij. ſcripturam. ff. qui a quibus. l. propterea: eus ēt ulti non ordinaria fed delegata poteſtate fungantur: vide babent ſeruare metas mā dati: ſi tu. poxti. cui de no. ō. de re ſcrip. cum dilecta.

m Officiu. ēt ergo coadiutoris of ficium ea facere q̄ pertinent ad offici um eius cui depu tatus ē.

n Noluerit. non eſt ergo idem tacere quod contradicere: quia ſi cō tradicit capitulum coadiutorem non dat: ſi tacet locum: ut ꝓpoxi. caſu: ad hoc facit. l. de reg. iur. in qui tacet vbi dicam de boc. Et nota arga. ad boc: quia coadiutor non dat dtur inui tozab bec. vij. q. i. ſcripſi t. c. qualiter t. c. ſimilē. Nec. ſed boc eſt falſum quia inuito datur ad boc de. ec. edi. ad audientiam. i. in fi. t nō. ō. eo. ex parte. in illē. glo. Et ita illa non in coadiutore ſed in ſubſtituto loquun tur qui non datur inuito: t coadiutor autem in caſu illo per capitulum inuito epiſcopo non datur: alias autem per cum ad quem pertinet bene datur inuito: ut dixi: ſed hic ap. autoritate datur: ſed hoc caſu non habuit: quia capitulum in hoc caſu mandatum non habet a papa ad quem dato eius petri ne tur in panci.

o Dominus. ſoliciet quando demens ē epiſcopus t neſcit ud non poteſt expaimere quod velit.

p Tranſmittatis. alter enim ad veritatem peruenire ſi poſſet. xxiij. q. vij. occidit. ō. de teſti. cū cauſam.

q Moderatos. ad idem. ō. eo. tūn. de rectoribus ct. c. fe. non enis cognuntur propoxo miliare ſtipendia. x. q. ij. peccarie. xij. q. ij. dba ritatem.

r Ab inuentis. ad idem. ō. de elec. nihil eſt t eo. li. eo. tūn. in cit. et c. indemnitatibus. §. ſi vero: t intelige de alienatione immobilium vel mobilium preciosorum: alias mobilia que ſeruando ſeruari nō poſſunt alienare poterunt ad inſtar tutoxis. C. de admi. tu. lex que tutores. Joannes andree.

s Et capitulum. Emanauit ad declarationem eozum que dicti idem fed de ma. t obc. bis que ſc. t. c. ū. olim.

t Epiſcopi. ſolus. q̄ vide vt. l. nc ſe. nu. c. vno.

u Non poſſit. ut. ō. ne. ſe. va. c. illa. Sed obijcies: ſi pōt confirmare quod ē plus: quare nō conferre? Do. ē falſum q̄ confirmare ſit plus q̄ qui confirmat non donat: de. ſi. autho. uner: ſed qui confert dōat ō. e. li. de of. vi. c. eli.

x Dedicatoꝝ. quid de eccliis q̄ clericos ad quos electio ſpectat: dicit idem fed de illis erat expreſſum in prędicta dere. cum olim de ma. t obc. adeo de prebendis ſolum bic dixit: t potest de pſentaſi dubitari quaſi pſentatio innitatetur gratie: t non iuri communi: ut

ſic poteſtas buius gratie vacāte ſede in capitulū non tranſiret.

c Idonei. intelligitur ſi non ſit appoſitum: de elec. cauſam que.

f Epiſcopum. ſolum ea enim que ſunt iurisdictionis tranſeunt i ea ptitulum vacante ſede: et in turibus ſuperuo allegatio: ad idē ō. de re. ad abolendam. quod vide illegio: niſi interdicti eſt eis a papa ut. ō. e. li. de ma. et obc. q. mo.

g Si ad qui. Quod in ōe. ō. de. ex. t qua li. preterea ō. diſpē ſatōe olim fieri po terat: eſt hic bodie ino commune: q̄s verum intelligo in boc ſuo caſu. ſ. quę præſtatur quia ad rectoriā ecclēſie pa rochialis q̄ patro num. Die aut ut dixi. ō. de prebeñ. ſi pro clerico pau peribus.

b Statutum. ō. de elec. primo.

i Quia. ſi man Statr alicuiꝰ uidem ē dignitas nacatura quas du rent acceptabam t vacat dignitas quam ante acceptā tionem ordinariꝰ conferebat epiſcopꝰ collatio: eāſi ē re cutos impetrantis ante acceptationes fecerit reſeruatiōem inhibitionem t p. ceſſus ſuper prima nacāte. Cōtra hāc cauſam falua erit clauſulam adinue nit: qua ſtatuit ter minum acceptādi inhibend. illi col lationem fieri cum decreto: quod dic in ct. de. o. ti. cum ei quem. q. RA.

k Ex. l. ſub boc. t. intelligas factum. ſ. q. Inno. dedit gratiam dra cosi ſuper prima prebenda aut dignitate fine cura: que vacarq; in ec clēſia cathedrali, quam beneficī acceptandam: dato ſibi prioxo quodā in executorem: in literis ſuis erat decretum, prioꝝ ille accepit ad ecclēſiam carnoten. quam bacter acceptandam: dato ſibi prioxo quodā in executorem: in literis ſuis erat decretum, prioꝝ ille accepit ad ecclēſiam carnoten. quam bacter vacabat: t ibi in capitulo in quo erat fubdecanus: gratiam publicauit t contulit ibidem illi. d. dignitatē fine cura ad prebendā que ibi primo vacarēt quam diuerēt accp tandam imbidens no quin veniret contra ſuam collationem: t pro nunciano irritum fecit factum. Poſt boc propoſitus nomine in ultramarinis partibus deceſſit piano electo t confirmato ſubdecāio ipſius ecclēſie carnoten. in epiſcopum carnoten. propoſitus autem illa erat dignitas fine cura t ecclēſia carnoten. ſ. ſacti Euſtachij. cardinalis in partibus illis legatus ſupplicauit epiſcopo: ut dignitatē illaꝫ conferret andree nepoti nominā papę: epiſcopus ille nmille ſe candinalit conferre: quod factum epiſco: autoꝝ ille cercenit dra cōis audieuas dignitatem illam uacaſſe: comiſit eidem archipreſbytero: q. illum draconem qui ipſam dignitatē acceptauit: deberet de ipſa inuestire: quod factum eſt modo iter. d. t. a. ſuper hac digni tate quęſtione fabota: partes dratum coram papa: t primo allega uit. a. ut ſuperius hoc patent in decīs: t ex bis que ſequentur. ā. ſt diuide in. vij. partes. In prima que durat vſq; ibi dicebat autem: ponitur an. petitio. In ſecunda que durat vſq; ibi ex parte ponitur

ſe nec per alium præſtatum præpoſi turam curam non habentes: anima rum annexam: que paimo poſt mā datum ipſius in eccleſia pedicta ua cauit: potuerit aliqui perſone confer re: præterim cum iam dictus prior eodem publicato mandato mor p̄ fato. Ro. prebendam tel dignitatem curam huiuſmodi non habentem: quam primo in eadem eccleſia na care contingeret: conſuluiſſet nec ab eo etiam prout allegabatur prodeſ ſe poterat ipſius epiſcopi ignoratia in bac parte: nam ſi aliqui a ſede a poſtolica concedatur q̄ excommu nicati ſi poſtulēt ad forſitan ſuos ignorēt epiſcopueno nō tamen prop ter boc eius ligatur ſententia: ſiquā proferat in eundem. Similiter ſi aliqui conferendi prebendam ali quā tribuatur a ſede ap., poteſtas: et boc ipſo videtur ep̄ ſit epiſcopo conferendi tunc eam penitus inter dicta facultas. Hec obſtarq; ſi for te obijceretur q̄ lex conſtitutio ud mandatum nulloo aſtringunt: niſi poſtq; ad notitiā peruenerint eounde: aut niſi poſt tempus ſibi q̄d ignorare minime debuiſſent quia in priuilegijs t ſtulgentijs ſeu cceſſionibus ſpecialibus ſecuo ex iſtis in quibus ſufficit: q̄ ad illorum quibus concedunntur noticiam per uenīant: ut patet cum indulgetur a licui q̄ excōmunicari non poſſit: ſi cut ſuperius eſt expreſſum: t quidē cum tribuitur aliqui potestas confe rendi pbēdā: videt. q̄ ipſi dubio ei cō cedi aliqd ſpeciale. Adijcebat i ſup q̄ cu fnia ſtati erat ſt ignorāt qm ſi i cōtra ſtatum aliquem abſcāt

d Relacabat. notabat fac tum partis alterius: quaſi dicerat illa. d. fuit calūpa ꝑ benda per executorem ſui anteq̄ vacaret fed mibi ua cano collata fuit.

l Potuit. ſoliciet per epiſ copum ſeu eius auctorita te. ō. dict. intendum etiā ſolus epiſcopus talia con fert interdū eſt capitulo ſe cundum tuoerſas conſue tudines: quod dic ut no. de elec. cum eccleſia multe rana. i. ne. ſe. n. a. c. vno: et bene dicit qui potest: qa alias collatio non valuiſſ quia pro non dato habe ſi quod ab illo datur cē. de iurepa. quod autem: ibi ō boc.

m Possezm. qui fuerat ex curio dato tunc: ut dixi ſupra.

g Possſet. No. q̄ aliqua paccellerat: fed non talis q̄ impedire poſſet: t erat ra tio: q̄a fuerat facta ante acceptationem ut patet. ſi. per. iuramentum.

h Denuſſe. in cecisa im petrate per illum. d. ad poſ eoem executores ſuum. Jo anncs an.

i Publicat. vide p boc videbatur dignitatē affec tā ut. ſ. ſi capitulo: fed ſi eſt verum boc caſu ut ibi dicam.

k Elea. ſc. ō. de reſcrip. cum tex. licet boc nō ſigno rant non tamē ignorabat collationem per patronū factam ante vacationem et ſic non ſubſtituto.

l Sine cura. t ſi boc non fuiſſet adiectum de cura de tali intelligēdā erat vt. ō. eo. li. de pbē. ci in illo. t. RA.

m Videbatur. male iſti digentibus fubaliter autem intentibus boc non videbatur: ō. de tranſlat. inter copoſitas. §. i.

n Allegabatur. pro parte ipſius. d. ad cozoboxandam exceptionem ud deſenſionem fuam.

o Non poſſit ar. t. de ptinde. nolētes talia ſi fualegia nō extendāt ad ſēs tentias ordinarū: nili in caſib⁹ in. c. ti. nc aliqui.

p Similiter. parum valet hec ſimilitudo: quia alia ratio reſonat pactum ut patet. ſ. ē. et parte.

q Lepus. q̄s ē buoxum menſium a tempoxe publicationis: poſtea vero ſi valebat ignoxātiam allegarent: in aut. ut facte no. cofor. ſtatū. circa pi. t. ō. de. l. mo. fup ſpeda. t bic adde q̄s dxit in fi. fup data in vltima glo. Jo. an.

r Pauulegio. hic allegato intelligitur ſecundum reſponſionem ad uerſe partis. ſ. ē. et parte. t potest eſſe ratio: quia conſtitutionce ſunt penales ſi ſic ſe odioſe: priuilegia gratioſa: ſic fauorabilia: ad boc. ſ. de re. in. odia. ſed licet boc probabile videatur ſecundū dispōtēs. ō. debet intelligi.

s Specialc. quaſi ſecundum intentionem allegantis littera pa. d. directa pauliegium eſt credenda: ſi ſic non requiratur epiſcopo facienti: ſed non eſt ita ut ſequitur Joannes andree

t Absentem. contumaciter aliaꝫ contra. iij. q. ix. per totum

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright © Biblioteca Queriniana Brescia.

a Depositionis. idem t inhibitione fuspensione vel excommunicatione vi
detur: ad boc de bo. t contu. veritatis in fi.
x Valebat. boc verum esset si de certa prebenda vel dignitate mandatum
fuisset: vel in casu illo post acceptationem: t hoc non a barte alterius.
a Clm fuam habent. plusilegium enim data alicui statim cum fuam bñt
cum pertinenti ad illum
cui conceditur: ad boc fac
ler dicendo: si scripti fuo
mo vt in libertate: moxq;
non statim liber efficiat cui
ttitas ei ad ipsum perue
nire. ff. de acquir. poss. l. q
abenti fraus in pna. fed si
fic cū datur alicui potestas
conferendi prebēdam: ut
i. si fic aute cē.
b Certam. expressam vel
non expressam: puta pena
que vacanti.
c Inserti. sicut cū dicitur
prebendam conferao qui
diuerit acceptandam aut i
casu nostro.
d Admittar. ō. de ꝑben.
dilectus. ij.
e Et in statum. nō. q; excea
to: qu babet potestatem
conferendi: potest interdū
cere collationem ei ad quē
pertinet de iure: t reformad
sibi collationem t deterne
irritam quod poctea fieret
sicut t legatus: de iureqa.
Sicut. c. nō. de boc
de ꝑben. c. vlt. t de babet
bic tres casus: in quibus
prebenda afficitur de bis
videbis. i. cū capitulo. t.e
si foli. Jo. an.
f Dna cum dli. optima
responsio: secundum Jo
an. papa. n. ꝑbēdas oēs t
dignitates conferre potest:
ō. de ꝑben. c. ij. t tamen
illi ad quos collatio spectat: poffunt illas conferre
nisi prius papa instituat il
las q; non conferant eas ō
creto: sic per talem pote
statem datam executor: si
instituat eas quem petri
not conferendi potestas ni
si in litera id tribuatur. f. q;
quem ipse nominauerit.
g Illi. executori.
h Ab ipso re. po. Joan.
an.
i Subsistum. ꝑio parte
ipsius an. cui scribitur.
k Post acceptationem. i
telligitur autem acceptare
petendo per executores fa
tus sibi conferri beneficiū
quod poterat acceptare vel recipiendo illud sibi ꝑfecti collatu; vt in de.
co. t. cum ei quem. ij. Rō.
l Acceptare. Ho. q; quando scribitur sub hac forma quā babuerit accepta
dam: decernētes irritum t inane: cenentes ante illam acceptationē nil pōt fa
cere: t si fecerit non valebit: tanq; super certo ꝑlatum: ar. ff. ad q; cauſas qui
nar. Litera cōsi. ij. Si vero papa mandet alicui; puideri de ꝑbenda quam
dam vacā. acceptandam fine di illa decretēs tunc tenebit collatio illius ad
quem de iure pertinet: aliqñ a nunciatur de acceptatione. Si autem papa
mandat alicui; puideri de ꝑbenda quā acceptauerit cum da decernentes

depositionis sententia ꝑferatur: cō
tractus quos inijt ignoāter post
a: ut ꝑlatus nullā robur obtinet
firmitatis: t in super ꝑfectio litterā
ritum decernimus: t inane: q;quid
super buiusmodi prebenda vel dig
nitate contra nostrum contigerit
attentari mandatum: collatio quas
idem episcopus post tale nostrum
decretum: siue illud ignoāuerit siue
nō: de ꝑfata ꝑpositura per se vel
per alios fecerat: nō valebat. Et
parte vero tua eritis replicatum: q
boc de illo ꝑuilegio: t indulgen
tijs equitate inadente debs: intelligi
que vim suam babentem: nec cū
illoq; quibus concedunt: ꝑueni
untue quoniam tenore liquido nō
ci potestas: talis circa ea fuerit inten
tio concedentis: vtpote cum aliqui
concedūt ea communicari non
ꝑsūt: nec boc enim euidenter appa
ret: alijs ipsis excommunicandi ad
emptā esse penitus facultatem: nō
sic autem si alicui conferendi prebē
dam fuit certā fuit incertam tribua
tur potestas: non enim tunc esse vi
tur tribuentis intentio: ꝑ per boc si
ad cuius donationem prebēda ipa
pertinet conferendi ꝑfibilitas adi
matur: nisi ꝑius ille sibi notificet: q
cum ueliet per buiusmodi ꝑfatas
conferre aut ei collationem interdi
cat illius: sed ꝑfatā ꝑfibilitatem fore sibi cer
cessam: vacuum decernat: t irritum
si fecias de ꝑfa ꝑfectum: aq; cum
illi non amplius detur potestas: q
ipse romanus ꝑontifex habeat in hac
parte: sicut ꝑ eam quam obtinet
ipse romanus ꝑontifex facultas cō
ferendi beneficium vel prebendam
nisi fuam instinctu voluntatis: alicui
non auferrur: similiter t ꝑ eam q
talter illi ab ipso concedatur: ei ad
quem ipsius prebendē spectat col
latio: ꝑauſis infinuat ille sibi q; ne
lit eam concedere: vel eam colerat
si forte vacet: potestas non tollitur
conferendi: nisi forsan q; ꝑfam con
ferre non poffit: cū buiusmodi ꝑfa con
cessione buiusmodi potestatem tunc
enim licet talem cōcessionem forsan
sio ignoāter: ita tamen collatio: ꝑ
tunc acceptatione facta ꝑfatim executos interponit auctoritatem suā
,ꝑhibendo ne contra ꝑhibitionem fuam aliquid disponatur: t illa
ꝑbenda: decernendo irritum t inane quicquid ꝑfata barterit facta
dum: cum boc per illam fortasan fit ei conceſſum: nec valet: nec ꝑfuit
tunc facta ab eo ad quem ꝑtinet illius ꝑbende collocationem ignoā
te buiusmodi acep
tationem t decreti
bo.
m Talis. ꝑquam
dixerit acceptan
dam.
n Referri. licet ipse
dicatur in litte
ris: decernētes vt.
nibil operatur de
tentu: quia ꝑ illa
non exprimitur fit
acceptatio: alias ō
cretum effet ſuper
incerto: ꝑ quod
tur. papa enim nō
volt ep ſtatim affa
mat illud decretū fa
um vigoremq; tūc
cū acceptauerit tūc
valebit: si ille ad
quem ꝑtinet col
latio ignoauerit ac
ceptationem: quia
tunc decretū fumit
vigorē t ligat igno
rantem: ut hic t. ō.
de ꝑben. duabus
locis enim ei facta
est decretū: quod
prohibet aliquid fi
eri: t quod contra
factum fuerit cassat
q; ſtatī ligat. xxxv.
q. ij. contradicūt
ō. de dec. quia appē
lantes. cū. quādo
non apponitur cla
usula decernentes: fe
pe locum habet re
gula illa nihil fieri
prohibitum: facta
tamen tenet: ō re
gula. ad aplicas. ſe
cundum bor.
o Ultroneus. cō
cedendo. t. cum ei
qui. ij. Rō.
p Ex aduerso. f.
ex parte draconis
q Archipresbyte
rum. cui ꝑior qui
erat excusā draco
nis cōmissa: col
lationem ꝑpofi
ture ut patet in inte
grare text. ij Rō.
r Legatur. ponit
tenorem legis. ff. ō
op. lega. si cum optio. Jo. an.
s Cedat. ille. f. ruuo manumissus vel alienatus antequ legatari
elegerit: legatarius ergo poterit illum seruum manumittere vel alie
natum vendicare si voluerit: sed illum seruum ille alijs seruis melior
erat: t bered legatorio electionem auferre non potuit: eodē modo
videbatur q; episcop non potuerit auferre electionem illi draconi:
t sic collato archipresbyteri valere debebat. boc intendit bec allega
tio sed nō ē vera. ber.
t Ultimio. communie respontio aduocatorum nostri temporis ad

l. inſtitutis: speciale in vltimijs voluntatibus. Sed dicant quare: vt
de admirando dicebat oti. Domine dño nostro. ff. ō. in vltimijs vo
luntatibus boc locum habeat: multo fortius in beneficijs in quibꝫ
ē adhuc plenior interpretatio facienda: ō. de donatī. cum dilectus.
Sed non adueritur q; illa non fuit talis beneficiata: que sic large fuit
interpretanda: ut
notauerat de dec.
dadum: t babes
ō. de ꝑben. quis
ij.
u Futurio. vt le
go tacio enim fetū
nascaturum de ge
re quem digere vo
luerit. t fuit buius
mandati forma si
milis huic lecto:
dum dicit quē pa
mo vacaueris: qui
buxent acceptādā
legatum. ꝑ ꝑfecti
ellecto tibi vnum
ō ferunis meis qui
elegerio. in bis a
tempore adte bere
ditatio intelligatur
rel legate dominij
fuisse. Item ꝑ ille
de nec ferunj lega
tij sub .ꝑdi. bereo
manumittendo fac
liberum. ff. de ma
numiſſ. ſeruum.
x Illio. legatio ō
futuro sibi non pōt
ad eligendum ter
minus assignari vt
sequatur: fed lega
tio ō ꝑfectum bone
assignatur termin
legatario ad eligen
dum. assignabit. n.
pretor sibi termi
nū eligat: quod ō fi
liis ꝑfectum fuit
gula illa nihil fieri
prohibitum: facta
tamen tenet: ō re
gula. ad aplicas. ſe
cundum bor.
y Jncongruum. f. co. executor.
z Periculo. in beneficijs ergo ledituꝝ reſpublica in legatis fuata
in quibus ex teſtatore qui vult legis sine alicuius iniuria pōt ipenere
cō. ō. farofan. ec. l. ij. Jo. an.
a Talos. f. sine cura.
b Acceptaret. Ho. q; ille pot quo ferebatur sub hac forma: potest
acceptando sine pena t collatione executoꝝ impedire collationes
episcopi. quod. ē verum: si ē ibi da decernentes vt. ff. superius dicti
sit. ſi ergo vigil ille pot quo fuit ſcribenus: ut ordinarius, in acceptan
do potuerit ad id ex. f. ne. ne captandē. in. ii. t. ff. de bis q; ī fraū. cre.
l. papillius in fi.
c Cauſa. ergo sine cauſa non pōtuit bēri. f. ne. ne captandē: t ena ac
ceptata non poterit aliam acceptare. ff. de opē. lega. l. apud aufidi
um: nisi fuisset deceptus: ut qū debebatur alij t ignozabat: vel. p. di
gnitate simplex bificiū acceptauit.
d Quoniam. vpsum ergo movit iuſticia non carnalitas: t est boc
contra quosdam hypocritas: quo ut videantur iuſti pronunciant eō
tra deos.
e Quraniman. quia collatio sibi facta peuenit acceptationem dra
conis.
f Cessetanda. omnio ꝓmiſſio per quaz batur via ad beneficia
vacatura est reprobata. Emanauit bec decre. ad correctionem
decre. ō. e. accedentes: ad declarationem t approbationem eoꝝ q
sbi tangebant Jnnoc. ibi.
b Concessio. fuerunt bec verba ſupta de canone. xlvij. di. virum ca

tantibus habent locum: quia nec ēt
ad optandum seu eligendum ex ill
sicut ex illo potest terminū assignari
q grauio inoffet eodem quoddam
qs incongruum videretur: siquidē
mandaretur alicui de beneficio qō
ducere acceptandum in aliqua p
uincia: q spsimo illud vacare contin
gere: poss dere: q possit ꝓponere ipsum in
singulis beneficijs poffmodū inibi
vacantibus ꝓrogata non absqs p
iculo ſolutam ipsorum collatione re
quirēnde cum spe ꝓfato paioti
fuisset iniunctum: vt dicto. ff. ꝑbē
dam uel dignitatem quam accepta
dam ducere ſi vacaret i ecclesia me
mozata: vel qs cito contingeret eam
vacare: sibi auctoritate ap. conferret
t ita eidem. ff. circa futuras sine va
caturas prebendas vel dignitates
talos ipsius ecclesie optio data esset
non poteret per boc memoratī epal
copi in illis quādo vacarēt collatio
impedirunsi forsan eum aliquas ex
cio vacare contingeret illam ipe. ff.
paiuſis eum conferret ꝓcopus ac
cepta: ecclesia sibi nisi ante vacationē
alicuius ipsarum vacaturarum ex
bis primum vel ea omissa ex aliqua
cauſa vlteriorem ducere acceptan
dam: quia talter acceptatas epſco
puo poſſmodus conferre non vale
ret. Hoc itags tam tuo qs ꝓfati
D. rationibus plenius intellexeruc
quia fepe dictam preposituram ad
te nouimus pertinere: ipsam tibi ba
III
bito fratrum nostrorum consilio ad
iudicare curauimus: ipsi. D. super
ea ꝓpetitum silentius imponēt.
c Dilectus octanus.
d Etsi ſtada iniquorum peruerſi
tas adhibitere nescieno a vetiui
nec gaudere debito modo concef
fis: dignę plerunq; officium excitat
presidentiaq; ea que iusta fuerant
confideratione conceſſa: cum in ab
usum ea vergere eiusq; ꝓfectidere
tione pecuia renocanda. Sane licet
olim fuerit canonica constitutione
decretum: q; bi qui ꝓmittunt ali
quibus de beneficijs ecclesiasticis:
cum potenunt vel ea facultas fe ob
tulerit: ꝓpouidet: ꝓmiſſiſco fuam
facultate se offerente debeant adim
plere: equa tamen sicut experientia
docuit: per ꝓmiſſionem huiusmo
di quę per impotunitatem nimias
per quam non concedenda multo
tiens cōcedunture. per ambitiones
impzobam ut plurimum extoquę
tur: aperitur via fub tali palliatione
uerbonum ad. ꝓmittenda dānabili
ter. ꝓra. lat. conol. beneficia vacatu
ra: nouerio alienę nomini ingeniture
ecclesię ac ꝓcatio. ꝑ perfonio ecclę
fiaſticę grauamina plurima inferri
tur. Hoo malio buiusmōi. ꝑ ani
marum periculio occurrere cupien
teo. ꝓmiſſiones caldes. ꝑ alias quaf
cunq; fub quouis modo aut forma
verborum de cetero faciendas: per
quas directe uel indirecte aperiri
c Renocada. ad boc op
time. Inuc. ō. ꝑ rerum. ō. ſi
cut ſanę. t. ſi non debet
de tēi. ſuggestum: vbi t ꝑ
iniuriam renocatur cuꝫ te
dit ad noram.
e Decretum. ō. eo. t. acce
dens.
f Facultas. antiquis iuri
bus generaliter vſa fuit boc
formato: ſi illa cum vacabit
quia multa cauſabus poteſt
fe facultas offerre: q; non
eſt mosa canonici expecta
dasse ad tiscebat offi. in ō
cre. accedens enim potest
beneficium pater motem
vacare: puta renunciatione
depoſitione prebendarum
diuisione t fimilibus mo
dis: vnde utrobiq; videba
tur mala intentio: ē poſſe
unde voluit dicere q; voli
tas dicerat ꝓo rationeciq
bet littera ſupta poſita: ſi
fta fuerunt conſideratione
ē. dicit contrarium: unde
oponet dici q; ratione ge
neralitatis licebat olim: q;
ſpecialiter ē exposſe di lice
batad boc ē of. ō. ſi facet
dos: ſ quod ibi ſ. t. xxxij
di. quāqꝫ. t. l. c. ꝓr.
g Experientia. que eſt effi
cax magistra rerū de clec.
qi ſit cum ſuis comen.
h Cōcedatur. ō. ſi ſcrip.
c. vlt. c. li. t. ō. de pur. ca. cū
in unciuitat. ē. de rel. do.
c i. C. de pe. bo. fabla. l. i. li. x. t. ē ibi impotuitate ambitioſa t non ambati
oſa: ut ibi ar. ē de reſcrip. c. ulti.
b Lat. ō. c. ij.
c Fomia urbanum. pata cum in genere ꝓmittitur eccleſiaſticum beneficij
ri no. ō. eo. accedens.
d Ne detero. ad petrus ergo non extenditur bec constitutio: tum quia non
è iuris veteris declaratio: immo contectio: tum quia de ꝓtritio non cauetur
in cauad boc. ē. li. de confacc. c. i. de ol lega. c. penul. ad fi. ad boc. xxxvi. q.
iij. dixit sara. de consti. c. ij.
e Jndirecte. nunquid ois indistincte renocata dicentur per que nia pare
ad vacaturas: dicit receptionec canonicorum: t sic fit renocata decre. ō. de
ꝑben. relatā de concef. ꝑben. cum fuper: t reformationec de iurepa. cum di
lectus. Deo q; nonvnde dicitur dicq; aut recipitur quia in canonicum
ſimplicter: aut recipitur ꝓ promittur sibi de ꝑbenda cum fe. facultas obti
lerit. puideri: aut non recipitur: sed ſolum ꝓmittur sibi de ꝑbenda ꝓoui
dendi cum primo vacabit: aut ꝓmittur puideri de ꝑbenda cum primo fe
facultas obtulerit vel cum potenit: vel ſimpliciter. in primo casu nalet recep
tio: ec enim virtute debet babere ꝑbendam: quod. ēt verum nisi fit ibi
expectans auctoritate papę. ō. ſi ꝑben. bi qui: t ſenſo casu erat debet habere
ꝑbendam non ex virtute ꝓmiſſionis sed ex virtute receptionis: t sic intelli
ſimpliciter aut recipitur ꝓ promittur sibi de ꝑbenda cum fuper. In tertio casu. t cum non recipitur
sed ſimpliciter puideri ꝓomittur de ꝑbenda cum vacabit: non tenet pa
miſſio: ut. ō. e. ec tenore t. c. ij. De vero nō recipitur fed ꝓmittur puoide
ri de ꝑbenda cum potenit ꝓmittens fecidum iura antiqua obligatus erat
fecundum bec nona nouam: bic iudex. ō. ꝑ boc verbum indirecte non
fit renocata expectantium receptorum ꝓmiſſio: probatur ex eoquia nitan
da ē quantum fieri potest iurium conectio: ō. e. li. de. eo. cum expediat. cus

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

fuio .ꝑcor. hic autem nil de expectationibus sed solum de ꝓmissionibus dicitur: quod etiam quadruplicatum est in textu: t sic hoc uno correctorum ſi habilitemus. Secundo quia hodie videmus confirmationes receptorū emanare a curia licet olim licet a quibusdam audiuerim q; tales confirmationes non concedi cancellaria per formam usitatam: cui papa cōcedat per formam gratie. Sꝫ certe bie rationibus ꝛ per formam usitate talem indirecte concedi videremus. Cui dua solarie inane canonica. Certio quia eadem ratio fequeretur reformatōne le gatorum fublatae: quod ē falsum: ō. c. li. de of. lega. c. ij. t. iij. cōdudo ergo hac interpretatiue sola .ꝓmissio quia expectatiua non valeta nisi vt videtur vbi ec re capione uel reformatōe fe cunq; ut ꝓdicitur nrōb: quia casus ibiq; non tāgit hoc decre.

m ¶ Eao. f. ꝓmissiones.

n ¶ Ecclesiastice, habeuit litteraſ ap. ſedis fup ꝓmo beneficio dignitate vel ꝓbenda quod curarit ac cepta dum: ꝛ certum acceptare non potest: sed ꝓmum quod incabitualiter ea causa fcia dat: nel alterius pote nit acceptare: reformatiuo ꝓcessu: ō decreta contra hoc facta non valent. Et fuit tracta hec decre. de de cre. extraiuagant. c. ñ. que inabitet: alias audi nimus: ꝛ. licet in genere additus ē: emanauit hec decre. ad declarationem ō cre. ō. quia cuncto. §. pe nult. in fi. t. cetum que ibi no. Jnno. ꝛ oth. ꝛ que no. compoſt. de refcrip. capita lium verſus finē in. §. Item quoniam qualiter fiat. §. ſi fiat acceptato. Joannco andree.

b ¶ Tribuatur. contra conclusum fal. ꝛ contra decretalem ꝓxymam. ō. Jo annco andree.

c ¶ Dicm. f. perſonatum. al. qua ſolicet ꝑbendam vel dignitatem.

d ¶ Dicd. f. beneficium.

e ¶ Executoribus. hoc ad ꝓuidendum siue ad compellendum nō eurs: licet alias ꝓllungantur. f. c. ꝓmuo.

f ¶ In genere. ſi licet in genere quod non licet in ſpecie: t intendū ē ecclesiaſ ſocaſi dic ut. ō. de of. ord. i. facer. doo. xxij. di. quāqs.

g ¶ Causa fubſit. Nota ergo q; alle ꝓo quo ſubitur de ꝓbēda acceptanda pōt ꝑnari acceptare: ſed non alterioꝝ: niſi ex cā ut. ō. e. quia cuncto ad fi. ī. c. ꝓo. Sed que poteſt eſſe cauſa? Certe puta q; debeat alicui ſubuta tur in debeatur ad hoc. tuiq. a. quid culpatur ad ſi.

h ¶ Larcant. Vñ casum in quo ſuia excōmunicationio non ligat. alios uiſi bio. ī. ſi. fen. ꝛc ꝑcipit.

i ¶ Talter. f. cerū ꝛ expreſſū ul ſcīm ul vlteriore ſine cauſa. Jo. an.

k ¶ Jn ſup. ꝓpter hoc unde quod habuiſti. ō. de ꝓbē. ſi in cur. ꝛc. ſequenti. ſi. co. eſt.

l ¶ Dnouderi. non ergo neceſſe habet expectare q; ille acceptet nel ſibi ſimi num ad hoc ꝓcedere: ut. ō. ꝛc. q; cuncta. §. ꝓpenſi.

a ¶ Executor. fuit tracta hec decre. de extrauaganti. que incipiebat. e. t. ſicut ꝑ carte: ꝛ. §. poteſt tamen ad datus fuit. ē emanauit ad declarationes cotum que poꝛrima.

b ¶ Prouisiua. adeo puto de cuiate hoc. ad eccleſia ꝓpter eandē ratiōnem ad. hoc. ō. e. c. ꝓ. ſi. f. ꝓ. Sed dic ꝓpriaut hoc uerbum ſtenuo etiam repetitum aliq. d operatur .ō. ō. dcm. ad audientiam. ī. de fuit. ſ. ꝓpa

§. i. t in fi. ad idem. ō. c. qua cuncto. §. penult. nec eſt eadem ratio cum gratiua ſit totam .ꝓmicam impediti: ꝙ hoc. ad eccleſia. vt. q. iij. facere: ad hoc. ō. eo. t. ō. he dēben. quātus. t. ij. ¶ Ch.

c ¶ Expreſſe. ratione ergo expreſſionis hoc ſic potest: ad hoc. ō. de of. del. c. vlt. ſ. uicco ī de ꝓcura. c. i. t ult. Jo. an.

d ¶ Duiusmodi. f. generalis: de qua ō. ī terat.

e ¶ Dem. ſi ꝓcea lem: de qua ī ꝓri. ꝛ. Rñ. nam qñ fieret .ꝓra genera lem ualeret: cū illa non tenetur. ō. di xit ad hoc. ō. c. ꝓpo nno.

a ¶ Si capitulo. hic ſi ternat bere. ō. e. ꝓpoſun: t consigt opinio glo. ibi no. in glo. que incipit Jnno. in fi. in qua glo. dicat ber. q; celeſtinꝰ illi ſcit iniuriam: cum collatō ꝓbē de per capitulum ſibi ſacta nulter: ꝓ tuit tamen id facer de pleuitudine po teſtatis. Jppoſita tur autem opinio Jnnocabi nitis. et qui ibi tenatur oſt. ꝛ opi. pe. de ſamp. ꝛ abb. qui poſuerit in illo. c. cuius ſcti dum ſtbat. c. t ō poſt. etiam diceba tur hanc veram. uid lectū. ō. de refcrip. capitulum in glo. magna. ver. ſi vero ordinario. Et hoc dicit bere. bre i ſti ma. Sꝫ mandetur bap impedito aliꝙ procedere non poſſunt: ō. de off. de. mag. ſi. ſ. ar bi. ſi in tres ī. f. lequen. ad hoc facit ex quę dicit: q; ſufficit denūcia tio facta vni ex illis qui habent bonum cōmunem. ff. de no. op. nū ci. l. de papillo. §. ſi plurium reo.

b ¶ Conferendo. licet ſi fuiſſet ſcriptum de eo quod duceret accep tandum per cauſam. c. ne cupiendo. Jo.

c ¶ Affectum. licet ſit affectum non tamen habet uim in dignitate vel ꝑbenda aut archidiaconus uel ꝑbendarius dici poſſet: ſed ba bet uim ad eam: nde ē renocatoria ibi locum habeat. f. co. tita. c. vlt. Joan. an.

d ¶ Firmitatē. Contra. ō. c. li. de ſcrip. tibi qui. ī. Rñ. in fi. tbi non ſembebatur capitulo: de ſoli executori qui etiam partis erat ad com pellendum partem ad. ꝓuidendum: hic autē ſembebatur capitulo ꝛ executori ad .ꝓuidendum: t ō plus opatur hic ēi ibi ſimpler pacte tatio litterarum. Jo. an.

k ¶ Competentem. alias poſſet appellari iur. ō. de dilatio. c. i. t ſic nota executorem poſſe ꝛeprobare terminum ſi. ō. de ꝓben. ſi. Rñ. inditti.

l ¶ Poterit. ex emanu recipiant in canonici ci poterit ꝓuidebit de ꝓbenda.

m ¶ Extunc. extremum tempus deſignat. ff. de condītio. t demō. l. ſi ita. §. cum ita. t hoc intelligo de executore qui hoc habebat in māda tis ut capitulo neglignte exequeretur. Sꝫ aute; ſimpliciter eſſet data tus papa quia ſoli executori ci ſcripti ſūc non habenti neceſſe ne gligentiam exequtare: t facit q; dicit ſ. c. ꝓmo.

n ¶ Cleonāse. hoc tenebat compoſitum predicta glo. ſi. ſed quid ſi ꝓ ci executor. Et licet de canonicatu hoc dato nidcretur: tamen de ꝓ

ꝓsentari: hoc videtur ſenſiſſe compoſt. in. ſ. ſuꝑadicto c. ꝑ. ſe.

c ¶ Capitulo. Jo. quia ſi ſit ꝓrelentatio litterarum capitulo: t poſtea vacet vel tunc auctadat: ꝓbenda tam ē affecta: ēt anteq; executorib⁹ fue littere ꝓtententur: hoc ſonat hec littera.

d ¶ Factam. quero quomodo fiat hec ꝓsentatio capitulo ? requirat illum qui habet cō uocare capitulum: ut ſpium conuocet uel ꝑ conas ꝑ ſonas ꝑ ſonas ꝑ modum in cedulis ſolum. ſi autē ſe inducerent uel in pedirent: ne fieret ꝓsentatio peride ēt acti ꝓsentatio eſſet facta ad ſitar eius qui latitat uel impedit ꝙ citari ſi poſſit: ō. ut. ſi. non cont. qñ. ſi. ꝓpoz. potent enim eos pelli per executoꝛē alle qui habet con nocare capitulum ut ſpium conuocet uel ꝑ con

dicunt ibi dicit hoc eum apparet: quia primo impetrauit. Si autem nō ap
paret ex data ad alio modo: quo primo impetrauerit: aut alter peruenit in
pacientia: dō aut ambo concurrunt: si alter peruenit ille preferur: si autem
ambo concurrunt: ille ad ille vel ipsi eum maiori parte ad quos collatio et
recepto spectat: alterum eligere tenentur: i die folio admittetur vel alter p
ferretur: sili papa vtriq; vo
luerit possidere: ut. ō. & re
ferip. duobus. i. R̄a. fi
autez neutri collatio fit ea
nonicatus: i fed vtriq; con
ferri mandatur: aut cōstat
quis primo ipetrauit aut
non. Si non constat: tūc de ut. ō. pri. dicitur q vtriq; collatus erat per de
ere. de referip. duobus. i. R̄a. fi. constat: aut mandatur vtriq; pure cōferri:
aut alteri sub cōditione: alteri pure: vtriq; sub cōditione. Si constat
quis primo: i mandatur vtriq; pure conferri dato recentiorbus ad praiden
dum: fi primus primo ipetrauit: i primus recepit: fuit: bic nulla questio: fi
vero fecidus primo ipetrauit: i primus fuit receptus adhuc indifferute in ipben
da vacante post receptionem primi: cui etiam ante fi adhuc non erat collata
secundo perferitur primus impetrans: de referip. ibi qui. i. R̄a. fi. si tempore
receptionis primi iam erat prebenda collata secundo: aut in litteris primi
erat decretum: i tunc indifferute ipenda illa primo debetur. ō. co. lib. dere
ferip. ibi qui. fi. quisimo. Aut non erat decretum in litteris: i tunc aut ere
ctor: infirmari aut reformari: i inhibuit maxime cum decreto: aut non. In pri
mo casu prebenda vacans post reformationem i infirmationem collata fecū
do primo: i non secundo impetrauit debetur: vt. e. c. 5. idem quoq; in fecun
do casu potuisse prebenda bñi collata fecundo impetrāti primo preferatur
ut. e. i. bñi qui. i. R̄a. in fi. Quod autem primo impetrantem patronus
hoc ultimo casu preferre intelligas fane: vt etiam preferatur fecidus i fatibus
quo. ō. pr. parte notaui. Si vero mandatur alteri sub cōditione alteri pu
re conferri: i si pena eli pura fecunda cōditionalis: idem quod. ō. si vero p
ma gratia eli cōditionalis: puta vt possideatur si accefferit cōfensus capt
tuli fi fecundus pure impetrauit praiuſa cōfensu accedat a papa vel ere
ctore: hoc obtinet canonicarum: preferur primo: alias preferur primus: ō
de referip. si pro te. Si vero vtriq; mandatur sub cōditione conferri: puto
in hoc casu q̄ primo ad possidendum i cōditionem peruenerit: ille pfe
rtur in affectione prebende tunc vel post vacantiam: predicte decre. p
tetam enim dico date ad eius cōditionis referuatad hoc. ō. de ap. prate
rea de isto liet de cōdito. ap. super eo. Si vero non apparet quis pri
mo adeo ndionem peruenerit: fatio effet feruandum quod dicitur. ō. de re
ferip. c. ponit. Si autem canonicatus alteri collatus fi: alteri conferri man
datur: aut primo impetrauit collatus est: fecundo vero conferri mandatur:
aut econuerso: aut ignoratur quis primo impetrauit: in primo autem casu
dubium non fi primum impetrantem preferre pbem. cui cui. In fecundo
adhoc primo impetrano preferur fecundo. ō. de referip. ibi qui de pben.
si apostolice ad fi. quod verum putoniſi ex quo. ō. dicit et hoc duobus
ombus man datur conferri fecundum primo preferre de referip. ibi qui. i.
R̄a. in fi. si autem nec ee data nec alio modo apparet quis primo impetra
rerit instituendus tunc preferi cui collatus eſt canonicatus: ō. de referip. duo
bus. i. R̄a. si vero alter tantum ap. auctoritate expectat: ille fine fit primus
fine fecundus preferur inferiorem legatorum ad quoscunq; auctoritate
receptos nil expectantibus. ō. de de preben. in quibusdam a papa auctoritate
pape receptos intelligitur vt ibi. R̄a. interdum etiam recepti per litteras
facultatis: intelligintur recepti auctoritate ap. quod dicit ut. ō. cl. h. de ſenp.
cum aliquibus. Si autem aliquis expectat auctoritate legati: fecundus vo
auctoritate pape: bemum impetret pmus confirmationem: i executores a
papa: i hac: preferur fecundus: fed ille primus preferur omnibus post fua
confirmationem impetratam a papa: ō. de pben. li. apostholicet. c. i. fenu
li nero neuter expectat auctoritate apostolica: aut uterq; ex reformatione lega
tiant vtriq; et receptione capituli: aut vnus ex receptō capitulī: alter ex re
formatione legati: puta dubitatō bodie non procedit: quia aut vnus e idē
legatus fecit reformationem: i tunc non nals fecunda nec eius ꝓcessus: i de
creta vt. ō. de offi. lega. prefenti. ō. cterum: aut predecessor fecit primā: fucce
ſſor fecundam: i adhuc non procedit quēcunq; ex quo ad collationem
tam ascantium ꝓcessum non erat expirant reformationes i decreta fuito
legatōnis officio: ut. c. c. i. R̄a. fi. vtriq; auctoritate capitulī expectat de egta
te debertur primo prebenda: fi tamen capitulum eam fecundo vel neutri:
fed alteri tetio conferat: tenet collatio: quia capitulum ino ad primas naca
turam dare non potuit: fed papa folus: ō. c. c. i. t. de hoc. ō. de preben. rela
tum per Jmo. c. offi. t. dicunt quidam q̄ talis receptionis non nalem ha
die per decre. ō. eo. dutchlana: quod non credo ut ibi dixi. fi vero unus ex

pectat ex receptione capituli alter ex reformatione legati: puto q̄ fine
fit primus fine fecundus: dō pio quo reformata eſt a legato debetur
quia eius potuerit reformare prebendam nulli debitam ut. ō. de ure
patro. cum dilectus. ista autem nulli effet debita: quia ut dicit capi
tulum iuo ad vacaturam nulli conferre potuit: ergo fuper ipſa tenu
it ſi reuatio legati.
Et ſi contra illam inhibitionem refer
nationem: i dere
tum alteri confera
tur non valeat: ut i
predic. decre. cum

dilectus. ō. de of. le. prefenti. i. R̄a. Videndum eſt de fecundo ſeili
cet que gratie prebendao afficiantur: i die breuiter: ſi papa conſtitui
canonicatum: ſtatim affecta eſt prebenda q̄ nec vacabatur: i q̄ nec
vacabatur: q̄ nec vacabit: nulli alij de iure debita: ō. pben. fi poſſit. t. c. da
dum: ita q̄ fi etiam ab ignozantibus i ignozanti conferatur: nō ua
let collatio ut dicit: autem non contulit canonicatum ſtatim: i ſi mā
dauit conferri: aut mandauit conferri panam quaz acceptaret: aut
panā q̄ acceptaret: i panā eaſa non eſt affecta prebenda: quanti
cunq; fiant inhibitiones referuationes i decreta: nil panio fiat ac
cepatio: nec ipſius vacantie nil panie vacaturi: nec eſt cauſa ſecun
de ad ulteriora: nō. e. o. quia cuncta. ſ. pe. ad fi. certam autem et
expreſſam antequ nacet tali acceptare non poteſt: ut. ō. e. n. nec cap
tandi: c ſi talem acceptet: per talem acceptationem prebenda non ad
ſtatur: ut di. Si autem de canonicatu i prebenda ſequa vacat: i ad
que potuit vt possideri mandatur: aut mandat ſolum illi ad
quem pertinet collatio: aut ſolum executori ut compellat: aut illi et
executori ut compellat: aut illi i executori ut possideat: aut ſoli exe
cutori vt possideat: bic per pacientiam bemus ſtatum ſuum ſtatim
rarum non afficitur prebenda: nisi in tribus caſibus vel altero ipſo
rum. Primo ſi in grata erat decretum: nec enim ſtatim per pacien
tationem litterarum eſt affecta prebenda ut hic. Item ſi non erat de
cretum: ſi auctoritate illius gratie in canonicum fuerit receptus: tūc
per receptionem affecta eſt prebenda: ut dicit in fi. Item cum execu
tor: infinuauerit et interdixerit maxie cum decreto: et hoc caſu ba
bes hic: ſi te intelligand decreta. de preben. dilectus. q. t. ii. in cauſa
quarto ſcilicet quando decreta de preben dilectus. q. t. ii. in cauſa
executor: ut possideat: bic per pacientiam litterarum factam
collatio affecta eſt prebenda: ita q̄ collatio poſtea alteri facta non
tenet: ō. c. proximo. et ſic intelligi debet. ō. c. propoſuit: quod quidā
uerum putant nili executo: ille pronunciaſſet ſe executorem non
eſſe per decretalem. ō. de preben. dilectus. iij. quod verum non pu
to. nam affecto prebende que per pacientiam erat indacta
tolli non poteſt in quodcunq; impetrantio per executoꝛio inquā
ponunciationem: vnde ibi fecundum opinionem teneo ulti. glose
ſi executor datus fuerat ad pronuidendum ut. ō. c. proximo. dico ta
men tutum imperantis: q̄ ab illa pronunciatione appellet: in quo
to caſu quando fuit executoꝛi ſcribitur ut pronideat: bic per ſolam
infinuationem executoꝛis: t notificationem eius q̄ nulli poteꝛ
dam per illam poteſtatem conferre: etiam ſi non interdicat: puto
effus pendendam: ō. e. o. quia cuncta. ſ. ex parte: t ſi ſcire ſtā
differentia quando ſcribitur ſoli executoꝛi ad compellendum: et
quando ſoli ad pronidendum: quia primus ut afficiatur pben
da habet infinuare et interdicere ut bic: fecundo ſufficit ſi infinuet
ut in pe. ſi. rationem diuerſitatis colligit ex his que dixi. ō. c. proxi
m. glo. ii.

a THeotonitate martini. Pulcher caſus iſtius decreta. ſimilis
illi quem babuiſtiſupra de preben. c. peruenit. et emanuit ad
declarationem et correctionem eorum que nota. compoſi. ō. de re
ferip. capitulum in glosa magna. ſ. Item ſi duo recepti ſint: et hoc
nitet dicit capitulū: q̄ ſi tref expectātes ſunt in vna eccleſia: primus ad
etentate martini: aliter auctoritate bonifacij: tertius eiuſdem auc
toritate cum preroganiua: ut poſtea tur omnibus receptis non nac
tentate bonifacij: prebendao bi conſequentur hoc ordine: quia p
mam habebit fecundus: fecundam tertius: tertiā primus quod pio
batur. ar. legali.

b THartini. ita forte fuerat de facto ut ſtudioſe hoc dixit: quia in
expectantibus auctoritate Nicolai nil celeſti. non poteꝛdebat dubi
tare quin poteꝛ reuocatoriam bonifacij: de qua dixitur. i. c. pe. ō. ō. de
pben. c. pe. t antepſ.

c Similem. cum nulla prerogatiua: ne patet per litteras.

d Poſſeratur. in illa prebenda.

e Claudie. volantes igitur ipſius feruanda eſt t mandatum: de p
ben. cui de non. cum ſi.

f Primam. fecundum. contrarius dicebat compoſitus: in pro. loco i
ſimili: ut eadē que
ſtione: que talis ē:
primus receptus fu
it per literas pone
tales: fecundus per
ſpeciales: tertius p
ſpecialem cum bac
clauſula: ac deberꝫ
poſteri omnibus
receptis in eccleſia
auctoritate genera
lium literarum: q̄
rebat fecundū: que
ordinem deberent
predicti prebēdas
aſſequi: t debebat
compoſi. q̄ tertius
excludebat primum
ſed quia primus er
dūdebat fecundū
qui fecundus poſt
ponebat tertiu: et
perſona ipſius fe
cundi: t ſi non ex
ſua: primus debebat
habere primam: ſe
cundus fecundam
tertius tertiaꝫ ſedi
am regulas: ſi vis
co vincentem. ff. ff
de diuer. t tempꝛl.
ſſcrip. ſi acceſſioni
bus ad boc. ō. de
offi. lega. dolentes:
ſed boc ē falliſi
b vdeo ſ fat id pa
tet per conſideraꝫ
nem intentionis pa
pe: ut dicit latera
tenſi enim eius fu
it feundum ſibera
tertios: t tertium pi
mo: t ſic ſeruetur
ordo: ſic etiaꝫ fal
lit t locum babeꝫ
gula illa: ſi vinco. ff. de qua nō. reiiij. q. rogamus: ſ fallit etiam ſi
la regula in caſu. ff. poſſe. ff. ad terullia. cuiuſmodi. ſ. ſi ex filio. C
de na. li. aut. licet in aut. de equalitate eoo. ſ. bis. ff. qui po. ſ. pignoꝛ.
ba. l. claudius ſeiter.

g Berwardi. que tamen diligenter ē fenalda: ō. e. li. de pben. cui ō
non cum fuio concoꝛ.

h Continuat. point caſum legis. ff. ad tertull. l. ij. ſ. obijcitur. ff. ſed
ſi ſit agnatus. ff. ibi. ſ.

i Patre. carnali: fed adoptate ut fegtur.

k Fratre. non conſtituto in adoptiua familia: t de carnalibus in
telligē.

l Pater. carnalio conſtituto in adoptiua familia: vnde dcit: eſſe
agnatus.

m Agnatus. ſcilicet frater. Tres ergo ponit regulas. Prima q̄
pater carnalio adoptatus excludit matrem carnalem. Secunda q̄
mater excludit agnatum: quod bodie fecundum iura. C. t autē. lo
cum non habet. Tertia q̄ agnatus excludit patrem carnalem in a
doptiua familia conſtitutum: quippe cum patrem primum impetran
tem: matrem fecundam: agnatum tertium eis preroganiua: ſi ſic intel
ligeꝛe: ſic non q̄ in affectuoſe paine prebende tertius nocet primo
t ibi quo ad illam nō poſſet: tamen ibi poſſet in hoc quia ei
us ſoam conſequitur: t eſt ſimile ꝓ eo legitima excludit naturales ſi

legitimo: quia alias ſi non eſſet proles nil ꝓoꝛ ad ꝓoꝛ legitima ſuccederet in dua
bus ꝓoꝛibus: t tamen ipſa ꝓoꝛ excludit ab agnatos. C. unde vir t ꝓoꝛ. li.
ſi ſub cōmuni naturales excludant agnatos in duabus ꝓoꝛibus:
hoc probantur. C. de na. li. aut. licet t in aut. quibus mo. na. effi. li. ſ. ſiquis
autem colla. vi. Jo.

III

Quamuis. Emana
ſint declaratorie ad
reuocationes: de quibus
dixi. ō. ō. pben. c. pe. t an
tepenult.

b Conſtitutione. a pinci
pio dum erat papoli fote
tnica fuit conſtituta poſt
modum fuerunt bue: t ina
ſuper gratia: nicol. ala ſu
per gratia: celeſti. ut dixi ō
ſed ſi ſe cui.

c Poſt. ſferra calendas
tamarij: ut dixi. i. quin
to die cruente decembꝛis:
ſuper hoc vide quod dixi
in ſi. bulas libꝛa ſuper ſta
ta.

d Ziperes. fic. ff. i. permi
ſsiones. li. ſ. fane. x. xl. di. vi
nog.

e Expoſcedat. xij. q. ij. ſ. ex
bis de fen. ex. inter alia. C.
de legi. l. ele. t de multipli
ci interpretatione babes i
pac. ff. ex bul' ē poſſta. c. i.

f Locū habet. babes igi
primum caſum declaratoꝛi
um. i. in hoc recepto vitra
numerum expectandibus
portiones vel prebendas.

g Bauiſſimo. ff. cauctoriꝫ
te nicolai vel celeſtini.

h Deceſſum. ad depoſiti
onem vel ſuam priuationē
de cle. ci. in cunct. ſ. bo.
t contu. veritatis.

i Obſtinato. nunquid in
petrano in tali eccleſia ut ſi
bi ꝓuideatur de canoni
catu t prebenda ſi tractat
ſi ꝓpterea incaxatur: i vel ſe
facultate obtulerit in tali ec
cleſia recipiatur ꝓ boo litte
rao: t dicunt quidam q̄ nonquia conſtatio non eſt extraneus ibi: ſeben
da non vacat nec vacare poteſt: de patrono: ollectoꝛque etiam talia recipiuntꝫ
ut ambaſcia fiant reſtringendas: de elec. eodem. ſi de pben. quia. i. Alij
dicunt q̄ ſi ſimpliceter ferebatur ut recipiatur: non obſtante cento canonico
rus numeroꝝ: ſi adjiciatur q̄ ꝓuideatur ibi de prebenda ſi vacat vel q̄ſ
mo vacauerit tunc ſtatim recipiatur etiam ſi numerus canonicorum ibi ſta
tutus non eſt: quia illud non obſtat: quia ſi ſtatus recipia
tur ibi: bet certus ſtrumerus: ſed et quo adjiciatur de prebenda ſi vacat
vel patet q̄ de tali eccleſia nō poteſt intelligi ut ſupra dictum eſt. Tertij
dicunt: q̄ ſi non ē diſtinctus numerus canonicorum nec prebendaꝝ: tunc ſtatui
impetranti nō poſſe diſtribuendi ſi numerus canonicorum ſtatutus eſt ut in
queſtione: ꝓpoſita: t in caſu noſtro: ꝓper conſequens ſtatutus intelligitur ex
tus numerus ꝓnotionum: ad boc de conſtit. tranſlato. t idem dicunt eon
nero. boc poterius videre per Jmo. ō. c. ex parte: t per compoſi. ō. referip.
capitulum in glo. magna. ſ. item quid ſi papa mandat aliquem. oll. autem
in bere. pe. ex pte dicit indiſtinctę: q̄ ſi nō ſit certus numerus canonico
rum nec prebendaꝝ: tutum ſi in rescripto caueatur: q̄ affigatur prebēda
vacans vel ſpiritus ſe facultao obtulerit: t non ob. certo caſ. t. valet re
ſcriptum. ſequitur enim fecundum eum: q̄ ſi papa intendat ꝓuidere in ec
cleſia in qua certus numerus ē q̄ē ē minus imperatiuus: q̄ nilo ſtatus in
eccleſia in qua ſi eſt certus q̄ē magis ſ imperatiuus: allegat. ō. de ſeſ. ex par
te. iij. qui ſi. ſint ſe. per venerabilem de trauſla. c. ult. t in de litte. ō ſcrip.
m

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

in glo. ſi nec ob. q. talis ſtatim canonicatum ꝛ prebendam habebit : ꝛ quia ſi hoc duram ſit obediendum eſt: de reſcrip. ſi quando:nec ob. q. non exta but condno ſi vacat: qa illud ſi vacat non fuit appoſitum vt recipiendum cõ dutionalem reddat:vel ut impedimentum inducat:facit. de. reſcrip. conſt tutus:ſed ut impedimentum removeat:ſi quod eſſet: q̃ cauſa dubitatio nis tollende in reſcripto i ſeruntur nus eiuo non le dant:nec mandatus impe dient.ff.mdata.qua ſi mus tua.ff.de mil.teſt. ſi mileo nec ambitiosum eſt pauper rem clericum ſibi beneficia impetrare:de eta. ꝛ qual. dam non obſtet.ex par te ꝛ dcre. dilectoqua lex in tali eccleſia:in qua nullꝰ eſt numerus laterã.concilium locum non habeat: ut ibi: positio tamen pa paſſoci by.ad.ff.ita.q.ij cuncta per mandam ꝛ.c.p principalem ; fatetur tamẽ q obſtabit impetranti pe nuria eccleſie ſi tanta ſit: nõ ſufficiat pluribus ſi qualitercunq; fed q quilibet bonoſte de fua poſtõe viuere poſſit ſecundum cõ ſtactudinem prouincie uel in eadem eccleſia antiqui tus obſeruatur.ſi.ô iuſtif. c.ſi.ſi.

b Dominõe. de conſtitu. cum. Ma. in ſn.

c Ihoa. talea qd per ea canonem nil recipiant niſi portionem augmentay.

d Pelatus.ſuperdam enim eſt ut canonicus:de concef. prebẽ. poſſulatio de prebẽ. cum in eccleſia de appellatio.a collatione. ô. eodem libro.

e Singulariter. boc dicit. qa. epiſcopus vnius:nel collegii excommunicari non debet.i. per ſen.ex.romana.ſ. in vniuerſitatem.

f Maionio.ſi.n. minoris eligẽ poſſ ſentie.de.ex.. mi. ſi celebrat. Sulpẽ ſi autem ud maio ri excommunicatõ ne ligan. nõ eligũt nec dignitarium de clericum inter ꝛ ô confue.cum dilect vbi de boc.

b Eſtefa. boc dixit compoſt.eſſe ô ſiue communi in tpũ prebendis ea thedralio eccleſie: ut nota.ô.de dict. cum eccleſia nulle rana. Dere debeo q̃ cum eccleſia poſſit ſuis canonicis ꝛ.x. conſentiant nõ ua tet collatio qua ſi habet maiozem pe tem capitulũ: ſed ſi baberet voce in capitulo ut canoni cus tunc dicerẽtur facta ab.ſi. ꝛ ſic a maiori parte capi tulide conſet. pe ben.poſtulatio. Inter iſta autem duo ſaliet conſilium ꝛ aſſenſum eſt magna differentia:quod dicit nõ.ô.de arbi.cum olim de elec. cum in nectu.

c Mã.tñ.ad nõ nemẽ exceptiue ꝛ ſuſpenſo.

d Jn mona. ſi ergo ſitin mona bene poterit ſe intromittere capitu lum. Sed queroinnanquid capitulum boc caſu canonicas ſtatim ex quo epiſcopus fuerit in mona poſſit conferre uel an poſt monam pe tendi fere menſes debeat expectare?ꝛ videtur q̃ ex quo ſuit in mona potendi abſolutionem bonum poſt fex menſes ꝛ non ante conferre poſſit:quia autegꝫ fuerit in mona non currit tempus poſſeſſe inepti currere de conſet.preben. quia diuerſitatem de elec.c.eſſe. ſi epiſco pus ſimpliciter ſine conſenſu capituli baberet conferre locum habe ret quod.ô.dixiſſet boc de conſenſu capituli habet conferre : unde videtur a contrario ſenſu illius littere:q̃ ſtatim ex quo fuit in mona capitulum poſſit conferre. Sed cum bic equipere conſilium ꝛ con ſenſum verum puto quod puno dixi.ſed quando dicitur eſſe i mo ra:boc ipſo q̃ ignoto poſſeſſori licentiam non petiit.ff.ad tertull.l. ij. ſ. conſeſtim. non tamen amara facenda eſt interpretatio.ff.de bona no.inter virum ꝛ vxo.ſi id quod.ſ.ſiquis ſecundum operas : nec ẽ calumnioſa:ff.de pauli.in bio.ff.ad exbil. penul. arbitrabitur ergo bic bonus iudex.ff.de inf. bell.l.i. Bs autem malitioſe impedita tur ne petere poſſit ſubauctur ei quia non eſt in mora:de concef. preben.poſtulatio.Item ſi epiſcopus boc poterat.ff.ſiquis caut.l.ij.ſ.vl. de of.dele.poteſtatis.ſ.ſi.

f Abi vero.facti ad ea que no.ofti.de elec.c.vlt.in fi. ꝛ Vincen.ꝛ cõpoſt.de inſtit.c.vlt.in fi.

m Cum conſilio. Quid ſi cum conſenſu. Idem videtur:cum eadẽ fit ratio vacationis diutine in boc caſu:ꝛ ad boc.ô.de prebẽ.ſi apo ſtolicam:ſi aliquando conſilium ponitur pro conſenſu:boc ef. delega. ponendubio de ſo.compe.c.i. Contrarium credo quia cum bec eſt gere de conſenſu:non ſic liberam habet poteſtatem:ſicut cum de cõ ſilio.vnde minus habet expectare boc caſu q̃ in illo:dico tamen q̃ non curret bic tempus:nec non poſſit eligere de conſet.preben.q̃ diuerſitates de elec.c.ult. patereq ponamus in requiſitione conſilij abſentiam pro cõſideratione.ad boc de arbi.c.ij.c.ſi. quod ſi conſe ſu eſſe non poſſet facti pro bac parte quod dixi de reſcrip. ſi.p.ꝛ in glo. ſed pone.

n Medico. i. de bac vita: ꝛ exponẽ ut dicitur.xxij.q. iij. boc autem uta q̃ quã dicitur me dia vbi nõ.

o Ab eo.ſimile ô reſcrip. ſi gratiose.

p Remotio. arbitrarius eſt boc ter minare ſecundum conſideratõẽ tem pono que ſequitur infra.

q Imminere bõo ſimilem cauſam. ô. de of.dele. ſi ea cui eo.di.ꝛ nõ. q̃ diffi cultas poſſeſſionis ſiddi obligationes diutine:contra id ff. de re. iud. ſi ſtatuit. Item nec ſemel ſõma que ſerat eol lationi : ergo non valet quod agitur ff.de arbi.l.parti. So. licet in contrarium grauis ne impoſſibilꝫ modus ad conſtituendum vicariũ contrarium ſcuso in ſpiritualibus.ô. de conditionibus ap.c.ult.rejetur ergo ſecundum quosdam reddit. Ité periculum nacionis que imminet immutat tuo q̃ aliud effet fuã ſum ſic.i.de teſta.c.ij.c.ſi. de of.dele.ſi to cui.

o Vdum. perpetua alienato facta de rebus eccleſie vacan tuo ꝛ non precedente tractatu ꝛ ſine iuſta cã nõ valet.

b Vt.l.ſi pecten.q̃ gdã rector canſidit eccleſie bioce. dulmeñ. petebat bibi ꝛ eccleſie ſue reſtitui ꝛ adiudicari decimas quas archi diaconus dulmeñ. percipiebat in ſua parochia que ẽ iure ꝛ conſue tudine antiqua pertinebãt ad ipſã eccliam:dictuo vero cõ.

c Adiuerſo. ad petitionẽ ipſius rectoris.

d Radix.ſectãdo luc ꝛ fac q̃ſ bon de let.cond.c.ij.

e Non debere. nec adiudicari ut in decaſibꝰ dixi ut patet in ſi. ná ſiſa. ſi de eo.cog.ſi tribus.

f Proferens.archidiacõ.exopidũ ſi intentionẽ actoris.

g Jn medium.i.i indicium nbi ẽ mediũ inter actoꝛ ꝛ reum.

h Capituli. per boc videbatur valere:de bis que h.a.fia.c.ij.c.iij. ſed boc non ſufficit:ex quo diligano ſoma feruata non fuit: nec cã fuberat ꝛ vacabat eccleſia ut ſequitur.

i Cenuos. iuſta videbatur cauſa:ſed non apparuit nera ut dicitur in ſi.ſed nunquid bicco ſtam inſtam cauſam indultucte ſi alias fu iſſet tunc nera:certe ſi.de.ſ. de peben expoſuiſti.nam eam capellas poſſet annectere ob banc cauſam ut ſi dicitur:epiſcopus enim de conſenſu capituli ſui poteſt eccleſiam ꝛ tres inde ex iuſta ꝛ honeſta cauſa alteri dare:de bis que ſi.a.pacta.c.iij.c.ſ.paſtoralis ; ſed non tradunt expoſſe.xvi.q.i.eccleſie vbi dicitur quia antique eccleſie de ciuus pauari non bonebant:ut nouis oratorijs tribuantur.per quod .c.indultuose dicebat Hugo q̃ epiſcopus multo facer dotc non po terat de ure nino eccleſie alteri dare. Sed non eſt ucrũ:ut ibi nõ. ꝛ boc per Ber. de relig. domi. conſtitutuo. Dic ergo q̃.ecclud loquitur quando iuſta cauſa non fuberi:ut poteſt loqui quando ipſa eccleſia in nullo ſibi ebundat:ut boc.ô.de preben.cum cauſa ꝛ ſita parte facti ſi ec.eſt.ad audiẽtã.i.ꝛ.c.nua.

k Onera. faliet congrue tractantibus archidiacõ.bofpitalitatitis et epiſcopalium iurũ.ô.de pben.de mõachis.

l In cõeſſione bumiliandi.facta.ſ.de ſponſis eccle tẽ vacãtis: ſcꝫ ſi concederetur uel mureur ipſa eccleſia vacans:quod nõ:et in de.c. ſi.ſi.ma.

m Eccleſia que agebat. ꝛ nota q̃ non ſolum in cathedrali eccleſia locum habet q̃ fede vacante ſi.fed etiam in minoribus eccleſijs:de offi. ordi.cum noo.

n Defenſore. ſi iuſtar eccleſia caret pida:to:debet epiſcopus ſibi alium depu tare:de ſupponda.ſi quando:cum duobus ſeq. ſi.ſi.ſi. ſi.ſi. ſi.ſi.

c ¶ Vniuersos, et feminas cōprehendit: hoc bene dixi. & hoc dic. generali.
d ¶ Immobilia. hoc legit, pbibino ad mobilia: in quibus nō cōfuaerūt ta
les fieri submissiones: non extenditur: licet tā mobilia q̄ immobilia, pbibe
antur alienari: & cō. c. Inst. que fernando feruari nō posſint. C. de admi. tu.
lec. que. Quarti hic gar. nunquid deriuc beneficiatus faciat fruc' suos et
ſectari et bonā' posſit: dixi
de hoc. ō. de cō. ro. presenti
e ¶ Jura. ¶ Dicit ad leor
pecalia, poni inter immobi
lia bona: hic est in vltimo
ede' uso stanuitar: ad b. C. d
lon. tē. preſcrip. Lul. icospo
ralia est preſcribi. bitr: vt i
mobilia: ut ibi ad ide. C. d
fac. fanc. ec. iubem' ti. ſ. li.
f ¶ Ipſarum. Ecclesiarū. ut
ſic nō. bonoru' ecclesiaſtico
rū dominiū penes ecclam
esse: te que dic vt nō. xvi.
q. 1. c. ult. nū. q. 1. expedit o
ver. ſigni. cauſa.
g ¶ Supponet. p. eodē po
nūtur: ad singula singula
referaū.
h ¶ Conſenſu. alte q̄uirit ur
regularit' in alienatiōe: z
ēnā pter hāc cōstitutionem
requirit ad hoc caſu.
i ¶ Specialē. nō ſufficit boc
casu generaliter: t boc ē ius
nouū: z ſtatutū: q̄ in talib'
submissionibus matue pe
riculū vertit: t deo cauiua
q̄ in aliis alienationibus
est agendum. xlvi. ti. quiet
camus. ō. dec. vbi periculū
ſt. ad carbo. li. t. q. ut quēdā
ferui' erāt: z vt laici q̄ ſpre
verabrit ad veraī permit
tebāt ecclesias: vt eo ſerēt
tales submissiones: viden
teo illas vltimas fieri non
posſe: beſtant a talib' ad
b' ō. ſ. dec. ſpbē. dixtāda.
k ¶ Non cōcedendo. q̄das
male intelligatur: dicunt hic' prohiberi cmpubtheosūm z alios contractus a
iure permissos: sed nō ē verū. t. ſ. eſt poſita dſiunctiua: sed hoc dat intrē. ſ
dicit: nec eſt posſumendus. xl. ō. de dec. ecclesia via. q. ſ. c. h. e. t. ci. expedat.
hoc ergo sonat littera q̄ n. pbibet papa bona ipſa alienari forma z cautelus
aliqa a iure permissis: sed pbibet submissiones fieri. Jo. an.
l ¶ Alienando. vendendo permutando.
m ¶ Alibon. cauſa bona notatur. vii. q. ij. in summa.
n ¶ Aliquando. ſ. eſt tanqā ab aduocatio recognoſcēdo.
o ¶ Patribus. galliarū.
p ¶ Non modicū. ad modicū ergo tēp' posſunt vocari in patronos l' defēſo
res: quia tunc in modico tempore non eſt periculum. ff. de iudi. ſi debitori.
Potest autem dici modicū tēpus. i. r. an. nō fm gmī. et gar. relinquitur iu
dicio arbitrio: quo hic nō determinatur: vt post ecclesie: z imminē
ti periculo z conditione personarum. ō. de offi. del. de cauſis. ff. de iure
delt. l. i. in fine.
q ¶ Jurāmēti. nō est hy. ese vinculum iuigtat. ō. de iureiur. c. i. cū ſuis pcor.
r ¶ Secutū. ſ. de reg. iur. accessorū cū ſuis cōcor.
s ¶ Preferendū. C. ō. agri. t. cen. quēadmodū in fine li. xi. t' et hoc ſpeciale
cam alias ex inuidi. ſtat transferatur dominiū: et minus iuſtus titulus det
cām preferēdi: t de bono. de pscriptio. ſi. obligam. ff. de dolo et eleganter
et. C. de fuſtra. l. vna.
t ¶ Officio. l. officii fui exercitionē: vt dic gar. q' et a beneficio eſt ſuspenſus: ō
appellatio. paſtoralis: vbi de hoc.
u ¶ Admittatōe. tēporalitate: de ſolī quorūdā.
x ¶ Denunciare. ſupra fuit ex canone. ii. q. vij. quapropter in aut. coll. ii. de
non alie. aut perm. re. eccle. ſ. ij. qui incipit iconomīc dcrieuo ergo uidens
prelatum in boc delinquere denunciare debet: q̄ ſi non fecerit punitur vt
bies: ſi tū aſſert non accusare: inhibuminuo denuntiat: ō. de iurisd.
quemadmodum in fi. z non obstante. ꝓmissione obedientie accusat
de accusa. ex parte.
r ¶ Sic. gr anata. ad idem. ō. ſi. de dec. capientes. ō. ceterum z. ō. ſi
compsonū' fuerius in fi.

L ¶ Capitula ecclesiarum seu aliās perſo
nas ecclesiaſticas ad submissionē
huiusmodi facta ab huiusmodi cō
pulerunt: nisi poſt cōpetentes mo
nitionem remissa submissione quaꝫ
per vim aut metum exegerant: eccle
ſias z bona ecclesiaſtica eis submiſ
ſa taliter in ſua libertate dimittant.
¶ Alii vero qui de cetero pelatos
uel perſonas easdem ad talia facien
da compulerint cuiuscunqꝫ sint cō
ditōis aut ſtat': ecclāmunicatōi sint ſnt
tentenia innodati. ¶ Et contrac
tibus poterea super premiſſo hu
iusmodi licentia z cōſenſu interue
nientibus bactenus initis: uel quod
in futurum iniri contigerit: seu eoꝝ
ſione illorum laici vitra id quod ex
natura cōtractuū ipſoꝝ ut adhibita
in illo lege potuit: aliqd ſi usurpēt.
Aut vero ſeoꝝ egerit: nisi legitime
monit' ab huiusmodi usurpatōe de
ſtiterint: restituēdo cui ꝙ taliter usu
parantoco ipſo ſententiam excōmu
nicationis incurrant: et eruine ad
ſuppondum terram ipſorum: ſi
opus fuerit: ecclesiaſtico interdicto
libere procedatur. ¶ Quisacuo oc
tauuo.

De rerum permutatione.

L ¶ Icet in tua diocesi aliqui auctōitate apoſtolica be
neficia parochialia ecclesiaſtica
ra expectent: illos tamen
qui secundū formā iuris tua bificia
in eadem diocesi ad tuā collatiōem
fiat quod exigit natura contractus: t ſic contractus et conuentione
legem acquirit. ſ. de regulis iur. cōfirmāe ſi cui ſuos canones.
g ¶ Secuo. vſurpando ſ. naturā vel pactū appoſitum.
h ¶ Rettinendo. z ſic non fuffici a grauaminib' abſtinere niſi vlur
pata reſtituant. xiii. q. vi. c. i. l. de re. iur. peccatū.
i ¶ Lleat. non obstantibus expectationibus beneficiorum ꝓmu
tatio fieri poſſit. Hoc q̄ qui expectat primam vacantem:
ꝓmam consequi debet. falsit hic: in casibus quos dix. ō. ō
pbēn. qi fepe: t de concef. pben. ſi ſoli.
b ¶ Diocesi. non excludit immo includit ciuitatem ad idez. xxiij. di.
ſanctorum. ō. ſi. li. de tem. et. cum nullus. i. R. de. of. ot. cum epus
ad hoc. ff. de ſer. expos. pacto. cui nō ob. de referip. rodulphus: qa
in rescripto ad lites loquitur que sunt odioſe: t indutatur ſi ecclē
ſa cathedralis: ad boc ō. de ver. ſig. cum dereā non obſtat. ō. de p
ben. ſuos. i. qz vbi ē ambitio.
c ¶ Mutcotitate ap. idem potuit: multi fortino ſi expectat auctoritā
te relerunationis legatoꝝ vel receptionis capituli.
d ¶ Prodximo. idem t multo fortino potuit: ſi expectarent quā duce
rent accepandam. nam plus affectur prebenda p ſtum gratiā q̄ p
dignitat. dix. ō. de concef. pben. ſi ſola ad fi.
e ¶ Jurio. ō. ē. quēſtum.
f ¶ Beneficia. bic large intelligit: ut minora z maiora bificia dignita
tes z pbendas etiam compbendat. ut. q. iij. ſiquis datos. ō. de pcef. p
ben. c. ij. ō. de ver. ſig. nta. quod optime etiam probatur. ſ. de regul
iur. c. i. vbi dixi de hoc.
g ¶ Collationem. Quid ſi non ſpectant ad collationem sed ad cōſr
mationē tantum: item quid ſi pertinent ad collationem sui t alter'
ad sint ſtla in diuersis diocesibus: vide in hia quetionibus primo vide
tur q̄ non habeat locum bec boreꝫ. ratio quia per permutationem
non posſumus negocium vacent benefica, debeꝫtur ergo ex
pectanti primam vacaturam de rigore t veritate iuris: sed bec equi
tas ſcripta vult q̄ non debeantur. Sīt ergo tenenda regula nisi ea
parte qua vtuata
reperitur. C. de ap.
ſcipimus: ſic nō
vided a littera rece
dendum: ſ. nisi ea
ſus mutuo: regula
non videtur: ad b'
facientō. de pabē.
cum in illis: vbi ali
ad ē dicere ad col
lationem: aliud ad
cōfirmationem: ad
idem. e. cū ſi. t. c.
t. cū. t. vbi aliꝫ ē di
cere ad collationē
tuam aliud tuam t alteriꝰ. Satis potest dici cōtrariuꝫ t. de hoc
dictus fuit: quia fic fuit quēſtum: unde per illa verba potius factus
videtur narrari: q̄ in iure dnerſitas pon. in prima igitur quēſtione
impeditur expectatiō: sed ad hoc ut teneat permutatio: est neceſſe q̄
interueniat illog consensus qui habēt eligere: ad hoc de. de. c. arebid.
ad hoc in fi. In secundo casu fat in mātibus etruſcꝰ libera relīqua
tio: nel quilibet in manibus sui epiſcopi: vel alter alteri cōmittet qd
melius videtur: ad hoc de ſen. ex. cum illoum: nec video quare ali
ud in casibus illis q̄s in exceptis. Inſpiciamus ergo ſolum an leite
fiat permutatio ut per expectationes non impediatur: hoc dicat de
ere. ad hoc facit ſinis boine capituli.
h ¶ Libere. ut ſumonia vitetur: de pac. ō. ſdem.
i ¶ Grauide. pōc in terminis p dicere. ō. c. li. de renūcī. c. ij. ſi pmuta
tur bificiū: q̄s ſperabat in. ꝓximo vacaturus: ut preclaudatur via ex
pectandi.
k ¶ Reſignāt. ſi reſignata conferantur alijs q̄s pmutare volentibus
nō valet collatio: ut i de. c. ſi. c. suo.
l ¶ Rigoi. ſic. C. de iudi. placuit. C. de furt. t. ſ. c. ſi. ſiquis ſeruos de
boc. ō. de tranſac. c. ult.
m ¶ Minime. illud facit. p. eo quod. ō. dixtenam inſpicit papa q̄
nil deperit expectanti: quia alias nō reſignaret.
a ¶ Spiater. tracta fut hec bore. de extrauagāti Jnn. iiij. que
incipit: Joannes frangipanus: fore nimis fut decisa: ſi ſic
pone casum. Joānes fran. babebat ꝓxiorem nomine farrace
num: t ex ea filium z filiam impuberes petrum z philippum: ei? erre
mio poſtuacondidit testamentum: t filiam ſibi beredem inſtituit i
certa pecunie quantitate: filium uero i certo bōs suo: t vxori eli
fructum quorum bonoꝝ: suoꝝ fub certo tenore reliquit: t ad
fecit: ut ſi decederet filia sine liberis mozeretur filio suo t ſi filius ſi
ne liberis decederet: mozeretur filie: ſi autem vterqꝫ sine liberis dece
deret: pauperes beredes inſtituit: t executores testamento reliquit.
Mortuus eſt ioannes ipſe testator: demum mortuus eſt petrus ſi
lius suus adhuc impubes: t demum filia etiam impubes: ipſa fuit
est mater superſtes: contra quam agebant executores: t ab illa bona
sui eius pauratore petebant coram papa bona que fuerant testato
ris t filie fub quibus z bona filij cōpetebant debebant: ducebat pa
cuf. nomine q̄ ſubſtitutio facta de filio ad filiam: t ō filia ad papam
reo fuerat ficācōmissaria vnde in ſubſtitutōe filie ad filiuꝫ debebat
deducere tertiam iure nature debitam filio: t quartam trebellanicā
Item in ſubſtitutione pauperum ad filiam pro reliquo nomine filie
eaſdem tertiam t quartam babebat ꝓpio parte vxo executorum alle
gabatur q̄ ſubſtitutio fuerat directa t pupillaris: t connenciebat tal
ſubſtitutio perfonis t verbis: unde non babebat locum quartarus
deductio. Item q̄ pater in testamento quod faciebat impubem filio
matrem pone iure nature debita ſuare poterat: licet filius id fao
testamento facere non poſſet. Per bas ultimas allegationes pmi
tiauit papa bona illa deferi pauperibus abſq; aliqua deductōe
tertie uel quarte partis: boc dixit: unde ſic ſumma. In ſic dicō ſubſtituti
in ſubſtitutionibus locum habet quarta deductio: in directis nō
t ſubſtitutiones interpretari debemus directas: dummodo conue
niant verbis t perſonis inſtitui.
b ¶ Impuberes. ſcilicet filiam minorem. xij. an. filium minorē. xiiij.

III

S Piater filium z filiaꝫ ba
beno impuberes t vxoꝛe
filiam in re certa: filiū ve
ro in certeno bonoꝝ ſuoꝝ
vniuerſalem beredem inſtituit: et
vxori aliqua ſua fub tenore legati
adjicit: ut ſi decederet filia ſine libe
ris eidem filio: ſi ipſe abſqꝫ liberi
obiret filius: pcefate filie mozeretur
cbrifti pauperes inſtituendo bere
dem: ſi virūqꝫ ſine liberis mori con
tra boc cū ē aliud vniuerſaliter inſtitutus: ſi enim nullus aliꝰ inſtitutus ē t ſoli
ſuccedit bereꝫ. ff. de bere. inſti. li. ſ. ſi. ex fundo: t. li. ſi tragu quis bero. . Sī
autem plures inſtituti ſunt in certis rebus: t nullus aliꝰ vniuerſaliter: pro
rurbus erunt bereder: nisi in casu vbi duo sunt inſtituti pūcti z alē duntaꝫ
ſi. de bere. ifti. li. alterius. c. li.
c ¶ Inſtitut. nunquid quo ad filiam ſufficeret legaſſe: de hoc fuerunt opini
oneo tacte. ō. e. raymundus. in pun. Et dicunt quidam q̄ tutius ē q̄ neceſſa
ria ſit inſtitutio in aut. ut cum de ap. cog. ſ. aliud quoqꝫ. t. ſ. hoc autem. col
la. vii. t. c. de ſoff. ecta. non licet: dicentes. C. de inoff. teſta. . Ommo
do t. l. cum quentur aut. nouiſſima per aut. illam poſſet eſſe correcta
alii contra per predictos. t. per dece. raymundū: q̄ ubi pcedit q̄ al
terodba fuerit inſtituta. Alijo dſtinxit an teſtator uoluerit ſolemniter teſta
ri: ut quia uocauit teſtes: vij. ſignacula z ſubſcriptiones rogauit: t tunc eſt ne
ceſſe q̄ in aliquo inſtituatur in aut. cum de ap. cog. ſ. cōſta. . vbi. aut non ſo
luuiter: sed nuncupative: t tunc ſufficit quocunqꝫ relinquat titulo ut in an
tiquis. Unde dicit aliqs ſi relinquat in teſtamēto: nec ſit ſcripta inſtitutio
nis relinquiſi in codicill ſufficit quocunqꝫ relinquat titulo: t de boc nota.
C. ō. ioſ. tella. auf. nouiſſima. Alij dicunt q̄ ſolm canones ſufficit quocūqꝫ
relinquat titulo: ut in decre. raymundus: ſecus ſolm. t. c. boc ibi tenet oſt. ut
talis pnuſio ſa fabulitas erunt. Alij dſtinguunt: q̄ aut teſtato: iter filios t
tum teſtabat: uter extraneos t filios simul mortuos. In primo casu ſufficit
quocūqꝫ relinquat titulo ut in antiquis. Aqua t uter ipſos inperfecta ſin
plex t plana voluntas ſufficit: dummodo de ipſa apparet. C. t. b. c. ſi cui
ſtissima. ſ. ex imperfecto. c. C. fa. ber. li. t. aut. ſi. aut. ſi. aut. ſi. Alij ſignata. In ſecundo ca
ſu. ſ. cum extraneos inſtituat non ſufficit quocunqꝫ relinquere titulo: nisi ſi
ut inſtitutionis: ſic intelligitur aut. vt cum de ap. cog. ſ. ſed ut. . dix. primum
tutius: z ſi tenendum vide: de pc. di. vij. nullus: : verbum illud relinquit
in decre. raymundus non videtur poni. quia pcedit pacti etiam ex inſtitutione
acte. ō. decre. raynal duo.
d ¶ Legaut. de facto. ut dixi in casu: legauerat vſufructum quoundam bo
noꝝ: et altero filiuꝫ superſtite ex filio augebat in teſtamento legatum: : ne
mine ſuppſite adhuc augebat: ex boc ē ut pater ſi integra allegabat ꝓ pau
peres: ꝙ patebat: q̄ licito teſtatoꝛ sui fuerit filia ſuccedere.
e ¶ Eadem filia. mozeretur quod ē. i. Sed contra illa filia nec edseredata
erat nec inſtituta: quia in certa re vt. ō. dixtum ē ergo nec ex pupillariter pōt
ſtituit aut inſtit. de pupill. ſubſtit. ſ. non ſolum. ff. ō. vulg. ſubſtit. Ideſt ſi pla
rce. So. licet boc pupilla non fuerit inſtituta bered in ſmo gradu: tamē ſu
it inſtituta in ſecundo. ſ. poſt mortem filie: ſi ei pupillariter ſubſtituta potu
it: ad die q̄ ſi ex literis eius ē ex certa re alter uniuerſaliter inſtitutus: vter
q̄ bered: licet alter non teneatur ad credita ad legata: t ſic intelligitur bic
ō. e. raymundus: ſecus ſi non ex literis: quia ſic inſtitutus in certa re ba
bebitur loco legatarij: ut. ō. dixt t. C. de bere. inſti. l. quotiens: ad bic ſi que
ritur an teneatur ſubſtitutio de filia ad filiuꝫ: dicit ſi ſolm ad certa pecu
decēſſit filius.
f ¶ Liberis. ſuſficit unus. ff. de ē ſig. l. nō ſ ſine liberis. C. de pūbl. inſt. l. i. z
ſup boc ade. qñ nō. de. pbat. in pſonā un. t. glo.
g ¶ Sic mozeretur. t. ad opus filie. quasi di. q̄ bereditas filij directe: t imme
diate ad filiam pertinebat: t contra: ſi vero in ſucceſſione mater effet media
tam non filie: ſed primo matri mozeretur: ſic allegabatur. ꝓ parte pauperū.
h ¶ Pauperes. licet certa perſona beres inſtituta debeat t nomen ſpecificari:
tamen pauperum inſtitutio nalet: t de pauperibus loci poopaj domicilij ſe
ſſe intelligitur: uis fomentum vnieno conſolidēs ſi fruita a mallē recepit

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Proprietà: Biblioteca Querliana Brescia.

C.de episcopis ꝛ de.fi.quis ad Bedinandam ꝛ.l. nulli licere. de boc dic. ut ff. ff. cum nbi.

l Mortuo. ecclesiastico relicto qui petebant bona testatoris post mortem ab erogatur dicti in casu.

m Absq; dela. none. hic decidit questionem. Dicebat autez mater q. bona debuit retinere ꝛ quatum ꝛ bonis testatoris ex persona filii: se fola dotalia retinenda fuerat filie. Item in alia dinidia debuerat esti mare ꝛ quatum ex ipsa filia: se dimidium ꝛ sic fa cta computatione videbat scandum eam restituti si cienda paupertas bolum in tribus encijo eius pare: in qua fuerat filius institutus ꝛ in dimidia eius pa ꝛte in qua fuerat institutus filius: ꝛ probabat per eo quia dicebat q. substitutio de filia ad filiam: ꝛ ꝛ pas peabus ad filiam erat fideicommissaria: ꝛ per hoc debebat ei substituto sit per hec verba: si heres ethoyed ille e. sit heres: indirecta per verba: rogo volo nel mando ut restituat se. fed per ista verba alteri mostere tur non pot dici directa ꝛ pupillaris substitutio: immo videtur ielliqua fu ille q. mater filio ab intestato succederet: ꝛ ab intestato bereditatem relinquere substituta. Item dicebo sine liberis: apparebat testatorꝛ pubere substituere voluisse mediate fideicommissarie non pupillariter intelligi debere substitutos ꝛ de filio ad filiam: ꝛ de pauperibus ad eos. Respondebatur pro parte excoutorum ꝛ pauperum: quod. ff. dicit in glo. de facto. ꝛ glo. ꝛ quod. ſ. ſe pupillari. Ad dicendum autem intellectum nota ꝛ ſp: substitutionum alia dicꝛ ta alia indirecta sine obliqua. Directaꝛ alia vulgaris alia pupillaris alia exemplaris alia breuiloquia: ꝛ qua pone exemplum. ff. de vulg. substi. ta bos sine fellori cum testatoꝛ dixit bonos impuberes filios mihi heredes instituo ꝛ eos inuicem substituo: habent enim hec bona ꝛba in pſonas equi q. bona substitutionem vulgarem ꝛ pupillarem: alia compendiosissime ꝛ ſp ſequere ut nota. ff. ꝛ. raymundus. circa fin. Sed ad ultimam ꝛ ad appositus vestiamus. Compendiosa que fit bis verbis: quandocūq; filius meus de cesserit ad finc liberis decesserit: filia sit heres bec si fiat a mulie fine fiat pu beri sine pupillo sine directo: ualet quandocūq; decedat filius fiat heres sonaui ff. de mi. ff. In fraudem. ſ. mulo ꝛ. mulo ita heredē. ſi. C. de fid. mi. In testamēto. boc verum nisi milos bane substitutionem filio fecerit: cui tus mater ē in medio quo casu valebit iure fideicommissi: iam factus pubes filius decedat. C. de impu. ꝛ. ff. substi. ꝛ pcedens. Si ât pagano eam p ſu persona fecerit verbis: ꝛ pupillus ille institutus in pupillari erat decesserit in re directo admittur substitutus. adre autem tam pubes factus mortuꝰ substi tuto omnino extinguitur: ꝛ teneretor ab intestato succedunt in totum. ff. si mil. substi. bis ſbris ꝛ. in pupillari ꝛ. l. centurio. Si ât testatoꝛ fic dixit: qu mihi coniunx decesserit filium: ad fine liberis decesserit: filiam substituo ad uso q. ei filia succedat: tunc licet directe non valeat: ualet tamen indirecte ꝛ iure fideicommissi. ff. ad trebell. fceuola. ꝛ. l. here debus. C. de inſti. ꝛ sub. generaliter. ſ. vlt. boc ulso fatto patet: q. hec substitutio que fuit compendi osa dixi posse fi. a domini substituto iure directoꝛ quo ad liberos decesserunt in pupillari erate. ſp' pubertatem decessisset: tunc pouuisset locum habe re substitutio.

n Trebellianice. ergo quia substituti veniunt iure directo: nō fideicōmissa rio: non habet locum dicatio trebellianice: argue: per contrarium: q' si hoc esset fideicommissarie substitutionis bone deri abere tur trebellianica: licet esset pauperes substituti: hec ergo esset fideicommissaria substitutio quia dicebat q. ad ad piaus casus. C. de epi. ꝛ cleri. ſigo ad declarandū ſ. C. ad. l. falcidiā. similiter. fcaus videtur in trebellianica per banc literam ad boc. ff. ad. l. falci. l. ſ. ad manicipium: si enim conditio legis in trebellana id voluerit: si cut expresse de falcidiaria de trebellianica expressisset: de dec. ad. audienti am ad boc. l. de pauli. fi papa: ꝛ quod non ē fanctosum patrū decreto. ff. de transla. ꝛ. ff. de pubil. Lde pxeto. In contrarii videtur in aut. de ec. ti. ſ. In autem bero ibi omni falcidia necaute colli. ff. Sed dicti. Ago in fi. ff. here. ꝛ fal. ꝛp trebellianica contnetur sub nomine falcidie: ergo nec trebellia na detrahi potest: nam nil excapt qui omnia dicit: de ma. ꝛ obe. folat: ꝛ fatꝛ videtur terminari per dictum. ſ. fi continuatio cū. ſ. fiquis in nomine: ubi dicit bereditatem uel legatum nec occurrit inter ista ratio diuersitatis: vnde idem iuo confebatur. ff. de transla. ꝛ. ff. de reſcrip. inter ceteros. ff. de legi. fi

tingeret filiorum: testatoꝛ mortuo ac deide filio subsequenter ꝛ filia su persitite matre defunctꝰ ante tempo ra pubertatis ablige declucione tre bellianice fuse partis iure nature de bite faciendā ipsio pauperibus bōa omnia deferūtur. Premisse nanqs substitutionco facte de filio ad filias ꝛ econtra: ꝛ de illio ad pauperes di recte debent intelligi pupillares: ꝛ ei in substitutionibus semper fit interpretatio faciendā: dummodo sicut ī ea ſu propositio earum uerbis ꝛ pero

nio cōueniat institutio: ut substituto directa intelligatur potius qꝫ oblig quanqꝫ directa interdū, qꝫ fideicō missi ꝛ cā probatur. C. Licet autē filius testamento suo matrem posti one iure nature debita pxiare non possit: pater tamen in testamēto qō filio impuberi facit posteri. nas tella mentus huiusmodi pupillare pater num uel patrni pars potuio est ce sendum. Dem.

B Religiosus executor ab aliquo in sua uolūtate ultima deputa

fatoꝛ ſi non detrahetur de legatio ad pias: detrabit de aliquꝫ fe non erit bōi in vanum.

o Debete. de bis quartia dic ut nō. ff. c. raymundus in glo. nota. q. quartarum.

p Econtra. ſc. filia ad filiam.

q Pupillares. qe expresse fit per bec verba ſi filius meus decessit. absqua pubertatem filia ſit heres: institꝰ. de pupillari. ſ. Rñ. ꝛ expeat filium cum ad pubertatem perueniret ut dic. Fuit autem quæsta bec substitutio: quia cū multum posit bereder babere: ꝛ pupillus testari non posit: utile fuit pupillis modum inuenire de cederent intestatiꝰ ut in pc. l. inſti. de pupill. sub. in fin. Ideꝫ dicim de exemplari licet exemplario differant a pupillari in bocquia in ea necesse est certas personas substitui. C. de impu. ꝛ ali. substi. l. bu manitatis.

r Faciendā. vide quod ē infra ut substituto sē. postea videas dū modo et cetera.

s Verbis. dixit testatoꝛ: si fine liberis decedat alteri monatur: sed illud verbum fine liberis certum ē q. non beligeat certam etatem: nam ꝛ ante pubertatē ꝛ p' filium ē filia fine liberis moꝛ posſunt ; ſ pater q. substitutionem pupillari bene comeniunt verba: imo matie pupillari: cum tunc liberoꝛ babere nō possit: nisi de q. expressa sui gario bꝰ tantum pupillarem: bimodo pōsit ꝓcuriat. ff. de vul. sub ſti. l. uig. multo potius bō q. fapiunt pupillare: ut dicat pupillare fit referendā: ſic repobatur qđ nō ad. C. de impu. ꝛ ali. sub. l. sedpul. in glo. penul.

t Porsonio. quia ꝛtergs ipubes erat: ꝛ ante pubertatis tempora ō cessit ut. ff. vicibli.

u Obliqua. f. indirecta uel fideicōmissaria.

x Inter dū. ut. ff. ad trebel. l. celoa. ff. de vul. sub. l. cetuio. ſ. ver bus. C. de ipu. ꝛ ali. sub. l. pōbuo.

y Licet ut. Ridet obiectioni que fieri posset ex eo q. filius nō pōt matrem pauare debita portionem ergo pono illa matri debetur nō substituto.

z Posſit. C. ad tertul. l. matri: sed illud locum habet vbi filius te statur uel decedit ab intestato: bic filio filio non succedebant pau peres ex testamento succedet potius ex paterno: ut fegtur.

a Posest. ſ. expoſitum. ff. de inoff. testa. l. papinianus. ſ. i. vbi dici tur q. mater non impugnat testamentum quod pater filio fecit que rela tollicitudo.

b Cosendū. ut in pac. ꝛ inſti. de pu. sub. ſ. liberis. ff. de vul. ꝛ pu pi. substi. l. qui plures liberos in fi.

c Religioſus. emanuit ad declarationem dicte. ſ. c. tua. ꝛ eoāi quę plene. nota. qui in spc. de institu. eāi. ſ. nunc vero. ſ. spe ciam quentur.

d Religioſus. intelligam intellinte suę fie monachus uel regula rio canonicus medicante uel non: ꝛ de clanstralibus intelligo ſ. qui bus sequens ratio locum habet. Sed quid de minoꝛ. xxv. an. uel de mulieremiquid ipſi deputari erecutoꝛes? q. maioꝛ. xvij. anis potest procurare negocia sē. ff. de. pcu. q. generaliter in fi. videtur q. posſit esse executoꝛ. Contra: qi non babet personā stādi ī iudicio.

non potest: cum ille uel nolle tuo non babeat: buiusmodi officius fu cipere ul exequi nisi a superiore suo petita super boc licentia ꝛ obtenta.

e Quę plurib⁹ a testatore simpli citer erecutoribus deputati uno eo rum mortuo uel in remotis agente aut id exequi foste nolentene uolū tatem testatoris impedire uel numui differri continga: potest ei alius: nisi testatoꝛ aliud expreſserit: officius ex contingno iniunctę libere adimple re. Quadratus octauus.

f De spulturio.

A Limarus periculio ꝛ fcā dalio que frequenter ex bis poueniunt: obuiare uolentes: iuniuersitio religi osio ꝛ secularibus clericis: consulti qs statuo uel conditionio existant: ī uirtute sancte obedētie ac sub int mination maledictionio eterne di strictissime prohibemus ne aliquod ad vouendum iurandum uel fidei ꝛ terpolita seu aliaꝫ promittendus in ducantur: aput quod ecclesiaꝫ se pulturam eligant: uel iam electas ꝛl tertio non immutent. Hoc enim ſi secus actum fuerit electionem tale

decernimus nullius penitus existe re firmitatis. Statuentes vt bi quis fic elegerint nec apud fic electas ecclesias vllatenus sepelirī nec alibi ne cōtra votum iuramentum aut pō missum huiusmodi a le factum ma teriis babeant veniendi: posſint eli gere sepulturam: amedicē contradicēte quacunqꝫ ceſſante speciantur om nino apud illas ecclesias: apud quas sepelendi ſi fuere fuiſſentue ali ad sepultura non electa fositan de ceſſionerit vero vel dum religiosi vel clerici predictoꝛ in suio ecclesio vel cimiteriſ presumperint sepelire: ad reſtituionem tam sepultoꝛum coꝛ posumiſi petantur qs etiam omnibꝰ que occasione sepulture illoꝛus per tinerunt quibuſet ad eoldem: infra decendum integraliter faciendam ipsoo obligatio esse censemus: qđ nisi fecerint ecclesie ipse apud quas sepulti fuerint: necnon ꝛ cimiteria earundem extunc eoopso sint: ꝛ tam diu maneāt ecclesiaſico ſupposita sterdictoꝛ: boc ab eio facta fugrit re stitutio pleāria eius pdictoꝛ. Dē.

Q Ulm co cuius maioꝛes fuit soli ti ab aīq; ī aliq; eccla sepeliri

b Apud quas. edicet vbi fuit maioum suoꝛum sepultura. xxj. q. ij. c. j. cum. c. ſc. ꝛ. ō. co. c. in pnci. quod de intestato debet intelligi. Quod ſe dena ſita de qua promiſit ar ſi illa in qua ab intestato ſepulti debebat: ꝛ de claraꝛ debuiſſet: qua ſi ostamus q. ab non debeat sepeliri vbi ergo sepeli eturꝛ littera dicit non apud illas ut. vnde posſet dici: q. bic sepeliatur non obligatione promiſſionis sed potius ut ne sciat cum ꝛ de testando remitat alteraꝫ remanet: ad boc de ſepul. ex iuramento. ff. de fer iur. ſ. si bomo nua. In contrarium videtur quod. ſ. dicit: nec apud electas ecclesias vllatenus sepeli. pretera fcundum boc semper di apō quos eſt sepulebrum maioꝛum etiam ex electione uel promiſſione: qua pri uan erunt potestate disponendi bebentum obtentus. quod esse non ꝑs. xxxij. q. ij. boc imago. ſ. de pen. nec. de re. nif. cum quid.

c Predictoꝛ. quos fic indurerunt: nō ergo debuet ecere. quin posſit eligę re ſi. ꝑ debet educātoꝛ ꝛ. pmſionco.

d Coponum. ſ. c. ex parte.

e Decendum. illud decendum in reſtitutione cōposito currit ex quo peti tum fuerit: sed in reſtitutione rerum credo q. illum curret: ꝛ ideo in reloo non fuit addunus: ſi petatur: sta enim constituto non tuendit minuere: ſi ad dere ad deer. pleriqꝫ sed ibi sine aliqua petitione dicebat eoo obligatos ad reſtitutionē: ita imponit tempus ꝛ pena.

m Faciendam. non dicit cui eccleſie: credo q. eccleſie cui facta eſt iniuria vi delicet apud quam sepeli debebat. parochialio ecclesia sed potius sua canonicam: ꝛ sic non ob. ſ. parti. que in alio casu loquitur. ſi ergo ipſa ra dam fuerat ecclesia tumulo ex solutetur penaꝫ vnde ꝛ ratio addetur actoꝛ: si cui pars credito: fuerat debitoꝛ. vt. de solu. fisch. ſ. a duno.

n Interdicto. ergo propter trangreſſionem vnius fratrie ecclesia tota ꝛ ei materium punicur: ſufficit ut ſcriptum eſſet: posſet esse ratio: quia ex quo illam celebant fimon non eſſe inuchigare debebant diligenter qua ratione ad eoo venerent: ad boc. Gaudet. vi. ſi. ꝛ bebatur.

o Cum quia. primum dictum buius decre. emanauit ad declarationem eoꝝ quos que nota. bec. ꝛ moderni. ſ. eo. de iur; appobatur epi. ino. ſcriptum. quod opinio. ſua. ꝛ ber.

p Sepelin. unde ſi intestatuꝰ decesſſet dī ſepeliri debuiſſet: ut dicit. ſ. c. ꝑ ximo. ſ. c. ti. c. ꝛ.

Realizzazione: Associazione Biblioteli Bernardino Misinta. Copyright © Biblioteca Querliana Brescia.

pena. Vñs. h. fm. cõsiliũ simplr iudicare d̃s[ed] hõmare ds cũ fs allegata ꝛ probata de boc.ii.q.vij. iudicet: de offi. de.de.pastoralis. §. q. vero.

g (Iñ grauamen. ecce ternũ quod registrat: vt louum bñat pena.

r (Iñ iudicio. qd de arbitrio nũquã bñ pena loci in ꝑ bẽ debẽt die ꝛcõs gos. t. ber. qr nõqz de ordinario ꝛ delegato bñ in cautelis. ꝛ bẽ pena: sic non ꝑhandabit ꝑ. de. ii. pend. d. v. q. iij. odia. 2.c. i spẽtãgo ꝛ verũ fm ofti. si fit arbit cõpromissarius cele brãs ꝛ locũ ordiarij vl de legan facedãs ad boc ꝛ de offi. de. ab arbitrorũ ꝛ de rõne dare dotꝫ. nõ credit bãc pena ꝛ auditore ad i mero excessũ loci. bẽ cit ꝛ bi ꝛ in fine ad fi. de offi. de. c. p. quoniã. §. i. ꝛ. fi. nouis.

p (Ad per fondeo. boc est quartum q̃ registrat: vt ea ẽ bẽ pena boc. Et dicit ferip fondeo: si pce pcõia timore vel odio iudex eat supino fac ꝛ id de bẽ fieri supernũ mentionem.

p (Officiã. qd de bñficio: dixit oth. q. qi pene fit ꝛ stringẽdi: boc ad bñficia ꝛ cruciãdi. si. papa boc vo ꝛ iussit ꝛ explẽdit de dc. ad audiẽtiã. in suspitione de bñficio pollet bẽe loqui ꝛ suspẽdio ab officio ꝛ a beneficio. hoc dicere no. Item. Jo. xxii. di. prter. boc. fauit qd dcs ꝛ ff. ad. de dec. qi. per. q. qd no. si op. pastoralis in fi. plenius i de. de pc. cupientes.

a (Annũ. exnunc indoabi dño. ꝛ. de. clc. cupiẽtes. ẽ. extrum. Quid si ãnus fuerit bicetalis: dic ut no. de. ti. c. si. ꝛ de. ẽ. fig. quefuit.

b (Condẽnãdus. C. be. pe. in. qui ma. iudi. vl. ꝛ ffamio. eſt ut dñi. ff. si filius. ꝛ ure auctũcp. cõdẽnatur i tryũli. cuilo. ſi cã si criminalis pa nitur i cõſiteãtẽ ꝑpe ſubſtãtiã: i cuiꝰ mittitur in aut. ut. li. in exor. li. iurãt. ſ. fine. ãt. Si at per ipandentiã: inde male iudicaueritꝫ tenetur ex ſili malefitio in quãti bonꝫ ẽ equum ualꝫ fuerat iudici. ff. de. aa. ꝛ extraor. cog. l. ad. iuſti. de. ebũ. que ex equi. dc. in pin.

c (Examinio. officiãe. nec dicit de bñficio fm oſti.

d (Irregularitatis. de qua dicetur. ſ. de ſen. ex. cum medicinalio.

e (Et qua. irregularitate: aliaꝰ a quo. ſlaqueo.

q (Dei ſimũ. eſt. n. de caſibus reſeruatis: vt. xi. q. iij. ſi quis epo dãnatus ꝛ. de. de. ſen. ex. cum ſit. ſi. de. de. cle. ex. dilecte.

q (Si ſigiſt. nec mireris ſi ſe vno delicto plures penas volumus irrogari: dignũ ẽ. n. ſẽ. ꝛ ita cõtinuat: facit qñ no. de iudi. at ſi clerici in glo. pe.

b (Et. ot. Iñ uoli inſticiã efficij debuit humanam naturã qꝫ ꝑ normã eſt corruptuꝫ: ſic nec deus timet nec hominẽ reuereturꝫ facit ſi de cr. fal. c. i.

d (Multiplici. ꝛ ſic ſit appropbata illoꝝ diuoꝝ doctoꝝ legis opio: qui dicẽt bant ꝑ malegatiõe. l. omnes penas habere locum.

a (Apoſtolice. Dicere. boc ꝑt dandũ quantum ꝑtẽpales ꝑtes. Item. Ja penas permitit diſſentiẽ: q̃ erat iter eoſdem ꝛ ſedẽtes ꝛ operatoſ: ꝛ obtinẽtes per eccleſiã ſibi factaꝫ. Jñ ſecunda q̃ ſequit tñ ibi: ſed ſi dcta tñcẽ nõ fuiſſe receptas ꝑ cũ: quatinuꝰ q̃ faciebat ad depoſitionẽ eiuſ eum mentat: ꝛ quib q̃ſ facibat ad ꝑuationẽ regni ſicilie. Jñ tria q̃ ſequit ibi: nec nisi tanq̃ ipſi ꝑpoſit ab ipſo ſedẽ ad abſolutiõẽ excõicat: ad licẽtã dcti rebus eligendi ſucceſſorem. etiamo poteſtatiue ꝛ ꝓuiſorij regno ſicilie. Et nota primo q̃ ſuperſcripte dicitur ſacro ꝑite cõcilio ad memoriã ſẽpti nãq̃ dicit de cõcilio potius eſt ad bonẽſtatẽ q̃ ad neceſſitatẽ ꝛ ſine illa ad licentia cõcilij fuit pape ſufficere ꝑ imperatoſẽ ꝛ quẽcũq; alios. xv. q. vi. ali ua ubi nõ dicitur q̃ in cõcilio facta fuerit depoſitio ꝛpſe. n. bs plenius dcm ꝑtatu. ij. q. vi. de cetero: ſi de ſuſpal. ad bonoꝝ. ſi ſeruoꝝ. pedati qui unde tare debent fin canones: ꝑtitum fuoꝝ bẽe debeant clericoꝝ. xv. q. vij. epo

nullius de bis que ſi a pcta. nouit: nil eſſet cõſuctudo Sria: ff. de. li. de conſue. c. iij. papa vero nõ ſubiuntur canonibus: nec ab eis auctoritate ſibi ſed cõtra: ff. de. cc. ligũdis actibꝰ: ergo omnes iudicat: ꝛ nullus ipſi. xxi. di. omnes. et. q. iij. ſi ſola. ꝛ. c. nemo. Quod ãt dicit de memoria ſpiritus ſancti: ff. boc ꝑlat eſt: quo ſina eſt ꝓpria: ꝛ fortun ad rei memoriãm: et inſtrumẽta ad boc fiunt. ſ. q. vij. ſalubriter. xxv. q. i. ſi ſcis. ꝛ. c. ſi. de. ſen. ex. ſi. de. ſen. ex. ſi. de. ſen. ex

t in nouallibus preterea talio indulti tantundez habebunt. bñe Joã. an.
n Lẽgrue. quod vide. ff. d. de ẽben. ẽ modꝰ. xxi. q. i. c. t.
o Illarum. decimarum parochie luc.
p Quera. legatorum nãcoam fac. ap. collectarum z similiaꝫ ad idem. ẽ. co. li. de ẽben. c. i.
q Essentia. laicus debet decimas quas religiosꝰ bonare volebat: figebat se per instrumentum ab vllo habere in feudũ: in quo pactum fuit hmoꝫ vsus eidẽ fuit cessio episcopi: sed talis facto non poterat ut bie videꝫ.
r Laterã. de pniãe. cũ z plantare.
s Perpensa. sciens si ad tẽpus z concessꝰ. ẽ bie que si. a pecla. cum apostolica si si. Joã. an.
t Exemptio. ad ẽ ipsius decimis ẽ dumo cuiꝰ ẽ ipsius religiosis in feudum tenẽt re cognoscant: non tamen licet religiosis eisdem post talem infeudatiõs vel recognitionem sic de facto pssũptam huiusmodi decimas de manibus laicoꝝ ipsoꝝ acquirere vl recipere absq; diocesanoꝝ episcopoꝝ assensu. Illud autem tenendum intelligimus posse taliter a religiosis de manibus laicoꝝ recipi vel acquiri: que ante laterã. con. cil. ipsis laicis in feudum perpetuo fuere concesse. Diocesani autem parochialium ecclesiarum ad regimẽ recturarum earundem de quibus religiosi super decimis: quas bant vel eoꝝ babere contingeꝝ aque quides aliaꝫ ad ipsas spectauerunt ecclesiasticis de rebus exemptis a gatur exhibeant iuste ac complemẽtum. Cæterꝫ isdem religiosis tas exemptis qs non exempti de terris z possessionibus acquisitis bactenus z amodo acquirendis decimas ite ge soluant illis ecclesiisq; quib; ecclẽ possessionꝫ terre pauꝫ fuerant ẽ cum alio nil super hoc specialiter vel pauulegio sint munita. Nec p coꝝ forte in aliquibus parochijs omnes maiores decimas seu partẽ illarum acquirunt de manibus laici comunpossunt pos eadem uel simi li portionẽ si de nouo possẽt modus fiant noualia in eisdem petere uel pcipere noualium decimas eoꝝdẽ sus alia ratiõabilia q̃uas boc facẽ tualeant causa subsit. Flnocc. iuj.

b Ãnum. confirmatur: quia non sufficit recepisse quod dicit. ff. d. o. ad no stram.
c Ingreditur. hic tolle qs ẽ. libere pot.
d Sequenti. lin. xv. fc. xx. q. i. illud.
e Cui. spẽc eo compleo ẽ. Joã. an.
f Nunc. ẽ. an. iuj. annum.
g Expressꝫ. c. sic reprobatum est quod Joan. hõ. xx. q. i. illud: t ber. ẽ. eo. significatum: qui dicebant q̃ si professionem fecerat ãn. xvi. ãna tacte ibi mo nam trahẽdo post. xxij. annum videl cam ratas habere: argu. de ẽpon. impu. littras z. c. accessit. oft. autem qui hanc uidit decre. i. 6re. significatꝫ tuebat quod hic dicitur.
h Sequentem. l. xx. ciuitio fuc.

i Cladetur. cccc ergo quartum casum. poft. xxij. annum: ergo bene bs ratam. pfessionem factam ante illud: sed non eo ipso. fed tunc ẽ nus. cum lapsus fuerit annus. xv. t. in ipso postauerit littas obtinũ.
k Comunem. ut feruiente capellani. t fecularem clericꝫ. t si babitus alle religiosꝰ non effecit sed forte fecularium clericoꝝ id effet per episcopum exigẽdum: de testa. c. ij. ẽ. c. licet tuus. Et nunquid compelli tur talis profiteri? nã fecit sed etiãe ut vl. priuat. vl ere atur. ẽ. de ẽber. cuꝫ causam in fi. ad b. ẽ. co. ut clerici.
l Annum. ad idẽ ẽ. ex parte.
m Dissimulandꝫ. patẽs i coloꝝ fassa ra vl forma fec̃ q̃ ad hõc cauꝫ ẽ alia latentis: de qua loq tur bie nouꝫ ut in cle. c. ei. coq q: z ut de quod ibi nõ. in gl. ij. z gl. iij. cqo.
n Desiguũ. Si nõne ibi recipiẽdo bitus. pfessionem: sed etiãe tacite. p fessus ut. ẽ. illo ve rus. et qñ dicit ẽ bitus: vbi vero est non distinctus fec̃ ut bie videꝫ. Et tẽligas fane quod nõ. ber. ẽ. ex. pte t vlq. glo. ad fi. t. p batur idem. ẽ. co. statuimus.
o Essi. ẽ. pp hoc aduersꝰ illud qui vero qõ in pin. ẽ. positum ẽ.
p Remoti. idẽ ẽ agnoscere debꝫ.
q Plenum. ma no. Septenio ipabet ilelicũ bꝫ. fi si ple num ut bic videꝫ nino. ãt septenio ignorat gd videat Cele fal. mo. i. t.
r Ante fal. mo. i. t. dẽ tur a certo pcessu ad ẽ certo diẽs ad somio.
s Dñs. sed. p dicatores. t minores. Ãnum. p banũs quẽqs ad tur ordinis pfessio hẽ recipẽ nõ pñtqꝫ si fecerint recipẽ alligat si ẽ coq ordini. t tpli a recepõe. pfessionis alioq; fut suspẽsi: t pinẽdi pẽa q̃ p grauionib cul pa eo. p. sacui illigi. recipi tore. alia a rla qui bañs. ẽ. ad aplicã
t Cũ. decasi boc fuit: qꝫ debat. ẽ. c. ad aplica t c. Ãnumino.
u Seiug. q̃si dicẽtes fuisse ad idẽ ẽ. cli. de re tudi. ad apostoli ce in pinci.
v Expectat. de bap. maiores. ẽ. c. li. de ẽc. cum expediat: t. c. cum non decerat.
w Ratonis. ratio enim que a discretione pcedit non debet

decẽr. ẽ enim olum vtutum mater discretio. i. q. v. pcentium. ẽ. dẽ of. custo. c. i.
x Subleqnatur. ad idẽ de decimis: quas de bere. cũ ẽ. libcto.
y Pena. ꝑa facieno non erit. ꝑpter boc ccc6cantus nat. ẽ. de iure pa. relatum quod vide nt nõ. Exiij. di. falonitanꝫ. de fimo. ficut. q. de Cogit. c. mo.
z Annum. ite dã inctur de bienio inſtã de trieno: t de boc bic. at nõ. xvij. q. i. confalud ẽ. c. ad spoliatꝰ. ẽ. de ẽber. cuꝫ causam in fi. ẽ. co. ut clerici.
a Transeat seque batur i antiqua ſi de ſua reſidẽte. cẽ. quod i ẽra. ẽ. ſi tur. ẽ. qui ſequitur ubi ẽ. ſi. dicit. addit tus ẽ per cõpilatores buius li. t hoc ne aliqui crederent q̃ talis non poſſet recipi ad ẽcũ. ẽ. co. q: z ut de quod ibi nõ. in gl. ij. z gl. iiij. cqo.
b Deſignũ. Si nõne ibi recipiẽdo bitus. pfessionem: sed etiãe tacite. p fessus ut. ẽ. illo ve rus. et qñ dicit ẽ bitus: vbi vero est non distinctus fec̃ ut bie videꝫ. Et tẽligas fane quod nõ. ber. ẽ. ex. pte t vlq. glo. ad fi. t. p batur idem. ẽ. co. statuimus.
c Essi. ẽ. pp hoc aduersꝰ illud qui vero qõ in pin. ẽ. positum ẽ.
d Remoti. idẽ ẽ agnoscere debꝫ.
e Plenum. ma no. Septenio ipabet ilelicũ bꝫ. fi si ple num ut bic videꝫ nino. ãt septenio ignorat gd videat Cele fal. mo. i. t.
f Ante fal. mo. i. t. dẽ tur a certo pcessu ad ẽ certo diẽs ad somio.
g Dñs. sed. p dicatores. t minores. Ãnum. p banũs quẽqs ad tur ordinis pfessio hẽ recipẽ nõ pñtqꝫ si fecerint recipẽ alligat si ẽ coq ordini. t tpli a recepõe. pfessionis alioq; fut suspẽsi: t pinẽdi pẽa q̃ p grauionib cul pa eo. p. sacui illigi. recipi tore. alia a rla qui bañs. ẽ. ad aplicã
h Cũ. decasi boc fuit: qꝫ debat. ẽ. c. ad aplica t c. Ãnumino.
i Seiug. q̃si dicẽtes fuisse ad idẽ ẽ. cli. de re tudi. ad apostoli ce in pinci.
k Expectat. de bap. maiores. ẽ. c. li. de ẽc. cum expediat: t. c. cum non decerat.
l Ratonis. ratio enim que a discretione pcedit non debet

turr: saluo dſpendiũ ſubſequatur bio de fratrũ noſtrorꝫ conſilio i virtute obedientie t ſub pena excõica tionis auctoritate pñtium dſtri ctius ibidemmo ne ait ãnum. ꝑhatis nio elapſumq; e marie in fubſidii tum fragilitatio bumãe regulariter i ſtitutue: quẽqs ad pfeſſionẽ veſtri o dinio feu renunciationẽ ſeclo faciendã recipereneceſſitutꝫ infra bnitf modũ annum aliquatenus ipedire: quo minus infra ipſum ad aliam reli gionem quam maluerit trãſeat: uel nili maior quatuoꝝdecim annio exi ſtens profeſſus ſit tacite vl expreſſe: aut euidenter ꝑter illus vitam volu ẽſe mutare quod tamen non preſu mitur: nili clara probatione ut com petentibus indicijs oſtendatur: non nino ad ſeculum redeat: fcut de ſua voluntate proceſſerit: ꝑſumatio. Quod ſi tone cõra bane noſtrã ꝑdbitionẽ quẽqs recipere ꝑſumpſerint: decernimus eum qui taliter receptus fuerit nullatenus veſtro ef fe ordini alligatum: uoloꝝ a receptõ ne quorumlibet ad profeſſionẽ eiuſ dem ordinis fore ipſo facto ſuſpen ſos z infraipſe pene ſubiacẽdos: z ꝑ fratribus ipſius ordinis ꝑo culpio

i Babitus. hoc vbi non diſtincti bnt habitus ꝓfeſſorum a nouicijs: ut ẽ. co. c. i. dici.
k Obligat. quo ad babe obligationem ex tacita non dicam differentiam inter mendicantes z nõ mendicantes: ut. ẽ. co. c. pn. fed ſic in expreſſa: qa illa obligat illi religioni in non mendicanti: z mendicantibus ſolus religi oni i genere: ut bic z bie.
l Ãnno. Anno. i. annum. i. ma re. xij. in femina.
m Cuius. ſeuo ſi non ſi telligeno: ut ſi furore labo rant. ẽ. co. licut tenor.
n Voluntarius. ſeuo ſi l nitus. xx. q. iij. ꝓba. ẽ. cũ ſyn.
o Triduo. terminata ſũt varie nõta. ẽ. c. tita. ad no ſtram. quidam dicebant q̃ illud dſpendſatue loquebatur: alij quod illud ſpe ciale propter illationem: alij q̃ quinq; ibi concurre bant propter que peniten na trahi locum habuit: ꝑ manere fine dubitatione intrauit: fecundum q̃ dic tum: certum quia fine pba tione ſuſcepit babitum. ꝑ feſſum: quartum quia. ꝑ puerilem: quintum qa. ſi. dnum ponitur: t hoc tenet bi glo. c. recitat ofti. Videꝫ q̃ bodie tua eſſe commune bedarator. ſ. q̃ per. pfeſſionem tacitam fa ctam per receptionem babi tus profeſſorum. Lanimum probationis quis nõ obli gatur: nili tridno perfue

ret ſimilis bdatio temporis. C. be erro. ad ao. l. vlt.
p De Enefcium. Emanauit ad bedarationem bere. ẽ. be reoun. er tranſ latis. t coq: que nõ. ber. z modernis. ẽ. ſtatuimus: To. xxvij. q. ij. dſpenſatum. t xvij. q. i. conſaludus: t ponit bec bcreta. regulam: t. c. iiij. ca ſus exceptos.
q Probationio ãnum. per hanc litteram credo q: ſi minor. xiiij. an. ingre diatur religionem q̃ ante finem. xv. anni beneficium ſuum pot conſeq; fcri. quia. xv. annus ẽ annus probationis in illo. ẽ. c. i. quod verum eſt: niſi poſt ãnum. xiij. aliquod de bis que ſequitur intrauerit beneficio autem nil deperit: cum de professione illi beferiatur ut dicit in fine.
r Conferendum. Contra ut in pn. bere. ẽ. be reoun. et tranſmiſſa: vbi te mit collato facta. ſ. ãnum probationis: dic ſecundum eſti. q: ibi cum re operauerat bona fua: renunciauerat beneficio ſuo expreſſe in ingreſſu ad ante ingreſſum quod ſalo videtur alias quare decreta. pcedat ponere ſub ſi tato de reoun. vel bic q: illa intelligitur ſecundum pannum cullum inferius excepto. Secundum alios non poteſt intelligi: quia papa non mandaſſe poſtea illum de nouo recipi. ſi igitur beneficium tale non eſt conferendum: ergo tempus non curritei: ad quem ſpectat conferre: de conſ. preben. q̃ bineritatem de ẽc. c. vlt. t merito cum adbuc non vacet effectualiter non curritempus: cum non niſi a vacatione curat. ẽ. de ẽc. ne p defectu ſi. co. ſed preben. c. ſi. Sed quid bono babebat ius re ſed ad remouẽdũ pont. t. probationis annum ut dicit? Credo eadem ratione q̃ nouit. t bere. de conſ. preben. c. vlt. illud fiat propter renocatoriam: t eius verba: ad idẽ de preben. c. antepenul. Sed nunquid conſtituto ipbationẽ poterit confer ri beneficium? Puto q̃ non: quia bubuio ẽ ſtatuo: t tam ſingitur ibi religi oſus quo ad priuilegium ãmunitatis. i. be fen. rec. religioſo. q. vi. t ſtatu bubuio non ꝓmouentur ad militiam. ff. de re. mil. qui ſtatuo. ff. de li. cau ſa qui ne libertate: t tam per hoc inducitur ad religionem. d̃minetdam quod eſſe non debet. ff. de ẽc. quouandam. xij. q. ij. bone re. nam plantaſ religionem: t plantatam fouere debemus. ẽ. de pniãe. cum t plantare: t intelligo de bonebis quod per regulares poſſidẽtes non poſſit: ad ejanum autem in ſeculari z regulari eccleſia talis dig poteſt. ẽ. li. de ẽc. nullus. Sed nunquid canonicus eccleſie cathedralis qui eſt in ꝓbatione bitus t

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia.

regule in aliquo monasterio vocari debet ad electionē episcopi: que sic intelligenda: dicamus monasterium esse in loco vicino: de quo aliqui vocari debeant: q̄ non apparet illum eis voluisse mutare: t̄ videtur q̄ sic per illam decre. retinet enim beneficii fauorem q̄ tunc erat: et ponemus tunc enim et eo q̄ ad bonum afpirat: t̄ vitam religiosam ꝓbat debet eum eō dutio fieri. Deterior. xvi. q. i.

Item nonnulli. Item video q̄ contrahit matrimoniū cū mulierib⁹ q̄ carnaliter egit cū spirituale. S bene ꝓtest: licet enim de iure ad religionē transeat: ꝓpter hoc tñ non debet ei dari. Ex. de spō. ad aliquos. Item si aliquis ingrediens religionē: ꝓfitendo: ꝓfessionē emittat: ꝓ ea tñ non dicit⁹ q̄ ipse ꝓfessus sit mortuus: ꝓ ut dicit. xxvii. q. ii

possint cõmode: tamen possent abbas penuria. iam enim dico: q canoni cus bonoñ. de cẽtum florenis nõ possẽt cõmode sustentari: tamen ñ. xxv. sustentarentur abbas penuria. Idem dico de mẽsprionum in illa cõmoditate inspectur sfactudo regionis: qualitas perso. Unde licet nõ possis pone bet in se sustentam indigẽ tiam: defectũ necessario hoc ergo voluit constituto qꝛ cõstituẽs in monasterio non mendicãtiũ: non ha berent necesse mẽdicare. pp necessariꝫ defectum. Si autem considerato atquo statu monasterij uel alijs mõasterijs cuitatis: si pot sint cõmode sustentari: ñ possint abbas penuria: one bit recipio. hoc enim nõ nouũ: quod receptionẽ vi tiat: extendendas nõ efficat obtinui.

q Sustentari. de iust. c. i. t. c. auctoritatem de et bo. deri. quoniam ut uit.

r Veritam. hoc speciale dicam uidetur in talib' mo nasterijs feminarum: cum puto i monasterijs uirorũ. licet enim i eis aliqua sit sustentari possunt: reqꝛis ri tibeant: si tamen fuerint re ceptiendebitaquia z homini num cenbue se milcere et stibi uite necessaria aggere possint: ẽ eos. de. magnã

s Temporali. in ecclesiasti co enim fecundꝫ: qꝛ ille de ne cessitate alias per ꝑcur.ad hoc faciendum admittere debet. l. c. 5. epiꝰ.

t Homagium. Contra. ñ de re. iur. c. ult. Sed. p ipsi ritualibus non ꝓstat hõ magium: qꝛ illud est simo nia. de. simo. ex diligenti ꝑ. pro temporalibus iurẽ dũmodo' sed fundibus bis ꝓstatur: z ꝛc intelligitur hoc ad hoc. xvii. di. si quis copas t. ẽ. co. li. de ap. ro mana. ẽ. debet in aut. quo modo op. epoo. ẽ. illad.

u Prebet. z fc iuratur p poratorum ut. xvii. di. si bi dominos: ubi de hoc.

x Ut. nõs ꝓhalem.

a Societate. habebit ecum duas vel plures ex antiquis monachab' t ca pellanos suos: t cedat bonefic. Jo. an.

b Euchgio. t. statum ad finem.

c Fraudem. fic. ñ. de iudi. malieres: ed ibi pena excõicationis imponi tur: sic non. forte ratio fuit iudicialis auctoritas: propter qꝛ ibi magis deli quitur. Joan. an.

d Parthuo. anglicanũ t normanorum: t uolebãt forte qꝛ licet possent per ꝓcuratorem aggre: tamen illoo habentem constituerem pitia iudicio t rede nare t cauere. Jo. an.

e Inducat. merito igitur potuit papa fuper hoc legam dare. ad idẽ supa de fo. compe. c. ult. t de iurisur. duct. i. de fen. ex. decernimus. Jo. an.

f Tractari. Sed nonne hoc est ius commune omnium mulierum: qꝛ per sonaliter non trabantur ad iudicium: ñ. de iudicis. mulieres? fic qꝛ non tra bantur mute: sed ille non debent eam uolentes trahi: ut ibi in. 5. cete rum et hic.

g Domandarent. ñ. co. li. de elec. ubi periculum. ẽ. paterea t. ff. ñ orig. iur. i. ẽ. 5. poñ originem.

b Permanbuo. Ita sunt nola diuersa: tamẽ idem ẽ officiũ. xcix. di. ci. Joannes an.

i Sua auctorate. quod ẽ i. Jo. an.

k Claulura. faciendã quod ẽ i. Jo. an.

l Declario. xxiij. q. v. pio deffi: t ex bibebitur non ad prauidendam: ẽ ad ea que deo fut placita exequẽdus ẽ. de offi. ordi. c. t. ꝓ fundit ad hoc compelli. xxiij. q. v admiñdratoꝛe.

m Per hoc. ꝓo teſtatio quedaꝫ fi. supra. c. li. de elec. ubi periculum. § fi tera t. ẽ. de bered. ad abolendam in fi. faluo eo quod babeo in de. co. ñ. attendentes in fin Jo. and.

n Ehgionus. In parua p te repetenda fus antquam: ꝛ dinco mendicãtes inuentos post con aliam non confir mato ꝑ ipsum: inquãtum procẽsse runt de facto reuocat. In fecũda par te que incipit ibi confirmatoꝛ ap probatis pouidit qꝛ ꝑfessoes illoꝝ possint in ipsa re manere nullaꝫ ad ꝓfessiones nouas ꝓhibendo: loca nouaꝫ fi emendo t retenta fi mendendo fine licẽtia apostolice fedi irritanto contra facẽtes tum: excommuni cans facientes con tra tum. In tertia parte: que incipit ibi fane: conſtitutiõ nem dicit ad prediẽ catoꝛes t minoꝛes non ettendi ꝓpter euidentem utilitatem ipsoꝝm: nec ad carmeli tas uel bernardinas: qua ecclam ꝓcefferit. In quarta pte ꝙ supa dic. ad hoc: pecule plenie singularibus ordinũ ad quos ꝓtinuto re tendatur: ut possint trãire ad ordinee approbatos: ecd ñ ꝓtẽue ad conẽtum sine licentia pape. Jo. an.

o Plenam. pene nil immemor tum bonum: in auten. ut determinatus fit nu. deri. in pina. colla. t. nec in multitudine sacrificiorum ꝓpe ciatur deus. xxiij. q. v. scriptum de confera. di. nõ mediocriter: t melius eſt paucos bonos. q. multos malos habere minuſtros tia pa de ea. t quali. c. penul. ad idem supa. eo. li. de refcrip. c. ij. cum suis concoꝛ.

p Conalum. ẽ. c. ti. c. ult.

q Impoznna. ẽ. co. li. de refcrip. c. ul. de concef. ꝑben. detẽtibꝰ. ẽ pen. di. i tẽpoꝛibus in aut. ut. ff. iud. un. pn. ẽ.

r Prefumptuoſa. reos eni; uiolate legis habetur qui contra legẽ autoꝛ fuerit ꝑcare quod licitum non ẽt. C. de. pc. do. lab. li. i. ſin. contra legem aut ẽ. abſq; licentia ſpecialis nouum oꝛdinem ad' col legium inſtituere et ipse. c. t. ẽ. c. ult. C. de coll. illi. l. i. t. xij. Jo. an.

s Repetita. lic. C. ꝺ epi. t cle. ꝓpetita. C. ñ. ẽnd. iuſti. co. li. i. medio.

t Habitum. boc utrũque in plenibus ſimul t eodem collegio bibi bitur t eandem religionem ꝓfitentibus: alias ſingularis perſona

III

petentium inhibitio illarus poſtmo dum multiplicationem exroſit: ve rum etiam aliquoties preſumptuo ſa temeritas diuerſoꝝm odinum pecipue mendicantium quoꝝ nõ dum approbatõnio meruere pnci pium: etfrenatas quaſi multitudiñ adimuenit: repetita conſtitutione di ſtricti ſimi inhibentes ne aliquis de ce tero nouum oꝛdinem aut religionẽ adinueniat: vel habitum noue reli ligionis aſſumat. Cunctoo affatim religioneo t odineo mendicantes poſt bitum conciliu adiuentoo: qui nullam confirmationem ſedis ap. meruerunt: perpetue ꝓbibitio ni ſubijcimus: t quatenus ꝓcesſe rant reuocamus. t Confirmatoo autem per fedem eandem: poſt idos tantem conciliũ inſtitutoo: quibus ad congruam ſuſtentationẽ reddi tus aut poſſeſſiones habere ꝓpoſ ſus ſiue regula quelibet interdicuit ſed per quelibet publicum tribuere uictus ſolet incerta mendicitas: mo do decernimus ſubſiſtere inſtrarip tum ſedis ꝓdictoꝝ odinum eoꝝ dem odinis ita licet in illis rema nere ſi uelint: q nullus deincepo ad eoꝝ ꝓfeſſionem admittant: nec de nouo domum vel aliquem locũ aquirant: nec domoo ſeu locoaque habent aliquatenus valeant fine ſcdo ciuſde licentia ſpeciali. u Hoo. n. ea diſpoſitionis fedis ap. reſeruamus: in terre tancte ſubdidium vel paupe rum vel alioo pioo vſuo per locoꝝ ordinariꝰ vl eoꝝ quibus ſedes ꝓpria ſa commiſerit conuertenda. v Si vero ſecus peſumptum fuerit: nec perſonarum recipiones domoꝝ vel locoum acquiſitiõ: aut ipſoꝝ ceterorumq; bonoꝝ alienatõ va leat: t nibilominus contrarium fa cientes ſententiam excommunicati onis incurrant. w Perſonis quo qꝫ ipſoꝝm odinum omnino inter dicimus quo ad extraneoꝝ pedica tionis t audiende confeſſionis offi cium aut etiam ꝓpultayas. x Dãc ad pedicatoꝝum t minoꝝ odineo quos eudẽ ex eis viritim ecclie vniuerſali pouiemus perhibet ap ꝓbatoo ꝓfentem non patiuntur conſtitutionem extendi. y Cete; beremitarũ ſacti auguſtini z carme litarum odineoꝝquoꝝm inſtituto dictum conciliũ generale ꝓeſſis ſ ſoluto ſtatu voluminis permanere Ad hoc perpetuo oꝛdinum ad quod conſtitutio paſſeo extẽditur tranſeri di ad reliquoo odineo approbatoꝝ licẽtiam cõcedimus generalem: ita q nullus eodo ad aliũ vel eouen tuo ad conuentum ſe ac locũ ta taliter trãſferat: ſedio eiuſdem ſuper hoc permiſſione ſpeciali: non ob tenta. z Inſtitucuo octauuo.

De capello monachoꝝ Rubrica.

Rehyteri: qui ad curaz populi per monachoo i coum eccleſie ꝓfentã tur epiꝰ z iſtituit: ab ipis eus debeant eſſe perpetui ꝓiectudc

religioũ etiam non mendicãtiũ ordinibus: aut animarũ ſalus t eoꝝm ſtatui expedire videbimus ꝓuidere. boc ẽ decaſum. t diecbantur q; gregio. nolebat aliquem mendicantiũ dimittere nili ꝓdicatoꝛes t minoꝛes de nõ mendicãtibus ꝛeos: aſſeruit. t odinẽ nigroꝝm: t de templariis z hoſpita larijs eum odinem facere.

a Et hoc ideſt poter bec.

b Totaliter. nota nõ idem in toto quo ad totũ quod ih parte quo ad par tem. tamen ergo odo facoꝛ vel potius ipsum odinem ad eum odi nẽ quod ꝓuenit ſe trãſferre ꝓ potent. Jo. an.

c Ppoſitoꝛi. Emanauit ad declarationem beere. ñ. c. i. t. 1. tuno quod ibi nõ. Jnno. t. ell.

d Pedicantiũ. prefentationee tales fieri debent a prelato t cõuen tu de iure communi: cõſentado tamen ꝓ contrarium indicere: ut ſupa ẽ ibi que fiunt a parla. ca noſtitur.

e Epiſio. ſalutet epiſcopũ: t ſic non pleno iure habent illud: cum ad eos nõ ſpectet inſtitutio: de ꝓiudic. cum t plantare.

f Ppoſitoꝝ. de eum bonefacia bantur ad tempus. lx. diſt. parcepta. lxv. di. conſecratus t. de bec de ſi. pueſy. nemine licet enim matrimonii carna le ad tempus nõ cõrabantur: ſic nec ſpiritualia de cõdi. ap. c. ali. nec legimi autoꝛ recipiunt diem. f. de reg. iur. actus: nec monibus noſtris expedit tem poralee habere filioo. ff. de adop. queſtum. papa tamen poteſt dare pala turaa ad tempus: vt. vij. q. i. ꝑ altoraliis. ſimatat enim ſubſtãtialia rei: ñ ꝓcl. preben. proꝓoſit.

g Conſuetudine. ꝓrarium nota. Jnno. t. oſtien. in pc. decre. qui dicebant: q; ex conſuetudine ꝓcipta abbas talos ꝓfectꝰ remouere. t nota q; ꝓfectudo reuocat ſtatuta: ſed non ſualegia: unde boc bodie facere poterunt: qui boc

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Missirini. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia

habent expiandi ea pacificat de humiliatis fertur.

¶ Episcopo. inuidiagz removen p epos; quado p vicarios suos ad' boc mandatum habetes removerint qui per delegatos.ꝫ. de off.vi. licet. f. re. tur. qui per aliam.

g ¶ Ranonabili. xvi.q.vi. iuentum. lvi.di. satis peruersum: p̄o leui culpa non debet removeri ut in pac.c. inuentum. t. lxvij. di.c.i.

vel statuto quouis cōtrario non obstante ab eisdem nequeunt ecclesiis nisi per episcopos t ex causa ratio nabili amoueri. ¶ Innocauo. viij.

De iure patronatus.

S Laicus ius patronatus ecclesie sibi competens eidem uel alteri ecclesie seu loco ligioso duxerit conferendum buiusmodi collatio: quia abbas affens episcop facta fu erit efficiat t confirma. ¶ Per pe fatam tamen collationem ius epi copi qui eidem affensum ſ̄ prebuit nolum' in aliquo derogan. ¶ Cle rum licet patronus laicus ad preſe tandum tempus habeat quadrime stre dumtaxat ecclesia tamen vi mo nasterium cui facta est a laico iuris collatio patronatus tempus babet semestre: omisso quātum ad pſe tationem pertinet: non ut patronus laicus: seu ut patron' debet ecclesia ſ̄ reputari. ¶ Innocent' q̄rtus.

De cessibus exactionibus et pro cura. Rubrica.

Omana ecclesia t infra. ſtatuimus ut quilibet ar chiepiscopus suā voleo visitare. puinciam suā ecclesie suc capitulum ac ciuitatem: t diocesim propriam plene visitare procuret: nec ſit solum erga maiores ecclesiam minorum ecclesiarum nec circa clericos tantum sed etiā po pulorum visitationem intentus.

¶ Et si commode vel absq; difficul tate accedere ad vnāquāq; non po terit de plurimis locio ad vnū con gruum clericos t laicos diocesi cā uocare ne in illis visitatio posſpōa tur. ¶ Deinde liceat ei per totas p uinciam uel eius partem visitatōis officium exercere: ciuitates t dioce ses suffraganeos suos t eorum sub ditos cathedralium t aliarum eccle siarum capitula t monasteria eccle siaꝝ t alia religiosa t pia loca clerof t populos libere visitando: ac pcu rationem a loco tantum recipere vi sitatio. Et quo tamen aliqua de ip sis diocesibus visitare cuperit: non quam posſea fiue totam siue parte eiuo visitaturi: reuertatur causa vi sitationio ad illam: ꝑsilgs omneo re

Ublique ipsius puincie diocesco in to to vel in parte quao secure visitare poterit: t ea denuo fuerint visitate.

¶ Quoo si forte eadem diocesio vel aliqua ibi ecclesia plao aliqs indigna erit visitatiūne: ita ut alarum visitatōne intermissa redeat ad eandem: ſi a lo ci diocesano requisitus exterius: uel de omnium aut maioꝝ partio epſi coporum cuiusc puincie: pcelleri consilio t affensu: ad quod ipsum le ꝓnos exhibēdā: ne animarum ꝓfec tus aliquatenus negligatur. Si ve ro malitiose in his difficultatem ad hiberit: uel archiepiscopus licentias ſuper hoc a se.ap. posſulet: confidē ter. ¶ Posthis autē semel omnes puincie sue diocesos visitauerit: lici tum sit ei posteaꝑ piuo tamen fuffra ganeorum suoꝝ requisito consilio t ꝑdicto diffinitiōne ſuper hoc bita coram eisque in scriptis redigi vo lumue: vt posſint aliqs ex eis notā visita tionem p eandem reiterare puinci am iuxta modum superius annota tum: eam ſi non interuenisset in hoc ſuffraganeorum ipsorum affensus: illam tempoꝝ proudentiam adhibē do: ut in posterioribus visitationibꝫ illao ecclesiao eosq; clero t popu lop piuo vsuerint non fuerant ab eo ꝑpositano visitatōnis magio ſit alio visitationis officium opponu num. ¶ Sane buiusmodi inpensu ruo officium propositio vobis dei q rat de vita t conuersatōne minuſtra tius in ecclesijs: t loco aliqo duino cultui deputatis: ac ceterus que ad officium ipsum ꝑspectant ablqs eoae none t cessatione quolibet tpe tuam ti ad ipsorum emendationem per ſa lubria monita nūc leuia nunc aſpa ritia datam sibi a deo prudentiam diligenter intendendo. ¶ Quod ſi si aliquibus ota fuerit infamia clerico

De cessibus exactionibus et procurationibus.

¶ Requisitus. ergo non aliter cum per ceitum remuneranerit visita tionn illius annn: nili in casu qui sequil. si aute maior? pars episcopo rum .paucior consentret ipsum reuerm: t hoc. episcopus cōtradice ret: adhuc reuertetur archidiacon: ut sequitur.

¶ Ne annuo. q allegat fraudem p bare debet illas. ff. de. ꝓba. quotiens ſ. qui oolo. fed eo q indigentia t no toria fraus ꝓsumit ad hoc. ff. de renū. c. ſi.

¶ Conſtitio. in con filio quod annua fiat facere debet: de acusa. fiat uti: nec dicat bic ō affe ſiant. ff. ꝓxi. refpo ſo:quia fiue cōco dent fiue dissoadet hoc diffinire ad ꝑ fum ꝓnet vt legit ad hoc de arbi. cū olim.

¶ Ipsius. t archi episcopi.

¶ Diffinitione. di ct innocen. q hoc modo fiet diffini tio: diffinimus ꝑ nos ꝓcedendam ad visitatorem ꝑ nūcie nostre: t dc xt q̄ a tali diffini tōne cum ſit ſuper executōe officij fui non ꝓtorit appel lari: de offi. ordi. cū ſit grauabili.

¶ In scripī. No ta casum q̄ scripturā fquintur. Alī uo: eis querituꝝ ō antiquissimo facto quod testibus ꝓpo bari nō ꝓtest. ff. ꝓbation. cessus de ꝓbatiōib. audienti am de ꝓoba. cum cautā. Terminꝰ ſ̄ ille. d. de prudē. ponto. Quartus in diffinitoaje. lex. di. extranco. Quintus i redei te ab bereſi. t. q. vij. ſaluberrimā. Sextus in ꝓtente. xxvij. q. i. oēs femine. Septimus in electione. de elec. q; ꝓpter. Octauus in em ꝓbitos. C. de iur. emꝑb. l. Nouo in alienatione rei ecclesiastice xij. q. ij. fine. t. q. ij. hoc tao de bis que ſa ꝓla. c. i. Decimus qua do appellatur ab interlocutoria: t. C. de ap. cog. Undecim' qui quis variat circa ꝓcuratorem constitutū. ſ. de procura. c. i. Duodecimus quādo hoc agatur ut non valeat cōtractus: nisi in scriptis re dactus sit. ſ. de pac. c. ij. C. ſi ſi. ſtru. cōtractus. ſ. de re. ūi. contract'. Tertiusdecimus in actua cercumuntatōis. Quartusdecim' in regulione transitꝰ sentiie excommunicatois. ſ. c. li. de fen. excō. cū medicinalis. Quintusdecim' in casu. ſ. c. li. ſ. decuat cera. Sexta fusdecimus in casu. ſ. de of. ꝑ. canonica c. li. Decimusseptimus in casu. ſ. de. li. de dec. fundamenta. Decimusoctauus i donatōe que excedā gaganoo aureoo. C. de donati. ſiquis argētū. Decimusnō nus ſm quosdam i fideussor. C. de fideiuſ. l. pe. Decimus i mio ac iuranteſe maiorem. C. ſi minor. le ma. diuul. ij. Quesimus primus ſi pactum fuit cū adiacato de re imobili sibi dando. C. de

fuſ. l. ma. ſi. rnio. Tertꝰ ſi ſolutōe debui i instrumēto publico ꝑti C. de teſti. l. rethū aut. rogan. Tertius quasi caut de obuo ſiertipeo ex cā aūcdēt. t vſ ꝓbare. C. de ma. ꝓui. vna. Xxvi. in libello criminali vt cudit. ſ. de libel. obla. c. i. ij. q. i. legum. Xxvij. in vi. casu. ſ. o. tempo. oc. c. ij. q. i. legū. Xxviij. dñ finimus: ſ. de. c. ſ. de re. iudi. c. vlt. Et hoc in ſupradicti regni ſcripturaꝝ: ſi in de ne cessitate i oibus: aliao aute regulanter iſtrumēto. t te libꝰ ꝓobatꝰ pōt. de. fi. ſtru. cū tonāto. ſi ſi ꝓba to lenue facile t ſecuꝝ ꝓ ſcripturā. ff. de pig. l. cōtra bitur.

¶ Ciuitati. ꝑsimili. n. ma gio ldigere: t ſi ſit ꝑsimꝰ vſtiandi. ſ. ſ. q. ſi forte.

¶ Coactione. a ꝓncipio ſi exigetur tur amēti ꝑ quod occultum. ꝑdere ꝑtringat et quod in lue tur amento re ferit aliqua cōtrapicta: ꝓ tenet inſtigio fuꝑ bis exigere iuramentū.

¶ Aliquibus. ō ꝑbua in terrogan de plano nō di cunt: t tunc denunciabunt epiſcopus aut inquisitōr ſm formam decre. de accuſa. q̄ later. ij.

¶ Negligentiā. xvij. di. p nent.

¶ Debuā. ſ. flatutum i tu re nili ex cā fieret cōmuta tio: alias arbitraria infuga tur. ſ. de. ol. ſle. de cauſio.

¶ Canonibus. x. q. ij. re latum. ſ. cum apoſtolus. ſ. de ꝓpri. c. cum ſuper.

¶ Officij. ſcriptoꝝ ſigilla tatoꝝ t ſimiliū officioꝝ.

¶ Libert. additur pena: i. c. ꝓrio.

¶ Aliqs. ſ. archidiaconꝰ ꝓlebanioꝝ. c. ſi apoſtol'.

¶ Saluſ. ad hoc. ſ. ſi ſla. mōacho. in ſingulis.

Egāt peruerſorum. Biula Bere. ino. xiij. ſ. ꝓ. nō bene ſeruabat in

illo. c. quo ꝓcceperat ꝓcurationes in ꝓtualibus non in ꝓpria recipi t non recip numera nec eiam ꝓcurationes in ꝓtualibus a loco non vi tatiois illā cōfirmat penas adiacno. t bene dixi: exigit q̄ magna ratio sua det ob malicia pena ſolua. ff. de fideiuſ. ſi a reo. ſ. id quod. t fuerūt ſump tabe obs ex aut. de ꝓpo. ſ. fed ne p bāc colli.

¶ Audacia. i mala pe ꝓbē fi. mi. di. fatis. C. de ſpul. vi. ſi. ꝓpegit audacia quando q̄ ꝓnitur in bona: ut. vij. q. i. audacter. C. de indu. rem non no tum in ſi.

¶ Imponamus. ut quos dei timor. ſ. de. vi. t. de. oc. in. clericoꝝ. li. ſexti. di. plurimos. Et dūc papa cobibeāt denecpe manus temerarie ſoꝛmidie vino pio quos dei nō ꝑ nia reuerēia ſi correct. i. ſi. pe clerico. ſ. i. ſimplio.

¶ Cōtinuone. ſ. c. p. n. ſ. c. ſ. ſ. ꝓcurationes. ubi tria ſtatuta erāt que bē ꝑsimātur appoſita ꝑ. ſimā. q̄ ꝓcurationes recipiatur ſolū a loco viſitato. ſ. q̄ ſolus i vctualib'. terniū q̄ viſitates vl familiares nūcra ſi recipiāt.

¶ Poſterior. maledictionis penam ibi appoſitam non curantes nec cessā tur q̄ multi: qua ſi minus ardebāt q̄ ſi multo ardebāt. ij. q. i. multi in ſi.

¶ Statuentes. quod. ſ. c. ꝓx. in archiepiscopo dicti erat bic ad omnes extendatur quibus competit vſitare.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Missirini. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia.

n Q Testimonio, in alijs ergo prerationibus que debentur legati vel nũ
cijo aplice sedis: uel que debẽtur rõe consuetudinis uel ratõe pacti in fauã
tionẽ uel cõseruatione appellãtis non biit locum de cete. de quibus habeo
ã.c.quanto t.c. prerationes t.c.ii super t.xvii.q.ii.eleuberuus.
o Exigere. Lab unto eroxquere.ff. de le.ii. fideicommissa. s.fi rem.
p Q Pecuniam. fcõn ino.
offi. qui. t gar. pro vectura
ferrariũ equoruꝫ sui in
digentia: pecuniam exigere
possunt.
q Q Dicente quod dic ut
i.c.p.ri. Nota casum speci
alem in quo parificantur
ilta duo cure t a nolente
recipẽte supra de referip.
Statutum. ꝙ. iuspaper cũ. ꝙ.
se. fic. C. in. ꝙ. publice lec
tie uel confulum nimca. i.
una in fi. cum alias scripsus
sit locutus recepere quod ꝑ
licet exigere. xvii. di. de ea
logia de fimo. ddecimo. ff.
de vsur. extraordi. cogni.
Li. s. fi quidem.
r Q Munera. conflate cast
vsitatus fi ab omni mune
re se abstinet. t.q.i. sunt nõ
multi supra c.ti.c. primo
ꝙ. pe. rede tamen gar. q
fi modicũ dcalitum vsq
cutentus recipiat q fi ut re
ridmile q aliquem moue
at uel bonantem pauperi
osem facat: non by locum
penaz. de fimo. t fi que
stionis ff. de offi. pedi. l.
plebisito: quia talia non
trabuntur ad munera. ff. ꝺ
of. peon. l. solent ad fi. ad
boc. ff. de bona. inter. vi. et
vx. c. ult. ff. de. de referip.
flatum. ꝙ iuspaper.
s Q Officio. ꝙ qualit ecer
ceri debeat collig tur. x. q. i. placuit. ff. c. primo. ꝙ fane.
t Q Si ipenso. ille cui ex oadinaria potestate cõpet visitare ipedit ꝙ alij visi
tet ꝑs: t ille visitão. peaabat si ille q ꝓmitat ꝙ dic ut. ã. ff. ol. li. epũ. c. li.
u Q Illud. xiii. q. ii. plerique be fimo. intantum.
x Q Expõi. xxii. q. i. mitare. xvii. di. q. iii. a. q. i. pafficnio t. li. frequenti.
y Q Tenetur. faluo eo quod dicit. f. c. pri. t tenetur ei familia de eo qđ p
cepit: t ipse episcopus tenet de facto ipsoꝑ. lxxxvi. di. an puratio. ã. eo. li. de
clic. generali. ꝙ. ult.
z Q Emue. elapso mense.
a Q Interdicti. nouerunt. qđ ē. f. a tali pena incipit cũ tibio maiozibus: ut. ã.
c. li. de off. nede. c. fi. t tenantur interdicto ubi monitur. nõ speelunture ei
nuteroꝛ: t interim celebrent i ecclia in suo officio sicut ꝑus irregulares essi
cũtur: ut. ꝙ. fen. ex. to cui.
b Q Inferiozes. c. fic magis pũtur minozes ꝙ maiozes: de quo dic ut. xl. di. bõ
christianus. t. ã. de iure. li. cũ. q. dam.
c Q Dispenfeo. ã. interim celebrent ut ꝑus sunt irregulares: nec poterũt ab
alio ꝙ a papa absolui. ã. de re iudi. cũ etenu. i. de fen. ex. cum medicinalis.
d Q Doofsip. ergo facta restitutione flatum sit absolum sine alia huia. lxxxi. di.
siqui cũ suis. ꝙ. de fpon. nõ ē.
e Q Ualtura. No. casũ vbi ē mea uel mihi debitam remittere nõ possũ: li
cet nil sit tam naturale qꝫ voluntate nihil re fuam in alii trãsferri: tñ. ꝛ rerum
di. ꝙ. p. tradimonẽ: t de hoc dic ut dixi. ã. c. li. de reseripto flatuti. ꝙ. li qđ ãt.
f Q Dient. omi. biũt ab bio ꝙ. no. qui. ã. c. pri. ubi dicebat se a bño greg.
indimisse de mẽte sua fuisse qđ bic flatuitur.
g Q Angdun. ã. c. pri.
h Q Alloqui. fino. iij. in archiepõ pbibueat ꝑncipalit t demum ad omnes
extendeat. ã. c. t.
i Q Exigere. circa boc nil corrigitur vel mutatur.
k Q Uolente. boc ē ꝙ ifra recipit mutationem.

b Q Experientia. fic. ã. c. li. de elec. ꝙ. fi. cũ fuis ꝙ. co.
c Q Dilpendia. presbyter ruralis q nõ by nili vnũ gaufape: sotte fine
manutergio t vnicũ lectulum quỗ. peuraba t bolpitabat ẽpm: cum
nec sotte domus fufficiat spolio q abundanter reliquat: ẽpo qđ
vna bono macbat, vel ergo sui hec pbtinuit ꝙ bolpitat bo dispẽdia.
k Q Conedimul. o
reuolant ad. a. i.
extremitas ad ꝙn
cipium. xxxv. di.
ab exordio. Olim
enim ab bis qua
curationẽ victuali
um parare ebebãt
inuito. pcurato in
pecunia exigi non
poterat. t. q. i. reda
tarẽd a volentibus
bene poterat in pe
cunia recipi t certa
summa taxari. t. q.
iii. relatum. idem ē
bodie per bane de
cre. t equiffimus:
ut dixi in. pri. glo.
l Q Officio. fac boc
puto locũ habere
non ſolũ in ordina
rio officio sed etiã
delegatorio cũ. vtrobiqs eadẽ fit
ratio. nõ ob. quod
ſ. dicitur perſona
liter: q; ſ; intelligo: q; ꝑ
ſi perſonaliter nõ
tam ꝓ fuio victuali
bus a visitatie pe
cuniam recipiãt cũ
ãt per aliou nõ ipſi
fed illi victualia ut
pecuniam ꝓ eis re
cipiant. ã. c. de of.
ot. ſi epus.
m Q Perſonãdũ. ſ.
alio. n. poſſet totam ciuitatẽ vna die visitare: t ot pcurationes re
cipere quot ibi ecñt ecclesie: q; ẽt absurdũ: nñq; ꝓ curatõnũ
ſi excedat numeꝝ diez. ã. c. pcuratões.
n Q Tetera. no. Circa ereatões flatuta t circa pcuratões. ꝙ. t victa
alib; nõ recipiẽdo a loco ſi visitatur: circa munera ſi recipienda a
visitatis nõ est famulo ei penso fupuno flatuto.
o Q Uamã. ſi vniuersitas eſſingularis perſõa ecclĩa t ecclesiaſti
cap perſonas compulsari poterit ꝓ quibus ad quidagia ut ec
actionis ꝓo rebus suis quas causa negociationis non deferũt vel
ꝓo perſonis singularis ſit excommunicati t vniuersitas interdicta
tamen plebẽ contraria conſulendo. C. li. hoc addit. q; discẽsi qui
bus conſtat aliquos bao ſententiao incidiſſe illos publicare debẽt
t ipſos ſolũ facere obſeruari. e. ñ. plenti.
b Q Pedagogo. qđ ſint guidagia t qđ pedagia: uide. ã. de per. fig.
ſuper quibuſdam.
c Q Canonico. ꝑdicta decre. ſup gbuldã.
d Q Quod. C. noua. nec inſtu. non poſſ. l. ab eccleſia. C. de sacroſanc.
ec. l. placet.
e Q Maiozis. t. ſi ſi exigãtur a laico.
f Q Ipſarum. t. ecclesiarum t ecclesiaſticarum perſonarum. nam reꝝ
dericorum eodẽ; paudegio gaudent quo reo ecclesiarum: ut. xv. q
i. ſimiliter. t ranonem ibi no. to. t. de. ſ. de. ꝓ. ec. litterio i glo. pe
nẽ ẽ illud vniuerſaliter verũ: ut. no. xv. q. iii. c. ſi.
g Q Humano. potiuꝰ ut dictum ẽ ſ.
h Q Nuuno. legitur. genesi. xlvi. ultra mediũ: fubiecit iosepb omnes
terram egypti pharaoni: t cunctos popolos eius a nouiſſimis ter
minis egypti uſq; ad finos eius pater terram facerdotum: t ſcgtur
ſic ex eo tempoꝛe ꝓ ſa in pcelentem diem i vniuerſa terra egypti: qa
ta pare regibus ſoluitur: t factum ẽ qualẽ in legem pater terram

facer dotalem que libera ab bac conditione fuit. Ité eſdre. vij. ultra
medium: vbi dcnit rex ad agaq; fuis miniſtris: nobis quoq; notum
facimus ꝺ vniuerſis facerdotibus t leuitis cantoribus ꝛ tanitoribꝰ
t miniſtris domus dei: ut nec ingal t tributum t ãnonas non babe
ant poteſtatem ſpondẽi ſuper eos: t cõcd. ad boc. ff. de immu. ec.
non munus.
i Q Conſtitutiones,
qua babes ſ. i. de i
mu. ec. ci. t. ꝙ par
te eius mentẽ vide
bis ꝓ eclam.
k Q Negociãti. ad
boc ff. vt. tbo. cle.
c. ult. Et no. in bis
que negociationis
causa ꝓcuratur fi
leus tranſmittit. Q Clericus ꝓpter
multorum inſolentiam t abuſum
pene adminiculo adiuuare: adiici
mus diſtinctius inbibẽdo cõtraria
conſuetudine quoũcũqs: que dicẽ
da ẽ corruptela veriuo non obſtan
tẽ ut nec colligium nec vniuerſitas
nec aliqua etiam ſingularis perſõa
cuiuſcunqs ſit dignitatis condicõis
aut ſtatus a pretatio ecclesiaſtico aut
perſonio ꝓo perſõis ipſius aut reb
predicto talia exigat uel extorque
at per ſe vel per alium ſuo nomine
uel etiã alieno aut eao ad buiuſmo
di perſoluẽdã compellat. Q Aut
uero contra fecerit: ſi perſone fuerit
ſingularis excommunicatõnibꝰ ſit
collegium vel vniuerſitas ciuitatio
cabꝫ feu loci alteriuo ciuitatenqꝫ:
ipſa ciuitas cabꝫ aut locus inter
dicti ſentẽcias ipſo facto incurrant:
nec ab excõmunicatione huiuſmo
abſolutionem uel interdicti relaxa
tionẽs obtineant: donec exacta ple
narie reſtitutione: t de trangreſſione
ſatiſfecerint cõpetenter. Q Ec
Perpetuo declaramus edicto
archiepiſcopum poſſe ſcõm
tenorem conſtitutionis edicto recoc
quinẽ ſuperãt: no. nedicẽdi eccleſiaſticos ecclesiaſtica
ſentẽtia. ã. ſi ſit ſupa textũ pẽe cum ſagaca bõ interpbetatõne bui
ẽ facẽda recolendatio: q; extra eccleſiã uidẽ ſactum. Sed quid ſi factum
vr ibi occadatur: nũquid reconciliatur eccleſia: vtrũq; q; ſic: q; in diſtincte
tura loquuntur: t feleratuie ẽ iuſtum t tanctum occidere ꝙ iuſtũ. xxii. q.
v. ſi non licet. in contrariam uidetur cum eccleſia ſanctificata ſit nõ polluta
ſed boc verum ẽ ex ſagnato eſſuſo paſſionaliter expiato eſſuſi acciõe bene
polluitur: mauta illud ano duplicatur paſſio grata fuit: unde panem tenean
locũ tamẽ ſagnatio nõ lanabit.
d Semino. bumani non cauam: t intelligunt bic quidam de ſemine fo
nicario: unde ſi vir cognoſcat vxoꝛem in eccleſia non reconciliabitur: boc
tenybug. cuius glosa polsit ioannes de conſe. diſt. i. in eccleſie. vincen. t
gandolphus. Sed ipſe ioannes contra quod verum puto. allegabat. ff. de
fun. t. ꝙ. dicẽs: et ib no. xxxi. di. q. iii. In eccleſijs. xxvi. q. iii. apoſto
lus. nã nulla lcata ex loco fit illicita. ti. q. vi. acuſatio de imu. ecle. c. i.
e Cõgnum. ꝓtigua dicitur quoꝛum extrema ſe contingunt.
f Q Pollutum. conſci. de ſenten. excom. ſi cuiuis. ubi idem de eccleſia ſit
dicta diſtinguitur.
g Q Pollato. ſagnato vel ſeminis effuſione cut. ã. ut. qđ ibi fuit aliquis exco
municatus ſepultus. a. e. conſulatti.
h Q Maiuo. ad. ſi trabere uideatur: quod ẽ ſi trãſ: t boc eſſe non debet
ſupa eo. q. in dubijs ubi de boc: ad idem ſupa eo. loco ſit dictum. ante
penultimo.
i Q Principale. quod ẽ nõ obſtãtibus potius contrariis. ſ. de regu. tur. ac
ceſſorium cum ſuis concor.
k Q Parete. parce. ſignat diuiſionem inducãt ad idẽ. ꝙ. eo. lib. de elec. ubi

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

periculum, ſ. in eodem.

¶ Violatum. Nota q̄ licet acceſſorium ſequatur principale contingit ꝺ̄ cōtra ſtuatur acceſſorium etiam contingnum ut bicmullo ergo minus ꝑ̄ cipiale ſequetur acceſſorium: ut ff. ꝑxt. rifio.

a ¶ Gregorius. ſcḋa. xij. apoſtoloꝝ. xiij. euangeliſtarum. t. iiij. doctoꝝ eccleſiaſticoꝝ. Et ſic ſunt. xxxvij. ſcḋi. Nota q̄ ſcḋm Gregoriū ſcḋi ſunt. xxxvij. ſcḋm Auguſtinū. xxxviij. ſcḋm Ambroſij. xxxix. ſcḋm Hieronymū. xl. ſcḋm officia duplicia debent ſolẽ niter celebrari.

b ¶ Ducdecimo. hoc dicit propter paulum. t illos q̄ non ſuerunt de numero: hi autem ſunt. iij. petrus ioannes iacobus. ſ. ſcḋi andreas philippus. ſ. bar tholomeus matheus iacobus alphei ſimon iudas iacobi: t matheus q̄ fuit in locum iude ſcariothi.

c ¶ Quatuor. marci. t ioannem.

d ¶ Scḋis. ſolus papa ꝺ̄ bet non ſolum certos de ſanctis per alios extolleꝛe: ſed etiam coꝺ canonizare multiplici ratione. Primo quia ſibi eſt vna de maioꝛi bus cauſis que inter eccl ſiaſticos ꝺ̄bent ad ſedem ap. referenda. xxiij. q. i. quoꝺ cuꝺ. Tertio quia ad papam ſpectat ꝺclarare ꝺ bia ſcripturarum: qui ſi. ſint legi.ꝑ̄ uenerabiliter: multo ſoꝝmo ꝺubia ſanctitatis: quia circa maioꝛa maioꝛ periculum ꝺ̄untur ꝺ̄ cto. ſ. ſupra ꝺ̄ ꝺcto. ſ. ſcḋi periculum. Quarto ne ꝑ̄ ter multoꝝum epiſcoꝑ̄oꝝ ſ. cipi contingat. ſ. ꝺ. cō. tin. c. a. t. i. ij. Quinto ne in ſi nitum contingat ſanctoꝝ multiplicari: et ſic ꝺuoꝝi onem refrigeſcere: ſ. ſancti tatem vilefcre. lxxc. ꝺiſt. epiſcopi: dicitur tamē ad id contra. ſ. ꝺ. ferije. c. ul. ꝺe conſe. ꝺ. iij. c. i. ubi vi ſitur q̄ epiſcopi hoc poſſint ſed ꝺḋ. intelligitur ꝺ ſacto tam canonizatio: non cum omnium ſeꝛta ubiq; coluntur: hoc autem conſequitur ſanctus ꝑ̄ ea nonizationem: q̄ eccleſia ꝑ̄ eo ſolemniter t ꝑ̄ alios ꝺ̄ bet ſolemniter ꝺḋ officium ut ꝺic. ſ. Item inter alios ſanctos in letanie nominatur t nuncuaꝺ: ſi eccleſia in canonizatione erraꝛet quod non eſt credendum: hoc aconſeꝛ poſſet: ꝺe fen. ex. a nobis. ij. nihilominus ꝑ̄ceus in bonoꝝm talio acceꝑ̄ te grate ſunt. ꝑ̄ fides enim chriſti omnia purgantur: ꝺe coha. ꝺe. i. mul. ve ſtra. Et ſcḋo q̄ueritur canonizationis ꝺeficiat non ꝺefectu fꝺei: ꝺe bap. ꝺe bonis ꝺ̄ paſſby. non bap. c. ij. t. ij. Dicimus enis q̄ qui ꝺubitat licet ſi ſecreto ali cui ꝺeſuncto quem ſanctum credit poſſeꝛ poꝛrigere: ut ꝑ̄o ipſo ad ꝺum interecat: licet ſolemnes preces publice emittere nel ſolenne officiū publice ꝺicere nequeat: ut ꝺixerunt iuno. ſ. oſt. ſ. ꝺe. tin. Ad cano nizandum autem tanꝺoꝝ inquirendum eſt an illi de quoꝝ canonizi ꝺo quemaꝺ ꝑ̄oꝝ vita teſtimonijs ꝑ̄beat. ꝓ laboꝝbus multis mo riḃus cultus acceſſus ſtrenuis. lxi. ꝺi. miraꝛnur. Opoꝛtet enim boc ꝑ̄ſenti teſtificatōe ꝑ̄ꝺicare: t ꝺe ſic ꝑ̄ceꝑ̄o non tace ri. xvi. q. ij. quatuoꝛ. t maxime queri ſi ꝺet ꝺe ſimplicitate t humilitate: quia ſuꝑ bello ꝺeo reſiſtit: humilibus aũt ꝺat gratiam. ite. ſi ꝺet quem in tuta ꝑ̄ſecutione ꝑ̄ ſuo fuerit. vij. q. i. omnis qui t. c. ibi aꝺunat: t an pal ſus fuerit ec cbari tate. i. q. i. ſi. tales. Ꝺeꝛemonium etiaꝫ eſt ꝺe miraculis fa cto in uita t poſt mortē. Et quantū aꝺ boc q̄ ſit mira culum quantum ꝺ̄ tre quiritur. Primū q̄ ex ꝺeo nō ꝺ̄ at te contingat: nec ex ꝺiabolo. naꝫ mira cula quāꝺoq; fiūt ꝑ malos. i. q. i. ſene amus. c. ꝓ. ꝑ̄ꝺicta uit: necneſcit ẽ enis martyres a ꝺeo im peraſſe q̄ mꝺant ꝺi. ſiquis. ꝓpoſitora. Secunꝺi q̄ ſit cōtra naturam: ſicut ꝺe virga moy ſi mutata ſ. colubꝛi t ꝺe aſina loquēte aꝺ balaam: ō. ſ. ꝺe. ꝺ. ꝺe. ſ. tinuato. Tertio q̄ ſit ꝺe ri verboꝝ: ſi. boſo mento ꝺ̄ contigat nam panis t vinū poſſetlle t virtute verboꝝ tranſubſtã tiantur in corꝑ̄ o t ſanguinem. ꝺ. ꝺe. ecle. miſſa. cuꝫ mat. ꝺe. ſ. quoꝺuiſti.

Quartus q̄ ſit aꝺ conoboꝝtatione ſi ꝺeiſcerba enij mi nuſterio ꝺominus tranſit in eꝛrum: fꝺ boc nil aꝺ coꝛroboꝛationē ſ ꝺci.

reputabiliur violatum. ¶ Oniſaci uo octauuo.

¶ De reliquijs t veneratōne ſanctoꝝ.

Gloſoſus ꝺeus in ſanc tis ſuis: t in maieſtate mirabilis: cuius ineſtabi lis altitudo prudentie nō ꝺat potentibus aꝺmiꝺabilia ꝺubitaꝺubia ꝺcta ꝺeclaraꝺ: ꝓfundis quoqꝫ ac ꝺe cocis illoꝝm ſermonibus ampla ipſius eccleſie fabrica velut gemio vernantibus rutilat: et verboꝝm elegantia ſingulari gloſoſius ſubſtã tiata conſtat. ¶ Ideoq; circūſpe cta prudentia ꝺicte ſedis que acti buo intenta faluḃriuo et oꝑeribuſ exꝑoſita pꝛcatio libenter et ſolerter exequitur que ſunt ꝺeo ꝑ̄miſſa ſol licite ꝺiligeꝛo conſideraꝛo et ꝺebita meꝺitatione ꝑ̄luſtraꝛo aꝺ ſuũi nominis honoꝝm et gloziam cra tationem catholice fꝺei ſalutemq; fꝺelium meruio cenſuit: ruteqs ꝓo uidit: apoſtoloꝝ euangeliſtaꝝ t cō feſſoꝝo coḋem in vniuerſali ecle ſia honoꝝificare potioꝝ inſtituꝺi ſi attollendoo: ut ab ea tanto ꝓo pēſius honoꝝi ſi ſentiant: quan to ipſam pꝛeceꝑ̄tis excellentiuꝫ il luſtraꝛunt. ¶ Noo itaqs ꝑ̄ꝺe ꝺuc ni conſilio ꝺignitaꝫ ſtuḋio creꝺitati: nonnullos pꝛeꝺeceſſoꝝ noſtroꝝ romanoꝝ pontificum ꝑ̄ſecutiꝫ ſuꝑ ſpeciā lio ꝺeuotionio ꝑ̄ſpexiſſe memo ꝛatos ſolemnitatis ꝺiem

pehã recommendationis quã a gemio ecclie expellentem.

a Abstinere. hec eſt vera penitentia: de peni. dist. iij. c. i.

b Clericis. in prima parte potit excellus laicoꝝ qui clericis tallias z onera imponebant: z excellus clericoꝝ qui talibus consentiebant. secundo ibi non igitur precepit pcessus ecclesiasticus. p rebus suis

[L]

proposito deliberauerint abstinere. 3 Quisquis. octauo.

Clericis laicos infestos oppido tradit antiquitas: quod et pcessimum experimenta temporis manifeste declarant: dum suis finibus non contenti nituntur in uetitã ad illicita frena relaxantes: pudet ter amendare: q̃ si tes in clericos ec ecclesiasticas ve personas et bona in terdicta potestatem exercuerint pcessitio ecclesie ecclesiasticoꝝ personis regularibus et secularibus ipsoꝝ onera grauia: ipsoꝝ taliant et cio collectas imponunt: ab ipsis fueri prouentum vel bonoꝝ dimidia decimam seu primam vel quãcunq; aliam portionem aut quotam exigunt et extoquentes ipsis molũtur multifarie subijcere feruituti: fueꝝ submittere bitioni: et quod dolẽter referimus: nonnulli ecclesiarum prelati ecclesiasticoꝝ persone trepidan teꝝ tbi trepidandum non est: transitoriam pacem querentes plus timẽtes maiestatem temporalem offensẽre q̃ eternam: talium subditoꝝ nõ tam teneare ꝙ impotende acquiescunt sacrilegijs: ꝙ ne ipsi excommunicationis iniam incidunt ipso facto. d Aut supradictis autem excommunicationum: z iterdictis sententijs nullus absolui vale at: nisi ꝑ eꝝ in mortis articulo absq; fe.ap. auctoritate z licentia speciali cum nostre intentionis existat: tam horrendum secularium potestatuꝝ abusum nullatenus sub dissimulari nec transire: nos ꝓhibentes quibꝫcunq; ipsis pauilegijs sub quibuscunq; tenoris forma seu modo aut ver boꝝ conceptione concessis impugatoꝝ regibus z alijs supradictis q̃ cunq; pretensis in nullo uolu mus aliqui vel aliquibus suffragari

[Ben.

Quoniam vt intelleximus quo quidam iusticiarioꝝ balliuoꝝ iudicium secularium ac tporalium dinoꝝ z quibusdã pibus plumptu ose tentantes se exercere: vt terra eoꝝ fine dilectribus litteras apo stolicas impetrantes: vel ad iudicez ordinarios ecclesiasticos recurrẽtes super cautio negocio seu questioni bus: que ratione personaꝝ aut reꝝ dere aut aut antiqua consuetu dine ad forum ecclesiasticum pertinent: obtinere non possunt in eis ꝑ eosdem ordinarios iudices vel ap. litteras iusticie complementũ: quin potius super illis recurrere ad iudi cium secularem: vt a lite causa seu q̃stione debitore compellãtur. Nos iusticiam nostram z ecclesie ipsoꝝ nostre nolentes negligere: qui aliosꝝ in sua iusticia cõsouemus: statuim⁹ districtius inhibendo: ne quis ipe tratoꝝ litterarum nostrarum ut a loꝝ forosecclesiastico elegato seu ordinario litigãtes seu litigare volẽ tes sine ambe partes boꝝ volucrint sue vna: super causis ecclesiasticis: siue que ad forum ecclesiasticum ratione personarum negotioꝝ aut rez de iure uel de antiq̃ ptuctudine

[M]

uel faciorum publice vel occulte eo ipso sententiam excommunicati onis incurrãt. Vniuersitates quo qꝫ urbiu ꝙ pbiles fuerunt: ec clesiastico supponimus interdicto.

Preclatio z plonio ecclesiastico fu pradictio z virtute obediẽtie z sub ꝑ positionis pena distincte mãdantes ut talib⁹ absq; expressa licentia die te sedis nullatenus acquiescãt: q̃s p textu cuiuscũq; obligationis: priuilegioꝝ z pfessionis factaꝝ: hactenus vel faciendarum in antea: ꝑsilis hu iusmodi conditiuno: ꝓhibitio seu ꝑceptum ad notetiam ipsoꝝ pernue nerit: nihil eoꝝ tenore huiusmodi re gulares quoquo modo recipiant: z ꝑ eos fuerint vel predicti recepernt in excommunicationis iniam inci dunt ipso facto. Aut supradictis autem excommunicationum: z ter dictis sententijs nullus absolui vale at: nisi ꝑ eꝝ in mortis articulo absq; fe.ap. auctoritate z licentia speciali cum nostre intentionis existat: tam horrendum secularium potestatuꝝ abusum nullatenus sub dissimulari nec transire: nos ꝓhibentes quibꝫcunq; cunqꝫ pauilegijs sub quibuscunqꝫ tenoris forma seu modo aut ver boꝝ conceptione concessis impugatoꝝ regibus z alijs supradictis q̃ cunq; pretensis in nullo uolu mus aliqui vel aliquibus suffragari

[Ben.

Quoniam vt intelleximus quo quidam iusticiarioꝝ balliuoꝝ iudicium secularium ac tporalium dinoꝝ z quibusdã pibus plumptu ose tentantes se exercere: vt terra eoꝝ fine dilectribus litteras apo stolicas impetrantes: vel ad iudicez ordinarios ecclesiasticos recurrẽtes super cautio negocio seu questioni bus: que ratione personaꝝ aut reꝝ dere aut aut antiqua consuetu dine ad forum ecclesiasticum pertinent: obtinere non possunt in eis ꝑ eosdem ordinarios iudices vel ap. litteras iusticie complementũ: quin potius super illis recurrere ad iudi cium secularem: vt a lite causa seu q̃sti one debitore compellãtur. Nos iusticiam nostram z ecclesie ipsoꝝ nostre nolentes negligere: qui aliosꝝ in sua iusticia cõsouemus: statuim⁹ districtius inhibendo: ne quis ipe tratoꝝ litterarum nostrarum ut a loꝝ forosecclesiastico elegato seu ordinario litigãtes seu litigare volẽ tes sine ambe partes boꝝ volucrint sue vna: super causis ecclesiasticis: siue que ad forum ecclesiasticum ratione personaꝝ negotioꝝ aut rez de iure uel de antiq̃ ptuctudine

n Homine. sic.ff. c.li. de dec. fudam tã.

o Prohibet. i. vni uersitati si fieri ſina excõmunicet: z. l. 5 ff. er. romana. 5. in vniuersitates.

p Prohat. bucuſ qꝫ dicit de bis qui poſt ſtatũtum alia ꝓmiſerũt z obtulerũt nunc dicit de bis q̃ ante ſtatutionẽ ut ciuo notitiam pos miſerũt z poſt con ſtitutionẽ obtulerũt z poſt eius notitiã

q Articulo: ille ſe per excipit ut. xvij. q. iij. ſiquis ſua dẽte.

r Diſſimulatione. Diſſimulatõ ſ pec cati mortalis i pla to. xlvij. di. ſit tectꝰ c. epheſijs 2. xlv ij. diſt. c. vlti. z. 8. de of. o. ordꝛaga bilio in an.

s Pro obſtãtis. papa ergo poteſt tollere z moderari priuilegia ꝑ ſe da ta: ut. 8. de ſen. ex. e ult. in fine ſuiꝰ. ne aliquis: z ſic tegu la alia decret conclu ſum ꝛ ff. z. de regu. iur. nõ habet locũ in ipo ſingle: ut di dicit.

t Quoniam. ex cluſi cati ſunt q̃ ſpeciunt ſup cau ſis q̃ ad fog eccleſi aſticum ꝛ iure vſ o conſuetudie pinet ſtas a fe.ap. impe trari: vel fup ipis rõd ordinarijs ad delegatꝫ eccleſiaſti cis litigari.

u Partib⁹. ſi eſt erat ordinarie pſa na iſ. 8. ſen. ex gra uem.

v Cõtractuũ. ꝙ dat iuriſdicẽ. ex q.iij. ꝙuctus de foro cõpe. eſt cõm gat ad idẽ. 8. c. li. 8 exerp. c. vltimo.

w Eccleſiaſticũ. ꝙ ſeculariꝫ non i tromittat ſe eccleſia ſticus: nec mixti in

[N]

caſibus. 8. de fo. compe. licz ex ſuſcepto.

x Conſouemus. ſic. 8. de ſupplen. neglgen. pla. licet. nam ꝛ ordina ta cautel a ſe ipſa inquit. xxij. q. v. ſi. ſi licet de vſupallis. nili ſpecial.

y Propinquorum. Nota caſum in quo laico iniurians excõicat ſ. ſic. 8. c. li. de dec. ſciant. de ſen. excom. quicũq;.

z Suffactus. ergo non ſufficit cau no: immo debet ꝑ cedere ſatisfactio ſi cum mutuam ꝑ ma ſuſcta offenſa: 8. 8 ver. fig. ex parte. 1. c. ſi. ad pa mãi ſcha cõmunicia: ut. 8 de ſen. ex venera bilibus. 8. ſeuo.

a Abſolutã. tunc demum poterit ab ordinario abſolui: ex quo papa ſibi ſi reſeruauit. de ſen. ex. super.

b Quia qui. con tra boꝝ pro quoꝝ bic. ꝙuidẽ: arguebat ber. de Py nile. quanto. i glo. 4. in fi.

c Subditio. licet ſolio ſubditus im peraꝝ: tñ clericꝰ competebat acꝰ ſ dolo ad ſuum ꝓ dictum ordinariũ ꝙ ſ ſuper quo competit quo tiẽcunq; aliquid dolo fit: z alia acꝰ defert. ff. 8 do. li.

d Libertatis. ubi li et quo ad hoc nõ videꝛtur infringẽ libertatem: tamen ſi fringebat quo ad mentem faciendo fraudem de fono z ad perſonas: 8 de quo die ut. xxij. q. iij. plerig. 8. de ſpule. quãto. ff. de legi. l. contra. ſ. de reg. iur. c. vlt. ꝛ pro tales bibas pauli. 8. de ſen. excõ. grauem.

e Subiacere. in ſtatutarijs poteſtatibus conſulibus ꝛ ſcriptorũ ſtatutoꝝ ſ ſit libertatẽ eccleſie: dic ut. 8. de ſen. excom. nouerint.

f Tantum. 8. eo. ſuper ſpecula.

g Debamus. quod intellige ut dicitur.

h Lege. 8. n. debẽt velle nden ſecularium vel ſoreñſiũ diſcep tationum penas. C. de epꝰ. z clerꝭ reparia.

i Pbyſicam. ſi debet boc facere ſub ſpecie langueñtium curãdo rum fratriũ 8. e. non magno.

k Clemẽs. quã nõ bẽnus: fed cũm mẽte bic inſerit ꝛ incipiebat babito eã frambuo noſtrio conſilio.

l Dedaramus. Ho. appobatã opi. gof. qui boc diebat ſi ſima buino ſi. in fi. ſ. 3001. pe. de ſam. ꝛ abbas. ꝛ ſ ratione conſtituũ illa penalio erat: ſ o refringẽda. ſ. de reg. iur. in penio cũ ſuis concor. nõ ob. de dec. dudũ. ii. vbi dicit ꝙ ꝛ de iudicũ ꝛ. quia illud habet locum in caſu ipſius decre. ſquo ad plaralatem. ut quo ad ordiel nidem. n. ꝙ archidiaconꝰ nõ cogit nil quo ad bienoratum ꝛ de cle. ſi in eiſdem ergo nec bẽna oari animarũ: ſed boc ſ faliſtut ſ. c. lib. de clec. licet canon. Reprobata ſ et opi. ber. uno. fm quoſdam li decre. ſ. ſi. ſ. 8. exerp. c. vltimo. d Eccleſiaſticũ. ꝙ ſecularibus non i tromittat ſe eccleſia ſticus inde: rmiſi in

[O]

caſibus. 8. de ſen. excom. nouerint.

m Conſouemus. ſic. 8. de ſupplen. neglgen. pla. licet. nam ꝛ ordina ta cautel a ſe ipſa inquit. xxij. q. v. ſi. ſi licet de vſupallis. nili ſpecial.

n Propinquorum. Nota caſum in quo laico iniurians excõicat ſ. ſic. 8. c. li. de dec. ſciant. de ſen. excom. quicũq;.

o Suffactus. ergo non ſufficit cau no: immo debet ꝑ cedere ſatisfactio ſi cum mutuam ꝑ ma ſuſcta offenſa: 8. 8 ver. fig. ex parte. 1. c. ſi. ad pa mãi ſcha cõmunicia: ut. 8 de ſen. ex venera bilibus. 8. ſeuo.

p Abſolutã. tunc demum poterit ab ordinario abſolui: ex quo papa ſibi ſi reſeruauit. de ſen. ex. super.

q Quia qui. con tra boꝝ pro quoꝝ bic. ꝙuidẽ: arguebat ber. de Py nile. quanto. i glo. 4. in fi.

r Subditio. licet ſolio ſubditus im peraꝝ: tñ clericꝰ competebat acꝰ ſ dolo ad ſuum ꝓ dictum ordinariũ ꝙ ſ ſuper quo competit quo tiẽcunq; aliquid dolo fit: z alia acꝰ defert. ff. 8 do. li.

s Libertatis. ubi li et quo ad hoc nõ videꝛtur infringẽ libertatem: tamen ſi fringebat quo ad mentem faciendo fraudem de fono z ad perſonas: 8 de quo die ut. xxij. q. iij. plerig. 8. de ſpule. quãto. ff. de legi. l. contra. ſ. de reg. iur. c. vlt. ꝛ pro tales bibas pauli. 8. de ſen. excõ. grauem.

t Subiacere. in ſtatutarijs poteſtatibus conſulibus ꝛ ſcriptorũ ſtatutoꝝ ſ ſit libertatẽ eccleſie: dic ut. 8. de ſen. excom. nouerint.

u Tantum. 8. eo. ſuper ſpecula.

v Debamus. quod intellige ut dicitur.

w Lege. 8. n. debẽt velle nden ſecularium vel ſoreñſiũ diſcep tationum penas. C. de epꝰ. z clerꝭ reparia.

x Pbyſicam. ſi debet boc facere ſub ſpecie langueñtium curãdo rum fratriũ 8. e. non magno.

y Clemẽs. quã nõ bẽnus: fed cũm mẽte bic inſerit ꝛ incipiebat babito eã frambuo noſtrio conſilio.

z Dedaramus. Ho. appobatã opi. gof. qui boc diebat ſi ſima buino ſi. in fi. ſ. 3001. pe. de ſam. ꝛ abbas. ꝛ ſ ratione conſtituũ illa penalio erat: ſ o refringẽda. ſ. de reg. iur. in penio cũ ſuis concor. nõ ob. de dec. dudũ. ii. vbi dicit ꝙ ꝛ de iudicũ ꝛ. quia illud habet locum in caſu ipſius decre. ſquo ad plaralatem. ut quo ad ordiel nidem. n. ꝙ archidiaconꝰ nõ cogit nil quo ad bienoratum ꝛ de cle. ſi in eiſdem ergo nec bẽna oari animarũ: ſed boc ſ faliſtut ſ. c. lib. de clec. licet canon. Reprobata ſ et opi. ber. uno. fm quoſdam li decre. ſ. ſi. ſ. 8. exerp. c. vltimo. a Eccleſiaſticũ. ꝙ ſecularibus non i tromittat ſe eccleſia ſticus inde: rmiſi in

[P]

ri ex ordine nõ ex cauſa cõſtitudinit conſtitutione bohonſi: ꝛ inter dũ de ne ceſſitate nõ habent ſuri faerdotes rectores parochialis eccleſiarum: ut. 8. c. li. de dec. ſtatuim⁹ vel pone q̃ annuo nõ ſ diſpoſitione tum per decre. 8. de dec. cum et eo.

[Q]

[R]

[S]

[T]

[U]

[V]

[W]

[X]

[Y]

[Z]

[AA]

[BB]

[CC]

[DD]

[EE]

[FF]

[GG]

[HH]

[II]

[KK]

[LL]

[MM]

[NN]

[OO]

[PP]

[QQ]

[RR]

[SS]

[TT]

[UU]

[VV]

[WW]

[XX]

[YY]

[ZZ]

[AAA]

[BBB]

[CCC]

[DDD]

[EEE]

[FFF]

[GGG]

[HHH]

[III]

[KKK]

[LLL]

[MMM]

[NNN]

[OOO]

[PPP]

[QQQ]

[RRR]

[SSS]

[TTT]

[UUU]

[VVV]

[WWW]

[XXX]

[YYY]

[ZZZ]

[AAAA]

[BBBB]

[CCCC]

[DDDD]

[EEEE]

[FFFF]

[GGGG]

[HHHH]

[IIII]

[KKKK]

[LLLL]

[MMMM]

[NNNN]

[OOOO]

[PPPP]

[QQQQ]

[RRRR]

[SSSS]

[TTTT]

[UUUU]

[VVVV]

[WWWW]

[XXXX]

[YYYY]

[ZZZZ]

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Progetto Duerinianа Brescia.

literam q̃ licite vi possit expelli ad hoc de fen. excom. veniens: t hoc maxi me si vera esset opinio: q excommunicatus non gauderet priuilegio canonis quod non est verum secundum to. 2. ber. t oth. qui de hoc no. xvij. q. iij. si quis deincepe de fen. excom. coningat. t. Quid si non potest expelli: erat scholas dotor ad mitar eum: quod duamus cum excommunicatus intrat ecclesiam: ut no. xl. q. iij. si cut apostoli: t per moder nos. ff. de fen. excō. nup

n Similiq; cautela communi cat in crimine ut dixi: t q̃ cōsilio sibi non referauit absolutionem: aliqo indul sit videtur: ff. de fen. ex. super t fac quod nō. ff. eo. super t fac quod nō. ff. eo. super specula.

o Episcopus . emana quit ad declarationes eorum que no. ber., inno. et moderni supra. c. clericis? vbi videbatur glo. t oth. sentire: q̃ generalem vicari um aut baliuā posset dare ad talia: sed non speciales. Sed ex arbitrio ipsius oti tendam contrarium. nam dicunt q̃ si appellent i tali causa: debet appellari ad ipsum palatium t ipse aliq delegabit: ergo etiam sedi dum eos specialiter potat delegare. Quid ergo iuris de palatio temporalem iu risdictōne habentibus bōi bic: quomodo eam cum mittere possint. Quid iuri de clericis iniuriam passis t quomodo de ipsa cōgri possunt habea. de homici. prelatio.

p Hoc malefitio. ergo t specialiter committi. dicit oti. ff. c. clericis: q̃ sibi placeret: q̃ aut paretur clericis licentia talef causas indicādi per ispos: aut talium causarum potestas ipsis clericis tolleretur: cum cōmissio sit cōtra ius ff. eo. ad eum. t iur. l. 4.

q Iusticia mediante. Quid si cōtra iusticiam? scic ēde. nam episcopus qui mandauit iusticiam fieri non ē in culpa si iusticiarius delinquat: t abit q̃ ea que propter licitum t bonum tē. xxij. q. v. de occidendis. non ob. f. de homi. in qui mandat: quia dū culpa precedit: t cause qui culpam se quitur bene imputatur: deboc plene de homici. ficut dignum: bic nulla cul pa precedit.

r Licet supra. c. clericis t. c. sequentium.

s Possunt. ergo pōt q̃ p aliam q̃ si per se: bc boc dicit. ber. re. iu. pōt q̃ q̃ si. q. iij. si quis. t Emanuit ad declarationē eoꝝ que no. xxvi. q. iij. si quis. delpossauerit. vj. ff. c. n. ad audientiam.

t Pudicia, patrionalia non indicāt publice bonestatis iusticiam ut dicitur in ti.

u Certia ut li. penult ducere bertam filiā tioij. incerta sūt q̃si. penult ducere vxi. c. filiabus tioij. ad hoc. ff. c. ex literis. ij.

v Consanguinitatis. l. infra gradum quartum: ff. de. p. sang. non debet: t ste et ut cātio. c. ad audientiam.

w Affinitatis. in. p. mo genere: t quarto gradu vel citeriori: ff. de. p. sanguī. et affi. nō. 9. t cum talio affinitas annullat matrimonium q̃ pecfit: fecisse si fe cuta facere: de eo qui cognō. consanguī. vxo. suc dilectionem.

x Frigiditatis. ff. de frigi. per totum.

y Religionis. secdenim q̃: tūc nullum ē matrimonii ad spōsalia: si fegī tūc delsoluit spōsalia: ut. ff. de. puer. nu. ex publico t. c. ij.

z Alia. sicut dicebat q̃dictus canon. xxvij. q. ij. quis delponsauerit: t mille alie cause reprehitur: puta vota solēne cognatio spiritualis t legalis t relig impedimēta ut dixi in summa. iij. li.

a Confensus puta ptracta ab infante nel furiolo: ff. c. bilectus de dlponsa. impube. litteras t. c. accessit.

b Dlsoluendi. bene ergo dicebant bug. t io. t fui sequaces qui dicebāt monachum facerdotem frigidum t similes personas contrahendo cū aliq impedire ocq consanguineos Sbere cum eadem: ut no. in ꝑdicto. c. fiquis

delponsauerit

c Publice bonestatis. ff. c. lpōsum. publice enim bonestum est ex quo consequens meaus consentt in bertam: q̃ ego illam bre ne non possum.

d Idem sent. f. quia sponsalia contrahit: sponsalia vero sunt fu turarum nuptiarū promissio. ff. eo. ti. l. xxx. q. v. no strate: vnde aduer tebitum prima cō tractent de futuro: t postmodum eas secunda consūgi nea in prohibito gradu eodem tpe do cōtrahit: t fecā dam cognouerit: q̃ nulla: dummodo non sint nulla ex defectu cōsensus: ostitur efficax ad impedendum t diriméndum se quentia sponsalia vel matrimonia non autem ad precedentia dissoluē dum impedimentum iusticie publi ce bonestatis. Quare ille qui spō salia pure ac determinate cum alia mulere contraxit: t postmodū eas secunda patris consanguinea ides fecit: et ea postm sponsaliozum vigo re: quibus per publice bonestatis iusticiam ex secundis sponsalibus subsecutam minime derogatur: ad matrimonium contrahendum cus prima remanet obligatus. Ille vero qui sponsalia cum aliqua mu liere sub condītione contraxerit: si postmodum ante conditionis euē tum cum alia priozis consanguinea per verba contrarerit de presenti: cum secunda remanere debebit: cui ex sponsalibus conditionalibus an te conditionem extantem sicuti ex consensum non babentibus ē inceī tio nulla publice bonestatis iusticia oriatur. Dnisacuo octauo.

Explicit liber tertius cuius quartus de sponsalibus & matrimonijs.

Sponsalibus puta rio et certio etiam si cōsiguinitatis affi nitatis frigiditatis religionis aut alia quauis ratione fint

nullus: dummodo non sint nulla ex defectu cōsensus: ostitur efficax ad impedendum t diriméndum se quentia sponsalia vel matrimonia non autem ad precedentia dissoluē dum impedimentum iusticie publi ce bonestatis. Quare ille qui spō salia pure ac determinate cum alia mulere contraxit: t postmodū eas secunda patris consanguinea ides fecit: et ea postm sponsaliozum vigo re: quibus per publice bonestatis iusticiam ex secundis sponsalibus subsecutam minime derogatur: ad matrimonium contrahendum cus prima remanet obligatus. Ille vero qui sponsalia cum aliqua mu liere sub condītione contraxerit: si postmodum ante conditionis euē tum cum alia priozis consanguinea per verba contrarerit de presenti: cum secunda remanere debebit: cui ex sponsalibus conditionalibus an te conditionem extantem sicuti ex consensum non babentibus ē inceī tio nulla publice bonestatis iusticia oriatur. Dnisacuo octauo.

nestatis ipsa non dissoluit: t merito. secundā enim sponsalia tollunt per publice bonestatis iusticiam ex primo inducta. non ergo ex se cundis pōt cē bonestas ō tollat ꝑmā: t ē sl. lxvj. bi. fiquis.

e Obligatus. nisi cum alia non ipsius consanguinea contrahery per verba de ꝓsenti: ff. c. ti. interual. superuenerit aliquod de bito impedimento que dixi in simula circa pin.

f Ille vero. reprobatur opi. inno. no. de spon. duoꝝm. c. t. ubi dī cebat q̃ per sponsalia sub condītione contracta inducitur publice bonestatis iusticia. ff. 3. ff. c. ad audientiam.

g Ante. locue ti post: quia tunc non dicēt consensus fed esset per unde ac si a principio pure contraxisset.

h Presenti. quid si contrahit per verba de futuro: nunquid tolluta sunt pma sponsalia c̄ditionalia? credo q̃ sic. si enim pria sponsalia inducunt publice bonestatis iusticiam: per iusticiā publice bonestatis iuris superuenientis ex secundis non foluuntur: ut. j. pri. Nā. sed si per primam non inducitur iusticia: puta q̃ per iusticiam supueni ens ex secundis bene foluuntur prima licet in veritate ꝓma sponsa lia dicenda non fint: ex quo consensus defecerat: ut bic: sic enim; ē in alijs impedimentis. de eo qui cognō. consang. vx. fue veniens cū si. unde si post secundum contractum superuenit condītio: dico q̃ ꝓnum matrimonium confūmare non potest. publica enī bonestas non insurgit a die contractus sed a die conditionis: t ideo publica bonestas que paucens condītionem habet matrimonium impedit t diriméret. ff. c. religionem. per hoc tñ datur inhibitio ꝓme de iureur. quemadmodum.

i Condītionem. bec vera intelligas: nisi interueniat carnis copula: quia tunc recedit ar a condītione: de condi. ap. de illios: sic effet ibi consensus t matrimonium: vnde tum propter affinitatem: tū ꝓpter iusticiam non teneret matrimonium posita cum consanguinea con tractum. t intelligē de condītione bonestatem de tali que habeat pos non adiectā: ff. de condi. ap. e. vt. alia dicit inducere publicaꝝ bonestatem: ac si pure contracta fuissent: t no. ofti. ff. eo. ad audien tiam q̃ si quis tali condītione contrabat cum aliqua: ꝓmitto q̃ te ducam in vxorem si deo t ecclesie placuerit: postea compto inpe dimento t solutio sponsalibus contrabat cum consanguinea illius

III

De despōsatione ipuberum.

Si fantes adinuicem uel vnus maior septennio t alter minor septennio sponsalia cō trarerint: ipsi uel parētes pro eisdē per cobabitationē coꝝ mutuā fcā aliuo uerbo uel facto ip sorū liquido apparcat: eosdem in eadē uolumtate factos maiores sep tēnio perdurare: sponsalia huiusmo dēque ab initio nulla existūt: lapsi dicti tēporis minime cōualescunt: t ideo cū fint nulla ratiōe defectus cōsensus: publice bonestatis iusti ciam non inducunt. Idem quo q̃ si pubes t impubes vel duo ipu beres non proximi pubertati: et in quibus etatem malicia non supple bat: per verba cōtrarerint de presen ti. sponsalia enim illa que iuno inter pretatione tantum fuerunt sponsa lia de futuro: licet uerba consensum expimentia de presenti baberent t matrimonium contrahere intendē rent contrahentes: per aduentū pu bertatis in matrimonium non tran seunt de presenti: nec matrimonius quod ut matrimonium etatc non te nuit prohibente per lapsum dicti tē pozis consulefcit: nisi per carnis co pulam subsecutam: vel aliquos mo dos alium matrimonium coadem

nominabant t amplerabantur: ut coniuges.

m Pubertatis. statim ergo fugere debet ꝓiecto potest: quod dic: ut. ff. de ꝓn. ad id quod t repobatur opinio pe. de sanp. vi. no. ca. titu. c. vltimo per abbatem.

n Deinde. declarat notata per inno. t ofti. ff. de refti. ſpo. ex pte.

o Ꝓo filio. non eio mā damibus: quia tunc idem effet ac si ipse contrabisset: ff. c. ti. de pen. c. ult.

p Contradicerunt. ergo q̃ tacet boc casu non consent li. de rega. tur. qui tacet cui ſalit concor.

q Sponsalia. contracta per parentes: t idem eadē ratione intelligas de quos bet alio: ff. de ꝓn. ad id quod t. ff. de ma. contra. contra interdic. ec. c. i. qō bute bene c. cor. t. hoc ibi tenet oth. sed inno. ibi no. contrarium dicens ꝓcia le in patre: ad nomine filie ꝓfentis t non contrahit tio pōtest ꝓsentia contra bere. ff. de ꝓn. fed que pa tria c. l. fc. C. de. s. nup. vidue. secus in tutore. ff. de ꝓn. li pueller: t non ob. de. ti. ad id quod: quia ibi inter nēte carnalio copula: alias secus ſcām. sed verū videtur quod dicit oth. ibi bernā. videtur ibi tenere opinionem inno. q̃ ſcē. alia non loquatur de expſſo consensu aliqd tamen cōsensio aliqd ꝓsentia ſcē possūt ꝓpa ibi vbi q̃ sapiant tacitū cōsensū. Item non intenimus q̃ paternus consensio aliqd tacitus l. fc. C. s. nup. vidue. secus in tutore. ff. de ꝓn. li pueller: t non ob. de. ti. ad id quod: quia ibi inter nēte carnalio copula: alias secus ſcām. sed verū videtur quod dicit oth. ibi bernā. videtur ibi tenere opinionem inno. q̃ ſcē. alia non loquatur de expſſo consensio aliqd tamen cōsensio aliqd ꝓsentia ſcē possūt ꝓpa ibi vbi q̃ sapiant tacitū cōsensū. Item non intenimus q̃ paternus consensio aliqd

IIII

De despōsatione impuberum.

Si fantes adinuicem uel vnus maior septennio t alter minor septennio sponsalia cō trarerint: ipsi uel parētes pro eisdē per cobabitationē coꝝ mutuā fcā aliuo uerbo uel facto ip sorū liquido apparcat: eosdem in eadē uolumtate factos maiores sep tēnio perdurare: sponsalia huiusmo dēque ab initio nulla existūt: lapsi dicti tēporis minime cōualescunt: t ideo cū fint nulla ratiōe defectus cōsensus: publice bonestatis iusti ciam non inducunt. Idem quo q̃ si pubes t impubes vel duo ipu beres non proximi pubertati: et in quibus etatem malicia non supple bat: per verba cōtrarerint de presen ti. sponsalia enim illa que iuno inter pretatione tantum fuerunt sponsa lia de futuro: licet uerba consensum expimentia de presenti baberent t matrimonium contrahere intendē rent contrahentes: per aduentū pu bertatis in matrimonium non tran seunt de presenti: nec matrimonius quod ut matrimonium etatc non te nuit prohibente per lapsum dicti tē pozis consulefcit: nisi per carnis co pulam subsecutam: vel aliquos mo dos alium matrimonium coadem

cum eisdem perseuerantia volun tatis ad pubertatis tempora perue nisse constituerit euidenter: per dicti sponsalium contractum: qui valuit vt po tuit non ficut agebatur: publice bo nestatis iusticia est inducta. Post ro ex sponsalibus que parentes ꝓ filio pubertabus vel impuberibus plerunq; contrahunt: ipsi filij si ex pasle confenserint vel tacite: vt si ſ sentes fuerint nec ꝓtradixerint: obli gantur: t ex eio oritur iusticia publi ce bonestatis. Et eā idem si filij tempore sponsaliozum absentes et etiam ignorantes eadem sponsalia post scientes ratificauerint tacite vl expresse: alias ex sponsalibus non tractio a parentibus ꝓ filijo nec ip si filij obligantur nec publice bone statis iusticia inde furgit. Dnisa cuo octauo.

De cognatione spirituali.

Eadus inter baptizatum & illum qui eum suscepit de baptismo ac inter eū dem baptizatum t suscī pientis filioꝝ t vxorem ante suscep tionem carnaliter cognitum ab eo dem: immo et inter suscipientes pa trēqs baptizati t matre cognatoes spirituales in baptismo ꝓtabi iure constat: que cognatio t contraben

I contractu matrimoniali ipuberio operet alias q̃ in ꝓcedentibus exibus.

r Surgit. repobat opi. rai. in fama de ſpō. & pone quod t. p. de. simp. t ab. ff. eo. tit. i. qui per illud. c. dicebant: cum diu tacuit q̃ pater filium non adultum potest cui vult matrimonio tradere: q̃ ex ſponsalibus contracti a patre etiam filio non consentente ouebatur: sic nebeatur: idem q̃ bare per dicere. supra. eo. accessit ad fi. q̃ ante facit ut ibi no. Aliter non tñ opinio inno. t ofti. qui boc ibi no. t erat calus expreſſus. xxvij. q. ij. lec diuina. palea est.

s Vnde. Edum inter baptizatum. cognatiōem ſpūalem tē. q̃s ē t.

t Nec. Dtroz. emanauit de concubina leuantis ꝓ suo gratia c. de boc. xxx. q. iij. fiquis in uxo in ult. glo.

u Cognatum. secus ſi post fut vxoratus ſi post erat vxor. post. t non pōt car naliter sit cognata: quia per vnionē carnis cognatio sequentem non potē transire i vnionē ſpūtuas precedentē. xxx. q. iij. post vxoriē: ut ergo t vxor sibi con municant actiones iuridicales. xxx. q. iij. fiquis vnus supra. eo. t. matrimonio licet non ꝓfiteor: vnde si filiuo alterius tantum leuatur de facto fonte le uans alteri cuius filius non est compater nō ē ut infra ꝓbatur: quod de no. supra eo. martinus t. xxx. q. iij. in summa. Et dicebat gof. q. illud quod agit pare cosposio equum ē ut alteri parti communicetur: t sed nō sic cōmunicatur alteri quod in persona filij alterius tantum agitur: t vlta sit no dic q̃ fatis ē leuanti babere cōmatrem matrem ꝓprio leuan. Et nō. q̃ si leuans puno cognoscat vxorem non est cabanatum an post compaternī tatem cognouerit eā fcliter gratianus. 3. xxx. q. iij. 3. notandū.

v Subsequentem. supple t vxorem suo patri carnaliter cognita. xxx. q. iij. fiquis vnus t. ff. c. ti. martinus.

w Et matre. Dō nō dcxit patrem baptizati t eius vxorē: imo dixit matrem si licit de prima vxore vel scabina vr. percet filium ille qui leuat filium eſt cō pater cōsobrine t viri fed nō eius vxoris vō. ff. dixi.

x Spiritualem. que dignior ē ēs carnalis. xxx. q. iij. c. i. ij. ij. Et eſt cognatio spiritualis attnuenta possuenens ex sacramenti datione ad id det. nis nec ētiam cognatio carnalis t legalis de quibus nil ad ꝓpositum.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Missitia. Biblioteca Querliana Brescia.

g Contractum. ſi igitur leuans ꝛ leuatus: vel leuatus ꝛ filius leuātis vel le
uatus ꝛ vxor leuantis ante cognitā: vel leuatus ꝛ pariter leuati cōtrahunt:
non tenet matrimonium. Quæ debeo q̄ pater ſpiritualis ſi copulatur ſuo
ri filie ſpiritualis bene tenet matrimonium. xxx. q. iii. c. vlt. ꝛ ut dñi no. ib. ne
ne pōt pater fumere filiam ſpiritualem filij carnalis: quia licet cognatio ſpi
ritualis de patre ad filium
deſcendat vt. ff. eo. ca. i. ꝛ. c.
ſuper eo non tamen alien
dit cum cautum ſit reperi
at ſe edicti. ꝑ matrimonio
ꝓhibitionis ꝛ. ff. eo. ſpon.
cum apud.

h Eadem. ut. ff. ſi baptiſat
ꝛ baptizatus: vel baptiſat
ꝛ filij baptizantis: vel bap
tizat ꝛ vxor baptizandi ſui
cognita: ſi baptizās et pari
ter baptizati matrimonii
ōrarorit nō tenetur ad h
ff. e. ca. vlt. ꝛ non ē ita eo
qui recipitur ad penitentiā
vt dixi no. x. xxv. q. i. Lomnes
quos: ꝛ ff. cepotui. l. Lomnes
q. cultimo in fi. loan. an.

i Frontin. hoc ſtatu ſolo
cuiſq; pōt eſſe. n. ma
nus ſupra de conſe. q. ſi
tu in veritie ff. de matrimō
ſpōſteri: de conſe. di. iiij.
ſpōſtantia. Sine cauſa ſa
ſo cōfirmatio. Sine non bidē
quis vero chriſtianus ē
conſe. di. v. c. i.

k Eidem modio, ſalicet
inter confirmati ꝛ ſuſcipi
entē ꝛ ſpiritualem ꝛ filium
ſuſcipientis ꝛ confirmati
ꝛ vxorem ſuſcipientis pa
tris cognitam ꝛ ſuſcipientem ꝛ
paretes confirmati: paretes confirmati ꝛ vxorem ſuſcipientis ſue cognitas.
Item inter ipſum confirmantes ꝛ confirmatum: ſi ſpiritualis ꝛ filius confirmā
tionis eius vxor ſua cognitas: ipſum confirmantem ꝛ paretes confirmati:
hoc vult dicere eiſdem modis vnde. ex. ſunt caſus ꝓbidi ex hac cognatio
ne quos numerauī in ſimula quarti li.

l Per cathecliſmum. terminatur no. xxx. q. i. c. i. ꝛ. ff. c. ſi. ꝛ. c. Et di
cit ſi ſima: q̄ compaternitas per cathecliſmā ꝓtracta ſpedit matrimoni
um ſed non dirimit. Cathecliſmus dicitur a catezizo: quod ē idē q̄ inſtruo
vnde aute baptiſmum inſtruī debent baptizandi in fide adulti precipue: de
conſe. di. iiij. ad. xx.

m Et idem. xxxij. di. ſ. vxp. ff. de pædby. non bap. c. reuniēo.

n Decretal. ff. eo. contracto.

o Reo. ſ. eō paternitas in cathecliſmo ꝓtracta.

p Eadē. ff. de iudi. l. vbi certio ex cauſis: ad idē. xx. q. i. mento quetitur.

q Separatur. ad idem ſupra eo. li. de uo. c. vno ſupra de iureiuran. q. quem
admodum eum ſimi.

r Q Matrimo. Nota. hoc oſtī. ſupra. c. matrimo.

s Q Matrimo. imo ſi irgerz neceſſitas in cathecliſmo ē baptiſmo ꝛ ꝓfirma
tione vnus pōt ex patrinus ſicet hoc non babeat conſuetudo romana: de
conſe. di. iiij. in cathecliſmo.

t Inſtituta. de conſe. di. iiij. non plures: ꝛ potuit ex ratio que reddit ī adop
tione: qd cognatio legali que imitatur naturā: ſic ī ſpiritualio cognatio bēt
imitari naturā ad cognationem carnalem. ff. Lmuta ſolus ſi ī ſacramento
patrinus. ſed contra. xxx. q. iii. q. ſi. ſi. eo. ut tibi no. ff. ſi. c. ſi. c. alſ.

u Contrabitur. ſ. cum omnibus: ꝛ ſic multa fieri poſſibeatur que facta te
nent: ff. c. ꝓ. primo.

x Idem. ſ. vt plurco in confirmatione tenere nō debēt: ſi ſit chriſt: eōs ſit
compatres ad compatrini.

y Sacramentorum. ſalicet penitentie corporis chriſti extreme vnctionis
ordinis ꝛ coniugij. Renaſcimur enim in baptiſmo: ꝛ chriſtiano ſi frontis
ſilam confirmat: quod non eſt in aliio ſacramentio: ideo per ipſa ſpiritua
lio 3bitur cōpaternitas ſi per illa. ꝛ hoc no. xxx. q. i. c. o. ſ. ſ. c. ultimo.

P Oſtq̄. decre. ſtis ſequeno emanauerūt ad declaratio
nē decre. ſ. eo. qualter. i. ſ. ſ. ſ. c. cum oporteat. ſ. c. ad
petitionē ſtj iudicarium ſ. ē cōſigitur opinioēs eſt.
Hoc idē iudicium eſt habendum.
Et dationē ucio aliorum ſacra
mentorum cognatio ſpiritualis ne
quaq̄ oritur: qz matrimonium ipe
diat vl diſſoluat. Ꝝ Mifacuio de
tauuo.
Incipit liber quintus. De accuſati
onibus inquiſitionibus et denuntia
tionibus Rubrica.

P Oſtq̄ cozas eo qui cō
tra ſe tup certio crimi
nib⁹ inquiſitor fuerat ſ
putatus: eadē crimina
fuiſti pfeſſus: fruſtra cō
feſſionem tuam: quo minus puniā
ris ex ea. put iuſticia ſuadebit: eo ꝑ
textu impugnare contendis: q̄ ſup
eiſdem crimibus non habeat cauſam
a dampnatus: q̄ per eundem in
quiſitorem capitula iup quibus cō
tra te uolebat inquirere tibi tradita
non fuerunt. Idem.

Ji eo cui contra te commiſſa fu
erat ſimpliciter iquiſitio ſuper
certio criminibus facēda .pcſſeris
te pedente nec redamante aut quie
quam ſuper hoc excipiente infamie
inquiſitione omiſſa ad veritatem eo
rundem criminū inquirēdā: .pceſſū
buiuſmōi ex eo q̄ ſi fuit de infamia ꝑ
mul⁹ ſignificauter ꝓpugnat nequibio.

d Fuerunt. ſi infamatue non erat: ad inquiſitionem ꝓcedi non
debuit veritatē ut in predicto iuribus. fed ille debuit appellare et
non reſpondere: vnde imputat ſibi: idem dico de capitulis que tra
di debuerunt ſuppe eo. qualter. ſi. ſ. debet ſi patria non fuerunt: et
confeſſus eſt crimen ſibi impiatet. potuit enim iuri pro ſe introducto
renunciare: ꝛ tunc tacite renūciat ad hoc. ff. de procura. pomponius.
ſi. tam. Sed ſtī. contra in predicta dicere. qualter. i. per. l. ff. ꝓpe
cura. filius. ſ. inuitus. ē. hunc bicebat caſum ipſum decre. eo. ntu.
ad petitionem. nam ibi pedente ꝛ non contradicente dicitō: qz
inquirebatur non fuerat fruatus eodo qui debuerat feruari: vnde
ꝓdeſſus caſſari mādatur: ſed de alio eodne deliguntur.

e Jo cui. facrat. ad petitionem alcuius: ꝛ quia ſi papa ꝓ
pio motu committit inquiſitionem criminum alicuius: nam
illum appoſobat inſtamatum: cum epiſcopus ꝛ metropolitanus ꝓo
cedant: etiam ad inquiſitionem omiſſo tali articulo. ſi. q. v. ꝛ. om
nibus ſupra eo. tnu. ſicut olim: ſed ſi ad petitionem alterius eom
meſtri inue poteſt inquirei inquiſitor de infamia: hoc tenet inno
con ſupra eo. ſtu. cum oporteat. Quod ſi dñs litterarū ſequi
ſitionis impetrat ſit excommunicatus: dixi ſupra de reſcripto. c.
ſ. c. cetera.

f Reclamante. dicebat oſtien. in ſupradicto glo. q̄ taciturnitas
habebatur hic pro diſſenſu et contradictione: quod non eſt ue
rum ut hic vides. ſimo tacendo tacite iuri ſuo renunciat: infra de
regu. iur. qui tacet: et dixi de hoc eo. ntu. ſo qui tacet. Reclama
re igitur debuit: et petere primo inquiri ſuper inquiſitione infa
mie: et ſi hoc non fieret debuit appellare: ꝛ vt dixi ſupra. c. ꝓ
timo.

g Primitus. id eſt antequam querētur ſ veritate. ioannes an.

h Ne quibus. non ergo odo ille ita ē ſi ſubſtantia q̄ ei renuncia
re non poſſit: facit ſupa de fer. caut. ꝛ quod no. ff. de offi. delega.
de cauſis.

a Q Uoniam. incipiebat ſi contra ē bene de mebitate deue
tata eſt.

b Q Lanoibus. xx. q. vij. ſiquis timidus ꝛ duobus. c. ſc. et
debent ee. vi. ſ gradatione pabyteros ire in ſgradatōe diaconi: ꝛ
ita de fabulacono videtur. ff. de fer. nō ot. miramur.

c Q Faciā. bene eſt
poſſibile ſed nō ſa
ciet: eum nō ꝺ
ē ꝓfeſſibilis. iuj.
di. erit autem.

d Q Tuo beſti. ni
aliis igitur crimini
b⁹ ſi imineret ſtga
dato faciendā: fer
nentur antiqua iu
ra: quia in hoc cri
mine hoc introduc
tum ē ſpeciale: ad
idem. ſ. c. in fidei.

e Q Reinquendul. quod dic. ut. ff. de
ver. ſig. nouimus c
ſ. de penis. cū.

f Q Immurādus. ſ. eo. ecclesiaſticus.

g Q Uolus ego. ſet
dudū eſpoſo: in capi
tulum fuuy: ad idē
xx. q. vij. ſi autem:
ꝛ. ſ. ſ. ſ. c. ꝓuo.
xvij. q. q. c. nulla.

a Q Uicunq;
b Q Uicunq;
ignoratia ergo ꝓ
babilis bene aliuo
exeuſat: ff. de de.
ec. mi. apoſtolice.

c Q Uerulum. ſic ſi
miſſi vſurari ſi
tradunur ſepulti
rēd. de vſur. quia
ſolbus ꝛ qui mori
untur in toneamē
to ff. de tor. c. i. et
de boc de ſepul. de
parte in vit. glo.
Dicitur autē ſepul
tura multis modis
ut ff. ſi. ij. q. ſi. item querītur ſ. ff. de ſepul. c. penult.

d Q Uia. hic licet ſanſfacant: ſequi debet abſolutio: ut patet per id
quod ſequitur.

e Q Propoſuo manibus. Ff. caſum quo poſſum per me q̄s ſi poſſi
per alūs: de boc dixi. ſ. de reg. iur. ꝓt. ſicut enim exhiberit mēbra
ſua ſeruire iniquitati ad iniquitatem ſic exhibere debēt illa ſeruire
iuſticie ad iuſticiam: ſicut dicit apoſtolus. ad ro. vi. c. ſ tunc bec ver
ba in canone. xxvij. di. cōſo buius.

f Q Publice. q̄ que publice peccāt publice emēdenſde pe. re. c. ſi.

g Q Etiamuntt. hoc rerum iudiciogo quando offa ipſorum poſſent
ab oſſibus aliorum diſerni: alias ſecus. ff. de ſepul. facrio. loan. an.

h Q Uoniā. puniter reo inanimata: ſic. ff. de penis in quibuſdam. ff.
de dec. ubi periculū. ff. cūnitas ſ tituſ de pe. c. vt. ff. ſ. q. mulier.

i Q Uicc. foste intellexerūt de laico ad modum ultramontanorum
q̄ illiteratos laicos vocant ſ literatos clericos vocant. quid enim
ē dicere q̄ ruralis clericus diſputando de fide non intelligit bene
penam: ſ doctor decretorū laicus intelligit: tamen ſufficit ita ee ſenp
tum: ſ eolum duo ſunt chriſtiano genera clericī ſ laici. xij. q. i. duo
ſunt: ſ concor. ad hoc. C. de ſſi. tri. ſ. penult.

k Q Uod ſi. nunquid per ſententiam vel ipſo iure: ſ videtur q̄ ip
ſo iure per id q̄ dicit laqueo: quaſi ipſum facti ꝺnatum illaqueet
in contrarium videt: quia in penis benigna fieri debet interpretatio

G Regoino nouno remenſi aedke
pilcopo ꝛ ſuffragancio ſuio.

V Q Uoniam epiſcopo tui nu
merus ad degradatōem
clerico: a canonibus cō
tinetur non pōt de facili
conuenire: concedimus ut ſacerdo
tem vel alium clericum ſi facrio ordi
nibus conſtituentibus ꝓ non bene ſe fu
erit ſeculari curie relinquendum aut
perpetuo imurandum: quocatio ab
batibus aliiſq; platis ꝛ religioſis p
ſonis ac litteratis hac diocelis de q
buo expedire videbitur iuſtitio ſuo
poſſit cpiua degradare. Et cetā. iij.

Q Uicunq; bereticos credentes
exceptatoeo defenſores vel
fautoreo eorum ſcienter preſumpſe
rint eccleſiaſtice tradere ſepulture:
vigs ad ſatiſfactionem idoneam er
communicationis ſententie ſe nouerit
ſubiacere: nec abſolutionis beneficī
um mercātur: niſi ꝓpozuio manib⁹
publice ecttumuler: ꝛ ꝓiciant buiuſ
modi corpora damnatorus: ꝛ locuſ
ille ꝓpriua careat ſepultura. Ji
bidemuo quoq; ne cuiq; laice pōſe
licat publice vel priuatis de fide ea
tholica diſputare: qui vero contrafe
cerit excōicationis laqueo innodet.

Bereticī autem credentes recepta
toreo defenſores ꝛ fautoreo eorum:
ipſoiumq; filij vigs ad ſecundā ge
nerationem ad nullum eccleſiaſticī
beneficii ſeu officius publicum ad
mittātur: quod ſi ſecus actum fuerit
decernimuo irritum ꝛ inane. Zid
boc quoſcunq; viros eccleſiaſticoo:
qui ad patroni buiuſmodi pethitiū
perſonarū dignitateo perſonatuo et

V

queccūq; alia eccleſiaſtica bificia ſiſt
adepti: cc nunc pōiuamuo talitcr ac
quilitio: volentes q̄ talee ꝛ habitio
carcant perpetuo: ſi receperit illa
ſcienter: ad alia uel ſimilia nequaq;
in poſterum admittātur. Jllouiq;
autem filiorum emancipationem:
quoruin parentes poſt emancipati
onem etiam buiuſmodi apparuerit
ante ipſam a via veritatio ad bereti
ce ſuperſtitionis inuium declinaſſe
nullius volumuſ eſſe momēti velut
factam de bominibus ſui iuris: eus
dignum ſitcut ꝓpter tanti atrocita
tem delicti filij eſſe in parcium bere
ticoum deſeruit poteſtate. Ꝺ De
inquiſitoribus bereticē prauitatis.

Jlli vt bereticos illoruq; qui di
in cgritudinio tcio decūberēt
petierint bereticoo conſolatoo: ut
ab eis per manus impoſitionē cōſo
lationē recepcrit ſcbm peſſimā ſuā
tradinem coundem: ſicqs viam fue
rit vniuerſe carnis ingreſſi: ad pœ
bandum q̄ ſpſi dedicti cōſolatoem
illam: imo veriuo defolationem no
ſtre mentio effecti ſuſcepcrint: ut ꝙ
perditam id loquclam: cum tamen
motio ſit ut dicitur apud eoo q̄ mul
tum taliter conſolentur: qui non ſit
ſanc mētio ꝛ memoriam habeat oo
dinatam: admittimuo non debent: ſi dū
uiuebant diffamati erāt de bereſi vl
ſuſpecti aut legitime ꝓhitenēq; fane
mētio exiſtcoo buiuſmodi bereticoo
peterint: ad eloquium admitti poterunt
ꝓdicti filij ſi decēt ad ꝓbādā ſimplā
noīi pr vxoreo ꝛ filioo familiarco
vel ſi ſuo aliquoeodē ꝓteſteo aliuo
fide dignoo: ꝛ ſpecialiter fidei zela
toreo. Idem eſtdem.

q Quamuo. Ita ſpeci
alcq; aliuo non refert per
quem ſeco offeratur. C. de ſpi. ſpe. of. l. vniuerſis.

r Scater. ſi cando illoo qui ſeco offerebant et taleo.

s Etiam. qz maior ē dubitatio q̄ ſi ante cā apatoēm boc apparuiſſet.

t Deſerut. Ita ergo q̄ crimen bereſis ſit antcq; ꝛ eccleſiam ſa
crī bedaratum liberat a patria poteſtate filiū: ſi ſic ſterdā ꝓtia odi ſterdus
filij fauor tale vitiuala ſolut. iuj. di. ſi ferunt. ſi. qui. ſi. fint le. per venerables

u Filij vel bereticoo. decurrata ē de narratione facti. ꝛ ideo bet olim ex
parte. tre. filij: licet bereticoo non fint. interrē enim ecumuut. ff. ē. pa
rimo: bereticoo etam ſi filij vel. ꝓpinqui non ſint ſ dūmuo interrē propter
vtandā conſiſcationem bonoo: ut. ff. de bere. vergentis. ſ. ſ. ca. ſi fm legem.

v Non ſane. vñ q̄s ſit ſuſpectus: eo ſi debet ꝓpitari quia nulli ſatiſfecit
ſine confeſſu. xiij. q. v. fiquid. xv. q. vi. c. i. in fi. ſi furioſus nō ꝺ conſenſum
ut. ff. de ꝓcon. bdicmo. xv. q. ij. illud. ff. de fac. ab. unc. cum bdictuo.

w Diuebant. illi paretes vel teſtatores conſolati.

x Legitime. igitur nota caſum in quo ꝓbatio non admittit ꝓbationes
in contrarium.

y Alloquin. ſi hoc legitime non conſtat: nec ipſi dum viuebant infamati
erant uel ſuſpecti.

z Premiſſa. ſ. q̄ tūc non erant ſane mētio uel loquela perdiderant: nec ba
bebāt ordinatam memoriam.

a Fide dignoo. bec dā quo olim erat obſcura et dubia cum deliberatione
fuit imitata et bene.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Missitia. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia

b Super eo.terminatur que no. ff.et.ii. ad abolēdā. ℣ allos t.c. pe. ℣. fig.
c Legitur. xxiij. q. iij. duo t. C. de fil. tri. l. vlt. ad fi.
k Redeūt vel redeūdi. hic ē q̄ oibus dicit liberalis: ff. de referip. fedeo.
l Quodqs. repete t sup eo quod scripti legit q̄ bi qui post.
m Relinquēdi. ut in pdicta decr. ad abolendā. ℣. illos
n Sedem. ad qđ in tali casu remrēdum ē ut. ff. q fi. finit le. per venerabilem.
o Denegāda. qđ ergo bi qui prima auctoritas utēdi gitur in fallite alc. feuanda in capposti pena.
p Fidei. decurrata ē de narratione facti: que olim incipiebat cōsa luit.
q Inquisitionis. quid fi non ꝑcedat per modum inquisitionis: fed accusatōnis vel exceptionis: nihil admittūr taleo refte: vbi tur q̄ fieqd eadem ratio. f. fidei falsoꝝ t odium ciuili verfatur vtrobiq; ergo ꝛt idem iuris de referip. inter ceteras cum fi. contrarium credo: quia ab illo iure re gulari quo cauetur taleo p̄ sonas ad teſtimonium ad mitti non debere non reor damnū in quantum hic niam permiſſum qui ergo accuſat vel excipit habeat ꝓbationes idoneas: nec ē accuſatio fauoꝛabilis ut in quiſitio ad bocā. q. vij. ſi quis ? ... Et verbus alijs debet aliquid operari: alſo quare fuiſſet expreſſum: ad boc. de bed. ad audientiaꝫ eſt fuis concor. t. i. de pat. ſi papa t. iſti. in fi.
r Excōicati. ſi. f. c. pri. ta leo alias non admittūr: immo ſt indico ſeculares cōtra eccleſiaſtica cōpellūt taleo a teſtimonio ſuis ſo ria repellere. i. de fen. ex. ſi cerniuno.
s Participes. q.d. ſi aliqs exceptio criminibus an. f. taleo admittā: dic ut. ff. c. de teſti. c. ſi. ff. c. de t. vi. q. i. ſ. verū. quid de periuris: habebis . i. c. acquiſiuit. ſ. hoc.
t Conicturia. quas ipſe iudex examinans melius fore poterit. ff. ſi teſti. l. iij. ꝛ pe cre ꝑhi. ff. de ꝓſtip. bias ꝛ poc. t. c. accuſatus. ſ. licet.
u Reponitur. vt facilius credat ipſo deponēbus ꝓra ſi amatum vel ſuſpectum de delictis ꝓra non infamati nec ſuſpecti: ad id. ff. c. fili.
x Reſidēto. decurrata de narratione facti: que incipiebat quēadmodū.
y Excōmunicati. maioꝛ excōmunicatione ꝓ publicum ſit maioꝛ damnatio: ad boc de re. iudi. ad probandum.
z Officiales. nunquid officialis excōicati iudicare poſſit: dic ut ſupra de ſup. ne. ꝓ. romana.
a Dilpendio. qñ ergo ſine mote diſpēdio bec poſſunt: tāc eſſent excōicati coo regrendo: qđ citatum cum excōmunicato: excōmunicatus eſt ſeruata di ſtinctōe de fen. excom. nuper. fallit bic: bi ergo non ē caſus vbi ergo nec ſal tu regula.
b Excōicationis. minoris: ꝛ ſi delligeꝛo q̄ illi ſint excōicati: q̄ iudicādo non illā excercebātur. q. excārit illos in iuriſdictōe excōicati ēnt excōmunicatōne maioꝛi. de fen. excō. nup t. c. ſi conedūne fed boc ſpāle ēquia ibi tam penam cuitant: ꝛ ſic peccamus excōicationis. ſi. et maioꝛe vel minoꝛe: t facit quod dicit. ff. de ſup. ne. pe. romana.
c Dicibatis. ſi. c. ti. ad tanquā de tanto de facto iuriſdictionem habenti duo: ꝛ ſimilia. ꝓtestatio. ff. c. li. de ſta. reg. c. mo.
d Cōſtitutiones. olim incipiebat conſultationi.
e Rebemētē. No. ex hac decre. ſuſpicionē vehemēt ꝓſumptionē violētam. ꝓpter ſuſpicionem actuarium venire repoſſe non ſi

L

ſtitutio nō valentiū fine mote diſpē dio uel negocij periculo recurſum habere ad ſuperiorem qui legitime i locio vigila poſſint nihilomin ſuſpicio equi poſſunt ꝛ debēt cōtra bereticos ere dentes fautores receptatores ꝛ defē fores eoꝝ num iuſticiam ſ fuiſ officiū exercere: nec requirentes huiuſmodi excōicatos propter hoc ſententias excōicationis incurrūt. f. Non tñ pefidentibus ꝓpalibus vel officia libus eoꝝndem ꝓptera in aliqs ea libus intelligatur ꝓpalium qđ vel permiſſum. I Dem eiſdē.

Quem cōmunia in cauſa pe ſertim fides ſuſpicioni ꝓſumpti onem adiciat vehemente: ſi ſuſpec tus de bereſi vocatus a vobis ut de fide reſpondeat: excōmunicationis vinculo ꝛ eo q̄ parere ſubterfugit: aut cōmunicater ſe abſtentat? vos fuerit innodatus quem per annum animo ſuſtinet pertinaciter tyne ve lut bereticus cōdemnetur. I Des eiſdem.

Aculatus de bereſi vel ſuſpec tus cōtra quē des de boc crimi ne magna ꝛ vehemēs ſuſpicio ora erat ſi bereſim ſ iudicio abiurauit ꝛ poſtea cōmittit in ipſa cenſeri ſibet quadam iuris fictōe relapſus: licet ante abiurationē ſuā bereſio crimē plene probati non fuerit contra ip ſum. Si autem leuis ꝛ modica ſuſpicio illa fuerit: quāq; ex boc ſit grauius puniēdus: non tamē debet in bereſim relapſoſū pena puniri.

Cum vero quidā in vna bereſi ſpe cie vel ſecta cōmunicauit ꝛ vno ſidei articlo ſeu excleſie ſacramento ꝛra uit: ꝛ poſtmodum bereſim ſimpliciter vel generaliter abiurauit: ſi ꝛ ſit in aliam etiam bereſis ſpeciem ſiue quā dicitur relapſus: ꝛ durat vſq; ad. ſ. licet vero. Bn ſecūda ſi qua dicit q̄ durat in ei bereſie certo caſu: ꝛ ſtimonij pēdis: ꝛ durat vſq; ibi fine. Ibi tertia ſi qua ponuntur. vt. caſus eius dubitati: an ad officium inquiſitoꝝ ſpectarent: vſq; ad. ſ. religioſi. Ibi quarta in qua bi religioſos ꝛ bereſi delinquētes grauius aliqs puniendos.

b Cōſentio. non violenta: de ꝓfumpt. c. literaꝛ: facit quod dicit ff. ad. l. ſi. c. proximo.

c Fauoꝛ. ad hoc dicit: quia vere non poſ dici relapſus de quo ſi nſtat an fuerit lapſus: licet dicit canon q̄ nō pōt dici renatus q̄ duo non ſoit natus: de conſe. d. viij. qui in materia: ideo ergo enim dicit in cap re generato poſt quem generato nō ꝓteſtatur ibi dicitur. ꝓpter uebemētē ergo ſuſpicionem ſingil lapſus: ita q̄ poſt abiurationem redi mo fingitur relapſus. ſepe. n. iura talia fingūt: de boc. d. di. ferrum.

d Et boc. q. poſt abiurationē reputar lapſus.

e Examuſ. q. ſi nihil abiurauſtet.

f Dona. ff. ad. ad abolēdā. ℣ illos quoqꝫ ꝛ. ff. c. ſuper eo.

g Docta. illas poteo videre. xviij. q. iij. c. pe.

h Articulo. quoo bēo explicatoꝝ. ff. de ſi. tri. firmiter.

i Simpliciter. per hec verba puto q̄ fabinrafflet ſolum in illo ca ꝓulo: licet laborem in aliqnō dicerel relapſus. Et no. q̄ idcirca

V

ſectam aut alio articulo feu fcrambe to cōmitta: volumus ut relapſus i bereſim iudicari. ℣ Ille quoqꝫ ſi cuiuo lapſu in bereſim ante abiura tionem conſtiterat vel nunc conſtat ſi poſt illas bereticos recepter: ēdū cat vſuet fine aſſociet aut dona ad munera eis donet aut mittat: ſeu ſa uozem eis impendat: qui excuſari non poſſit etiam fine adozationcut verbio vertito vtamur: mirito: t bet iudicari relapſus: cum illum ex ap probati a ſe pauo erroris confeq̄ tā non ſit dubium id fecifſe. Ki ect vero perjuri a teſtimonio etiam poſt penitentias repellantur: ſi tame bi qui coram inquiſitoꝛibus iuran to ta de fe q̄ ſi aliqo ſuper facto de reūs dicere veritatem tam celando dicendo: et poſtmodum velint con gere dictum ſuum cōtra ſe ac aliqo ſuos complices ſponendo: eos cri men huiuſmodi ſit exceptum: ſi ex manifeſto indicio apparuerit talco non animi leuitate aut odij fomite ſeu cōpulione petunie: ſed ydo ſi dei ozthodoxe dictum ſuū velle cor rigere: ac modo que ꝓpe tacuerant reuelare in fauozem fidei: nuli aliud obſtitaſſet debet tam contra ſe q̄s contra reliquos atteſtationibus eo rundē. ℣ Dane cum negocium ſi deiquod fiime ꝓtulerigatis crebri per occupatōnes aliqs non debeat impediri: pefertio inquiſitoꝛes bereti ec a ſe. ap. deputatis de diuinatōibus aut ſomnigetionibꝰ bereſim faperent manifeſte intimittere fe non debē: nec puniꝛe talia exercentes: ſed eos reliquere ſuis iudicibus puniendos: ℣ De queſtionibus paterea vſura rum motus: ꝛ contra illos quibus reſtituionem vſurarum in penten tia poſ bereſis crimine inuinctoꝝ ac illi ſe ſua fia ad boc faciendum in iudicio eccleſie obligarunt: intro mittere ſe nō poſſunt: nec cauſas huiuſmodi offendiculū negocio ſi

R

dei peraturem. ℣ Si vero p bia q̄ in bereſi receptando vel defendēdo bereticos feuero fauendo: nō tamē crudeno bereticuo quio cōmittit ſub obligatione bonozum ſuozum inquiſitoꝛibus ſe aſtringit ad recipi endam ab eis penitentiā ꝛ compl dam ꝛ ea licet iniuncta non tamen peracta deceſſit: ſi p huiuſmodi pe nitentiam omnia ipoſitum fuerit poo ficieno ad falutem: in boio cuio tem pozalibus exequendū: ad cōplemē tum ipſius ꝓ inquiſitoꝛes cogi ꝑbet beredes eū alij: ad quoo cum fuo onere bona huiuſmodi deuenerit. ℣ Dozro ſi apter huiuſmodi bere ticozum receptatiōe defenſionem ſeu fauozem quio ad faciendas pe nitentiam: aqua inquiſitoꝛes ipſi ium gere vellent: bona ſua obligauerit eidem: ex antecij ꝛ penitentia nium geretur deceſſerit: eius beredibus ſi eſt ſatisfactio ꝓ extincto ita crimi ne iniungenda. ℣ In eo vero caſu quo beredes ad ſucceſſionem non debent ob bereſim ſui auctozio ad mittendi obſtante q̄ auctoꝛe ipſo vi uente boc nō fuerit interuenieꝛe ip ſiuo motꝛe per ſententias declaratij ad conſiſcationem bonozꝫ poſſ mō tem euaſcken nihilominus ꝑcedat. ℣ Sacerdotes infuper ꝛ alij clerici qui negocium inquiſitionis ibi tum do citatoo bereticoo vel coaum ere denteo de celanda veritate vel dicē da fallitate feu coo indebite liberan do inuenti fuerint ipcdere: cum non ſit dubium: eoo ipſa facere in fauo rem bereticoe peanaturiſper iquiſito reo a talibus compeſci poſſint: ꝛ pe na debita caſtigari: tam per captio nem perſonarum q̄s aliaꝫ: put cul pa creſcerit delinquentiu. ℣ Reli giofi eiam funt inuratiouibus pena tuc alia grauiuꝫ puniendi: q̄s fecla reo ſi inuenti fuerint in bereſi ut eo ſimilibuo delinquiſſe. ℣ Rbanus quartuo.

S

g Caſu. qua nō fuit renocpoꝛatus ymtati excēlie.
h ℣ Poſt moꝛē. xviij. q. ij. fane. ij. t. C. ad. l. iul. maieſ. l. vl. ꝛ intelligē boc vſq; ad. xl. anoo: nā poſtea abdicato non potrūt ꝛ a romana eccleſia a fili to catholico: qui illa tāto tempoꝛe bona fide poſſederūt. qđ verus ſi ꝑ pare teo catholici putabātur. ut. ff. c. li. de ꝓcup. c. vlt.
i Impedire. maleſtē vl nō maleſtē: dūmō boc ſtare poſſit.
k Cathgari. ſic. i. de penis romana.
l Delinquēt. nā grauī delictū ſ grauiuꝫ vindictā. xxiij. q. i. ſi afferam?: ff. c. ex. ſpā. ſtata ꝛ ti cēſūr? delictio cēſeo fint pene. i. ti. ꝓpt. c. vno in ſi.
m ℣ Religioſi. ſih ſi reperiatur bereticī nō ſit ideō religioſi fed religionis obumbratione fulcatus: ff. c. ti. ad abolendam. ℣. t. c.
n Immuratiouibus. ff. c. ti. c. pe.
o Seculares. ſi clerici vel laicꝛ poot. optime. ff. ne de. nel mo. c. fed nec.
p Cōſimulāt. de gbus vidīb. ff. ꝓt. ſ.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

a Tatutum. dicere/pata ne aliquis ciuis illius loci accusari possit: vel cora eum inquiri sup crimine heresis: vel q nullus contra aliam de crimine bello audeat testificari uel hoc similia.

b Indirecte. puta ut nullus possit de aliquo crimine a potestate: aut ut nullus aliam offam p[ro]pria possit aliquē capere aut capi: facere: ut nullus nisi fit de familia potestatis possit arma portare uel hoc similia.

c Retardari. Nō pōt ꝙ ge nerale dicat: quod dicitur non auferri. xxiij. q. vi. c. i.

d Nominē. ō. de declinatoria.

e Dōs. nota modi vitā dandi de hoc dic. ō. de elec. civili.

f Tale. ꝙ directe uel idi recte impediat uel retardēt.

g Retardetur. vnde ille tato de non pōtendo ar mis coopetur inquisitoris familia: hoc similiter dicas men debent inquisitores ab uti concessione potestatis armoru: ut in de. co. li. c. nolentes.

h Compellendo. ſcā. ō. interueniat. licet de compel. c. ult. de fen. ex. ꝙcunq; to. an.

i De aliqui. facit officiū non legati non exp[re]sse integra mentio papa ut. ō. de officio. ea. li. et officiū ſgitoris habet pa tatū i fauoē fidei re iuste gra nō expiratur hic.

k Expirat. ſic pōt dici elegatio dat[us] ad cāz. ō. off. dele. licet vsdē. x. c. gratū. x. c. relatum.

l Incepta. de q̄bus ſi du bitabat p iura. p[ri]me inducia. no. ſcepta: q̄ q̄s libet indicialē actum p[ro] se exercuit: iuridicto ppe tuatur: ut dicit[ur] i dicre. de. of. le. ic. ibi ut operit.

m Illi spectat. Nō q̄ia ſi hoc eſſet ſpale fauor: fidei catholicæ: ut. i. dicit: ergo ubiq; fauoreſ fauo: ei: ſ[ed] q̄ia gulare: ſic nota termina tam quēlibet no. ō. ſi. de. li. q̄ua q̄ritur: an ppe tuatō facta in vno articulo perpetuet in alijs p eadēs littras delegato cōmiſſo ad id[em]. ō. ſi. de. of. dele. c. ult. ſ. officiū. x. ē i hoc differēcia fer tūa ſgitoꝝ. x. ſeruatoꝝ: ut ibi pate.

n Emeritorum. ut ſi tpe motus pape nō erat notus hereticus: poſtea lapſus ſenſerit hereticū: de hoc potent cognoſcere inquiſitor.

o Fauoē. ſic. ō. eo. in fidei fauoē. x. ō. c. accuſatus. ſ. licꝫ cū ſi. i hoc ti.

p Officium. duplex. i. tres pte. Jn ſima infamat ſgitoꝝ ad dcā: ut cuꝫ timoē boīū metus aſtpoñat i procedēdo simul uel tpa tim cōra hereticos i fauo fautoꝝ: ſi tñ eoꝝ aſolendo ſi nere redeunt x durat vſq; ibi vel q̄. Jbi fecīda pars in qua eos inſtruit i modo exami nationis teſtiū: tñ perſonīe q̄ teſtificata ſcribere vbeant vſq; ad. ſ. cōpēcēt di. Jbi inquit tertia pars in qua eos inſtruit circa perſonas: per quas impe dirī poſſet iuſ diſcrīm inquiſitionis negociū.

q Denuncia. nā ipſum facit[us] ipſa tdc ſi in cuntate diocēſ nō alio certo loco

r Clusa. fac ē ordinarī in qualibet pte hoc. hac pōt cauſas audire: ꝙ ri bunal fedet: ſ. c. li. de of. o. ei. ſ[ed] q̄ ad tdc de. c. nouit.

d Separatim. regulariter cōſtat nulli et forma cōmiſſionis id tdat ō. de of. dele. cū. c. cum plures. ō. c. li. Sed ē boc ſpeciale fauore fidei ut eſſe tur non ſit. ō. dux. x. equiparatur in hac ꝑte ordinarijs quoꝝ nō qualibet per ſe. ꝑcedere pōt. ff. de. of. ꝑcon. li. quod de ordinarijs intellige qui in ſoludum iuriſditionē habent ſicut eſt i ſcho

L

ſamatoꝝ de hereſi vel ſuſpectos iuꝛ fatchonico canonicae hominum me tu huius timoꝛi poſtpoſito ꝑceda no. e Si vero aliquis ex p[re]dictis hereticā labe p[ri]mitus abiurata: re dire voluerit ad eccleſie vnitatem: ei iuxta ſcīa eccleſie abſolutionis be nficium impendatur: ꝙ iniūgatis ei dem ꝙuod iniūgi talibus conſueuit p[ro]uiſo ſolerter: ne ſimulata conuer ſione redeant fraudulenter: ꝙ voꝛ i me ſuipſos fallantes ſub agni ſpecie lupum gerant. f Clerum quia in tam grāui crimine cum multa oꝛor tet cautela procedi: ut in reos ſi ne vllo ꝑferatur errore dure ac di gne ſeuerit[at]e vltionis: volumus et mandamus: ut in examinatione re ſtium quoꝛo recipi ſuper crimine p dicto ſpūs contingentibus opoꝛ tuerit: adhibitis duab religioſis ꝛ diſcretis perſonas: in quarum ſpēn tia per publicum ſi commode poteſſ habere perſonam aut per duos vi roꝛ idoneos fideliter examinden de poſitiones teſtium confidentiam. g Ad conſcribendas autē quoꝛo buiuſ modi depoſitiones teſtium ꝛ ad ſa ciendum omnia que in cōmiſſo no bis officio ad ſcrinium ſeu tabellio nis officium pertinent teneri dibitr de pepimus cum per vos fuerint re quiſiti omnes ꝛ ſingulos veſtri ordi nis fratres: qui dum cēnt in ſeculo tabellionatui officium habuiſſe et exercuiſſe noſcuntur: z illos etiā q duo ibi idem tabellionatue officii rati one poſſunt ingenio fidei fiat ab pſe. cōmiſſum ꝛ in poſterum cōmitte turꝛ concedēdos buiuſmodi fratrib necnon z aliqo religioſo quibuſlibꝫ qui ſimiliter dū cēnt i ſeculo tabelli onatuꝫ officium habuerūt: et ex cuerum: quibuſlibꝫ etā clericis ſeu laribus officium ipſū habēibus: et ſit ides fratres religioſi et clerici fint in facrio ordinibus conſtituti: exer cēdi libere officii ipſū q ad ꝑmiſſa

V

non obſtante ſtatuto aliquo contra ꝛo canonis vel ordinis quoquoꝛ vallatoꝛ munimine poteſtatē. f Ceſſēdi ꝑterea monitione ꝑmiſſa p̄ cenſuram eccleſiaſticam appel latione poſtpoſita ꝑdicatoꝛes que ſſtuarioꝛ vbi contigerit pro inquiſiti onio ſeu fidei negocio cōgregatoꝛes fieri vel alias eidem negocio quoli bet ex hoc impedimentis aliquod afferri: a ꝑdicatōnio officio: quod ad ipſoꝛ nullatenus pertinet: quoꝛ intereſt tantum caritatiua ſubdidia ſuppleꝛiter petere ac indulgentiam ſi tote habet ꝑpoꝛes reciberam no bis ꝛ ſingulis veſtrum concedimuſ auctoꝛitate ꝑſentium facultatem. g Cenigs ut circa ꝑmiſſa plene vo bis et ſingulis veſtrum cōtorio ꝛ cepeda ꝛ inuiolabilio adhit auctoꝛi tatꝛ volumuſ vt ea ſoña virtūe exe quamini ſi opus fuerit inuocato au xilio brachij ſeculaꝛis: contradicto roꝛ per cenſuꝛā eccleſiaſticaꝛ appel latione poſtpoſita cōſpecēdonoꝛ obſtantibus aliquibus ꝑuilegijs: aut indulgentijs quibuſcunq; ꝑpetio nis cuiuſlio conditionis dignitatis uel gradus religioꝛis uel ordinis co mitatibus vel vniuerſitatibus cuita tum et locoꝛum ſpecialiter uel gene raliter ſub quacunq; verborum ex ꝑpoſitione uel forma a memoꝛata ſe. conceſſio vel in poſterum concedē diocesim et buiuſmodi vel alijs ꝑui legijs et indulgentijs nullum vobis in tante pictatio negocio velimus obſtaculis interponi: e conſtitutione de ꝑtibus bonis edita in concil. gc. h Statuimus inſuper ut poteſtas ea pitaneus feu rector vel conſules feu quiuis alij qui ciuitati ꝑfuit vel fo co alteri ad preſens aut ꝑcerint i fu turum: ad requiſitionem diocesano rum vel vicariouꝝ fuoꝝ feu ſui ſitoꝝ tenebꝛe ꝑanitatio iurent ꝑ eſſe attendere iuiolabiliter ꝛ obſer uare ac facere a fuis ſubditis obſer uari toto tempoꝛe ſui regiminis in terris ſue iuriſditioni regimine ſub iecto conſtitutionem contra bereti cos credētes receptatoꝛes fautoꝛeſ: et defenſoꝛes eoꝝ ipſoꝝmet ſibi oꝛ ꝛ nepoteꝛ a fede ap. ꝓmulga tao ac etiam appoobatao: que qui urare noluerit et ꝛeuocare ſtatuto

A

ualem: t dic de boc ut ibi t. xxiij. q. i. officij.

m Fallentes. mentiri deo poſſuꝛ fallere ut ipſū nō poſſunt: ō eſſe. di. ij. panem de altari.

n Iuuan. ō. de renunt. in fi. ſ. ꝑpter malicia.

o Duas. integrum enim eſt iudicium: quod plurimoꝝm ſenten tijs confirmatur: ſupa de offi. delega. ꝑadentiam ad idem. xx. di. de quibus.

p Diuertas. ſcp. n. qui graues cauſas eccleſiaſticas audiūt debent ꝛ decreti: ō. de ꝓba. ꝛ affi. cū.

q Idoneo. ſic ſupa de ꝓoba. quoniam contra falſū: ꝛ dic vt ibi.

r Dat ꝑemiſſa. per hanc litteram bene patet: q tabellio facuꝰ mo nabuan non ꝑtelt exercere quo ad alia tabellionatus officium: et boc ē bene patet ex extraauagāti bonifa. debent ſuperioꝛibus de of. oꝛa. medium dicꝛe. t idem probabam⁹ olim ꝑ certe. ō. ne de. nd mo. ſicut ꝑ. l. C. de fac. fan. ec. l. antepenulti. xvi. q. i. ſ. nouꝰ.

C. de epiſcopis t de. l. placet. nota tamen gnū. in ſpe. ō. tta. mo. ver. xxvij. q. vetereꝰ rogationoe completur: ſed nouaꝰ non aſſumet. ff. ſam. ber. l. alienationes. ff. de pothua. l. ſi. C. ſalum. ff. de nego. geſ. nam et formas. ō. mo: ad idem. ō. de iudeo iudi. de cuntate cū ſi.

n Canonis. ō. ne clerī. vel mo. ſicut te.

o Presumpta. boc ē regulare ut dixi: ut. iij. q. ij. c. indigne de ſſt. ex. facro. to. an.

p Poſtpoſita. q̄d boc operetur hēo. ō. de ap. paſtoali et no. eo. tñ. ut de bino. ioannes an dico.

q Ipſoꝝ. ſcilicꝫ ſi ſtuarioꝝ.

r Facultates. boc vi dicere: q̄ ſacta per inquiſitoꝝ ꝛ gregatione ꝓ ne gocio fidei veniant aliqui ꝛe rāgiualli ad alij quēlibꝫ: ꝛ velint ibi ꝑdica reꝓoſſunt compel li ꝑ cenſuram ec. deſſtere.

s Murdio. xxiij. q. v. ꝑdeſt de offi. ord. c. i.

t Diabuas. ō. de reſcrip. nouilli. q. d dicemus de noua dcre. ō. eo. li. ſtatu tum de reſcrip. ui deo q. vlta decreta. fait dicmoꝛ: ꝛ ſic quo ad boc videt ibi dcre. per illaꝝ conueta cum ſit poſterior: ad idem. ō. c. li. ſ. conſtit. c. i. ſuis conoꝛi. Sviam dicoꝛ: q̄ bene. dla loeum habet in lit teris impetratis a ꝑte contꝛa ꝑtem ꝑcet in conſeruato ribus loci babeat ut. ō. eo. li. de of. d. le. c. ut. ſ. cōſeruatoꝛes: ſed ibid eſt quoddā ſpeciale ſi dis fauoꝛ quod ſi tollitur ꝑ genera lem cōſtitutionem: licꝫ poſtea fuerit tam: ad boc. i. de regu. tur. generi et quod ibi dixi. to. an.

u Subiectio. q̄ extra territoꝛiū suo dicēti impune nō ꝑcet: de conſti. c. ij. ō. c. li. ſi. de iuriſdic. om. iu. l. ult. ꝛ boc quod bic bicit bēbamus. ō. c. cēdicamus. ij. ſ. mouēā.

v Approbatas. ola enim nostra facuꝛ. ꝙbus auctoꝛitatem nſam impetimur. C. ō. u. c. li. c. i. l. ſ. ſed nota.

a Dubitabam. fac. ſ. de penis. felicis. t. c. pri.

b Sua. ſ. Zconſtit. dicit incipiunt nouo. bonifacij: t babent quidā bi rubricam de inquiſitoꝛibus hereticē prauitatis: ſed nō debet

bic eſſe t rubrica: t fuit erroꝛ: ſcribentium et ſuperſcriptione prouocatus qui putauerunt ꝙ bonifa. vij. eſſet ſuperioꝛ to relidum eſt rubrica. Et cōſtabit de ſta dcre. plura vtilia. ꝙ expediendo officio inquiſitoꝛum: dat etiam ea ꝑtestatem cōmittendi citationes t ſtentiarum denunciationes dat ꝑtestā tem vocandi iudeos clerum ꝛ populum ut eis aſſiſtant: dat ꝑtestatem ꝑcedi di contra illos qui de fua in aliam ꝑuincia ſe tran ſtulerunt dat ꝑtestatez re ꝑtendi libꝫ ꝛ ꝑcellus cōmutati et mitigandi pe nas ꝛ ꝑuandi ꝑpetuos nunciandi officijs ꝛ bono ribus hereticoꝝ fautoꝝ ꝛ defenſoꝝ cōmittit a tamē q̄ boc fat ſi diocesanus ad id ꝛ citatus abſtinēa vi caꝛiorum fuoꝝ cōſilio nſi idem faciuer tabuno benficia cōtulit. boc dicit.

c Ultigio. in diuerſo cōmiſſionibus quod ſuus tempoꝛibus ſcreꝛant iuqui ſitoꝛibus hereticē prauita tis. ioā. an.

d Songallo. poſſunt. n. ꝓcedere ſimul t eiudem ſ. c. gra. fol.

e Sententiaruꝫ. bas cūā cōmittunt conſeruatoꝛe. ſed de inquiſitoꝛibus ma ioꝛ erat dubitatio: quia il loꝝ nō ſimiliter vsdē dictus ſpūs de offi. dele. c. ultimo.

f Talentio. vide infra cir ca ſtantias plenam cōce bimus facultatem: ꝛ boc idem reꝓmas in ſ. cuiuſli bet inſtrūmenti.

g Expedierit. ſic. ō. c. li. ꝛ. c. ꝓpoꝛi. ſ. ꝛeum. ſ. i. c. ult. to. an.

h Procedendi. quid ſi ea ſu ꝑcto ſ. eo. ſ. g. abſit ex mora ꝑicule ? mo do ē in ꝑuincia banno ing ſitōꝝ: dic ꝙ poteſt cogio ſcere: quia vbi inuenitur ꝛ uenitur quia de crimine. C. vbi de cri. agi. op. li. ſi. fi. mo boc eſſet ſperire: ꝙ interdum duo inquiſitoꝛes cognoſcerent: pone poce ut in rauenna ꝛ tranſiuit ad mediolanum ſecundus: boc rauenas ꝛ mediolanē ſis poterit cognoſcere? ē mirum tut. i. eo. c. ꝙ boc.

i Quibuſlibet. ſiue ſint ip ſi ſeruitoꝛes uel alij ad quoſ q̄cūq; deuenerint ꝛcia ſcripta.

k Ubi matādi. regulaꝛi

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

cotum:ut patet ex ordinatione illius literre: et ꝺ qꝫ ceſſat illius ſupioꝛ ratio.

m Dicentes. ſi. ꝺ. c. ꝛ. ſ. ad hoc ꝛ. ſ. c. decacuit? poſſemꝰnus ignoꝛare: nili ꝑbentur fere. ſ. de re. tur. plumitur. ff. de. ꝓba. verius: quod fane intelligo ut no. ꝺ data regula ꝓmuntur.

n Damnẽdoo. ꝛ vide debetur pena non erit ꝓnium. ff. de. l. ſi. ſi ꝛuus plarium. ſ. qui autem. xvi. q. 1. legi. cum ſi.

Quoꝛa chriſtianoꝝ, redorum. ſotte pœna faꝛant inde: poſtea facti ſunt chriſtiani:illi ducitur redire. bi qui nũqꝫ faꝛant inde: ſed ſemp chriſtiani: illi dicuntur reſtituere. io. an. ꝓ Infanto. ſi. minoꝛ ſup tũnoꝛnde: nideꝫtur non obligati ad fidem: qꝫ etas illa ignoꝛat: quid videat. C. de fal. mo. l. i. vide nec ſpoſdalia tale? Bene ꝓtuli e. d. de ſponſa. c. mo. fed ſi rium ſi verum: qꝫ tali facta mento obligant ſunt etiam ignoꝛantes: ſupza de bap. maioꝛes de conſe. bi. iiij. ſi ruiſſent ꝓmitti: ſi igno ranter reſpꝛopꝛiatus. c. ꝺi. qui bis. c. ſi.

o Abſolute. ergo abſolute coactus nõ ꝛecipit facta mentis bapſmi: ſed ꝓdñs nalitet: i mea mente eos cum bene. ſic. nõ. ſi. videt ñ. de bap. maioꝛes ſcoacta enim voluntas voluitas ẽ. xv. q. 1. merito queꝛi. Eſt ait abſoluta coactio: ubi qꝫ rendẽ inuitus ꝛ reclamãs fertur ad finem ꝛ eli ꝺ obop plationẽ intergitur: ꝛ ſi. l. ſi. ſi. ꝓbyſteros. ff. qꝺ metus cã facto.

r Jadeo. nõ ergo poſſit iſti ſe iuuare per poſteſſionẽ qꝫ ꝛeſpeꝛit. C. de apoſta. l. bi q fantas: licet alias ſi ꝺicto nõ ꝛecipiat ad teſtimoniũm. ff. de teſ. c. i. toan. an.

e Dꝰnoꝺendum. erit ne ꝑ ſtud capñs canon ille correctus. c. q. iij. inde: ubi q. bonus iudex. ꝺ. ſi ſuſtinet ad catholicos filios: ſed bona beremo rum ſint cõfiſcata. ſ. c. ſi. fm. qua. correctio iuris ẽ tri ꝺa: ꝺicendum ꝓfecto q. nõ: ut ſtud. ꝺ. loq̃tur de pena ꝓpinalitcnon de ꝺinatione bonoꝝ: materꝫ q: hec nona iura q̃ cozigere intendãt hoc exparnunti: ſi. de. ſect. ꝑbẽ. c. ij. i. de. fen. excõ. c. vii. ſi videt cñ aperte dicat coꝝ pumlcõs: aut beretico: ergo ipſoꝝ bona nõ ꝺenoluntur ad filios. i. c. cum hõmꝫ: ſi tamen uꝺetur. nec nocẽſt ut nona ſet cozigenꝺ procedentem ꝺe illa facta mentionem. ꝺ. co. ſi. de conſt. c. 1. toan. an.

q Deuenit. in cõmiſſionibus per cum factis ſup hõnea ꝓnutate.

u Confiſcari. ut ſic mulier marito. ſio non graueniat. ſi. de reg. iuꝛ. li. ꝺ. cum ſuo ꝛcot. q. nec vꝛor. ꝓ marito cõuenitur. C. ne vx. ꝓ ma. ꝓ totũ nili in cauſa ꝓmꝺi. cã. quo ca. ꝓq. ud. hꝛpo. contra. l. ſtatuta.

x Tunc. ſcꝫ. ſctum: ergo ſi tic ꝛeꝓnobant: licet poſtea ſuuerint? bẽ lo cum pena ut ſic inſpiratur inuitum: ñ. de emp. ꝛ ven. ci. bilem. ſ. mutatur. ſi ignoranciali. ꝑbetur fere. ff. de. ꝓba. verius: de. bo. c. ſi. q. 1. infra ꝺ reg. iu. ꝓmuntur. io. an.

a Tatum. innocentij. Si loq̃tur de quarto habebamus id in cõmiſ ſionibus ꝑ eum factis: ut ꝺix. ſi. c. ꝓx. ſi bicamus de tertio poſſe lo qui de clero. ſi. co. vergitur. ꝛ. c. excõicamus. ſ. c. clerobus.

b Alexan. ſi. quarti. ſi. c. quidam. ſi. ſi. ſi. bereti.

c Inane. bucullꝰ ꝺarat antiquꝰ conſtitutio: modo ſequitur ꝺeclaratio in qua ꝺeclaratur no. per oſtium. c. vergentes: ꝛ banc ꝺeclarationẽ ſic intelligo. Si ꝛ tacus fuerit beretico ꝛeceptato: fautoꝛ: uel ꝺefenſoꝛ: ꝛ ꝺum filium ſtetum ꝛ ſpoſum fuerit habitaꝛe: ꝓbibitum: ꝛ ille filius ꝺum ꝓbitum: ſpe nepoꝛ ex filia non ſubuacetat huic ꝓbitioni. Item ſi mulier aliqua ẽ beretica ꝛ habeat filios: ſoli filij in ꝺubitatur huic ꝓbitioni: ſed nepotes ex filijs non: ꝛ hoc intendit hec ꝺeclaratio. Et hoc ſcãnꝺo caſu ei mater fuit beretica: inuꝺligao ueꝛũ ſi pater fu it catholicus: ut eius ꝛeſpectus nõ ꝺatur: ꝛ facit in hoc cõtra id qꝺ no. acuir. C. ad. l. inf. ma. l. ſ. qui ex ſubꝺ ꝺicit q: qꝺ ẽ pena cum ma ter cõmitti crimẽ ſele ma. qꝺ ad ꝺefectũ ſcut ci vir. Et tamen ſiendum: qꝫ vbi aliuꝺ nõ cauerẽ ſit ꝺefectꝰ ſubꝺ ꝓ materna: hec amulis nullo gradu cõpatꝺebũtur ꝓ ſtiam iuris vel hominis: ſi. ſi.

L

noſtroꝝ: nn. videlicet beretici ere ꝺentes receptatoꝛes ꝺefenſoꝛes et fautoꝛes eoꝝ: ꝛ ſpoſumqꝫ filij vſqꝫ ad ſecũꝺam generationẽ ꝺ aliqꝺ beneficium eccleſiaſticum ſeu publi cum officium ammittantur: quod ſi ſecus actum fuerit ſit irritum et tanc primum et ſecundum gradum per paternam lineam cõprehenꝺere ꝺeclaramus: per maternaꝫ vero ad primum ꝺumtaxat volumus hoc extenꝺi. Hoc tanc ꝺe filijs et ne pontibus bereticoꝝ credentes ꝛ actu pectus ꝛ ꝺefenſoꝛes bereticoꝝ: ſic contra fautoꝛes receptatoꝛes et ꝺefenſoꝛes talium ꝓcedendum. Ide. Exercit felicis recoꝺationis innocen. papa quartus: qꝺ ap ter berelim maritorum vxoꝛum ca tholicarum ꝺoceo non ꝺebeant cõ ſiderꝛ quod intelligendum hoc ꝺe ſemus: niſi forte inducꝛes ipſe cum uirio matrimonia cõtrazi ſſet: qꝺ beretico tunc ſcicbant. Idem. Statutum felicis recoꝺatoꝛis innocen. ꝛ alexan. ꝓcedentiꝺo.

ideo ne quis ꝺicat filiam beretici in vxoꝛem ſicut enim vir infiꝺe lio ſaluantur per mulieres fideles: ſic ꝛ ꝺamnari poſſet: ar. ꝺ. ſi duoꝛ. gaudemus. Unde qui emit manapa de origine ſolet querere. ff. de edil. edic. quod ſi nolit. ſ. manapa: ſatiſfeꝺ de iure ſeuo eſt: ut in pe dicta ꝺecre. vbi. ſupza. ſi. ſi pena: nili alibi aliuꝺ caueatur ut ꝺicit bene facti. ff. de fenat. libereos. vbi ꝺicitur ſenatoꝛes vocari ꝺebere ipſos ſenatoꝛes ꝺ filios contra et nepoteꝺ natos ex eis: ꝛ nepoteꝺ vero ex filiabus nan ſenatoꝛes non ꝺicuntur: ſed patrie ſui conꝺitionem ſequentur.

d Primũ: ſ. ſcõn graꝺum. ſ. filios ꝛ nepoteꝺ: ꝛ hoc patet ex ꝺ. ſ. ſc. ſ. ꝺ. ſ. ut cõmiſſi ad fi. ꝛ ſ. caſus quo filius punit. ꝑter ꝺelictũ pa tris ꝺe hoc ꝺix. ſi. c. ſi.

e Columnus. ſupza ꝺicit ꝺeclaramuſ. hic ꝺixit volumus: q: inſtũ punit ꝺeſcenꝺentes ꝑ maſculinum ꝺeclarat ius vetus: inſtius ꝺe ſcenꝺentes ꝑ femininum ſtatuit ius nouum: ſtad. ſ. ꝺe. ꝓbi cunq: et bene facit hec littera ad queſtionem qua queritur: an filij legatini inꝺubitanter hac ꝓbabitione: ꝛ videtur q: non: qua non ſunt in patrio potestate: imb. de nap. cꝛea. ſi. ſed q: poteſtas nõ eſt tur: ꝑ hoc ter. ſ. ſ. punit ꝺefectꝰ ꝓ materna lineam punit graꝺ cum in filius ſ ꝓtate mitio nõ fit: ꝛ hoc equi ne plus ꝺebeat lucraꝛi q̃ cẽſtas: in auf. de reſti. ꝛ ea que pa. in fi. col. iij. licet interꝺum ſe cus: ſ. de biga. qua circa: ver. ſi ꝓ ſtu alio caput. ꝓbibentur ꝛ a facceſſione: ut. ſ. q. ſ. ſint le. ꝓ venerabile in fi. ꝛ ab bonoꝝbus. ſiv. ꝺi. ꝓ toti. ſ. ꝺ. ſ. ꝓiby. ꝓ totum.

f Eſſe. nili: quia vnum.

g Rancoꝛ potatoꝛ. q: lapſi ſuerit ſimpliciter: ſi redapſi: ꝺe quo ꝺic ut. ſ. c. ſi. acutatus.

h Inſtituant. ad hoc. ſ. ñ tem. o. ꝛ tenore ꝛ. ſ. ꝺe fur. c. vit.

i Paratꝰ. ex quo nõ ſtat ꝛ quo nõ eo ꝺebet ſpuiari ꝺe hoc. ſ. ſ. eo q mut. in poſ. c. i. ꝛ. ij.

k Inquiſitoꝛes. igitoꝛ pape ſup bũ ſine ſpeciali mãꝺato nõ in qui ſ. ꝛeſpondet ſi ei culpabilẽ ꝺuerint ꝛeuocabit pape.

l Ambuſſabet. de quo minus ꝺubitatur.

m Apoſtolice. No. hanc litteram. nõ ꝺicit in litteris cõmiſſionis apoſtolice vel aliorum a quibus ꝺeputati fuerint ſeꝺ ꝺ ꝓ ꝺeꝓcare ꝓ ſo. ꝓ per quod omnibus videtur: q: inquiſitoꝛes ꝺeputatus ab alio a papa: et ſi habeat expreſſum mandatum: inquirere nõ poſſit ꝓra ẽpm: licet antiqua iura ꝺicãt: q: ſynodus audit cãm criminalẽ ꝑ ꝺ. ſ. licet. ꝺiffinitiones pape referuet. ti. q. vi. acutatus ſ. c. ſi. q. iij. inꝺoctum tamẽ ſ. ſ. ſ.

r ¶ Ordinationem. de ordinationibus loquitur ino. alexan. t demen. que sunt referuate. j. c. ult.

s ¶ Imperialem. ipsius federici quam non habemus fed appiobata t. ff. in fin. teminos andree.

t ¶ Quoquo modo. ideft principaliter ad incidenter: conco. ff. de ol. cog. tam. ff. qui fi. fint le. latoi

cum fi. alias tamen cogno fcit iudex incidenter quod non cognoscat principaliter C. de indic. quotiens. ff. de reb. in inte. c. penult. cum fuis concoi.

u ¶ Cognoscant. Ho. q. licet regulariter de qua re in dee cognoscat pronuncia re debeat. ff. de iudicijs. q re. ff. de caufa. pof. eay. fup tamen hoc fallit interdu: ficut cum delegans refuat poslationem fententie. ff. offi. dele. fuper quibusq; frudus cognoscit de eau fa criminali epifcopi t non pronunciat. tij. q. vi. acufa tuo t. c. fe. v. q. iij. duode cim. idem in cafu. ff. de rer fcrip. cum contingat: ubi a fui inftitutionem de ni ridditione cognoscit in qui fuper dta pronunciat. Dic tamen vtrunq; expedi ve tatur fcilicet cognito. p pinentatio: qua iudex bu tur rei non eft capax: t ff. co. j. fe. fen. ex fi. iudex.

p ¶ Indirecte. ad idem fa pra. c. ftatutum. Ioannes andree.

q ¶ Scienter. ignorantiet ergo non ligat conftitutio: ad idem. ff. c. ij. q. panci. t c. ut commiffi in fi. et. c. de erroit.

a ¶ Peremptum. Ho. eano nem late fentenie: et qua non referuat abfolutionem papie: ordinarius abfoluet potent: ff. fen. ex. nuper.

b ¶ Confitetur. ad idem. ff. c. cum contumacia.

c ¶ Cum fecundum legem. bona bereticorum ipfo iure funt confiscata. ad epoftatas tuplio ar. legalis: fed aggredienfio: non non fien debet per dominum feudalem: nifi prius pronciatum fuerit fuper crimine p iudi cem ecclefiafticum qui boc poffit.

d ¶ Natura contrariaa in quibus feuus perdit fomam: t feduo eft tale q non poffit fuccedere: neuus mutatur in alam fomam. C. de adult. Cum nu. t omnium carnalium criminum peffimum eft vfus contra naturam. xxvii. q. vi. adulteri. et totus mundus vtretur illo vitio non excufat. c. caufa et quæftione ftagira.

e ¶ Expofo. ppter hoc facit ad. ppofitum.

f ¶ Dedat. C. de ked. nup. t ii ancillis t. l. fe. t. l. figo. ff. c. ti. l. incefte. t ibi. de nupc. § li adueifus.

g ¶ Et mulier. repete. et cum fecundum leges ciuiles mulier. te. quare boc di cum videbo. Let die mulier igenua. C. de rap. vir. l. vna. § t fi quidem i an ciliis. et libertinis non habet locii pea malog. et ibi.

h ¶ Bona nam legem. C. de rap. virg. l. vna et bene dicit bumanam. Cuidā quia fecundum canonum legem fecus: tepta enim fecundum non licite con trahit cum raptore: fi poi fuiffenuo tranfeat in confenfum. xxxvi. q. vi. tria t. c. fe. t. ô. de rap. c. penul. t. vii.

i ¶ Confentiat. dedicit ut q comitti fit raptor: t innafione ul rapina: ut in pdicta l. vna. C. de rap. virg. l. vna. § penuo. ff.

k ¶ Ipfo iure. propter boc facit ad propofitum. t babes boc in auf. ô rap. mu. que rap. mi. ff. in fi. colla. xi.

l ¶ Certocs casu. cum parentes mulierie non fuperfint nec alter eo rum ad fuperfiat ipfi vel alter: conferunt talibus raptis: boc cafu bona deuoluuntur ad fifcum: ut in pedicta aut. de rap. mu. in fi. fed nunquid de iure canonico babebit locum bec pena: cum fecu dum canones lici te contrabatur. ô. dicto. no. xxxvi. q. ii. de puellis: ad ea. ô. quibus. ff. pena ifta locum non habebit fecundum canonico fm quos eeflat inter dominu: nili cum fponfa al tri* rapitur. xxvij. q. ij. ftatutum et ac cedat quod no. ij. q. iij. §. notandum in fi. de fecundis nupt. c. penult. et vii. t fecidum boc bene dixit fupra re pete t ea fecundā leges ciuiles: quia fecundum canones contra. fed fano vi deturq; licet fcilin nos teneat matri monium: pēa leqf babeat locu; ibia que non effent de tempoali bonifidi one ecclefiaftici enis illa ibi tractet de la cro captando non de diminutione fui patrimonij: et pēa illa fibi per legem obuenit: quia lex eo q; confert pena re non potest: t ac cedat quod ibi. j. de re. iur. c. ij. fecus fonte in pena de ij in pedicta decre. vii. ô fecidio nup. ibi. n. plnat lex eo q; ô ftuit. ô. an.

m ¶ Illicitas. ut bis qui defert arma ferrum et lignamina faracenis de tudeis ita quozandam.

n ¶ Quatenus. boc habet locum in priuato. ff. de recrigal. l. ñ. §. bonoz. in multe non: ut. C. c. tit. l. ij. t habes boc q; bic o. ff. co. t. l. comffa. C. ex t. Lolij. t. l. figf cū fi.

o ¶ Bona bereticorum. fecus in bonis ecclefiarum in quibus iuri tulari erāt ipfi bereticiut i dc. c. n. uolēto poft fin. io. an.

p ¶ Fraudo. ergo funt grauius puniendi. xviij. q. i. fi. afferamus.

q ¶ Quam predicti. contrahentes nuptias: rapta que cum raptore contrahunt: tranfiidens illicitas fpecies: ad rectam rectarum poffeffionem omittendo.

r ¶ Ipfo iure. determinatum fit ergo quod olim pubitabatur per de cre. d. c. excōmunicamus. i. ij. refponfo. vbi bicebatur ita: q; bona d; natozum. t laia fuerint confiscentur: intelligamus ergo confiscen tur ipfo iure ut bic videoret intelligo ipfo iure confiscata a tempore commiffi crimiis. C. co. t. l. ij. idem bico in crimine le. ma. ff. de da na. bonationes: fecus de ij. ô. ff. de bona. l. poft con tractū: t puto pfticatōes; bac locū bicit ff. ili ff. catholicos filios bēat t ille textus ñ obftigit: fup boc ti fieri opi. no. ô. c. ti. vgentio.

s ¶ Declaratione. quam bodie nō habemus.

t ¶ Ecclefiaftici. fecularis. n. fuper boc ecclefiaftico crimine iudicare nō pñt: ô. c. pri. ô. penult.

u ¶ Tatuta. In prima parte vfq; ibi iubemus feconcedit i negocio inquifitionis bereticeprauitatio procedi poffe fimpliciter t de plano. In fecūda de dci quid turio: fi ex publicatione nominum accufatoru; et teftium ipfis periculum imminet: et quid fi non imminet t fic itoues vtare poterit ad reducatur periculum vbi non eft vel eonuer fo. In tertia ibi conftitutiones: ftatuta pede. fauoz. fuper boc ne gocio edita bin cō ftitutionibus fi ad uerfa cozpozedi.

b ¶ Quedam. aliaf quandam: alias ô dam.

c ¶ Poffit. non dic per quoo: intelligo ergo et per inquifitozes de regulare a papa: t per ordinarios t per delega tos: ad boc. ô. c. ti. per totum in fi.

d ¶ Figura. oftin grauni modernī q non. ifta materias fupra de acufari. olim. inno. t oftē. quil. in fpe. de ijud fiuio. t nec tra tenua. ver. quā igitur: fi autem de tur poteftas proce dendi fimpliciter ô plano t fine iudice ordi phrepita: an addatur ibi aliud verbum fine iudici oium figura. Vtī paimo cafu omnes iudiciarius ordiné feruare tenentur in libelli oblatione in exceptionibus dila tionibus lif. conte. iuramenti et teftiu; receptione t fentē tie pofitione et alijs: fed quibufdam alis verbauz: fi ali quid omittatur fi ideo vtiabitur p

cedi poffit fimpliciter et de plano et abiqs aduocatorum ac iudiciorus ftrepitu et figura. ¶ Subemus tam q fi accufatozibus vel teftibus in cauía hereíis interuenientibus feu detinentibus propter potentias perfonarum: contra quos inquiri non videant epifcopos vel inquifito res gratie periculum imminere: fi contingat fieri publicationem nominum eorundem: ipfoum nomi na non publice fed fecreto coram diocefano epifcopo vel eo abfente ipfius vicario: quando inquifitozef procedunt: quando vero procedit epifcopus coram inquifitozibus fi haberi commode poffit copia eo rundes: ac nibilominus fiue epifco pus fiue inquifitozes procefferint: aliquibus alijs perfonis prouidis et bonefto iudicijs prentis quas ad boc vocarit et eis per totum procef fum fuper quo deliberandum eft fe riofe manifeftari ac itegraliter expli carit de ipfoum confilio ad fenté tiam vel condemnationem procedi volumus: expmimitur ficqs non ob ftante: q illo contra quos buiuſmo di depoſuerunt: nomina ipſoum fi fucrint publicata: adbibeatur ad eo gnitionem iudicio inftruendam pie na fidei depoſitionibus teftium eo rundem: t vt procedentes acqrat et teftium piculo efficacius occur ratur: et cautio in inquifitionis ne gocio procedatur: prefentis conſti tutionis auctozitate permittimus: qp epiſcopus aut inquifitozes fecerius poſſint indicere illis quibus: qz pre miſſum eſt: procefſum buiuſmodi

e ¶ Ideft apoftolozum: in enim locum videtur eſſe legatus nimis licēt. xi. q. i. aliud: ad idem. ff. de offi. proconſu. fed in aliam in fi. Dici poteſt pertura fuas allegatas: q inferior a papa enam legatus iuris folennitate quo ad boc tollere non poſſit in calibus non expreſſis: nde contra inferiozes fi ſeruantur predicta fant appellantium remedia. q. q. vi. per totus de appella.

V

explicabunt: et in eo fuos ſi arcana con filij feu proceſſus fibi fub ſecreto ab iſdem epiſcopo vel inquiſitozibus patefacta preter eoum licentiam a libo pateſcerint: ex communicatio nis ſententiam: quas et ſecreti viola tione ipſo facto incurrant: ſi eio ex pedire videbitur: promulgarefic ita men q inquiſitozes epiſcopum vel epiſcopo inquiſitozes non excom municent bac de cauſa: fed ipſi ex i iuncto ex nunc a nobis ſub virtute ſancte obedictie diſtricto precepto ad ſecretum buiuſmodi teneantur.

f ¶ Ceſſante vero periculo ſupradic to epiſcopus coram inquiſitozibus ſi haberi commode poſſit copia eo rundes: ac nibilominus ſiue epiſco pus ſiue inquiſitozes procefferint: aliquibus alijs perſonis prouidis et bonefto iudicijs prentis quas ad boc vocarit et eis per totum procef fum ſuper quo deliberandum eſt fe riofe manifeſtari ac itegraliter expli carit de ipſoum conſilio ad ſenté tiam vel condemnationem procedi volumus: expmimitur ficqs non ob ſtante: q illo contra quos buiuſmo di depoſuerunt: nomina ipſoum fi fucrint publicata: adbibeatur ad eo gnitionem iudicio inftruendam pie na fidei depoſitionibus teftium eo rundem: t vt procedentes acqrat et teftium piculo efficacius occur ratur: et cautio in inquiſitionis ne gocio procedatur: prefentis conſti tutionis auctozitate permittimus: qp epiſcopus aut inquiſitozes fecerius poſſint indicere illis quibus: qz pre miſſum eſt: procefſum buiuſmodi

g ¶ Haberi poſſit. cōmode. xxij. q. ij. faciat bomo. ff. de verb. ſig. l. neque. io anues andree.

h ¶ Promulgare. vbi ergo non fiet talis promulgatio: licet ideatur ſecretum: regulare excōicatus non effet.

i ¶ Epiſcopum. ſic. ô. c. ti. inquiſitozes.

k ¶ Iudicio. fupra de accuſa. qualiter t quando. ſ. debet: t tradi debent no mina cuj dictus: ut poſſit t de falſo arguere: t ſi plene deſcēdere: ut ibi tamē ſi boc omittetur parte tacentenon puto vnam proceſſum: ad boc. ô. co. l. de acuſa. c. t. ij.

l ¶ Dicant. ſi. ô. de referip. cum continga.

m ¶ Confentiat. ſic. ô. c. li. de referip. ſtatuti. ſ. affeſſorem.

n ¶ Permanere. non obſtāte eo: q; in bulla ſeni bini volumine inſerte nō fant. fut enim referuate p bic textui: t ô. c. de referip. ſtatuti. ſ. affeſſorem. q boc videbit in bac ſi. ut ibi et ibi.

o ¶ Pacificandoo. In prima parte ponit arengam vſq; ad ver. videli cet in qua dicit q̄ colūnicēs ſcādoa t petrus olim cardinalis t fi lij ioānis fratris. f. dicit petri ibidem expectari nolueriit ad eo redire: fed in pfundam malorum defcendentes ſua aggrauabant delicta: quare nō ad penas nīſi in eos quos ad certitudinem preſentium et memoriaz futuro rum bic inſert. Secundo ponit penas quas prodit ipſoos iacobum t pe trum vſq; ad. ô contra natos. Ibi tertio ponit penas quas tulit contra illi os t poſteros dicti ioannis vſq; ad ver. omnes. Ibi quarto impoſit pēas

Realizzazione: Associazione Biblioifli Bernardino Missirini. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia

bis qui de cetero deliberate dictos iacobū ꝑ petrū ꝑ cardinalibus babue
rint: vel eis qd ꝑdicto nato io. fauoré ꝑbuerint usq; ad ver. bec ꝛ alia. Vbi
gnto ꝛ vltimo ratificat ꝛ inouat ꝛ confirmat ꝑdicta: ꝛ ea ꝑpt inviolabiliter
obseruare: ꝛ iubet similes ecclesie panni fundibus penū ꝛ ꝓhibēs. ꝛ cet.

b Infrascripsos arbos eiam que iuniter terrā occupat supa ecedit: ꝛ it
ignem mitt censeur: vt ter
ra que sub nocua occupa
tione inutilis arboris fieri
tio habebatur ꝑ nouam
plantationē ad fructiferam
dum culturaꝫ reqpiat con
gruentiē: ut. ff. de. v. sp.
vtuosa in pn. in pte decla
c Sicut fatua. nath. vil.
luc. vii. cum sfamene veni
ens ad fest non inuenit
ibi fructum perpetua sterili
tate: fua maledictione dixit
dnauit. xxiii. q. iii. §. fed
qui ꝑ plecutabus.
d Domine non dnat to
tam domū: fed quoddam ꝑ
fruniosum palmitē de
monst. ff. de ri: ꝛ q sint
illi vna dicit.
e Delicentes ꝛ bauid in
psalmo. Saluum me fac:
obfuerūt oculi eoꝝ in me
vidēnt: ꝛ eos fam eog ſſp
icarnis: nec dnit ꝑsumpta
id optādo fed iudicando.
xxxvi. di. §. ſi ita.
f Iustitie. eas federet iuſt
super fedem ꝛ adueſtabi
tur quicqꝫ malignum. C.
fum. tri. in epſtola inf ela
rab. Vnde ꝑhalmis: ſtat
vie eorum tenebre ꝛ labri
cum: ꝛ angelus dominꝫ
ꝑsequēs eos. xxiii. q. iii. §.
ſit qui ꝑ ꝑpbatum.
g Cardinales. quātō ma
iores erant ingrati bifficio
rum ſc ꝛ ecclesiam erigē
do ꝛ maligniando grauius
punit: debebant de pc. di.
ſi ꝓpium ꝛ nō debēt ci
dinalē damnare: nili certo
numero ſtabilitas epiſcopat
cardinalis. lxxii. ꝑabyter
cardinalis. lxxii. diaconꝰ
cardinalis. xxvii. q. vi. tit.
ꝑbatū ſ fore hunc numerꝫ
ferunt hic papa ꝛ fore ſi
nec enīs affringebatur: lex
enim ſibi indicari ꝑtuit:
fed tempori non potuit. C. li. de relcrip. c. vii. C. de legi. l. bigna vox: ſupa
de dec. in notat.
h Deo fidum. ff. de iudic. cum nō ab homine.
i Zunicam. inde domini veſtimentum ſuſſum. non fuit: fed ſuper eum iac
tauerunt ſortem. io. xix. xxi. q. vii. ſic fuit domini veſtimentum ꝑ quod de
notatum fuit: q; eccleſia ſcindi non debet: que in vnitate tota conſiſtit: ut tbi
notat. ꝛ. xxiii. q. i. p. totus.
k Qui dixit. ſuptam de ꝑsalmo. Moderere mei ſuos: ꝛ babet in canone ſo
pendoli. q. penultimo cande ꝛ tuarg ladio: ꝛ ſic et lingua quo occidit. l. di. ſi
quis viduam.
l Infans. de fum. tri. dānatus in ſi.
m Iudebātur. primo figillo poſt depoſitionem vti non debebant: ad hoc
ō. de ap. ut noſtrum.
n Signum. ſū podium ſit Xſti eſtimādum. xxiii. q. iii. cū ſancti.
o Lacerare. habet enim hoc ꝑpium antiqui bo bus inuidia ? ut quos ipso
bonum actuum ꝑpetratione deo ſibi reſilientē dejicere non valet: expiuſdē

eoꝝ falsas ſimulādo ꝛ dilacerat. ff. q. v. bēt hoc ꝑpium.
p Rilum. ſi. C. ſiqo ipe. ma. de. l. vna de pc. di. q. ſi enim inquit.
q Quotas. ſi ſung vinea. eui. bi. vertate.
r Caulo. eas ſi expellit: nec habuit neceſſe expimere. ad idem. S.
de re iudi. ſicut.

s Epostola. ad
idem. ō. de iudeis
ita quoꝛidie.
t Publicatus. ꝛ
bozeo ergo impo
rum iuſti. edent: ꝛ
t vbeauriꝛabūt in
ſio eorum inuitte:
ſapientie. ri. ꝑuer
bioꝝ. xxvii. ꝛ. xx
iii. q. vii. quidamo
dum. ꝛ. ꝛ. ꝛ redeū
tes non recupera
rent bona ſua: ꝛ ex
quo ſacrum eſtabi
dānata: de boc. ō
de de. cōiu. q. a. ꝛ.
u Contra nato.
cōtra boc ly laici
ſtent ꝑcdere po
tuiſſent ratione ec
defaltus crimiꝝ:
tuꝫ ꝓpter tempo
ralem iuriſdictionē
quam habebat in
eos: ꝛ habet ſ vrbe
per cōcēſſionē lo
douici. ꝛ cetera
tini. lxiii. di. ego lo
douicus. xcvi. diſt.
conſtātinus palea
ē. ꝛ. ē. li. de dec.
fundamenta.
x Rubi. ſolus et
tra romanꝫ eccle
ſiam et eius cunꝛi:
ꝛ ſumil bie ecclesia
romana ſtricte.
y Futuram. li. ſu
pra. ē. ne aliqui.
z Cardinalis. epi
bene compa: bēdū
tur: quia cōſtitutio
ſ. de ſen. ex. quia p
tualoſus de excom
municationē no lo
quitur.
a Debuerit. No.
caſum in quo ꝑsū
dliberata cogitato

ēs aliaꝫ cogationū pena nemo mercatur de pc. di. ſi cogitationes
de bec. ca. ſi cogitatio.
b Sede. ea. Thoar. q; collegium cardinaliū va. ſe. non fungitur in
riſdictione papę: ꝛ ſtrum ar. cum poſſet fumi quaſi ſi boc bie nō ve
nuſſet papa: collegium ꝑdictū ꝑdoſſet: ꝛ de boc no. bn. to. ꝛ alij. ſcrip.
de. nullus. ij. plenius oſtū. de pc. ꝛ remū. cum ex eo in ſi. Sed quid
dicemus: ſuccedet collegium in iuriſdictē e eius exercitio ineuenēdi
tit oſt. q; ſic falsum in bac que de gradū neceſſitate eudenti ꝛ euinē
te expedit opotet: ꝛ po eaſt quo ad boc dece. ē. ſi. ē. dec. vbi penitus
fum. ſ. idem quoq; quod enam multum facit contra. monebatur ſt
oſt. bis ratiōnibus: dicebat enim alia collega boc habēt: de ma. et
obe. bis q. ꝛ. cum olim. ꝛ. ē. li. e. ꝛ. c. vnotum q; tic vtitur cardia
leo: ar. ō. de ele. venerabilem. ſ. obiectionē. vl. quod. ar. ō. de of. o. ir
refragabili. ſ. exceſſus de ſo. cōpe. cū contingat: tum quia aliud ra
det non ſuperoſt. ō. de elec. licet in ſi. in quo caſu concedimur que a
bis ſupra concedimur: ut ibi. ē. C. de dolur. ſi. generali. li. ff. de bis

que in fran. rc. li. ait pletor. ſ. ſi debitores: tum quia neceſſitas non
habet legem. ō. de reg. iu. q; nō ē tum quia non ē verſimile: q; filio
rei placuerit contrarius intellectuone redeatur gregem fuum et rc
deſium fine pastore relinquiſſe. li. q. ſi. ē. nec ob. feandum eum q
aliqui dicunt: q; cardinales ſunt fine capite: boc enim non ē verum
nimo habēt capat
ecclesie generale et
ꝑpetuum. Capꝫ: im
mo illud ſonat ab
hirci non ab eo
gam. xxxi. di. c. ſi et
ij. et effet eos mon
ſtruoſa: de off. ord.
quoniam in plerif
que nec ob. q; dum
modo ſit ꝑpetuus
tum ē. c. ſi. q. vii. quēadmo
dum ē. c. ſi. ē redeū
tes non recupera
rent bona ſua: ꝛ ex
quo ſacrum eſt ꝓpter
dānata: de boc. ō
de de. cōiu. q. a. ꝛ.
u Contra nato.
cōtra boc ly laici
ſtent ꝑcdere po
tuiſſent ratione ec
defaltus crimiꝝ:
tuꝫ ꝓpter tempo
ralem iuriſdictionē
quam habebat in
eos: ꝛ habet ſ vrbe
per cōcēſſionē lo
douici. ꝛ cetera
tini. lxiii. di. ego lo
douicus. xcvi. diſt.
conſtātinus palea
ē. ꝛ. ē. li. de dec.
fundamenta.
x Rubi. ſolus et
tra romanꝫ eccle
ſiam et eius cunꝛi:
ꝛ ſumil bie ecclesia
romana ſtricte.
y Futuram. li. ſu
pra. ē. ne aliqui.
z Cardinalis. epi
bene compa: bēdū
tur: quia cōſtitutio
ſ. de ſen. ex. quia p
tualoſus de excom
municationē no lo
quitur.
a Debuerit. No.
caſum in quo ꝑsū
dliberata cogitato

ēs aliaꝫ cogationū pena nemo mercatur de pc. di. ſi cogitationes
de bec. ca. ſi cogitatio.
b Sede. ea. Thoar. q; collegium cardinaliū va. ſe. non fungitur in
riſdictione papę: ꝛ ſtrum ar. cum poſſet fumi quaſi ſi boc bie nō ve
nuſſet papa: collegium ꝑdictū ꝑdoſſet: ꝛ de boc no. bn. to. ꝛ alij. ſcrip.
de. nullus. ij. plenius oſtū. de pc. ꝛ remū. cum ex eo in ſi. Sed quid
dicemus: ſuccedet collegium in iuriſdictē e eius exercitio ineuenēdi
tit oſt. q; ſic falsum in bac que de gradū neceſſitate eudenti ꝛ euinē
te expedit opotet: ꝛ po eaſt quo ad boc dece. ē. ſi. ē. dec. vbi penitus
fum. ſ. idem quoq; quod enam multum facit contra. monebatur ſt
oſt. bis ratiōnibus: dicebat enim alia collega boc habēt: de ma. et
obe. bis q. ꝛ. cum olim. ꝛ. ē. li. e. ꝛ. c. vnotum q; tic vtitur cardia
leo: ar. ō. de ele. venerabilem. ſ. obiectionē. vl. quod. ar. ō. de of. o. ir
refragabili. ſ. exceſſus de ſo. cōpe. cū contingat: tum quia aliud ra
det non ſuperoſt. ō. de elec. licet in ſi. in quo caſu concedimur que a
bis ſupra concedimur: ut ibi. ē. C. de dolur. ſi. generali. li. ff. de bis

que in fran. rc. li. ait pletor. ſ. ſi debitores: tum quia neceſſitas non
habet legem. ō. de reg. iu. q; nō ē tum quia non ē verſimile: q; filio
rei placuerit contrarius intellectuone redeatur gregem fuum et rc
deſium fine pastore relinquiſſe. li. q. ſi. ē. nec ob. feandum eum q
aliqui dicunt: q; cardinales ſunt fine capite: boc enim non ē verum
nimo habēt capat
ecclesie generale et
ꝑpetuum. Capꝫ: im
mo illud ſonat ab
hirci non ab eo
gam. xxxi. di. c. ſi et
ij. et effet eos mon
ſtruoſa: de off. ord.
quoniam in plerif
que nec ob. q; dum
modo ſit ꝑpetuus
tum ē. c. ſi. q. vii. quēadmo
dum ē. c. ſi. ē redeū
tes non recupera
rent bona ſua: ꝛ ex
quo ſacrum eſt ꝓpter
dānata: de boc. ō
de de. cōiu. q. a. ꝛ.

V

Ppostolicus. ſi
ſtatuit ꝛ ſtatuit
dnat ſi ſtatuit
ſtatuit ſtatuit
ſtatuit ſtatuit
ſtatuit

integra penam incurrisse ex tuo mandato tã suo ligatus ctr: ad hoc facit quod ſtatim ſequitur.

y Receptauerit. tenent receptatores ut aggreſſores. C. de his qui ſu. occul. l. i. c. ii. poſſimi enim ſunt receptatores ſine quibus delinquens diu latere ſi poteſt. ff. de recep. l. i.

z Excommunicationis. ex quo papa non referuauit abſolutionẽ: papa & ordinarius poſſit abſoluere. ſi. de ſen. ex. d. nuper ad hoc. & ti. pri. c. vno.

a Libere. ſi ille non voca to poſſideret. ff. e. li. de ꝑ ben. licet. ſi.

b Relatio. ſine pena irregulitatis non poſſit clericis ſi tuo maleficio cõſequeri coram iudice ſecularitenam de criminibꝰ ex quibus debetur pena ſanguinis: expreſſe petẽdo ꝙ ad penas ſanguinis nõ intendunt: t emanant hoc dicere. ad ordinationes ecclesiarum que no. xxii. q. iii. ma ximianus. t. q. v. vnii ſoluz. t. ff. e. t. poſtulaſti.

b Laicis. ſi enim de clericis ecclesiaſtica perſona coram iudice laico conqueretur habet locum pena. ff. de ſo. compe. l. ſi clericus.

c Seculare. poterãt ẽ ſ queri coram eccleſiaſtico iudice. & de. ſo. cõpe. cum ſit: dicit ꝓb.

d Emendam. licet iuriſta paſſus rancorem diuittet tractatur: non ſit emendatus. ff. de. ſi quis conſtitutum: de hoc. xxii. q. iii. ſi in q.

e Poſſiderí. quidã ergo iudex in futurum: ſicut et in ſeruitutib'. ff. ſi ſeruit. non. l. ꝙ. i. l. barum ſicut i tu alimento. ff. de liber. agno. l. ſiquis. ſ. alimẽ tare: circa futura expreſſio. & de. ꝓa. audito in ſi. ff. de bo. d. & de. ſq. in noſtra licet dicat ſe ꝓ prietas ſuas poſſidere nõ ſpectat ad iudicem. ff. de viar. li. l. ſi. illud enim locũ habet in viarũ que ſunt odioſe nõ ſpectat: ita ꝙ ſtatim detur exactio: hic ꝙ. de. ſi. poſſidet ſtatuendo penas cõmunando: vt pena malefactoribus ſponendo: et ſic meuo pene ert meta ꝓlamptionis t clericorum. puſio: & c. ꝓt.

f Poſtulando expoſſe. No. regul expoſſi: ubi nõ ſufficit tacitus cõſenſus: d. ti. de. nullus. t. d. idẽ intelligo in pin. et caute ſtat dicendo ſi ſ. bac poſtulatione conſtet facta: poſtulatio ſine ꝓcuratorũ. idem. ff. de lex. ſubſtri in ſi. de de. er. mini. poſſuit: t q̃ no. de of. dele. cã in ture.

g Irrogari. i caſu quo nõ debebat irrogari debamus caſũ. & c. poſtulaſti.

h Iuſtitia. ad ſi cõtra iuſticiam cum clericus nõ fuerit in culpa: t abſit: ut ea ꝙ ꝑpter bona t honeſta facimus ꝛc. xxii. q. v. de occidẽtes: fac. ad text. & ne de. ad mo. c. vl. q̃ ſimili mõ ꝓuidit platio tẽporalis iuriſdictionẽ habẽti bꝰ per ecclesiã. ff. de ꝓ. ꝓ. ut in. ſi. ſi.

i Talter. Cui expoſſa ꝓtestatio: ut dictum ẽ. ff.

k Ille mens. hoc ẽ dicebatur in ꝓdicto canone. xxii. q. v. vnũ ſoli ſi.

l Si qui. debetur nõ. ꝓ iuno. t oth. & c. n. ad audientiã t expoſſitus per oth. c. ii. ꝓcuſus.

m Expoſſe. p hoc videbatur nõ teneri ad ꝓbas ẽ expoſſe. Dicere ẽ ꝙ mihi me coloniæ: & bap. t eius ꝓ maiorẽ: ſed ſi non conſentiens irregulari tatem non iuuat: ergo multo minus expoſſe. Sdicens.

n Mala. ad ſtatuta. ille ẽ teneri. q̃ dic nõ. & de. ſen. cr. mulierẽ.

o Culpa. illud ẽ regulare: q̃ ubi culpa poſſit: quo teneatur de caſu: q̃ dicit ꝓ plane no. & c. ti. fiunt cõgruum: licet ꝙ quando culpa ꝓcedit non erat ſat metus. ff. quod me. cauſa. l. ſi mulier. falſi in matrimonio: lapſa de ſpõ. ventione. q.

p Logiare. & c. de cetero. t c. eũ ſubtractum. ff. ad. l. c. aquil. l. qui occiderit. ſ. in hac.

q Si aliquis. ſi ꝓ non ſoluendo. t. c. de ſimoniacis. ſi. de. ſi. ſi. ſi

videtur: si enim .pauratoi pro pecunia domini quam mutuat ecclesie re
pitio: no non acquiret perfamiam contra fideiussorem: nil dominus si pa
mulgata persona. ff. si ter. pe. si pecunia. ties si procurator stipulatur .b. cui
tione non acquirit. ff. de acqui. poss. l. possessio. .xxi
tit sic gar. fic ordinacio: tandem: aut procurator stipulatur in iudicio aut in co
tractibus: si in iudicio sem
per acquirit dominio absē
ti valem. ff. de pact. l. si p
curatori: si in contractibus
aut pstite domino aut ab
sente: si presente acquirit
vsū. ff. de ver. ob. si procu
ratori plenius: si absēti aut
ere re dominium: qua stipu
latur pnsionem dom̄ do
minus: tunc acquirit domi
no nullem. ff. de pact. Lo
gpouratori. si autem cetra re
domini aut dño è persona
fualegitata: aut miles pupl
lus aut adultus: tunc acq
rit nullo. ff. li. ec. pe. li. pe
cuniam: aut nisi è dominꝰ
persona fualegitata: et tunc
domino nihil acquirit: fed
tenetur per actionem man
dati cedere actōem. ff. si ac
quir. poss. l. possessio quo
qs. § si possessio: et sic dicit
procurator: tunc ere re dominꝰ stipulari: quando accessoria .puenientia ere re
dñi stipulatur: ut pensionem domus fructus z familia. Extra rem quando
stipulatur ipsam rem: vel aliquid extraneum nō .pueniens ere rem hoc ergo
casu fm cū cū stipulē re ipsam principalem plo debita. Lvsurao que licet sint
accessorie quo ad recipiendū eo ad soluendum z possessa representē sunt ipsa
reo principalis quefit ipsa reo debita reprimit: pcur. non acquirit dominio
per. d. l. possessio quoqs. § si.

m ⟦ Loci ordinario. intelligas si loco in quo degit vsurarius: per ordinari
um intelligas eum de iure: licet idem in decano archipresbytero vel abbate
qui alias de consuetudine iurisdictionē habeant in spualibus. z non ē mirꝫ:
si per ordinarii vel eius vicarium acto aequarantur cum eis si pte vel ali
quem qui recipiat cautionē ordinario: vel eius vicario. ff. si pa. fal. lo. i. iij.

n ⟦ Parochie. fic. de coniug. conia. budam. ēt enim illa publica persona
t. di. duo publicum. z quod dicit de rectore parochie in qua testator habitat
intelligas idem multo fortius de rectore parochie illius cui facienda ē resti
tutio. si enim acquirit: cum qualis iudex z minister fuus sit fcōm gar. ff. de un
ius vocan. l. eam pa. quo.

o ⟦ Parochia. quia magis erudiūr indigenis notio ēt extraneis ignotis:
in aut. coll. vi. de testi. § si vero ignoti. ff. de dec. fi. poli. ji. z erunt falsi quo
l. de reg. iur. plarale: ut per eos si opus fuerit cautio .pbari possit.

p ⟦ Audiuus quidem. interpositio ē quæ circa tabellionēs non ponitur: quia
de illo non dubitabatur.

q ⟦ Illo. a quibus fuliect ufure fuerunt extorte vel eorum heredibus uel fuc
cessoribus.

r ⟦ Periude. idest et tale stipulationes: aliter perinde fuliect ac si ipsi idem
stipularentur.

s ⟦ Seruo publico. ē tabellioni fic dicto: quia publicum exercet officium: fi
qui fit seruus. C. de tabul. l. generali li. x.

t ⟦ Mandato. ergo tabellio hoc casu nō acquirit actionē extranee ere sua fi
pulationis: nili eam faciat de ordinarij mādato: z ideo videtur dicere aliqua
lex. ff. eo tem. pa. fal. lo. i. ij. alibi profecto dicemus feruum publicum apud pe
regrinos stipulari beneficium.

u ⟦ Idonee. nomine idonee pignora vel fideiussores intellige. ff. man. si mā
dato. iuq. § finali. alias verbū cautionis nudā .pmissionē designat. C. eo. ff.
fus. fanciuus. si autem pignora vel fideiussores nō pōt parcurare fe pignō
nel fideiussore dare non posset: fe facturum quod caut. C. eo. ff. z ete in
aut. generaliter. ff. de bona. inter. vi. z ve. per uetbum iib. de fanida. § fed ho
die. ff. de fen. ex. c. vii. § alias enim. hoc maxime qñdo fic ē nominde cū. f.
altam dare non posse. Sed cum soluēre vsuras debeāt actionem ad repe
tendum quare fic follicitus fuit papa. puidere debet per cautionis remediū.
fo. idco ut habeant plura annisa. ff. de liber. lega. Liij. ite quia magis funt
fcora per fideiussores qd pignora. ff. qui. fanida. co. Li. t. fit boc nō tantum
ta fauorem illoum qñdam in odium vsurariorum. Et fcire debeo: q. si fic

cepta buiusmodi cautione nole eoram quoru interest: vsurarius ma
nifestus vsuras repetat nō audietur: z posset in animarū fauoē ejus
vltas vsuras recepere: f soluere dño a quibus ille petitor extorserat.
t idem fcōm guil. c. gar. li. non offert manifestus z boc pbare posset
petitorem. f. usurarium. f. autem ille vsurarius qui fic fanisdedit con
tra autem religiosos z alios qui mani nalunt: tenebitur ex
festos vsurarios contra prefentia fā fanisdedit: tenebi
ctionis formam ad ecclesiasticus as tur. § .eo. ca. ii. z ti
fi fuerint admittere: fipulatur pe pentes: effe notori
ne in conci. laf. contra vsurarios. p os vsurarios: etiaꝫ
mulgate statuim" fubiacere. ⟦ Illud si hereo nō excepe
manifestum vsurariosus testa rit: biteruent pacti
mentio interfit: aut eos ad confessi oi. boctoos q ex
onem admittat: fue ipsos absoluat officio fuo inder
fi ne vsurios fanisfecerint: uel de fa cum repellat: ꝺ. de
tisfaciendo pro suarum viribus facti cepo. exceptiones
tatum pscient ut pcmittitur idone ff. ꝺ posthl. quoo
am cautionem. ⟦ Testamēta quo .pbidet eciam si no
qs manifestorum vsurariorum aliter tonino ad manife
facta non valeant: fed sint irrita ipso stum non effet.
iure. ⟦ Vnifacius octauus. x ⟦ Illam. quanti
tatem manifestam.
y ⟦ Alioquin. i. si quantitas manifes
ta nō apparet. e re pote exprimi volu
mus aliam. ſq; sub

⟦ De excessibus prelatorum.

fiet expassio ē moderatio de qua loquitur ille. ff. respondeo. cōside
rabit uidet dño tempore ille vsuras exercuit: t quantum nūc habet
in bonis t quantū habebat tempore quo fecerat incepit: t super
hoc cōsideraberit fama vicinit: an alias merationes exercuerit:
tan f eo fonuna et. pspere cesserit: an fuerit impedimento exterior: an
curialis fenerator: fe similes circumstantie fint circa hoc cōsidera
rande: t fm eas magis uel minus arbitrandum. C. de bo. q. li. cum
oportet. § t. xxij. q. vlt. uide.

z ⟦ Tenetur. ppter fui maliciam parti lese relarare tenetur. C. fi. ta.
uel. cu. inter. Letam: t facit item fuam. ff. de li. de re. iud. cum etenī.
nulli. de obl. que ex quali delic. in pn. t fi nullam ēpitatem modera
tur nic tenetur in totum. nam t relicta cōmendatio tcōi admitti.
C. de bere. cuſti. Li. ff. de ver. sig. Letcrorum. caute ergo facet: fi in
cautione certam verisimilem expmit quantitatē: t adiqt quod etaz
ultra illud fatisfiet: inqtum conflabit eum vsurarium rone teneri.

a ⟦ Pene. fupple ftatute t laf. 20. edito sub pena vsurarios. boc di
co: q; hic non bs locum pena pra vsurarios ftatuta: fed babet lo
cum pena ftatuta in recipientes eos ad oblationes et ecclesiasticam
fepulturam.

b ⟦ Subiacere. bodie fut excōicati ipso facto: nō ob. exceptionibus
nec fuis. per. de. fepul. eoo qui.

c ⟦ Absoluat. etiam ab alio peccatis. xxiij. q. ij. legatur. quod pars
qi nec ad confessionē debet admitti ut. ff. dicit: nec diminuit pecca
tum fi. f. de reg. iur. peccati. cauetur ergo religiosi qui interdum f
fida pietate de anima fuliciū tenti.

d ⟦ Aliter facta. f. non facta fatisfactione nec pacta ydonea cautione
quid deco re cedcallio: videtur q; valeant: diuersa enim funt. C. fi
codicillis. li. ſi. item. f. hec conflituto ē penalis: ergo reſtringēdā. ff.
c. li. de elec. ftatutum: t pbatbus maiorib⁹ minora pbe. ꝑ. pbi
betur. ff. de fenus expos. l. cui qui fi. finale. per venerabilem circa
fin. de cleri. coniugati. qui. f. qui. f. boc ergo ē cuncere valebunt t habere. ff.
tima voluntate: t ar. ff. de ftab. cum pone. fuis. de cleri. coniugati. fi
ftamentumque quia mentis teftatio. xxj. q. ij. f. fed aliud iuſti. de tefta.
in fm. ff. de iur. codicil. l. confiteantur t. l. ab inteſtato: alias facile ef
fet conflitutionē banc in boc eludere: t die idēz de ſilibet etia nolū
tate: t qua illud crimen ecclefiaſticum ē potuit papa irritare teſtam
ta taceoam: per que in aliqo transferebantur bona et hebat durare
condito testatoriam: qui ergo quod eiuscere valebunt t habere. ff.
ut lit. pen. ecclefia. in fi. habet enim ratione bonis criminis iuriſdi
tionem in talibus: fupra de uſu. nouit. ff. qui fi. fint le. per venerabi
lem. ff. de. li. de fo. compe. c. vii. Quid fi fino teſtamentum fecit: poſt
ea cauit: dicit bic gar. q; nō firmatur per boc t. ftamentum: quia ab
intito nō valuit: ut. f. de reg. iur. non firmatur cum fuo concoi. fatis

videtur fufficere fi ante mortem cauit: ei teſtamētus morte firmetur:
ff. de cdc. muf. cum marte nec ob. regula nō firmatur: que de folo tra
cu tempoio loquitur ut ibi dicit.

b ⟦ Cum ex eo. medicantes nō poſſūt acquirere noua loca ad ba
bitandum ut antiqua alienare uel mutare abſq; ſpeciali licē
tia pape: ſi de hac prohibitione faciat mētionem in aggre
tibus ſii loca. p he remitta vta' fenda ſolui. ſi pbabi lio. boc dict. deter
tio. boc dict. deter minat autem bec ſi
mināt. in ver. ad boc. ere. no. ō. c. nimio.
ii. in ver. ad boc.

c ⟦ Mendicantes. bi dicuntur mendi cātes quibus cuius mēdi tribuit incerta mēs dicitat: f. qui redd tus aut poſſeſſiones er regula nō cōſt tutionibus habere non poſſunt: ff. eo. li. de reli. bo. c. cum q quo ad calum ꝺ cre. nothe in debuī mendicitatibus idē tus: concor. ff. c. li. de regula. conſtitu tionem: qui enim ſi milem cū aliq vita fuſcipiunt: fimilem ſentiant in legibus diſciplinam: f. de ſta. mo. z celenteo.

d ⟦ Ad habitādū. Ro. quia de loco acquiſito ad habi tandū tantū fit bic posbebito: ergo a loca q̄ ad habitan dum bone poſſunt loca acquirere: fed quō ex q̄ ſit indica ſcēde et dixi. ff. c. li. ſed no. z. c. nō.

e ⟦ Sedāla. bene ergo fcat bic pui bendo: quia fui of ficij ē fcāda fino nere. ff. c. li. de off. le. ci.

f ⟦ Poncipa. fanra igitur cōpte bendat bec conſtitutio. olim. h. bic pbibitum licebat. ff. de. nimio. ii. uer. ad boc.

g ⟦ Saffragari. ergo papa fualegium fuū reuocare moderari t in to tum tollere pōt. licet decret cuo fualegiū ē mālap. f. de re. iur. dcet ubi de boc.

h ⟦ Alienationis. intelligo ēt p quem nō tranſferatur dominiū: ēt ſi large loquar dicēdo cauiſibet ad idem. ff. de re. cc. non alie. nulli et C. de re. ali. non alie. f. fcōm hec intendi ſumatur ſolū. p eo cn tractu quo tranſfert dominium. C. de fun. bo. li. i.

i ⟦ Mentionē. ergo neceſſe ē de iure eōi in rcſcripto fieri mentiōem de quo dicut. ff. c. li. de cōſt. c. i. in glo. ꝺ incapit ē contra.

k ⟦ Decernentes. bodie tranſgreſſores fūt ipſo facto excōicatiꝫ de. de pen. cupientes. i. reſpondo.

l ⟦ Eligendam. iſti funt dequ ēsuenienti bonore. xvi. q. i. q. vere t pa
ter tan talem fubint ēpo ēn nota. f. pbt ꝓcernite alias nō religiosi
babere. ppium. xx. q. iij. ſi contra paulus.

m ⟦ Licētia. ergo no. qr religiosus mēdicās de licētia palati fui pōt
mutuum fcmēdatis eligē. io. an.

n ⟦ De. ppinquo. de boc. i. de. ſi. fig. cpenit. io. an.

o ⟦ Dicuntco. exempti vel fualegium ut nō tenēatur: nisi fub certo

V

Quem ex eo. q̄ predicato reo minores et religiosi ali medicātes i ciuitatis
aut ciuitati vltro vltio aut alio lo
cio ad habitandus domos vel loca
de nouo fuſcipiunt: ſeu olim fuſcep
ta dimittunt: ſe ibidem ad alia trāſfe
rentes: diuerſa ſcandala quandoqs
proueniant: et frequentes clamoꝛes
ad ſedem apoſtolicam perferantur:
nos ſuper boc prouidere volentes
boc perpetuo prohibemus edicto:
ne deincepo aliquis uel aliqui ſi pe
dictis: quibuſcunqs ſuper boc ſpu
legiis munit exiſtant: que ipſis con
tra tenorem conſtitutionis paſſimꝫ
nullatenus volumus ſuffragari: in
aliqua ciuitate caſtro villa ſeu loco
quocunqs ad habitandum domos
uel loca quecunqs de nouo recipe
re baterinus recepta mutare: vel ea
rendi tionis permutationis bonatio
nis aut cuiuſuis alienationis titulo
quōcunqs in aliqo transferre pteſu
mant abſq; ſe. ap. licētia ſpeciali: ipſe
nam t expreſſam faciente de ꝓhibi
tione buiuſmodi mentionem: ſi fe
egerint irritū decernimus. ⟦ Per
boc tamen eis qui vitam ducerint
beremitica ſeu fuliturā eligendā: ꝺe
maiorus ſuorum licentia qui cel
las manſionef ſeu habitacula ibere
nio fuſe loca vbi non ſit dominus
habitatio de paupiqno poſſint ac
quirere ac mutare: non intelligimus
interdictum. ⟦ Hno. quartus in
cognito generali lugd.

De ꝓuilegio.

Quoniꝫ libertatem qua
nonnulli ap. fedem pi
uilegio exemptionis idul
fuſtic integram obſerua

boſi. nonne pumietur per iudicem boſi. fingamus ergo t equiperemus an
glicum exemptu aut ſicut ille qui alias non ē de iurisdictione rationc delicti
efficiur de iurisdictiōne: ſic exemptus qui alias de iurisdictione non eſtra
tione delicti de iurisdictē efficiat: ſic i ſcta. z re.

b ⟦ Exempto. bic bic ber. q; monaſterio exempto ecclefia cimiterium domus
monaſterium atria ortus arece que funt iuxta eccleſiam: intelligantur exem
pta. xij. q. i. neceſſaria. t. c. nulla. xxij. q. iij. dñminus. t. c. id conſtituimus:
ꝺ. de imu. ec. c. i. t. de conſi. c. i.

c ⟦ Iuſtitiam. ut. ff. de bere. ad abolendam in fi. ff. co. li. de pædens. c. i. ff. ſta
regula. c. eno in fi. Idem ſi capellas haberet non exemptas: ff. eo. ex ore
c. cum capella fic ſupra de conſue. cum inter uos ſupra de ſen. excom. nulli.
f. c. uenerabilem.

d ⟦ Et diſpm. Lqō dictum ē de exemptio.

e ⟦ Illos. ſi excēpos: ſi pualegium ita fimat ſi legatur.

f ⟦ Cetro. illud ſolum contrarium de decre. ō. de reſcrip. ad boc quia bic cer
tus index datus fuerat a papa: bi incertus quem imperator: dicerat eligat
dum: ſi terea ibi in modum reſcripti t iuris cōmunis facta fuit interpretati:
bic in modū gratie t pualegij. quod ēt apparet ex titulo t ex littera que legi
ap. pualegio.

g ⟦ In eos ēt. illud quod ſequitur intelligas ſane fcōm determinationem ꝺ
ere. f. et. ne aliqui.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright Biblioteca Querliana Brescia.

o ¶ Quantum ad ista. Inter dictum falsa finem e excommunicationes: ergo istum ad alia falsa manet iurisditio: licet ergo illa exercere non possint ordinarii: pbt tñ causa eorum audire z iudicare. & non parent potenti ipsos sententiam mittere e filia facere.

p ¶ Refiderant. ad 6tum. & e quoniam t.c.cum capella. z no. literam quia

L

sium: quantum ad ista vbicunq; illi fuerint: penitus exercere nō possūt: Illi tñ solum ipsi monachi ad monal terioruum pertinentium ordina rijs cibus fubiectos: ut vel gerant illoum regimen vel eis tangā. ppriū locoum ipsorum monachi reside ant: fuerint destinati: tunc enim s fi libere possint ad eades monasteria renocari ac tam illoum qs ipsorum priorationum monachi reputentur: cum non sit inconueniens aliquem sic vtrobigs locus habere mōachū vnum alteri subesse monasterio: vt ab ipso nō sint dependere: ratione tamen eorundem priorationum dicti ordinarij sua iurisdictiōe in ipsis eti am quo ad premissa ydm̄ moderantur in illis dicte vti possunt. ¶ Hoc

Q Uum de diuersis nundi parti bus multi affluant ad fedem a postolicam quasi matrem: nos ad communem tam ipsorum qs alioz omnium commodum z profectum paterna sollicitudine intendentes: ut fit eis mora bustimodi fructuosa pauuidimus q ibidem de cetero re gatur: z vigeat studium tam diuini z humani: canonici videlicet z ciui lis: vnde volumus z statuimus: ut studentes in scholis ipsius pene fe dem candēs talibus priuilegio om

nimo libertatibus z immunitatibus gaudeant: quibus gaudent studen tes in scholarū generalē regū stu diumue recipiant integre pquctus suos ecclesiasticos sicut illi. ¶ Ac

A Bbates: quos apostolica se des in exhibitione benedictio nis super populum specialē prule gio nitigimur: ecclesiis que ad eos pertinent pleno iure: quandō ei eis diuina officia celebrant: possūt poss mistarum solennia: z vespertinas ac matutinas laudes benedicionē solennem super populum dargri. ¶ Abbi autem publice aut per vi as ciuitateo castra z villas populis z plebibus benedicionē facere vel impartiri non valeant: nisi hoc eis expresso apostolico priuilegio fit cō cessum. ¶ Nec eis licitum sit aliq qs monasteriorum suorum conuer sos: qui ad illa connuolauerint: z in quos ecclesiasticam z quasi episco palem iurisditionem obtinent: pmā clericalem conferre tōsuram nisi eis id competat ex pleno plate fedio in dulto. ¶ Dem.

A Ctoxistate fedis apostolice ō frarum nostrorum consilio ō flatuimus: q oratoria uel capellas i

locio non exemptis sine diocesano rum locoum ipsoum licentia exen pti conuenire non poterunt: nisi in fic cōstructis nec tēpore interdicti calibus expressis in iure duntaxat exceptis celebrent vel faciāt celebra ri diuina. ¶ Quod si talia plump frinitab bis per locoum ipsoum ordinarios compescantur: z liquas propter hoc exemptoum ipsoum pfecutores in eos sententias pfule rint: illas penit' reuocamus. ¶ In bitemus autem inluper ne in locis etiam exemptis hoc ipsi exempti fa cere audeant: nisi super his licentias uel priuilegium habeant fedis apo ftolice speciale. ¶ Cauſas quoqs si ne litis propatias suoum dominus liberoum: que videlicet tantum ad ipsos dominos pertinentiades cre pti suo nomine fine ut actoes fine ut defenfores aliquatenus non affu mant: etiā si fint ipsis dicti dominos cenſuales: cum id nequaqs licitum fit eisdem. ¶ Demum. ini.

D Ecernimus etiam: ut nulli ho mines ad ecclesias aliquas pertinentes: nec ad ipsas ecclesias ratione bonoum que ab eis tenent: nec ratione alioum quoruncunq; bonoum que ab eis non tenent: nec ratione alioum quoruncunq; bonoum que ab eis non tenent: nec ratione alioum quoruncunq; bonoum que ab eis non

a Q Uum persone. In prima parte demonstrat qui iuris: ci quis solo ꝑ
milegio se dicit exemptum. In secunda ibi. Et qui iuris: cum super
hoc ꝓpositione allegat iuris: In tertia ibi. Et talis quidem iuris: ci allegat iuris: ibi.
b Iuſtiniam. .ſ. ti. ꝓ.c. vno. ꝓuidendum fuit q: crudelce erant negligendo famam ſuam. tit. q. 1. nolo.
c Zelioné. metuo enim ꝑ
milegiorum ſuo ꝙ ſeruare ꝺ
bent. ſ. c. ca. i. ꝑn.
d Decerno. ad idem. ſ. de
finitiu. accipimus: cuꝰ ſi
locus nō ſ feruandꝰ parti
appellarcō. ut lic. nō. ꝑtꝫ.
acedeno. ij. ſ. de ap. cc ꝑ
t. t. i. de fen. excom. reue
rendiſſimo. ſ. i hoc ꝙ. alia
littera ſ ecreto.
e Pdudentibus. ſ. de cō
ſan. t. affi. ci.
f Carentibus. tit. q. v. q. a
ſuſpectꝰ vide bonum ſ q
de ꝑſonis confeſſa affir
mantur. ſ. de off. dele. ſuper
quethonam.
g Competẽm. ſ. de dil.
c. alias poſt. appellan vt
ibi ꝛ conſideranda ſut ea
ꝙ concedit hoſtien. ſ. de
ap. cum fit.
h Modcerandum. ſic. ſ.
c. li. de ap. legitima.
i Impedimẽto. ſic. ſ. c. li.
de elec. ſi ſit. c. ꝓpoſuiſtꝭ.
Sꝙ ſi t. c. cōmiſſa. ſ. ti.
k Integraliter. ne pretedꝰ
ta vel ſequentia arteri arti
culum de quo contendit.
ſi. quẽad. tert. apu. li. ſ. dic
t a capite edenda cſt ratio.
ſi. de eden. Argumentum. ſ
t. t. li. c. cū ſit. c. ſ. cū
non uideat. t appoabatur
hic opinio inno. q hoc qꝺ
hic dicitur notabat. ſ. ſi.
inſtru. contingat in ſi. t rep
ſentur opi. oſt. qui ibi no.
contrarius. ſalicet q: pinꝺ
leqit erat legendus: t ꝛ
bꝺum ſolum in illo. c. de
quo erat ſo nas ſi tenuo te
nō legerē poſſet leoto ca
te tingendi materiā: ſiunt edito qꝺ eſt 5 mentem ipſius dcere. ꝺningit. ꝺ
verbo ꝑferrꝫ vſ. ſig. itellig. ſed nō ſtatur baiceſ ſame ratiom. nec ita
ſ. ſimplici lectura autor litigandi materia: ſicut ex tranſcriptoꝝ plurib⁹
diebus ꝛ nocibus uidebit ꝛ plegentes aduocati: litiga ide ſumitur: ubi t
li. utrag; opinio ſatis bñat egtatem parua in magꝝ rone ſ illo texta ſalutar
ci. t. ſco. ꝑpoſitatur.
l Tradere. ſi quare reno. ꝑbare compellitur t edere. ꝑpria inſtrumenta ſ
ſcꝫ. ſ. d. de ꝓoba. c. i. C. de eden. l. qui accuſare: dic q: ille ꝓuilegiat fuit
agat ſue exceptat: ꝑ probare ꝛ eo q: de iure cōi intento ꝙ ſit cōtradictat
q: dicit de editione locū bꝺ in pauata uel ꝓpria ſcriptura qua qui utꝰ ſui fi
cit ꝓpoſito in cōi uel ꝓpria ſcriptura qua eo vſurus ē locū non bꝺ dic ut
no. in ꝓdicto. c. i. de ꝓoba. t. ſ. de fide inſtru. ſ. ꝑpetuꝰ. t. ff. de eden. l. i. ſ
edūcēo ꝛ in de de uiro. ex grandi in glo. ade qꝺ ibi.
m Solumodo. qua non ſonat allegant ꝓuilegium ꝛ ꝑceptionẽ de
quo in ſe. ſ. tractabit.
n Canonica. xl. annoꝝm ut. ſequitur cum titulo: quod dic ut. ſ. c. li. de
ꝓſcrip. c. i. ioannes andree.
o Oadmiraio. mirū eſt qꝺ ordinarij cognoſcunt in cā ſua ſ. tit. iij. q. iij.
c. i. C. nr quiſ in ſua cā ſit iudex ꝛ nigro. ſo. ordinarius bñ cognoſcit de cā ꝛ
diffinit nec non de ꝓpria. qꝺ dic ut no. ij. q. vij. ſupio ergā de de. malic. c. i. ſ
de ꝓnio romana. item ordinarius dicit ſuam ꝛ iurisditionem ꝛ ſubdit
boc negat: t bñ cognoſcit an ſua ſit iuriſditio: ſ. de rcſcrip. li⁹. ff. de iudic.

ſiquis er aliena. Sꝛ ad ſom ſuſpitionem uitandā melius uidetur id
expedire per delegatos uel ſoquitur: ſ. de fo. compe. ſiquis contra et
ſ. de iurisdi. o. iudi. ꝓator.
p Diuinoſi. canonica. Inec poteſt ſubdituꝰ obedientiam ꝓferi
bere contra ꝓlatū. qꝺ dic ut. ſ. ꝺ ꝓclap. cum nō liceat.

q Ddunitof. t ſic allegano bic duo ſi
mul audiunt. ſ. ſ
ꝓſcrip. audino. ſ
c. ti. uenienoe: dic ut
dixi. ſ. ſ. re. iur. nul
lus plurbus.
r Per ſe. ſine pe
ſcriptione.
s Dedicitio. ſ. i.
t. ij. ſiqs.
t Alamnoruꝫ q
minoꝝ nō curat ſ
ecdeſiam. xvj. q. ij
quod antēo. ſ. ſ
ſcripti. ſi quarta.
u Violeta. ſic poſ
ſidentes eum ꝓti
debant penamer
go nō ꝓmitt. ſ. e.
li. ſ. c. li. ſ. ꝓpoſuiſtꝭ. Sꝛ
eum qui. xvj. q. ij.
legi.
x Peccario. ſic. ſ
de teſti. ſpoli. oli. i.
ſi enim ſta ſit ſulta
ei poſſidentemen
dat iñ ſtulum ꝑ
ſeruendi: ne ille q
peccario cēſcit ex
libertate ſua illabe
ratitem reſpect
untur in crimine.
Cde epo ſi ex. i.
poſtyteri. Et ea
nonyata. q. vij. vle.
poſtyteri: unde di
catur boc ſtatutuz
circa eos tantum:
ne ꝓuilegiozum ꝓ
tem flagiuoz ex
ſtat auctoritate. C.
de ꝓuile. lebol. l.
ij. li. vij. ſed contra
rium credo ſalicet
bane decre. t eius
penam here locum etiam in non exemptio per litteram que. ſ. di
cit quantiũcũq; tē. q. d. here. ita q: vult eam exemptos: nedum nō
exemptos bac conſtitutione ligan: ad idem. ſ. de ꝓben. c. i. cū ſi.
l Cōmperint. ſic. ſ. de ima. c. grīh.

m PEr exemptione. Tria dicit bec decre. que ſatis patent: t ema
nauit declaratiue ad ea que no. inno. t olhen. ſupra. c. cum ca
pella. t. c. recoponno. t fuit ſumpta de extrauagant inno. que incipi
eoga ad ꝓpotuam.
n Ipſa eccleſia. cum altero ſecundum ea que dixit ſecundum ber. ſ
c. ci. t. ſubintelligitur exemptꝫ t bene patet per boc. c. t ꝑ decre. ad
lam. ſ. c. li. de ꝓben. ꝙuio. q. exmit eccleſiam cathedralesque ſub
generali vocabulo eccleſiarum cuiuſcuq; intelligat exemtie oia ēt mi
noza beneficia de eccleſia uel ibi dicti.
o Nō ſi. ſubintelligitur exemptꝫ. ſ.
p Curam habent. vnde talez ꝓbyteri habent inſtitui ab epiſcopis
t intelligitur ꝑ perpetuitate qia nequeunt abiqꝫ rationabili cauſa: et
tunc ab epiſcopis amouentꝛ ſupa eo. li. de capel. mo. c. vno. t boc ca
ſa ꝓpter hanc curam ꝛ populum ſi exemptum ſtatuit exemptuꝫ ea
dit qꝺ ſtephanus epalenſis. c. ad apoſtolice.
q Paradiſum. ſcal aliud ſ eccleſia alio ſi populus. ſ. c. ex parte. c.
t infra de fen. excom. ſi ſententia. t reſponſo ſed buic. q. reſponſo ui
detur contradicere ſupra de ver. ſig. cum clericꝛ vbi nomine eccleſie
cathedralis intelligitur ſolum capitulum non inferiozes clerici t ſi
uerſi ſed ibi de iurisdictiõ loquitur: quod ſtricte intelligitur: nec ette
ditur ad ea de quibus non fuit cognitum: ſupa de iureiurran. c. pe
nult. iurisditio autem ita pendet penes epiſcopum t capitulum: q ſi
penes inferiozes clericoz: intelligatur ergo in mamentum ibi ſcundū
ſomam iuris communis: ad idem. ſ. de iureiurran. ad noſtra. ti. ſi.

ingreſſum eccleſie ſibi nouerint ter
dictum nec de trangreſſione bu
iuſmodi ad arbitrium ſuum cognoſcere ſi
tentiam contemptem tenus exercent
competenter. Idem.

PEr exemptionem nem eccleſie con
ceſſi ipſa eccleſia ꝛ ipſius mo
nachi uel canonici clerici etiaꝫ t eo
uerſi perpetuuꝫ obtentionem autem
eccleſie eiuſdem ꝓſbyter qui paro
chianoꝝm curā habet: quo ad ea
que ad curam eādem pertinent: nec
ipſi parochiani etiam intelligunt
exempti. Uerum ſi canonici ali
cuius eccleſie crimiāt: ipſi ſoli ca
nici: non autem eccleſia vel alii eius
clerici ſint exempti. Si autem ele
rici ciuiſuio eccleſie crimiāt: tunc
tas canonici cꝫ alij clerici crimiāt
non tamen eccleſiaruꝫ alioꝝ ſi exẽ
ptionis ꝓuilegio exꝑmiat. Ide.
Sꝙ papa in aliquo ꝓuilegio vſ
ſcriptura non facta ꝓiudicali
ſuper donatione vel ſententia exẽ
ptionis ſeu etiam libertatis aliquam
eccleſias ad uſus ꝓpoſitetaz rema
ne eccleſie pertinere vel confirmita
verba narretenon propter boc illiuſ
eccleſie exemptio eſt ꝓbobata: nuſi ſ
libertate aliter docetatur. Si au
tem eccleſie vel monaſterio exemp
tionis ꝓuilegium concedendo vel
ſuper ipſius exemptione ſentiam
dozum: de ipſius exemptiõis nego
cio agereturaffera tur ipſum eccleſias

de ver. ſigni. ſuper quibuſdam.
r Non autem eccleſia. bene ergo dixit to. t ber. qui no. ſ. de teſta. requiſiui
ſi in glo. bic reſpondent: ꝙ ꝙd legatur canonico nō intelligitur legata
eccleſie ꝓ. l. ſi de rebus dubijs. l. caubuo.
s Alij dena. fed nunquid per boc erit exempti cōuerſi et oblati non deri
ccarga. q: ſic. ni. q. 1. duo.
Contrarium credo ꝑboc
q. quod ſtricte ſumit verba
ꝓuilegiozum exemptiõis
ut ſonāt: ꝙ nuꝺ nō reputit
de comuerſo ꝛ oblato: ſ ut
ſi. cri. quod ſi voluiſſet in
telligi exꝓoſſiſſet. ſ. de de
ci. ad audientiam ad idem
ſ. bc. dec. ec. eo q.
t Papa in aliquo.
ſoman ꝓuilegio
ꝓnit bec decre. quarti. q
dam exemptionē conferit
quedam non: t bc de no.
per ino. t oſti. ſ. o. recipi
man: t per olii ſ. c. cu ca
pella.
u Principaliter. puta in
petrat litteraꝝ ꝓbatiue ſa
per reuocatione rei eccleſia
ſtice male alienate quibus
dicitur ꝙ noceſſo eſt no
bis ꝙ ꝓdatum tale eccle
nobis immediate libertate
ꝙ predeceſſoꝝ eius tē. vnꝺ
talia verba ſolemnis ꝓcur
narratiua non affectiua: vn
de infra ſequitur: talia ver
ba narret: ad boc bene cō
ce. iij. q. vi. boc quippe. et
quod non. ſ. in ſpma glo.
v Probata. contra inde
quod no. ber. ſ. de teſti.
ery olim in ꝓima glo. ubi
dicit ꝙ ſtatur ꝓbatꝭ ſcripꝭ
tune in qua contnetur o ſi
nibus ꝓtatum: licet illa
ſit facta ab aliquo: tñ ſuf
ficit ꝙ ſit facta ab aliquo: ſed nō ſufficit ꝙ ſit facta ab ꝓdecessoꝛ ſuo: ſi per
argumenta. ſ. ꝺ ꝓbata. cum cauſam: cui uni ode non ſ contrauminſed boc uc ode ē ꝓnus: t ſcꝫ
rentur boc caſu plene. ꝓbatꝭ: ſi ſcꝫ.
w Afferat. Ro. quia. ſ. dixit narretergo bic de afferitio ibi de narratiuꝫ
bodie plene probant narratiue litteraꝝ ꝓpaluꝫ ſi fiant de tuo facto et
ſuper bis fundet gia uel ipſius intentio per ce. de ꝓba. litteris: t vide qꝺ
ibi no. in glo. antepenult.
x Eccleſie. ſ. de reſti. in inte c. ij. de arbi. cū tẽpore
y Sine medio. ſ. c. cum olim.
z Debeant. optime concor. ſ. c. in bis. t. no. arguendū a verbio. ſ. de de
ci. ad audientiam: de quo dic ut nota. xxij. q. v. bumane et ſupra de ver. ſig.
ꝓpoſtera. let tamen non dicit ꝙ ſit

non essent speciales subiecti. t ideo illa verba exemptionem faciunt: ut. p. xmo responsoles lect aliquis sit filius: nō tegitur q sit specialis subiectus qua vnus potestatis filius alteri potestati posset se subiectare: t ideo aliud hic aliud ibi dictū ergo amotem et paulegium denotat: specialis subiectio exemptionem.

n Eadem. non enim ordo ecclie exēpte soluit cessā nec omnes qui eorum sol nunt sūt exēpte: ō. c. ti. ree pimus: vide non posse plud hoc esse cā. de. p. bna. ad gbationem. ō. de. of. bdic. cum continget.

o Idem dicimus. q. n. propter hoc exempta esse dicat.

p Nō possūt. ō. quo dic ut. ō. co. aliqui. 103. an.

q Subiecti. ergo no. q. vnum t idem verbū diuersificatur fm audientia. ff. ō. pro. emp. l. q. spe. ō. nemi nem t. ff. de ver. sig. l. qui vnum. nisi forte dicatur q ad vnum nunc: vnde fm audientem dicatur q ad indefinitum: t ideo dicit. q. ad vnum. t ideo verbū diuersificatur fm audientia. ff. ō pro. emp. l. q. spe. ō. nemi nem t. ff. de ver. sig. l. qui vnum. nisi forte dicatur q ad vnum

in causa pcbyteri fer epłcopos: ꝛ dicāt tres ut ibi: ꝛ dicamus q̄ eodē iure cōsebitur habdiacōnus: ō. de fn. ō. mirarur; ꝛ hec vba ptrā. ī ea fa. ō. c. li. de bert. c. ī. ꝛ verum ē dicere q̄ epłalia facti⁹ cōstrahitur q̄ p̄ struantur: quia solus epłus hoc ordinem quem solus tollere non pōt. ꝛ q. vi. epłs solus ō. de trasla. inf corpoalia.

Q Pōtra . requiri ti pe sentia capli fiatiō. ō accusa. qualiter. ū. de cccf. pla. c. ī. ꝛ. q. vi. epłs nullius ītī ō cōfectādine fine epło hoc facere pōtest. ō. c. li. de consac. c. iij.

d Et dicit . ō. de clerico egro. c. i. ioan. an.

e Insigna. ff. de bis qui no. infa. l. ij. ꝛ signomine ci. ī tatis ē infamia ut ibi: ad idem. ff. de re. mul. l. ij. ꝛ. pena ī t aut. ut dicit apō papt. epłos. ꝛ. ult. colla. te.

f Speramo. super quo vi de. xiij. di. epłos ⁊ cłc.

g Ī ī eodē. ta facit mo nachi apłatē: facient . n. fe in totum tondere: ne ap parent vestigia monacha tus.

h Ī Psimilgo clericali. ap probata ī gratia opī alani. ī bar. bur. ī ſpobata opi. ba. to . ī bar. qui dicerunt q̄ peruenies degradatus tradit in canonem. ꝛ per caractērem quem ille recipit ī i memoriam etiam pñti ne dignitatis. ff. de decur. l. vlt. de conſe. di. iiij. ofton ditur. no. aut. boc. di. ac ecclēs ī hu. dic. q. terri. bili. ditum. ō. de bere. ad abolendam. ō. ī. ō. de fen. excom. continūitā opinio adhuc tenet ē vera in vbali te depoſitio: de quo loquitur fxcipium : ꝛ in actualiter degradato habet locum ſth finitio ſua ꝛ in ipſorum relinquitur eſt dubitatio inter eos: ut no. ſi. q. vi. dico. ī. facit etiam hec littera pro opi. bar. bur. no. ite. q. ī. in ſumma ī contra opi. to. ibi poſitam: ꝛ contra opi. Ian. ala. tan. ī ber. no. ō. de dcc. com. mu. c. ij. qui dicerunt degradatum conſecre veri ſacramēti euchariſtie.

Q Vamuis. quamuis inuentio carenis fuit ad cuſtodiam tamen potest quia panni pena carceris ppetuo: ꝛ ad tempus. b. d.

i Nō ſolatur. C. de cuſto. reorum. l. i. ꝛ vlt. vbi ſolitur de bo quo carcer tenet inclusos aperta pōtuntone fanctimus: ut aut conuictos vel ex pena ſub dubitandi cuſtodia liberandos cuſtodia diuturna non commacerētad idem . ff. de pen. l. aut bāna. ſ. ſolent.

k Tebi. an loquatur non apparet: vel intelligatur nō ſoli in ep̄o ſed etiam ī quocūq; qui iuriſdictiōi ſubī ꝛ debita pauire pōt: ad idem. ī. de ſen. excom. ſi clericus ꝛ quod ibi dicit.

l Ia perpetuum. ſi boc expōnamur: an in perpetuum an ad tēpus ſlabē expreſſoris ſimpliciter dānetur: perpetuo intelligitur non temporaliter dam natus. C. de penis. l. ferunt: de quo dic ut. l. di. c. ī. ō. de conſti. ex litteris. ff. de poſtuli. l. pute. ſ. i.

m Expedire. licet in carcere quo ad cuſtodiam non debet fieri mittio ſerua nimus. C. de cuſto. re. l. ij. ſic dico q̄ in carcere quo ad penam non fiet mu tor: ex ſimile quod dicimus de monaſterijs q̄ non debent eſſe duplicia. xxiij. q. ij. cōfirmamus. periculoſa eſt enim talis cōmixtio. ō. c. li. de ſta. regu la. c. vno.

n Peragendam. boc idem pbabatur. ō. de bere. c. penult. in fi. ſupra ō. ſi. nominauo in fi.

o Pōnere. poſterio. pone exemplū. ō. c. ti. in gbuldam.

p Ebuldam. ī merito quia immunitas alicui ī eius poſterio cōn ceſſa non cōpubendit ſuis feminas. ff. de mu. ī bo. l. vacatio. ff. de iure. immu. l. ſi. ſuperata dicēdo: preſbytero dce ſed vel ſimilia verba in remotione plē teaſeruimus nīhi veſtem ſacerdotalē ꝛ te bonoꝛ facerdotali priua mus: ſicut in remotione reliquoꝛus inſignium ſimilibus verbis vtens ī ablatione vtriuſq; manus in cruce. ſic ordinum ſuit pnunciatiua ſcripto dicat: auctoritate dei omnipotentio patrio ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti ac nīa nibi auferimus babitum clericalem ⁊ deponimus degradamus ſpolia mus ⁊ eximimus te omni ordine bñ ficio ⁊ priuilegio clericali. Deꝛ.

Q Uauuis ad reorum cuſtodias non ad penam carcer ſpecialiē poſitas eſſe noſcatur: no tamen non inprobamus: ſi fubiectoꝛ ibi clericoꝛ conflictus de criminiꝰ ſeu conuictos eorum excellibus ꝛ per ſonis ceteriſq; circunſtantijs puida deliberatione penſatis in perpetuū vel ad tempus: put videro expedi recarceri mancipeo ad penitentiaꝫ peragendam. Deꝛ.

Q Bicūq; alicui ī eius filijſo feu poſteriꝰ vſqꝫ in certas genera tionem pena iponitur ab homie vī a iure: pena ipſa eo tantū afficit: qui per maſculum non feminina ſine an deſcendere dinoſcuntur: pūi ali ud iure vī nia fit expreſſū. Deꝛ.

H Licio recodationis bonoꝛ papę terti predeceſſoꝛ noſtri ſi. ſi. ff. de decur. l. ij. ſi. in filijo: ꝛ eſt ratō quia filij ſequ untur agnationem patris ⁊ nō matris ⁊ nobilitantur tadē ti patrum: ſicut et vxoꝛes radijo ma ritoꝛum: in auc. de conſul. circa medi colla. iij. ff. de fēa. l. ī. ī. ſemine ī. l. ij. beroꝛ ⁊ adde q̄ dixi. ō. c. li. de be re. ſtatutum. ī. ī. te ne fact. ff. de ren. in poſſ. mu. l. ī. ſ. i.

r Iure. ō. c. li. de bē. c. ij. ī. c. ſtatuiū. ſi. i.

s Ī Sotentia. ſi. e. li. de ſolutatione. c. vno. Sed pone ver qs ad tertiū vel ali um certū gradū in re vel ſentētia dā nata ē vtraq; linea maſculina ⁊ femi nea: ego non dāna tuo cum filia ſic nō nati contrabo ma trimonium: querī an filij ſic ſuſcepti ſint nobiles? Dnāc q̄ ſtionem formauit oſth. ff. de. o. ti. in qui buſdam. ī dixit dī ſtinguendū: an ta fia maſter degradatꝰ habet ſtatū ſuū vſqꝫ ad expēd ſum linearem: ignoantes: ī tunc filij nō ſit damnati ꝑpter patris ignorantiam: ſicut ī ignoantia alterius parentis facit ꝑples legitimā alias de illegitimo complexu genitum ſi bona ꝓfecerunt: ō. de dā. dē. dēponſa. cum inbidno ſupra qui fi. ſint ī. ex tenoꝛ. ff. ō. ruu nup. l. iulia: ī ſic enim poſſet intelligi ſcōm cum. c. xxxij. q. iij. li ber. vel loquatur aliud ſcōm legem lombardoꝝ: quod dic ut nō. ff. de fen. no. ex. cit. quod tenet de fcōnt poſſe ſi remuneſcēd quod dicit de ignoante poſſet eſſe verum in ignoantia facti: ſcilicet quia neſciebā illum talem effectū ſignoāna iuris: quia ſcebam illos ta lem eſſe: ſed ignoabam quod non poſſeroo eius dānaret: ſecus: ad boc infra de reg. iur. iuris ignoantia: ſed in ignoātia facti videtur contra ſcām ſtquia credeno contrabere cum liberā: cōbrabat eū ſua tamen filij ſint ſeruj ſcōm: ſi nullefed ibi non ē ignoātia ſcōm na non excuſat: per quam ipſi dnoꝛ ſeruī peculiū ſuū ſi ceuſa ret: ſed hic nulli interfuit prauidicari: et ideo ſuſtineri poſt illa ſolutio.

H Stacio. in pna parte punit bonoꝛ. infequentes percutiēo aut capientes cardinales ⁊ eoꝝ criminio focios vſqꝫ ad. ſ. q̄ ſpiritu: vbi punit eoꝝ filios ⁊ nepoteoꝛ: et boc vſqꝫ ad. ſ. ſimi. ibi ipſius infeotatoꝛbus penam addit vſqꝫ ad. ſ. cum autēbis ponit quā ſatisfactionem cum abſolutionē facere debeant ⁊ quid per abſolutā nem conſequantur vſqꝫ ad. ſ. illud. vbi tractat de nudio cōſiliantis vel ſimpliciter fauentibus huic criminī vſqꝫ ad. ſ. ceteruj: ubi ad col laterales permittit bas penas extendi vſqꝫ ad. ſ. ſimilio: ibi ponit de infequentibus clericoꝛ vel religioſoꝛ familiareꝫ pape uel cardi nalium vſqꝫ ad. ſ. ſiquio: ibi ponit de excōmunio cādnales vſqꝫ ad. ſ. per bocabū: ibi nihilominus potestatē ſeculareꝫ penoꝛ lega libus contra talea uti debere: ꝛ hanc conſtitutionem eam facere obſeruari: ꝛ ꝓtra ſententias pnam imponit.

b Inberentes. ad idem de iur. calum. c. i. cum ſi.

c Detractio. ad idem. ō. in pemio huius libꝛ.

d Scarlegi. quod tanto maius ē cōſentaꝛ: ſi ꝓtra perſona que pati tur maioꝛ: ut de pc. di. i. aut facta. C. de epis. ⁊ cle. ſiquis i boc. ſ. f. ſimilio. de mſtrio ſcarlegio tra ctatur. ext. q. iij. ſ. ſcarlegium ⁊ . c. de quentibus.

e Cardinalem. cō tra prudentes capi entes vel bāuitos epos pos quam eam ſuerit procedēn dum: ſic ut exauctoritato cuoꝛqui mitte ſeruit armata: cui militia detrahuntur insignia: ſic epa militia remotius caſtro reiciti: ꝓuigatus ꝓnio ꝓpulſio militari. Dicuo igitur degradandus veſtibus ſacris indutus: in manibus habenti libꝛum vao vel aliud inſtrumentum ſui ornamentum ad ordinem ſuum ſpectans: ac ſi deberet in officio ſuo ſoleniter miniſtrare: ad epiſcopi pe tentiam ad ducatur: cui epiſcopus publice ſingula fiue ſint veſtes calic liber ſeu quenia alia q̄ illi iuxta mo rem ordinandoꝛum eccleſiarum in ſua ordinatōne ab epiſcopo fuerint tradita ſeu collata ſingulariter aufe ratab illo veſtimento ſeu ornamen to quod datum vel traditum fuerat vltimo inchoando: ꝛ deſcendendo gradatim: degradationem continui et vſqꝫ ad pannum veſtem que dat i collationē ſonſure: tuncqꝫ radatur caput illuo ſeu tondeat: ne tonſure ſeu clericatuo veſtigium remaneat in eodem. Poterit autem epiſco pus in degradatione huiuſmodi vti verbis aliquibus ad terrozem illis oppoſitis: que in collatione ordinū ſunt ꝓlata dicēdo: preſbytero dce vel ſimilia verba in remotione plē teaſeruimus nīhi veſtem ſacerdotalē ꝛ te bonoꝛ facerdotali priua mus: ſicut in remotione reliquoꝛus inſignium ſimilibus verbis vtens ī ablatione vtriuſq; manus in cruce. ſic ordinum ſuit pnunciatiua ſcripto dicat: auctoritate dei omnipotentio patrio ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti ac nīa nibi auferimus babitum clericalem ⁊ deponimus degradamus ſpolia mus ⁊ eximimus te omni ordine bñ ficio ⁊ priuilegio clericali. Deꝛ.

Q Uauuis ad reorum cuſtodias non ad penam carcer ſpecialiē poſitas eſſe noſcatur: no tamen non inprobamus: ſi ſubiectoꝛ ibi clericoꝛ conflictus de criminiꝰ ſeu conuictos eorum excellibus ꝛ per ſonis ceteriſq; circunſtantijs puida deliberatione penſatis in perpetuū vel ad tempus: put videro expedi recarceri mancipeo ad penitentiaꝫ peragendam. Deꝛ.

Q Uiqua vero feuda locationeo ſi ficium vel beneficium ſpirituale uel tēporale ab aliquibus eccleſie ob timeſſe eio ipſio in ꝑpetuum: que fe libere ad eccleſias reuertantur: q̄ ec cleſiarum rectoꝛes de ipſio ꝓ eio ꝓ ua voluntate diſponant. Quod ſi quis predictoꝝ ſilium vel filioo babet applicetur: et ex illo nil trāſmit tat ad poſteroo: ſed potius cum ipo quodammodo damnentur ⁊ fua.

Siqua vero feuda locationeo ſi ficium vel beneficium ſpirituale uel tēporale ab aliquibus eccleſie ob timeſſe eio ipſio in ꝑpetuum: que fe libere ad eccleſias reuertantur: q̄ ec cleſiarum rectoꝛes de ipſio ꝓ eio ꝓ ua voluntate diſponant. Quod ſi quis predictoꝝ ſilium vel filioo babet applicetur: et ex illo nil trāſmit tat ad poſteroo: ſed potius cum ipo quodammodo damnentur ⁊ fua.

Siqua vero feuda locationeo ſi ficium vel beneficium ſpirituale uel tēporale ab aliquibus eccleſie ob timeſſe eio ipſio in ꝑpetuum: que fe libere ad eccleſias reuertantur: q̄ ec cleſiarum rectoꝛes de ipſio ꝓ eio ꝓ ua voluntate diſponant. Quod ſi quis predictoꝝ ſilium vel filioo babet applicetur: et ex illo nil trāſmit tat ad poſteroo: ſed potius cum ipo quodammodo damnentur ⁊ fua.

f Iure. ō. c. li. de bē. c. ij. ī. c. ſtatuiū. ſi. i.

g Socno . ō. c. li. eū comitetur pa ſa cinus: pā pena pu nietur. C. de epis. et cle. ſed quēſi ſi. ſ. ſi. ſ. ſi. ſ.

hanc permissionem papa eodem modo id potest: eum non habeat imperium par in parem. ff. de dec. in omnat. Joannes andree.

z Aliqua pictorum. Unicuique captioni aut persuasioni aut facile tanto homini creminum.

a Coercet. ff. de vi, et vbi. clerici ut. clericorum.

b Causam. penosa. nō remotam. quod dic ut. ff. homicidio. de cetero de thebis fient.

c Administ. concor. C. de sacrosanc. eccle. I. placet in fi. vbi primo per ecclesiam illicam indicem cludendo p fecularem quo punitur et sic in calu nostro propter crimina nonnoxam. ff. de iudi. regulariter secus ubi crimi nalitter agitur: supra de accusa. de his vbi de hoc et ff. q. v. habet hoc papa nam. Fuit enim paria aliquem esse absolutum vel condemnatum i solutile. ff. de ex cep. rei iudi. siquis eum tamen. S. planct: fuit hec de crc. ad id quod no. supra de iudic. ad fi. clericis in glo. penult. to. an.

d Primata. ff. rev. q. ii. ita non i supra. c. li. ō. eccl. vbi periculum. §. cuncto. Excipitur autes omnes romana ab hac pena: fi enim ipsa in hoc pauperiae pena sit romanus ordo ejus sit romanus pontifex: et ō terra ibi peomptorem ba romanū dicen. fuliet pa pa quia huic re potest ad bibere remedia ? pap im ponere ad hoc optime. C. de bis qui ad eccleſias cō fugiunt. l. ult. in fi.

e Romana subjacet ecclesia conferentibus ad opus fabrice dāto let remissionem: ideo ō bis quę habuan in hoc. ē pena ti. Quo autes tuentur ad opus fabrice dicit ut supra de ecclesi. c. 1. c. de bis: fi eis quarta fabrice ? derico rum fabrice nō sufficiāt fiori folet ad predicta fieri et alia pia loca demoſi rarum collectio: ad hoc supra eo. li. de stam. regu. c. vno ad finem.

f Hoc. q. resistunt uel parere nolūt.

g Potestates, sicut nec pāt sozanco officialeo flatuere, pper citatōes faci endi ne: ut. ff. eo. li. de off. oī. romana.

d Ipsorus, quatenus.

e Pronunc. quasi velut notare. q. indulgentia non pfit bis q. subiecti nō fūt. quod dic ut. ff. eo. quod autem.

f Donare. c. remissionum: t indulgentiarum litteras concedere: ut supra eo. nostra. et ff. calus in quo archiepiscopus iurisdictionem habet in subditos suorum suffraganeorum: alij nota. supra de offi. ordi. pastoralis ei. ut. q. iij. c. ij.

g Remissio. vel alius qualibet: supra eo. li. de offi. ordi. romana in fi. ō. tim. prox. c. li. fi.

h Generalis. ff. eo. ci ex eo ē si excellerit nō valet infra eo. c. ult. to. an.

B Ispalensis subdito. puta archidiacono archipresbytero abbati pa rochi uel similibus personis quę immediate subsunt episcopis. Quid dicet de inferioribus: puta laicis parochianis certe parochiens: nā alias episcopus pōt licentiam darecui libi confitebitur dicit ff. vide q. non: supra eo. omnis de pe. di. vi. placuit de parochijs nullus. Dic contra: quia quilibet de hoc potest recurrere pro penitentia t ad. pāpā facerdotem: t ad episcopum ad archipresbyterum: cathedra lis cedēte: q. quo ad hoc dicit vicarius episcopi: ut supra de offi. archidi. of ficium. unde credo q. sufficiat alterius licentia fuliet ut de episcopi ut parochi alio facerdotio.

h Idonem. qui scat circumstantias cōsideratę: t diuersis medicamēt vti ad sanandas egritudines. omne ō pe. bi. vi. qui vult. de homic. sicut dicitur ibi.

i Referuantur. fi qui sint illi casus: dic q. absolucre ec cōmunicatos ma ioris excōicatiōnis ē cōpetit simplici fa cerdoti sed epūs: ut. ff. de fen. excō. nā pcrimpotere pēni tentiāo bilitarem ribus dei t tanto rum supa de de. malic. c. q. fonlegi. ff. de fonll. c. 1. tas mutatio quoniā bet votorum: ut. ō de vo. t vo. reddp. c. 1. dispositio male ablatop fctop vel contentum q. non extant in quibus faciendā est reſtitutio. ō. de iudeo cū fit: penitēia matri monium. damde fitne contractorum ad pra interdicti ecclesie: per epūm pos folet imponi supra de dāde. de ipon. cū inhibeas et de matrimonio contrac. contra interdic. ecle. c. 1. t vbi. Solent epi relevari pot tonie omnium publicorum enormium criminum: oppositorum filiorum ex. pposito uel ex calu cuiusmodi homicidij falsi testimonij vel falsi instrumenti periurij incestus corruptionis monialium coniugio cum bonis t bis similia: ad hoc. l. di. miror: t. c. in capite. xxxiij. q. ij. quicumq; cum fi. calibus ut notat ofticn. in fum. bauo in. ij. cui confendam fit.

l Consilium. ut infra de re. iur. in generali ci fuis cōcō. ad idē ff. c. li. de offi. ui. c. vlt.

n Consuetudine. ē. n. onerosa ecclesiastico non valet. ff. de consue. c. ij. ex ea franguitur ecclesiastice disciplinę nerue. ff. de pluc. ci vene rabilis: ē. est hoc. pro obedientia pncipis pterdere. q. ē nō pōtis de pcrip. ci. nō licet.

o Electe. ejs. t archiepis. t suffiaganeo. t ecclesiarum ab episcopis exēpti babet a iure licentia. q. idoneū presbyterum sibi eligāt qui pōt eos fol nare t ligare. ē. c. ii. c. ult.

p Ligare. ideo dicit: quia cuicunq; uolo possum confiteri peccata mea petendo etiam salubre animę consilium: sed ille non pōt ligare uel soluere ut hic videtur: sic dicimus de laico in necessitate. q. possu mus ei confiteri: sed ipse non pōt soluere: quia non habet clauem: de pe. di. i. quem penitet. no. de. of. oī. romana.

q Boulgarie. declarat opi. no. ff. c. ti. cum ex eo. t. repobatur opi. ioan. t. ber. ibi no. t. appobatur opi. oth.

r Casibus. ad pia operaputa edifica tiō: vt reparatōnē ecclesie: refectiōn ucl edificatiōnis pōtium uel rarum: similiū. Monctius quartus in concilio lugd.

De sententia excōmunicationis uel penitionis et interdicti.

C Um medicinalis sit excō municatio non mortalio disciplinarij nō eradicādum tamē ē in quem la cta fuerit non contemnat: eaute pro uidear iudex ecclesiasticus: ut in ea denūcia ofendat: e posfequi quod coniugēio fuerit t medēio. ē. Aliud quis igitur excōmunicat: ecclesiasti cationē in scriptio proferat: t causas excōmunicationis expresse conferi bat: propter quam excōmunicatio profertur: exemplū vero buiusmo di scripture tenetur excōmunicato tradere infra mensis: si fuerit requisi

V

tus: fup q requisitione fieri volum' publicum instrumentum. ul literas testimoniales cōfici figillo autētico confignatas. ff. Si quis autes iudi cum buiusmodi constitutōnis teme rarius exterit violator: per menses tres ab ingressu ecclesie ē diuinio of ficio nouerit se fulpendi. ff. Superi or vero ad ques recurritur sentēcias ipsas sine difficultate relaxare: idē rem excōmunicato ad expensas et omne interesse condemnet: t alias punit animaduertione condigna: vt pena docete dicit: iudicesq; gra ue sit excōicatōnū sniago sine maturi tate obtua fulmiat. d Et bec cadēt suspēsionis t interdicti sentēnijs vo lumus obseruari. Cauebant autes ecclesiarū pelati et iudices ymuersi ne predictam penas suspensionis an currant: quoniam si cōtingeret eos sic fulpendi diuina officia crequi: si cut priuuerirregularitatem nō effugi ent iuxta canonicas sanctiones. sup quą non nūl per fummos pontifices potenit dispensari. I Dem t eodes.

dare tenetur: sicut t cetera acta cause de. pbat. qm contra ad hoc de. do. et contu. eos dicen.

s Rationis. alia sunt paria: ff. ō. fi. iuſtru. c. ij. ad idem. ff. de. l. de. of. ō. ē cio nis: sed nunquid sufficeret tebes: credetur q. fic. C. de fi. iſtru. in excedūo. ff. de fi. iuſtru. ci. ioānes. de illud regulariesse: sed hoc specialiter: si alia que dā ff. ō. de cenſi. c. i.

t Judicū. quoniā ciga: ut ē facerdotes excōicanto bo ferare debeant: ō de of. oī. cum ab ecclesiarum: pēa ti suspensionis de qua. l. loquitur in epis locis nō bysanti. ē. q. penultimum.

p Zenerar'. nūqd regnū g. ſit t bolo. gnō videt ꝑ hoc latera: ad hoc. ff. vi. bo. rap. l. ij. §. boli mali. de. pra. q: ſufficit gr in negligentia ſtultitia vel fata tate hoc fecerit: ad idē. ff. de iudi. cū quem tenere ē i. ſi. ē. li. nc. de. l. mo. c. ij. t p literā ibi puto: q. ſi excōicatus nō fuit in aliqua culpa: puta non erāt necessaria ad ferendū: ē. per cula. cra i mora: credo q. nō habeat locum p. ad hoc. ff. de vſufru. eglimiā. ē. de de. c. idemintandum in fi.

q Bonifacius quo lapſo ipſo iure tenetur. d. xxxi. de. liquā dmodo. t. ff. de ſponſa. non eſt nobis.

r Ingreſſu ecclesie. de hac ſuſpenſione bōs. ē. c. in cui: t adde quod dicam infra eo. in. qui.

s Superior. illud fatis babebamus. ō. eo. facro.

t Difficultate. t cautionis exigendę uel remiſſionis faciendę.

u Pena. ſic. ō. de vſufruit. nil ſpecialis. xxxvij. di. ſi qua ca.

v Observari. t ſic ſta tua funt paria: t babeo ſi. f. c. ti. in cui ad idem. ff. de ap. ad hec qui. t. c. odiosus de pluc. ci. odiosus: de clec. cum inter. Nec. ff. ſi. t. intelligas de interdicto vel ſuſpēſionē: a ſpūalibus. plata: ſecus ſi inter, dicetur ingreſſus cautane uel pomerij. ff. de fer. expos. cui pacto. ff. de. if. t rele. per tonam fecundum moderno: quę de hoc plene no. in predicta de cre. ad hec quoniam.

w Dicat pauo. quafi in officio fuo agens uel ſimilitudo per hoc dicit canō. xi. q. ij. ſiquis epūs copua in concubo. quod verum eſt in quocunq; officio cantando: et in qui buſcunq; bono officiet ecclesiam: ut in predic. canone t concor. ō. to. ō. de re iudi. cum ecclesia.

x Irregularitatem. qđ ergo in antiquis canonibus ſtatuū erat de excōica to extendi ad ſuſpenſion. xi. q. iij. c. ſiquis epus damnatus t. c. ſi qe epus in conſilio t ſupa de re iudi. cum ecclesia.

y Damum. Nō caſum ſpecialiter referuatum ro. pon. alios habeo de offi. le ga. q. tranſlatōm t de excel. ſpa. ſicut vnire.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Progetto Digitale Queriniana Brescia

Bolet a nōnullis .q. dubium reuocarian cum aliquis per superiorem absolui posſulat ad eaꝫ telam: dum in ſe latam excōmunica nionis ſententiam afferit eſſe nullas fine ſdictione obſtaculo murmu ri debeat absolutionis impertiri po teſt. inuo. .t. alij contra i ſi legato dicentes: q delegat eiam pape nō absoluit ad eaꝫdem ꝛe generali cauſe cōmunionē: delegata cui poteſtas eſt ſtricti iuris et id ſolum pōt quod ei ſpeci aliter ē cōmiſſū: ſine quo ei expedri non pōt: ꝛ de eo d. de. c. i. t. c. paduentaꝫ ſed fine abſolutiōe ad cautā dum bene pōt cauſa expe dire: q eum patebit illum excōmunicatum potuit p legatum in veritate nō ad cautela absoluit: ꝛ q pa dentaneſt q delegatus pape abſoluat ad cautādum videtur expeſſum: ſi de ap. ad plenitudinē ad quē tenent ꝑtarum: dicit q illud fuit ꝑpter ſpecia lem cōmiſſionem ad illud in audientibus: eſſo in delegatis quā ad uno reo habeant ſo.dinariam: de hoc de refrip. audito: in de.m. ī glo.

Erroneū. pone exemplum. ī eo. venerabilibus. ſ. pōt ī in aliq̄ duobus caſibus q̄ nulla excōicatōnis fnia ī in aliq̄ quoꝫ. dicā. ī. c. ploui.

Eterno. iudicialibus ī extra.

Illius. ī. de ſpedente legitima appellatione.

Potenti bamiliter. ō. c. p tuas: de of. dele. cum contingat: pōt etiam nō petens abſoluī. q. q. quando.

Opponat. quia periculum ē in mora: iam enim ſic dederāt poſſeſſ: cū et ꝑpter peccatum: ꝑpter excōicatōm quā facilius monatur. xi. q. iij. q̄ſ: ad idem. ō. de ap. qua frōte. ff. de ap. rec. ut non. l. ult.

Manuſeſta. i. notoria. quod dicit. ō. de verſig. cū olim ī. c. ex parte vbi de hoc. idem in manuſeſta ꝓtamen ad. i. c. venerabilibus. ſ. ſecus: ī. c. ſi de ſu tores ī peteret abſolui ad cautelā a fnia excōicatōnis canonicas: ducitur ea tus ealo: ē q̄ abſoluto ſteri non debet ex ſimilitudine. q. c. ſi. de. ſen. ex. ſpare vero ī. ſi. de. cenſi. quā q̄ in fn. ī. de immu. ec. gāi in fn. ī. de beſtē. quicūq; in pu. cum ſuis ſimilibus.

Ado dicerun. dcirit ber. q̄ hic ī ſupra de reſti. ſpo. frequens ī. ō. de ex cep. pia. de qua tamen bic ut ubi dcirit: ī vbicunq; certus terminus a iure ſta tuitur: ſi ꝓtatur maxes dilatio: negabitur iuſta cauſa ceſſante: ſed ſi ī cubet ſet dcirit eum audeſſdi et ella generali clauſula: ſupa mbi iuſta cā tc. ff. ex q bus cauſa ma. l. ī. in fn. ī. ſi minor eſſet ad eccleſia audiretur: ī ei. ꝓdationes negligēter infra terminum omiſſe: ſi ꝓtetur ad. ꝓbandum contrarium pe tere dilationem lōgioꝛe: danda eſt ſecunda dila: ꝓdeſt dilatō illa actoꝛi: qt ſi non plene ꝓbauerit: adhuc alias pōtas ꝓbationes induceꝛe. C. de temp. in inte. reſti. ī. petendē: ī fic in bis caſibus audiretur infra dies ſtatutos et poſſ etiam ſi poſtulat ꝓ dict. ī. petidēmo ē poſt to minum ſupa ꝛeo datā ꝓ ſpec. l. admittetur: ō. ex facto illius impeditur.

Sic. ī. excōicatum illi. ꝓ manuſeſta offenſa.

Relatetur. ēt ad cautelam ut ſōmata fiat quēcho.

Emenda. in ſpiritualibus non ſemper babet locum: q̄ ante omnia ēmē det excōicatus ꝓ manuſeſta contumacia ud offenſa: pone enim ali quem excōmunicatum: qui non fecit ſe ordinari. ꝓmouebitur ne anteā abſolueturꝫ: abſit: ī de boc per inno. ī. de. m. ō. de ꝓbē. ꝓpo illorum.

Dubia. ī fic nō oſtendit de nullitate. ꝓut dicebat. ō. an.

Probandū. de nullitate: ī ſilicet ſententia facti lata poſt legitimam ap pellationem: ud q̄ continet nullitatē balem erroꝛem. ꝛc.

Actoꝛ: ſcom ſi ut reus. ō. de nul. intellexerimus de ex cep. cum inter. ō. c. ī. de reſcrip. c. ī. et repellitur a iudi ce etiam reo nō op ponente: ō. de ex cep. ī. exceptiōm.

Extra iudicium. q̄ritur quare alio ī iudicio ī alius. ī. ē iudicium: ſed debet ber. ſuper hoc tres rationes. Prima quia in iudicio ſi tolliturꝫ actio ſi dē feturō. ō. de ex cep. pia: ī fic non ē multus prandicū.

C. de fci. imper. q̄ſtiones: quia quod differtur non auferturꝫ. xxij. q. v. c. ī. ſed in extraiudicialibus magnum eſt preiudicium: quia non ſine magno dāno a reo noſtro reuocamur. ff. ī. quēad teſta. apu. l. ſed ſiquis ex ſignatoꝛibus. Secunda quia facilius inter ducuntur iudiciala q̄ extraiudicia ī ꝛa que ſunt iuris q̄ eo que facti. ff. de penio. l. quidam ſeru. Tertia quia in iudicio ubi ubi ſua lītum impetimus leuius impedim debemus: q̄ extra iudiciū ubi nul lum ſpectamus: ſed tm iuri noſtro inuitamur.

Officio. publicus vel biuinus. vnde ex quo de appellatione con ſtat feuare edebeat ut ꝓnſi: ſupa de appel. ad ꝓdentiam noſtram ſ. c. ꝓcedo.

Admittatur. non ſtatim eſt efficax admiſſio: ſed poſtea in ꝓceſſu apparebit: quia ſi admiſſio fuerit ad electionem: poſtea dicunt de appellationes: ſi apparebit pauso per eum legitime appellatum: apparebit illum bene admiſſum: ſin autem apparebit illum tunc ex cōmunicatum: ſic non valere vocem ſuam. dat dic ut nota. ſupra de ap. q̄ſtum in glo. ꝓ. ſtra. l. ī. ſi. ibi fountur ī etī. glo.

Catumino. excommunicatio data in participantes excōmuni cato in locutione ī ſimili canonica monitione non ꝓmiſ ſa non tenet. Declaratur autem bec bere. ī. eo. c. conſtitutionem: ī ad ſententiaꝫ interdicti ī ſuſpenſionis extenditurꝫ: ſfra. c. ſtatutum.

Excōmunicato. maiori excōicatione.

Aliqs. puta oſtolo ſalutatōe menſa choro ſ ſimilibus. ſic enim ſcē ter cōcantre excōicato fant excōmunicati minoꝛi excōicationi ſfo ture. ī. c. q. qui. cum excōicato ī. c. qui cōmunicauerit. ēt a pluribus. re pellāt bc excōicatōes bēo. ui. q. iij. engeldrudā ī. ō. excep. a nobis de de. cr. mu. ſi celebrat. Dūt aut quidā perſōe exceptę que ſunt bec pena excōicato excōicantur. xi. q. iij. q̄ſ. multoꝛ. de ſen. ex. g. ī du bio. ī. c. ſnte alia.

Dominicus canonicam. boc eſt regularem in excōmunicatōne c. dominus: ut ſemper pacted monitio: ut. ō. c. de ſen. excom. facro xxiij. q. iij. de ulcera. ī. dicitur quo ad boc monitio canonica: ut mo nit expreſſum antur nominatim et tribus monitionibus moncantur: ud vna po omnibus: cum interualloꝫ biennū: nili meceſſitas aliud ſuadeat. i. e. cōſtitutionem.

Conſtitutionibus. ō. c. ſuper t. c. ſi concubine. ī. tnterdum qui cōmunicat in diuinis excōmunicato: excommunicatur eſt excōmunica tōne maioꝛi: ut ſupra. c. ſignificauit. quod verum eſt ſi quinq; ſcōr rant que bī ex tertia notantur. Ho. autem bic ber. q̄ ī ꝑſus cōicat in crimine cū excōmunicato a fe: q̄ non incurrit maioꝛ excōicatōis quia ſic cōmunicans peccat in eum qui dānauit: ab eo ē abſolutus dum ſe. c. ſuper ſpecied ſta fnia ſe ligare nō potuit. ff. de ar. l. penul. ff. de iudic. l. iulianus: ī ſi dixit q̄ minoꝛi excōmunicatōne ligatus ēt q̄ ac a iure contrabit. alij contra dicētes: q̄ ī minoꝛ ī maioꝛ excōi catio. ſ. per cōionem in crimine ī in locutione ꝓbitur a iure non ab homine ī t hoc te net oſt. ō. de. ſuspen. ꝓbatꝫ ꝑ verbum q̄ſi quo ens ꝛ tic ſic. quod bene facit. ꝓ fnia parte quia ab ſolui ab excōiato ne cōmunicans in crimine: ergo non ē fnia canonis: qa tam absoluerentur a ꝓpo ordinario.

Indurefcat. qa videt ſe habere ocnem hominum: quam non habere ī inter homines ēt ī grauiē ē pena. C. ō apoſtat. bi qui ſan ctam.

Participantes. ſalicet in locutōne ī ſimilibus.

Conſimili. ī. malozi.

Tenet. Hoſtā. cafum in quo non tens ipſo iure excō municationis ſentētia. ī fuit boc ſtatuꝫ. ꝓpter ꝑpos quī ſtatim ex cōmunicant ſubdolos. ꝓ.

Quia periculoſus. ī ideo vtāda. xxi. di. quiſcunque. ō. c. ſi de ꝛc. vbi pleniū. ff. ad carbo. l. ī. ſ. ij. qui ignē officium epiſcopoꝛ ī ſupioꝛ cōmo ī generaliua ē ī plea grauarēt ſi illud impedirī pan gerat: ideo papa non tam epiſc q̄ ſubditis ꝑ banc conſtitutionem volunt prouidere. conſtat enim illoꝝm officium in diuinauo con fectione: in fronte chriſmationeꝝ: ordinum collatione: eccleſiarum ꝛ q. ī. intelligo tamen delinquentes in diocęſibus archiepiſ ſcnter alia fnia ligā tqiam ꝑ relictum effecti fint ſubditi de ſo. epoꝛ. cui. de rap. c. ī. ō. ſi bu. dien ēquia ſicut in ꝑdicnon pōt ligare ſubditum ſuffragancū ſuū ſic nec in generē imo multo minus: ar de ſententia. ī. c.

Subiectoꝛ. t de boc demū ēi ī ſua dioc. delinquāt: ut. ō. ō. ſſti. c. q. ij. fri.

Epoc. excōmunico. p. q. ſi furti ſcat vel facrilegū cōmiſit.

Generē. excōmunico oēs q̄ facrilegū cōmiſerūt.

Competeni. ō. c. facro. t. c. ſtatutum.

Viſuſtus. nō erit nullus: ſaltē ꝛgo excōicatio ſata ſi ſimilꝫ mōtiones: fallit in caſu. ō. c. ſtatutum: ſi curret ergo excōicatoꝛ pena ꝑtitutōis ſupra c. facro: ſaltē ꝛo qō bñfti. ō. c. ꝓri.

Futuꝛo. q̄ tractus futuꝛ ēposite non ſpectat ad iudicem. ff. de vſur. l. ī. ſi. ſi ſeru. non ſpectat. q̄ ſi. ff. de liber. agno. l. ſiquis. ſ. ſi. amanus. dic q̄ tuꝛ tus futuꝛ ēpoſtat ad iudicēta q̄ ſtatus bel exacno: qui dic q̄ ke loquiturꝫ vſuraꝫ ſi ſint odioſe. ſ. q̄ non condēnabat ad futuras vſuras q̄ re cōmittitur ex mora: alias bñ. pandet iudex ī futuꝛ. ff. de iudic. Lin bone ſi decīſe in almēſ: ut in. ꝑ. ſ. almēta: ud logī lex cū ſi ē obligatus: ſi vero eſt obligatus ī ſtnēntiā: nec pandet in futuꝛ: ī ꝓpter ꝑſtem continua eam cēdēnat ad futuraꝫ expēſas: ut. ō. de ꝑcur. audiuiſti: quāti ad caſū noſtri expreſſe ſdunt de ſo. ex. a nobis. ut ſupa. ī. c. ſi. ſi. ſi

aliqua sit excommunicatio: hic enim mora periculi.

o ¶ Culpa. quia negligentes fuerunt clerici à diuino officio discendo: ꝑ pote rit tales clericos excommunicatos omnes qui nō interfuerunt bono canonicæ hic enim culpa præcedit culpam.

p ¶ Offensa. ut in coniugato qui tenuit concubinam: reparetur ab ea: excō municetur si eiusmodi rete at ad ipsam: ꝛc. si concubi nos. Sed dicto quādo erit reperire casum in quo non interdebet mora culpa vel offensa. Io. si statim post cō demnationem factam in p sonali iudice præcipit q̄ fol uat infra certum tempus: & rendo sententiam ecclesiasticam nō mina. hic non præcedit mora. vadit ad ecclesiā. tunc clericos sollicitos circa bona: hic non inter cessit culpa: sed inuenit de reos bene continuitor: ex communicat eos quia nō seruant continuitam. hic non præcedit offensa.

q ¶ Causa. pone exemplus supra de tributo consimulatis de quibus præcedit offensa quia ꝑ tales ꝑ potest ꝑ poni in executionibus qui ex cōmunicāt conferentes de nefaria: qui præiudicari possit ea qui debet acceptare se ciudam formā dicere. & cō cel. ꝑben. quia cautus.

r ¶ Collegium. an ymaginis simo nō collegium possint accusari de crimine no. xij. q. ij. episcopus qui manet primo ē supra de simo. di lectus. ij.

s ¶ Dominus. per hāc litteram dicunt quidam q̄ nō tenet sententia. ꝛ potest esse ratio: quia minister ad collegium non est materia capax ad recipiendum tale sententiam. ber. contra dicentes: ꝑ sententia sua lata bene tenet: ꝛ hoc ē tuitus.

t ¶ Intelligi. intelligas quo ad ecclesiam. ecce quo ad deum: cuius opinio nec fallit nec fallitur. de ten. ecclesiæ. a nobis. ij.

u ¶ Culpabilis. sicut pedatus vel consulus ꝛ buiusmodi maiores: ut supra ē simo. dilectus.

v ¶ Dicto. pedatus contra potentiam tēporalē ē ipsiali gladio. ꝛ ecclesia hic cessare ꝛ teneri potest. hoc dicit.

w ¶ Decano. decanus ille de confœderatione ad prandium habebat ordinari am vel falcon portabatum falminandi: confœrantes conuo. supra de ap. dilec cuus de. ef. co. mrefragabili. & confluo. & de. ef. fig. ex parte. i. aliud ecclesiæ dixit quæ fuit. maio. parte. ꝛ quæliunt: de hoc supra de ef. co. ex ali ecclesiarum.

x ¶ Dum. ex. ā de bonis. significatiū. ij. vbi tant hoc verbo: ꝛ vbi ē hoc in glo. magna quæ posset hic repeti: ꝛ vniuersalis propositio omnes rectrungitur ad particulares: ac si diceret quædam legere ꝛ quædam iura: sicliset de hac materia loquentia. ber.

y ¶ Productus. in parte decisa sibi infra.

z ¶ Bonus. ergo licet defendere non solum personam: sed bona: tamen pro defensione bonorum non licet sic feuere sibi ꝑ defensione personæ: ꝛ de bo mic. ē. ij. ibi ꝛ tua. ꝛ. ē. tu. si cepimus ꝛ dic ut. ē. ti. significatiū. ij. ꝛ. xxij. q. j. §. ꝛ. ē. q. iij. ꝛ pin.

a ¶ Quærare. ut nō fit geminatio verbor: ꝛ spoliare referatur ad mobilia: occu pare ad immobilia.

b ¶ Superius. in parte decisa.

c ¶ Fiunt. respectu tēporalis potentiæ ipsius ecclesiæ: quia potest iudicibus pares esse non possumus. ff. de ali. mu. in. casu fac. l. iij.

d ¶ Ecclesiastico. dicit ambosius: ꝛ ex nimia humilitate loquitur: q̄ arma sua sunt lachrymæ. xxij. q. vij. conuenio. gladius autem hic cōmet q̄ cō cessarā. de. ver. sig. querenti.

e ¶ Propter boc. salueti quia temporalia defensio sibi non aderat. ipse decanus sententiam tulerit iter dicit: tangis ꝑ spiritualia ꝛ mucrone de fendeno contra illius iniuriam ꝛ vi olentiam sibi ab eodem occasione predictarum sententiarum. ꝛ in ipsa rem contemptum illatam. ¶ Et q dem cum licet cuilibet suo vicino vel proximo pro repellenda ipsius iniuria suum impartiri auxilium: um mo si potest ꝛ negligit videatur iiu riantem fouere: ac esse participus et culpe: licet ꝑfecto ipsi decano ꝑ pso fuerint subuenire subsidio: et suam met temporalem iniuriis sua ꝑpria spirituali defensione tueri: ficqs vtrunqs quodāmodo gladius et temporalem ꝛ ecclesiasticum alter vis videlicet altero adiuuare: mari me quia bi duo gladii confuerunt exigente necessitate sibi adinuicem suffragari: et iuuamen alterius sub uentione mutua frequētius exercere ri.

f ¶ Dem.

g ¶ Generalibus. in cinfra. Cæteri rotbomagenſi archiepiſcopo vel eius officiali nō licet excōicatio ab archidiacionis uel aliis subditis suffraganeorum ipsius archiepiſco pecum nec excommunicantibus nec excommunicatorum sint iudices: absolutionisue beneficium impartiri.

h ¶ Excommunicatoo autem ab ip siō suffraganeis uel eorū officialib⁹ possunt absolueri: cā ipsis litigan tibus ad eos fuerit prouocatum.

i ¶ Nostra vero patium appellantes fiqua ipsarum per archiepiſcopum uel eius officialem ab excōmunica tione contra eam lata pro reliqua ꝛ de rebus ipso. olim. ē. ꝛ. ē. vero ꝛ de homic. significatiū. ij. ꝛ. ē. ma ton. ꝛ. ē. pone. ipsialis ꝑ ligat aliam q̄ ꝑpotuit ꝑ ligat cōp. ficta ā ꝑ cioſos ē corpor. xij. q. j. ꝑpun. ad idem. ti. q. ij. nō. xxiij. q. iij. compisit: ꝛ hoc forte fuit dubitatio dere. ꝛ ꝑpa hic apptobat hāc defensionem. ꝛ ita quocūqs mō licitū ē ꝛ defendere: dūmō corporalis læsio ñ inferat: maxime qui buiusmodi fuit fuit medicinales: ē. c. ij. q. i. multi. ꝛ. xxiij. q. iij. noandū in fi.

k ¶ Virtus. ergo impio defensione pōt qs uti: infra de re. iur. nul lus plurib⁹ ci fuit concor.

l ¶ Suffragari. xxij. q. v. ꝑdeſt. ē. de ef. o. ꝛ. c. ſtatuī videl q̄ ꝛ epona li gladio sit ñ potuerit: q̄ post aduētū christi fuerit gladij ꝛ ꝑtes distinc. ꝛ. di. qñ. xcvi. di. cū ad verum: dic illud verum de excōtione gladij tēporalis ꝛ modū uti: hic videl de loqmur de excōtōe ꝑsona gladij nō in modū iusticie: sed defensionis: quo gladio cuilibet pua to licet ut supra ñ nil tuba. ꝛ ñ cns ob.

m ¶ Generalibus. excōicatos a subditis suffraganeor⁹ archiepi scō pōt absoluere: sicut excōicatos a suffraganeis uel officialib⁹ ꝑdictis ad eos appellantium fuerit. hoc dicit ſpa.

n ¶ Rothomagen. idē in aliis archiepiſcō. ē. d. in penis romana ē of. co. romana in fi.

o ¶ Subdito. ergo superiores ecclesiæ bñ ꝑt excōmunicare. quod dicit ut. ij. q. i. nemo. ē. de of. ord. cū ab ecclesiæ.

p ¶ Impatri. nisi boc beāt de ꝑsentudie: ē. c. romana. cōfiō in fi.

q ¶ Prouocatū. fuato tū eo q̄ bēo. ꝛ. ſ. ſed ſi ex cā ꝛ. ſ. ſi.

l ¶ De parte. aduersa ſi dicit ē iudex q̄ tūc ſecus: ut patꝛ ꝑ ſcīntia.

m ¶ Appellationis. ñ. n. appellastr archiepiſcus tūc ēt competens in dex: ē enim vnus de casibus in quo iurisdictionem habet in subdi tos ſuffraganeorum no. ñ. de of. ord. ꝑ. cū. pastoralis.

n ¶ Ipſius. archiepiſcopo vel officiali eius.

o ¶ Pena. ē. de. cl. ia ero. ꝛ. c. cum medi cinalis.

p ¶ Debent ei. qa tūc archiepiſcopal ē cōpetēs iudex. ſ. rect: ſic vna via pet mittitur q̄ alia ꝑ bibetur q̄ ñ. de ac ij. de reg. iur. cum quid.

q ¶ Ꝑdo alio. ſecus cum ſi ex officio: ut patet ſupra. ſ.

m ¶ Defenſione. et ñ. c. pxi. ē ſimile diſtinctiō. ñ. de ap. cum ſpecialis.

n ¶ Cauſam fuā. et ante ois alie abſol ued. ſ. ſ. ñ. in cā ſu ibi poſito.

o ¶ Roman. ñ. c. cū deſiderem.

p ¶ Appellatum. ꝑ diffinitiā ſuam ꝛ poſt excōicationē ꝛ bic terminari pa to dubitabile que tionem: ā q̄ñ ex dere. non ſolum: an appellatū fuerit ꝑ poſita poſt diffinitiam. ſ. dece dieo reuocet ꝑ modum antēat excōicatio nē medio tēpoꝛ ter ſtitam ꝛ appella tionis ſuę lata: ſed re uocat alia antēata ꝛ ꝑ ipſā litterā ē dē cendum q̄ nō: im mo ē neceſſaria ab ſolutio. de tali ens ſtia loquitur. ibi. §. ꝛ q̄ ita ſit verum ꝑs quia excommunicatio aut ſtatim valet: aut ſtatim nō valet. ſed pōt ē ꝑ tantum diffinitiuam ſtiam. ſ. ꝛ. dicen tia dex excōicat ptem non parentes: poſt ea illa pare nō ap pellationē ꝛ dubit um q̄ nō ligat ſen tentia: ſpiale ergo ſtm illa q̄ ꝑ appel latōnem ſequtem ſi ānullet: licꝫ male fecerit iudex excepā do. ſ. x. dico et ex cūsando ꝛ cū tolle ret illi beneficium iuris. ſ. appellandi quod ē non debꝫ

V

ta ſolnam eccleſie beneficium ſibet abſolutionis impendi. ¶ Secus ū ſi ſe communicatum conſtiterat vel ali as de contumacia fua conſter: quia ſonte prediceratur in iudicio ꝑ minie comparere: tunc enim cum manife ſta ſit contumacia ꝛ manifeſta repu tatur offendanꝫ eſt ē nuli poſſuo ex perſarum ſatisfactione ac ē ſtando iudicio cautione preſtita abſolutio impendenda. ¶ Et hoc ipſum eſt ſi ſimilabus obſeruandum: ſicut ſi ali quio ad certum locum citetur: ē ille proponat ipſum non eſſe ſibi tutus ꝛ under poſtea in cum: quia non ꝑ bauit hoc nec comparuit: ſententiā excōmunicatoria ꝑpmulget: nam tunc ſi excōmunicatus ipſe ad ſupe riores appellet: ꝛ ali omnia ſe ab eo petat abſolui: cum ꝑbone coram eo nclit ipſum locum non eſſe ſi bi tutum: in hoc eſt ꝑpoculabilio au dienduꝫ: cus ꝑſumpta ſolūmodo eius contumacia videatur: ſed ſi ui der ꝑmunicaſſet locum illum eſſe idoneum ꝛ ſecurum ꝛ ille non com pariſſet: ac ideo excōmunicaſſet eundem: ipſe pōſtmodum ſup hoc nulli poſt latam interlocutoriam ītra decendum prouocaſſet: nullatenuꝫ audiri debet. ¶ Sed ſi ex cauſa legi tima ſeu ꝑbabili quia appellet: pu ta quia locus non eſt tutus: ꝛ poſt appellationem buiuſmodi excōmu nicatione ligetur: ac deinde conſtet ſuperioꝛe ad ipſum ex tali cauſa extitit prouocatum: non tamen illi eo ꝑnunciare debet excōmunica tionis ſententiam fore nullam: ſed po teſt eam ad cautelam iuxta formam eccleſie relaxare. ¶ Sane ſi certum ē excōmunicationis ſententiam eſſe iuſtam: velut eas ꝑopter manifeſtā exceſſum ē in aliquem ꝑomulgata ſuperioꝛ iudex: nili periculum ſit in mora: excōmunicatum ad excōmu nicatorem ꝑpoſito remittere debet: nec debet eus abſoluere: nili excom municator requiratus maliciole illi abſolutionis beneficius denegꝫ er bibere. ¶ Si vero cōſtet buiuſmo di ſententiam eſſe iniuſtaꝫ: nequaqꝫ remittendus eſt ad ſuum excōicato rem excōmunicatus: ſed debet ſine difficultate aliqua mox abſolui.

q ¶ Ob ſi dubitetur vtrum iuſta ſit vel iniuſta ſuperioꝛis nili excōmunicato ri deferat: relaxare iuxta formam ec cleſie poteſt illam: quāqꝫ bonefti us ꝛ conueniētius agatſi ei deferat in hoc caſu. ¶ Vbi autem ſuperioꝛi competit de excommunicatione eo gnoſcere: abſolutio ſeu relaxatio

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia

iurisdictionis: vbi competit tchet: licet iniusta: licet ⁊ iniusta excommunicatio xi.q.iij.c.i.par enim uno dominus esse uoluit ligandi et absolueti: de pc. dict. ⁊ verbum.

d Confutatoribus ad idem.ij.q.vi.§.diffinitiua ⁊ supra de re iudica.ca inf.

e Innocentius. excõmunicatio enim non est pena sed medicina quedam: §. c.c.i.ante ergo §. excõma nicet pro satisfactione delicti in absolutione uel post penam peenitentiam impo nere potest: et licet ad ea q̃ no. supra de penis licet.xo annos andree.

f Intolerabilem. xi.q. iij. si no qui pest: ⁊ quomodo hoc intelligatur vide. ff. de per tuas.

g Iusticia. sicut ſi precipit ſet ut hominem percuteret ⁊ dicit he hoc fecisse .p exc quenda iusticia: uel .propter delictum suum .pbibuerat eam dare demosthenam fe etiam interdum ob hoc gſ .pbibetur ab obtationibus! xxvij.q.iij.c.miror: uel .ppt delictus illius cui demoſthenes tribuere volebat: quia nullus panis eſt inicus tollitur ãi cr.v.q.v.non omnis tuus.

h Absoluet. aliter vbi ita replicaretur: benanciarct ſententiam illam nullag.ſi. eſſet mas.

i Simulter. quod hic dicit dixerat.ff. §. fed ſi ex cã.

k Potſ.ij. de bo.no. q̃ neceſſe ē conſtare puias ap pellatum ⁊ quado fieri by rdeatio ad eandam de excõmunicatione que dicitur lata poſt: et per hoc tam obtinuit in cauſa qua petebatur absoluto ad eandã excõmunicationis que dicebatur lata poſt ap.legitimam: et eodem dicta fuerat excõmunicatio: interpolita appellatione: apparebat que pmodo dicebãt enim q̃ petẽs hoc neceſſe habebat pbare. ſ.q̃ puno appellatum fuerat: licet non habeat neceſſe paobare veritatẽ cauſe coqua illa .pbata non abſoluerent ad eandã immo pmunicatur nulla ſententia: ff. §. per tuas de of. dele. ci continguat: ita ē verum per banc litteraꝫ tunc ergo tudex appellationis absolut ad eandã tclam: quando cõſtat q̃ poſt appellationem lata ē ſnia excõmunicationis: nec ad hoc cõſtat de veritate cauſe.

l Potuiſſi incipiat. pluo ergo potestatis habeat in hac absolutione ad eandã tclam ſſi in inhibitione: q̃ uel facere nõ poſſunt nili puno inequant cognoſcẽ de veritate cauſe ap. interpoſite ante diffinitiuam: quod dic ut. ff. c. li. de ap. romana. §. q. ſi.

m Ecclesiaſticus. ſecularem. certus eſt q̃ potestas ſeculario minor eſt ecclesiaſtica. ff. de ma. ⁊ obe. ſolite. et ſi fubeſt ut ibi .t. xxvi. di. duo ſunt: ⁊ ſo cenſura eccleſiaſtica coerceri poteſt: ut fequitur. Et quid contingat nomine cenſure habetur. ff. de verbo. ſig. querem ⁊ conozodat ad banc decre. ff. co. li. de compe. c. ij. ⁊ de iniur. licet. ff. de excep. c. ij.

n Canonica. xxiij. q. iij. de illicita. xi. q. ij. c. dilige. ff. de fen. excom. faco ꝫ illa rede dicet canonice de qua cautar. ſ. c. pri. ij. ri.

o Zelando. ⁊ recouendo do: quia ſicut nec agere ſic nec reconnenire poteſt ff. de excep. cuna inter priores. a defendendo non repellitur: ut. ff. de iudic. in tellectuaꝫ. ratio ſtat quod de imperando vidiſti ſupra eo . li. de ſcrip. ca.

p Patroc inando. eccleſia ergo patnat aliquem interdam perpetuo iterdã ad tpus officio potestatis: et concor. ff. de bere. ſi aduerſus. c. ecclesiaſtica mun. §. credentes. ff. c. li. de penis felicio. §. quod ſtatis ad finem. ⁊ pcedit hoc etiam interdum et de alieno delicto ut ibi: ⁊ tunc ſtatim de pmo odio non poſſe talem iudicare: quia etiam pio poſſe talem non poſſunt in agendo: de quo nec ut. ij.q.vij. c. ita. Et autem poſſunt de delictum ſuum vel amici ſui iuxta apud eum qui iurisdictiõ poteſt exponere ut alterius delicto contra dicere: ut ibi .c. ff. de poſtu. l.i. ⁊ intelige hoc non ſolus in aduocato: ſed etiam in procuratore. ff. de probati. poſt cellionem: ſi enim non audiatur per .c. multo minus po alio. iij. q. m. omnibus: ad hoc ſpa codem dicto.

q Tchicano. excõcat' ergo maiori ittligo tchificari ſi poſt. §. ſ. ſi. venieno. q. in. ſi. vnde ſi dicat excõcationis ſnia nulla: ſi defecti ſtuas ſententias in iudicio uel extra poſt appellationẽ ex cauſa legitima interpoſitam vinculo excõmunicati onis affrictus: poteſt archiepiſcop' poſtq̃ ſibi de hoc conſtiterit: etiam pmuaꝫ inepiat ꝺ ueritate cauſe ap pellationis cognoſcere: abſolutiõis illi beneficiũ ad cautelam inrta for mam eccleſie impartiri. H Ceran der quartus

O Ecenimus: ut iudicco ecclia rco per cenſuram eccleſiaſticaꝫ ab eccleſiaſticis iudicibus canonica monitione pmuita repellere excõ municatos ab agendo patrocinam do et teſtificando in ſuo curiio et iu dicio compellantur. G Rego. x.i cõdo generali lugd.

O Ctauianus felicio recoda tõnio innocen. pape. iiij. prede ceſſoris noſtri: que prohibet partici pãtes excõicatio ea participatione que ſolam minoꝫ excõmunicatos inducit: monitione canonica non pcmiſſa nec tenet excõmunicatione ligari: decernens pmulgatam ali ter excommunicationis ſententiam non tenere: ad tollendum omnem ambiguitatio ſcrupulum declaran teo decernimus: tia demum eſſe tos cui cõmunicãdã nõ ē ꝛ denegã: in anſ. de pulle. bo. bere. mu. nõ ſtan. ſ. antepenult. ⁊ actus legitimi eio iterdcitur: ut bic. ⁊ ſimili fm eos deputato q̃ ē ibſtabilis. ff. ſi tcſta. cuo ſu. ſ. i. ar. p ꝛ pra: ã. ō. bc. excõicamus. ſ. credẽtes. Quid circo te tabellionatus: nõq̃ inſtrumẽti ſpectã p excõicati valet: vt valeat ear. poſ. ſ. credentes. ⁊ ſi ſuperuenerit excõicatio poſt: ſi ſanctaꝫ .ſ. matrimõ: tunc ſtrumẽ ta p ipm ſtecta ñ valent: ergo a Sno puo. ⁊ ante ãnum conſecta vale bãt: ſi ct excõicat. alij .pra. p. bono opric. ei. q. iij. nullus: ibi nullus! anathematizatoꝫ: ſuſpqui: nec a quoꝫ credat q̃ ab eis dicitur: uel .ſcribit: ſi .c. nouerit. alij ut oth. ſi. q̃d. dicit q̃ ſtdus eius ecclã cati ē occulta vale ſtſtrumẽti ab eo .ſcripti: uel ſi fit manifeſta: nec pẽgebar ar. ff. de of. pti. barbarius. iij. q. vij. ſ. tria. C. de tela. l.i. ſi de re iudi. ad. pbandũ de excep. pa. ſ. fi. vero. ſecus ſi fit notoria: de excep. exceptõem de coba. de. c. mu. via. fi. c. ñi notorius .pubina ri' ſuſpitus ꝓ quo ad ſe ⁊ quo ad alios: ita notorie excõicat' tabel lio ꝛ ſtior publice ñciatus repellit ẽt ab eẽuidiciabil'. ſ. c. ſi. to. an.

q Conſtitutionem. Non valet excõicato ista in participationẽ: nili fuerint monuti notatim: et canonica monitio bxit q̃ habet dictum interualla: nili neceſſitas facti aliud fuadeat. boc dixit.

b Innocentij. ſ. c. ſtatuimus.

c Participationẽ. benotat q̃ ē q̃dã pticipatio que indue maiorẽ .ſ. q̃ in crimine fit ñ. c. ſi concubine ⁊ c. nupere: alia que inducit mi norem: ut cum quis participat fcienter excõicato maioꝫ in locutõne oſculi: mensa: familiaritate ⁊ ab hac excipiuntur certe plones: ꝛro filius! ſeruus ⁊ alij de quibus. xi. q. iij. q̃n nõ. ff. de ap in bubijs ꝛ. c. fe. fm gui. ⁊ gar. incurrit qz minorem excõicationẽ: mitẽdo nũcium ad litterã excõicatoꝛ: ac ille ſpolnalter loqueretur: ad boc. ff. c. li. de clec. vbi periculum. ſ. nullaſpe enim loqui videnſ nũcium mitten do nel litteras. ff. de conſti. pcn. l. i. tit.

d Dmodum. de ipſius effectu bxit. iij. q. iij. engeldrudram ꝛ. ō. de excep. a nobis.

e Non tenere. idẽ in ſuſpẽſione ⁊ interdicto. ſ. c. ſtatutum.

f Scrupulum. boc dicit quia ante ſtatum conſtitutionem ſi fuerit monitus ſi ſuper hoc fuerit requiſitus: ſi. ō. probati. poſt cellionem: ſi enim non audiatur per .c. multo minus po alio. iij. q. m. omnibus: ad boc ſpa eodem dicto.

g Tchicano. excõicat' ergo maiori ittligo tchificari ſi poſt. §. ſ. ſi. venieno. q. in. ſi. vnde ſi dicat excõicationis ſnia nulla: ſi defecti ſtuas ſententias in iudicio uel extra poſt appellationẽ ex cauſa legitima interpoſitam vinculo excõmunicati onis affrictus: poteſt archiepiſcop' poſtq̃ ſibi de hoc conſtiterit: etiam pmuaꝫ inepiat ꝺ ueritate cauſe ap pellationis cognoſcere: abſolutiõis illi beneficiũ ad cautelam inrta for mam eccleſie impartiri. H Ceran der quartus

O Ecenimus: ut iudicco ecclia rco per cenſuram eccleſiaſticaꝫ ab eccleſiaſticis iudicibus canonica monitione pmuita repellere excõ municatos ab agendo patrocinam do et teſtificando in ſuo curiio et iu dicio compellantur. G Rego. x.i cõdo generali lugd.

O Ctauianus felicio recoda tõnio innocen. pape. iiij. prede ceſſoris noſtri: que prohibet partici pãtes excõicatio ea participatione que ſolam minoꝫ excõmunicatos inducit: monitione canonica non pcmiſſa nec tenet excõmunicatione ligari: decernens pmulgatam ali ter excommunicationis ſententiam non tenere: ad tollendum omnem ambiguitatio ſcrupulum declaran teo decernimus: tia demum eſſe

monetbat in genere: q̃ nullas cõmunicaret: dicebant quidam talem monitionem canonicam: alij contra, quod bubium bec cõſtituto declarat.

g In boc caſu. faliceꝫ quando propter participationem valet parti cipantes excommunicare maiozi.

b Scrutinio. ſ. q̃ inſeratur cauſa fup qua ſit monitio: et q̃ ſint preſentes q̃ quos poſſit .pbari ⁊ q̃ ſint ibi ſtualia ꝺ. c. faco ⁊ ſ. c. c.

c Nominatim. ſ. papopin nominibus expreſſis ad alijs ꝺ dubitabilibus cir cunſtantijs que ba bebant vnum pro pni nomine. ff. de cer. pe. l. certum. ñ. ꝺ de teſt. licet. ij. ō. c. li. c. o. ti. ij. Idem ſi dicat mõco filiũ .p. ti ille emiti fili um baberat. ff. de le gat. ij. poſt. l. ſi. ij. in fi. ꝺ ſi. ff. de exhere. libe rorum. ſ. nomina

time: ſecus ſi duos baberet: quia tunc neuter eoꝝ monitus videtur ut ibi. Dicunt tamen quidam q̃ bec decre. locuꝫ habet quando fin gulares ⁊ nominatim bono excõmunicantur: quia tunc requiritur monitio ſpecialis: ſi autem generaliter ferunt ſolum tunc nichil ſufficere generaliter: ſic adhuc remanenant antiqua ura. fed tamen eſt dicere q̃ bodie in genere excõmunicatio in participantes fieri ſi poſſit: ſic ſit ſubtatum quod dicitur. ff. c. quod in dubio in fi. Sy nalebit ne monitio: ſi inder generaliter monet oẽs de collegio uel pniuerſitate: ſi videtur q̃ ſecus tantũ valet generaliter monito quo ad omnia: quantum ſpecialis quo ad quedaꝫ. ff. de admi. ſtra. ſuo in fi. ⁊ qua ſemper generalibus ſpecialia infunt: ut. ff. de re. iur. fen per in generalibus: fed cõtrarium ẽ verum ſecũ. quil. bic per bac ſõ ſtitutionem: ⁊ fecundum eum ſi ignozat nomina illoꝝ de pueſtu: cogat rectozem conuentus vel vniuerſitatis ad indicandum ſibi dia nomina. ff. de cõdi. ob turpem cãm. l. iuj. ſ. ſi.

k Statuimus. hic confirmat ſtatuimus quo quat iudices fine moni tionibꝰ ſrib' vtantur fine vna pio ſenibus obtenent aliquonum diez competentia interualla inter monitiones quas iura ꝑmittfaciunt: ut ſnia excõicationis canonice ꝑmulgetur.

l Clus p olbas. dicit ergo inder interdum: monemus te p no ſma qua ſnia monet pno fecidã qua ſnia monet pno tertia. Interdus tna monitione facit fron: ſic monemus te q̃ vſq; ad diem talẽ poſ pmo talem p fecidõ: talem .p tertio ẽ. Interdum vnam tantũ dat dilationem: ut monemus te q̃ vſq; ad talem diem .p mo fecundo ⁊ tertio peremptorio a cõmunẽ talis ẽ. ⁊ boc vltimo calu ẽ interual lum inter monitionem ⁊ ſententiam.

m Competentia. boc inder modernal. p perſonaꝫ ⁊ negocij qua litatis. ꝺ. ap. can. ſi romana de offi. del. de cauſis.

n Necessitas. ut quia pateꝫ funt ad rixam uel arma parate: nec curant monitiones epiſcopi. ff. de vſufruc. l. equiſſimũ. interdũ enis nec loqui nec tempus patitur plenius deliberare cõſilium. ff. de exe. q. l. i. ꝛ. reſpondo.

o Presentes. declarantur. Nõ q̃ quidam olim contrarium dice bant ſ. po eo facebat quia excõicatus ⁊ interdictis partibus paſſibus ambulare videbãtur: ad boc. ō. de ap. ad boc quoniam. ō eo. cum mediocritas. ō. c. romana in pn. ꝛ. c. venerabilibus in pn. ſ. c. ſtatutum ꝛ. c. io cui. cum ſi. unde licet excõmunicato poteſt tolli ad cautelam: ut. ff. ō. ſolet ꝛ. c. venerabilibus. §. ſi ſ. ſ. §. penult. ⁊ vlt. ſic de interdictis videbatur: immo maior magis: quia per interdicti plurimum puniuntur non obnoxij: ſed per excõmunicationem nõ ſicut. ō. c. romana in fi. vnde potuus videbatur in eo q̃ ſi excõmunicatõne fubueniendum quia etiam plures ligat ⁊ plura bona tollit: ⁊ quia alias fuit parta. ſ. c. io cui. ō. c. c. ꝛ. Hac ergo fiat bonus uſ ratio: repobatus aliquam ſolutionibus: quonum quidam dixerunt

V

Quicunq; pto eo ꝺ ꝛ. in regeo pancipeo baronel nobiles ba liuoo uel quoſlibet miniſtros eoꝝ: aut quoſcunq; alios excõmunicato nus ſuſpenſionibus ſeu interdicti ſentẽ tia fuerit promulgata: licentiam ali cui dederint occidendi capiendi feu aliaꝫ in perſonaꝫ ſeu bonus ſuis uel ſuoꝝm grauandi eoꝝ qui talea ſeẽ tiaꝫ protulerunt: ſiue quocunq; funt occaſione prolate: uel calidem ſentẽ tiaꝫ obtenarunt: eoꝝ talitet excom municato cõmunicare nolentes: ꝛ nili licentiam ipſam. re integra reuo cauerint: uel ſi ad bonoum captio nem occaſione ipſius licentie ſit pco cellum: nili bona ipſa fuerint infra octo dierum ſpatium reſtituta: aut ſatiſfacto pro ipſius impenſa: eo

terdicto ãti traditur q̃ fatbẽcnec ẽ dubiti picula: ⁊ ideonec tantus fruſtrã dam: ea ẽ rone q̃ia in interdicto volunt tura ruũ pati p reliquoꝝ excõca tõe ſecus ut. ff. de. dam. Pastera excõmunicato non poſt ſuſpedi: nili in totus relaxetur: ⁊ ibi in ea loci by abſolutã ad cautelaꝫ. interdicti poſt ſuſpendit: ſi non eſt neceſſaria relaxatio ad cautelam: ō. de ap. ad boc q̃is.

p Cautelã. q̃d ſi ſ. excõcatõis ſnia: tũc q̃ ſit dicit nulla: ut ſi poſt appellatio ne legitima: ſecus ſi continet intolerabile error: ut. ō. c. venerabilibus cui ſi. terno in cauſa. ō. c. ſtatuimus: quarto ſi dicat q̃ iudex nõ erat to q̃ tulit ſniaꝫ de plan. c. q̃. ō. pulle. ci olis: quo ſi a iudice fuo lata ē ſed excõicato. xxiij. q. i. audiuimus ꝛ. c. pretecto: ci q̃ excõicatur a delegato ꝓa delegãs in tentionẽ: ō. de priui. c. vlt. ſepius ſi ab inuriũ uel a iurisdictione ſuſpenſo. xij. q. ij. c. alienationes: octauo ſi ferat a violãte interdictum boꝝ: ō. de excõ. pla. tantamono vbicunq; platuo ſubditum excõmunicat contra pulleꝗ ſui tenozem: ō. de pnulle. cum capella ꝛ. c. quanto: decimo fm quoſdam quoo ſequo in cauſa. ō. de excep. pla. cum ad quoandam. Polueꝛe ex bis cauſis compebendumtur fab quarto: nudozato ſi ferat a delegato ꝓpter ea excõcato ſi cauſa non pnuſſo. ō. c. de rdcrip. ca. ⁊ adde cafum nouum. ō. ſi of. ordpleg. ro. an.

q Generaliter. quid ſit generale habeo. ō. de ver. ſig. cũ in pantibus. Quid ſi feratur non generaliter in loca fed ſpecialiter in plonaꝫ: de q̃ bene poterit fieri relaxatio ad cautelam: ar. a Sno ipſius epiꝰ ꝓcipiendo interdicto omnia ſacramenta negantur ante abſolutionem: ſic idem quod in excom municato.

r Non habere. vñ ſi id fiat non valebit relaxatio p banc clausam: ſi. ō. de bis que vi meuũe ci fiunt. c. vno. c. li.

s Quicunq;. Dan potuit ex facto bere. ō. c. dilecto. ⁊ dic quicunq; ꝛ epiſcop. nec ob. ō. c. quia periculoſum: quia non ſequitur in fenten tijs excommunicatorum.

b Regeo. eſt autem ordinarius regio in epiſcopus in cuius diocefi delin quit vel domicilium habet. xcvi. ſi. ſi imperator. ꝛ. c. duo: ſunt: vbi de boc.

c Diuulgo. ad clericos potit reiem: ꝛ tic papoe requitur autorem ſuſpenſionem.

d Quoniam. confanguineoꝝ uel familiarium. ⁊ ſic no. caſum i quo pontifex ⁊ mãdans poni laicum excõmunicatum ē ad idẽ. ō. c. li. ō. clec. ſciant cũ ꝛ de imo. c. quoniam. ō. an.

e Diuinandi. puta ne quo emat ab eo uel eo uendat ad boc bis ſimiliaꝫ: ꝛc. ō. de pule. quanto de imo. c. c. vlt. c. li.

f Decalione. quoꝝ interuſt pncipaliter ōfedere ſnias ipſius in iudicio. ō. c. venerabilibus. §. ij. in fi.

g Re integra. latera ſequens contradicit ſtatuti: dicitur: q̃ licet reo non ſit integra infra octo dies poteſt fieri emendatio. poteſt dici q̃ boc locum habz in iniuria perſonali: cũlad in realem: ut in pama ſtatum ſit excõmunicatum: ſe cunda tunc quando infra octo dies non reſtituerunt: dic id quod ſequit: reſpicit tempoa ſtuius conſtuationis: ut ſi tempore ſtuius ꝑtuitus ꝓtectis

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia

illuo licentie aliqua erant occupata: nisi infra octo dies reddatur: habeat locum pena: t eſt ſi.ſ. de rebus eo. non alie. boc conſtitutionis. ſi lacerabit in compoſitionibus tam factor d aut tempus ad reaccendamum faciendus ip ſo facto imponit pena. ſimil verſus.

b Quo dierum. ſimilio ordino ſtipotio.ff. de excep. pia t.ſ. de ſolat.

c Imp enſa. l.cum no erat ut placet. l. ſo. ſi. ff. de vſur. quaeſt. ff. cum no. l.ii. §.i.

k Incurrant. t ſi paino ex cõmunicati eram mõ du plus faeculo ſur ligati. qs eſſe libertinus ſupponatur. aliud cõmit tere ſuo motu. Qui autem in cadem ſententia permanſerint duoram me ſium ſpatio: ex tunc ab ea non poſſint niſi per ſe. ap. abſolutionis bene ficium obtinere. Cõſtitutione. viii.

Si inder laicus malefactorem captum detinet: t ipſe clericis dicens ad curiam eccleſiaſticam pe tat remittitur curia ipſa cum tanqs ſuum clericum repetat: audire illum inficiante clericum: ac ob hoc mini ne remittendum: dubitationis hu iuſmodi cam. ſit qui repetitur clericad iudicem eccleſiaſticum: quia ō re eccleſiaſtica t ſpirituali: vocato te mem iudice ſeculari: vel alio cuius intereſt: cognitō pertinebit. Et ſi notoriam fuerit: q eidem malefac tor ſit clericus qui huiuſmodi petiti logio gaudere debeat: ſtatim abſq alia cognitiõe vel fama publica de boc extiterit aut ipſe pro clerico cõ muniter habebatur: continenti eti am ante cognitionē de clericatu ex eccleſiaſtice curie debet reddi. Ide eſſe cenſemus ſi reus ipſe ante ōpe benſiones p laico publice fe non ge rens: deprehenſus fuit in habitu cle

ricali tonſura nidelicet t veſtes de forens clericalcam tales debem clericum: donec cõſtat de contrario reputare: ſicut de illo qui in poſſeſſi one ingenuitatis exiſtens ſi dicatur ab alio libertinus legalio fuerit aucto ritate ſui podandi neceſſitate nō ip ſe ſed aduerſarius aſtrigatur. Iuſtū eſt enim: ut ipſe talio quis geſtat: ex habitu: q ouoluppas ap parcat aliud p ſumatur: qualio is eſſe cuius ſert ha bitum: compoſitatur: ex ſtigmate: namqs conſuetudo fabricentibus i pſimi latinus fabricenſiu agnoſcit: q cuſtodes aquarum: quos hydro pbilatoo nominant: que eis infigi ſolet annotatione ſignatiammentiſi ſunt cuſtodes: q dignitatem nomi ne non tenentur. Sīgſtatus alicui eſſe videtur in quo ipſe depehendi tur: donec contrarius docetur.

f Non ſic autem volumus obſerua riſi ante deprehenſionē pro laico publice fe gerebat: ac ab eo cõmu niter habebatur: quibus deprehenſio nis tempore repertus fuerit i habi tu clericalicitio enim reſtituēdus nō ēquouſqs fidem de ſtatu ſecerit cle ricalecuius eidem probatiõo omni mumbat propter preſumptionē q aduerſus ipſum orta ē ex delatione laicalio habitus precedēti. contra eum tamē interim quiuio processus iudicio petitio cõqueſtat. Dem.

dat primicerio q repsāt i publicis armamētis: t ē ſtigma iſtrumētus quo eop bractis figurabāt eu erat ipſeſſi nomē impatoris: facio vero non figurabat. C. de penis ſiquis t eſt ſi.buic.ō. de cri.ſal.ad audientiam.

g Signat. C. de aquedu. l. decrimine ad fi. t ſinotatio ē quia ſin gulis mandatis cozā impatore nomē ſpatoue: hydrophilam autem dicuntur ab hydra quod ē vas vbi aq̄ deferſtuel hydra aquaphila re. t cuſtodes: ide hydrophylam. cuſtodes aq̄rū: ē fi. quod de ga zophylatio dici.ſ. de ſpba.cri.

h Clericali. milo ergo fortuoſo: ſi ēt deprehenſus ſit in habitu laicali: et boc ōnotat q̄ dic q̄nio ſc. t ly dicamus q̄ vtia mora non. ff. de pe. t cõmo. re. vel. illud: boc vita poſſeſſio ſi reduat i boc q̄ fiat re ruſſio.

i Fecerit. cosā iudice eccleſiaſtico: ut. ff. crimi: t ſic pūnientia cauſe di uidit pra id. ſ. de ſequeſtra. c. i. t. ē deo q̄ natura cauſe regit aliis iudicem: de oēs. cogn. tuā qui ſi. fint le. latoz. ei ſi. Sed detentus i ſeculari curia: quō lingabit cosā eccleſiaſtico: dic q̄ ſonte reda tabatur datis fideiuſſoribus: ſed non ꝑpter boc remittetur. i. ſi clericus in ſi. ad lingabit per ꝓcuratorem: natura enim facit boc habet: q̄ iter dum per alium quis ꝓcquatur cauſam: ſi. de iudi. mulieres de fla. regu. c. mo. ſi ō cuſto. re. l. diuus. bde. ſi fidē facet ꝑ publicū inſtru mentū ordinationis fuc. q. q. i. legū. p teſtes etiam poterit boc ꝓbare. ſi. de deri. pegu. tue.

j Poſſūptione. Ho. q̄ ſſumptio ē non ſufficit poſſeſſio: niſi fiat ſedes de tualoz. concor. ō. c. li. de ſponſa. c. mo.

k Interim. i. pendēte. ꝓbatio ō titulo clericali. ē. n. boc ſiudiciale ō quo ſmul̄ q̄ cognoſcitur: ſtatur an ut clericus ab eccleſiaſtico ut ur laic̄ a laico puniri debeat: t ſi. C. de oz. cog. l. ult. iij. q. xi. in fi.

l Proceſſus. ergo non ſolum iudicare. ꝓbibetur: ſed ēt. ꝓcedere

ad idem. ō. c. li. de bē. c. ut ingulſonis. ſ. penult.

a Tatutum. nō tenet ſuſpenſio vel interdicti lata in participan teo nō ꝓmiſſa monitione canonica. boc dicit.

b Greg. ō. c. conſtitutionem.

c Innocentiane. ō. c. ſtatuimus.

d Iuduat. dic ut dict. ō. c. conſtituti onem.

e Canonica. q̄ dic ut. ō. c. conſtitu tionem.

f Eliter. ſ. nō pre miſſa canonica mo nitione t nominati particata ignur ſuſt i boc ecommunicat cato ſuſpenſio t ſi dictam: ad ide in fra. c. o cui in fi. et concor. ō. c. o. t. c. d.

g Si Icet excom municatio, emanauit ad beda rationem eoum q̄ no. io. tan. ber. t modernū. ō. be ap pel. ſpec. t boc dē per negligentias ſi ꝓpria ſtudio temꝑe appellatiō nem: ecōmnica tio poſteam lata ſi conualeſcat: ſed po tent tunc denunciari: t debēt ſtari: bōc ē ſinle nullatē docnerit.

h Excōicatonio. ſiet de excōicatione exꝑmatēdum puto de ſnia ſuſpenſionis t interdicti eadē ſit ratio: ad boc. ē. c. ꝓpt. t. ē. c. c. t. ſ. c. ō. cui in fi. t. ē. de ap. ad boc q̄nit: item in qualibet ſcntcia que nulla eſt ipſo iure: ita q̄ non eſt neceſſe appellare. ē. li. de re iudi. c. vlt. q̄a tunc ſi cōdemnatus appellaret t nō ꝓſequeretur nō ꝓpter boc conualeſceret ſententia eadem ratione. quod dico verum niſi talio effet cauſo quo ratificaret ꝑ ap. ſnia nulla: ut tata cum falſo procuratore. ff. rem ra. ba. l. iij. ſ. falſus: de quo vide. ſ. de re iudi. c. i.

i Legitima. ſi cauſa fuit reuocare quo fuit legitima ſententia ē nulla: ō. c. per tua: ſed nīſi puto apparcat de eius veritate non poterit de nunciari nulla: licet tunc poſſit ſiri ab eodem ad eundem. ō. c. tene rabilibus. ſ. ſed ſi ex cauſa. t. ſ. vtl. ſi ergo fuit nulla: ſolo tractu tem poris non potuit conualeſcere. ō. c. de deſpon. impu. c. mo. t. ſ. de reg. iur. non firmatur cum fuio conco.

k Conualeſcat. contra. ff. de bis qui no. infa. l. furtiuſ: retro nota tur infamia condemnatus de furto qui ap. non poſſequitur: ſic nō tur retro debere cenſeri excōmunicatus ex quo ap. non proſequit. ſed nō non ob. quia lex illa loquitur de ap. cmiſſa poſt ſententiam ab ipſa ſententia: bōc be. ap. emiſſa ante ſententiam: nec ibi appellatio ſuſpendit effectum ſententie: cum tacit. de tureuran. venientes: bic ante ſnam iurisditionem ſuſpendit: nec ſnia poſtea lata non tenet ꝓpter iurisditionis defectum.

l Expoſſe. inter dū enim fertur ſnia excōicationis in perſonam ſcer tam. v. q. i. quidam. ō. de of. ordi. ſi faceridos.

m Ho bomine. q̄ dic ut nota. ſupra de appella. cum ſit ro mana.

n Planciari. Ho. non ſequitur ille denunciatus eſt excōmunica tus: ergo excōmunicatus. eſt. ille enim denunciatur qui fotte excom municatus non eſt: t facit ad queſtionem de qua bīn. ō. c. li. de ex cep. pia. fed nunquid ad repellendum actoem ſufficiat ꝓobari de nunciationem excōmunicationis? ndetur enig q nom per bone ter tam ꝑ ter rationem notam ſuperius: quia illa bene. pia dicat q̄ ꝓo bari debere apertiſſima documento. oft. tam. no. contrarium ut tbi dicit: ꝓo parte illa facit bec dere. nam bic per talem denuncia nonem vitatur a iudicialibus c extraiudicialibus c legitimis actib⁹ ut loquatur: licet fotte excōmunicatus non ſit: ut predixi: hic dicam:

et quo be denunciatione non debitatur: vitatur: t repellatur ab agendo: bone. odiandat fe abſolutam ad ſententiam nullam: ſed ſi volumus te nere ſmum huic rideatur q̄ bic ſil ſolum de denunciatōe: ſed ēt de excōmunicationis conſtitutō.

o Legitimam. i. ex legitima t vera ci interpoſitamen: ut ſuperius dixi.

V Tatutum greg. pape. x. factus ad declarationem conſtitutio nis innocentianeque prohibet participātes excōmunicatu ea partici patione que ſolum minorem indu cit manuo excōmunicatione ligari: monitione canonica non ꝓmiſſa: in ſuſpenſionis t interdicti ſentētijs que ꝓo buiuſmodi participatione plerumq; ab ordinarijs ad delega tos iudicibus ꝓomulgantur: ꝓaci pimus inuiolabiliter obſeruari: de cernentes eaſdem ſententias non te nere aliter. ꝓmulgatas. Dem.

L Icet excōmunicatōnis ſenten tia poſt appellationem legiti mam ꝓomulgata: per negligentias appellantis appellationem huiuſmo di nime ꝓſequentis non ratificetur: nec etiam conualeſcat: excommunici catuo tamen nominatim uel ſpecia liter t expreſſe: cui poſt appellatio nem legitimam excōmunicationio ſententiam aſſerit in ſe latas ꝑ appel lationem eandem infra tempus ad

ſe fame: t declarat quod ibi no. moderni.

b Tac iurisditionis. cui loquatur non apparet: t ſi bīc boere locū habere in qualibet iurisditionem habēte fiue te cōmuni iure fiue priuilegio uel con ſuetudine: ad idē. C. ſi ſpontua. l. vlt. t facit q̄ bīn. ō. c. li. ſi penio qualiſ.

c Pena. quia carer ſi ē pena: quod tamē dic ut ō. eo. li. de penis quāuis.

d Poſtea illoo eſſe. buius contrarium nō. ber. in quibus ſpecialiter ſi apparebat clericum incorrigibilem: cui poterat per laicos fine pena: aliaſ non: ſe etiam ſolucbat contrarium de clero. vniuerſitatio ad decre ut fame ſi. e. in tuc ut in ſequenti glo.

e Hodari. concor. ō. c. ut fame. contra. ō. e. vniuerſitatis ubi excōmunicati onem incurrunt abbas e clauſtr que de ꝓſimo mandato monachum verbera bant. ber. t. offi. ſoluebantur ibi in glo. ꝓxi. quod eſt falſum ut bic videa ubi dicunt ꝓ bere. ut fame loquatur in epo: bere. vniuerſitatio i abbatiſſed boc patet falſum ꝑ illam bere. q̄ loḡ i quolibet iurisditionē habētem di xi. ō. glo. li. de ſpe. ergo ꝓ bere. ut fame t illa loquantur in capitulos te que bemandato patati cauſamq; qui crimina punire poſſit: poteſt ſeri etiam per laicos: licet ille nonidum incorrigibilis appareat. de ere. vniuerſita tio de verbonibus loquitur: que ſi patatuo clerico ad monacho per laicum inferri uibeat: ſed inuriole non eſt dubium: ſi in modum iuſtice: boc ta men per laicum facere non debuit: ſed per clericos uel per ſemeptum: ſi erat minor epiſcopo: et ideo mandans et mandatarius excommunicati ſunt ut ibi.

f Excedatur. ad idem. ō. de reſti. ſpo. olim. i. in fi. t boc vult dicere: ſi clericus captus quiete ſe duci permittit: ducentes eum non reſiſtentes: calce pugno ad alio modo percutiunt: tūm vide de factoriſti bene funt excōmunicati. boc ſonat littera.

g Iuuara. xvij. q. iij. ſquis ſuandente. ō. de ſen. ex. contingit: t facit boc littera ad queſtionem nomiculem de illo qui fugiēs nimoneo obtentu de rico equitanti a quo equum petit ut fugere poſſit: quem cum ille negaſſet: ſibi per vim abſtulit t poſtea remiſit: an talio ſit excommunicatus. bar. bar. in queſtione nomicul: quidam cum fugere opinionco poſuit: quarum vna fuit: talem excōmunicatum non effe quia id non fecerat diabolo ſuadente: ad cautelā tamen ab ep̄o abſolui poterat. alia fuit talez excōmunicatum ſed minus punitedum. l. bi. ſi ꝓbyteros. ā. quod me. ei facere. nemo fit tam ꝓ dignus: qui ſine excōcatiſſe. ꝓpter id nulla pēa puniendū.

h Clericos. idem in laicus ei bene cnaz eodem modo dici ſcz. ff. de cuſto. reorum. l. diuus.

i Fideuſſoram. ergo non nudam tantū. idem: t multo fortius ſi pignora

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia.

dare:et cum sit melius pignus in membris q̃ in personam agere: t qui sc̃ p̃ malo sanctu[m] tantum sanctũ sit pignosa vel fideiussoria dict.ff. de constit. pecu. Ipsa tñ ususfructus tñ si.

k Ca rõnabilo. cũ placeat forte fuerint malefactores vult vñ detineri ut p cum veritatem manifestantem aliqo capere possit.

a Sententia. Interdicto dero nõ ĩ interdicto populari nec cõsecto. interdicta cuntate ꝑpter delictum domini cuius non interdicti extra ipsam audiũt diuina. interdicto populo fingiamus de populo intelligunter interdicti. hoc dicit. t approbat ꝑmam bticum quod nõ. oĩtt. ff. de paule. ex parte. super vbo pplm secundum t remum dela rantem: ꝑ per hoc. t. ff. de paule. q nonnullis.

b Ĩ dictum. Interdicto de ro ahcuius. eccl'ĩci.nõ ꝑpt hoc ĩtelligitur eccl'ia tñ dicta: vrule alq clerici licite celebrent in illa t ad hoc. ff. c.ti. de paule. ꝑ exceptio nem in fi.

c Ecclesiã. hoc dicem ꝑ babatur olim ꝑ decre, ꝑ dicta ex ꝑtextu tata fa de testeria interdicti in de rum et populi: sed ibi vñ ffet superfluum: ĩ interdicto vno ĩtelligeretur alter interdictum: t ad idem. ff. de ꝑbrd. c. i. mu. di. nolec cum. videtur tamen ar. ff. de iust. de iure natura. §. ple bis tatum: vbi appellatione populi vniuersi cuius intelligantur tam cõmuneꝛa tio parochi t leuatoꝛius: sed ibi etiã sem ꝓbat fouius sunt: ibi vero alter: ad idē. ff. q. 1. vno. Iustitiat t expositio lato ro. reseruato per generalē clausulam non consentiat clericus tur no. ff. de reseript. feder.

d Domini. No. q. fecus ff. ꝑpter delictum ciuitatis: hoc etiam ꝑs. 1. dñi dicit q culpabiles non exsiunt.

e Interdicti. aliud ergo ff interdicere solum ciuitatẽ: aliud ciuitatẽ t eius Ecclesiã. q. pena spiritualis fidelet interdicti bene punitur vnus. p. delicto alte rius: vbi hoc. t. q. iij. in fama. xxiij. q. iij. in fama: ff. igit sit interdicti audire non poſſunt inuita. ff. ꝑ. ꝑ. fi.

f Extra ipsã ciuitatẽ. ĩtelligas: t ex ꝑtẽtia. i. c. ꝑti.

g Caret. t. fic violaretur nexus ecclesiasticę delectionis q̃ dẽ nõ debet. ff. de ꝑiac. ciuitatẽ. nos: t sic no. ĩtelligẽdum: ut reo potius valeat q̃ ꝑcrat. ff. de vsu. fig. abbatt. ff. de rebus dubijs. l. quotiens.

b Non competant. quia vniuersitas reo ẽ inalata in quam non cadunt ta lia. t. c. romani. i. fi. vbi tractamus o bus que vniuersitas competunt: t ita dicitur illud esse penes vniuersitatẽ: quod nõ penes singulos. ff. ꝑ. i. mu. vo. l. sed si hac. §. qui manuminttĩ canonistata. xxj. q. ij. qui manuminttĩ. ppõs ait ĩdem bodie qui fuit ante anni annos: nunc tunc interdicto populo t nondum relaxato: qui nunc ẽt dicitur interdictus. vij. q. i. denigs. xvi. di. baboo. ff. de iudi. ꝑponebatur.

i Ecclesiarũ. ĩ eo loco non interdicto.

k Expressius a iure. i. c. c. vt. quo ad diuina quo ad sacramenta babeo. ff. de ꝑc. t reg. in rc. t. i. c. quoniam.

a Ciuitas. Interdicta ciuitate subarbia t cõtinentia edificia dicũtur interdicta: t interdicta ecclesia capella ꝑgrua t cimiterium contiguum dicuntur interdictum. hoc dict.

b Subarbia. ad idem ff. de verbo. sig. l. ij. t. Ledificia t. l. alphenus t. l. in continentibus.

c Prædicta. ciuitas castrum vel villa.

d Vilipẽdi. ad idem. ff. c. ꝑti. in fi. t. ff. de consue. cũ inter uos.

e Continẽbus. satis videtur tacito arbitrio relinquẽdũ q̃ dicant continẽtia edificia: t nõ ꝑdet contiguitatem. l. ꝑti. rñlo.

f Vbi puo. hoc dicit q edificium pẽdet nõ ad pau. f. c. ult.

g Contiguo. pugna fũt quoq; extrema se iuncte ꝑngunt.

h Sepelitur. ff. i. c. ea. ij. rñlo. ĩ eum aliqui interdicitur ingressus ecclesie t sepultura cimiterij ut ibi. fed pone nunc tempore aliquem ibi sepultum: t pro ffita relaxatũ ẽ dictum: nunquid talis extumabuit? non si penitus de essent seõm mos, qui boc no. a. d. ne. exce. pla. c. ult. qa tue douent ad cus calum tẽ. oft. no. contra. ff. de cõsc. et. al ita. ꝑfolutis

i Exulant. ad hoc bannus in pollati onẽ. ff. de. cõ fe. ec. ul alta. c. vno Et autẽ fecus ẽ nõ ut ibi. ff. quia ĩ materia interdicto non ꝑtur interdicti ex cedita cui cõ ngua: t ibi ꝑtet ra no.

k Si quis in ecclesia. dedu fatt ꝑ approbat q̃ no. ber. ff. de ꝑnle ꝑsecpoum. vide caueat: quia ꝑnuus ẽt irregularitati. l. eo. ti. in cui ꝑmo reponto.

l Tamen. aliqo indecaliao tamen.

m Iure. suspensi ergo a confessionibus fuit ab officio ad certum tẽ pus eadem ratione ff celebrant non incurrunt irregularitatem.

n Sacerdotium ergo ẽ signo ꝑ materiali talis effet ignorantia q̃ne ex cusare non debent. ff. de dc. ex. mi. apostolice. ff. de postul. c. i.

o Q iure. i. c. c. vt.

p Liberari. ad idẽ. ff. de dc. ex. mi. apostolice. ff. de re iudi. c. i. et ff. de. o. c. i.

q Ineligibilis. t etiã ĩpostulabilis: ff. de postula. c. i. q. violano ĩ ordinis et postulari nõ ꝑtent tbi.

r Cum aliqo. animit ergo ꝑtestatem eligendi actiuã ꝑ passiuã: t de hoc ſolet rectari. ff. de dec. ne. ꝑ defectu.

s Quoniam. tempore interdicti diuina die cene tbi confici põt q causa reddit t declarat no. per oft. ff. c. ꝑtemmuno. q̃ qui olim ꝑbabatur quod hic dicitur.

t Baptismo. post baptismum enim sacerdos vngit chrismate t ver tice in fronte: quod ff. solum epõs cop. supra de confue. quanto. ꝑmum patet de consc. tu. uij. post. ij. t vuobus. c. fe. t. c. ꝑcbyterio et c. nullus minus troum.

u Hac. solicet baptismus t confirmatio.

x Adulto. idem boat in penitentia: q̃ dic ut. ff. c. vt.

y Verdicti. ut. ff. c. fecus respondo ff. de ꝑon. nõ ff nobis.

z Dubium non ẽ ff. quali dicat. concesso baptismo t confirmatõe tempore interdicti fatio ff concessis confici chrismat: t ratio quia vetus chrisma non debet ff visui nec de illo veteri chrismate debet quis chrismari: ꝑ quod ff sacerdos qui de illo veteri chrismate vngit baptizatum: nihil ĩ mortis articulo: de consc. di. iij. siquis. ꝑ alio. vide omni ãno in die cene debet chrisma confici t vetus eremari: ꝑ consc. di. xi. litteras. vere ergo infargit buius dere. dictum q̃ ff tem pore interdicti permittuntur sacramenta: quibus vtimur chrismate t vetus chrisma non debet ff visui: ergo relinq̃ ꝑ permissum intelli gitur eo tempore die cene chrisma conficere: quia concesso ꝑ cupali t accessorio. ff. re. iur. accessorium cũ suis concor.

a Si cui. appo bat q̃ nõ no. t. oſtẽ. ff. c. eo. fa ero.

b Interdictum. ab homine ad u tare: ff. c. facro. ff. c. eo. c. i. ff. siquis. t. ff. c. li. ff. paule. epiſcopoum. cum ſi.

c Ĩ ne ea. ergo ſcẽ ſi extra eam: t hoc no. ctians. ff. vbi dr xit in ipſa. ff. igitur ſub aere vel ſub tẽ tono vel in domo ꝑinata celebret: ff concelebret ſoste ce lebrantibus eay al tari viatico: ut. ff. de paule. ff. c. i. t. c. ff. c. ſi. t. c. ff. c. ſi. t. c. ff. c. ſi

n ¶ Hoc.ē.bou faperius dicta.ſ.præſentare penitētiario e fatiſfacere iniuriam paſſo.ꝛ.omnes andree.

o ¶ Cām quis.dedarat ꝛ appobat notata per io.xvij.q.iij°.omnes ecle ſie per ber.ꝛ.modernos.ō.ē.mulieres.ꝛ hoc dicit.ſi peruſſionem in clericum iunc meo mandato:tamen nomine meo factam ratam habeam: ex cōtatio fumfeciou ſi meo nomine non ſit facta:ꝛ per hanc decre.exemplicam ꝛ regulas.ī.de reg.iur.ſtatu quis ꝛ regulam ratihabiti ongem.

p ¶ Mandato . quid ſigo mandauit clericus verbera ri:ꝛ poſtea ante mananam iniectionem renouauit mā datum:domum mandata rius perculit aniegō reuo cato peruenit ad cum? hac quelionem videtur tene re hoc.ē.c. mulieres talem ēt ecōmunicatam:ad qō bene facūt tura ibi p cum allegatas:ī idem per cadeꝛ tura ibi tenet oth.ē tamen ar.contra.ff.de acquiſi.hēr. ſiquis mihi bona ꝛ ſi.ē. ſic.de.de pour.c.ad.aīa ſi. no.ibi tenit talem ecclīa tum non ēſtenetur tamen de culpa de qua alias pūi ri poſſit:canon enim bolū requirit.hac.hoc.in.ſq. thomas fuarum reuelatiū ius in queſtione que incipit aliquis mandauit:dicit p talia quo ad beus nō tene tur:tamen quo ad eccleſia ecōmunicatus ē quod verū videtur.

q ¶ Clericum.large fumi.ſit.xij.q.i. duo ſunt.

r ¶ Duo nomine.puta tui contemplatione feruitoꝛ uel amicus tuus clericum qui tibi iniuriam realem uel verbalem intulerat perculſit: quem tu poſtea ratam habendo receptaſti:ꝛ magis amicum habuiſti. Sed quid dico rete to hoc thomas:ſi ille amicum uel ſeruitoꝛē talem non receptaſſet uel dilexiſſet per aliqua exteriora poteſt apparere q ratum habuerit:ſi ū ire ratū habuit in cordē:dēt oth.ē.ē.co.mulieres talen quo ad eum ēt ligatum:nīſi tū quo ad eccleſiā multatenus que nō iudicat de occulto:de ſimo.ſi.aut nobis.ē.ē.ca.nobis.ū.

s ¶ Incurrio.ex ratihabitione predicta:dico ergo eum excōicatum ex nūc.ſ. ex quo ratum habuit:non ex tunc:quo fuit facta incipio:dicit.i.ocaur rati habitionem retrotrahit:quia fatio trahitur ad tempus antemactū ex facto anteriori ligat:licet ceruantine eum fontēa excōmunicationis trahitur re to licet alie fontentie:ē.licet:que ſtatim ligat aut non ligat:nec ſuſpendit effectū fuum:ō.de ap.paſtoralis.ī fact quod dici.ō.c.vnicrabilibus ī glo. poſt cuſtinuam.

t ¶ Comparauit.ī.de reg.iur.ratihabitionē:ꝛ dicit dī.nō.

u ¶ Non ſit facta.puta inimicus inimici ſibi clerici poſſi:iego gaudeo ꝛ ſi to illum poſſea recepto ī eccłīa nimico.

x ¶ Eſtham.ī.de reg.iur.ratum quis.ꝛ dic ut dbi.

a ¶ Alma mater eccłīa. Contagit hoc dicere.in quibuſdam iue vetuſtate ī fra patebit:ꝛ dicit hoc.tempore interdicti etiam ſini ad penitentiā ad mittimur:tuis ſint excōicati qui non nīſi in mortis articulo admittentur:ad cauſam declarent interdictū qui non admittentur nīſi ſatiſfaciant uel cauciē poſſint.etiam dilo tempore miſſe ꝛ alia officia ſub pena dūtis bunalium ſint pau in eccłīa celebrantur tamen clauſis plane fine ecrum manicatio interdicto ꝛ fonitu campanarum:ꝛ quater in ano alte cum eam panis ꝛ tamuio aperto celebrare poſſunt:ꝛ excuſio excōmunicato interdi cto ad mittere:ita tamen qbi propter quoram excuſum latum ēt non ap propinquant altarem.ceteris ferandum ē interdictum ꝛ renouata funt poſt legia vbra ad quibuſcunqꝛ concella.hoc teſte ē poſt duuis in quatuoꝛ pon. Jn pena ſimuli poenmi ali qꝛ ibi fane. Jn fecunda ī officia ſub pena dūtis to penitentie:quomodo ē quibus ſit exhibendum tempore interdicti: uſq ad.ſ.a.ſi quimodo. Jbi tenit:nihi tractat quomō diuina officia fint illo tempo re celebranda:ī vſq ad.ſ.ceterio. Jbi quarta ꝛ vltima ſq quo ad ce tera ſeruari ꝓpit interdictum ī ſuperiꝰ ſtatia renocat.

b ¶ Cōmutat.q.ſm varietatem temporū ſtatuta expedit uariari:ō.ō conſang.ꝛ affi.non ſes ī optic.ſxvj.di.ſ.reprum.nam ēt pauliorem renocatur:cum tendit ad noxam:ō.de dec.ſuggeſtū.Et no.q.rario

L

ro er diſtrictiōe buiuſmodi ſtatuto rum excreſcit indeuotō populi:pul lulant berceſoꝛ:ī infinita pericula a nimarum inſurgunt:ac eccleſiq fine culpa ceraꝛ debita obſequia ſubtra huntur:cum fratribus noſtris dei berationē habita ſuper bio diligen ti conceditur:q tempoze interdicti ti ab homine uel a iure ꝓolati non tantummodo moziente ſed etiam viuente eam fini etiam q̄ infirmi ad penitentiam:atque ꝓopter pauu tatem ꝛ facilitatem hominiꝰad pec candum fumme neceſſaria eſt: licite admittantur: duꝝ tamen excommu nicati non fuerint: quos admitti ꝓteꝛea in mortis articulo nolumus ad candum. ¶ Dilo etiaꝫ ꝓopter quoꝝm culpam dolum uel fraudē lata eſt ſententia ītercdicitur:uel qui ad perpetrandum delictū:ciuue occaſi one ipſius interdictus eſt latū peabu erunt auxilium conſilium uł fauoꝛē nuł de ipſo delicto ſint aſtuti q̄ ſi facere ualeant: pauo ſatiſfecerint uł de ſatiſfactiōne idoneam dederint cautionem:aut ſi ſatiſfacere nequeāt uel huiuſmodi cautionem prebare

V

furauerint q̄ eum poterunt ſatiſfaci ēt:ſet ad ſatiſfactionē huiuſmodi per cum uel per eos qui facere ipſas de bent et poſſunt preſtandam dabit conſilium et auxilium :ac uirtꝰ poſ ſe ſuum fideliter laborabunt :non ē penitentie beneficium aliquatenus cōcedendum. ¶ Nec tunc etiā quo ad iſtos uel alios qui circa boc mi nc dilcquentur:ubi ciuitas uel lo cus ali ſeu uniuerſitas ītredicti exi ſtunt :faciendo eſt relaxatio interdic tus ſi ſed eſt eos ſolūmodo iniungenda penitentia ſalutaria. ¶ Adijcimus ꝑterea q̄ ſingulis diebus ī eccleſijs et monaſterijs miſſe celebrentur: et alia dicantur diuina officia ſicut pri us ſubmiſſa tamē noce ianuis clau ſis ꝙ cōmunicatio ac interdicto ex cluſo ſet campanis etiaꝫ non pulſa tio:ꝛ tā cāonici q̄ clerici eccleſiarus i quibus diſtributiones quotidia ne illis qui boriꝫ interfuīt canonicio tribuuntur ſi ad officia non uenerit ſupradicta:diſtributiones eaſdem amittant ſicut ꝑtes ꝓpoꝛtionem non extante ſi diuinio officijs non adeſſent. ¶ Jn feſtiuitatibus uero natalio dñi ꝑface ac pentbecoſtes ꝛ aſſumptionis uirginis glorioſe eā pane paſſionis ꝛ tamuio apertio altaꝛ noce diuina officia ſolēnia celebren tur :ſ.cōmunicatio ꝓrſus excluſa feſtiuitatis admiſſio quibus ob reuerentiam dictaꝝ ſolennitatum ꝛ ut ipſi ad humiliatio grauiaꝫ ꝛ re conciliationio affectum facilius ſint tentur ꝓrefatis diebus ꝓarcipati onem permittimus diuinoꝝ ſic fi qꝛ illi ꝓpter quoꝝm exceſſum in terdictum buiuſmodi eſt ꝓolatum altaꝛi nullatenus appꝛopinquet.

Cæterio :que circa obſeruationem interdictoꝝm a noſtris ſunt prede ceſſoꝛibus inſtituta:ſi uo robore du raturio non obſtantibus quibuſuis

u ¶ Appꝛopinquet.uberiozem gratiā ſcitur habebunt qui non peccauerūt ꝙ ſibi qui peccauerunt et merito:nam et ſpeciale ē in hac ſnia ꝓra rōem uꝝ q̄ aliuꝫ p alio ꝓanitaꝛi:ō.de iniur.ī dam.dato.c.eno.

x ¶ Conceſſa . erant fratres minozes ꝓedicatoꝛes et quidam alij ꝓriuilegi atteꝛ certio ſuo ſcſtuantibus celebrare poſſunt tempoze interdicti: interdū uſq̄ ad octauaſ:hec ſi tuā ſ.ſuā ſuā ſuā renocatas: ꝛ puto ē ꝓ hec verba gene ralia renocatū ꝓriuilegium templariorum ꝛ hoſpitala rioꝝmquo in eoꝝ ioco do adunata fomē in anno epiebal una eccłīa in lo co tempoze interdicti : ꝛ ce lebzabatur diuina.ō. de ſuuc.ut ſuſlegia : ꝛ intelli gas de ꝓriuilegio ꝓriuilegio to quo reſpicit hec conſtitu tio non de poſteriozibus: cum ſibi nil ſuccelſoꝛibus legom imponere non ꝓoteſt ecclīa:et indicare ꝓoteſt ō.c.h.de cleric.ꝛ.ut. Cō legi.digna.uoz de ꝓriuilegijs.

De uerborum ſignificatione.

Quēno ꝛ infra. Per illa uerba ꝓriuilegij in ſpecia les ꝛ ꝓpꝛioꝝ eccłīe:ꝛ o manc filioꝝ uoo recꝛi muꝝ:dicitoo fratreꝝ exemptoo non intelligūt ipſoo ec illo in ꝓpꝛioo ciuitates eccłīe filioo fuiſſe recꝛeptoo quod ab alio ꝑ.a.ro.ꝑ.uel legato ab eiuo latere deſtinato interdicti uł excōmunicari a quoquam non ꝓa leant declarauimus. ¶ Illum locuꝫ defertum in ꝓremiſſo intelligimuꝫ qui non habitatuꝫ penit̄ neqꝫ cul tuꝫ fuerit: uel ultra memoriam hoī num feeundum indulgentias lutꝫ ē ſub farracenoꝝm poteſtate detent̄ confentoei eccłeſiaꝫ in talibus defer tio ioco a fratribus ꝙpio cōſtructaꝫ ſeu etiam conſtruendaꝫ in eo plena libertate gaudeꝛeat ſecundum idud gentiam lutꝫ inhd ad ipſu legio dio ceſane nomine ualeat ꝑ epiſcoꝑ exigi qꝫ ſcire ſolēnitegum alcrā, non poſſunt interdicto ſeu excōio nicationi ſupponiqueꝫ in loco bu ſuſmodi dicti fratres poſſint pce ſtatem petita a ſede apoſtolica licen tia conſtruendi:ecclaꝫ ſuo ꝓlebi buiꝫ fuoo clericoo idoneoo ꝑoꝛ nent:qui ratione plebiꝫ examinādi

quoꝝ ad ſitligo ēt ordinario: nec debēt.ō.ē.ſi ō ſuile.nec alig : qꝫ utibi ōd ala decre.ā.bꝫ loci in religioſis quibus conceſſum ē ꝓuilegiū tale rōne loci ad ordinā.ad ſdē.ō.de ſuile.c.i.ō.ſm eoo.

f ¶ Penitus. ſq̄ ſi memoꝛan.q̄ bitaſ ſcalnus fuerit a chriſtianis ꝛ farracē nios:ꝛ idē ſi ſequēs caſu. ſq̄ ſi bitauo uel caluus fuerit.ſ.a farracenis:nec eſt ſnij memoria.ſ.q̄ a chriſtianis fuerit babutaus uel caluus.

g ¶ Bæſimo.ō.de re indi.abbate.c.ſi.

h ¶ Conſtruēdas.penta licentia a papa:ut.ſ.ꝛpꝛi.quaꝛ in locis.

i ¶ Docebant.ſec.diocelana ꝛ tec iuriſdictionio:de qbus plene no.ſ.q.iiij. ſumma ī.ō.de offi.oo.ordinar:ſubemus ſuſpenſum ergo legi iuriſdictionio ſper id q̄ ſit exempti ꝑ ſuile.alcreaꝛ.ut ſequitur.

k ¶ Al ſede apoſtolica.aliaꝫ ſuffiat licentia diocc.de conſe.di.i.nemo ē ꝑoꝛ. ad boc.ō.de ſuile.auctoꝛitate:ubi quo ad hoc diſtinguit inter loca exēpta ꝛ non exempta.

l ¶ Penta.intelligas ē obtenta.conſidenter ſit poſtulāt:qꝫ illam obtinebunt ō.ē.li.de conſi.romana.ver.ſi uero.

m ¶ Examinandi.nec ad animaꝛum regimen ꝓoꝛmouendaꝛ indigni:ſi.ō.boc

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Missirini. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia.

casu pmoniti inferatur pena:ñ de elec.ñbil 6.c enim aro artium regimẽ animarumñ.de eta.7 qua.cum fit.

n Alb ad.f.consuetudo.

o Subiecte.conce.ñ.de pben.in lateran.7.c.de monachis 7.c.li.7.c.ti. c.ñ.de puni.cum 7 plantare.ſ.cum in eccleſia:7 taleo rectores ſic inſtituti ſunt poſtea vicarij nequeã teo abſq; cã rõnabili remoueñ.c.li.de capel.mona. c.i.

p Bonis . vndecunq; p nemant:licite tamẽ acquiſitis:de boc.xiij.q.v. in fi ma.ñ.de bõ.ec trãſmiſſa.

q Ad quẽdo.dicãos.Lo dõnia ſut.

r Deſtolant.fed in quo ſũt ibi pauliegati quo ad bocnonne ibi fratres ñ in re ſunt pauliegati: q; non tenentur ad dcmũ labo rum 7 noualiarũ.de bõ. ex parte.i.ſunt enim ibi de quibus bic papa loquitur templarij boſpitalarij bic roſolymitani: qui ob cãs macẽ.epiſcopo queſtouẽ bebant ſuper diuerſis artículis in qua cauſa.pdicte runt pauliegati ſuperius bic cita. Scindum ē q; ibi fra tres laici fant er ordinecq; ordiné clericalem non bñt quidem ex eo fant mitted.ñ.de fen.excom.canonica: alij ſunt clerici: ibi igit fra tres de laboribus 7 noualiibus que colunt ſolubt ſi ecnal ibidẽ fratrũ.ſ clericoꝝ fratrũ bo ordinis ſut: qui clerici de bis decimis eccl̃e non dabant quartaz qui alias de iure cõmuni deberet dare:de offi.ord.cognoſcere de pcrip. de quarta:ē enim quarta de bis tioeclaria:ñ.de of.ord.conquerente: a qua nulli ſut exemptiut.ſ.vidiſti. Si igitur bene aduertas per bec ſua pauliega ibi obtinent pauli in eo quia ex eo fant pcepti 7 ſpiales eccl̃e romane fili ab ipſo epiſcopo interdict ut excõicati no poſſit. Item g rone eccl̃e ram p eos conſtructarum in loco dicto ibi nibil lege dioc debẽt epo. Tertio q propter eas excõmunicati nel interdicti non poſſit. Quarto q ſolum per laoo clericoꝝ eas gubernat. Quinto q decimas laborum 7 noualiarum 7 alia q colũt clerici ſui ordinis ſ ſic ſibiſpiſe ſoluũt. Sexto q ſi illa deci mia quartam epo nõ ſoluant.

o Dixerãlio.ã.ō dcn.ſuper.ſalicet q de poſſeſſionib quẽnio poſt conci lium ſoluant decimas.

t In aiuo.ſolucr quas aiio colendas tradunt ut ab aiio colendas recipi unt:ut de quibus antoqñ ſierent noualiis magni prouẽtus .pueriebant:ad que ſunt ſpiolum quo ad pamentum 7 directũ dominiũ:ñ parochiani eas poſſident 7 tenent: poncbabentes eas per empbuteoſim:ad boc.ñ.de dec. videri 7.c.licet 7.ñ.eo.quid per nouale ad ſi.de acquiſitione poſt ſolitu dine ſi.g.pcr.

u Per dcclarationem. Nota verbum ſi agretur de exemptione:7 exemp tio non probaretur:7 pronunciaretur contra opponentem:bene fieret prua dictum ſalten quo ad cum:licet non quo ad ſuperiorem:ñ.de pauliegi.cũ olim de reſtitu.in inte.ci.quia ſi non appellatur a ſententia pateria primi giorum de nouo reportoram non reuocatur ſententiã.ñ.de re iudi. iter mo nalle.7.c.daboria.fed bic nõ ſufficit pronunciari fed declarari quodammo do interloquendo:quod imperatur verba priuilegij:unde licet per aliud pri uilegium quo ſunt receptiin filioo non ſint exempti: ſi babent alia pauile gia exemptionis bene ſunt exemptitut dixi in pñ.nõ enim pronunciat aliqs exemptos vel non:ſed ō dicrat quod illa verba pualegij impotent. Idem in aliis cabſibus de quibus.ñ.dicitur.

v Quẽſtionitnonem. Pauno declarat manifeſtum cauſeloo ef ſymonia: et idem ſignificare quo ad talem dcre.de eleck.fonte. Secundo dũ rat conſpiratores 7 coniuratores qui intraerunt 7 ſtatuerunt de non recipiendo aliquem in canonicum ad mandatum pape: nec poſſet reſtitui. Tertio declarat tale ſtatutum deteſtabile 7 illicitum malito ex cauſa:ſecũda ibi ceterum:terria ibi ſtatuũ quoq;. Et de clarat pmum dictum ut.ñ.ſup.bcre.ñ.co.li.bc dec. ſi forte 7 que ibi no.gar.7 quid.

b Lꝛgd.ñ.c.li.ſ dec.ſi forte cui ver ba ad litteram ifra ſe quuntur ſeqñ ad ur bum Illoꝝ:bi po nit declarationem: 7 bre ola ubi ni tẽpõnt ibi dicit.

c Defecaſſet.ut.ñ. c.li.de elec.ci.

d Manſeſtũ. ut debatur pro quia conſtituto ſi ſuę loquebat i cuidẽ 7 nõ manifeſtoꝝ.a lud videl cuidem 7 aliud manifeſtũ. Cuidẽ.ñ.ē quod ſemp pdeſt ei 7 ei dente aperſatur.ar. 7.q.i. vt euidenter 7.ñ.de accuſa. cu denti a.ff. de ſben. empti.ea que.q8 .ñ.ē i cuidẽ nulla pte reſpiarſatione cdarũ.ñ.de coba. de.7 mu.c.vlt.ñ. ō offi.oꝛ.ſ. ceteꝝ. c.li. Manifeſtum vero aliqñ pbatũ ſdigat.ff.o.q.iij. co rum:de boc no.ij. q.i manifeſta. ñ.ō

coba.dcri.7 mali.ceſtra. Sed Prim ē ver p bãc ſtatuentem 7 me nto.nã ſtatuto ſi forte regni.pbatõnem examinio i eadem dece tu 7 pbatur manſeſtũ.ñ.de elec.bõc.i.C.ñ mu.fe ma.di.iij. ibi ni ſi pbat 7 euidenter ex inſtrumentoꝝ pbatione ē ꝝ pterea bec tuo dicitur ſymoniaca.ē.ca.ſi olim. Item ſi ſopponatur euidens de fectuo ſcientiꝝ ſo palam boc apparet:ſed ē neceſſe examinationẽ fie ri:examinatione autem boc fiet certum.ff.ſi cer.pe.l.certum: immo etiam no.gul. in decre.ſi forte:q ñ obiciatur contra electum q eſt omnino illiterat:nec ſcit rõpellendus:dicit ſi ſtatuit euidenter rel manifeſte in exceſſe habebit locum decre.ſpius forma:quia idem eſt verbonum ſenſus:7 ideo idem iuo eſſe debet:ñ.de conſtitu.tran ſato.ff.ad.l.cequi.alia dixt ad boc facit inſti.de excu.tu.ſ. ſimiter cum qui litteras nelcit ſcr.7 formule verbonum bodie ſunt ſubiate: i ñ.de ver.ob.ſ.i.C.de forma. 7 imperat. aut.ſubla.li.t.q.i. verba ſi debẽt pzualere ſenſuſcied ecntra:ñ.c.ti. intelligenta 7.c.preterea: 7.t.q.i.marchion.intelligamus ergo euidẽtem 7 manifeſtum:cuius probatio eſt in euidenti 7 manifeſto:dicet ſi in exceptione forma ſi cepiuntur:aliasſequeretur.q ſi duo electum cecumſcr quo nõ ad do euidenter ad manifeſtanon baberet locꝝ cõſtituto.quod eſſet abſurdum.

e In uſu.vnde oculo careno non pronouncemur.le.di.ſi euangelica

f Intellectu.ergo ſine memoria ſue intellectu careat:non pmouebi tur ad ordinariũ.xxxv.di.petrus.

g Intimonem ipſius.quali dicat inteſtãs bñ ſiſt diuerſa:ut dixi.ſ. in glo.vtdebatur in ſti.

h Statutum.ex boc 7 ex eo quod dicitur in ſi.nidebatur: q; cano nici poſſint facere ſtatuta:dummodo alias ſint licita.ſolet dici q; ca pitula ſine epiſcopo ſtatuta facere non poteſt que tangant generales ſtatum eccleſiaꝝ tangant ẽpm ad eos ſtatuendo:intelligatur de eo fac.cum conſuetudinũ.de bis que ſu.a pla.nouit.ē enim plana capitula quo non licet membrum recedere de pcrip.cum non liceat 7 boc rea ſunt ſi ſi capitulum talia ſtatuat cum archidiacono ſuo vel

ſpoſito uel alio qui poſt ẽpm pcſſe capto. Si vero ſtatuant ſuper bis que non tãgant ẽpm nel ſtatuꝝ eccleſie:ſed ſua ſingularia nego tia:puta q certo modo quotidianas obuentiones diſtribuant: ad q certo mõ ad capiũ nocitur:puta q tale cãpanã nel alio modo rel q certis tẽporibus ēt nõ nocat 7 nemant ad capitulu.nel bis ſimi lia:ſatio poſt ſi ſup bis tenet ipſe no capitulũ cõſtitu tio ſine ẽpo aliquo ſu cia et legitima ad boc.ñ.de reſcrip.c docerri.ñ.ō conſti. et litterio. ff. q ea iuſtp vtuer.l.i.ſ. ſi.

i Predicto mõ.ſcũ pcarpotio ca pituli 7 cõbus ep preſſio.

k Canonicas.xi. q.i.cõſuetudinem: t.c.ſpiritualium: t.c.ſequẽbus.e.t pena talium depo ſitio ut ibi.item cõ ſpiratores repellũt ab accuſatione de nifandis 7 abomi nio ſo eos ſ quo cõſpiraueruñt. iij. q.iij.cõſpiratores.ñ.de accuſa.qualit 7 qñ:et cum opor tet ſtatoleg.be lit.t.c.per tuas 7 cum opotear. Et autem coniurare ſi mul uel vnum iurare:conſpirare ſimul uel in idem ſpirare. credo ãt q; pedatus qui buic conſtitutioni per capitula facte auctoritatem in terpoſuiſſet:eadem pena puniretur:omnia enim nostra facimus q tuus auctoritatem impartimur.C.de iur.enucl.li.vltima motiua 7.ñ.c.li.de pben.ſi tum 7.c.ſi apoſtolice.t. li.ſ per banc dcre.ꝝ batur:qp per inſtrumentum pbabatur crimen: pbaducitur enim pa blicum inſtrumentum in quo cõtinebatur q taleo canonici tale ſta tutum fecerint:q quod pbabitur illos eſſ conſpiratores:ad idem.ñ c.li.de iureiurã.cum in poſitionibus.vj.q.vi.ſ.q; bſtinutiua.v.nullus ñ.de bis q ſi.a pla.quanto in ſi.

l Libertatem. cebidendi quod ē.ſ.

m Laudabile autum.ñ.de ſpndi.c.vno:unde nec bolum facit qui rem deferit:ut ibem effugiat.ff.de alie.mu.iudi.ca.fac.Item ſi reo i ſi.7 magnum ē cõmodam a iure recedere:propter quod indebitum per tranſactionẽ ſolutum non repetnur.C.de tranſac.l.ij.ſi de pdi. tricle.in ſumma.

n Ad peccandum. ad quod ſtatuto ſfactadine ad iuramẽto aftri gi non poſſumus:ñ.de conſtuc.c.pe.t ult.xxii.q.iij.in malis 7.c.ſi aliquid 7 per totum.ſ. dcr.tur.non eſt 7.c.in malis.ñ.eo.li.de un reuur.c.i.

o Exiſt qui ſeminat. ne crederet aliquis bane conſtitutionẽ eſſe ſubſtantiam:ideo ſic declebic ponimur:ut babeatur.p referuata 7 de la loquatur pocenium buius li.in ſi.ut dicit:7 quia ſic dici ſe nenit ſub bulla:7 quia infra enam prohibetur gloſari prohibitio ni parebo.

p Pauliegius. exemptio cellio alicuius monaſterij quod appel lano cele ſignificet:bic oñdit.

q Legato.intelligi generaliter:ſtatuit generaliter loquitur ex quo a lind non exprimitur:7 ſi.quod dtm.ñ.c.li.de reſcrip. ſtatutum. t. rñ.in glo.quia nerbum.

r Cõmoztuce.large loquitur:quia interdum ſunt inſtituti perpe tuo:interdũ ad tẽpus interdũ ad ſolã moram dñ trabendam:ſ ſta mo.c.ij.ad ſi.ñ.c.li.de tem.oꝛ.cus nullus in ſi.7 de capel.mo.c.vno ſed quo ad caſum noſtrũ nõ ē corandum.

s In aliquo.tolle odendat q ē in ſi.i iterum repetit: fed defendat

reſidentes tantum 7 cetera.

t Hoc eſt.propter boc facit ad titulum noſtrũ ſe ner.ſig.

u Secreta 7 ſolitaria.cella dicitur a celando 7 occultando : 7 ſic boc caſu locus ſolitarius:7 talem vitam ducentes digni ſunt comunẽ honoze.xvi. q.i.qui nerert ad boc cellas religioſi etiam mendicantes de ſilatorum licen tia tranſire poſſunt.ñ.c.li. de excef.pla.c.vno. Alia ab autem large ſumendo dicẽ cellas que ſut etiã intra clauſuras monaſterij unde ex cauſa puta ꝑpter infirmitatẽ monachi dſpẽ ſat abbatem eo ut urbẽat ſuam cellam extra cõmune dormitoꝝ:tamen intra monaſterij ſepta.xx.q.iij. c.ult. 7 de tabulo cellis b pauliegium non intelligit.

v Conuicta . i. commutata dictu.

w Contemplandus. de vi ta contẽplatiua 7 actiua di onar.ñ.de renuncia.nulli cũ pidem ad ſi.

x Aut nobis.hoſpi tio aliquo ut poſſit conferre benficia clerico fuoñ:quid appellatio de riciuin fuoꝝ dandi aliquos oñendat ſi.

y Decedentibꝰ. nñquid talis poſſ conferre benefi cia ſuoꝝ dimiſſoꝝ clericoꝝ ſi dentium ad decedentes in cura romana. Item nbq; poſſit conferre bñficia de riciuin ſuoꝝ aliquo mõ

nacantia:dix.ñ.c.li.de ſben.q.uuio.ſi.

z Reſidenet.ex ſola reſidentia ſi non intereſſent bñinio non percipient quotidianas diſtributione:vndenec ſibi popient:ñ.c.li.de ec. non reſi.c. ij.ſuper boc inde quod dix non in glo.no.quod ſupra bominas.

aa Reſpondemus.per boc indicat q; ſta dcre.ſi ecteria iuris declarato ria non nouit.pmukgatonas:licet ar.5.infra dum dicit volumus 7 q; ſi dcta ratoria patet:qua tractat de uerbi ſignificatione:ad boc.ñ.c.ij.ſi.fi. ſi nec bene occurret ratio quare boc eſſet tuo nouum 7 non uetus. patere pauliegium puno fuerat concellum:poſtea pauliegiatus conſuluit papam ciua pauliegium pno conceſſum ſic ſi reſponſum:q; quod patet:q a conceſſi one pauliegij. ñ antoq; emanaſſ boc dcre. pauliegiu ſic erat intelligẽdũ.

bb Similibus.pone concedatur ei pauliegium per cum clericio ſuio ſup plu ralitate beneficiorum curatorum ad dignitatus tuſpenſare poſſit:ad eio ccſſere tuo ad nacaturas ad ſimilia:7 bene dixt in bis ſimilibus: quia in a lijs caſibus diſſimulibus appellatio clericoꝝ omneo ſubiectoo clericoꝝ comprehendit.ñ.c.li.de referun. cum nbi:7 poteſt eſſe ratio: quia bic de poſ ſeſſio loquitur odoloſo:qua per pmum tollebatur tuo ſu poteſtas confe rendi beneficium et ad quem ordinario iure ſpectabat: per ſecundũ minuit cuius diuinue:7 non deferuine eccleſie recipit ſtipendium:ergo bene am biciola 7 reſtringenda ſunt talia indulta:ñ.c.li.ſi pxben. q.uuio.i.quod nõ eſt in dcre.cum tibi.

cc Dſpoptera.ſic.ñ.de dec.c.coffici.ſi.eo. li.de reſcrip.ſtatutum.ſ.inſup de tuds.mulcres 7 de renũc.c.li.fe c affectata tuleta iminutaẽ non ꝓbet.C. de bis qui ſpon.mu.fatu.li.t.vij.

dd Continue.cinili mõ intelligendum ē nerbum.ff.de fer.ſi cui.de conſe.di. v.nunqꝭ ſcit 7 reuinens dcitur continua et a quo quotidiana. ff. de ſeruit. ur.prę.l.foramen.ff.de aqua.co.t.c.li.ſ.q; dix:fluuius dicitur continuus qui ciſus exercet.ff.de fla.li.i.reſponſo.

ee Quia.ñ.de dc non reſ.ex parte:ſi egrotaret ſeruire intelligitur.ff. de fla.li.cum bero.ſ.fluuius:nec fumo ita amare verbum quia ff.ꝑ ſuo ꝓ ſio interdũ poſſit abeſſe.ad boc.ñ.c.li.de ſben.ſi.t.ij reſponſo. ſcit tudex ꝓpter ſua.ꝓpua negocia differre pot 7 diuntere cauſam. ff. de iudi. l.ſi longus.

ff Dn eſt nouũ:ut aliquibus ſpecialiter enumeratis generalis clauſa la ſubſequat que ola compzehendatur.xlvi.di.per totum.xxij.q.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

v. de occidendo. ff. de pba. quoniam cohtra falsam. ff. e. li. de pœnt. qui ad agendum. ff. ad l. aquil. fi. feruus feruum. §. inquit lex in fi. C. de facro fan. ec. l. generali. Ycarco post rubricam. §. poſtaq; que fm ſuas materias iuris regulas compehendunt: ponitur hic rubrica generalis ad materias vnius fan de re. iur. Sñ queratur quare in precipio stipulationis non ponat bona. hanc rubricam: ſi ſepe pre mittatur clauſula generalis ſcutis poſtmodū ſpecialis: ut. ff. de. pba. cum rubricis. de. re. ec. non alic. cū ra. bunos fe. de regula. cum rubricis ff. de. poſſet bani colozania responſio: quia que ultimo dicitur medium memorie cōmendāt: de conſe. di. ij. liquido. eſt autem ꝛera ſolutio: ideo hic oſtendem obſeruatis ut oſtendetur tuo non ſunt ex regulaſed regulam ex iure: ſi enim a pncī pio poſita fuiſſet: foſſian crederet aliqe ip ſus ſequeres regulas ex regulis fumeretur: ſi. a gatur ponitur ut apparet ex ut ꝙ poſſit regulā fumi. ff. C. li. Clodianus. ff. igitur ꝓmo quid ſit regula: vnde dicatur: qualiter coſtituta ſcutus poſtmodū ſpecialis: ut. ff. de. pba. cum rubricis fe. de re. eo non alic. cū ra. bunos fe. de regula. cum rubricis ff. poſſet bani colozania reſpo

buisimodi posſeſſio:ut probatur per iura inducta in ſin.glo.ad boc etiam xvii.q.i.in ſin.t. quod ibi no.? de proba.et literis in fi..ff.de uſuca.. ſine poſſeſſione.boc bicoroquia laic de facto interdum poſſident decimas ? ſpi ritualia:ut no.bar.bar.xiii.q.i.in fin.glo.magne i ti.ad boc.ff.eo. li. de re.ſpol.ad decimas.nam ut ibi patet:aliud é poſſidere aliud é legitime poſſidere. Et nota q? hec poſſeſſio facit debet eſſe continua: quia ſi interrúpatur poſſeſſio:interrupta eſt per ſcripto. xvi.q.iii. ?. poteſt de ſpolio. illud.i. C.de poſſeſſ.lib.xi. cum eo ſimillimis:ſi tamen fiat interruptio ciuiliter:puta per lit.conteſtatam canonice videtur q? annodo non currat poſſeſſio:quia ſplumtur tituba re.t malan.fidem baberes:ſed leges que de mala fide non curant : nouos xl.annos requirunt:ut in ſpdic.?.poteſt.t.boeno.io.xvi.q.ii.c.t.? q? dixit regula de poſſeſſione:boc intelligas uel.ſi quaſi poſſeſſione:quia incorpo ralia non poſſidentur:ſed quaſi poſſidentur.ff.de uſuca.l.ſequitur.?.ſi ui ff.de acq.poſſ.l.iii.in principio? ti.ſſerbunturo.de ca poſſ.cum eccleſia.

Non procedit.ſcripto:ex verbum iuris:parit enim actionem uel exceptionem et temporis:t ex ea acquiritur dominium:etiam breuitum fecidum ſpdicta no.ibi.contra:de boc.xvi.q.ii.? pot.cera pan.?.hucapio autem é acquiſitio rerum mobiliu per continuationem poſſeſſionis temporis lege diffinitii.ff.de uſuca.l.ii.ex quibus fatio patet rato regulaque contrarium patitur de ſe ge:bicenetur:q? captus ab hoſtibus uſucapit.ff.de uſuca.l.iuſto.?.ult.t tamé nibil poſſidet:cum ab alio poſſidetur.ff.de acq.poſſ.cum bereden.?.in bis:ſed lex intelligit q? uſucapit per aliu quem habebat in poteſtate:tpo re quo captus fuit:unde redeuno poſtliminio recuperat poteſtatem quam eius ſeruitus uidetur continuaſſe:ſic uſucapione dominium quibuſcúq; ſed ſi per ſe poſſidebat perdit poſſeſſionem:t licet poſtliminio redeat ſictio poſt liminij non extenditur ad poſſeſſionem que conſtituit in facto:ſic nec ad uſucapionem que ex poſſeſſione procedit.ff.de cap.t poſtli.re. in bello. ?. facte t de uſuca.l.ſi in quo pio emptore ubi de boc. Item opponitur:ignorans poſſeſſionem à quem:cum animus ſit de fubſtantialibus. C.de acq. poſſ.cum pridem.?.quemadmodu:t tamé ignorans preſcribit. ff.pro ſolu. l.ii. ſi celius.ſo.ignorano per ſe poſſidentes:non quenit:tamé bene poteſt ignorano querere poſſeſſionem miniſtrio filj uel ſeruj que ba bet in poteſtate:ut in contrarioo:ſic uſucapere ut ibi. Item opponitur de ſi cre.ſi de bo.t conta.contingat:ibi enim preſcribit annalter ille qui nó poſ ſidet. Sed poteſt illud dici peculiale in eodem illuo contrarium qui non permittit actiones inpetitorias poſſeſſionem ſecidum doctrum indicio cauſa rei ſeruan.t ad tam maſſam expulſione fui meliozo condutionis cótumac gñ obedientiam:ut ibi.nec debent fluiti meliozo condutionis eſſe ꝑpti. xvi. q.i.leg.ſi.c.li.de pecben.cum qui beneficium.ff.qr vi.aut clam.l.ſeruus. vi alter ibi loquatur de quodam tempore lapſo:quod bñ aliquam confinae re poſſeſſionem tantum:ibi autez loquitur de tempore lapſo qñ p? non poſſidebat nec dominium:ut.ſ.boc:t ſic non obſtat:ut dic q? cano ſtingit illum poſſidere in odium illius contumacie ut.ſ.boc.ad boc.ff.de bo.auc.iudi.pol.Quádo ſepe cum ura ſunguat ex cauſa quod non eſt.l. di.ferrum ibi nec de tranſlan.inter corporalia.C.de ra vi.ac.i.i. vna cera pan.t de boc.ſi de ſpon.to g.

Eccatum non nominatur:bic ponitur ꝑo regula uerbum augustini quod habeas.xiii.q.ii.c.ſi.de uita.cum ta.Et per boc poteſt pbe nere calum per.ff.de uſucap.ſequitur.?.quod autem.Et no.?.q? eſt pecca tum delictum t crimen inter peccatum t delictú fecidú augusti. boc eſt bia ꝑpriecumen t idem quod peccatum uitium:delictum uero boni oeſtimoꝝ ſi non delictum:cumen vero é peccatum grauc accuſatione t damnatione di gnoſſimum.lxxxv.bi.c.i.in fi.de boc no.de pe.di.ſi peccatum. Adiod aut dicitur in hac regula uerum intelligas ſi illud aliquis reſtitui poteſtat in ꝑ dicto ambaudi autem reſtitui non poteſt reſtituendo eius effectus: eum ſi reo illa cauſa pereat fine culpa fua:quia ipſo inſtitit fuit in mora:ad boc. xvi.q.i.decime.ſi.de commo.c.eno.C.de fur.fabricato. Si autem nec effi mationem poteſt ſoluere:quia euidenter é inopo:tunc bene dimittitur pec catum:remanet tamen obligatio:t ſi poſtea ad pinguioꝝ fortunam pernue nerit:teneretur:ar.xxv.q.ii.ſiquis.?. de lo.oda.dun.ff.de ceſſi.bo.l.a qu. Hoc tamen q? inopo qui debet ex contractu luffici t bonis cedat.C. qui bo.cedere poſſ.l.ult.inopo qui debet ex malefício cathigatur uerberib? xii.q.ii.fraternitas.q? ergo.?.ſi uero q? tenetur ſi pauperit ad pinguioꝝ fo tunam:euam dico ſi penas corporales pmus nó ſuerit:alias ſecus ut no. ber.ſcoris.lau.de homicia.ſicut dignit.?.eos in ꝑncipio.in.ij.glo.

Reſtituatur.q? quia de reſtitutione intelligitur nil ui cui facienda é reſti tutio liberaliter remittere:quia ſatisfactum intelligitur qualitercúq; ſatisfactat.ff.quibus mo.ꝑig.ud bypo.fol.Litem liberatur in pari. fi.de accu.ſi re.?.ſatisfactio:licet ꝑpne dbó imberendo.aliud ſit reſti tuere aliud remittere..ff.de ver.ſig.ſi cum ꝑcto et.l.plus é c.l.ſtitu ere.Et q? dico de remiſſione rerum intelligenda eſt in caſibus ubi re miſſio non liberat ut.ſ.de reſcrip.t de uſufructuario.ſ.ſig dem t.?.de conſti.cuiori ſi.?.Reſtitu to autem dia facit da eſt ei a quo fuit extortum nel eius heredibus ſi extant.xvii.di.quoniam de uſur. cum tu.C.de fol.multo.Cuius autem expenſio mitis debeat ad coſ ti fum remotio.no.xii.q.i.?.ſed notandum t in practica dcere.cum tu.t tene quod ibi no.oth.Nisi autem non ceſſantibus ſolucture pau peribus ut ibi:t no extantibus pauperibus ſoluere non liberatur quia onus non remittitur.?c.xii.q.v.ſcute de ureiur.eam.ff.de conſti.pc.ſ.ſi vero.t expreſſum eſt de homicidio.ſicut dignum.ſ. coo t quod.ſ.dixi reſtituendum ei a quo fuit extortum:intelligo ſi fieri poteſt:ſi uero nebeatur quo:pone caſum de indicio.c.cum ſit:pau pibus erogabitur proudentia ejus ut ibi. Item dico id uerum cum turpitudo uerſatur ex parte recipientis tantum:ſi uero ex parte utri uſq; a transferitur dominium:nec repetitio competit nec reſtitutur dantiſed pauperibus erogabitur.xii.q.v.non ſaneuel edicte ſi ſibi facta eſt iniuria:ſi.de limo.de bo.ac.contra.ó.c.ſi. nemone. ſo.ut no. in ꝑdic.bene.de boc.i.q.ii.ſiqo dato.vbi de boc pone q? ſupeſt ille a quo extorſi extorquitur tantum:ſi nunqd eó bco reſtituere:ſiuper boc inde quod no.xv.q.vi.no fanciona.?.ſi de bero.c.cui.Sano poſſet dici dependendum ideo facram:ar.C. de iur.empbi.l.ij.

Ablatum.pone nibil abſtulit:ſed inuitus dñm dedit:ex quo ni bil ad me peruenit:dm.teneor enim dñmo paſſo:alias non remit tur peccatum.xii.q.ii.ſiquis de clericis.de emut.t dam.da.c.ſi. de eoc.t eſta.l.ult.teneatur eam bero meus dicet a me uel ad ſpm nibil peruenient ex malefício fecidum canonico:quod dic ut no.xii. q.i.epiſcopus qui ſimo de ſepul.c.ult.fm lego comta.C.ex delic. defun.in ſpium be.cō.l.una.bec regula fic expoſita nō patitur illa tam:t ad ab qd bicam.l.c.primo.

Ecun vena. Colligitur boc regula ex c.xviii.q.ii.legatur.ſ. c.li.de ſolma.c.eno.C.de bere.manifeſto:eo per que ponen ea ſum.Et buius autem regule eiudentiam fore debeo : q? peccator non ſolum delinquit in deum:ſed etiam in eccleſiam.per contrarioꝝ autem que contrario virtuo uocatur debet peccatum quo ad deum t per penitentiam ſuſcepiam à facerdote offendatur delictum quo ad eccleſiam:de boc de pe.di.i.per totum:licet tamen per contritionem delictum ſit quo ad deum remiſſum:non tamen adhuc be crimine delicti.ſi poteſt xxxii.q.ii.admonere ubi de boc t de accuſa.de bin ad boc. ff. de eccl.edic.l.quid ſit fagitiuus:ſi ergo ſemel contritur t penitet ulte riuo non cogitur penitere:ſi in iudicio accuſatus abſoluitur:ulterius no non potest accuſari:nili in caſibus no.ij.q.v.babet boc ꝑpi um t in prede.c.de bis:remiſſionem ergo que fiunt ab eccleſia con ferentibus à bospitale pontes ad alia pia loca no poſſunt nili ex rectis:de quibus dic ut plene no.de pe.t re.q.aurem.Signat con trarium ad banc regulam.iij.di.denq.ibi enim datur uenia non correcto:ſed ibi exponitur uenia.i.impunitas:quatenus ergo bec re gula de uenia culpe non penei:quod patet dum dicit:peccati uenia ꝑopter ſcandalum eum utendum interdum reliquuntur peccata impunita.i.dum conſtuuntur.xcvii.q.iii.quidam cum ſi.p quod bic:signat mortale debetur duplex pena eterna t temporalis de pe. di.ſi peccatum dauid:eterna temporalis intendum in bacuita dal non conecto ex cauſa:t ſic loquitur contrarium: interdum fine cau ſa.xxvi.q.i.ſiqua.eterna autem non:t boc dicit bec regula. ité con tra de pe.t re.quod quidam t.c.officiojubit dant penitentia ſi co rectos:ſed dic q? licet ibi ꝑmonatur penitentia non tamen datur re miſſio:t ideo penitentia illa inutilis dicitur quo ad utrq; eternam: de pe.di.ij.ad ſi.t di.v.falſaſimentio autez datur peccati uenia cot to quia correctionem neceſſario habet bolos peccati precedere.nq ut dicit aug.in canone:quomodo gaudebit te fore correctum : niſi puno te doleas ſuiſſe peruerſum.xxii.q.vii.c.ult. Correcto ſit ulte riuo peccato:dicēs? ſi.l.ſi.bu.ferri.xxxii.q.i.ꝑō mihi.odie. Nam dicetur q? donec ſatisfiat ei.l.ſi.eo.ti.impoſſibilium.

Scire debeo q? impoſſibilitas ꝑpoſite triplex eſt : iuris et facti et na ture. De prima pde caſu.xiiij.di.abbati de pac.c.ult.ff.ſi uer.obli.l. inter ſtipulantem.?.ſacram.ſtipulatio enim res facre uel liberi bomi non tenet ut ibi. De ſecunda ibidem ct.ff.de uer.obli.l. generaliter et.l.ſe non enim tenet ꝓmiſſio ſi id ꝓmitto quod impoſſibile é de facto:ut miſeo alpium ultra mare deferre.ff.de ſi.de li. Cui bereo.ſ.i. Ité ſi dar ꝓmitto qđ natura dari é ſpoſſibile:ut ſolis lunā t ſtellas: uel facere quod natura eſt impoſſibile fier ſint celus aſcendere uel digito tan gere.ff.de uer.obli.l.ſi ſtipulet.i.t.ij.reſpondo, buius autem regule ratio ſatis patet:quia omnis obligatio aut in dando aut in faciendo conſtituit.ff.de ver.obli.l.ij.in fin.ſed quod nō é nec eſſe poteſt:dari uel fieri non poteſt:ergo ibi conſtitui nequit obligatio. Nec obligatio actionem parit.ff.de procura.licet.ſ.ea.ſed quod non é nec eſſe poteſt:obligationem parere non poteſt:ſi fic nec actionem. Ité actio eſt ius perſequēdi in iudicio quod nobis debetur:ſi.b.acti.ij.ſi.ſi nō debere autem é de alio baberes:ſed quod non eſt nec eſſe poteſt: de alio baben non poteſt:ergo ibi non é actio:t fic nec obligatio. Nō ta tamen q? per regulā regula babet in matrimonio t ſalibus in iudicio tatibus t ſingulis contractibus in ſententijs t precepto.ff.de ſen. fine ap.re.l.ult.t.t.ij.reſponſo:in conſtitutionibus.ff.de iter.act.Un conſtitutionibus t ad.l.acquil.Inde neratius.ſ.ult.no.ff. de cōſeſſ. c.ultimo. Item in legibus t conſtitutionibus que debent eſſe poſſi bles.ibi.ff.eo.ſi.Eſt tamen in boc differentia q? impoſſibilis condi tio appoſita in contractu nitiat contractum:ut ibi.Falſa.ſi legabo.ff. de acti.t obli.l.non ſolum t ſimiles.ſi de inut.ſtipu.ff.Impoſſibilis.Jn teſtamentio tamen t matrimonio ob ipſorum fauorem babetur pro non adiecta:de condi.ap.c.ultimo,ibi de boc t.C.de inſtitu.t ſub ſti.t reputendendas:q? quod bicit bec regula de ſpoſſibili: intelligas ét boc de turpi:t de boc bicā.ci.ult obligatoriu t.c.i malo. Obligat.etiam iuramentoqua temerarium eſt.xxi.q.iii. per totum t ſupa de iureiuran.ſiuat t.ſ.de app.queſtionem:ex obliga tur etiam naturaliter:unde bicit lex.ff. e. n. impoſſibilium nulla eſt obligatio:nuiuerſale igitur negatiuum omnem obligationē denegat nec cōſtituitur ſtipulatio pene ꝓmiſſe.ff.de uer.obli.li.ſi bomo mi nus. Ho.ergo q? ſi bononie conſtitutus ꝓmittam centum bodie rome nec ibi naturaliqua ſpoſſibile é ꝓmiſſum non naſcitur obli gatio:ut bic:t é expreſſum inſtitu.de uer. obli.ſ. locaparterip in caſu.ff.de uer.ob.l.ult.ſ.ſi inter cos:ſedieq; quado ſtipulator t ꝓmiſ ſor bonoñ.conſtituti notificauerant diſpenſatozibus ſuis rome con ſtitutis:ſtipulationem eo die fore futuram:mandano ꝓmiſſor ſuo diſpenſatori ut ſoluaret:t ſtipulator:ſuo ut recaperet ea die:ar. cōtra ſ.de bo.t pu.ſi ultim.ff.de arbi.eſtius.ff.man.li.ſi mādato.ſi.ſi. paulus reſpondit:die ſolu.ibi é manudatum bono poſſibile ꝓ tunc ſi tinens:t ideo ad utrumq; obligatur;ſi ſi deſtiat ꝓmiſſum ſeed ſecudum:die autem ma i obligatio tantum t tota ſpoſſibilitio ad minus ꝑmā ſpoſſibile er quo ſequitur ſecundum.paterea cō tractus fiunt uolumtarij.C.de act. t obli.l.licet. iudicia autē redūti tur in inuitum.ff.de uer.obli.uiter ſtipulamen.ſ.i.q ob boc etiam non tenet.ſ.ſi ſtipulatio ſorte.cum ualentiq; ſi indies ceat ali quem eo die quo impoſſibile é cū compareret:q? non é omnino iuti le mandatum:immo licet non teneatur comparere in die ꝑpter im poſſibilitatem tamen tenetur comparere poſt diem t poteſt ee buius ratio:quia principale eſt ibi quod nemat acceſſorium quod uent at tali die é principale ñ tenatur ꝑter acceſſorium ſed potius econ tra.Et ſic ſolue rationem.to.an.

Riuilegium perſonale. Dic regula ſumpta é ex.l.ff.c.l. ſui legia quedam t.l.in omnibus cauſis.pone caſum.vi.q.i.pe riſti.de auct.t uſupal.c.ij.C.de legi.legeſ in fi.ad tdē.ff.de pēſi.fin. l.i.in fi.ff.de conſti.t.etatem in ſi.t.ff.fo.ma.martius t.l.ſi.ubi bēs mariti extraneus condemnatur in ſoldum non babuta rationc ne e geat cum martius condemnaretur in quantum facere pōt babuta ratione ne egat:item in perſōali priuilegio quod eadur patri patro no t militi ut condemnetur inquantum facere poſſunt q? cum petio na extinguitur.ff.de re iudi.l.ſunt qui in id t.l. patronus t. Litem mileo. Et no.q? dicit priuilegium:quia nō cōmune ad unaꝝ perſo nam directum ad omnes extenditur.ſed ibi.miramur de re iudi.in cauſis.ff.de iur.t fac.ſigno.l.regula. ſ.ult. t item in reſcriptio directio ad p nao quia eaꝝ perſonio extinguitur.ff.de offi.bedq.quoniā ſic t pacta per ſonalia perſonaa non trangrediuntur.ff. de tranſac.de etero t.c.reuoco. ff.de pactis.ſi gratium.t pactorum t compromiſſum non extenditur ad bē dcendi de ipſo cauendo:ff.de arbi.c.ult. Priuilegium perſonale de priuc legio perſonali.i.perſōe cō cedſi.Item ſi effet prona lex ex parte concedentis:ut ff. c.li.ſi reſcrip.ſi gratioſe. priuilegium ergo aliud ꝑſonale aliud realeut.ff. de ꝑſump.mandata. Sed ät ſimpliciter concēdātur an bicatur perſonalia an realia?dic ut no.xxv.q.ii.in ſumma.xvi.q.ii.poſſeſſi onez t.ff. de inſti.cum ueniſſet. t quod bicitur bic q? priuilegium perſona le extinguitur cum perſona:intelligas ēdem in realiut.ſ.extincta re extigua quatur priuilegium.xvi.q.vi.t boc diximus de ur.ſig.ſi.ſi.q? aliā do bi.vſa.ec.l.uſufructa.quod boc uerum:quando ipſe reo nel loca:puta ec eſeſia cintas uel loca alia facta uel ꝓpbana beſtruuntur ſuperioꝝ au etoritate fm ſo.t.ius.qui boc no.in pe.c.t boc dixim⁹ad boc de conſe. di.i.placuit de no.op.nunc.i.ij.t ꝓc.l.uſufructa.non ergo eternus vocā duo erit aliquio eiuscan illius eccleſie uel municipo illius loci.ſi autem de ſtruatur ab hoſtibus retinet omnia ſua priuilegia t remanent ibi clerici.vi. q.i.paſtoralis.xii.q.iij.qui ſemel. Item ſi ancontate ſuperioꝝ tranſferat ad alium locum uel aliq uniuerſ.xvi.q.i.t tempoziz t.c.ſic de reli.bo. quia monaſterium.ff.de contrabēn.emp.l.ſi de fundum tuno . qui ad boc bene no.ff. de no.op.nunc.c.ij.licet bic dicatur priuilegium tunc extingui cū ex tinguitur perſona:intendum eam ante extinguitur: ut ſit abuntur priuile gio:quia tunc merctur extingui.xi.q.iij.priuilegium:t in caſibus ibi nota. xxii.di.c.renouantes t de conſti.cum acceſſiſſent t de ꝑnale.accedentibus t de dec.faggiſſum.Sed boc autem quod dicitur bic q? priuilegium equi tur perſonam contrahit.t de uſu pal.et narum.ſi.indeterminate cenot ſum perſonam ſequitur preſcicut bic. priuilegium autē uſupaliq concuſ cum determinatione loci t temporis:t ideo ecta loca eum perſonam non ſeq tenetoeum priuilegiorum attendendus é et ſeruandus:ó. de ꝑnale.potio r.c.recipimus.ad inſt.ut.ſ.dicam.ſ.de priuilegijs antiqua. xxi. di.denig ff.de offi.proconſul.Ad ultu preſente materie minor non uitur priuilegio. ſo.ſpeciale eſt ob ſuperioꝝ reuerentiam:t bic ut.ſ.ad dic q? equitur perſo nam ſemper habitu:licet non actu:ſic t ubi ad tempuſ ſuperioritur iuriſdi tionis.di.ſiquis.ad ob reuerentiam ſuperioriꝝ:ſi.de of.dde. uolentes : uel ob certam cauſam.C.de cur.fur.lpe.ſ.i.de boc dicas.i.c. q? alicui.

Emel malus . pone caſum in ſemel peruro . xxii.q. v. paruulis:ſe mel contumax : ſi.de perſump.Deibam t in ſemel calumniator.ff.de accuſa.Li.ad boc.xxv.di.c.ult.ſi.de dec.ſuper eo.ff.de decur.Circa bec er go ꝑſumitur cum qui ſemel malus fuit ſemper malum eſſe:t pōt bec dici ꝑſumptio dominioꝝ:quia contra hominem ſic ꝑſumitur:ꝑ etiam dici ꝑſumptio facti:quia ex ſemel facto ſic ꝑſumitur:ꝑ etiam dici ꝑſumptio iuris:quia ius ſic ꝑſumit ex facto ut ꝑ uideo t in turibus.ſi.ſignatio.de g buo duerſis ꝑſumptionibus ꝓcedit ꝑ ſequentia no.per lo. l. di. ferrum.lig. di.fraternitatem per ber.de ſpon.de qui per acuſat.ff.quod me.d.l.non eſt uerſimile.bic ergo uideo q? ꝑſumitur ex ꝑterito erga ꝑſens t futuru; interdum ꝑſumitur ex ꝑdenti erga ꝑteritū:interdum ceca ꝑſens t futuru;quod ꝓſequere ut no.xiiij.di.i. malio. xxxiii.q.ij.ſi per bel licam de ꝑnalip.ſcribam t in predicacio cui.licet autez ut.ſ.dixi:bec pot dici ꝑſumptio iuris:nō é iuris t de iure:admittit enim probationem in contrarium:t probato q? ꝑmanet ut ſemel malus non dicetur.di.i.ſi. rum de conſe.di.iij.c.ij.de reſcrip.eam tr ē teſti.teſtimoniū.ff.ſi conf.edic. q.ua ſaluo eo quod dicitur.ſ.de beret.ad abolendam.ſ.illoq; quoq;.ſi.e. li.eo.n.ſuper eo. Ho.ergo q? qui ſemel fuit bonus uel malus ſemper pecia mitur bonus uel malus.to.di.miramur t.ſ.de ꝑiump.mandata:z pama facte quo ꝑſumitur bonus.xi.q.iij.in omicia de ꝑiump.diadum.ff.de le.ij cum pater.ſ.ſogo.Ad ſi ſemel malus ſemper ꝑſumitur malus:nō bic t.ff.de re mili.l.non omnes.ſ.a barbario.C.de iuſcep.t arcbu.l.ſi.ſi.aliquid l.x.t ꝓcedit bec ꝑſumptio:tum ex ꝑſumptione natura cozupte : ti qa natura bumana ꝓona eſt ad delicia.xi.q.i. omnio eao in auf.de mona dbus.ſ.ſi uero bis colla.t.Idem in ſimili qualibet ꝑſumitur pauper:qui no duo natus fuit.xlvij.di.licet bi.C.de ꝓba.l.er perſona.ff.de magiſtra.con ec.l.ſ.magiſtratus:ubi tamen probatur ſemel eſſe ſolutus adhuc idem ꝑſumitur.t ſic intelligitur lex.ff.de ſuele.cre.l.ſi creditor.ſi in.ſi.ſuerit ait quare quo ꝑſumitur ueritudus plenus t non diuinit?ende ꝑ boc.t.oth. de fcra.c.uno.tno.ꝑ boc ꝑſumptio interdus trāſit ad filios:quia qui pa tre iconuēit bui iconuēt ꝓſumit:t ob boc allegamus ꝑ nouctur.ſi.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Missitia. Copyright: Biblioteca Querliana Brescia.

di. per totum: t maxime ertnen parentio in filio'. xvi. q. i. si quis cum ad h
.8. c. d. de bonet. ftantum & fulma. c. t. ad boc. ff. de edil. edic. q' h nolit: aliaf
fi ferum. & qui manc[i]pia. Joannef andree.

¶ Atum quis. Pone cafum. tit. q. vi. c. i. & ff. de fen. extco. cū gn. ij. ff.
. ff. de neg. gef. fi pupill. & fed fi ego: ubi fi liber bomo geffit negoci
um filij uel ferui peculiare
tantum contemplatione ip
fius: ratihabitio fequla pa
tris uel bomini nil operat
quia per ratihabitionē nō
tenetur ultra id ad quod p
nō tenebatur. t. ad q̄ntarē
pecuniā. Cōtradicat ad hāc
litteram. tit. q. vj. lagdun.
xvi. q. c. ult. & de dec. q'
ficut de bis que fi. a pcda. cum hoc de iurepa. cura. in bis turbinis by quif
ratum q̄ fuo nomine non eſt geſtum. fo. dicerunt quidam: q' fecundū ea
nonos potenam ratum habere quod mea nomine non eſt geſtum per ura
pcdicta ut no. de reſti. ſpol. cum ad fedem in glo. penult. fed hec ſolutio ex
tirpatur per hanc regulam. alij dicerunt boc fallere in ſpiritualibus i quib
ratum habeo: quod meo nomine non eſt geſtum per ura pcdicta t boc
no. in pcdic. dece. q' ficut in glo. ſic patet. ad dic. q' in. c. lagb. fuit oſtina
tio facta nomine peapij epiſcopi: t ſpea in eo poſita q' ratum haberet: ut
ibi no. Verum dic q' ordinatio facta non a peapio epiſcopo bene tenet
quo ad ordinem: licet no quo ad executionē. & de temp. or. q' tranſlationē
& c. de in. c. i. t. ubi igitur epiſcopus appoſuit non ratificauit collationē o
dinis quo ad ordinem: quia non erat neceſſe: fed executionem dli ordinis
tine contulit quam non habebat. Alia etiam iura non propoie loquuntur ō
ratihabitione: fed de quodam nouo conſenſu que funt ualde diuerſa: t ſu
per boc aide quod dicam. t. e. non formatur. item contra. C. ad macer. l. ult.
ubi ratum habet pater contractum filij fuo nomine non geſtum. & ſupplet
ter pōt eſſe geſtum meo nomine uocaliter: ut. & c. & de fen. ex. cō. q̄ re:
realiter ad meū pcuſdicium: ut quando filius meus mutuuj contrahit fine
mo affenſu: ſit mi pcuidicium. ff. ad macedo. l. i. t boc poſſum ratum
habere: quia q' ibi iuo reprobat per dſenſum: approbat per conſenſum. Ve
autem unus iudex poſſit ratum habere ſententiam latam per alium: dic ut
no. it. q. vj. c. t. de bis que fi. a pcda. cū noa de of. dele. pudentium in glo.
vj. in fi. t per bar. ibi. an quelibet generaliq; que incipit epiſcopal' mutuū.
de materia buius regule adde q̄. 5. dicā. c. pri.

¶ Ratihabitionem. Dec regula ſumpta eſt ex. l. ff. c. ti. l. boc iure. ſ. dein
de et. l. ſemper qui. ſ. i. Pone cafum in iudicio. ij. q. vi. non ſolent. &
. c. li. de tutor. c. ult. ff. de. c. de iudic. licet in malefic[i]is: & c. li. de fen. ex. cum. gd
. in fin. contractibus. C. ad mace. l. ult. et habet locum bec regla in caſu. &
. c. pon. Quando meo nomine geſtum eſt: quia tunc ratum habere poſſiq
. e. ratihabito retrotrahitur t mandato compatitur. Unum no. q' ſi infra
certum tempus tenco aliquid facere: et aliud ſi fecit nomine meo infra te
pus quo id facere debebam debeo illud ratum habere: aliud ratihabitio ſi
poſſideſet. q. vj. non ſolent dicq' mor reus ratuj haberet. ff. rem ra. ba. f
peill. imputatur enim tunc culpa tacite renuntiationi: ar. contra. & c. li. de
pacbon. fi ibi. i. Dec autem regula fallit in caſu. ff. de bis qui no. ifa. l. quid
ergo in pu. non enim notatur infamia pater qui non iuſſit filium cōtrahe
cum mulere que erat infra tempus luctus: licet poſtea conſenſerit ad ratuj
habuerit. ratio quia bi ſpectatur inium ut ibi. ad eft ratio: quia licet ra
tihabitio equiparetur mandato ut bic non tamen iuſſui ut ibi. iuſſio enī ne
ceſſitatem imponit: mandatum nō ut no. ex. l. ff. q' iuſ. l. ſi fq' ego quero et
. ff. q' cum eo. l. i. et. l. ſi mandator. nec comparatur mandato quo ad ſpeci
alem actum: quia datur acto neg. geſti. de negot. geſti. fi pupilli. ſ. at pretor: ubi
middato datur acto mandati. ff. de pecul. l. licet. ſ. ea obligatio. comparat
autem quo ad effectum: t ideo non dicit q' ratihabitio ſit mandatum: fed
q' mandato comparatur. item fallit in caſu. ff. de of. proconſu. et lega. l. obſe
uare in fi. proconſul enim dando legatum antequ ingrediatur prouinciā nil
agit: ſi autem poſtq; ingreſſus eſt: dnonem illam ratam habuit: nulet non
tamen retrotrahitur ad totum tempus fed ad id tantum quando ingreſſus
eſt prouinciam: ut bic. ratio quia ratihabitio operari non poteſt niſi quod
poſſet mandatum expreſſum. item fallit. ff. ſi acquirē. qui mibi bona. ſ.
iuſſum ubi ratihabitio tutoris in actu nā bcedatate mandato non comparatur t cēt dicm inuenie in omnibus in quibus conſideratur utilitas: ſic fi
eſt contra. xvi. q. vj. ſi poteſt. ff. c. q' ab inno. t. i. e. non formatur: t bi dicas
t de boc per ar. de pac. c. q' ſpō. ſi. qui ma. accuſa. pol ſuper. Ibi fal
lit in caſu. ff. de relig. nonnulli ubi de boc t. e. expone dicam: nā ubi nō
nalet reſcriptum impetratum ſine mandatoriet ille cuius nomine impetra
tum eſt poſtea ratum habeat: t boc fatit nec acquiſitum illi contra quem

facta ſ imperatio: quod anelli ab ipſo inuito non poteſt: nā boc
. li. de dec. ab eo qui contra: t eſt ſimile huic regule in eo quod bic
q' rabbito retrotrahit q̄ bic lex q' appellāo ꝑdenti? furto: ſi. p
ſeql ap. retro notal ſfama: unde li. n. rata habere ſententiā. ff. ſi bul q
no. infa. l. furti. Olim debitatabar an idem in excōicatis poſſ ap
. c. li. de fen. excom. ts
Et fare debeo q' ſi
faciens condemna
tus eſt: t fanifice fen
tentenon agit am
plius contra ratus
habentem ad inter
eſſe: fed ad penam
bene. ff. de ev. et vi
ar. li. ſ. quotieho. ff. de admi. tu. l. tres tutores. ff. de iurisdit. om. iu
di. l. adeo. io. an.

¶ Um ſunt partium. Dec regula ſumpta eſt ex. l. ff. c. ti. l. fu
gabdus. Pone cafum. ij. q. vi. indicat. & c. de ſi. inſtru. inter. bi
lector. ff. de act. t ob. arriuano. Dec autem regula vera t ſmiſ actor
ſoueat fauoz abſentem cauſam: puta matrimonij libertatis teſtamenti
uel boſtiane emile fallit regula: quia fauendum eſt actori. xxvij. q.
ſi quis accepert. & de ꝑbat. et literis. ff. & manumiſſ. l. antepenul.
& ff. de bac regla dic ad ſi ſolū in fina fcēdat: ut. & ſi fit tam late:
puta a duobus ordinantibus: unoq; abſoluente t altero condēnāte. tenet
enim ſententia ꝑo reo lata: nili in ſupradictis caſibus. & de re iudi.
c. ult. ff. de re iudi. inter pares. Et no. quod dicit obſcurus: fi eni cer
tum eſſet eum eſſe obnoxium puniretur: quia culpa ē relaxare vin
dictam. xxvij. di. quia ſunt t boc dico cum eſt certum indicat ut iudi
ceſcens ſit aut deceſſit. de of. ei. ſi facerdos uel vt homini. ij. q. vj. iudi
ces. de of. dele. paſtoralis. ſ. quia vero. ſi certum eſt eum non eſſe ob
noxium abſoluitur. idem ſi dubium ut bic iudex: fanciuo ē enis no
centem abſoluere: q̄ innocentem condemnare. ff. de penis abſente
etſi ic re dubia fetur certa ſententia: cōtra. xx. q. ij. quare. t ſi ꝑon.
de mulere ad boc. C. de tranſac. ut reſpōſa fed bic non eſt dubium
imo certum: quia ex quo actor non probauit dare reus debet ab
ſolui. et. q. ult. actor ut ex bene. ut noſtrum. C. de ꝑba. actor. ſic no.
ber. de ſpon. inuenio: t uide quod de triplici ambiguitate nota.
xxvij. di. c. vlt.

b ¶ Reo. ſic dicto a reꝯ petit: nel ſuper qua ſpetitur: ff. ſi ē fig. fol.
¶ Actori. contra. ff. de iudi. l. ſi quis intentionem tibi ambigua oā
tionem actoris in tui utilitatem interpretamur. ſo. illud in prin. bt un
quo fauetur actori: bic in fi. in quo fauetur reo: quod dic ut no. de
reſti. ſpol. cum ad fedem in glo. ij. in fi. Inſima igitur no. q' in ob
ſcuro potius fauetur reo q̄ actori: inſi fauor cauſe aliud inducat ut
. d. xiij. bine eſt q' cum ſemplene probabit actor: et talis eſt cauſa i
qua non eſt defendendum iuramentum: puta criminalis uel famoſa
uel ardua. C. de probat. Coant cauſa. C. de dolo dolum. C. q' me.
cauſa. Limeti abſolui ratum. Sic autem talis eſt cauſa in qua ſit defe
rendum defert debet reo: nili ex circunſtantijs perſonarum et cau
ſe uidetur indicia illud defendum actoris de iureur. c. ult. nec inter
ligas hanc regulam in obſcuris probatiōbus inductis a reo: quia
illas contra eum interpretamur: de proba. licet q̄ dic ut dicaj. f. c.
contra cum io. an.

k ¶ Iudicio. Pone caſu. iij. q. ix. neceſſe. & de indi. nouit t. ſi.
. li. de reſcrip. ſtatum. ſ. inſuper t. ſ. ſi. ff. & ar. ſi ci dico. ſi
ſi arbitur. aliquem eum bonore aliq non bebent eſſe occaſio no
cendi. C. de fi. t mag. l. vlt. ad boc. xx. q. iij. ſiquis vero. Signan
tur contraria ad hanc regulam. ff. di. c. i. xlv. di. cum beatus. xcvij.
di. nobiliſſimus. xxiij. q. i. qui ꝑra pacem. & de ol. ſic. fane. ij. & c.
de of. dele. c. i. & fen. ex. quia periculoſum. ff. de poſt. aut facta. C.
de mo. mul. l. ſi. & in fimo ꝑ mar. Aubs de boc. fo. i penis
debetur dignitati ꝑ ſententiā: et boc de tranſac. c. ult. ar. con
tra. ſ. de iureurau. cum quidam. die ut ibi. Idez in fedendo l'affur
gendo. xcvij. di. non oportet. t no. iij. q. ix. cult. in indicio autez ad
ſementia non eſt habenda perſonarum accepto ut bic: in eo enim
equalitas eſt ſeruanda. C. de ꝑt. fac. fen. l. in facto. h. ſ. Idez i pe
nitente exhibitione. xxv. q. vij. ſacerdos in pun. in fide ebriſti ſalu
pendade: conſe. di. iij. nec quēgis: t in aliis facramentis: de cōſa
ſeruo. c. t. in pauperum receptione eus ſufficere poſſumus. tbi. di.
quiſcamque: in aliqua operibus pietatis. xvi. q. i. ſi cupus. boc ergo
quod dicit in iudicijs ſolum contraria. Et no. q' iudicius interdum

ponitur ꝑ eo quod ſcribit ſententiam ut bic t. ſ. q. i. ſicut ſine iudi
cio t. e. in primis. Interdum ꝑ condemnationē de conſe. di. ij. timo
rem. Interdum ꝑ diſcretionē. ij. q. vj. ſ. ſtra. Interdum ꝑ ultima
voluntate: & c. li. de ſepul. c. penult. Et nō q' licet uder: uti non bbe
at in iudicio acceptione perſonarum: ut bic t in concor. tit. unde ſi
in arbitrarijs iudi
cem gratioſum ba
bere: & de. of. dele.
conſulut. ſi ſcat de
acu. nulli: t quod
ibi no. cauſat ei in
bet nec in facienda
gratia incurrat pe
nam conſtitutionis
& re iudi. ci. eterni
ſupra eo. li.

¶ Ignorantia facti. Pone cafum in ignorantia factiin oditio
to ignorantere a fimonium. e. q. ſupra a fimoniatio in eo qui
ignorabat beneficium referuatum per papam uel alij collatum: & c.
li. de ꝑben. ſi beneficia fimile. & c. li. de reſcrip. gratia: in eo q loca
mihi: credens eum paganum. ff. locat. l. ſi ignozano. non enim di
ſciplinas contemptui qui militem ignorauit: ut bic. In ignozantia in
ro pone cafum. q. iij. ſ. notandum in fi. & c. li. de ꝑben. cum qui
ibi ſtatuas ſ. C. de ord. ab. l. fi. t ſic igno. l. ij. t. l. cum quo. Dec regula nō
indiget gloſſis: cum ſua materia ꝑlenifime declaret. ſ. fin. ſ. ſed
tandum in textu t glo. xxxvij. di. in ſuma. t ne boc dic ut ibi. Unū
no. q' cum querit de condemnatione expenſarum bicimus q' in ſin
cipali cauſa. ꝑbabilis error excuſat ab expenſarum condēnatione q
ij. q. ij. c. paulum de dec. c. i. in fi. & c. li. de in cauſa ap. indiffinite
uictum condemnauit uictor in expenſis. ij. q. vj. omnimodo. & de
ap. fepe. C. de ap. eod. ſ. hc temere. Ratio autem buius diuerſi iuris
colligitur per hanc regulam. in ſpicipali enim cā ē error facti: quia i
ea ex ꝑbationibus quo in facto conſtituit ꝑcditur: fed in ap. cau
ſa ꝑcditur ex actio ꝑnsio cauſe: unde ibi ē error iuris: t ideo non
excuſat a condemnatione ut bic. Et ideo no. inno. t oſti. & de do. et
comba. finem. q' ſi in cauſa ap. non ꝑcebatur per ſola antiqua acta:
ſed indicantur ꝑbationes nouiter nouiter quas ꝑnuncitur: tunc ꝑba
bilis error bene excuſat victum a condēnatione expenſarum quod
uerum puto: t uidetur cauſa ꝑdicte bcere. & c. li. de dec. c. i. i. fi. Ad
primum dicitum buius regule fignatur contrarium. xxxij. q. ij. in le
ctum: ubi imponitur penitēa. ꝑbabiliter ignozanti factum: ſi illud
ad cautelam. item contra de conſe. di. iij. q. bis: ubi ignozāter ebap
tizatus ordinari non ꝑt, illud ſpecialē ꝑnuntur fine culpa: fabeſt
tem ea. f. iuuria pmi facramentum: uel dic ut no.

m ¶ Cm quis in uno. Dec regula ſumpta eſt ex. l. ff. c. ti. l. qui in
Galterius. Pone cafum. xvi. q. iij. ſi facerdotes: eo tertiū cauſa
ſbi. nō. t de iurepa. cura. t. ff. depoſi. l. i. in ſ. t. l. ij. ibi enim bcres ve
dens rem depoſitam credens illā ſuaſſe debuncti non tenetur ad reſ
ſed ad ſolum: quod autem in bac regula dicitur: uerus ſ fi ci ſpe
ſucceſſoe agatur: ſecus ſi ſpe agat: qua certus debuit eſſe de facto
ſuoꝝ: an ad iudicium ꝑuocaret: ut in ꝑ. l. qui in alterius: t ſ. fi. qa
deliberatorie dantur reo: ſed non actoi: quia certus debet eſſe ad
iudicium ꝑuocando: de boc dicam. f. e. non licet: cum eſt ſi agat
ꝑ dbilis poſſet eſſe ignozantia. Intelligitur autem bec regula ſolū
ualter de quibet ſucceſſoe: ſine ſit ſingularis ſine rationalis: ſi q
bua dicam. f. e. in qui in ius: que iudetur contra. ſed non ē quia ibi
loquitur de iure: bic de facto. ubi ergo quereretur de ſpcriptione in
qua ſufficit bona fides: quod dic ut. & c. li. de ſpcrip. c. i. ꝑcriberet
ſucceſſor bone fidei: quod non ꝑcriberet ꝑdeceſſor cum mala fide
ubi autem requeritur ſcientia: ut in titulis tutulum habuit ꝑdeceſſor
talem qui non de cauſam ꝑcribendi: ſucceſſor qui eodem ture aut
non ꝑcribit. ff. & duer. t tem. ſpcrip. l. ex bero. t aduerte quia
regula ſta venit exemplificanda: ſed de contemptu: ignozantia facti ꝑba
bilis excuſat ut ibidem ſi i tuo ſucceſſit alteriuus ut bic.

n ¶ Dia reſtringi. Pone cafum in ſimo dicto. xxxv. q. ij. quod
Reſpiciunt ꝑdeguas odioſum ſ contrabendo. f. in gradu pro
hibito reſtringitur: & de dec. tua. Licet dicta deme nonalitas non accref
cant laicis babentibus decimas in feudā: ut. & c. li. de fi. ꝑby. c.
t. ult. Jn fecundo pone. xxv. q. ij. c. i. & c. li. de ꝑbe. licet. i. refp. ſito
C. de fen. paſ. t reſti. l. i. que canonizata. ē. ij. q. iij. in fi. t concor. ad
banc regulam. xvi. q. iij. ſ. poteſt. & c. li. de ꝑbe. ne aliqui. ff. & libe.
t poſtba. l. cum quidam. ſi ergo ino uel ꝑdeguam odioſum: & reſtri

gendum: & ſi fauoꝝbde ampliandum ut. ſ. ſi fauoꝝbde: t odioſum ut ma
cedoniani ampliatur pacto: quia ſi ū non non poteſt ꝑtrabere. ff. ad ma
ce. & ſed ſi pater in fi. Item extenditur non ſolum ad pcuniam: ſed ad rem
alam data in frandem. ff. eo. ti. ſi tulianus. ſ. mutui t. l. ij. ſ. t. per banc re
gulam ſolunt contrarium bcre. boc dea. cc pe. q. ult. ad bcere. eo. li. cum con
tingat. in dcere. enim ex p
te erat fauoz. f. ſualegium:
t ideo conſeſſio dcentis f
teſtiguntur ciuſta eni no
valas: ſed in bcere. cum cō
tingat erat oditi. f. ſpcrip
tio. & de ſpcrip. vigilantis: t
& licet ꝑſpcrim bcdan:
non tidcor ſpcriptile no
valia poſſe a fitiguntia ut
ibi. Et facit ad queſtionem quam no. oſti. & de ſpcrip. cum ex officio: de pe
lato qui ꝑſcripſit vſitationem t nunqs fuit ꝑcaratus: medo petit ꝑcura
tionem: an ſit audiendus: t dicit q' non. ſpcripto enim odioſa ē: t ſi vnum
fine altero acquirs poteſt per eam nec tunc ē vſitationi annexa ꝑcuratio:
ſed ite cōmune fauoz abet: t ideo vſitationi que de iure cōmuni ſit ſine cu
ē ꝑcuratio ut ibi. odia igitur reſtringenda funt: unde alterius odio. qo gra
uari non debet: infra. e. non debet: et. add bic quod ibi dicam. Joānes
Andree.

o ¶ Eet conceſſum. Pone cafum. xx. q. ij. c. i. t. ij. & c. li. de ꝑbē. ficut
Gulia i aut. coll. vi. ſthanto que ē dignū. ſi aūs ſilauſſa. per dignitatez
ſibi debitam factus fu ut' dignitatie fue adminiſtratie: ſine ſuccelſor fui
turi: ad boc. & c. li. de ꝑuil. c. in ꝑn. pauldegia ergo principio fuit ꝑpe
tua: t boc actum eſt in realibus perſonalia enim extinguuntur cum perſo
no: quod dic ut dixi. & c. ꝑuilegium. Idem dico de ꝑuilegio ad tpus
dato. pone cafum de ur. fig. tua. & c. li. de ꝑſcrip. ſi ꝑopter et licet bic exp
matur de ꝑuilegio idem in beneficio alioum. xx. q. ij. ſi epſcopus de inſti.
cum ueniffent. pollum eum epſcopi dare ꝑuilegia: de re. & ſub. cum inter
uos de boc. xxv. q. ij. in ſima. Et no. q' licet ꝑuilegia debeat effet ꝑpetuti
ut bic extinguatur tamen ꝑopter abuſum: negligentias: contrarium factum
et ſuperueniens enome preudicium quod dic ut no. xxij. di. renouantes
xx. q. ij. pauldegias de deo. faggebun. unde dico q' ab ipſo ꝑcipe uerba
pauldegi interpretanda funt ita q' alteri enome preudicium non afferant
. & de ur. fig. qua ꝑ nouale. ſi autem ex poſt facto ſuperuenant preudicia
pone cafum ꝑ dece. ſuggeſtiua de bc. bic cum ſit neceſſe dicere uerite cum
tra uerba pauldegi: credrem pooponendam ꝑncipi queſtionem de pau
legio: quod de nouo tendit ad nocumē: t contra illud non debere ꝑpotia
auctoritate ueteri: fecundum tau. qu' boc fenti. xxv. q. i. in fi. t. ſ. ꝑdicta
bcere. ſuggeſtiū. in ultima glo.

b ¶ Primoꝝ. qui ſolue fecundum quod dam poteſt pauldegium in altenio
pacto dicum conferre. tit. q. vij. nunc uero t. e. fe. & de concef. ꝑben. ꝑpoſuit.
C. de quadri. ꝑſcrip bene a ſenone. quod non eſt uerus: ut no. xxv. q. ij. in
ſumma in pana.

c ¶ Mdanfum. t omni malicie t diminationi contrarium: in anf. conſtitu
no que bc. bigni. ibe. an fi. colla. xx. & no. q' boc actum bcet: quod po
nitur in bac regula: ſtum ad ipſos ſubditos: neceſſitatem importat: t q' ſibi
ad ipſum ſnepem bonefactum. ipſe enim pauldegium per ſe conceſſit omni
nuere ud moderari: t etiam in totum tollere poteſt: ſmum ꝑbatur. ſ. e. li. ſ
dict. c. ij. de ſtatu regula. c. no de reſcrip. c. i. t. c. ne aliqui t. e. fe. fcūdum
ꝑbatur. e. li. de dec. qua ſepe de immu. et. dericis de ſen. ex. c. ult. in. fi. ad
boc. licu. de. c. verum. C. de leg. digna nov.

d ¶ Ri dalum a iure. pone cafum in licentia nubendi data ab apoſtolo
. xxvij. di. de bis. In anno bato ad ꝑmotionem facer dotij: & c. li. de
dec. cōmiſſa. In quadrumeſti tempore bato condemnato in perſonali act
one ad ſolucndum. ff. de re iudi. l. ui. ſ. ſiquis condemnatus. C. ſtra. & de
re iudi. quod ad conſultationem. & de appel. cū ſit. c. oblat. ff. de re iudi.
l. ij. cum fuis ſi. Go. quoddam ē iurus beneficium quod non poteſt aliud
auferre ut inducat. c. dcrum ad appellandum. ij. q. vi. antecessores
iuj. annoum ad pctendam reſtitutionem: ſ. e. li. in inte. reſti. c. ii. Et illud
nerum eſt in vtbe t alijs inducijs: que dantur a lege fine tacito uel expreſ
ſo miniſterio iudicantis. Quoddam ē quod fine cauſa auferri non poteſt: t
ſic intelligatur bec regula: fed cum cauſa t cauſa cognita bene: t no. de boc
plene in dicta dcere. cum ſitre illud aerum in iduciis: que licet tentur a iure
interuenit tamen in eis tacitum ad expreſſum miniſterium iudicantis: ut in
deliberatoijs. xx. dcrum t ſimilibus. quod ergo bic dicit q' beneficium
iuris nemini ē auferendum: intelligas ab bominc t ſine cauſe cognitiōe: alio
enim iure interdum tollitur alterius iuris beneficium. pone exemplus in ſo
lennitate uocante qui non cōtrabit: ſ. e. li. de no. t uo. re. c. uno. In primuo

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia.

in non venieñdo. In notorio criminõ t intestio appellante : qui non an
diuntur appellantes. xxiij. q. iij. &c illeata de ap. ppofuit ꝛ c. fua nobis. C.
ne.&c.in una t eadem causa ter.ap. per totum : fed ubi una aufu.rit nel pmit
tit bominem aufere ceffat regula:licet eft videre in patre qui a iure babet
vfufructum in bono aduẽtuq; filij. C. be bo. qua de.li.I. Cum oportet t. vlt.
t tamen ãftar ppter re
linquentem ea condĩone
ne ad patres perueniat vfu
fructuarius auf.ut. li. matri
.e aute in pecu. cafua. . viij.
Item a lege dal marito ad
minist̃randu bonop paterna
liter: ti pôt ãri p mulierem, pbibiđes. C. ꝑ pac. pac. I. bac lege. Et ita ſi
ſiunt permittente lege per bominem ſicri non videntur:fed potius per leges
permittentem. Et ſi de bac regula. p. dicto dcto qui confirmationem bobt pe
terc.I. tres menſes ut. ff. de ope. ſi. fit poſt poſſeſſam confenſum:ut ibi: ejus
et mas fat.e petat confirmationem. i. menſem: videtur enim q non poſſit
boc mandare : et quo enim eodem tpe alio iure non cauetur q boc poſ
ſit:ergo beneficium illi dicto indultum tollere non poterit per banc regula:
t ea que. ff. vtri. Jo. an.

In prima. Dec regula ſupra t ff. li. ff. c. ti. I. quod ab initio. ℞one
ſãm. t. q. ſi cognatus ubi non conualescit fimoniacus ingreſſus. ff.
cli. de relig. ſi to tempore:ubi ſpectatur impetrantis etas quam babebat
impetrationis tempore. ff. de re. ebi. inter ſtipulatione. ſi ſacram:ubi non
videtur impetrantis liberi poſtea feruo fiat:ad idem. ff. co. li. de
ſen. ex. licet. ff. qui t a q. ma. li. ſi feruo. ubi libertas data ſeruo alieno ſi na
tus licet poſtea efficiatur feruus meus:ad idem init. ubique non eſt plus
ſcitum. C. de rec. audito cay ſi. Beta ergo et bac regula unium ſpectandi:
alibi babeo de fine:fed pro ſequere boc bocardum:ut no. ff. de dec. dadi.
Ité nota q ꝑcipio nullam ſ ipſo iuretracta tempora non cõualeſcẽ:ſe
cus autem ſi non eſſet nullius:ſed ſinullius:ut. ff. de poſſeſſione bonc. ij.
de dec. ꝙ ſicut. Exꝑreſſe contra. xij. q. ij. ſigua de rebus. xvi. q. i. ci. ut. ſi bis
que ſunt a pa. cum non: ibi de boc ſi regula. ſignificatum de ut patro. ca
ra ne de ſpon. impu. de illo de conia. fer. propoſui. ff. de rita inp. l. ſiquis
in fenatoco. C. de nupt. t ti contra. In ſio omnibus dicitur:quia conſule
ſatisquod a ꝑncipio nullum erat. So. ad. ꝑdic. ſigua de rebus dic q non
obſ. ecundum Jo. qui ibi no. q contractus factus ꝑ clericos uacante fede
tenet ipſo iure:ſed ffitual ecclesia. Sed bug. ibi. t. ff. ſi. Ver. extra re fede
na. ca. licuit contrarium feliciter q non tenet ipſo iure:z dicunt ibi rebaldi
quantum de facto. ꝑfitet: q poteſt poſtea habere ratum:dicunt ibi gemi
le. ſi uxor. ecclie. in ſi pe. gonzaliter ad illud:t ad omnia contraria ſupradic
tap: illud quod ab initio nullum ē non firmatur ſolo tractu temporis : ut
bic.licet enim tempus non ē modus inducendę obligationis. ę. q. iij. q. ꝯ
quoniam de conſi. peruenit. C. ꝑ.ſi certo anniuſ:nec tollendi.C. de pe
ſcrip. caſuum. ff. de act. t ob. Obligationum. ꝑ placet : ſic nec reperandę: ut
bic.ad idem. ff. ne fe. expos. li. muta:ſed nouo ſubſequenti colenſu inter
dum tractu interuẽti expaſſo fabilata cau'a impedimẽti bonu:ut per ꝓtaria
ꝓbatur:ad boc. C. ſi ma. fac. ra. ba. li. t. ij. ꝓbatur bec optime opinio. ff. t.
li. de ſpon. impu. t. ualent ergo ex fabiquenti conſenſu ex nunc non ut
ex tunc ſi. ff. de off. ꝓcon. l. obſeruare in ſi. Speciale ſi videl ſecunda bē. i
contracta nouo:tubi non tenet contractus nili tutor: ad. ꝑcuratio ibi ſi ꝓ
ſona licet poſtea confentat:nibil de auctoritate ut. ſi tutor. ff. e. li. obligatꝫ.
Item in dictone que ſi nulla ē fabiquenti conſenſu non confirmatur:ſi ō
elec.andus fecundum bec.qui boc no. ff. li. de rebus ec. alie. nd non du
dum in glo. magna in ſi. fed adbuc ob. ſ tolutioni contradicit pe. decre. ff.
de ꝑcura. curatubi enim tractu tempous confirmatur quod ab initio non
valebat. fo. ibi non fuit ſolus tractus tempous:ſed bona fides cum tempo
re legitimo:quod ꝑcipiẽtem induxit: t facit quod bu. ff. e. cum quidam
fuit illud propter fraudandum:ad fuit ibi etiam tractus conſenſus ꝑcipitis:
ut ibi no. Item ſolutioni contradicit. ff. de eo qui dat. in ma. quam pol.per
a dul. c. ti. mit̃monium contracti cum fecunda viuente puma: monia
puma:ex nouo conſenſu confirmatum non poteſt. So. illud ē propter impe
dimentum perpetuum. f. adulterum cum ſponſalibus de factu:ut. d. co. n. c.
ult. licet ergo ſuperuenit caſus. I. mole ſpme:a quo potuerat cum fecũda ma
trimonium imbocatu remanet tamen impedimentum prędictum: ꝓpter quꝫ
nouus conſenſus non poteſt inducere matrimonium cum fecunda:z ibi de
bocalla ergo que de neceſſitate debẽdarent initium sue quę ſo non ualent:
qua ſuiceſſi in eo ꝓpetuum impedimentum:nec tractu temporis nec nouo
ſubſequenti conſenſu confirmantur:ut bic et ibu:fed ea que de neceſſitate nō
reſpiuunt initium nec iubeli in eo perpetuum fed temporale tantum exꝑ

dimentum: ſi non ſolu tractu temporis confirmatur ut bic: tamen
ſublato impedimento nouo ſubſequenti ꝑſenſu inter dum tacito iter
dum expreſſo innouatur contrarium: ſic ſolutionem intelligo ſupra
dictam.

Dicam.

On eſt fine culpa. Dec regula ſumpta eſt ex. I. ff. c. ti. I. culpa
ē. ℞one caſum in
clerico tacitente lapi
dem: t eoo fagitta
te. bi. clerico . xv.
q. i. ſi. ut magi. mo
narbo cyriacio. ſi.
de bomi. ma. f.

Cum nō pertinet ſe immittere.

Idem.

Illuo pluribus uti deſſibꝰ

R.ſi. Scire enim debet ſed obſtant ſupradicta iura . Alii dicerunt. f.
qual. nalo. tan. t gof. reatando q illud babet locum in actore t ea
dem inſtantia iudicij:nam ſecus in conuentione. ff. de mi. tefta. l. papi
nianus. ſi. ſed nec impubero. in reo autem non babet locum ut. ſi.
ꝑbaui. Sed buic opinioni contradicit ꝓpe. dece. nouiter: nam ibi
erant mutue petitiones:t ſuper eo ſuper quo ſe defendebat abbas
non audiatur ibi allegans contraria ſꝑcipionem. f. t ſualegium : et
ideo dicerunt q non audiatur allegans contraria in eadem ſtantia
iudicij:et in contrario fed in diuerſo bene:t ideo dixit q q paimo
que de inoffitioſo teſtantis:t facultas nō poſſe petere nullus:ut
C. de inoffi. teſta. Louara maiores:fed buic contrario dicit de relcrip.
audiatur. c. ſi olim:ubi ſcadem inſtantia ꝓponitur. unde dicerunt
alij:ꝙ ſub conditione licet ꝓponere contraria:puta ꝓpono tale ex
ceptionem:in qua ſi ſuccubuero:extunc ꝓpono talē:facit de excep.
cum neneabilis. ꝙ ibi no. t ſic intelligunt dicta decre. audiuo.
t. c. ſi olim:t boc recte quia feruari in curia. Sed boc non colligi
ex ipſo dicto t relatur:z

notarum: ad dare fenum p nota: iuſti. de nota. in pin. Regulariter ergo nullus punitur ſine culpa. xvi. q. vij. inuentum de bomi. nammen. c. et. ul. C. de penis Iuſtinianus. ff. de conſtac. penale. t. ff. regula. ff. eum ſuus poſſ. et ff ratio: qua pena p mentura culpe: de offi. delegſanc. ij. de tranſac. cul. de bomi. ſicut dignum: ubi autem non extat menſuran dum menſura locum non habet ergo ubi non eſt aliquis puniendus. Item

LEGI Dem. Aque ſunt a iudicesſi ad eius non ſpectant officium: uiuribus non ſubſiſtunt. Item. Clenti et conſentienti non fit

MQuod quis mandato ſuo dicio dolo facere non uidetur: ſi beat parere neceſſe. Item. Da ſua cuilibet eſt nociua.

Quod quis mandato. beg regula ſumpta ſ ex. l. ff. e. ti. l non uidentur data. ſ. q. iuſta. Po. ca. i multe qui ſi mādato iudicio occidi. xxij. q. v. nullo. In laico ad clerico q de mandato epiſcopi capit clericum. ſi. c. li. de fen. ex. ſi clericos t in eo qui iuſta petitio corrupt album qui exculatur a pena. ff. de iurid. cm. in. ſi. quis. ſi. ſi. dol. malt. et bec uera cum iudex aliquid mandat officium ſuum exercendo. ff. ad trebel. fenus. ſ. cus. patet. Et cauſa quare tunc excuſatur parens e iudicialis auctoritas ut ibi. ſcidio ne contra publicum utilitatem impediatur punitio malefactorum: ut. ff. ad Lacquil. ta nulneratus. Si uero non exerct officium ſuum: non é paredii iuſt et rauerente obſeruatione. ff. de in ius uocan. Generaliter. nam interdū reſtitue debet officialis de. ff. de. ſcd. fundamenta. ſ. iudi. C. de ep. q. iij. c. boc nerum in atrocioribus in gbus potuus deo quam hominibus obedientiam. ff. xi. q. iij. ſi dominus de fen. ex. inquiſitioni. ff. c. ti. ad ea. In bis autem que ſine dolo cōmittitur cm as extra officiū parēs excuſat. ff. ad le. aquil. liber homo. ij. ubi ſi boc plene no. Et no. q ſicut dolo caret qui talem obtemperat precepto ata consenſo nolo non caret qui in dolo non obtemperat precepto. ff. e. ti. l. non potett dolo carere qui ſperio magiſtratus non obtemperauit.

mCum habeat. red dilutum cauſe. In bis ergo in quibus non babet ne eſſe parcrent in atrocioribus que ad fuum non ſpectant officium: dolo ſi caret ut. ff. dri: t facit de fen. excom. vniuerſitatis: ubi uerberans monachū ſi eſt laicus: licet boc facias de mandato abbatis fui: cōmunicatus eſt. Et no. q licet q habeat parere neceſſe ſicut enim neceſſitas excuſat a furto ut de conſe. di. v. diſcipulos. ſi. ſi furto. c. ij. ad boc. ff. ad. l. ro. de cad. li. ſi. cum in eadem nauiſſe: a dolo: ut bic nideo. cum ergo nullum malefician ſine dolo ad lata ſaltem culpa: que dolo comparatur. xv. q. i. aliquos. ſi ſe. ex. c. ſi. de. inuar. i. dlud: ergo ſ a quolibet malefico excuſar neceſſitas: q ſi intelligas ut. ſi. dri. Et autem regula bec in argumento ad queſti onem de eo qui ad mandatum eccleſie reddit debitum uxori pendente lite adulteri ad conditionem de boc nota. xxxiij. di. fecunt. de comu. fenus. propoſuit.

n Ora ſua. bec regula ſumpta ſ ex. l. ff. e. ti. in condemnatione. ſ. uiuat ap. Pone caſum in eo qui ē in mora ſolandi decimas: quia pcunt periculo ſuo etiam caſu fortuito. xvi. q. i. decime. Idē in cōmodatario ad depoſitum qui fuit in mora de cōmo. c. mora. Idē in pōdo bona fides. Item ſi la re qui ſtatim eſt in mora. C. de furt. l. fabricato. Circa hanc tamen regulam n.ſ. q ad boc q quis dicatur morioſus requiritur q ſciat ſe debere nec fore debeat ep interpellatus facit a die nel bomine: et q habuerit poſſibilitatem dandi boc habeo. ff. de rebus cre. l. q ſe te: tunc tenetur moriolus ſi caſu fortuito ſolui. Et ſi eo. tem modo ſuiſſet res apud dominū pertura ſin accur. lacr. contra ut nō. l. dicta. l. q ō. et probatur. ff. de. l. cum reo. ſ. ul. tenal fuit enim bominum ri: an dubitaſſet et apud alium perulſet: boc tenet bo. li. de cōmo. cum a te depo. bona fides. Et no. q dict mora fua. nam i duo bus reis debendi altero interpellato alter liberatur interita ſpecies: fed inter pellatus tenetur. ff. de iudi. l. moza. in fi. Item mora fideiuſſoris ſibi noceti reo quominus liberetur interita ſpecie: ſecus ecouerſo. ff. de uer. obli. li. ſi ſiluus. t. l. moza: boc dic qua fideiuſſor debet caueam a reo nō reuo a fideiuſſore. Cuius nota. q ſi fideiuſſor debitoris p mora ſolandi: t poſtea credi tor in moza recipiendi: aut contra ep ultima moza nocetur. ff. de uſuris. l. creditor: t unde q no. de. dec. cum bominee. De mora aute t multiplicat effectu plene no. ff. de uſur. l. moza. Sed nunquid mora ſemel cōmiſſa purgari poteſt: et uidetur q non. xij. q. ij. longinquitate. xx. q. ij. puella de elec. cum in cuncte: de elapſo tempore: de ſup. ne. pla. licet. t. cul. ff. de act. et obli. l. tractenic. C. de. ſ. t. cōmi. ſtipul. magnam. Contra. q poſſe purgari xvij. di. c. ubi de boc. t. c. di. quoniam de ſup. ne. pla. litteras de elec. q. iij. in fi. de rebus ec. non alic. ſiquis ſibyteriorum de loca. t conduc. propter in fi. t. c. potuit in fi. ubi de boc. t de elec. cult. ff. ſiquis caut. t. ſi poſt trea. ff. deperi. et cōmo. rei ven. l. i. C. de fideiuſſ. ſanctimus. ſi. c. li. de fden. ſi nbi. Do. dic q ubi deus prefigitur a canone uel lege penam ipo nente mora purgari non poteſt. pena enim ſemel cōmiſſa non purgatur: ſic intelligitur pauna ura t bec regulari: boc eſt verum nili eadem lege uel alia tanone cauetatur: ci cau mozas poſſe purgari t penam euitari: ſic intelligitur cō traria. Tex autem dia ſi ſi poſt treo la quitur de propra tono iudicionum: in quibuſ moza be ne purgatur ut ibi cum ſuis ō. ſi poſt

litem conſ. non purgatur. ff. de ver. obli. l. ſi inſalamentato ergo mi nus purgatur pena ſemel cōmiſſa nili forte fingerem non fuiſſe in moza. ij. q. vi. biduum. de re iudi. cum bertoldus. ff. de in inte. teſta. l. duuo. iuſt. cum a pena canonio non appellatur: ō. de ap. . conſ luit. ij. t. c. quia noocnec a pena legi ut. ff. de ner. ſig. ſiqua pena: ſic nec purgatur ut. ō. dictum ē: boc no. gar. ō. c. li. de elec. capientes. ſ. q ſi pri. ter.

QEt que fiunt. bec regula ſumpta ſ ex. l. ff. e. ti. l. factum a iudice. Po. ca. i reui. di. quorum uicem uſum: ſimplex ſi pbyter oēd nēo conferendo chrismando uirgineo confecrando nil agit: ō. c. li. de pc. t. re. indulgentiarum: non tenet indulgentia data ab epiſcopo ultra tenoem concilij generalis: ad idem. ff. de iudicionc. o. iudi. l. ſi ab vs bictur: certa territorium uno dicenti non parcatur ad me: quia idem ſi. ō. iurisdictōem ſuam uelut une ducere. Et babet bec regula ſo cum etiam cum bonū ē id quod fact iudex: tamen ex quo ad eius non ſpectat officium, uiribus non ſubſiſtit: pone exemplum. xcvi. di. bene quidem: bonum enim eſt ſtatuere reo eccleſie alienari non poſſe ſi. ni. q. ij. per totum de rebus eccl non alie. per tantum tamen ſtatuit imperator ut ſi ſtatutum non ſeruetur ad eius non pertinet offi cium: ut ibi ad idem de ap. dicimus: ibi enim officialis archiepiſco pi bonum t equum decreuerat: tamen quia id ad fuum non pertie bat officium ratione appellationis interpoſite ad papam non ualu it quod fecit. generale enim ē q non ſuffrat bonum facerenuſi à ſibi ſuf. xv. q. i. monachis. ij. de poſtul. c. ſi. de re. mul. l. ij. ō. ibi b. ſ. fact. xxij. q. v. redeamus: t de colluſ. c. i. q quod di no. ff. q ſ dict regula ce. que ſunt a iudice ciuſas ſubaudiam in eo quod ſa cit non pertinens ad fuum officium: non dicatur iudex: ſicut ergo. p curato: ſine mandati non debet excedere ſic nec iudex ſine iuri dictionis: boc duco ſine ſit ordinarius ſine delegatus ſine arbiter: ſaluo eo quod de progatione no. ō. de of. delega. ſi. C. Quici ſolet: ſi iudex qui ſic. t tantum poteſt iudicare: indicat de. xx. an ua leat ſententia uu. x. DIXI. Do. q non quia reo iudicata non poteſt p parte tenere t pro parte non tenere. ff. ſi. ba. ben. ō. boc iudicio: t boc ipſe no. ij. q. vi. ſi. poſſuntiua. ſi. cum certa ratione ſi. ff. Ad contraria ibi ſignata. ri. q. ij. ſiquod de feruis. C. de donat. ſanctimus: poteſt reſpondere id ſpeciale fuuoz donationum. Ad decreta. de arbi. cum tempore de ſponſa. dilectus poteſt dici q ibi ſententia conſtebat plura capitula. unde in uno poteſt teneri ex alio non: ibi autem con tinet unam tantum: t cum io. concor. accur. ff. de iurisdictione. om. iu di. l. ul. bu. tamen t lau. tenet contrarium. ſ. q ſententia bone tenet in. x. t dicunt ſententiam relcindi tantum in ſuperfluo: t boc no. ex uerbis illuo. ff. cum ceradum dicit q contra uso geſtum uidetur. C. quando. papa. non eſt nel. certa: t pro eo facit quod no. de bo nat. apoſtolice: t regula. ſ. t. utiles: quod ibi dicam. Do. ō. opt ne facit pacd. decre. ō. c. li. de pc. t re. indulgentie. Do bu. t lau. ō. c. li. de arbi. c. i. ff. de arbi. l. diem. ſ. ſi plureo. Et facit bec regula p bo que dicti. ō. c. q quia madato. Ad primū caſu ptra. xcv. di. c. li. ubi pabyteri cbrūmabant in fronte. Sed illud ad ſtp'a greg. fuit ſpecialiter conſtitutum: t de ut ibi: t tūc ad eop ſpectabat officium: et ſi non et ordinē demandantem: nec quod de boc no. de ofic. di. v. manus in vtima glo. nec bs locū bec regula in ſpiritualibus q ponus dependent ex poteſtate ordinis q iurisdictione. Dnc ē q ſi q uſcopus qui boc pōt ex ordine conferre alienam eccleſiam vel al tare uel ordinet alienam ſubditam: quod ſi pōt ex iurisdictione: con ferantq tamen t ordinatio bene tenet: licet ordinatus executione ce rem. vij. q. i. epiſcopus in dioc. ō. temp. ot. q tranſlationem: t. ſi. ſo cratum.

pQuinti. bec regula ſumpta ē ex. l. ff. e. ti. l. nō uidet fraudare

eos qui ſciant t conſentiunt. Po. ca. in ingenuo qui ſcienſ et conſe nens contrarit matrimonium cum ſerua uel contrario. xxx. q. ij. ſi quis ingenuus et. ō. ſimma. In clericis qui ſciunt et uolunta te locola ſe ad inuicem percutiunt. ō. de fen. ex. c. i. Item in eo qui fcie bat rem quam emebat ſcruitutem deberc. ff. de act. emp. et uen. l. i. in fi. Et conōdat ad banc regulam. l. c. ei qui certus. ſ. q dicit bec regula ſcientidic nel fere debenti. ff. de edil. edic. li. ſ. ſi. intelligatur ad boc. xvi. di. q. decio. ō. de clericis. c. ni. aplice ſ q me. cā. ſi. penult. in fi. Item dic ſcienſ a principio: ſecus ſi ex p' facto. ff. de edil. edic. l. iuſtiſſime. ſ. ul. Et nō q bolus malus eſt on nis calliditas fallacia machinatio ad circumuentionem fallendum decipiēdum alterum adhibita ſecundum labocnes. ff. de dolo ma. li. ſ. ſi. fed ſcienſ non circumuentur fallitur uel decipitur: ergo ſibi non infertur dolus: ergo in contractus ad clericatum ad monachatum non dicitur bolum paſſus: quia non eſt deceptus. xx. q. iij. conſtitu it ubi de boc t de comar. conſu. dudum in fi. Et q dict bec regula non inferri bolum ſcienti et uolenti: cum ſit et eo agi poſſit: iſer tur tamen ita q nāſcitur ex eo actio per exceptionem eludenda. ff. ſi furtis inter omnes. ſ. ul. t penul. Et nō q bec regula formata eſt eo potiatur non delinquat: nec de boc eſt quaſtionem requirimus: ſ q ſciat t conſentiat: ſciens enim t non conſentiens bene infertur iniu ria t dolus. xv. q. i. illud cum ſi. Ad banc regulam ſignatur contra de ſen. ex. c. ōdingit. ubi buius manus iniectio: t in non ſolutionis ta men iniuriola noſtatur. Sō. non ē iniuriola: quia iniuria fiat ipſi de reo uolenti ut beſtiet ē iniuriola: quia ſu iniuria non oditur dem cadet: eleo dis bolus non punitur. ff. e. ti. bec lex. Item contra C. de rap. virgi. l. una. ubi ſi rapio virginem etiam uolentem tenco: ſed boc ideo qua id uolui perſuaſione dolosa: quod plus ē q ſi reo lenta. ff. de fer. eoz. l. ſi. perſuadere. Item contra. C. de furtis t fer. eoz. l. ſiquis ferua: ubi ſcieno t conſentēs eqs furti t ſeruī conqupt. Sō. de nigore t ei ueritate ibi ſcieno t conſentienti non fiat facta in iuriā tamen de quadam cognata ſua ſi iniuria ipſi dolus fuit ſibi fiat eſt illatus: unde nec furtum fuit ibi factum nec ſeruus corruptus. ex equitate tamen agitur de utroq: t facit bec regula ad id quod dixi ō. c. poſſeſſio male fidei ad fi.

q QUe a ture. bec regula ſumpta eſt ex. l. ff. e. ti. l. q contra ra tionem. Pone ca. ij. c. bine eſt etiam. ō. de panid. fine. ff. de conſt. pecu. l. i. in fi. t. cum de conſtitutis ad banc regula. ſ. eo. q. ō. aliud t. c. in argumentum potest ſpitur intelligere banc regulam in puuile gio ut. ō. quia ſignatum priuilegia legem cōmunem non facient xxv. q. ij. non exemplo. Item in iure pone in adleiano nam regula iuris ſpecialem ſibi ſignata. ri. q. ij. ſiquod de feruis. C. de donat. ſanctimus: poteſt reſpondere id ſpeciale fuuoz donationum. Ad decreta. de arbi. cum tempore de ſponſa. dilectus poteſt dici q ibi ſententia conſtebat plura capitula. unde in uno poteſt teneri ex alio non: ibi autem con tinet unam tantum: t cum io. concor. accur. ff. de iurisdictione. om. iu di. l. ul. bu. tamen t lau. tenet contrarium. ſ. q ſententia bone tenet in. x. t dicunt ſententiam relcindi tantum in ſuperfluo: t boc no. ex uerbis illuo. ff. cum ceradum dicit q contra uso geſtum uidetur. C. quando. papa. non eſt nel. certa: t pro eo facit quod no. de bo nat. apoſtolice: t regula. ſ. t. utiles: quod ibi dicam. Do. ō. opt ne facit pacd. decre. ō. c. li. de pc. t re. indulgentie. Do bu. t lau. ō. c. li. de arbi. c. i. ff. de arbi. l. diem. ſ. ſi plureo. Et facit bec regula p bo que dicti. ō. c. q quia madato. Ad primū caſu ptra. xcv. di. c. li. ubi pabyteri cbrūmabant in fronte. Sed illud ad ſtp'a greg. fuit ſpecialiter conſtitutum: t de ut ibi: t tūc ad eop ſpectabat officium: et ſi non et ordinē demandantem: nec quod de boc no. de ofic. di. v. manus in vtima glo. nec bs locū bec regula in ſpiritualibus q ponus dependent ex poteſtate ordinis q iurisdictione. Dnc ē q ſi q uſcopus qui boc pōt ex ordine conferre alienam eccleſiam vel al tare uel ordinet alienam ſubditam: quod ſi pōt ex iurisdictione: con ferantq tamen t ordinatio bene tenet: licet ordinatus executione ce rem. vij. q. i. epiſcopus in dioc. ō. temp. ot. q tranſlationem: t. ſi. ſo cratum.

VIDem. No obſcurio minimum ē ſequē dum. Item. Um q certus ē certioari ulte rius non oportet. Item.

CQuod omnes tāgit. Po. caſum in archi epiſcopo conferando ab oibus ſuffraganeis. i. bri. di. c. i. In electione facienda ab omnibus canonicis: ō dec. quia ppter. In conc dendo bauſtus; aqua in q' omnes uocandi ſunt q uid habent. ff. de aqua plu. ar. In concedendo ad idem. iuij. di. c. i. nil q. ad ius de temp. o. ſi archiepiſcopus. C. de auc. ppeſtan. Lul. ff. de adopt. nam ta duuo: nam ſiqui leduntur uocandi ſunt in confirmatōne adoptātis ut ibi. Et nota q' biet ſi quod tāgit omnes debere appobari ab omnibus: ergo non uale quod fact maio: pareſ: ſi ē cōra. lex. bi. c. ō. bc bis q ſi. a. ma. par. ca. ca. ff. ad municipa. q. mā. So. aut cōpetit ut ſingulis: aut ut col legio: quod. ꝓſequere: ut no. per bec. t uno. de conſti. cum omnes. Falſit autem bec regula in caſu inſti. de rerum di. ſ. religioſum. ij. in communi: ut nota. in ſcd. decre. cum omnes. ad id quod. ō. dixi: q ſufficit quod facit ma ior pars collegij: contradicat dcre. de re indi. cum olim in fi. ibi plena om nium qui pedentes fuerint e cefa. Sed ibi ſubaudiam ut maioris partis: nam illud dicitur omnes facere quod facit maior pars. In. di. apoſtolica ō dec. cum inter canonicos in pan. ff. ad municipa. q. mā. maior. inter duy tamen requruntur due partes: ō dec. licet. c. ſi. ſcripsum cum ſit: facit bec regla in argumentū ad id ē quo olim dubitabatur: an in electione inferioz digni tatum ad canonicatum uocētur absentes: t uidebatur q non: per predicta derctalem cum olim in fi. bodie terminatum ē. ō. c. de praben. cum i ecle ſia. Item c. ad ad queſtionem papa populo. Item contra. C. de rap. virgi. l. una. ubi ſi rapio virginem etiam uolentem tenco: ſed boc ideo qua id uolui perſuaſione dolosa: quod plus ē q ſi reo lenta. ff. de fer. eoz. l. ſi. perſuadere. Item contra. C. de furtis t fer. eoz. l. ſiquis ferua: ubi ſcieno t conſentēs eqs furti t ſeruī conqupt. Sō. de nigore t ei ueritate ibi ſcieno t conſentienti non fiat facta in iuriā tamen de quadam cognata ſua ſi iniuria ipſi dolus fuit ſibi fiat eſt illatus: unde nec furtum fuit ibi factum nec ſeruus corruptus. ex equitate tamen agitur de utroq: t facit bec regula ad id quod dixi ō. c. poſſeſſio male fidei ad fi.

q QUe a ture. bec regula ſumpta eſt ex. l. ff. e. ti. l. q contra ra tionem. Pone ca. ij. c. bine eſt etiam. ō. de panid. fine. ff. de conſt. pecu. l. i. in fi. t. cum de conſtitutis ad banc regula. ſ. eo. q. ō. aliud t. c. in argumentum potest ſpitur intelligere banc regulam in puuile gio ut. ō. quia ſignatum priuilegia legem cōmunem non facient xxv. q. ij. non exemplo. Item in iure pone in adleiano nam regula iuris ſpecialem ſibi ſignata. ri. q. ij. ſiquod de feruis. C. de donat. ſanctimus: poteſt reſpondere id ſpeciale fuuoz donationum. Ad decreta. de arbi. cum tempore de ſponſa. dilectus poteſt dici q ibi ſententia conſtebat plura capitula. unde in uno poteſt teneri ex alio non: ibi autem con tinet unam tantum: t cum io. concor. accur. ff. de iurisdictione. om. iu di. l. ul. bu. tamen t lau. tenet contrarium. ſ. q ſententia bone tenet in. x. t dicunt ſententiam relcindi tantum in ſuperfluo: t boc no. ex uerbis illuo. ff. cum ceradum dicit q contra uso geſtum uidetur. C. quando. papa. non eſt nel. certa: t pro eo facit quod no. de bo nat. apoſtolice: t regula. ſ. t. utiles: quod ibi dicam. Do. ō. opt ne facit pacd. decre. ō. c. li. de pc. t re. indulgentie. Do bu. t lau. ō. c. li. de arbi. c. i. ff. de arbi. l. diem. ſ. ſi plureo. Et facit bec regula p bo que dicti. ō. c. q quia madato. Ad primū caſu ptra. xcv. di. c. li. ubi pabyteri cbrūmabant in fronte. Sed illud ad ſtp'a greg. fuit ſpecialiter conſtitutum: t de ut ibi: t tūc ad eop ſpectabat officium: et ſi non et ordinē demandantem: nec quod de boc no. de ofic. di. v. manus in vtima glo. nec bs locū bec regula in ſpiritualibus q ponus dependent ex poteſtate ordinis q iurisdictione. Dnc ē q ſi q uſcopus qui boc pōt ex ordine conferre alienam eccleſiam vel al tare uel ordinet alienam ſubditam: quod ſi pōt ex iurisdictione: con ferantq tamen t ordinatio bene tenet: licet ordinatus executione ce rem. vij. q. i. epiſcopus in dioc. ō. temp. ot. q tranſlationem: t. ſi. ſo cratum.

Realizzazione: Associazione Biblioifli Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia.

locum hec regula in penis: ut infra. eo. in penis ut ibi dicam.

QUi cum certuo. pone casum. xi. di. c. ii. vl. sepe dictionem tnam tē. ff. ō. de ap. fi. duobus. In archiepiscopo qui facie alius excōmunicauit qui appellauerat ad papam. ff. de ac. emp. c. uen. l. t. in fi. In eo qui fecebat rem qui emebat seruitute debere quia non agit ex empto quanto minoris ut ins: t. fact. ff. c. fi. ciens: et qō ibi dicitur no. ff. c. tm. nemo uidetur: quod ibi dicit qui cernus ēsubaudi uel ēt debet. n. im non ē ne cessarium singulorum auribus intimari quod ett pu blice pnulgatum. xvi. di. qō dicit de posita pada. r. ff. de inffi. fed c fi papillus. licet autē canonicus qui certus ē de morte epi copi de ipsius morte non debuit ulterius certoz ari. ō. de dec. cum uter vnuersas: tamē citari debet ad electionem faciendā situt nō. ber . in data de cre. cum inter. quod nutum puto. nam qui certus ē ut bonus certoz at ut in dec. n. q. 1. multis: interdum certus adhuc certoz atur ad castelanum: ff pd. c. xi. di. c. ul. t confilium inffinitude dicit absentio nocandus qui fuit i loco c etera: de dec. quia ppter. preterea licet licat ecclesiam vacare: etiam tamen affignatum ad celebrandum electionem ignoraī: t deo nocandus ell: t deo nonficandus: ar. ff. de adul. l. denunciasse. Concedat ad banc re gulam. ō. de refcrip. ab excōmunicatio: ubi qui de facto fuo cetoz ē cera. t ō. loca. t conduc. potest: ibi deo Hatura interpellat fine alia hominis requisi tione: ut. ō. de dec. cupidem cera. fin. ibi uel nō pbendā de ipsorum. e lectione nominan tē. ē de hec regula in argumentum ad quēstionem qua que riturnan qui ingreffus religionem in fine anni exinit: fi iterum eandem re ligionem ingrediatur: an debeat habere annum: t fatis uidetur qō non per banc regulam: nifi conditio perfone uel religionis mutata effet: et hoc te net bar. bar. in quēstionibus fuis in quēstione que inquit aliquis intrauit monasterium.

NOn licet actori. deo regula fumpta ett ex. l. ff. c. ti. l. non debet actori. Do. ca. iiij. q. iij. c. ij. ibi accufatores t accufati equa audiantur rōne ō. de mu. pe. paudenam: ubi remoto ap. pradeft reo ut actor: ad hoc C. de prox. fac. fer. l. in fauoa li. x. t fact ad hanc regulam. ō. c. in iudicio: et quod ibi dici. Formata autem fuit hec regula per hanc modam: quia fano rabiliores fint rei qō actores unde fupra actori licet tumo magis reo q fa uorabilior ett ut. ō. c. ti. cum funtfed ea ratione qua partibus ē feruanda i iudicio: ut in pdicta. li. facrio: t. ē. in iudicio: intelligatur ēē uni t eō uerso ut non licet reo quod non licet actori. Nota tamen qō reo maioo habet bdulationē qī actor: ut. ff. de feriq. l. ul. t reo habet deliberatoiae t non actor: ut in aut. C. de iure ciuili. aut. offeranur: canonyata. ij. q. ij. Item si reus plures habet ordinarios: actor eligit quem faluo eo quod ē ſcholaribus dicitur in conſtitutiō de frederi. C. ne. fi. pro patre aut. habitat: t ſic actor reuſet ordinarium qō nō poteſt reus ſecundus leges: ō. boc. C. de iudic. apertiſſimi. t. C. de iurifdictione om. iudicū. l. nemo. ſed fecundum canonea bene reuſatur ordinarius. xi. q. 1. pertinent de fo. compc. liquis eō tra dicteam. fecūdum formam dcere. de ap. cum ſpecialis adhuc remanet dū ferentia quo ad bec regulā in pdicto caſu actori unum elegendo: t reliquum ſola uolūtate reuſat: qō non poteſt reus: immo neceſſe habet cauſam alle garet: coram arbitro probare: ut in pdicta dicere. cum ſpecialis: a pnopio habet propoui excepto de ſuſpecto: de boc plene. ij. q. iij. offeratur de re tudi. inter monaſterium ex ſuperacrnicum autem cauſa reuſatur per actores q reum de offi. dele. cauſā q ue. t. c. ordinarie cum ſi. Iteꝛ reus de maioi ex cōmunicatione excepit contra actorem. ſed non actor contra reum: ne dude. tur. ſufficiunt ne de excepto. ō. ad inter pnoſe. Item magio pānitur consumaca actoꝛa qī reo: quod. p. batur. ff. de bo. t contu. cauſam que. t. ō. c. ti. eo. ti. ac tor qui t item in ſimilibus. Et nota qī fi reus ſe nult oncrare ſuperflua. p bationemoo ei geranduꝛ ē. ut. ff. de. pba. l. cires: t fact bec regula.

MAgiſter bec regula fumpta ē ex. l. ff. c. t. l. nemo poteſt mutare. Pōc ſcalum in electione. vij. q. ij. dilectiſſimi. ō. de dec. publicato t. c. ab eo t. ex. Item qui feruitutem ceſſit: qui ſeruitutem habet: ō. de ſeruitu. fed ceſſerint. ff. de feruit. rul. ff. per fundum ad idem. C. de neg. ge. l. ult. ff. quo ram l. t. l. ſ. pandeſt. Illa igitur regula. ō. e. quod ſemel intelligitur feruandū iſtam. ſ. quando ex mutatione uoluntatis ad placitū alteri impedimentum uel detrimentum affertur ut ori. ibi et fallit in caſibus ibi nō. Item fallit i bao berede abſtinente uel repudiante: qui re adhuc in eodem ſtatu manēte adire poteſt uel tempus ad liberandum petere. C. de repu. here. l. ult. ff. de iur. dic. fi. quis feruum: t fact bec regula ad ea que nō. ō. de cle. in caſibus.

GEneri. bec regla ſupta ē ex. l. ff. c. t. l. i. toto ure. Do. ca. xxij. di. c. ut in diaconoꝛ. ē minoꝛ pbyteꝛo: nifi in illo ſpeciali. c. i quo obtinet

uicee epiſcopi. Item. ō. de ol. lega. ſin. iuſtitiaꝛ: de cauſa cognoſci delegatus ſpecialis non tegatum generalis. ff. de pene. fanctio legis que nouiſſime certam penam irrogat bis qui legis peꝛpetio non ob temperant: ad eas ſpecies pertinere non uidetur quibus ſpecialiter ipſa legis pē addita ē: poc. ff. de le. iij. Lyxor. ē. ō. de cillo. ō. de re ſcrip. pofteaquis. t. c. de boc. c. ti. c. i. c. xxij. q. ij. ſſima. Dec regula habet locum in reſcriptio ne ſine ſummi ſit gne ralert ſecundū ſpe cialem in pd. c. pa ſtoralis ſemp ſpeciale ſ ſecundum generale: ut. c. ti. abbatem: ſine eodem tempoe datum ſit generale ſ ſpeciale: ad boc. ō. ſi. de reſcrip. c. penl. reſcrip tum aute ſpeciale non tollit ſtualegium generale: ut. c. ti. cum oxōnē qō eſt contrarium de opō ſtualegio fiat mentō in reſcripto ut ibi. tuo iuerunt quidam butuo regule dicitur extendere ad ſualegia: ut ſecū dū ſpeciale neoꝛget primo. generaliſed boc eſt falſum quia ſemper nalet primum ſiue ſit generale ſiue ſpeciale: ſi in fecundo non tollat expreſſē. de reſcrip. uenienꝫ. ō. e. decet cuy ſuio ſi. ratio diuerſitatē eſt qua per primum priuilegium etiam generale cōſequitur quio ſua tm plenū uſe. ſi primū reſcriptus generale ſi conſequitur quio pie nam utriſdictionem in ſpecibus: de reſcripto. paſtoralis. t. c. ad bec: t ideo ſtat illud: ſaluo tamen. Contra. ō. de ol. dele. pacta. t. c. ti. ſi ſpeciale non derogat primo generaliſed ibi ſi bene intenearur citi qs fuerat ſpeciales: dic ut ibi. Item ſtatur ḡoſ. ō. de ol. lega. c. ij. qō bec regula fallit in tribus caſibus: Iñ paule. ut de reſcrip. cum ex dimen: t cum genus ad vnicam rem referuntur ut in bac. c. de cle. par te: t cum ſpeciales linere non exhibentur re integra: ō. ſi filius pby. et t. ſua. Potaꝛ bec regula qō non tantum pulet quio ad ſpeciem quātum ipſa ſpecies: ad idem. ō. de ap. c. ij. c. li. de penis. q. ad agendum. ff. ſiquio caut. fed c fi. ſ. quciſtum cum ſi. deb'. xxiij. di. quanqꝫ de ol. ō. ſi facerdos. Item nō. qꝫ licet per ſpeciem gene ri deroganr ut bic. t. ō. c. li. de ſpon. du dum: tamen ſpecies ſub ge nere bene continetur. xxj. q. ij. non eſtimemus: t pdicta dicre. du dum et optime. ff. de lega. ij. boc legatum: ubi generale uerbum ſi uxoꝛis cauſa parata fuit ſingulos continet ſpecies. ff. que in fraudē credi. l. ul. ſ. t. ff. c. ti. ſi ſemper in generalibus ſpecialia infunt. Con tra ff. de donat. l. filiuſſamiliaꝛ: ubi dicitur qō ſi filio conceſſū ē do nare: non poteſt motio cauſa donare: nifi ſi ſpecialiter fuerit pmiſſ ſum: ſic generali uerbo donatio ſpecialio donatio motio cauſa ſi continetur: que ſpecies ē ut nifi. de donat. in pau. t ē ſpecialē q ibi non tantum mālet gemma qua ſpecies: quanti pretii ſit. ō. dicti. t poteſt eſſe ratōquia de bis non uidetur actum nel cogitatum. C. q reo pig. obl. pol. l. ul. qui quia quandoqꝫ genus ut. ꝑpū attribuit ſpeciē. ff. de adop. li.

PRo ſuo ſemper. Bec regula ſumpta ē ex. l. ff. c. t. l. in eo q. plus Do. ca. xxiij. q. 4. ſiquo dederit: ubi quia ſtas imponebant pe nitentia. t annoum alij. vij. alij. x. t ibi canon hac ultimam ſequ tur. Item in arbitriꝫ pnuncianribus quibet diuerſo numeroꝫ. ō. li. de ar. c. ff. de ar. l. dicem. ſi plures. c. facit tibi. de feruit. ſ. actus ubi qui actum habet. t suo ducendi numeꝫ uel umēnum uel ue biculum habet. t uer. ſed non ecntrario. Et ē bec regula ratio qua re eo obſcurio ſequitur minimum: quia plus continet in le minus ſed non econtrario: dic. ō. c. in obſcuris. t concor. ad hanc regu lam. ſ. c. ius licet. Contra. ō. e. li. de paben. cum in illis. ſ. ul. ubi di citur: ſi mandatur puideri de bifficio qō ſpectabat ad collatōes capitulū: non adiecto cōmuniter uel diuiſim: non pōt puoideꝛ de beneficio qō ſpectat ad collationem alteriuꝫ de capitulo. Sed illud fact ſoma mandatu: t utentio ſcribentis qui alterum ſolum grauat re non uituperat. Item contra banc regulam t illam infra eodē cō clu: t. dlam. l. eo. q. ob gratiam. ſ. fi. eo. totoꝛ. ff. de. ol. ō. ſi. bbd. cui de non facerdotali: ubi ſi mandatur alicui. puideri de pbenda i tegra etiam eo uolente ſibi non poteꝛit de dimidia puoideꝛi: ſi mādatur puideri de pbenda cert ualoꝛis: de pbenda minoꝛis ua loꝛis etiam eo uolente puideꝛi non poteꝛit ut ibi in ſi. patet ſolutio quia ad fact ſoma mandati que exacta diligētia ē ſeruanda: ut ibi. Item fallit bec regula in caſibus ubi requiruntur ſpecialia expreſſio ubi genus quod plus ē non continet ſpeciem quo minus ēiuꝫ di ri. ō. regula. pe. Et nō qꝫ bec regula locū habet in eo quod ē plus quanritate. quod enim plus ett utiqꝫ tanti ē: ſi plus qualitate non i dudū minus qualitate ut dicas. ſ. c. cui licet.

PRo poſſeſſoꝛe. Bec regula ſumpta ē ex. l. ff. c. ti. l. qui bolo poſſeret ci. parem effe ut. l. ad ea. ſ. ſemper. Do. ca. ō. ut lic. pon. eccleſia ſancte marie. ff. de re iudi. q. ſi bolo. t. l. ſi autem. ſi iacubi conuenio rei ven. ſi bolo deſi t poſſidere debet ſi poſſeſſoꝛ. Idē in conuento pono bi poſſeſſoꝛe. Idē ne beneditam. ff. ō. peti. here. ſed. ſi. ſ. quod ait. ſ. perinde inquit. Item in conuento noraliſ. ff. de no xa. li bone fidei. ff. ſi ex noxa. c. ti. a. l. ij. ſ. i. Item in conuento qō ut aut clam. ff. quod ei aut clam. l. ſemper. ſ. antepenul. t ideꝫ in ſimi libus. Dec autem regula uera ē quo ad boc ut intantuꝫ teneat qui bolo deſiſt poſſidere: ita quantum poſſideꝛe non tamen teneatur tali ter. nam coram. quod autem puto. nam qui certus ē ut bonus certoaꝛ ut in dec. n. q. 1. multis: interdum certus adhuc certoaꝛ at castelanum: ff pd. c. xi. di. c. ul. t confilium inffinitude dicit absentio nocandus qui fuit i loco c etera: de dec. quia ppter. preterea licet licat ecclesiam vacare: etiam tamen affignatum ad celebrandum electionem ignoraī: t deo nocandus ell: t deo nonficandus: ar. ff. de adul. l. denunciasse. Concedat ad banc re gulam. ō. de refcrip. ab excōmunicatio: ubi qui de facto fuo cetoz ē cera. t ō. loca. t conduc. potest: ibi deo Hatura interpellat fine alia hominis requisi tione: ut. ō. de dec. cupidem cera. fin. ibi uel nō pbendā de ipsorum. e lectione nominan tē. ē de hec regula in argumentum ad quēstionem qua que riturnan qui ingreffus religionem in fine anni exinit: fi iterum eandem re ligionem ingrediatur: an debeat habere annum: t fatis uidetur qō non per banc regulam: nifi conditio perfone uel religionis mutata effet: et hoc te net bar. bar. in quēstionibus fuis in quēstione que inquit aliquis intrauit monasterium.

NOn licet actori. deo regula fumpta ett ex. l. ff. c. ti. l. non debet actori. Do. ca. iiij. q. iij. c. ij. ibi accufatores t accufati equa audiantur rōne ō. de mu. pe. paudenam: ubi remoto ap. pradeft reo ut actor: ad hoc C. de prox. fac. fer. l. in fauoa li. x. t fact ad hanc regulam. ō. e. in iudicio: et quod ibi dici. Formata autem fuit hec regula per hanc modam: quia fano rabiliores fint rei qō actores unde fupra actori licet tumo magis reo q fa uorabilior ett ut. ō. c. ti. cum funtfed ea ratione qua partibus ē feruanda i iudicio: ut in pdicta. li. facrio: t. ē. in iudicio: intelligatur ēē uni t eō uerso ut non licet reo quod non licet actori. Nota tamen qō reo maioo habet bdulationē qī actor: ut. ff. de feriq. l. ul. t reo habet deliberatoiae t non actor: ut in aut. C. de iure ciuili. aut. offeranur: canonyata. ij. q. ij. Item si reus plures habet ordinarios: actor eligit quem faluo eo quod ē ſcholaribus dicitur in conſtitutiō de frederi. C. ne. fi. pro patre aut. habitat: t ſic actor reuſet ordinarium qō nō poteſt reus ſecundus leges: ō. boc. C. de iudic. apertiſſimi. t. C. de iurifdictione om. iudicū. l. nemo. ſed fecundum canonea bene reuſatur ordinarius. xi. q. 1. pertinent de fo. compc. liquis eō tra dicteam. fecūdum formam dcere. de ap. cum ſpecialis adhuc remanet dū ferentia quo ad bec regulā in pdicto caſu actori unum elegendo: t reliquum ſola uolūtate reuſat: qō non poteſt reus: immo neceſſe habet cauſam alle garet: coram arbitro probare: ut in pdicta dicere. cum ſpecialis: a pnopio habet propoui excepto de ſuſpecto: de boc plene. ij. q. iij. offeratur de re tudi. inter monaſterium ex ſuperacrnicum autem cauſa reuſatur per actores q reum de offi. dele. cauſā q ue. t. c. ordinarie cum ſi. Iteꝛ reus de maioi ex cōmunicatione excepit contra actorem. ſed non actor contra reum: ne dude. tur. ſufficiunt ne de excepto. ō. ad inter pnoſe. Item magio pānitur consumaca actoꝛa qī reo: quod. p. batur. ff. de bo. t contu. cauſam que. t. ō. c. ti. eo. ti. ac tor qui t item in ſimilibus. Et nota qī fi reus ſe nult oncrare ſuperflua. p bationemoo ei geranduꝛ ē. ut. ff. de. pba. l. cires: t fact bec regula.

MAgiſter bec regula ſumpta ē ex. l. ff. c. t. l. nemo poteſt mutare. Pōc ſcalum in electione. vij. q. ij. dilectiſſimi. ō. de dec. publicato t. c. ab eo t. ex. Item qui feruitutem ceſſit: qui ſeruitutem habet: ō. de ſeruitu. fed ceſſerint. ff. de feruit. rul. ff. per fundum ad idem. C. de neg. ge. l. ult. ff. quo ram l. t. l. ſ. pandeſt. Illa igitur regula. ō. e. quod ſemel intelligitur feruandū iſtam. ſ. quando ex mutatione uoluntatis ad placitū alteri impedimentum uel detrimentum affertur ut ori. ibi et fallit in caſibus ibi nō. Item fallit i bao berede abſtinente uel repudiante: qui re adhuc in eodem ſtatu manēte adire poteſt uel tempus ad liberandum petere. C. de repu. here. l. ult. ff. de iur. dic. fi. quis feruum: t fact bec regula ad ea que nō. ō. de cle. in caſibus.

GEneri. bec regla ſupta ē ex. l. ff. c. t. l. i. toto ure. Do. ca. xxij. di. c. ut in diaconoꝛ. ē minoꝛ pbyteꝛo: nifi in illo ſpeciali. c. i quo obtinet

uicee epiſcopi. Item. ō. de ol. lega. ſin. iuſtitiaꝛ: de cauſa cognoſci delegatus ſpecialis non tegatum generalis. ff. de pene. fanctio legis que nouiſſime certam penam irrogat bis qui legis peꝛpetio non ob temperant: ad eas ſpecies pertinere non uidetur quibus ſpecialiter ipſa legis pē addita ē: poc. ff. de le. iij. Lyxor. ē. ō. de cillo. ō. de re ſcrip. pofteaquis. t. c. de boc. c. ti. c. i. c. xxij. q. ij. ſſima. Dec regula habet locum in reſcriptio ne ſine ſummi ſit gne ralert ſecundū ſpe cialem in pd. c. pa ſtoralis ſemp ſpeciale ſ ſecundum generale: ut. c. ti. abbatem: ſine eodem tempoe datum ſit generale ſ ſpeciale: ad boc. ō. ſi. de reſcrip. c. penl. reſcrip tum aute ſpeciale non tollit ſtualegium generale: ut. c. ti. cum oxōnē qō eſt contrarium de opō ſtualegio fiat mentō in reſcripto ut ibi. tuo iuerunt quidam butuo regule dicitur extendere ad ſualegia: ut ſecū dū ſpeciale neoꝛget primo. generaliſed boc eſt falſum quia ſemper nalet primum ſiue ſit generale ſiue ſpeciale: ſi in fecundo non tollat expreſſē. de reſcrip. uenienꝫ. ō. e. decet cuy ſuio ſi. ratio diuerſitatē eſt qua per primum priuilegium etiam generale cōſequitur quio ſua tm plenū uſe. ſi primū reſcriptus generale ſi conſequitur quio pie nam utriſdictionem in ſpecibus: de reſcripto. paſtoralis. t. c. ad bec: t ideo ſtat illud: ſaluo tamen. Contra. ō. de ol. dele. pacta. t. c. ti. ſi ſpeciale non derogat primo generaliſed ibi ſi bene intenearur citi qs fuerat ſpeciales: dic ut ibi. Item ſtatur ḡoſ. ō. de ol. lega. c. ij. qō bec regula fallit in tribus caſibus: Iñ paule. ut de reſcrip. cum ex dimen: t cum genus ad vnicam rem referuntur ut in bac. c. de cle. par te: t cum ſpeciales linere non exhibentur re integra: ō. ſi filius pby. et t. ſua. Potaꝛ bec regula qō non tantum pulet quio ad ſpeciem quātum ipſa ſpecies: ad idem. ō. de ap. c. ij. c. li. de penis. q. ad agendum. ff. ſiquio caut. fed c fi. ſ. quciſtum cum ſi. deb'. xxiij. di. quanqꝫ de ol. ō. ſi facerdos. Item nō. qꝫ licet per ſpeciem gene ri deroganr ut bic. t. ō. c. li. de ſpon. du dum: tamen ſpecies ſub ge nere bene continetur. xxj. q. ij. non eſtimemus: t pdicta dicre. du dum et optime. ff. de lega. ij. boc legatum: ubi generale uerbum ſi uxoꝛis cauſa parata fuit ſingulos continet ſpecies. ff. que in fraudē credi. l. ul. ſ. t. ff. c. ti. ſi ſemper in generalibus ſpecialia infunt. Con tra ff. de donat. l. filiuſſamiliaꝛ: ubi dicitur qō ſi filio conceſſū ē do nare: non poteſt motio cauſa donare: nifi ſi ſpecialiter fuerit pmiſ ſum: ſic generali uerbo donatio ſpecialio donatio motio cauſa ſi continetur: que ſpecies ē ut nifi. de donat. in pau. t ē ſpecialē q ibi non tantum mālet gemma qua ſpecies: quanti pretii ſit. ō. dicti. t poteſt eſſe ratōquia de bis non uidetur actum nel cogitatum. C. q reo pig. obl. pol. l. ul. qui quia quandoqꝫ genus ut. ꝑpū attribuit ſpeciē. ff. de adop. li.

PRo ſuo ſemper. Bec regula ſumpta ē ex. l. ff. c. t. l. in eo q. plus Do. ca. xxij. q. 4. ſiquo dederit: ubi quia ſtas imponebant pe nitentia. t annoum alij. vij. alij. x. t ibi canon hac ultimam ſequ tur. Item in arbitriꝫ pnuncianribus quibet diuerſo numeroꝫ. ō. li. de ar. c. ff. de ar. l. dicem. ſi plures. c. facit tibi. de feruit. ſ. actus ubi qui actum habet. t suo ducendi numeꝫ uel umēnum uel ue biculum habet. t uer. ſed non ecntrario. Et ē bec regula ratio qua re eo obſcurio ſequitur minimum: quia plus continet in le minus ſed non econtrario: dic. ō. c. in obſcuris. t concor. ad hanc regu lam. ſ. c. ius licet. Contra. ō. e. li. de paben. cum in illis. ſ. ul. ubi di citur: ſi mandatur puideri de bifficio qō ſpectabat ad collatōes capitulū: non adiecto cōmuniter uel diuiſim: non pōt puoideꝛi de beneficio qō ſpectat ad collationem alteriuꝫ de capitulo. Sed illud fact ſoma mandati: t utentio ſcribentis qui alterum solum grauat re non uituperat. Item contra banc regulam t illam infra eodē cō clu: t. dlam. l. eo. q. ob gratiam. ſ. fi. eo. totoꝛ. ff. de. ol. ō. ſi. bbd. cui de non facerdotali: ubi ſi mandatur alicui. puideri de pbenda i tegra etiam eo uolente ſibi non poteꝛit de dimidia puoideꝛi: ſi mādatur puideri de pbenda certi ualoꝛis: de pbenda minoꝛis ua loꝛis etiam eo uolente puideꝛi non poteꝛit ut ibi in ſi. patet ſolutio quia ad fact ſoma mandati que exacta diligētia ē ſeruanda: ut ibi. Item fallit bec regula in caſibus ubi requiruntur ſpecialia expreſſio ubi genus quod plus ē non continet ſpeciem quo minus ēiuꝫ di ri. ō. regula. pe. Et nō qꝫ bec regula locū habet in eo quod ē plus quanritate. quod enim plus ett utiqꝫ tanti ē: ſi plus qualitate non i dudū minus qualitate ut dicas. ſ. c. cui licet.

PRo poſſeſſoꝛe. Bec regula ſumpta ē ex. l. ff. c. ti. l. qui bolo poſſeret ci. parem effe ut. l. ad ea. ſ. ſemper. Do. ca. ō. ut lic. pon. eccleſia ſancte marie. ff. de re iudi. q. ſi bolo. t. l. ſi autem. ſi iacubi conuenio rei ven. ſi bolo deſi t poſſidere debet ſi poſſeſſoꝛ. Idē in conuento pono bi poſſeſſoꝛe. Idē ne beneditam. ff. ō. peti. here. ſed. ſi. ſ. quod ait. ſ. perinde inquit. Item in conuento noraliſ. ff. de no xa. li bone fidei. ff. ſi ex noxa. c. ti. a. l. ij. ſ. i. Item in conuento qō ut aut clam. ff. quod ei aut clam. l. ſemper. ſ. antepenul. t ideꝫ in ſimi libus. Dec autem regula uera ē quo ad boc ut intantuꝫ teneat qui bolo deſiſt poſſidere: ita quantum poſſideꝛe non tamen teneatur tali ter. nam coram. quod autem puto. nam qui certus ē ut bonus certoaꝛ ut in dec. n. q. 1. multis: interdum certus adhuc certoaꝛ at castelanum: ff pd. c. xi. di. c. ul. t confilium inffinitude dicit absentio nocandus qui fuit i loco c etera: de dec. quia ppter. preterea licet licat ecclesiam vacare: etiam tamen affignatum ad celebrandum electionem ignoraī: t deo nocandus ell: t deo nonficandus: ar. ff. de adul. l. denunciasse. Concedat ad banc re gulam. ō. de refcrip. ab excōmunicatio: ubi qui de facto fuo cetoz ē cera. t ō. loca. t conduc. potest: ibi deo Hatura interpellat fine alia hominis requisi tione: ut. ō. de dec. cupidem cera. fin. ibi uel nō pbendā de ipsorum. e lectione nominan tē. ē de hec regula in argumentum ad quēstionem qua que riturnan qui ingreffus religionem in fine anni exinit: fi iterum eandem re ligionem ingrediatur: an debeat habere annum: t fatis uidetur qō non per banc regulam: nifi conditio perfone uel religionis mutata effet: et hoc te net bar. bar. in quēstionibus fuis in quēstione que inquit aliquis intrauit monasterium.

NOn licet actori. deo regula fumpta ett ex. l. ff. c. ti. l. non debet actori. Do. ca. iiij. q. iij. c. ij. ibi accufatores t accufati equa audiantur rōne ō. de mu. pe. paudenam: ubi remoto ap. pradeft reo ut actor: ad hoc C. de prox. fac. fer. l. in fauoa li. x. t fact ad hanc regulam. ō. e. in iudicio: et quod ibi dici. Formata autem fuit hec regula per hanc modam: quia fano rabiliores fint rei qō actores unde fupra actori licet tumo magis reo q fa uorabilior ett ut. ō. c. ti. cum funtfed ea ratione qua partibus ē feruanda i iudicio: ut in pdicta. li. facrio: t. ē. in iudicio: intelligatur ēē uni t eō uerso ut non licet reo quod non licet actori. Nota tamen qō reo maioo habet bdulationē qī actor: ut. ff. de feriq. l. ul. t reo habet deliberatoiae t non actor: ut in aut. C. de iure ciuili. aut. offeranur: canonyata. ij. q. ij. Item si reus plures habet ordinarios: actor eligit quem faluo eo quod ē ſcholaribus dicitur in conſtitutiō de frederi. C. ne. fi. pro patre aut. habitat: t ſic actor reuſet ordinarium qō nō poteſt reus ſecundus leges: ō. boc. C. de iudic. apertiſſimi. t. C. de iurifdictione om. iudicū. l. nemo. ſed fecundum canonea bene reuſatur ordinarius. xi. q. 1. pertinent de fo. compc. liquis eō tra dicteam. fecūdum formam dcere. de ap. cum ſpecialis adhuc remanet dū ferentia quo ad bec regulā in pdicto caſu actori unum elegendo: t reliquum ſola uolūtate reuſat: qō non poteſt reus: immo neceſſe habet cauſam alle garet: coram arbitro probare: ut in pdicta dicere. cum ſpecialis: a pnopio habet propoui excepto de ſuſpecto: de boc plene. ij. q. iij. offeratur de re tudi. inter monaſterium ex ſuperacrnicum autem cauſa reuſatur per actores q reum de offi. dele. cauſā q ue. t. c. ordinarie cum ſi. Iteꝛ reus de maioi ex cōmunicatione excepit contra actorem. ſed non actor contra reum: ne dude. tur. ſufficiunt ne de excepto. ō. ad inter pnoſe. Item magio pānitur consumaca actoꝛa qī reo: quod. p. batur. ff. de bo. t contu. cauſam que. t. ō. c. ti. eo. ti. ac tor qui t item in ſimilibus. Et nota qī fi reus ſe nult oncrare ſuperflua. p bationemoo ei geranduꝛ ē. ut. ff. de. pba. l. cires: t fact bec regula.

MAgiſter bec regula ſumpta ē ex. l. ff. c. t. l. nemo poteſt mutare. Pōc ſcalum in electione. vij. q. ij. dilectiſſimi. ō. de dec. publicato t. c. ab eo t. ex. Item qui feruitutem ceſſit: qui ſeruitutem habet: ō. de ſeruitu. fed ceſſerint. ff. de feruit. rul. ff. per fundum ad idem. C. de neg. ge. l. ult. ff. quo ram l. t. l. ſ. pandeſt. Illa igitur regula. ō. e. quod ſemel intelligitur feruandū iſtam. ſ. quando ex mutatione uoluntatis ad placitū alteri impedimentum uel detrimentum affertur ut ori. ibi et fallit in caſibus ibi nō. Item fallit i bao berede abſtinente uel repudiante: qui re adhuc in eodem ſtatu manēte adire poteſt uel tempus ad liberandum petere. C. de repu. here. l. ult. ff. de iur. dic. fi. quis feruum: t fact bec regula ad ea que nō. ō. de cle. in caſibus.

GEneri. bec regla ſupta ē ex. l. ff. c. t. l. i. toto ure. Do. ca. xxij. di. c. ut in diaconoꝛ. ē minoꝛ pbyteꝛo: nifi in illo ſpeciali. c. i quo obtinet

uicee epiſcopi. Item. ō. de ol. lega. ſin. iuſtitiaꝛ: de cauſa cognoſci delegatus ſpecialis non tegatum generalis. ff. de pene. fanctio legis que nouiſſime certam penam irrogat bis qui legis peꝛpetio non ob temperant: ad eas ſpecies pertinere non uidetur quibus ſpecialiter ipſa legis pē addita ē: poc. ff. de le. iij. Lyxor. ē. ō. de cillo. ō. de re ſcrip. pofteaquis. t. c. de boc. c. ti. c. i. c. xxij. q. ij. ſſima. Dec regula habet locum in reſcriptio ne ſine ſummi ſit gne ralert ſecundū ſpe cialem in pd. c. pa ſtoralis ſemp ſpeciale ſ ſecundum generale: ut. c. ti. abbatem: ſine eodem tempoe datum ſit generale ſ ſpeciale: ad boc. ō. ſi. de reſcrip. c. penl. reſcrip tum aute ſpeciale non tollit ſtualegium generale: ut. c. ti. cum oxōnē qō eſt contrarium de opō ſtualegio fiat mentō in reſcripto ut ibi. tuo iuerunt quidam butuo regule dicitur extendere ad ſualegia: ut ſecū dū ſpeciale neoꝛget primo. generaliſed boc eſt falſum quia ſemper nalet primum ſiue ſit generale ſiue ſpeciale: ſi in fecundo non tollat expreſſē. de reſcrip. uenienꝫ. ō. e. decet cuy ſuio ſi. ratio diuerſitatē eſt qua per primum priuilegium etiam generale cōſequitur quio ſua tm plenū uſe. ſi primū reſcriptus generale ſi conſequitur quio pie nam utriſdictionem in ſpecibus: de reſcripto. paſtoralis. t. c. ad bec: t ideo ſtat illud: ſaluo tamen. Contra. ō. de ol. dele. pacta. t. c. ti. ſi ſpeciale non derogat primo generaliſed ibi ſi bene intenearur citi qs fuerat ſpeciales: dic ut ibi. Item ſtatur ḡoſ. ō. de ol. lega. c. ij. qō bec regula fallit in tribus caſibus: Iñ paule. ut de reſcrip. cum ex dimen: t cum genus ad vnicam rem referuntur ut in bac. c. de cle. par te: t cum ſpeciales linere non exhibentur re integra: ō. ſi filius pby. et t. ſua. Potaꝛ bec regula qō non tantum pulet quio ad ſpeciem quātum ipſa ſpecies: ad idem. ō. de ap. c. ij. c. li. de penis. q. ad agendum. ff. ſiquio caut. fed c fi. ſ. quciſtum cum ſi. deb'. xxiij. di. quanqꝫ de ol. ō. ſi facerdos. Item nō. qꝫ licet per ſpeciem gene ri deroganr ut bic. t. ō. c. li. de ſpon. du dum: tamen ſpecies ſub ge nere bene continetur. xxj. q. ij. non eſtimemus: t pdicta dicre. du dum et optime. ff. de lega. ij. boc legatum: ubi generale uerbum ſi uxoꝛis cauſa parata fuit ſingulos continet ſpecies. ff. que in fraudē credi. l. ul. ſ. t. ff. c. ti. ſi ſemper in generalibus ſpecialia infunt. Con tra ff. de donat. l. filiuſſamiliaꝛ: ubi dicitur qō ſi filio conceſſū ē do nare: non poteſt motio cauſa donare: nifi ſi ſpecialiter fuerit pmiſ ſum: ſic generali uerbo donatio ſpecialio donatio motio cauſa ſi continetur: que ſpecies ē ut nifi. de donat. in pau. t ē ſpecialē q ibi non tantum mālet gemma qua ſpecies: quanti pretii ſit. ō. dicti. t poteſt eſſe ratōquia de bis non uidetur actum nel cogitatum. C. q reo pig. obl. pol. l. ul. qui quia quandoqꝫ genus ut. ꝑpū attribuit ſpeciē. ff. de adop. li.

PRo ſuo ſemper. Bec regula ſumpta ē ex. l. ff. c. t. l. in eo q. plus Do. ca. xxij. q. 4. ſiquo dederit: ubi quia ſtas imponebant pe nitentia. t annoum alij. vij. alij. x. t ibi canon hac ultimam ſequ tur. Item in arbitriꝫ pnuncianribus quibet diuerſo numeroꝫ. ō. li. de ar. c. ff. de ar. l. dicem. ſi plures. c. facit tibi. de feruit. ſ. actus ubi qui actum habet. t suo ducendi numeꝫ uel umēnum uel ue biculum habet. t uer. ſed non ecntrario. Et ē bec regula ratio qua re eo obſcurio ſequitur minimum: quia plus continet in le minus ſed non econtrario: dic. ō. c. in obſcuris. t concor. ad hanc regu lam. ſ. c. ius licet. Contra. ō. e. li. de paben. cum in illis. ſ. ul. ubi di citur: ſi mandatur puideri de bifficio qō ſpectabat ad collatōes capitulū: non adiecto cōmuniter uel diuiſim: non pōt puoideꝛi de beneficio qō ſpectat ad collationem alteriuꝫ de capitulo. Sed illud fact ſoma mandati: t utentio ſcribentis qui alterum solum grauat re non uituperat. Item contra banc regulam t illam infra eodē cō clu: t. dlam. l. eo. q. ob gratiam. ſ. fi. eo. totoꝛ. ff. de. ol. ō. ſi. bbd. cui de non facerdotali: ubi ſi mandatur alicui. puideri de pbenda i tegra etiam eo uolente ſibi non poteꝛit de dimidia puoideꝛi: ſi mādatur puideri de pbenda certi ualoꝛis: de pbenda minoꝛis ua loꝛis etiam eo uolente puideꝛi non poteꝛit ut ibi in ſi. patet ſolutio quia ad fact ſoma mandati que exacta diligētia ē ſeruanda: ut ibi. Item fallit bec regula in caſibus ubi requiruntur ſpecialia expreſſio ubi genus quod plus ē non continet ſpeciem quo minus ēiuꝫ di ri. ō. regula. pe. Et nō qꝫ bec regula locū habet in eo quod ē plus quanritate. quod enim plus ett utiqꝫ tanti ē: ſi plus qualitate non i dudū minus qualitate ut dicas. ſ. c. cui licet.

PRo poſſeſſoꝛe. Bec regula ſumpta ē ex. l. ff. c. ti. l. qui bolo poſſeret ci. parem effe ut. l. ad ea. ſ. ſemper. Do. ca. ō. ut lic. pon. eccleſia ſancte marie. ff. de re iudi. q. ſi bolo. t. l. ſi autem. ſi iacubi conuenio rei ven. ſi bolo deſi t poſſidere debet ſi poſſeſſoꝛ. Idē in conuento pono bi poſſeſſoꝛe. Idē ne beneditam. ff. ō. peti. here. ſed. ſi. ſ. quod ait. ſ. perinde inquit. Item in conuento noraliſ. ff. de no xa. li bone fidei. ff. ſi ex noxa. c. ti. a. l. ij. ſ. i. Item in conuento qō ut aut clam. ff. quod ei aut clam. l. ſemper. ſ. antepenul. t ideꝫ in ſimi libus. Dec autem regula uera ē quo ad boc ut intantuꝫ teneat qui bolo deſiſt poſſidere: ita quantum poſſideꝛe non tamen teneatur tali ter. nam coram. quod autem puto. nam qui certus ē ut bonus certoaꝛ ut in dec. n. q. 1. multis: interdum certus adhuc certoaꝛ at castelanum: ff pd. c. xi. di. c. ul. t confilium inffinitude dicit absentio nocandus qui fuit i lo

q.l.ala.eſt:z hoc n5.ber.in prędicta decre.de cenſu. cum olim:t quod dicit hec regula uerum intelligo nili ſoste ex neceſſitate officij habuerit impugna re nam tunc peoptio nole fructū conſequi poſſ, boc pdat.iij.q.vij.q.vnica. ſi ſo contra patrem papellis.ff.de poſtul.l.ad.ff.de in.ds.ualinuio ait :t nec.C. de admi.tu.ni.cū cum quedam:ubi filius preterunus a matre tutor ul cura rator inſtituit beredis bere diratem adendo nomine papellis ſibi non prouidicat ad hoc.ff.c. li. de dec.c.pe nul.§.porro. Item licet ge impugnet ſententias t uno capitulo : ec alio capitulo conſequitur fructum: de te ſta.ranyūnus.t. c. raynal dus: : facit quod dicit.ff.regula pr. Et concor.ad hanc regulam.i.q.vij. c. i.cor.di.li imperator. de poſtul.c.ult. : ſimile é quod dicitur: fructus legis i plozat aurilium.ff. de vſuf. qua fructu. Jſt no.q: ſicut nō debet quis con ſequi fructum ex eo q5 impugnat ut dicta ecclaratio non debet quis ipa ſequi fructum ex eo q5 impugnat ut dicta ecclaratio non debet quis ipa ſequi fructum ex eo quod fructum conſequitur. tex. di. c.i.iij.q.iij. ſiquis teſtibus.iij. q.vij. cuius in agendo de cenſu. cum olim in ſi. ad boc de tranſac. et litertis : apte. ff. de iure bo. l. cum in fundo. ff. : ſiquidem. ff. ſolu. ma. fed ſi ideo:et hoc ſane intelligas ſcōm ea que dicta ſunt. & in alio caſu.

Q Un quid prohibetur. Po. ca. in prohibito a carnibus : qui prohibet intelligitur ab omnibus que trahunt femeninas cōiunc. iij. dt. de ui. p. : prohibit conſequentia per legem prohibita intelligantur ola mala que ſequūtur ex illa: nc conſti. nam concupiſcentiam. Item prohibita a lex uitatione: prohibita intelligantur acadino donano manumiſſo te. C. de re bus a'i. non alie. l.ult. ad idem dere. ec non alic. nulli. Item prohibito offi cio et beneficium. l.rem. da. coo. Item : furto prohibito: prohibetur omnis res alieno illarp.dutor: prohibita medicina ois alicuius conſubtio prohi betur. viij. q. v. penale. xxvij. q. iij. mercetices: : eu; prohibet eccleſie cōmuno : e eius ſimplicia prohibita intelligantur: de ap. poſtolis in ſi. ad idem. ff. ſi ſeruis expos. l.cui. & concordat ad hanc regulam.i.c. acceſſorium.

6 V Idatalio locato. Po. ca. de conſe. di. i. boc quoq; ibi dominus no bilcum: deabo numero comprehendit. Item. ff. c. li. de ſpon. eo cui. §. i. ubi boneſtorum nomine duo tantū beneficia continentur. Item per. l.ff. ſi ma. teſta. Libertas. ſ. poſt annos. nam ſi legatur libertas ſeruo poſt anos de duobus intelligitur. Item ſi primitur ad legatur poſt duos: de duobus intelligitur. ff. de. v. ſi. l. iuter illam. ſ. ita datam. Item p. l.ff. de teſt. ubi nūc ruuntibi ſunt hec uerba t. iij. q. ij. ubi numerus . Contra. ff. de op. legal. i. ubi dicitur: ſi alicui legata ſ ſeruorum optio:ero dicet. Do. ſpecialē ē ſ fauoris ultime uoluntatis ut poſſit ſeligere quod.ā medio qi minimi quia ad minus de duobus intellexit:ec quo dicit in plurali: ſ forte de plu ribus:ſequitur ergo quoddam medium: ſ ſic opet treo , ud dic ut ibi n5. q. ibi legatus fuerat equus uel ſeruus qđ ferat teſtator ſ elegerit: quo ſeruo legatario optare debeat:ut optabit ſeruo qui diligent ibi: e quum ad ſeruum legatum: e deo tro quia ad duo de ſcripti dicendū eſt. viij. q. nec nouum. ā de ar. c. ſi de ar. Item ſi ſeruus ſ. pinciplater: e p hic dic q? plurale locato ē contenta duorum numero: rerum eſt regulariter: e vbi eodem ſ? alio iure non adiuuat numerus: ei in pedicta. l. vbi numerus ca nonijuta. iij. q. iij. In cauſa igitur ſ inſtrumento regulariter duo teſtes ſuf ficiunt. Inter dum tamen uiuus ſufficit: ubi. ſ nulli ſit penia dictum: de cōſe. di. iij. placuit. Et multi ſunt caſus in quibus requiruntur treo ad minus. Dominus in depoſitione pecuniarum: aut. de. ſi. inſtru. ſ. ſiquis igitur collati. viij. Item quando impetratus litterarum contrabit in fruptus. C. ſi cer. pe. l. ul. In inſtrumento de quo ſit comparatio. C. de ſi. inſtru. l. penul. Quado pater legitimat filium naturalem in inſtruinto publicoin aut. ut licet ma. 7. a. ſ. ad hec colla. vij. Quando mulier fatetur ſe p interceſſione aliquid re cepiſſe. C. ad uell. aunque. Quando quis uult informare teſtamentum qđ facit poſt tranſactum decenij. C. de teſti. Item cum. t. C. ad l. fal. aut. fed eum teſtator. ſ ponit in ſcriptura ut fidem faciat. C. qui po. in pig. ha. l. ſcripturas. Item. v. requirunitur dam contractus excedit libra aurri in ciuitate. C. ſi cer. pe. auf. fed nouo. : in codicillis et donatione cauſa mortis ſimiliter. v. C. de bona. ca. mor. l. vl. Item in teſtamento cōmunter viij. In teſtamento tamen ceci. viij. C. qui teſta. fa. po. bac conſultiſſima : ali quando. v. ut in teſtamento ruſtici: et in municipa e vtilio ubi ē bonorum raritas. C. de teſta. l. fi. Aliquando ſufficiunt duo ad treo ut in teſtamento facto inter filios e nepotes. C. de teſta. bac conſultiſſima. Item interdum re quiritur. xv. teſtes. C. de. pr. fa. fori. l. una. Interdum plures. ij. q. iij. pſal. 7. c. ſ. Et n5 id quod bic dicitur de plurali locutione:non habet locum in pronominibus:aut non uoe velter et cetera. nam unus pedatus ſcribit: et ei ſcribitur i pli. : papa fep de ſe ſcribi ſicit. de. cri. fal. : gi. graut.

b I Mputari non debet. Po. ca. in eo qui debet appellationē poſſe qui infra annum cu non impetatur : ſi per eum nō ſte rit. ij. q. vi. anteriorum. In eo qui debet pomoueri ad faceredum in fra annum cui non curret annus ppter ſolū impedimento detentus ,pmoueri non po tutū: ſ. c. li. de dec. cōmiſſa. ſ. i. In eo qui rē emit ſub pacto legis cō miſſorie. ſ. q. ſi ſtra terminum pecuniam ſolutum non eſt ro ſtret impetas: ē emptor in termi no ſolutre nolenſ ſi nō habuit cui ſol uerer. ſtit nō impa

L ro eſt contenta. Idem.

I Mputari non debet ei p quē non ſtat:ſi nō facit q5 per cū facere tenebatur. Idem.

Acceſſoriū natura ſequi ꝑgruit tatur. ff. de l. cōmiſſoria. l. cōmiſſoria. ſi. ad. ſi. dem. xiij. di. epheſios. 6 de eo qui mit. in poſ. c. ij. ubi de boc ſacit. C. de conch. inferio. l. nul. C. nō ſ. q? dicit per quem non ſtat quia non ſufficit uelle niſi ad o puo procedat quantum in eo eſt. & de eo qui mit. in poſ. c. i. impoſſibilitas ſ. ſ. ſ.

posſumitur ignorãtia niſi probetur ſcientia vt hic . Et ſcias q̃ hec regula nera eſt in bis que quio ſare ad indagare non tenetur. In bis autem que quio ſare ad indagare tenetur: habet locus ſunt in elegendo padato. ti. di. c. ti. vti. q. ij. dicendſum de doc. cum in canonic: t dco di poſſumitur ſcien tia niſi probetur ignorantia ut. c. tinotuit. Ad doc eſt quod dicit lex: q̃s mag̃ſtratuo tenetur ꝺ dco neitate tutonis ud curato rio quam nominauit iqui rere: t dco inputatur eſi dicano nõ ē. C. ꝺ magſ. conar. l. penul. t per totũ t dlud q̃ hec regula dicit poſſumitur. ē autem buius

L Ocupletari non debet aliquiſ cum alterius iniuria ut iactu ra. I Dem.

I Penio benigniot eſt interp

virtutis hec poſſumptio: nut trasferat onus ꝓbandi in aduerſarium ut. ꝺ. dixit: t idem in alijs caſibus qui nota. ei. q. ul. actor. ſi. ut. c. bi. ut noſtri

I Tem nota q̃ ignorantia tribus modis poſſumitur: uno modo p̃ facramẽtii: t ſic ꝓbo in arrivate me ignoraſſe de fen. ex. li. vero. ij. ꝺ excop. paſtoralis ff. ꝺ. li. ꝺe dic. aut circa: t tunc ſemꝑ admittitur ꝓbatio bec cum ꝑ probabili: ut nota. ti. predicto. c. ꝓpoſuiſti. Secundo quando probantur id: ex quo ne ceſſario ſequitur me ignoraſſe: puta me tunc annis cum ul furioſam. ij. q. ic. indicao de fac. ab inteſtã dilectus. Tertio quando probantur id ex quo non neceſſario ſed neriſimiliter ſequitur me ignoraſſe: puta me tunc abſentẽ fuiſſe t boc dicere nolui ff. ꝺ. l. q. ſi figui a finomanuo: t ꝺicit in facto ꝓapo probabilia interdum ſit ignorantia ut. xxxiij. q. ij. in lectus: probabiliori ta men in alieno. ff. ꝓo fao. l. ul. quod dic ut nõ. t. q. iij. §. notandum. ē quia ignorantia iuris ꝓpue naturalis non excuſat: quod dic ut nõ. in predicto §. notandus: ꝺe tali ignorantia non loquitur hec regula ſed ꝺe ꝑ ſe pena ſciẽti: ſi ignorauit. xvi. q. i. ſi cupio. C. ꝺe in integrũ reſtitu.

P Lus dicit. Hec regula ſumpta eſt ex. l. ff. c. ti. Un iure nature. ꝓo. ea. l. xvij. q. ul. c. ul. ꝺe dona. apoſtolice: ubi non ꝺicatur monaſterii cuꝰ tactura cathedralis eccleſie. ff. ꝺe condi. inde. l. naturaliter in fi. t. l. ſc. ubi ſi pupillus accepit mutuum ſi locupleto: inde factus ſolutiõ nõ repetit: t ꝺmõ a pupillo ſine tutoris auctoritate: ſi ei fua pecunia locupletior factus eſt pu pillus non poſt pubertatem agentem exceptione repellit. C. ne uſca. ꝓo ſy nodo. l. ti. t concor. texte. ꝺi. xcc. xij. q. ij. bone rei. ti. q. iij. ſiquis uero. xxii. q. ꝺ. ꝺecap. xxij. q. ij. ꝓnium in patria. C. ꝺe epiſcopis. t clerici. ſiquis ꝑ byter. t. ꝺ. de penis fuam ubi ſunt hec uerba: t ideo pinulegium interpreta mur ne alteri enome pacindicium afferat: ꝺe ver. ſig. quid per nouale. ut. q. iij. nunc uero. xxx. q. ij. ꝺe eccleſiaſtica de confue. cum olim in fi. cum ſi. hec regula ſallit in preſcriptionibus t vſucapionibus ut per te uides: t tu ex ego non numerate pecunie que ſi infra tebuum tempus non oppouuntur ſo cupletatur petens cum aliena tactura. C. ꝺe non nu. pc. l. in cõtractibus. Itẽ in expenſis facto in re aliena. ff. ꝺe oo. excop. l. paulus: ſed ubi ſit auctoritas non poteſt ꝺici iniuria. xxiij. q. iij. qui peccat. Quod ergo ꝺic ꝺicit in iuria uel tactura: expone uel ꝓo: ſi ſic. t xxvi. ꝺi. c. i. ꝺe fo. com. ꝺulcen. C. de ver. ſi. l. penul. t ideo etiam pred. ter iure nature. ff. c. ti. mode hec ſumpta ſu ꝺicitur ſtrumento: t iniuria t tactura. Concoꝺat ad hanc regulam. ff. ꝺe fer. ruſ. pc. Limperatores in fi. ubi aqua de publico flumine ita ꝺemũ ꝺuci permittitur: ſi ſine alterius iniuria id fiat: ad idem. ff. ꝺe ferui. ur. pre. l. fluuij C. ꝺe feruit. l. ul. in fi. cum ſi. er quibus poſſumus ꝓbabatur q̃ eiam in meo facere non debeo quod nocet in alieno. Contrarius tamen probatur. ff. ꝺe dam. illec. l. fluminum. ꝺ. ul. t. l. poaculus. ff. ꝺe aqua plu. ar. li. §. ꝺomiꝺ. ꝺoi ſolet cum facio aliquid in meo ex quo alij nocet aut inuito in alienum uel opus facio: t tunc non licet ut. ff. li. ferui. uen. l. ficut. §. arufo. t. l. teſtatur: aut nõ inuito nec opus facio in alienum: t tunc aut id polo facio ut noceam alteri t tunc poſſubeo aut non facio doloꝺeo ſo ſolo propoſito ut mihi poſſim licet per id alij noceam: t tunc non poſſubeo. ff. ꝺe aqua plu. ar. l. i. §. ꝺomiꝺ cum ſuis concor. t fac ad hoc quod no. xi. q. iij. ſiquis uero ꝺe auctoritate t vſu pal. cita. t quod ꝺicit hec regula tactura intelligas enome: nam prius legiti bene affert iacturam: licet enomen inferre ſi ꝺebat hoc. xxv. q. ij. rederipta ꝺe ſc. ſi. oliq ad boc. C. ꝺe ꝑct. imper. off. l. quotieno.

q P Lenio. Hec regula ſumpta ē ex. l. ff. c. i. factum cuiqs. §. in penali bus. Pone cafum in uidec qui ita ꝓnunciauit temere accuſaſti ea luminiatorem non ꝓnunciat. ij. q. ij. §. notandum. Penuatus a collegio doctorum non poteſtas ꝺici tenpliarius ſuatus intelligatur: ſ. tantũ: ex Interlo. Tutor remotus non expõlo an ꝓoper ꝺolum an ꝑpter culpam: re motus intelligitur ꝓoper culpam. ff. ꝺe ſuſpec. tu. l. ꝺe cum. §. i. concor. ꝺe pe. ꝺi. §. pene. ff. c. li. ꝺe ꝺec. ſtatutum. ff. ꝺe penis. ſi ſpec. t ex hac regu la t eo quod ꝺicit ē ar. q̃ in ꝺubio poſſumitur caſſato electionis facta non viuas ꝑſonice fed electionis modo: t ſic addo poteſt ad ꝺcere. ꝺe elec. ſuper eo: ut ꝺi no. per compoſſ. nam etiam tadice ꝓnunciante q̃ vim feciſti: de liana conſecrata: t ſic ꝺicit ꝺe ſpeciali. ff. c. ti. penult. Et nota q̃ ꝺe benigna interpſtatio fit in multis. Primo q̃ ex multiplici pena expoſita ꝺigi mus minorem. l. ꝺi. c. oo. xxiij. q. i. ſiquis ꝺedert. Item quia ſi ter bum poteſt imputare penam ꝓpertuam t temporalem: t eligimus temporalem. xxxij. q. iij. non oportet. q. ſalua eo quod ꝺabo. l. ꝺi. c. t. t. ꝺ. de conſt. ex litteris ꝑ ber. t modernos: ꝑ ber accur. ff. ꝺ posta. puto. §. i. Item quia de penali rum arguimus ad ſimilacquia pene non excedunt pro ſum cauſas: ide pe. ꝺi. c. ſ pene. Item ubi eſt tale uerbus

tatio faciendã. I Dem.

A Ctus legitimi conditiones nõ recipiunt neqꝫ ꝺic. I Dem. Emel ꝺeo ꝺicatum non eſt ad

panialitur ſuenitur intelligimus per ſententiam non ipſo iureꝺ elec. t quia ꝓoper. nili ibi eſſet uerba que aliud ſuperuenta ꝓpta ipſo ia re uel ꝓoſpo. ff. li. ꝺe elec. ſi ſit in fi. licet ibi gr. contra: fed ꝓimũ credo ſecundum gnal. Item quia in ꝺubio minorem cauſam eligim̃ ff. ꝺe ſuſpec. tu. l. ꝺe enim. t. ꝺ. ꝺci. Item ubi eſt tale uerbus ꝓ

dicit tertius: plerū. p. ubi faceffionis eſt emolumentū: ibi. 9 onus tutele de bet eſſe. Ideo autem diuinus plerunq; quia ſi femina impubes manumittat: nō apta ad hereditatē uocatur: cum alius tutor ſit. Secundus patet ex. l. ff. p. loco. Ide illo. t. l. non ob eam ibi enim non fit compenſatio emolumē ti quod ſoluī amulit foeritati damno q̄ intulit: immo eo non obſtante dā num emendare tenetur: ſ ratio ut dicti natura contra ctus: contrabitur enim ſo cietas tantum ob lucrum. Tertiū patet. ff. de pac. eo l. familie ad eſſem. C. fami. berc. Idem ad boc. ff. o. li. de pac. c. t. t. ul. Item fallit ubi ex cauſa quis phibetur ab emolumento lic onus habeat ſecut in iudice qui nihil a partibus debet exigere niſi expenſal modo erato cum proficiatetur pro cauſa: nec tunc illos ſi parto notabiliter pauperes fecit. ff. eo. li. de reſcrip. Pretorus. §. ſubuper. t. ſi. l. ſimiliter. Et conſtat ad hanc regulam eadem dicere. §. Aſſeſſorem. dominus Joan nes andree.

Ire cōmuni. Pro. ca. in duobus coniugatis: quotum uno nouere nolente: t altero prohibente potitor ſi cauſa phibentis. xxxij. q. v. c. i. Item uno prohibente ne ꝑcedatur per viam compromiſſi potest eſt ipſius condictio. ff. de cau. ꝓpter ibi rice emptum. Item duobus cōmunem habentibus partem alter non potest eſtituere: t reſecre altero prohibente ff. de ſeruit. ur. pre. parietem t fuerunt bec uerba. l. ff. cōmuni di. l. fabunuacet ibi de boc. Et fallit bec regula in caſibus ibi no. Primo quando non iter eſt locꝰ: puta quia incuſtare uel ad depingere. ff. o. l. ſua. p. l. q. dā iberuas ſ. parietem: ul nult fallax tantū parietem ponere ut. ff. o. l. fallitur in ſi. Secū do quando ob boc quelibet ad opus ſuū. ff. eo. l. ſi. t. eo. Item quando ædificium reficere. C. de edi. priua. ſi ut. ꝓponis. ff. de dam. infec. ſi. edibus. l. In reficiendo. Item religioſus fauoꝛ: ut ibi ſepeliri uelit ut. ff. o. relig. ſi plures uel in cōmune ſepulcbrum aliam mittere: inſti. de rerum di. ſ. rei gioſum uerſi. in commune. Item cum donator rem cōmunem habet cū do natorio. C. de bona. famcimus. ſ. ne autem accur. Eſcere debeo aliquid ef cōmune ut ſingulo aliquid ut collegio: ut tenḡ. ff. o. q̄ omnes t debeo. ff. de cōſti. cum omnes. Jo. an.

Prohibentis. quia uolens non ſolum dominus eſt ut in predicta. l. ſi patricius. ff. de ſeruit. ur. prædi. Jo. an.

Contra eum. Dec regula ſumpta eſt ex. l. ff. o. ti. in contrabenda uen ditione. Pro. ca. in dicto tertio cuius interpretatio ſit contra producē tem. ff. de ꝓbatio. Item per. l. ff. de contraben. emp. l. Labeo ubi. ob ſeruatas pacti nouē tendatoꝛi qui leges aperuus dicere potuit ad idem. ff. o. l. pac. l. uterbus: ubi plene de boc. contra. ff. de iudic. ſiquo intenūe. So. illud in iudicio boc in contractibus. Sed ad boc contra. ō. eo. cuꝫ tanto de ſcura. Sed ibi ſolui. Item contra. ff. de contraben. emp. ſi ita diſtrabatur ut la aut illa res quam elegerit uendatoꝛ bec ent empta. So. uerba illa fuerunt dicta ab emptore: uel naturale eſt in alternatiuis ꝙ ſit electio uenditoꝛis. ſ. in alternatiuis cum ſint concoꝛ. Item contra eo. li. in emptione in pan. ubi ſi in emptione fundi dictum fuerit accedere ſtichum ſeruum: accedit ille ſi quo uendito intelligit. So. boc in principali illud in acceſſorio. Sed boc nihil eſt. unde dic ibi uerba ꝓolata fuiſſe ab emptoꝛe. Item contra. ff. de f uitu. ur. pre. ſi feruitus ibi ne lumbaribus officiatur: intelligatur de ꝓſenti bus t futuris. Sed ibi non eſt obſeruatio fed generalitas ad idem de pacti leguia cera ubi generaliter remittens dicitur remittere futuras t ꝓteritas intelligitur remiſiſſe. Item contra. ff. de aur. obli. Leum qui ubi intelligantur calende ꝓ me ad uolumtatem ſtipulantis. So. intuitu effet ſtipulantis: ad uolantatē debentis qui de uitimis mundi calendis intelligeret 2 diceret. Item contra ff. o. t. li. In ambiguis: ubi ſtatur anuino ꝓferendo. So. illa in teſtamentis re ſcripta: t legata in ul ibi nō. bic autem in contractibus. Et igitur plene hꝰ ut bec materia: dict de ipſa tractetur de ſpon. et matrio. l. ff. de pac. t. Jo. an. Item in tamen nota q̄ obſeruatio uel ambiguitas aut apponitur in ultimū uolūtatibus aut in cōuentionibus factis in iudicio aut in conſeſſionibus aut in contractibus ꝓ pacto aut in ſententijs. ſi in ultimū uolantatibus ſub diſtinguc quia aut conſtat de uolantate expreſſe uel tacite: ſi expreſſe illa ferua turquia nihil eſt quod tantum debeat hominibus q̄ q̄ ultime uolantatis liber ſit filius. xuj. q. ij. ultima uolantas de teſta. officij de condi. ap. in ma. c. q. C. de ſacroſanc. ec. li. Si conſtat tacite ut per conſectarium illa feruatur ad boc. xxx. q. vi. qui recedunt de teſta. regiſtr. ff. de e. l. ſi feruus plurium in ſi. ſi dicta uolantas turpis eſt. aut. ff. de condi. inſti. Quidam uel alias contra ino. Ponc exemplia. ō. ſi teſta. tua. t. c. crainaldus in ſi. ff. ad. l. falc. ti tua: quia ſuata diſpoſitio teſtatoꝛis t cetera de teſta. requiſiti. ff. de. t. c. Ine no. pōt. ſi non conſtat expreſſe nec tacite teſtatoꝛ uelle teſtamēto ad boc. xxij. q. ij. ſe autem de celebr. mil. an quidam de ſpon. et matrio. l. ff. de cepr. l. ſ. ſi ſit qui nauem. ff. de le. iij. Inon aliter. Si autem uerba ſunt mi nus large: ſeguur benignius t minimum. ff. de t. iij. l. nummio. ō. eam obligatio cum fuus concoꝛ. t ſic eſt heredis electio. C. de condi. ti. de l. ſiquo ſeruū. ff. de le. 2. Legato: t. le. ff. e. ſi homo t. l. q. du os loquitur cum heres ē in mora: ut nō. de teſta. iudicante: ad boc inſti. de legā. ſ. ſi generalit. Si vero non apparcat que po ſit benignius uel minus nociua tene tur. ff. de teſt. mil. Duo ſunt. ff. de ma numiſ. te. ff. ci. ſi pladuus. ff. o. liber. t poſtha. nominatj. Si q̄at ad quem ſpectat indagano: dic g̃ ad iudicem. C. de fideicomiſ. l. vltima defuncti. Sic in iudicio ſit ambiguitas: ſi interpiano. ꝓ ple nte. ratio quia debitoꝛ ſempꝛ negauit ſe de boc ſenſiſſe. C. de an. excep. l. ul. in fi. ff. de ver. obli. inter ſtipulantem. ſ. ut. ff. de tribul. l. illud. ſ. t. ff. de eo qui cer. lo. l. non vtiqꝫ. ſ. vamus: t boc in ul cr oxdio: te boc de reſt. ſpo. cum ad ſedem. Si uero in ꝓbationibus ſit ambiguum interpretatur contra ꝓducentem: de condi. ap. per ta ao. de ꝓbationibus in pſina de teſt. cum ta be ſinſtru. ff. in fi. ff. eb enim ꝓbationes ff. dare: nec ꝓſcrip. audino: falso eo q̄ poſſet teſtes obſcure deponentes interdum iterum interrogari: de teſt. cum ta mot: quod dic ut ibi nō. In confeſſionibus ſi confitetur quis ſcer tam certificare cogitur. ff. de confeſ. l. certum: alioquin acceptetur q̄ magis expedet aduerſario: ut ibi. ff. de inter. act. de etate. ſ. nubil ad boc. ff. de aut. reum. tuleri. t. ō. l. de confeſ. q. ij. In contrarij bus aut ē certū de confeſſa aut ē dubiuꝫ aut eſt dubium. In ſimo ſtatur ei q̄ ſenſerunt. ff. de re. du. l. in ambiguis de ſpon. c. i. In ſcū do nil valet. xxx. q. ij. c. mo. ō. de rap. cum cāde pig. ilo. nod. xxx. q. i. ſ. ff. de contraben. emp. l. in uenditionibus: t ibi erroꝛ non fo lum coponē fed etiam materie uenditionem impedit. nihil enī ſi contarius cōſenſus fuit ꝓ eo. ff. de iurifd. om. iu. ſi ꝓ erroꝛ. ff. de iudi. l. q. ſ erraꝛ: t aliud. p alio putare. xxxvij. dc. quāuis t. xxij. q. ij. in quibus: nō tamen omnio erroꝛ motiuꝰ matrimonium impedit fed erroꝛ tñ perſone t conditionis: quod dic ut. xxx. q. i. ſ. t. in ſuma tenet enim pignus cum obligatione ꝓ eo auro. ff. de pigno. act. li. In terno caſu. Eam eſt dubiuꝫ: ſub diſtinguc aut poteſt ualere. Fm unius intellectum tantum: aut ſecundum utriuſq; ſi ſecundum unum ita ualeat ſcindi quam ualere poteſt ff. de. l. obli. l. quotiens. Et babet boc locum etiam in contractu matrimoniali in foro iudiciali. In foro autem anime ſtaretur e qui dſſenſiſſet in tali dubio: ut. ff. de ſpon. tua non ſi. ſecundum utriuſq; intellectum poteſt ualere ua leat eſt uerſimilius. ff. de. t. obli. eam qui ita ſtipulatus eſt. ut. ti. in obſcuris t de uer. ſignī. abbat. ſ. t. inſpicimus eas fatis eō cor. Sed ſi debitoꝛ dicit eſt ambiguitas ſtatur aut ꝓ ipſo bac regula dicitur. ff. de v. obli. quicquid. t. l. ſiquis ex plurib⁹ fundis Et boc ueracum neuter bolum cōmitti. ſi autem alter bolum com mittat: contra cui fuerit interꝓtato. xxij. q. v. ſ. et bis t. c. quacunq; ſi uteꝛq; tunc ad cōmen ſignificationem recurreturur: ut in dicta deere. et latere: ubi de boc t. xxij. q. v. ſ. ſi ergo: t idem reperitur in iura mentis: ut ibi nō. In ſententijs fuit interꝓtatio potenti poſſe: t non de ue ad. ꝓcuratoꝛ celario. ff. de ꝓ ab excuſatoꝛ in ſpna. minoꝛ nō. C. de fen. ex. peri. rea. l. ij. ubi de boc. ff. o. t. de iudi. Ludex: functus ē. in: officio ſuo ſine bñ fine male iudicado: q̄ ſtellige t diffinitiua dec' t ſtercloc utoꝛia: quod dic ut nō. de ap. cas ceſſante. De fructibus ū t expenſis ſuppleri poteſt eadem dic. ff. de re iudi. l. paulus. ō. c. li. q̄ ex boc ab appellatione ſuſpenſa. t boc no. xxxv. q. vj. ſ. quia ergoꝛa bas uuqꝫ bus ta i ſpna glo. ſtq. q. ſ. ex bis de ꝓbat. c. t. ſi ꝓ. de multiplicatione interꝓtatione. De legibus non ē dictum: quia in eis nihil ē obſcurum uel ambiguum. uij. di. c. erit: t in ꝓmio decretalu. C. de no. C. compo. in pama conſtitutione: ubi erit lex certa t breui fer mone cōcepta: ſi tamen ambiguitas uideretur i eo eſſe: recurritur ad condentem: quia ille ſolus interꝓtari poteſt qui condere. xx. q. i. ſ. ex boc de iudi. cum tranſlatū. ff. de ſen. ex. inter alia. C. de legi. l. ult. t ide ſi in pauleggia que funt legeo ꝓnate per eadem iura. Joan nes andree.

Regula. De ob obligatioñi. Dec regula ſumi poteſt ex. l. ff. o. ti. l. com tractus quidam. ff. excepto p q̄ bona exemplū nam nō ua let pactum q̄ bolus futurus ſi ſolitur ut ibi. Item pone ſi eo qui ui rauit patrē occidere uel ſimile q̄ facere. xxxj. q. iij. c. ſper totum. In eo q̄ iuraui utroꝛ ē filius expellere: de iurui. quintuaul. ē p l. ff. de le. i. ſiquis inqualinos in ſi. ibi. quod ſcriptum ē in teſtamento contra bonos mores t iuramētum: nullius ē momenti. ad idem ff. de pac. eo. l. eduarc: ubi pactum ne cum erote agatur rep amo tarum non valet: aquia per illud inuitatur malieres ad ſurandum. Non eſt ergo pcaſe uera regula: que dicit q̄ iuramentum feruādi eſt poteſt ſine liret tu ſalutio eterne ſer uitutis. Secundū. ſi uero. nay ſi ē cōtra bonos mores nō obligat ut dic ti ſi ſupadicte iurīb⁹. Idem in quolibet temerario. e. t. licet c. t. ua non t. qui do ni uel bolo pot ſtium eſt. de. li. de iureiur. licet quod dic ut. ff. o. me. cauſa abbas t. xx. q. vi. c. ij. Et fatet ad hanc regulam. ſ. c. in malo: t babuiſti idē de impoſſibili. ō. c. nemo poteſt. Non tenet ergo turpe pactum ut contra bonos mores: ō. de pac. c. ul. ergo nec iuramentum: quod acceſſoium eſt: facit. ff. eo acceſſoꝛium: cuꝫ quod ibi dixi. Et nō g debemus rebus uti eo mō ad quē fūt inſtituta: ut. xxj. q. ij. in ſi. ff. ſed iuramentum non eſt inſtitutum ut ſit ingratio vinculum. xxj. q. iij. inter cetera: ergo iniquitatem non uincular nec obligat: ut bic indeo.

Olo fatt. Dec regula ex. l. ſumpta eſt. ff. e. ti. l. in condemnati bus. Ideo bolo facit. Pro. ergo ca. in ufurario qui nō petit ali ras a debitoꝛe ſolo eum reſtituere cogeretur. xiv. q. iij. nullus ad idem de iuriur. debitoꝛes. l. Rñ. ad idem. ff. de excep. bolo. l. bolo ubi bene de damnato a debitoꝛe: debitoꝛ non poteſt ex teſtamento agere: t bolo mali exceptione uti poteſt: t ibi etiam ſunt bec uerba Duo autem notātur circa banc regulam. Primo q̄ dic dictum ꝙ cum habere quando reſtituenda eſt res ei a quo petitur. cōmodata siue emptor ſciat eam furto ꝓmiſſam fuiſſe domino. C. ſi furt. t fer. co. l. ul. ſ. ſi cū. Ubi ſolato matrimonio petit boꝛe a ſo cero quam uxoꝛi t uiuo liberi eam reſtituere opoteat. ff. ſolu. ma. ſi focer. ſ. lucius. Ite; in uſurario aqui uſuras repeti quas aliqs ſolui ſi non eſt ſolutendo: ꝓteſtia cautione de ipſis reſtituendis ei a quo percepit ar. de reſt. ſpo. ō. t. no. de uſur. quia fructa. Secūdo no. hanc regulam non habere locum in poſſeſſoꝛio indoijs: ſed in petatoꝛio: t boc etiam no. gof. de of. dele. uenerabilis: t ber. de reſti. ſpol. in litera: t ꝓbatur. ff. quotum lega. l. i. in prin. ubi dicitur q̄ beredi reſtituitur ꝙuod legatorum nomine preter eius uolantatem per legatarios poſſidetur. q. t. c. q. de. o. c. q. cū. tū. in predicta de ere. in litera: t. in. c. fe. t. C. de rei. uen. ordinarij cum fuis concoꝛ. et. ff. de iudi. l. de ui.

Non. De eſt in mora. Dec regula ſumpta eſt ex. l. ff. e. ti. l. nulla in deligitur. t. l. nihil intereſt. Pro. exemplum in domino qui nō requiſiuit. l. tritiuum ſeruum ſuum fugitiuum monachum factum: dicitur eum fuiſſe in mora: quod eſt uerum nili tueri ſe poſſit exep tione ligitima: puta longi temporis ut. xxj. q. ij. ſiqui inconſiderate. Item pone in clerico qui non dicitur in mora ſolueudi quartam de cimarum: ſi tuus ſ exceptione ꝓſcriptionis: ā. de ꝓſcrip. ſi quita. Item pone per. l. ff. ſi cer. pe. l. licita eſt. ſ. ſed cum ſoluto: ubi ſit bec verba: ubi ille qui eum erat exceptione dilate ſoluo per tertium pactum: non dicitur in mora ſi ſic non uenisset viare ut ibi: ad idem ut bic non cont. quoniam. ſ. li uero alter in ſi. Potero etiam eum ſuccurre per q̄ que dic. ō. c. imputari non debet. Et ſic q̄at ut dic ti. ō. c. mora ſua cauſabetur: quia dicatur moroſus: neceſſe eſt q̄ ſi at uel fere debeat ſe debere: ſed ille qui tutus ē exceptione legitima nefat te debere: uel nefcire debet: ergo non ē i mora. Jtē nō q̄ licet exceptione legitima q̄e eſt eam eſt obligatus iure naturali: et ciuili ſed obſtat exceptio: puta pactu ne non petam. uel ſimiliter: ē obſt gatus iure naturali. Et ſacit quod dicit ſcotus ordinatus in. d. q. ui. in fi. t. de ſol. in qui. Et intelligitur exceptio illa legitima que replicatione non excludit. pone exemplum debebas mibi. x. libi reci pactum de non petendo: ſed per metum ref fuit ono tempoꝛe boc fe ctum: exceptio pacti non ē legitima: quia dicitur replicatione furo rus uel metuus: ſi diceres in mora fuiſſes: t idem in ſimilibus.

Olo ob gratiam. economus qui in fauoꝛem eccleſie conſti tuitur. Quia eſt eccleſiam uacantem grauare non debet. xij. q. ij. cū ſa ritatem. Item pone per boc. de regal. ad apoſtolicam. In religio nibus non mendicantibus per decre. e. ti. non ſolum. ō. c. li. c. ſe. Item po neper. l. C. de. pcur. non minus: ubi ſententia poo minoꝛ late qui ſine tuto re cauſam agit: bene tractunde dicit ibi tenetur: minoꝛibus etas in damnis ſubueniꝛe non in rebus. ꝓſpere gratia obeſſe conſueuit: z babes idem. C. de legi. Liquod fauoꝛe. ff. de legi. Inulla iuris ratio: z ꝓſequere ut ibi ſtruendū eſt ſtatim in aut. de illudi. ſ. q ſuper illud. ſunt coll. 9. ubi licet conceſſum ſit clariſſi mis q̄ per ꝓuratoꝛem a gere poſſint nibilominus: et per le agant ſi uolāt nec cogere poſſit ad ſuccurſum minoꝛum ui beneficio reſti tutionis in inte. ſibi. poſſo contra contra. ff. ſi mi noꝛi. li. inder. Contra. ō. c. li. de ſpben. cui de non ſacerdotali. Sed illud facit ſoma mandati t fatt. ſpo bxti. ō. c. plus ſemper. Item contra. ō. ti mu. pe. pudentium ubi ds. apo. re. mo. impetrantis fauoꝛe appoſita: in leſionem retoꝛquetur ipſius. So. ibi q̄ id locum habet etiam principo aliquid concedit ad inſtantiam petentis: boc eum motu propio: potua minoribus ad eccleſiꝛ. Et ſic etiam reſpondetur ad boc. de conſti. cum omnes. ff. q̄ quiſq; turui. l. t. ſ. ſi. ff. ſi. t. li. t. ſi et optime ad hanc ſolutionem. ō. c. li. bē ꝓbem. ſi mota ꝓpoſita. Item. ſ. ff. de iurif. au. anu. l. ij. ubi lata ſententia ꝓpo me ſuper ingmuitate: perdo ino analoum. Sed boc non induct ſententia: ſed tacita mea renunciatio: quia eligendo mam ex contrarijs: alteri renuncio. ō. de elec. ut quia. C. de furi li. Item contra. C. de queſtionibus. l. ſdem. ubi ferunt. ꝓ domino non tot quatur. So. non poſſet torquere pro domino quis etiam torquereur con tra eum quia ꝓpo vtaq; parte teſtū uarat dicere: ut ibi. C. ſi. ſi. in deio. de ſabbatis: ubi precipitur q̄ iudex non conueniatur nec conſentiat in ſolennitatibus ſuis. So. ſpeciale eſt propter teſtuitatem: uel poſſet dici q̄ conceſſio illius pudeqi non fleet in finibus ꝓpoſite. Item contra. ff. ſi pe ri. c. cōmo. re. ven. l. ſi. rina: ubi in fauoꝛem emptoꝛis una ementio exceptis fuerunt acda t mundata: t tamen ipſe emptoꝛ illa inuito uendatoꝛe babere ſi poſſet. So. ibi nullus fauoꝛ fed ne cōmunitas autem de grana uel fano re loquiatur: quod ē ꝓpoſie contra ius cōmune freundum aucoꝛ. Jtē ſigna tur contra. ff. de aut. tu. l. obligari. ſ. bereditatem t inſti. de aut. ti. ſ. nec: ubi dicitur q̄ pupillus non poteſt adire bereditatem etiam locupletes, fine tutoꝛis auctoritate. So. in bis quibus certum ē conditionem pupilli effici meliorem uel factum a pupillo etiam ſine tutoꝛis auctoritate: ut ſi feratur ꝙ eo fenestram ut. ff. de ſeruit. ur. pre. Item in his quibus certum eſt eidē tionem pupilli deteriorem conſtitui: ut ſi alicui ſe obligat uel actione cedat factum ſine tutoꝛis auctoritate non tenet. C. de auct. ꝓſtit. l. ij. ſ. ij. In bis vero quibus dubiuꝫ eſſe poteſt: an pupilli conditio conſtituatur melioꝛ uel deteriꝛ: in bereditate adiuuat que poteſt habere latenta onera: factum a pupillo ſine tutoꝛis auctoritate non tenetur ex bac cauſa contrario: t boc ſi noꝛ pupilli ne oneribus impleteur. ff. de acquir. bered. l. more. ff. pupillus Et bec regula habet locum in ſui contrario ſalicet q̄ pena nel odium ſi debet conuerti i pcemia. xvi. q. i. lego. ō. de fen. ex. ſi uero cum ſuis concoꝛ. ff. de. t. l. ſi ſeruus plurib ſ. qui ait. Jo. an.

Nullus ex conſilio. Dec regula ſumpta eſt ex. ff. e. ti. ff. eo. ti. l. conſili. Ra tio buius regule colligatur ex canone. xxij. q. i. q. Lq. ꝓpoſuit ex dere. de ar. cum olim ex. l. ff. man. l. q. in fi. per quam exemplificare poteo: t ibi ff. boc. nullus enim tenetur conſilium ſequi imo eniꝛo explorare t deliberare de bet apud ſapſum: an ſibi expediat necne ut in pced. utribus. ſi autem con ſilium ſit fraudulentum bene obligatur conſulenꝛ: licet dant ꝓ ratio rapidate tat: boc ratione fraudis. exemplifica per canonem. fr. xvi. di. tanta. ō. de re nunt. fanc. ff. de dolo q̄ fraus ſoroꝛ. Hoc igitur ē dicuitur circa boc: aut conſilium datur circa contractum uel quaſi: aut circa malefcium uel quaſi. Primo caſu ſubdiſtingue: aut conſilium non eſt fraudulentum: et tunc ſi tenetur ut bic: t in ſupradicte iuribus. ff. de dolo eleganter in fi. aut ē fraudulentum: t tunc tenetur actione de dolo ipſis: an conſilium deditur: i pec. lig: ſi cus fereo: vbi ille qui dolose mibi conſulauit: forte ſuo lucri cauſa mu tauit debitoꝛis non idoneo: tenetur mibi actione de dolo aad idem ff. de pſcript. l. ij. In ſecundo caſu. Aut datur circa malefcium: tunc tenetur ſolu tionem tamen illi cui fecit illi contra quem conſilium dedit: tunc tenet actione de dolo: ſed eius malefcij nomine. nam ſi conſulut occidi: bonici da ēl. di. ſiquis iuduam de bomic. ſicut ſignum: ſi conſulauit furuo ut fuge ret uel furtum faceret tenetur furu uel ſeruo comparte de fer. co. l. ſ. ſi furta dere. Si conſulauit tutum mibi iuuarum facere: tenetur mibi actione iuuarum de pc. di. i. non ſolum. ff. de iuuri. l. non ſolum. Idem ebrcitio. cadit in nomen malefcij. Ipſi autem cui dedit conſilium non tenetur: tum q̄ fore

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright Biblioteca Bresciana

debebat ei fibi non expedire.ff.ꝺ.dicit:tum quia ex impotẽtiate fua nullus
consequatur actionem.ff.de fur.itaqs fallo.Differentia ẽ ergo inter manda
tum t consiliumman mandatoꝝ obligatur mãdando:sed non consulendo:
Consulendo.ff.mandat.l.ij.t inft.manda.§.tria genera ubi de hoc.
Exceptionẽ obijcies. Pone casu.ff.ꝺ paẽcip.ulls.ff.ꝺ eccp.l.ij.uti
q t debeo hoc ꝺba .ff.de
eccp.cum uenerabilis.Et.p
sequere hanc materiam ut
ibi no. Et aduerte q mi
rabilia uidetur hoc regula
nam t ego reqro de pa
te de non petendo:uideoz
confiteri debitum fuiſſe:ſi
dico interrupti preſcriptiõẽ
uideo fateri te preſcripſiſſe
ſi dico contra te preſcripſiſſe ergo primo id tibi debitum erat quod preſcripſi:
ſi ſic actor nil ammodo deberet eoꝝ probare:ſed excipio tantuꝝ:t facit ad
hoc.ff.de tranſac.poterea.ij.Et ideo dixerunt quidam hic loqui de excep
tione non nꝝ.pecuniæ t ſimilibus in quibus reuo nil fatetur:at nota.in dic
ta.L.non utiq;ſed ſecundam hoc mihi uidetur hoc regula ſuperflua t ipſius
nulla dubitatio. Dic ergo q bonus regule ratio triplex eſt. Prima quia ſi
dicam:ſecundi pactum de non petendo:poterat eſſe quod illud non erat vere
debitum ad naturaliter debitum tantum uel nullo modo. Iten liber dicens
interrupſiſſe:non erat completa preſcriptio:immo hoc dicere videor:q oꝝ
pleta ſi fuerit dicendo:me interrupſiſſe:nã ſi cõpleta fuerat fine tuo tempo
bona fide. Item in aliqs exceptionibus. Secunda:quia per exceptiones ne
go me obtere ; ſi per ipſas ẽ intentione actoris dicere conſtare eadem ex
cepta bono contrario effectu habere quod ẽ non debet.ff.de. folu. t ſolu
bonibus. §.ſi.t.de bap.t eius ꝺ.maioꝝ:cum igitur per exceptionem ne
gem intentionem aduerſarij:non ẽ congruũ me per ipſam dici fateri. Ter
tia quia reus fuidegitatus eſt ut poſſit proponere hoc exceptionem:etiã cõ
trarias ut no.ff.de. nullus pluribus:licet ergo expreſſe dicere poſſet : nego
te preſcripſiſſe:t poſſes ſi preſcripſiſti interrupiſti nego me pmiſiſſe t poſt
ea pactum opponere de non petendo:ſi dicerem quam pleriqz opponẽtes iur
tapicial pactum de non petendo feciſti uel bis ſimile: intenderem aduerſa
rij non fatetur:ſi adhuc dicere poſſit non promiſſionẽ pleripſiſti:t ſic de ſin
gulis. Tutius tamen eſſet ipſi reo ſic dicere:nego me pmiſiſſe:t poſito q.p
miſerim mihi pactum de non petendo feciſti:t ſic de ſingulis ad hoc.xuj.q.
ij.in fi.t no.in pad.here cum uenerabilis:t in pactis.Non uniqs. Sed
quia hec forma verborum boet mentes:ubi ſententia t ueritas ẽ in curia
rum non ẽ ampledenda:tum pro animaꝝ damnum linguaꝝ opponẽtes fieri
cruditas utin poemio.ff.in fi.t fact quod.ſi.ꝺcti de confeſſ.ea.Quum no
ta quia idem q ꝺcit hec regula in exceptionẽ:intelligas t in replicatione:
vnde ſicut excepcio non conſtituit actionem ita nec replicatio exceptionem
eadem de cauſa.ſicut enim ſe habet exceptio ad actionem : ita replicatio ad
exceptionem:t implicatio ad replicationem:t hoc ſano probatur.ff.de excep
tionib. ꝺlicti.

Q Vle contra ius fiũt. Pone exempla que ꝺcti.ff.ꝺ.non poſſut ipediri
gnitũ. Tit.xxv.q.ij.ipuli ubi fit hec ꝺba t.ff.ꝺ.li.de regula. non ſolus
t.ff.de teſti.c.ij.t.C.de leg.non ꝺubium:ubi hoc ꝺbo.:obijciur ad banc re
gulam de matrimonio contracto poſt ſimpler notam quod tenetur.ff.de
no.c.cum.t de matrimonio contracto poſt interdictum eccleſie.ff.de ma. cõ
tracto.contra interdicte.ex per totum t inter compatres et catechumino.ff.ꝺ.li.ff.
cognu.ſpiritual.c.ij.t de fenutoria ſub conditione lata que tract.ij.q.vj.bi
ꝺuunt:t in eccleſia conſecrata per alicuum epiſcopum ut.vij.q.i. epiſcopus
in ꝺoc.et de omnibus que fieri poſſebbo:tantum facta tenet. Item obij
citur de hoc que fiunt contra uos t poſtea confirmãtur : que allegaui.ff.ꝺ.li
ſimutur. So.generaliter dui poteſt ſecundam Jo.qui hoc no.t.ff. in ꝺb.
t ber.qui idem ab.de ꝺon.ꝺan.c.ad uit.li.vj.ff.ꝺ.accur.in pncl. non ꝺubia
mus regulam habere locum in hiis que perpetuam habent prohibitionis
cauſam . Contraria in hiis que temporale. Vel ꝺic bane regulam eſſe uera;
niſi eodem uel alio iure tolleretur : ſic intelligiuntur contraria: uel ꝺic q illa
non fiunt directe contra tuo iuris licet non affiſtat:non tamen plene reli
ſtit. Quidam tamen ꝺiſtinguere uolucrit ꝺicentes:q aut tuus prohibet t ad
ꝺit q ſi contra prohibitionẽ fiat non valeat .aut ſimpliciter prohibet. Jn ſi
primo casu habeat locum hoc regula cum ſuis concor. Jn ſecundo habeant
locum contraria et ſua ſimilia : t facit ad hoc.ff.ꝺ regula.ad apoſtolicas.ff
hec ꝺiſtinctio reprobatur per pncle. Non ꝺubium ubi habeo expreſſe q
ſuffert legẽ.t statom aliquid prohibuiſſe:licet non adiecerit:ſi contra factum
facrat non valere . Jdem uidetur tenere gul. ſi.de offi.ꝺ. romana iuxta ſi.
Item obijciur de malefice que contra uos fiunt: nec tamen habentur pro
infectis. Sꝺ ꝺco regula habet locum in hiis que ꝺe iure ſoluuntur efficaam

et facit quod ꝺixi.ff.ꝺ.co.titu. non poſſtat impedimentum : t ꝺlud hic
ad.de.nam matrimonium nullam interdum non habetur pro infec
to:immo poſtat impedimentum ſecundo:et ꝺicit nulla interdum
poſtat impedimentum ſecunde:quod ꝺic ut nota.ꝺe dec. auditis.
Joannes andree.

L tior ẽ conditio poſſidentio. Ibẽ.
Q Vm non ſtat per eum ad quẽ
pertinet quo minus conditio
impleatur:haberi debet perinde ac
ſi impleta fuiſſet. Ibem.
Q Vod alicui ſuo non licet nõe

T Jpari deꝺi
co. Jn qua
nam hereegula ubi
de ꝺebito ſumpta
f ꝺc.l.ff.e.ti. Eum
par ꝺdictum . Jn
quantam ꝺicit de
ſã ſumpta f ꝺ.l. ff.
e.ti. in pari cauſa.
poteſt cauſam ſuam ſibi
tualem tractare p
pto nominetractat alieno ut.ff.e.li.ꝺe procura.c.i.t idem in ſimili
bus. Item habet locum in hiis que ut ꝺemandari poſſunt: requirũt
oꝺinatio ãminiculum:unde ſicut ſuo nomine facer ꝺo ſimpler non
ehrsimat in frontenon oꝺinat ad facrocutio nec epiſcopꝰ ſui man
ꝺatorum tali ꝺemandari non poſſet : t ꝺe hoc.ff.ꝺ.de coſa.c.ſi. alia.
aqua f ad quod ꝺicti. ff.e.ea que.

P Oteſt quis. Poteſt quis per alium iuꝺicare. l.xiij. ꝺi. tibi ꝺo
mino ſicut per alium matrimonium contrahere:ff.e.li. de pro
cura.c.ui.ſic.ff.ꝺe. pcuf.l.i.§.ij.ff.de ſta.ho.l.arenſa.in fi. Jdem re
gula ſtatim in eo qui committitur certum minuſterium:ff.de. of.ꝺe.c.
ul.ff.e.ti.in ꝺub.t optime. C.de ꝺa.tol.l.ma. §.ne autem : ad
idem.ij.q.iij.abolitio ꝺe clerꝰ non reſt.quia nonnulli.ff.de folut.in
ter artifices. Item in penitentia ſuſcipienda:de pe.ꝺi.i.quem pẽitet
in §n.quam per ſe quiſq; recipere debet.ratio ẽ pudor: qui eſt mazi
ma para penitentie ut ibi. Item in eo uiro qui veniam etatis impe
tat quod per ſe facere ꝺebet.C.de ꝺo qui ne.eta.impe.l.ij. Item a
ꝺoptant ad annos non poſſunt quia per alium. ff. de adop. poſt
mottem. §.neqz. ratio eſt:quia adoptio imitatur naturam. Item fal
lit in iudice qui per ſeipſum recitare debet ſententiam nili ſit qvico
pus fuit ſuperioꝝ.e.li.t.ff.de teſti. c.ul.C.ſi iudi.auf.ad hec. Jtẽ ẽ
qui incipit conferre ſacramentum mittatur qui id per alium plicere
hon poteſt.exij.ꝺi. quoniam.Item abbas per ſe verberado po
teſt coniugere monachum non per alium matrimonium.C.de ex.
miniſtriatio. Item ꝺominus nouum empbitotam non per procu
ratorem ſed per ſe in poſſeſſionem inducere ꝺebet. C.de iure empbl.
l.ul. §.penl. Jtẽ g ẽ i poſſeſſionẽ fuiſtuſ;t ꝺclamat i libertatẽ p ſe a
git t ſi per .pcuratoꝛ.C.de affer.tol.l.i.et regulariter in criminali ci
ui.ti.q.vi.ſiquando. Item que ſunt mer imperii uel gladij poteſtis
ſi te recercuerint ꝺebent hec actorum reſtere poſſe:ſi ꝺe eius ꝺo mi.
ẽ iur.l.i.C.ſua fn canonec:ne boc no.tex.ꝺi.ci.xxij.q.iij.ꝺlud:
t.ff.ꝺ of.of.qꝛ ſedẽ t de rap. in archiepiſcopata : t per ſe rriꝺere ꝺs
ꝺoltuo q ꝺebeyquiſtare: t nõ p aliũ:ꝺe conſc.ꝺi.iij. cũ p parualio.
Jtẽ fallit i caſu.ff.e.li.ꝺe ꝺec.capitẽo. Item in caſu.ff.e.li.ꝺe of.le.
.c.penul.t. Rñ. t ꝺe ꝺere.c.ij.in prin.ꝺec igitur ẽ ſimilia ſpecialia
ſunt. Et nota q ꝺ etiam eccneſio agendam per alium poſſum que nõ
per me. Eſpõ clericum ſuum per aliam poteſt verberare non autem
per ſe ipſum.ter.xxxvi.ꝺi.nõ licet.C.de epſ.t cleri.auf.ſed nota. Jtẽ
epiſcopus per aliam lingare ꝺebet.v.q.iij.c.ul. Item prelatus cleri
cus habeno tempo ualem iuriſdictionem audit et iudicat de cauſa ſi
guinee per aliam non per ſe.ff.e.li.ne deri.uel mo.c.ul. Item religi
oſa maiter non poteſt eſſe in iudicio niſi per ſe.ff.e.li.de iudi.
c.ij.ff.e.li.de dec.ldemutatib⁹. ſ.fed cum eas. Item epõ nationey
gubernationem et curam uiduarum t puppillorum t peregrinorum
non per ſeipſum ſed per alium archipbyterum .f.uel archidiaco
num gerẽ ꝺebet.lxxxviij.ꝺi.epus gubernationẽ t ꝺi bc boc t oſa
eſta tunt etiam ſpecialia contra regulam ſm quam quod poſſum p
alium t per me. Et accidit boc ad rationc perfone cui boc non con
uenit ad etiam ratione rei poteſt eſſe in iudicio niſi per ſe.ff.e.li.de iudi.
terum conſequitur quia qꝺ per ſe conſequi non poſſet:nec.ff.e.li.de
pcef.peben.cauctoritate ſ.ff.ꝺ.ſta.ho.imperator.ij.ff.qui reo pig.
ob.l.anſto . ſicut t quedam poteſt quia tanquã aliud non tanquas
ipſe inſtit.de inof.teſ.ſ.ſi tutor.ff.de adopto ſi pater .ſ.q ꝺuo ubi
nepotem ex filio adoptat auus tanqi genitum et alio filio : t boc ſi
tanqi auus fed tanqi quidam extraneus sad idem.ff.ne in uu no.
l.queſtiam cum ſimilibus. Et nota quia id ꝺicimur poſſe quod ꝺ

V

Q Vi ad agendum admittitur :
ſed ad excipiendũ multo magis
admittendus. Jdem.
Q Vi facit per alium eſt perinde
ac ſi faciat per ſeipſum. Ibẽ.
Actum legitime retractari nõ
debet:licet caſus poſtea cauſa
at à quo non potuit incboari.

T Ji Malio .ꝑmiſſio.
po.exẽpla que po
ſus.ff.ꝺ.no.non eſt obligato
rium. Et ꝓſequere hanc re
gulam ut ibi ꝺixi. Ethoc
bre ꝺeba.xxij.q.iij.ſi mal
.ꝑmiſſus: ti ibi ꝺc boc p to
tam queſtionem. Et nõ q
ꝺicit in malio ꝑmiſſus: nã
licet mala promiſſa non ꝺebeant ſeruari:tamen interdum mala ꝑmiſſa pu
ta per uolum uel metum ſeruantur quando ſalicet ſeruari poſſunt ſine ſalu
tis eterne ꝺiſpendio ſi iuramentum interceſſit:de iurãd.li.uero t ꝺicit i ſpõ.
regula.ſ.non ẽ.

A Lternatiuo. Hoc regula ſumpta fuit ex.l.ff.e.ti.Jtẽ eo q plus ẽ
ubi uerba innata non ſunt:ſufficit alterutrum eſſe tactum.ꝓ.cꝛlus
per canoñ.xxj.q.ij.bonc rei.in ſi.ꝺ.de reſcriptis inter ceteras. Et in uiro qui
in cauſam ſolui matrimonij ꝺotem uel eius eſtimationem reſtituere ꝑmiſ
ſi.ff.ne ture.bo.plerunq;in fi.ad ides.ff.ꝺe pluꝛ pet.c.enoubi ꝺicitur pluꝛ
petere cauſa t in expenſis condemnari : et qꝺ ꝺuobus alternatiue ꝺebitis
petitis petat alterum:ad ꝺem de ap.ſignificauit.ubi ꝺe ꝺcto.ff.ꝺe ꝓcu
patre:t facit de ꝑben.c.ij.ff.de conꝺi.inſt.l.ſi hereꝺi pactus. Sũt tamen
quedam alternatiua in quibus ꝺebet oꝺo ſeruari.ff.de li.ij.cum pater . ſ.
penul.ut cum mandat teſtato: aliquid bari liberio aut bis ꝺeficiunbus eo
ſanguineis aut affinibus:quia tic ſequimur oꝺinẽs. Et ad boc ar. quod
ꝺixi de oꝺine ſequen.ꝺo.xiij.ꝺi.ſic rector in fi.ff.e.li.de dec.c.penult.i pe.
t.e.li.de ꝑben.mãdato ſi.Contraꝺicit ad hanc regulam inſt.de le.ſ.ſi
generaliter. Sꝺ.illud cum eligens fuit in mora.ff.de adop.l.manciꝑsium
ff.e.li.de conſac.c.ul. t ſic no.ber.in ꝑdicta ꝺece.de reſcrip.inter ceteras:
t facit quod ꝺixi.ff.e.contra.eum.

b Q Vi ad agendum. Hoc ſumpta eſt ex regula.ff.co. ti.Inuiũ nemo.§.
qui ꝺamus. Jbo.ca.in eo qui legitime, ꝓferibit : quia ſi cadit a poſ
ſeſſione ꝺatur ſibi actio multo fortius ꝺatur poſſeſſori ꝺatur ergo.ff. tex.
q.iij.§.poteſt in pain.ad idem de ꝓcrip.illud. item conductoꝛs ſoli ad ꝓpo
ſicm ad non mouendum tempus bs uidetur ex ordinatione etiam contra
bũm multo fortiuo exceptionem.ff.de ſuperfi.li.§.q.ait. Ratio buius re
gule quia babuiſti.ff.e.cui licet plus t minus licet ſbd plus eſt agere ci ceꝛ
pere :ergo ſi poteſt ꝑmum multo fortius ſecundum urbic.nam uideo exce
ꝑtionẽ dari cuiſi ꝺatur actio aut excõmunicatio.ff.de excep. nam iuris po
ten. Item qui mala fide ꝓcripſit ſecundi legem exceptionẽ ꝑ aduerſum
omnem petentem : t ſi a poſſeſſione cadat non habet actiones. xvj.q.ij.§.
poteſt.ff.q.ſi t.C.de ꝓcrip.rer.ad.vl.an.ſiquis obtinens t ubi actio tẽ
pore tollitur perpetuo ꝺurat exceptio .ff.de ſoli excep.pare .§.ul.t unit in
compenſatione quod non uenit in petitione ſecundam.l.ut debitum nata
rale.ff.de compen.Letam.Et econtrario intenꝺam uenit in petitionem qꝺ
non in compenſationem:ſicut ẽ videre in ꝺepoſito.C.de compen.l.ul.t. ſi
de ꝺepoſito bona ſiden t ẽ ſpeciale. Et adde quod nõ.de iuriſpꝛu. quamꝺ
modum in glo.nam cui. Et ꝺic q ad agendum admittitur contra eum ſ
quem excipere uult:boc ꝺico ut poſſit quod ꝺicitur de publicana: nam ba
bo publicanam actionem contra alioo excipi non contra bominum.ff.ꝺ
publici.l.penul. t ul. t idem in ſimilibus.boc autem regulariter fallit in poſſ
ſeſſoꝛe iudicio.C.loca. t conduc.l.ſiquis conductionis : vbi conuentus
poſſeſſoꝛi ſi ꝺicit ſe conducriſſe ante omnia poſſeſſionem reſtituat: poſt a
gat: t facit quod ꝺixi.ff.e.ꝺolo.nam contra ꝺolentem agentem poſſeſſoꝛio ſi
admittitur excepitio:tamen admittitur actio:de reſti.ſpo.in litterio t.ff.e.ti
generaliter agenti poſſeſſoꝛio refertur quelio .ꝓpetatio agendo t tamen ſi
excipiendo de eo.cog.ca.ul.C.de ꝓcu.ca.ul.C.de rei vin.ordinarij de conſt.ꝑben. poſt de
etionem in ſi.de appella.ꝑtuto.ij.in fi.de acqui.accedens.

c Q Vi facit per alium. Hoc regula ſumpta eſt ex.l.ff.e.ti.Jtẽ q ſuſſu alterꝰ
ꝺone exempla in regula t ꝓoſequere eam ut ꝺici.ff.ꝺ.poteſt quis,
Et non ſuperabundabat hec regula per illam ut ibi ꝺixi in ſi.

d Actum legitime. Hoc regula ſumpta eſt ex.l.ff.e.ti.Jtẽ qui in ambiguis
.§.ſi. Exemplica in eo qui contraxit matrimonium t poſtea factus ẽ
furioſus.xxxij.q.vij.c.neqz furioſus . Jdem in ſuperueniente affinitate de
co qui cogno.conſang.ux.fac.c.penul Jdem in adoptione ſuperueniente

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Proprietà Biblioteca Querliana Brescia.

ff. de rit. nup. adoptiuus in pat. t. l. fi. qua. Et nota q. babuiti aliaq; regu lam per contrarius, &c. non firmatur q; licet casus supaonat a quo potuit i eboari non firmatur quod ab inuito non uale bat ut ibi quod intelligao ut ibi dicuta quod a principio facti erat legitime ñ fractat. fly fupaoni at casus a quo nõ potuit ineboari ut ib. Et xpordat ad hãc regulã. ff. ô nuñ amaga. pa. l. nec n. ibi dicẽ tenet nec n. corrupi aut commutãi quod recte trãf actum eſt fuperueniente de licto potent. Et oordat ab ab aliqñ exemplum. Item Dem. Quod alicui gratiose concedi tur trabi non debet ab aliqñ exemplum. Item Dem. Hiſtra ſibi fidem quis poſtu lat ab eo ſeruari: cui fidem a ſe pxehibtam ſeruare recuſat. Item Dem. Dictum perſone non debet in detrimentu ecclesie redundare. Item Dem. Bitioni congruit ut ſuccedat i onere: qui ſubſtituitur i bono re. Item Dem. Il argumentum trabi neque unt que propter neceſſitatem aliquando funt conceſſa. Item Dem. Ecclesie ꝓpter bone regula. Item pra ñ o. cog. cum dic e: ubi bon't uiole tia abbatia eccleſie noeere uidetur. Cꝫ ibi ſoluitur per ben. in iij. gl. ſaliect q; ibi dicitum fuerat cõmiſſum per prelatum i colleguus cum municato conſilio. Et eodez modo ſoluatur. C. de ſacroſan. ec. iube mus nullam ibi ꝓopter delictum perſone conſiſtatur nauis eccle. Et nota q; dicit hec regula delictum quia ſecundum propriam bu tuo vocabuli ſignificationem uidetur loqui de eo quod conſiſtit in omittendo ſcilicet aa que no. ſit, &c. peccatum: tamen illi ſignifi cationi non ſemper ſtatur ut ibi dixi. Item hoc quod dicit perſone intelligitur poſſumus de prelatis: ſi fulgare dominorum meorum inglicorum de reſcripto ex parte. I. perſone e. ſi. de rebus ecclesiarum non uendendis ut uidiſtincte de qualibet perſona intelligatur cuius delictum eccle non nocebit ſcilicet cum pcia daretur reſtituto aſq; ad qua driennii tantum: niſi ex cauſa plus temporis daretur: ut ſi. c. li. de re ſti. in ſexto.

Rtioni congruit ut ſuccedat i onere: qui ſubſtituitur i bono re. Item Dem. Il argumentum trabi neque unt que propter neceſſitatem aliquando funt conceſſa. Item Dem. Ecclesie ꝓpter bone regula. Item pra ñ o. cog. cum dic e: ubi bon't uiole tia abbatia eccleſie noeere uidetur. Cꝫ ibi ſoluitur per ben. in iij. gl. ſaliect q; ibi dicitum fuerat cõmiſſum per prelatum i colleguus cum municato conſilio. Et eodez modo ſoluatur. C. de ſacroſan. ec. iube mus nullam ibi ꝓopter delictum perſone conſiſtatur nauis eccle. Et nota q; dicit hec regula delictum quia ſecundum propriam bu tuo vocabuli ſignificationem uidetur loqui de eo quod conſiſtit in omittendo ſcilicet aa que no. ſit, &c. peccatum: tamen illi ſignifi cationi non ſemper ſtatur ut ibi dixi. Item hoc quod dicit perſone intelligitur poſſumus de prelatis: ſi fulgare dominorum meorum inglicorum de reſcripto ex parte. I. perſone e. ſi. de rebus ecclesiarum non uendendis ut uidiſtincte de qualibet perſona intelligatur cuius delictum eccle non nocebit ſcilicet cum pcia daretur reſtituto aſq; ad qua driennii tantum: niſi ex cauſa plus temporis daretur: ut ſi. c. li. de re ſti. in ſexto.

Ubi dicit. Bono. Ita ſi filio patroni beñcij ſuccedit i bono re. Item ſpiritualia ſic in onere defendandi eccleſiam ſuccedere debet. q. vi. vi. filio ac nepotibus. Item pone in prelato qui ſuccedit in bonoꝛe ſic in onere ſolandi predeceſſoris debita ꝓ eccle utilitate contractaꝛ. de ſolu. ci. idem in iudice. ff. de iudicil. nouitus iudice ꝙ eus iudicare ꝓponeraꝛ: idem quin ꝙ ſubſtitutus eſt ſe qui oponet. ad idē. a de. of. dele. quoniam abbas ꝛ concedat ad bane regulam. c. ſi. rationabi ꝛ. ñ. ca. qui ſenti omn. Et quod dx di xi bic adde ꝛ per illam regulã poteſt etiam bic reſolui: int. Fuccedat in onere qui ſubſtituitur in bonoꝛe ad bo. xl. di. non. non.

In argumentum. bec regula ſumitur ex l. ff. c. ñ. que propter neceſſitatem. Bo. ca. le. di. c. i. ubi ex neceſſitate temporis ꝓpter munitionem defectum monachoꝛ permiſſum fuit aſſumi ad parochialeꝛ eccleſiaꝛ eccleſiaꝛ bone neceſſitate in argumento trabi non debet ut ibi. Item ꝑ dicit. ñ. ñ. dec. c. ñ. dec. eam in canctio ibi ne ꝓ a quibuſdam ꝓpter neceſſitate temporis ſē. Et alienatio facrorum ua ſozum ꝓpter neceſſitatem redimendoꝝ captiuoꝝ conceſſa ad conſequentiam trabi non debet. C. de ſacrofan. ec. l. antepenul. que incipit fancimus ꝛ concordat ad bane regulam. ñ. c. que a ure ꝛ. ñ. c. quod aliter nec legi perfuadet bec regula per illaꝫ que ſuperius in eo quod concedatur ob fauozem ut ob gratiam: bec in eo quod eñ ceditur ob tempoꝛis neceſſitatem. Et dicit etiam in argumentum. q. d. uirſta nel arguens non debet arguere de eo quod interdum ex neceſſitate conceſſum ſ: quia argumenta de ſimilibus ad penitus ſimilia procedunt: ſed inter tempus neceſſitatis ꝛ non neceſſitatis eſt ſimilitudo: ergo non procedit argumentum. Et concordat ad bane regulam. xxxv. q. i. c. per quod etiam excmplificatur poteſt. nõ a principio generis humani licite contraxit frater cum ſozore: quia ex neceſſitate id fecit: bodie autem creuit humanum genus ꝛ ſub lata eſt neceſſitas: ideo non licite contrabitur, ſi quartum gradus de ꝛ. affi. non debet. C. de pa. quib. di. l. i. t. q. ubi ꝓpter ne ceſſitatem ſumpſi licet filiam ſuã barbare ꝛ quod aliud non liceret. Et nota ex hac regula dicit generale: q; ceſſante cauſa ceſſat effectus de iure ff. ſi ſeruitus in fi. de ap. cum ceſſante de pe. ꝛ remiſſ. cum infirmitate de quo dic ut nõ. de remiſ. poſt tranſlationem. ter. di. ꝛ. ſi. bio omnibus. xix. q. ij. duo. ceſſante igitur neceſſitate ꝓpter quam diſpenſatum ẽ ceſſat conſtitutio. a. q. vij. q. ꝓo remediꝰ quod ucrũ eſt circa faciendo non circa iam factaꝫ ut nõ. de iureiuri. ꝛ. ſi cleri ſtuus in fi. ad boc. ñ. c. factum legauine in fi. ré etiam boc uerum nili uultuus faciedo nocet eccle ſi in inte. reſti. audito: ubi delictum quod ẽ in omittendo non ꝓiudicat eccleſie. Satio congrue poſſet diſtingui inter iudicialia ꝛ extraiudicialaꝫ ut in iudicialibus iudicioꝝ fauoꝛe fine fit in faciendo fiue in omittendo ꝓiudicat eccleſie: in decre. audiuit bone ꝓuidentie eccleſie delictum quod fuit in omittendo ſed fuit reſtituta: ꝛ ſic non eſt contra. In decre. cum generabilis dici potuit extraiudicialeꝫ: ud ibi ſolus procuratoꝛ deliquit in faciendo ſolu cet inſtrumẽtus fal ſando. Item cõtra liuj. bi. ſi ſeruꝰ ubi punitur epiſcopus qui ꝓ uno ſeruo duos bare debet. Sed illud facere ſi bet ſi ꝓoprio ſi ba bet non de bonio eccleſie ꝓpter bane regula. Item pra ñ o. cog. cum dic e: ubi bon't uiole tia abbatia eccleſie noeere uidetur. Cꝫ ibi ſoluitur per ben. in iij. gl. ſaliect q; ibi dicitum fuerat cõmiſſum per prelatum i colleguus cum municato conſilio. Et eodez modo ſoluatur. C. de ſacroſan. ec. iube mus nullam ibi ꝓopter delictum perſone conſiſtatur nauis eccle. Et nota q; dicit hec regula delictum quia ſecundum propriam bu tuo vocabuli ſignificationem uidetur loqui de eo quod conſiſtit in omittendo ſcilicet aa que no. ſit, &c. peccatum: tamen illi ſignifi cationi non ſemper ſtatur ut ibi dixi. Item hoc quod dicit perſone intelligitur poſſumus de prelatis: ſi fulgare dominorum meorum inglicorum de reſcripto ex parte. I. perſone e. ſi. de rebus ecclesiarum non uendendis ut uidiſtincte de qualibet perſona intelligatur cuius delictum eccle non nocebit ſcilicet cum pcia daretur reſtituto aſq; ad qua driennii tantum: niſi ex cauſa plus temporis daretur: ut ſi. c. li. de re ſti. in ſexto.

Ubi dicit. Bono. Ita ſi filio patroni beñcij ſuccedit i bono re. Item ſpiritualia ſic in onere defendandi eccleſiam ſuccedere debet. q. vi. vi. filio ac nepotibus. Item pone in prelato qui ſuccedit in bonoꝛe ſic in onere ſolandi predeceſſoris debita ꝓ eccle utilitate contractaꝛ. de ſolu. ci. idem in iudice. ff. de iudicil. nouitus iudice ꝙ eus iudicare ꝓponeraꝛ: idem quin ꝙ ſubſtitutus eſt ſe qui oponet. ad idē. a de. of. dele. quoniam abbas ꝛ concedat ad bane regulam. c. ſi. rationabi ꝛ. ñ. ca. qui ſenti omn. Et quod dx di xi bic adde ꝛ per illam regulã poteſt etiam bic reſolui: int. Fuccedat in onere qui ſubſtituitur in bonoꝛe ad bo. xl. di. non. non.

In argumentum. bec regula ſumitur ex l. ff. c. ñ. que propter neceſſitatem. Bo. ca. le. di. c. i. ubi ex neceſſitate temporis ꝓpter munitionem defectum monachoꝛ permiſſum fuit aſſumi ad parochialeꝛ eccleſiaꝛ eccleſiaꝛ bone neceſſitate in argumento trabi non debet ut ibi. Item ꝑ dicit. ñ. ñ. dec. c. ñ. dec. eam in canctio ibi ne ꝓ a quibuſdam ꝓpter neceſſitate temporis ſē. Et alienatio facrorum ua ſozum ꝓpter neceſſitatem redimendoꝝ captiuoꝝ conceſſa ad conſequentiam trabi non debet. C. de ſacrofan. ec. l. antepenul. que incipit fancimus ꝛ concordat ad bane regulam. ñ. c. que a ure ꝛ. ñ. c. quod aliter nec legi perfuadet bec regula per illaꝫ que ſuperius in eo quod concedatur ob fauozem ut ob gratiam: bec in eo quod eñ ceditur ob tempoꝛis neceſſitatem. Et dicit etiam in argumentum. q. d. uirſta nel arguens non debet arguere de eo quod interdum ex neceſſitate conceſſum ſ: quia argumenta de ſimilibus ad penitus ſimilia procedunt: ſed inter tempus neceſſitatis ꝛ non neceſſitatis eſt ſimilitudo: ergo non procedit argumentum. Et concordat ad bane regulam. xxxv. q. i. c. per quod etiam excmplificatur poteſt. nõ a principio generis humani licite contraxit frater cum ſozore: quia ex neceſſitate id fecit: bodie autem creuit humanum genus ꝛ ſub lata eſt neceſſitas: ideo non licite contrabitur, ſi quartum gradus de ꝛ. affi. non debet. C. de pa. quib. di. l. i. t. q. ubi ꝓpter ne ceſſitatem ſumpſi licet filiam ſuã barbare ꝛ quod aliud non liceret. Et nota ex hac regula dicit generale: q; ceſſante cauſa ceſſat effectus de iure ff. ſi ſeruitus in fi. de ap. cum ceſſante de pe. ꝛ remiſſ. cum infirmitate de quo dic ut nõ. de remiſ. poſt tranſlationem. ter. di. ꝛ. ſi. bio omnibus. xix. q. ij. duo. ceſſante igitur neceſſitate ꝓpter quam diſpenſatum ẽ ceſſat conſtitutio. a. q. vij. q. ꝓo remediꝰ quod ucrũ eſt circa faciendo non circa iam factaꝫ ut nõ. de iureiuri. ꝛ. ſi cleri ſtuus in fi. ad boc. ñ. c. factum legauine in fi. ré etiam boc uerum nili uultuus faciedo nocet eccle ſi in inte. reſti. audito: ubi delictum quod ẽ in omittendo non ꝓiudicat eccleſie. Satio congrue poſſet diſtingui inter ut ꝓbatur. ter. q. i. ſunt nobnulli in ſi.

Demo poteſt plus iuraꝛ. bec regula ſupta fuit ex l. ff. c. ti. l. ne ꝓ alio. Bo. ca. l. q. vi. ar. daꝛbetur. de donationibus inter vi. ꝛ ux. nupt. ubi ſunt bec uerba ꝛ. ff. de acquir. re. bo. l. traditioꝛ: ſaut ad regulam. ñ. de pigno. cum contra ꝛ. ñ. c. eo qui in iuraꝫ dã dicit eodem uere: ſic non maiori: ꝛ concor. quod dicit nona de quod ſi habeꝛit ꝓpa. ꝙ autem. Contra de elec. ſuffragancis: ubi man dat archide piſcopus qui con ſeraꝛun non ẽ elec taꝛ per ſuffragane oo conſeraꝛt: ff. de acquir. re. bo. ſi. Demo põ plus iuraꝛ tribuere in alium ꝙ ſibi cõpetere dino ſcatur. Item Dem. Il toto partem non eſt dubiũ contineri. Item Dem. Il generali conceſſione non uenit aliquid ea que quis non eſſet ꝑtitulaturus in ſpecie conceſſuruꝰ. Item Dem. Ubi dicit. Bono. Ita ſi filio patroni beñcij ſuccedit i bono re. Item ſpiritualia ſic in onere defendandi eccleſiam ſuccedere debet. q. vi. vi. filio ac nepotibus. Item pone in prelato qui ſuccedit in bonoꝛe ſic in onere ſolandi predeceſſoris debita ꝓ eccle utilitate contractaꝛ. de ſolu. ci. idem in iudice. ff. de iudicil. nouitus iudice ꝙ eus iudicare ꝓponeraꝛ: idem quin ꝙ ſubſtitutus eſt ſe qui oponet. ad idē. a de. of. dele. quoniam abbas ꝛ concedat ad bane regulam. c. ſi. rationabi ꝛ. ñ. ca. qui ſenti omn. Et quod dx di xi bic adde ꝛ per illam regulã poteſt etiam bic reſolui: int. Fuccedat in onere qui ſubſtituitur in bonoꝛe ad bo. xl. di. non. non.

In argumentum. bec regula ſumitur ex l. ff. c. ñ. que propter neceſſitatem. Bo. ca. le. di. c. i. ubi ex neceſſitate temporis ꝓpter munitionem defectum monachoꝛ permiſſum fuit aſſumi ad parochialeꝛ eccleſiaꝛ eccleſiaꝛ bone neceſſitate in argumento trabi non debet ut ibi. Item ꝑ dicit. ñ. ñ. dec. c. ñ. dec. eam in canctio ibi ne ꝓ a quibuſdam ꝓpter neceſſitate temporis ſē. Et alienatio facrorum ua ſozum ꝓpter neceſſitatem redimendoꝝ captiuoꝝ conceſſa ad conſequentiam trabi non debet. C. de ſacrofan. ec. l. antepenul. que incipit fancimus ꝛ concordat ad bane regulam. ñ. c. que a ure ꝛ. ñ. c. quod aliter nec legi perfuadet bec regula per illaꝫ que ſuperius in eo quod concedatur ob fauozem ut ob gratiam: bec in eo quod eñ ceditur ob tempoꝛis neceſſitatem. Et dicit etiam in argumentum. q. d. uirſta nel arguens non debet arguere de eo quod interdum ex neceſſitate conceſſum ſ: quia argumenta de ſimilibus ad penitus ſimilia procedunt: ſed inter tempus neceſſitatis ꝛ non neceſſitatis eſt ſimilitudo: ergo non procedit argumentum. Et concordat ad bane regulam. xxxv. q. i. c. per quod etiam excmplificatur poteſt. nõ a principio generis humani licite contraxit frater cum ſozore: quia ex neceſſitate id fecit: bodie autem creuit humanum genus ꝛ ſub lata eſt neceſſitas: ideo non licite contrabitur, ſi quartum gradus de ꝛ. affi. non debet. C. de pa. quib. di. l. i. t. q. ubi ꝓpter ne ceſſitatem ſumpſi licet filiam ſuã barbare ꝛ quod aliud non liceret. Et nota ex hac regula dicit generale: q; ceſſante cauſa ceſſat effectus de iure ff. ſi ſeruitus in fi. de ap. cum ceſſante de pe. ꝛ remiſſ. cum infirmitate de quo dic ut nõ. de remiſ. poſt tranſlationem. ter. di. ꝛ. ſi. bio omnibus. xix. q. ij. duo. ceſſante igitur neceſſitate ꝓpter quam diſpenſatum ẽ ceſſat conſtitutio. a. q. vij. q. ꝓo remediꝰ quod ucrũ eſt circa faciendo non circa iam factaꝫ ut nõ. de iureiuri. ꝛ. ſi cleri ſtuus in fi. ad boc. ñ. c. factum legauine in fi. ré etiam boc uerum nili uultuus faciedo nocet eccle ſi in inte. reſti. audito: ubi delictum quod ẽ in omittendo non ꝓiudicat eccleſie. Satio congrue poſſet diſtingui inter

non excuſat in ꝓcriptionibus ſiuat nec in ſiucapionibus. ff. de viuac. l. nunq. Joannes audree.

Demo fidei non patitur. Bec regula ſupta fuit ex l. ff. c. ñ. bona fides Eccleſia non debet ſuum repetere cum augmento ſed ſi ſemel exactum iterum exigeret augmentum reuperet. xix. q. ij. fraternitati ibi dicit. c. ſiaas. ff. de ꝛa. crbi. l. ij. ꝙ. condemnato: ꝛ habet locũ bona fides Eccleſia non debet ſuum repetere cum augmento ſed ſi ſemel exactum iterum exigeret augmentum reuperet. xix. q. ij. fraternitati ibi dicit. c. ſiaas. ff. de ꝛa. crbi. l. ij. ꝙ. condemnato: ꝛ habet locũ bona fides Eccleſia non debet ſuum repetere cum augmento ſed ſi ſemel exactum iterum exigeret augmentum reuperet. xix. q. ij. fraternitati ibi dicit. c. ſiaas. ff. de ꝛa. crbi. l. ij. ꝙ. condemnato: ꝛ habet locũ bona fides Eccleſia non debet ſuum repetere cum augmento ſed ſi ſemel exactum iterum exigeret augmentum reuperet. xix. q. ij. fraternitati ibi dicit. c. ſiaas. ff. de ꝛa. crbi. l. ij. ꝙ. condemnato: ꝛ habet locũ

Ubi contra iura meretur bo nam fidem presumitur nõ ba bere. Item Dem. Bona fides nõ patitur ut ſemel exactum iterũ exigat. Item Dem. Um quid vna via prohibetur aliquid: id ala non debet ad mitti. Item Dem.

An autem reꝰ pena ſimul peti poſſint: bic ut nõ. xxx. q. ij. ſi ceclie. banc autem regulam bico uerum in bis quoram cauſa unica exactione ſiuitur: vn de ſi. c. debeo ſpolum ſolutione tollitur omnio obligatio: unde non patit bona fides ut ala iterum exigatur: ſi ſoluantur: ut undebeta repetantur: quod dic ut nõ. c. q. iij. in fi. de ſolu. cui. ſi autem vnica exactione non ſuit obligatio, pone calum in exactione debui uxoio ad uxum: ꝛ conuerſio nõ habet locum regula. Idem in ꝓcuratoꝛe quem exigit epiſcopus utiuaſ primo annoꝛum ſecundo anno ſolitano iterum ꝓcuratoꝛibus exigit. ꝛ idẽ de neceſſitate eccleſie iterum eodem anno ſolitaꝛ. Et ſic poteſt intelligi de conſi. cum generabilis: ubi de boc. xxvi. q. vi. de ſolandis. Idem ſi ex actione peruenit de boc actum eſt in contractu: ut totiens pena cõmittatur ꝛ exigi poſſit quotieſ ꝓrafactum facrit: nam tunc pena ſemel exacta etiaꝫ ab eodem iterum exigetur: contractus enim ex conuentione legem acquirit. i. e. contractus ei ſuis ꝓcet. Et ꝙs uertate inſpecta in bis caſibus a ſimilibus non ẽ idem ſed aliud: luet eiuſdem generis. Et facit bec regula ad quaſtio nem quam nõ. Jo. xx. q. ij. monemus: an ſi eccleſia conſecrata eſt: an a poſſeſſore quod facere poteſt ut. e. q. apoſtolicus an adhuc idem poſſit petere a pedato: ꝛ certe non: quia bona ſides bodie boc non patitur ut bic ad penam ta men agere bene poſſet contra eum ut. ñ. dicit: de boc idem no. de rebus ecclesiaꝛ.

Um quid vna via. Do. ca. xxxij. q. v. bec imago. ñ. c. li. de conſe. ꝓb. dñe. de fanda. C. ſi man. ta. uen. ne. ꝓh. l. ult. ubi dicit te uendeꝛe ſi ta uendit ne coopoꝛe quaſtum faciat: nec in caupona ſub ꝓcte nunſtrandi poſtmine fraus dicte legi fiat: conco. ñ. de procura. tue cum ſuto concot. Hoc ergo q; eas aliquid prohibetur: ꝓhibebitur omnia que ſequũtur ex illo ut. ñ. c. cum quid ꝛ per que patetur poſſit ad illud ut bic: illa boc inter dum quia ferunt non admittuꝛ ad teſtimonium ferendum ꝓpter ea. bonũ ne hec adaerſibus dominum: ꝛ tamen teſtificatur de facto ſuozum dum di citur per eum depoſitum uel cõmodatum uel ſimile, ut. q. vij. ſemi nuqs. Item qui non poteſt accuſare denunciat: de iureiur. quemadmodum in ñ. Sed ali us eſt effectus denunciationis q; accuſationis: ut ibi patet: ſed idem eſt ei ubi idem eſt effectus utruſq; de cognia. ſpiritua ubi de boc. Item patroni non uocat liberum in uus ſine uerna ſi tamen agat aliquo nomine beneſi. de in uno l. quidam. ratio qua non ꝓfe fed ille cuius nomine agit eſt uenire uidetur: ꝛ facit quod dix. ñ. c. poteſt. Item denegatur dilatio una ua ſi ꝑ remedium iuris cõmunis cui conceditur alia uia per beneficium. ſre ſtuationis in integrum ut de reſti. in inte. cotam. Sed dic ut ibi in ult. glo. Item ꝑlatus de mobilibus per ceſſam acquirit: ſi tam non poteſt: ꝛ tuis in egritudine moderate poteſt de ipſo aliqua erogare: ut ſeta. ad boc. Item pater non poteſt filium ponere quarta: ꝛ tamen hereditate ꝛ dando minuit quartam ſ ficalia uia ꝓuat eam. ff. de inoff. teſta. papinianus. ſ. qñ autem ſ. cum ſatur ꝛ eſt ſpeciale libertatum fauoꝛe. Satio circa boc dia poſſet: ꝙ cum aliquid ꝓbibetur babito principaliter reſpectu ad ꝓbibitum non ad uiam ad modum quo ꝓbibetur ꝛcompliſca per uia in pan. inducta ꝛ per dcre. de conſec. pacbum. confirmatur etiã: ſuffiat, ꝓbibitum uia ad modoꝝ ut ad id eo ꝙ eſt uia ad modo admodum non debeat: ut bic ſpeciale tamen eſt in libertate. ut. ñ. dicit. Si autem ꝓbibito principa liter ſit babet ad uiam ad modum non ad rem tunc ſecus: unde alien ecle ſie alligatus epiſcopus non eligitur ſed poſtulatur. Item qui uarauit nõ ac culare bene denunciat: quia bis non eſt ꝓbibitum dcfere criminuled per modum accuſationis deferre ꝓbibitum ẽ. Idem in caſu de iudi. eramina tarubi petendo rem una actione repellit ex per aliam admittuꝛ: boc ẽ inde re in omnibus actionibus. nam deponẽs agens communi ꝛ repellitur agẽs depoſiti admittitur ꝛ ſic de ſingulis.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia

Contractus ꝺicunt vulgares pactum rumpit legeꝝ. t hoc ꝺicit hec regula q̃ fumpta fuit ex l.ff.ꝛ.ti.l.contractus. Quiꝺ ponunt caſum per canonem. xvij. q.ij. eſt autheꝛ ubi conſentio inter epiſcopum ꝺioc. ꝛ fuꝺam ſtrcem tuita ꝺe obtatiõibus obuentionibus in feſto ipſius eccleſie ſeꝛmanꝺa epiſcopi autheꝛ ꝺe ſtre cõmuni tenetur ſolum ꝺe ꝺolo ꝛ lata culpa que cõparatur ꝺolo : ſi ſit interumit conſentio : ut tenet ſi leui ꝛ ſi leuiſſima ꝺicit pa : ꝛ ꝺe caſu fortuito illa ſeruatur ꝺe ꝺepoſi. c.ij. ad eccl. ff. ꝺepoſi. l.ij. ſi fromentum : ꝛ ſibi ſunt hec uerba cõcoꝛ. ꝺe cõmo. c. mꝺ. ff. ꝛ. li. ꝺe pac. ꝛ. t. Et q̃ ꝺicit regula hic conuenit inter ligan honeſta ꝛ nõ contra bonos mores nec ſi conuenit ne ꝺolus preſtetur: non valet cohuenti: vt in ꝺecret. l. Scias. ff. ꝛ. ti. in ſpoſibus idem. q̃ ꝺicit ꝺi. ꝺ. c. nec poteſt.

Quod quo ꝺicis. Hec regula ſumpta ex l. ff. ꝛ. ti. quod q̃ ex fua culpa. Pro. ea per canonem. xvij. q. iij. ꝺiſpicit: ubi ſiquis ad iuꝺicē ꝺuctus ſe ꝺe equo proiecit ꝛ lecit : ſibi ſoli ſpexit. Idem per ꝺecretalem ſupra coꝺ. libro ꝺ. preben. Si ꝺecanus ubi ꝺecanus qui negligit petere preben ꝺam ſibi ꝺebitaꝝ cum ea ca: ſibi imputare ꝺebet: ſi equiꝺ expectat : ad iꝺ ff. ꝺ ſocio. Lcũ ꝺuobus. ſ. ſi. ꝛ. l. ſi. ubi ſocius eiuꝫ bonoꝝ ꝺiuitus ex con tractu ob cõmunicam fuã: uel ex malefitio puta furto uel ſimonia non reꝑ perat quiꝺ a ſocio: concoꝛ. l. ꝺ. ſpe ꝛ. t. bi qui ꝺe bonis. c. ul. ꝛ. ff. ad le. ac quil. ſi putauit. Et procuratoꝛ pono qꝫ ex fuo ꝺelicto preſtituꝫ a bono nõ reꝑ cuperat. ff. ꝺe procura. qui ꝑpio. §. iꝺem cõſeꝛa ad iꝺem. C. ꝺe cuꝛi. l. ſi ꝑ tot ſunꝺi : ubi ſi q̃ ſ ꝑ ſonꝑ ſi iuꝺicio non fuit: re cuicta ꝺe cuicione nõ a qui contra uenꝺitoꝛem qꝫ culpa fua reo cuicta uiꝺetur.

Illamꝺuo. Pro. ea. per canonē. lxxxi. ꝺi. tantiꝺ. ꝺaniel. ꝺe excel. pla. inter ꝺilectos. Et ꝺicit ſic: neqꝫ famoſio: t notaꝺ : ꝛ quoꝺ feꝛ ꝛ mte turpituꝺo inquinat: ꝛ quoꝺ infamia ab bonefto cetu ſegregat: ꝺignita tis ponte patebunt. C. ꝺe ꝺigni. l. ij. li. xi. ad iꝺem. xxvij. ꝺi. laici ubi ꝺicitur q̃ ꝑpio ordinanꝺi nõ ꝺebent ꝛe ſeꝛe ꝺe ſeꝛe. c. ul. ꝺe acca. omnipotens C. ꝺe infami. l. vna. De infamia autem quiꝺ ſit: ꝛ quomoꝺo ꝺbitur ꝛ ꝺe mꝰ tipliciꝑpiua generalicie ut nõ. ij. q. vij. ſ. tria. ꝑ. ꝑpio infamia. Et q̃ ꝺicit re gula ꝺe ꝺignitatibus intelligas eccleſiaſticoꝝ ſecularibus: infamio. n. inꝺeꝛ cẽꝺ ꝑſt. ij. q. vij. infamio: bene tamen poteſt arbiter eſſe. ff. ꝺ arbi. l. peꝺuſ . ij. q. vij. ſ. tria. ꝛ cognitoꝛes. Et procuratoꝛ poſſe eſſe quere no. l. ꝺi. acce ꝺens. ij. q. vij. infamio ſ. q. ꝛ. c. ij. ꝛ ꝺe ture calum. imperatoꝝm in ul. glo. ꝛ inſti. ꝺe excep. ſ. ult.

Certum ẽ. Pro. ea. xiij. q. iij. plerigs. ſ. ꝛ. l. ꝺe ecc. anaricie. ff. ad uell. quamuis. ſ. ſi. t eſt enim concoꝛ. t q. ſ. ſunt nonnulli ꝺe fumo. in tãum ꝺe emp. ꝛ acu. ad noſtram. ſ. ꝛ. l. ꝺe ecc. cõmiſſa. ff. pomo: ꝺe emma. ex ceꝛ no ꝛ. c. ul. ff. ꝺe legibus. l. fraus. C. ꝺe legi. Non ꝺubiumuꝺi ſunt hec ꝛba. Circa autem hanc regulam non inſiſtes. ꝑcipere enim ea ut no. xiij. q. iij. plerigs ber. ſ. ſat. quãto ac ff. ſi legi. l. ſi legẽ. Et hãc q̃ ꝺicit. ſ. c. cũ q̃ vna.

Vta rome apoſtolici ſancti petrũ. Nota ar. q̃ tabellio i ſtrumito ꝺs ſcribẽ ꝺi locũ unꝺ ſctus: t ꝺ ꝺicit. ſ. c. li. ꝺe re iuꝺi. abbate hãc ad ff. Jo. an. Quanto nonaꝺ martij. t ita ꝺe intrante martio. Scre ꝺebeo q̃ men ſis ꝺiuiꝺitur per calenꝺas nonas t iꝺus. Et ꝺicunt calenꝺe a calo. ꝛ voco qꝫ tunc fiebat nocatio aꝺ nundinas: t ille nundine februarij in quinto ꝺie uel ſeptimo menſis ut patet in calenꝺario. unde in prima ꝺie menſis ꝺicitur calenꝺe: ſi ſcõ ꝺ ſpto nonas: iꝺũ ſexto nonaꝝ q̃ ſũt qꝺ meſeo q̃ babent ſex nonas. alij. uti. tantum: t bi qui babent. vi. ſunt. uij. tantum. f. Martius Maius Julius October. Unde verſus: Sex nonas maius october uli nec ꝛ mart. Quatuoꝛ aceꝺig ꝛ ꝺuo glabet octo. In martꝰ igit ꝑna ꝺie ꝺi cuꝫ calẽꝺis. Secũꝺa. iꝺ. nonaꝝ. ſexto ꝺie ante nonas. Jn tertio. v. nonas t quinta ꝺie ante nonaꝝ ſic ꝺeinceps . Septima ꝺie ꝺicebamus nonas: quia eoꝺem ꝺie erant nundine. Si vero menſis habeat . uij. nonas tantꝫ ſecunꝺa ꝺie ꝺicebamus quarto nonaꝝ. v. ꝺie ꝺicebamus nonas: qꝫ eaꝺem erant nundine. Poſt bas nonas fiue eſſent in quinto fiue in ſeptimo ꝺie ſe cunꝺum ꝺiuerſitatem menſium quam. ꝺ. poſuit: ꝺenominabamus ꝺies ab iꝺus. ꝺuos ante; interpretatur cuuilio: quia tunc ꝺicebãtur nundine. Et cuꝫ ꝺuo ſic erat. vij. ꝺie poſt nonas quia quolibet menſe per. vij. ꝺies ꝺu rabant nundine: ꝺeſto ſtati poſt nonas fiue. v. fiue. vij. ꝺie ꝺicebatur. vij. iꝺ ꝛ octauo ꝺie ante iꝺus: ſequenti ꝺie ꝺicebatur. vij. iꝺus. ſeptima ꝺie ante iꝺus: ſubſequeñ. vi. iꝺus ſic ꝺ ſingulis. Terꝺa ꝺecima ꝺie cũ menſis ꝺs iij. nonas tantumoꝛ quintaꝺecima cum habet. vi. ꝺicimus iꝺus: qua ꝛtic ꝺiuiꝺebantur nundine: ꝺende ꝺenominabamus ꝑ calẽꝺas: ut ſi menſis habet. xx. ſi. ꝺiem. ꝛ. uij. nonas tantum licut Januarius poſt iꝺus. xx. calẽ ꝺas: ꝛ ꝺemũ. xvij. ꝛ ꝺemũ. xvij. ulq; ad calẽꝺas. i. octaua ꝺie ante calenꝺas. Cum ergo ꝺicimus. xv. calenꝺas martij ꝺicem eſt ꝺicere xv. ꝺie ante calenꝺas martij. t xuij. ꝺie cteuute febuarij ꝛ ſic ꝺe ſin gulis. Sꝰ ſi menſis ꝺs. xxx ꝺies poſt iꝺus ꝺicimus. xvij. calẽꝺas ꝛ ꝺemũ. xvij. ꝛ ſic ſi ſingulis uſq; aꝺ finẽ. Si uero meſis ꝺbt. xxvij. ꝺies poſt iꝺus ſequẽs ꝺie ꝺicim. ſtati. xvi. ca lenꝺas ſi ſit ꝺe menſibus. ſ. iij. ꝺe intrãte ma to eoꝺem anno inceperunt legere. Item ſ noſtro ꝺicetur iure roborantes. ff. ne clerici uel mo. c. ul. ꝛ. ſi. ꝺe ſ. ex. nouerint ꝛ. ſ. ſi. ꝺe cõ ſeſ. preben. quia cuncta circa prin. ꝛ in his omnibus. Nec boc tamẽ ꝺicetur tenere. Jo. lxxxij. ꝺi. ꝑpoſuiſti in glo. ꝛc boc : q̃ ſecunꝺum canonico ligat conſtituũ poſt. vi. menſeo: allegat. xvij. ꝺi. c. ol. quoꝺ ꝺe conſtitutione principis non loquitur. ſed q̃ illuꝺ tempus ꝺuoq menſium non ſit tempus ordinariorum: uꝺetur ꝑbari. ſ. ꝺe pc. et re. cum infirmitate: ubi conſtituto principis non ligatiuis ex quo per ꝑlatos fuerit publicata: aꝺ iꝺem. ſ. c. li. ꝺe preben. cuꝫ ſingula ubi ꝺetur tmus menſis a tempore notitie: aꝺ iꝺem in aut. ut in pu nato. ꝺ. facra mi. non ſi. circa fi. colla. ꝛ. ubi ꝺantur tres menſes: et in aut. ut neqꝫ milex neq; fcleratus. ſ. ſi igitur colla. ꝛ. ubi ꝺantur xxx. ꝺies tantum. Ꝺicut acur. ꝛ in ꝑdicta. l. ꝺicitur ꝺ ſpeculator. iꝺem ꝺe ſupꝺicto ꝺecreta. eſt ꝺicenꝺus: fatco cuiꝫ q̃ ſuer ꝑſtituũ principis ligat poſt ꝺuos meſes: ut. ſ. ꝺicit: id loeũ babꝛ: ũ ſi ꝑla co ſtituõe aliud non cauetur: nec tẽpus aꝺiuuat: ſilicet cui ſeruãꝺa ē: ligare nõe conſtitutionꝺ buiue. vi. li. ꝺe bio loquor. qꝺ ſunt tarũ nouꝰ ꝑomulgatoꝝ non ꝺeclaratoꝝ ueteꝝ iuraꝝ. Et uiꝺetur q̃ a tempoꝛe buius publicatiõis poſt ꝺuos menſes: in aut. ut fecte no. conſtitutionem in rubro et nigro circa ꝑin. ſ. ut autem aperiam: et boc tenet ber. ſ. in. penio in ſi. in glo. ꝛ. ꝺ. ꝺe conſti. c. ij. ꝛ facit quoꝺ no. ꝺe poſtu. pla. c. i. cum enim in ſit iure ciuili expreſſum: ꝛ noſtro iure contrarium expreſſe non ſit cautum ergo illuꝺ uus ſeruabimus ꝛ ideo ſecunꝺum boc finitis ꝺuobus menſibus. ſ. iij. ꝺie intrãte ma to eoꝺem anno inceperunt legere. Item ſ noſtro uiꝺetur iure roborantes. ff. ne clerici uel mo. c. ul. ꝛ. ſi. ꝺe ſ. ex. nouerint ꝛ. ſ. ſi. ꝺe cõ ſeſ. preben. quia cuncta circa prin. ꝛ in his omnibus. Nec boc tamẽ uiꝺetur tenere. Jo. lxxxij. ꝺi. ꝑpoſuiſti in glo. ꝛc boc : q̃ ſecunꝺum canonico ligat conſtituũ poſt. vi. menſeo: allegat. xvij. ꝺi. c. ol. quoꝺ ꝺe conſtitutione principis non loquitur. ſed q̃ illuꝺ tempus ꝺuoq menſium non ſit tempus ordinariorum: uꝺetur ꝑbari. ſ. ꝺe pc. et re. cum infirmitate: ubi conſtituto principis non ligatiuis ex quo per ꝑlatos fuerit publicata: aꝺ iꝺem. ſ. c. li. ꝺe preben. cuꝫ ſingula ubi ꝺetur tmus menſis a tempoꝛe notitie: aꝺ iꝺem in aut. ut in pu nato. ꝺ. facra mi. non ſi. circa fi. colla. ꝛ. ubi ꝺantur tres menſes: et in aut. ut neqꝫ milex neq; fcleratus. ſ. ſi igitur colla. ꝛ. ubi ꝺantur xxx. ꝺies tantum. Ꝺicut acur. ꝛ in ꝑdicta. l. ꝺicitur ꝺ ſpeculator. iꝺem ꝺe ſupꝺicto ꝺecreta. eſt ꝺicenꝺus: fatco cuiꝫ q̃ ſuer ꝑſtituũ principis ligat poſt ꝺuos meſes: ut. ſ. ꝺicit: id loeũ babꝛ: ũ ſi ꝑla co ſtituõe aliud non cauetur: nec tẽpus aꝺiuuat: ſilicet cui ſeruãꝺa ē:

Vt intelligatur ſic contraria utriuſq; iuris. De boc babui queſtiones ꝺ facto a ꝑincipio buius libꝛi: ꝺicebant contra me quiꝺam aꝺuocatuꝫ conſtitutionꝺ buiue li. non ligabant niſi ex quo ille liber eſt publicatus bonoñ. et ſic ignoꝛãtio non ligarent p. c. ꝑpoſuiſti. terꝺi. ꝺi. t. xxij. q. iij. ꝺuntaxat: ꝛ ego contra eoꝺ ꝺicebam q̃ ſecunꝺum ꝺictum ipſoꝝm in ciuitatibuſ in qui bus nõ viget ſtuꝺium ꝛ aꝺ quas liber ille ꝺirectus non fuit: aꝺbuc conſti tutionꝺ buiue labꝛ non ligarent: quoꝺ eſſet abſurꝺum. Satis ergo ꝑba bili ratione iꝺ tenebam uiꝺeturq; ꝺ. ꝺixi ꝛ auꝺiui eas; tempoꝛe nicolai iij. caſtatam electõem cuiuſcũm epiſcopiqui no ſeruauerat ꝺecr. cupientes ſ. c. li. ꝺe elec. que in ante ꝺuos menſes ſolimoꝺo fuerat publicata. Et ſi cõſtituto reſpiciat pẽdẽa: ꝺicit. ſ. c. li. ꝺe elec. licet canon. Ꝺue boc ſcripta funt ſuperflua ꝺefectuoſa ꝛ ꝺ alſa rẽꝺenꝺa ſupplenda ꝛ corrigẽꝺa ſe offe runtin quibus aliqualiter excuſari mereor: qua corrigi fus paratus: ſi q̃ ex quo ſcribere cepi ſingulis quaſi ꝺiebus buius lectionibus ꝛ alijs pater lectarũ incuitabiliꝰ negocijs implicatus: ſingula pẽderare non potuitus q̃ nomini mei ſuperiuꝝ tam ꝺicti mandato ꝛ ſtuꝺentiuꝫ ꝺeuctus inſtanti a non meo uoto uelle ibaota publicare compelloꝝ: quinimmo etiã ex falſis ſcrip tis ſcũꝺum ꝑhiloſophũ ſeꝺ o metaphyſice cõmendatoꝝ: qua per ipſa ueri tatio inuchigande materiam ahije paꝑaraui . Vuſcipiant igitur illuꝺ ſta ꝺentes minute ſcientie laboꝛes meos ꝛeminẽdentes ; q̃ vtiua q̃ oꝺuaꝺ ꝺuo ſola minuta ꝑoꝑter ſui affectum larga ꝑiuo omnibus ꝺicitur obtaluſſe marco. xij. xxiij. q. i. eoꝺ. ꝺe pe. ꝺi. c. i. verſus ſi nam ſiꝺuo ꝺeſtri maio reꝺ ſtumne utileo eis in ꝑpetuum ꝺeſtruere meos offeram: tam licet nouit inꝺoatoꝝ. Joannes andree.

Scꝛti libꝛi ꝺecretalium opus ꝑenitle enucleatiuo emenꝺatum atq; caſtigatum impreſſa inꝺuſtrioꝝ ſingulaꝝ Nicolai Jenſon ꝛ Sallici ve netijs impreſſum feliciter explicit Olympiaꝺibus ꝺominj noſtri ieſu chriſti. Mꝺ.cccc.lxxix. nono calenꝺarum ꝺecembꝺ.

a Prima vacat
Circa lecturam
Abbatis
Et primo gradu
Incipit secundo liber
Potest expedire

b Utrique ipsorum
Voluerit possint
Sicut de iure
Cardinalibus

c Periculosis
Dicto post
Per capitulum
Paucitas seu

d Ad sedem
Potter statuit
Latere nostro
Quia sepe

e Temporalibus
Aliene preter
Plura beneficia

f Ipsius obitum
Propter quod
Obtinet libere

g Si quem
In iudicio
Ut iudex

h i Ad iudice
Conuentus
Dominum

k Confecatur
Legitima
Denuncient
Concertationi

l Tionem vnius
Celligitur
Qui de non
Commiserint

m Recepto t alio
Consuetudine
Spectantia
Tuo non

n Aique ipsius
Constitutionem
Immunitatem
Pertinere

o Cōmissionis
Cedi possit
Eis omnino
Aliquos falso

p Vestigijs
Indulgentie
Animus indurescat
Posuisti se

q Quoq; ipsum
Non potest
Obligari

r Pdo possessore
Principalis
Visus humanos
Bonos mores

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia.

Rubrice — libro — f — f — 9

Appellandus — li° — p° f — 47
Excitatorium ẽgti ẽs z dominꝫ — li — 9 f — 86

Jeremias — li° — p° f — 34

Ostitutorium — li° — p° f — 3
Onfirmatorium — li° — p° f — 9
Onfutis — li° — p° f — 41
Leccos conuocatis — li° — 3 f — 61
Lius ñ relidêris i ecta l'plida — li° — 3 f — 61
Lecto egrotante uel debilitato — li° — 3 f — 69
Onceſſione ecc̃ę l'plide ñ uacãte — li° — 3 f — 70
Agellus monaſterꝫ — li° — 3 f — 80
Enibus et exactoribꝫ z pcuris — li° — 3 f — 81
Onſecratione ecc̃e uel altaris — li° — 3 f — 82
Oronatione ſpiali — li° — 4 f — 84

Ole et cõtumacia — li° — 2° f — 40
Ecmas — li° — 3 f — 77
Eſponſatione Jupubeꝫ — li° — 4 f — 84

Lectione z electi pbare — li° — p° f — 11
Vite z ſpiritꝰ z ydie pfitebꝫ — li° — p° f — 34
Xceptoribus — li° — 2 f — 43
Oſignatis i pfeſſione ecc̃ę fidei — li° — 2 f — 40
Xcellis pfatis — li° — 4 f — 93

Jlijs pfitereꝫ — li° — p° f — 34
Ore compẽti — li° — 2 f — 47

Je que uy metus ue ẽa fiũt — li° — p° f — 44
Electis z receptatoribꝫ eoꝝ — li° — 4 f — 86
Omicida — li° — 4 f — 91

Hunteꝫ relinquãtur — li° — p° f — 41
Adnys — li° — 2° f — 43
Xcepto ralium — li° — 3 f — 48
Xcluzando — li° — 3 f — 49
Hſtitutoribus — li° — 3 f — 50
Xe ſpiritus — li° — 3 f — 81
Mutatꝫ ecc̃aſ et z duoꝫ locis — li° — 3 f — 82
Hnuys et damne date — li° — 4 f — 96

Jris cotellatione — li° — 2 f — 48

Xcutate et obia — li° — p° f — 43

E fide ꝑcipite aliꝰ mouet — li° — 3 f — 74
z dic ꝑcipui locꝰ ingreſſꝰ
Je mãs tenent — li° — 3 f — 84

Officio ordinij — li° — p° f — 36
Officio ordinarij — li° — p° f — 40
Ofitutione ꝓlatoꝝ — li° — p° f — 10
Acris — li° — p° f — 43
Rcnatoribus — li° — p° f — 43
Refectoribus — li° — 2 f — 44
Rgendis et dimittendis — li° — 3 f — 62
Rnilegys — li° — 4 f — 93
Ens — li° — 4 f — 96
Entibꝫ z zemithonibus — li° — 4 f — 98
Eſtitutione Jnſtitꝰ — li° — p° f — 46
Eſcriptis — li° — p° f — 3
Eſtitutione — li° — p° f — 27
Eſtitutione ſpoliatoꝝ — li° — 2° f — 40
Ebus ecc̃e ne alienãdis — li° — 3 f — 74
Ezb mutatione — li° — 3 f — 74
Eccliaſtb z tzalerãtꝫ ad religiõ — li° — 3 f — 78
Eligioſioſis domibus — li° — 3 f — 80
Eligis et uenerationi ſctoꝝ — li° — 3 f — 83
Eglies Jurꝫ — li° — 4 f — 109

Jomma trinitate z fide catholica — li° — p° f — 2
Jpplenda negligẽtia pfatoꝝ — li° — p° f — 32
Enitẽtia et ẽ Judicata — li° — 2 f — 44
Epulturis — li° — 3 f — 76
Tram regulaꝝ — li° — 3 f — 77
Penſalib⁹ et Jnmonys — li° — 4 f — 84
Jſmatios — li° — 4 f — 90
Enitẽtia excoicatiõs — li° — 4 f — 98

Emporib⁹ ordinatiõs z ꝓhib — li° — p° f — 33
Efribus z attellatoribus — li° — 2° f — 41
Etiamꝫ z ultiꝰ reuocãtib⁹ — li° — 3 f — 76

Tite pdicte nullꝰ mouet — li° — 2 f — 40
Jdia et honestate clicoꝝ — li° — 3 f — 61
Ore z uoti redẽptione — li° — 3 f — 70
Swris — li° — 4 f — 92
Exbozb ſignificatione — li° — 4 f — 109

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Queriniana Brescia.

Francisci Moncliſio in Sextum ac Clementinas a ſe caſtigatos epla.

Si utriuſq; lingue uiros celeberrimos diligētius ſcrutatus fuerim: accipio ſiimao ac imos talco laudeo affecutos fuiſſe: ſig ſint q̄ uel coſuli optima ſingularigs ſtudioria aliquod egregi um facinus admiſcerent: uel qui ſummo optimoq; ingenio alios facile in ea diſciplina ſuperarūt. Vi de quid inclytus ille ſtatuarius pbidias dic.n.tas a grecis gs latinis ſumme excoluitur nenera tur. Plinium lege quanti facit in naturalio hiſtorie.xxxvi.ubi inquit: Pbidias clariſſimus eſſe per oēs genere: que deI Iouio olympij fama intelligitūnemo dubitat. z reliqua. Quid de illo Cicero in primo Tuſculanarum. Cui inſcribere non liceret ſui oris ſimilem ſpeciem adeo artificiole elo fit in clypeo: q; ea cōuulla tota operio colligatio ſoluereiur. Quid Valerius maximus retulit: p fecto ſimulacro Iouio olympici quo nullum preſtātius aut āmirebilius hominus manio feecrat. Quid z alij: Mas z poly clytus ſtatuarius uir ſummo ingenioncne impar pbidic perfectiſſima que dam fibi conſtruxit unde non pariam fibi laudem adepiio eſt. bic adeo pulcherrima adeo iu cū diſſima nobis reddidit: ut merito Iouj olympio in elide z minerue arbeno poſſ comparari. Vīn de inuenalio: Pbidiacys uiuebat deus: nec non polyclei. Quid Alamenno: Quid Myron cīu therno natus: z Pogeſiladio plurimum colendi diſcipulus. Et quanta quālıgs de eo narramus. Quid Calcamenco: Critiao: Neſtoreo: Aeglao: z quos omitto: quantaue tam ab oratoribus gs a diuio natibus de bis fuerunt celebrata. Nonne z de dedalo multa mirandags legimus propr la byrinti edco ac cetera: qui cum miro quodam odine conſtruxit. Ab ſi bi omneo propter hec que obiectant talco laudeo adepti ſunt tam apud Graioo ſcriptoreo gs latinos. Quanto magis atqs magio laudibuo exiollenuio ſummum z integrrimum uirum Nicolaum Jenſon gallicū: qui ſua ſingulari induſtria atqs ingenio omneo nationeo tam barbaroo gs latinos illuſtrauit. Quid. Jo. n. cum diſſimoo litterarū caractereo nobis tradiditita ut omneo facile diūdicent eao potiue cē diſtinguo gs a mortalibuo editao. Et ut omneo uirtuteo facilime poſſio nāciſcēnon tantum in uno: ſed i quo uis genere libroo inuenico integerrimoo atqs expoliroo. Sed qualiter z quomodo eius opera ſint integerrime caſtigatanon facile ē dictu. Dic.n. omnem curam ac diligentiā adhibeat: ut nihil ſi qō non ſit eiusdem ac emendatiue caſtigatumita ut nihil addendum uel minuendum inuenias: ſi omnia diffinita ac optima animi rōne perlegerio. pertranſeam nc.z. ḡuio ei primo ac pbemio. Livi. in glo. in uerbo uſqs ad certam: nam duo membra facit z inquit quo ad primū: nec permiſit ſecun dum. Et.c.ſi cui.c.ti.z li.in glo. penul. allegat: uideao queſo. Et.c.io qui.c.ti.z li.in glo. ſi. Et.c. cum ab uno de re iudi.e.li. allegat legem ſed fallitur. Et.c. ſi duo de procura. in prima glo. Et.c. ex eo de elec. in glo. in uerbo quam rationio. Et.c. perpetuo de elec. in. vi. in ulti. glo. Et.c. per hoc de bere. in. vi. in glo. ii. Omittimus clementinas ded non poſſū nec continere quin z nbi aliqua in medius offeram. Vide clementinam. 1. de preben. in glo. in uerbo incerta circa medium: defieri bi nec par na reo. Et de. plureo de iurepa. in glo. z ut Lirca buncallegat z defiot in ſenet. Et de. i. de ſen. ex. in prin. in glo. in uerbo ſedi. ap. allegat: nec id inuenico fed alibi. Zu uero de bis omnibuo z aljo noſtroo poteris perlegere. Nam ſi ſingula tibi uellem ānotare: aliud oporteret parare uolumen: z faſtidium generaret. Nec.n. uolui dexiſſecut materiam prebeam perlegendi z ſcrutandi, et ut intelligas quātum hic liber ceteris preſtet: non ut cuperem hec ānotareas plurima ſint z grauiſ ſima: quot contraria addita: quot ſolutioneo: quoo concordantie: quot dilucidatioo: non facile eſt dictu. Eſt itags merito ſuper boo omneo colendus uir optimus Nicolaus Jenſon Gallicus: eq caſtigatiſſima expolita z innumera libroum uolumina nobio attulit. Fructum enim z animi nolup tatem accipieo non paruam: ſi bec precipue apud te habueris. Sed nunc boc oneris meio bu meris incumbitur me meags tuo indicio imponam celebrrime doctor. Alexander neueut ſi qd addendum erit uel detrabendum nuo tri auctio calamo dignerio aſſignare: cum z tua humani tate maximam buius noſtre coretionio partem perlegere dignatuo eo.

Hic lib eſt ſuus et conuentus ſci Bnabe Bxie

Qrca lecturā arbonio diuerſio odi duerſum modū tenentibuo: Jo. de deo bilpanuo poſt illuo lectu re ipſius arbonio nouum modus aſſumens per ſuas metricas regulas ipſius in tellectum uiſus fuit aperire: fed propter multi tudinem regularum et verſuum obſcuritatem aliquabus notam ignotum: aliqs ignotus ignotio tuo reddidit. Attendeno igitur ego Joannes andreeinter nouum doctoreo minimus z indignio inuentionem arbonio ex eo fuiſſe: ut babeutibus materiam conſanguinitatis z affi nitatio ignotam notas: babeutibus notam ex oculorum inſpectione notiſſima fieret: antiquo rus ſcripta reuoluit: prout expedire credidi ex pliam. Primo quereno an unāqs arboy ad quid fuerit inuentā arbonio neceſſaria: Secun do an ſit autenica: Tertio ad quid in volumi ne decretalium repenta: que olim fuerat in de creto. Primo quidbio ex ſuperius dicto pa tuit ſolutio: probatio enim ad oculi aliao uin cit nulle gradi. §. agnationio. xxvi. q. i. nec aliqua. Et oſtenſione eum facti quidam medi no percipiūtur qs elocutiōde: de dona. apoſtoli ex ſi. Dūc eſt qs agnoſcī mēſio ſubſtituc oni lio. xvi. q. iij. inter de preſcrip. qt idicite. C. ſunt. regū. Lui. Ceutrio inſpectio: an mulier ſit pre gnans. ff. de ven. inſpi. i. in pin. Zoceno pa dente iudiciū: an mulier ſit virgo. de. gloa. propoſuiſſe: an arta de fri. z male. fraternitatio: uel aliter impedita. co. ti. ex litterio. Jniurie an fic atroc eſtimatio. ff. ſi fer. l. ij. z litere papaleo an ſint uere vel falſe: de crimi. fal. lect. Ad ſecū dum dic q̄ arbor autentica eſt quod ps ex ca nouibus didoi t alexandri. xxxv. q. v. c. i. ij. et ulti. Ad tertium dicīq̄ quia in decreto de con ſanguinitate z affinitate tractatur: unde fuit ibi arboxem ponere: quia in decretalibuo eā ide tractatuo: z in boc volumie vide fuit repetic eo maxime: quia nemini venit in dubioyad la tio eſſe uoldam ſanctoy famoſiſſimoy quod repeti ta fecito probat. C. de emen. uſti. co. Luna. Jte ex eo quia antiq̄ canonco circa materiam illaz multaq; fuerunt correcti: unde expediens fuit ſe cundum ſtatum nououm iurium antiquas ar boxem deddere.

Oſtende ad arboxē conſanguinitatio ſpe cialiter deſcendamus. Et primo queri tur quid ſit conſanguinitas: z unde dicatur: gd linea: quid graduo. Secūdo queritur quomo do arbos fomeatur: quare ſic fomeatur: z qua re ſic pūctatur: z unterſeminio regulao p quao cognoſcūtur gradus. Demum ponemus que dam notandas quadam quelhoneo. Ad pri mum dico q̄ conſanguinitas eſt attinēcia pſo narū ex eo pouenēs: q̄ una deſcēdit ab alia: vel ambe ab eadē. Vel eſt unicuiliz perſonaruq; ab eo dem ſtipite deſcendēciū carnali. ppagati one. Jtem: q̄ ſatio eſt idem. Dicitur āt conſā guinitas quaſi ſanguinio unitas a con z ſāgui neq̄na de eōi ſanguine deſcendāt. Et quo ad probabitionē cōiugij nō diſtinguo: an talco cō ſanguinei ſint prodocti ex uxorio coitu: uel ex fornicatio: q̄ō z expreſſū. l. oc. pba. p tuas. Z i nea vero ē collectio plonaz ab eodē ſtipite de ſcendēciū graduo zuenio z uiroo diſtinctoo. Et ē tripler linea. ſgraduū deſcēdēciū aſcēdēciū z collateraliū: vt. ſi. patebit: z. ff. de gradib'. l. i. z. l. turiſcoſul'. Gradus ē diuido diſtāciū ploz rū ſi q̄ cognoſcāt quota agnatioio ut cognatioio diſtātia duc ploze iter ſe differāt. z diciuf gra duo ad ſimilandūe gradui ſcalaz uel locoiū pclinū: q̄ ita gradimur ō. primo i. primū. ff. de gradib'. i. turiſcoſul'. ſ. graduo. Formāt āt ſic arbos: ſimo vide cellulao aſcēdentiū: ſo de ſcēdēciū: demū collateraliū. Vlcēde ſop cellulā uacuā: q̄ remāſit to vacuaq; nō potuit nom. p poſi bēre: ei alie cellule exceptā bio q̄ per gnāi nominātur ſunt nomē eis ipoſitū. Cāo. n. poſſemus illā cellulā notare qd biāmus filiū pāo fiem fratrio pēs filij: ſic de ſingulioz: cā alij uocāt toacbi: alij. pbrii: alij trūci. Hoc āt a nōie bidēli nīi. vocēt' ca Petrunii. Et ſoire debeo q̄ cēpotenf ille cellule medie aſcēdentiū z deſcēdentiū diuidereīt bircte p medīū: ut a late dextro illaz cellulaz pōrēt noia maritiſ uel abauus. pauuo. ē. a late ſiniſtro noia mulieꝝ: ut abauia. pauia. ē. q̄ poſita a late dextro de / ſcēdāt a marīhuſ ē coniūct. Supza cellulā ua cuā ē cellula hec cōiūcta pat mēſi: ē mā ſi pūcta rubea: ē ſra mā nigra. Supza illā ē cellula a / aua aua: pūnēo duo puncta rubea: ē duo ni gra. Supza illā ē cellula. pau'. pauia bino tria pūcta rubea z tria nigra. Supza illā eſt cellula abauuf abauia bino. iij. rubea. z. iij. nigra. De ſcēdendo ſub cellula uacua bēo ſilij filiaſ: bi uni puncti rubei: z uni nigri. Sub illa deo nepoē z neptem: z duo pūcta rubea: z duo ni gra. Sub illa. pnepoē z. pneptē: ē tria pūcta rubea: z tria nigra: ſub illa abnepoē: z abneptē: z. iiij. pūcta rubea. z. iij. nigra. Alīgs ad colla teraloo tranſeamus ſeire debeo: q̄ pūctoy nūera tio: ē uiderato gradui bi pūcta ad ē cellulā uacuā: z pūcti rubei denotāt ppationeē ſ; uo canonicū: pūcti nigri ſm uo cuile cē. Ponit āt cōputatio canōica: ſuprioi pte cellulaz: cui lio vo. i ſterioi: vt detur itelligi excellētia iuris canōici ad ciuile: z maxīe quo ad bic caſu quo ſtituim: ē mīnōiōe ij loiue ſibi poſſint reuoc: ē ci mīmoniū ſit ſacramēū eccle in eo ſcipue lex minoi ē canone ō de. xxxi. nup. c. ulti. ē pe. Videe āt ex pūctatione pdca q̄ i cōputatioe aſcēdēciū z deſcēdēciū cōcordat utrūqs uoz: q̄ i eie ſep plona addita plone p carnio. ppa gatioē gradū adiect. Dū turnicdū āt gradus ter cor fm utrūqs uoz tolle bāc magīalē rām aſcēdentiū z deſcēdentiū: quot ſūt plone ō gb' ſcriptur cōputabo ſimcdiſ una bepta tot ſī gra duo iter eas. Si igitur uio ſeire quantū diſtat abauus a pretuio uiroo: putato: ē ſimcdio gnoſ ſunt plone: bemus: ergo: tres ſūt gradus. Jdē dico de ploo. p. ad abnepoē: q̄ codē mō erit reperire. ē. ploaz: ē ſic ḡuio: ſūt gradus. Si uelles ſeire quot ſuīt, abauꝰ. p. ab abnepo te. p. iuncio ebi nouē perſonas cōputato. p. et ſic oto erāt gradus. Sciao āt q̄ ille. p. non by tota fua cōputatione: i arbore. Sco. n. q̄ quili bet by duoo parētef. iij. auoo. vij. pauoo. xvi. abauoo: ē ſic ſep aſcēdēciū duplicāt. Vñ ſpol ſibile fuiſſet tot ploaz i arbore ſcribere. Que ro āt an iter aſcēdentio z deſcēdēciū. phibitio cople cōiugalio excedat quartū gradū: z dicit goffre. i ſūma de cōiug. z affi. §. ité quāū q̄ nō p. bere. ñ dī. ex. ñ. q̄ ſpialī logut. Alij cōſ ſdi cēto iter aſcēdēciū z deſcēdēciū ppetuā cē phi bitionē dicūt: z q̄ō de ḡnio gradu di i collaterali bꝰ locis by ad boc. xxxvi. q. iij. pgenic t duob' .c.ſc. i gbus di q̄ olinō ſolū uſq; ad ſs gradu

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliniana Brescia.

fȝ ẽt in quãtũ nouitia erat parẽtẽ eẽtẽ debatur .pbdnio. Ex quo ergo certũ ẽ alterũ decẽden tẽ z alterũ ascẽdentẽ pdorat .pbdnio ad idẽ in ſti. de nup. ſ. i. ſi. de ntu nup. l. nupti: et boc ve rũ puto. Ad collaterales trãſeam: z da fratres z ſorores cũ dentitatio poſtegũdo ſolũ pẽ me diã arbozis ad modũ vcrſilicũ ſtellecta redũ i telligitur: qõ pc ps. Dicam' de fratre z defcen dẽbus ſũ cellula fratris filꝰ filia: ex illa fratris nepos nepotis: ex illa fratris .pnepos .pnepotis z fraſ. p. ẽ ca. p. i ſmo gradu fm canonẽs: i fo fȝ legẽs: eꝫ filiua i fo fȝ canẽs: ei ſtio fȝ legẽs. Nepos i ſtio fȝ canẽs: i ẽrto fȝ legẽs. Fꝛio .p nepos ẽ ipſi. p. i ẽrto fm canonẽs: i gnto fȝ le gẽs: z ſic dȝ ex ẽ utraq; pũctãs: z ſũ ſi collaſalẽs ad. p. Ex nũc ẽ cellula pãs ſcins' hpute: fac cõ ſcjũt hpute de auo. ex eo patrꝰ amita: ex illa frat patruelis z amitinus: ſoror patruel' z ami tina: ex illa bog filꝰ filia: ex illa bog nepoſ nep tio. Patruꝰ ẽ p. fo gradu: ſi patruel ẽ fo gra du: filiuo i ſtõ: nepos i ẽrto fȝ canonẽs. Per legẽs ãt patruus i ſtio: frat patruel i ẽrto: ſũ i gnto: nepos i ſtio: z ſic de ẽ utraq; pũctato. poſtea fac. panũ hpute: fȝ filiuo patruꝰ, ma gnũ: amita magnũ: auũ z auiã: auũculum ma gnũ z matrem magnũ: alios nõ plegmur. Ex cellula patrui magni propios fobinus propi oꝛ fobina: ex illa bonum filuo filiaꝛe illa ꝛo nandem nepos nepotis: quia .p. dñat a pro auo quem nunc fcs hpitum tertio gradu: ergo a patruo ẽrto: z a .ppios fobino ẽrto z a filio ẽrto: z nepote: q ẽxt linea cjũctatio ẽrto fȝ ca nonẽs: fȝ legẽs vo dñat patruꝰ a patruo ma gno ẽrto a .ppios fobino gnto: z a filio ſexto z a nepote ſeptimo: ſic dȝ ex ẽ utraq; punctato. Mõ fac abauũ hpute: cũ tribus filijs. f. ppa truo .pauo z .pauũculo: de pauũculo nõ plc quor. Ex cellula propatrui omni cellula bog fi lius filia: ex illa bog nepos nepotis: ex illa cõi dẽ .pnepos .pnepotis. Jtẽ ecõ ſũt cl. p. i ẽrto gradu: q. p. dñat a hpute: i quarto gradu: z ex illa linea nullus ẽxt linea cjũctatis: ergo ecõ ab eo dñãt ẽrto. fm legẽs .ppatruus dñat. v. fili us. v. nepos. vij. .pnepos. viij. ſ. ſic dȝ ẽſſe vtra q; pũctato. Hũc videlicẽt ẽ gbal regul' gradus illoꝝ collaſalũ cognoſcãtur. Collaſalis cjũs linee unã trado vtam fm canonẽs. Collaſalis i linea equali quoto gradu ge dñat a cõi ſtipi te: toto dñãt iter ſe vel ſibi ãtinẽt. boc fȝ cano nes. Exẽplũ pone cũ facio abauũ hpute' inf. p. z .pnepoẽ .ppatruinũ illi ſui linea equali. qui bet dñat a hpute ẽrto gradu: ergo iter ſe ẽrto. Fȝ legeꝛ vero ait ẽt ſic dicamus rõnabiliter: collatera lũ illa cjũ gnoto gradu ge dñat a cõi ſtipi te: toto duplicato dñãt iter ſe vel ſibi ãtinent. Videꝛ ergo ex ſuprius dictis z ex pũctatione: q' pdicti. p. z .pnepos .ppatrui dñãt. viij. z in ſurgit alia diuerſitas: q: fm legẽs ſlubet pſona gradũ facẽ collaſalis'. Vbi duo ſeo facilit du oo gradus: fm canones vero due pſone faciũt unũ gradũ: vñ vt pȝ i exẽpla ſuꝑ ſtrã ẽ cõ. p. i ſmo gradu fȝ canões: i fo fȝ legeꝛes: cõputatõ coꝝ ob aliud ſit qñ nſa. xxxv. q. v. c. ij. bñ ergo dicit fm legeꝛes: q' i equali linea collaſalũ ſiue li nea ſit paꝛo numeꝛi ſiue diſpaꝛatoꝛũ eſt reperi re diſpaꝛe gradũ inde. Vnde i linea paꝛo numeꝛi fa ud quaꝛtas diſpaꝛatoꝛ numeꝛi ſyna vel tertia. In prima ſecũdus gradus: i ſa quaꝛtã: i ſtia ſexta: i quarta octauus: qõ nõ ẽ ſecũdũ canoneꝛes: q i equali linea diſpaꝛatoꝛ numeꝛi bñnus diſpaꝛem gradũ: qz i prima paꝛtiũ ſtia ſtiũ: i quta quti z ſic de ſinglis. Hũc relat videre de collaterali bus i linea ſcẽlis: de qbus tradiũ talio ria fȝ ca nonẽs. Collaterales i linea equali quoto gra du remotioꝛ dñãt a cõi ſtipite: toto dñãt inter ſe. Exẽplũ pone facẽdo abauũ hpute. p. z filꝰ .ppatrui ſi i linea equali. cõputemuo ergo a re motioꝛ. f. a. p. ſ. p. dñat a hpite ẽrto gradu: ergo a filio .ppatrui quarto: z ideꝛ deſcẽdenti bus uſq; ad linea cjũctatoꝛis: boc ẽ qđ dicim': q' pſona addita pſone uſq; ad linea cjũctatio nẽ creſcit gradus ꝛeſp. ppatruus filꝰ eꝰ nepos z .pnepos oẽo dñãt quarto a. p. Dȝ alr fm le geꝛ fm ẽo talẽ ſam tradimuoꝛ: Collateraliũ in linea meqli quot ſũt pſone hpute dẽpoſtoꝛ ſunt grad' vnꝰ. p. a hpute dñat ẽrto a .ppatruo gn to a filio. ne. a nepote. vij. a .pnepote. viij. z ſic q libet pſoa facẽ gradũ. Videꝛ ex ẽ dictis q. p. ſi põt ꝑbere cũ aliq; de arboꝛe. Dñat. n. a ſumo. f. ab auo: ab imo. f. a nepote ab extremũ colla teraliter: ab odnũ bio quarto a medio ctionis: qđ ſano ꝓcp cũ nullo põt ꝑbere. Sȝ ſi ẽtre nuo f. collaſalibus: ut puta ſi .pnepoꝛ. .ppatrui uꝰ .pnepos fꝛio gereꝛet filiaꝰ poſſ. p. cũ illa ȝ berculi ãt ꝑbaf i gnto gradu: remãet ũ ꝓgãni nitas. .pbdnio. n. q p uno poſitiuũ .perfectũ po tuit tolliꝰ nãtia ſi innatabilia. v. dicit in fin. Sed re debeo q' ẽtẽr dicũt boaneo q' dicit ſuꝑ .panuo z auus ſt' bigãt: bidẽto q' ſi nõ ẽtur bi gamiũ poſſet filij eoꝝ cõſãguẽci ẽnt fꝛeos: fȝ bocnõ multũ curo: qz eadẽ ꝛõe ẽt te alijs cellulis duplicabuntuꝝ plone eaꝝ cẽnt bigami: vñ ſingamus pũde ac ſi i ſlubet duplici cellula bꝛemue. iij. pſonaꝝ ac ſi decẽtur: propatruꝰ z uxoꝛ poamita z maritus: vñ duplicatio poſi ta fuit: vt noia demõſtraret l vtroqꝫ ſexuinõ ut coo cõiugeꝝ denotaret. Sꝛdẽũ ẽ ẽtq; i collaſa libus eẽſtio linee: bñ ſegtur ãta rla affirmando z negãdo: ergo z ma ſumuo cõſãguinei i linea cõ lꝛ: ego poſſũ accipeꝛe filiã mẽ: ergo nec tu meã. Affirmatiua procedit i linea eẽſi quar ti gradus. Negatiua i ſtio ut ceſſionis: i linea equali boc nõ pꝛcedit affirmãdo ut negãdo: quia ſi unus ẽ i ẽrto: alr i ſtio ut ceſſio: q eſt i ſtio: vel ceſſio ꝓbi ꝓbere cũ filia ei' q ẽ i quar to gradu z nõ cõſanguineꝰ. ppatruus bonus fi liuꝰ z nepos ꝑbere ꝑũt cũ filia. p. ſi nõ eꝛoꝛer ſo. Demũ ſꝛiſ an collaſales quoꝝ vñ ẽ i gnto z alr i ſmo: ꝓpatruꝰ filia. p. z .ppatruꝰ poſſint adi uicẽ ꝑbere: dicẽ oſti. q. ſi: z boc no. ff. e. q' dicc to. c. tua: z i ſuma bañ' ti. de cõſag. §. nũqd i gnto z ſmo: qđ p hac argumẽta nitꝰ ꝓobare ſic. f. ꝑi z filꝰ una pſoa ceſtur. C. de ſpa. z alijs ſſtis. l. vl. Dicẽ ergo ſi ꝑbit cũ ſtipite: nec cũ ſi lijs ſtipitis. bñ facẽ ꝓdca dcre. tua: vbi fratres videnꝫ põi. p ſtipite. Jrium tȝ ber. qđ colligit ex glo. quã põi ff. e. n. c. vlt. z ra. z Jo. de leo: z boc ẽ affirmãq; qđ pꝛobat ꝓba rlẽ poſite ff. e. o. c. nl. dã dicẽ ibi deſcẽdenti ab eodẽ: ſi certũ ẽ q ꝓpatruno deſcẽdit a hpite. ꝓtea aut dcio q' ẽ ẽ coo pꝛobibitio akcẽdentiũ z deſcẽdẽtiũ aut collateraliũ: de primo pȝ negãdo q' certũ ẽ filiũ. p. ſi deſcẽdiſſe a .ppatruo. Ẽt ergo. .pbdnio collateraliũ: ſ. certũ ẽ q· ſtio dñãt gnto. qđ iqđ impedꝛat ullos collaſales cõrabere nõ vidco. Joannes andree.

.iiij.
Abauus. Abauia.
.iiij.

.iiij. .ppatruꝰ. .panuta. .v.

.iiij. .ppatruus. .ppauia. .iij.

.iiij. .pauũculus. .pmaterꝛa. .v.

.iij. bog filꝰ uo.filia. .vi.

.iij. patruꝰ magnꝰ. amita magna .iiij.

.iij. Auus. Auia. .ij.

.iij. auũculus magnꝰ matꝛa magna .iiij.

.iij. bog filꝰ uo.filia. .vi.

.iiij. coũdẽ.ne poo.nepti. .vii.

.iiij. coũdẽ.ne poo.nepti. .vii.

.iiij. .ppios fobinꝰ. .ppios fobina. .v.

.ij. patruꝰ. amita .iij.

.ij. Pater. Mdater. .i.

.ij. auũculus matertera. .iii.

.iij. .ppios fobinꝰ .ppios fobina .v.

.iij. coũdẽ.ne poo.nepti. .vii.

.iij. coũdẽ.ne poo . .pnepꝰ viii.

.iij. bog filꝰ uo filia .vi.

.iij. bog filꝰ uo filia .vi.

.iij. fi patru el amiũ patruel l amitia .iiij.

.i. Frater. .ii.

.i. Soꝛoꝛ. .ii.

.ij. cõſobinꝰ cõſobina .iiij.

.ij. ſoꝛoꝛe. ſi luuo. filia. .v.

.ij. bog. filꝰ uo. filia. .vi.

.ij. ſoꝛoꝛ. ne poſ. nepꝫ. .iiij.

.ij. boũm. ne. poo. nepꝫ .vi.

.iij. coũdẽ. ne poo. nepꝫ .viii.

.iij. bog filꝰ uo. filia. .v.

.iij. fratꝛis. filꝰ uo. filia. .iii.

.i. Filius. Filia. .i.

.i. Nepos. Nepos. .ii.

.ij. ꝓtonepos. ꝓtonepꝫ. .iii.

.iij. coũdẽ. ne poo. nepꝫ .viii.

.iij. fratꝛis. ne poo. nepꝫ. .iiij.

.iij. abnepos. abnepꝫ. .iiij.

.iij. fratꝛis ꝓtone poo. ꝓnepꝫ .v.

.ij. coũdẽ. ne poo . .pnepꝫ viii.

.ij. coũdẽ. ne poo. nepꝫ .vii.

.ij. boũm. ne. poo. nepꝫ .vi.

.ij. coũdẽ. ne poo. nepꝫ .vi.

.ij. ſoꝛoꝛis ꝓtone poo. ꝓnepꝫ .v.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliniana Brescia

A D arboꝛẽ affinitatis ꝛ eius materiã
transeamus. Et primo uidendum est
qd sit affinitas: unde dicat: quo ip
sius genera iungãt: ꝛ gradus cõputẽtur: ꝛ dein
de arboꝛem formemus: ponem᷑ postea quedã
notabilia ꝛ quasdam quẽstiones. Est autem af
finitas personarum proximitas ex coitu proue
niens omni carnis parentela. hoc ſcẽdum ca
nones: sed secundum leges est proximitas po
nientium ex nuptijs: ꝛ requiritur ſcẽdus leges
q; legitime sint nuptie non interdicteꝛ contra
batur affinitas. ff. de gradi. Inon facile. ſ. facen
dum. Et dicitur affinitas quasi duoꝝ ad vnũ
finem unitas: eo q; duę cognationes diuerſe p
nuptias secundum leges: vel per coitum secun
dum canones copulãtur: ꝛ aliter ad alteriꝰ eo
gnationis finem accedit: vt eadem. ſ. affines
Sed q; per fornicatiuum coitum ꝛ incestuoſum
secundum nos contrahatur affinitas: patet ꝰ
eo qui cog. consan. uxo. fuꝛ. c. diſcretionem: et
eo. ti. c. penul. ſed cõsideratio legis fuit circa be
neficiatos ꝛ tutelas deferendas: ꝛ ne quis coga
tur aduerſus affines teſtimonium dicere. ff. de
gradi. I. unus consulũ in prin. ꝛ. ff. de teſti. Liq.
t. iij. q. iij. ſ. item in criminali ver. item. I. iulia.
sed canon quo ad matrimonia prohibenda cõ
fideraut vniones carnis que insurgũt ex copu
la. ꝛ est videre secundus hoc qõ concurrere po
test attinentia consanguinitatis ꝛ affinitatis: ut
si quis cognoſcat consanguineam suaꝛ uxoꝛes
consanguinei ꝛ uiriuſq; sunt uiriq; affines. Sci
ẽ autem q; affinitas est perpetuum impedimẽ
tum: quod durat etiã mozua persona: qua me
diante ꝓcreabitur. xxxv. q. x. fraternitatio. Hec
oritur affinitas ex pollutione extraoꝛdinaria q
si extra claustra pudoꝛis. xxxv. q. iij. extraoꝛdi
naria: ꝛ adde quod ibi notatur. Et insurgit affi
nitas ex coitu interdum cũ publica honeſtate:
interdum sine: ꝛ publica honeſtas integrum si
ne affinitate: vt si cognoſco uxoꝛem vel sponſã:
hic impedimentum est publice honeſtatis ꝛ af
finitatis: si cognoſco non sponſã: hic affinitas
sola effert sponſam nondum cognitam: ibi sola
publica honeſtas. hoc dico: quia si mozua est
uxoꝛ tua: vis contrahere de dispenſatione eccle
ſie cum ꝓsãguinea tua: ecclesia dispẽſat q; poſ
ſis contrahere cum illa: non obstante q; sit tibi
affinis tali gradu: per dispenſationem adhuc
contrahere non poteris: quia licet sublatum sit
impedimentum affinitatis: non tamen sublatũ
est impedimentum publice honeſtatis. Debes
ergo facere expirare q; poſſis cum tali contrahe
re non obstante impedimento publice honeſta
tis: non eo q; dispenſatꝰ sit consanguineam eius
in quarto gradu: nec obstat q; est tibi affinis
in quarto: pro eo q; dictam dispenſatam ear
naliter cognouiſti: tunc matrimonium proce
dere potest. Nemo affinitatẽ cognoſcitur per
hanc regulam sed nõ gradus: persona addita
persone per carnis copulam mutat genus sed
non gradum. Sito modo ſi ꝛ qui ẽt mihi i ſe
cũdo gradu ꝓsãguinitatis cognoſcit mulierẽ: il
la est mihi ſcẽdo gradu affinitatis ꝛ primo ge
neris: si uiuo eã cognoſcit ille attinet mihi ſcũ
do genere affinitatis ꝛ ſcẽdo gradu: ſi ille aliã
mulierẽ cognoſcit: illa attinet mihi tertio gene
re affinitatis ꝛ ſecundo gradu. Sed quia ſolũ
parentum genus bodie habet prohibitionem: ꝛ
quia. b. plene tradidi ibi de consang. ꝛ affi. nõ
amplius: hic circa hoc nõ inſiſto: ſed si perſona mi
hi consanguinea coniũgat ſibi aliam perſonã
carnali copula perſona iuncta est mihi affinis
primo genere affinitatis: ꝛ attinẽs mihi primo
genere affinitatis carnali copula ſe alteri cõiũ
ctę: ille attinet mihi ſecundo generẽ: ſi affinis
mihi ſcẽdo genere aliquam cognoſcat: illa est
mihi affinis tertio genere: sed eodẽ gradu. Eſt
igitur videre de gradibus. Certum ẽt q; affini
tas non habꝫ hoc ꝓbabilitatis non nisi in primo
genere: in filio ſiquidem ad quartum gradum: sed
affinitas non habet suam ſpecialem compu
tationem gradum: sed computantur gradus
affinitatis ſecundum gradus cõsanguinitatis:
Si ergo consanguineus tuus cognoſcat mulie
rem: si uno ſare quoto gradu affinitatis attinet
tibi mulier illa: tanto quoto gradu eſt tibi cõ
sanguineus tuus ſcẽdum regulas quas tradidi
in proxima arbore. ꝛ quoto est tibi ille consan
guineus: toto mulier est tibi affinis ꝛ semper in
primo genere. Hãc ſenemus arboꝛem: ꝛ in
medio arboꝛis sint quatuoꝛ cellule: in ſma
superiori ponitur primus gradus in ſcẽda ſe
cundus: in tertia tertius: ꝛ quarta quartus gra
dus. Et de his puto quẽritur quare ponitur
in medio fratris ꝛ sororis. Scẽdo quare nõ
exprimant attinentias: dicendo primus gradus
affinitatis: ꝛ hic de singulis. Ad primum hic
hoc dicit: ꝛ est intelligẽdum q; affinitas oritur ex
consanguinitate: q; ab vtroq; ſexu virili et fe
mineo affinitas cõtrahatur. Ad ſecundum hic
attinentiam non fuiſſe expreſſam: vt illa compu
tatio gradui ad consanguinitatem ꝛ affinitatẽ
referat: vnde sororꝛ ꝛ frater sit in primo gradu
consanguinitatis: ꝛ frater ꝛ vir sororis sit in ſe
cũdo gradu affinitatis: ꝛ sic de singulis: deinde a la
tere dextro dicte linee ponitur alia linea quat
tuoꝛ cellulas continens: in prima scribitur frat
in ſecũda fratris filius: ꝛ tertia fratris neposꝫ in
quarta fratris pronepos. Ad dosſũ buius alia
linea continens alias quatuoꝛ cellulas: in qua
ꝓ prima scribitur vxoꝛ fratris olim relicta: ſe
cũda vxoꝛ filij fratris: in tertia vxoꝛ nepotis fra
tris: ꝛ quarta vxoꝛ pronepotis fratre. Ad latꝰ
ſinistro sit alie quattuoꝛ cellule: quarum prima
sororis ſecũda sororis filiaſtria sororis neptis:
quarta sororis pronepos. Ad dosſũ harum
sit alie quattuoꝛ: prima vxoꝛ sororis olim relicꝛ
ſecũda vxoꝛ filie sororis: tertia vxoꝛ nepotis sororis:
quarta vxoꝛ pronepotis sororis. Ponãtur etiam
alie due cellule: una a latere dextro continens
relictam relicte fratris: ꝛ a ſiniſtro relicta relicti fi
ronis: que ſcẽdum omnes ponũtur ad decoꝛ
rem: ꝛ ad demonſtrandum genera affinitatis:
que duobꝰ preobstantibus non habẽt. Et hoc
habeo duas lineas reflexas: quarũ una oritur
a cellula fratris: ꝛ terminatur in cellula viri soro
ris: qua scribitur pamũ genus affinitatis. Ité
alia linea reflexa que oritur ꝛ cellula sororis: ꝛ
terminatur in cellula vxoꝛ fratris in qua idem
scribitur. Circa hoc quero quare cellula vxoꝛ
fratris scribitur olim relicta: quod nõ ponitur
in alijs cellulis inferioꝛibꝰ cuiuſcũ linee: ꝛ dic
hoc facta fuiſſe propter cellulam que ponit ad
dosſũ illius: quasi dicat frater bñt vxoꝛẽ mor
tuo fratre vxoꝛ ab eo relicta contraxit cũ alio
vivo illa bene mozua ãte relictum a relicta fra
tris vult contrahere cũ sorore: nisi quid potest
olim non poterat: qꝛ erat sibi in ſecũdo genere
ꝓ primo gradu: hodie eꝛo potest: videꝫ ſit repe
tũ quo ad cellulas viri uxoris. Ad cognoſcẽ
dum ergo gradus affinitatis ꝛ genus tam per
ſonã arboꝛis ẽt ex pas dictis: tolle hãc ſolã
regulam magiſtralem: per carnalem copulam
viri ꝛ mulieris inter consanguineos viri ꝛ mulieꝛem
virum ꝛ inter consanguineos viri ꝛ mulieꝛem
contrahitur affinitas ꝓmi generis ciuſdẽ gra
dus cuius est consanguinitas. Quare dicatur
in regula per carnalem copulas viri ꝛ mulieris
ꝛ non viri ꝛ mulieris: colligẽ ex his que in prin
cipio dixi. Inter consanguineos mulieris ꝛ vi
rũ ꝛ consanguineos viri ꝛ mulieꝛem ideo dixi:
quia iter virum ꝛ mulieꝛẽ non contrahitur af
finitas: sed ipſi sunt affinitatis causa. Item in
ter consanguineos viri ꝛ consanguineos mul
eris nulla eſt affinitas: vnde duo fratres cõtra
hant cum duabus sororibus: pater ꝛ filius cũ
matre ꝛ filia. Sed eſt affinitas inter consangui
neos mulieris ꝛ ipſum virum: ꝛ consanguine
os viri ꝛ ipſam mulierem: ſi de consang. ꝛ affi.
q; super hoc. Primi generis quare dicat: ſecũ
am ꝛ superioribus patuit: ciuſdẽ gradus ea
tus eſt consanguinitas. vide hoc in arboꝛe. nã
frater ꝛ sororꝛ sunt in primo gradu consangui
nitatis: maritus sororis eſt fratri in primo gra
du affinitatis: ſic uxoꝛi fratris sororꝛ: ſic filia
sororis eſt filio fratris: ꝛ ipſi fratri: ꝛ ſcẽdo gra
du consanguinitatis: ꝛ maritus eius in ſecundo
gradu affinitatis: ꝛ conuerſo: ſi in reliquio.
Vnde vir ꝓnepotis sororis attinet fratri: ꝛ om
nibus deſcendẽtibus qui ſit in arboꝛe quarto
gradu affinitatis: ꝛ hoc ideo: quia toto gradu
consanguinitatis attinet predicto ipſius ꝓnep
otio. qui sunt in arboꝛe: ideo dixi: quia ſi ponę
poſ fratriꝫ hoc ꝛ sororꝛ filium de excederet lineã
equalitatis: ꝛ ſic attinet quinto gradu ſecundũ
regulas traditas in ꝓxia arboꝛe. Poſſi hoc
notandum eſt q; illud pareſt non ſequitur: ego
ꝛ tu sumus affines: ergo filius quem pocreo ẽ
tibi affinis. Nã terdũ filius meus mutat genꝰ
attinentie: q; ego ſu tibi affinis: ꝛ tu ipſe consãgui
neus: interdum nil attinet: nbi interdum mutat
gradum: interdũ nec mutat genus nec gradũ.
exemplamur ego ꝛ tu sumus affines per appo
ſitionem mei: quia. ſ. contrahi cũ ꝓsãguinea tua
ſi ex dicta consanguinea tua filius procreo: ille
ẽt ibi consanguineus non affinis: ſi ego ma
ritus consanguinee tue ex alia muliere filium
procreo: ille nec eſt tibi consanguineus nec affi
nis. Si uero tu consanguineus vxoꝛis mee fi
lius procreaꝛ: hic filius non mutat genus ani
mantis: quia tu pater eo mihi affinis ꝛ ipſe affi
nis: ſed ſi tu ꝛ vxoꝛ mea eratis in eẽdẽ linea nel
inequalitate: tu eras remotior: quia tu eras in ter
tio: ipſa in ſecundo uel primo: tunc ipſe filꝰ mu
tat gradũ: quia tu pater eo mihi ꝛ tertio gradu
affinitatis: et ipſe mihi in quarto. Si uero tu ꝛ
vxoꝛ mea eratis conſãguinei in linea inequalis
sed vxoꝛ mea erat remotior: ego ipſa in tertio
ꝛ tu in ſecũdo: filius tuus nõ mutat genus
nec gradum: quia tu mihi affinis ꝛ ipſe affinis: tu
ẽ tertio gradus: ipſe in tertio gradu. Itez nota
q; illud ẽt nõ ſequitur: ego ꝛ tu sumus affines:
ergo nõ poſſũ accipere filiã tuam: ergo nec tu
meam: quia ſi bene consanguineam tuam in vxo
rem tu bñ potes. Bene cum filia mea quã bñ
ẽt alia mulier: eq; affinitatẽ nõ ẽbitur inter cõ
ſãguineos viri ꝛ consanguineos mulieris ſi in
ter uirum et consanguineos mulieris et inter
mulierem ꝛ cõsanguineos viri: vt patet proba
tur ſi de consang. ꝛ affi. q; ſuper hoc. Sed ego
nõ poſſum contrahere cum filia tua: nisi ſoluta
illa excederet quartum gradum: vel quia eſt: in
quinto: ꝛ eſt simile ſcẽdum quod dixi ſi ꝓxima arboꝛe circa finem. Hinc queritur an af
finitas inter aſcendentes ꝛ deſcendẽtes habeat
perpetuam prohibitionem: an extendatur tãũ
vſq; ad quartum gradum. Et ſi teneremur epi
nionem gof. de qua dixi ſupra in arboꝛe ꝓxi
ma circa medium: diceremus q; vſq; ad quartũ
gradum tantum. Sed tenendo contrariã epi
nionem: dicemus q; prohibitio ſit perpetua. Et
ei enim tenuo q; ita abſtinere debemus a con
ſanguinitate uxoꝛis: ut a ꝓpria: ſi de consan.
ꝛ affi. c. i. xxxv. q. iij. de ꝓpinquis ꝛ. c. equali
ter. Si ergo inter consãguineos aſcendentes ꝛ
deſcendẽtes prohibitio extenditur in infinitũ:
ergo inter affines: ad idez infti. de nup. ſ. affi
nitatis: ꝛ dicit ler. q; tales aſſi nec aſcendẽtes ꝛ
deſcendentes habeantur loco parentũ: ꝛ libero
rum. ff. de gradi. I. non ſcale. ſ. ꝛ retro in fine.
Eodem modo poſſet ſomari quelibꝫ de affini
bus: quorum unus eſt in primo gradu: alter
in quinto: eſſent in consanguineo in duo ꝛ tertio
ꝛ proxima in fine. Ex autem licet diuerſis ſit
possibus habere in uxoꝛe duas cognatas: ſcilꝫ
et uxoꝛem duorum fratrum: an conſiſtio ilm
i gradu prohibito: bodie permiſſo ſimul manꝛ
re poſſimus: hoc nide no. ff. de cõsan. ꝛ affi.
c. non debet. Illinus queritur ad uiuũ: ar
bodem: an prohibitio consanguineorum uel affi
nium coniugendorum procedat ex prohibitio
ne diuina an ex humana: ꝛ quare facta fuit pro
hibitio. Dicuiter ſciao q; olim propter neceſſi
tatem frater neceſſario habuit contrahere cum
sororꝛ: consanguinei cum consanguinitate: un
de nunc in collateralibus non erat prohibitio:
hoc fuit a principio generis humani in filijs et
nepotibus ac deboc etiam fuit poſt diluuium i
nepotibus noe. In leuitico uero prohibite fu
erunt fere. xxi. perſone quas nide no. ff. de teſti.
ſpoli. litteraꝛ: de diuoꝛ. c. gaudemus. Demũ
tus poſtmodum canonicum prohibuit conſãgui
neos ꝛ affines primi generis coniungi in ſeptimo gradu: ꝛ ulteriꝰ: quę prohibitio poſtea ul
q; ad quartum gradũ eſt reſtricta: ſi. c. non de
beꝛ. eodem etiam quibuſdam aliis prohibiti
tionibus: ut ibi patet. Reuocatio vero fuit ex
causa que ibi ponitur: ſi de teſti. c. licet ex qua
dam ꝛ per quod patet q; prohibitio parti poꝛe
dit ex iure diuino: ꝛ partim ex poſitiuo. Unde
in ſecundo gradu equalio linee collateraleꝰ cõ
trahere poſſunt a iure diuino ſi non poſitiuo.
Ratio uero prohibitionis ſumitur. xxxv. q. i.
ſ. t. c. c. ſuit. n. propter charitatem amplidã.
Nam ſi contraheꝛem cum sororꝛ idez eſſet pa
ter ꝛ ſocer mater ꝛ socrus uir ꝛ frater ẽt. Sed
ſi aliam habeo patrem alium ſocrum nomeo
ſuo ſe charitas potenderet: in qua uniuerſi ſi
deles ꝛ precipue ſtudeuꝛes continue perſeueꝛẽt
per gratias eius qui eſt benedictus in ſecula ſe
culoꝝ amen.

Realizzazione: Associazione Bibliofili Bernardino Misinta. Copyright: Biblioteca Querliniana Brescia.